

مەنزىلىق رومانلار ۋە جىمال سېرىق

گى دۆمۆپەسان

"پيىر و جان"، "بيل ئام"

مىنتىدى ئىقرا ئىتقافى
كۆ رومان

www.igra.ahlamontada.com

ۋەرگىزىلنى:

ھەمەكەرىم عارف

گى دۆمۆپەسان

"پيىر و جان"، "بيل ئام"

كۆ رۆمان

وهرگيرانى:

حه مه كه ريم عارف

۲۰۲۲

سه‌رچاوه‌کائی نهم وهرگتیرانه:

بییر وجان / روایة / نزار أباطة، بول کواتلان / دارطلاس للدراسات و
الترجمة و النشر / الطبعة الاولى / ۱۹۸۹.

گی دو موپاسان/ بل نامی

ترجمه: پرویز شهدی / انتشارات مجید چاپ اول، تهران. ۱۳۸۴.

دهزکای رؤشنییری جه مال غیرفان

بلاوکراوه‌کائی ناوه‌ندی توئزینه‌وهی نه‌ده‌بیی

عه‌بدولرهمان زه‌بیی ۲۰۲۲

زنجیره: (۹۱)

به‌رئوه‌به‌ری ده‌زگا:

سیروان همه‌سه‌عید همه‌خورشید

Tel: 0533202936 07701549509

email: jamalerfan99@gmail.com

jamal erfan cultural foundation

www.jamalerfan.com

ناونیشان: سلیمان، شه‌قامی سالم، به‌رام‌به‌ر ماکسی مؤل

گى دۆمۆپەسان

"پيىر و جان"، "بيل ئام"

كۆرۆمان

وهرگيرانى:

حهمه كهريم عارف

۲۰۲۲

"پيیر و جان"، "بیل نام"
کۆرۇمان

- نوسەر: گى دۆمۆپهسان
- وهرگيپرانى: حه مه كهريم عارف
- ديزايىنى ناوه وه: ئوميد محهمه د
- ديزايىنى بهرگ: ئارام عه لى
- نۆره ي چاپ: چاپى به كه م: ۲۰۲۲
- تيراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: ۱۰۰۰۰ دينا ر
- چاپ: چاپخانه ي تاران

مافي نهم كتيبه باريزراوه بو دهزگاي روشنيبري جه مال عيرقان، هيچ كه سيك مافي
له بهرگرتنه وه ي نيه، جا گهر به شيوه ي نه ليكترؤنى، كاغەزى، ويته يى، يان ههر شيوازيكى تر بيت.

پڙيست

پيروجان

۹.....وتہ يہک

۱۷.....پيروجان

۲۲۷.....فہرہ نگوڪ

بيل نام

۲۵۷.....بہ شی يہ کہم

۵۵۲.....بہ شی دووم

پیر و جان

وتەيەك

كى دو موپاسان، نووسەرى فەرەنسايى لە 1850/8/5، لە كۆشكى "مىرومانسنيل" ى ھەشت كىلۆمەترى دىپ دىتە دىئاوھ. لور دو موپاسان، وەكو دايكىك دەيەويت كورەكەى بە دەستور و داب ونەرىتتەن ئەشرافيانەى مالباتەكەى خۆى پەرورەدە بكات.

بابى، واتە گوستاف دو موپاسان، ھىچ پىشەنەيەكى ئەشرافي نەبوو، يانى ئەشراف زادە نەبوو، ئىدى ژيانى خىزاندارى ئەم ژن و پىاوھ بەھۆى غروورى ژنەكە و سەرسەرىتى و لامىژىي نەپنى پىاوھكەوھ، ھەمىشە ناخۆش و بە ئاژاوھ بووھو كەشكى ئارام و ئاسوودە بۆ ئەم كورپىژگە ھەستىارە نەرخساوھ. ئىدى بەھۆى كىشماكىش و شەرە دەنووكى بەردەوامى ئەم دايك و باوكەوھ، بەرەبەرە نىشانەن خەمىنى و پەشەبىنى لە كورەكەدا پەيدا دەبىت و باندۆر و كارىگەرىي شەر و ئاژاوھ و ناكۆكى بەردەوامى ئەم دايك و باوكەى تا مردن لە كۆل نابىتەوھ.

لور دو موپاسان، لە نامەيەكيا بۆ نزيكتىن دۆستى خۆى، گوستاف فلوپىر، سەبارەت بە كورەكەى، دەلىت: "نە زەوقى ھىچى ھەيە، نە ھەزى لە ھىچە، نە كەس خۆش دەوى، نە ھىچ جۆرە مەيل و ئارەزوويەك، نە ھىچ بەرزەفەرىيەك و ئومىدوارىيەك نانويىن."

پىش ئەوھى كى بگاتە تەمەنى دوازە سالى، باوك و دايكى لىكدى جىادەبنەوھو سەرپەرشتى كورەكە، بە دايكى دەسپىردىت. لور دو موپاسان، كە دەيەوى كورەكەى بە

داب و نهریت و دهستووری ئەشرفیانهی خۆی پەرورده بکات، فیتکردن و پەروردهی ئەو بە کابرایهکی کەشیش دەسپێریت. لە ئەخلاق و خووی کومیدیانهی یارۆی کەشیش، تەنیا سەلیقه و بەهره‌ی تەنز و تەنزگه‌ری له‌لای موباسان دەهاپوژینیت.

له‌ تەمه‌نی سیازده‌ سالی‌دا به‌ ناچارى بۆ قوتابخانه‌ی ئۆلى " ئیڤوتوت " ی ده‌نپريت. ئیدی ناخۆشى بینای قوتابخانه‌که و خه‌مه‌نگیزی قوتابخانه‌که هینده‌ی دی خه‌مینی و ناؤمیدی گی، زیاد ده‌کات. گی که له‌ مالى خویان فیزی ئەوه‌ بوو، هه‌موو پوژى خۆی بشوات، لیره‌ شتی وای بۆ نه‌ده‌لوا و ئەمه‌ی زۆر له‌به‌ر گران بوو. ناچار بۆ سه‌رگه‌رمکردنی خۆی، پرووی کرده‌ خویندنه‌وه‌ی ئەم کتیب و به‌ره‌مانه‌ی که خویندنه‌وه‌یان له‌ قوتابخانه‌ی ناڤبری قه‌ده‌غه‌ بوو. له‌ ژیر باندۆر و کاریگه‌ری فیکتور هۆگۆدا، که‌وته‌ نووسینی شیعیرین پۆمانتیکی. ئیدی له‌م سه‌روبه‌نده‌دا زه‌وق و سەلیقه‌ی ئەده‌بی له‌ لا پەیدا بوو..

لور دوموباسان، کورەکه‌ی له‌ تەمه‌نی هه‌ڤده‌ سالی‌دا، له‌ کاتیکا دووچارى خه‌موکی و سستی ئەعساب بووبوو، له‌ قوتابخانه‌ی " ئیڤوتوت " ده‌ردینیت. موباسان، دواى ئەوه‌ی مایجه‌ و ده‌رمان ده‌کریت، له‌ سالی 1868 دا ده‌چیتته ئاماده‌یی شاری پوین، له 1869/10/27. به‌ ده‌ره‌جه‌ی ئیمتیاز، شاده‌تنامه‌ی قوناعی دووه‌می ئاماده‌یی له‌ به‌شی ئەده‌بیاتدا وه‌رده‌گریت و له‌ هه‌مان شاردا ئاکنجی ده‌بیت.

موپاسان له روین دا، ناشنایه تی دهگه ل نه دیبیکې چل و شەش سالاندا، به نیوی لويس بویه، پهیدا دهکات، ئەم شاعیر و درامانوسه که له روین دا، سه رقالی کتیبفرۆشی بوو، زۆر شتی گرینگ ده باره ی هونه ری نووسه راتی فیری موپاسان دهکات و نهینی سه رکه وتنی نه ده بی، واته کولنه دان و کاری به رده وامی پی نه ناسینی.

موپاسان له م قوناغه دا به کومه کی لويس بویه وگوستاف فلوبیر که له لایه که وه نزیکترین دوستی دایکی بوو و لایه کی دییه وه پازقان و مه حره می رازی لويس بویه بوو، ده که ویته خویندنه وه و هه لسه نگاندنی به ره مه کانی بالزاک و درس و په ندی زۆر باشیان لیوه رده گریت و به شیوه یه کی جدی ده ست به نووسین دهکات.

موپاسان له نوکتوبه ری / 1869 دا بو پاریس ده روات تا له وینده ر و له به شی ماف دا دریژه به خویندن بدات، به لام به هوی هه لگیرسانی شه ری نیوان پروس و فره نساه، ناچار ده روات بو عه سکه ری. ئیدی له و ژینگه یه دا، په ی به ده سیسه و فه نده ل فیلی سوپایان و سیاسه توانانی سه ر به چینه بالاکان ده بات و ئیدی له و سالانه دا، به ره به ره چ سه باره ت به وان و چ سه باره ت به جه نگ، رق و کینه ی ده که ویته دل، که ئەمه ی زۆر به جوانی له به ره مه کانیدا هونه راندوه...

موپاسان ته مه نی لای له کاروباری کارگیری زه و قکوژی ئەو سه رده مه دا به سه ر ده بات. هه وه لچار له وه زاره تی ده ریوانی و که شتیرانی و پاشان له وه زاره تی

پهروهردده و فیزکردن دا، وهکو فهرمانبهر دامهزرا... له م سهروبهندهدا، زور شتی دهرباره ی ژیانی فهرمانبهران وهکو تویژیکی گهوره ی ورده بورژوازی شاری، بؤ دهرکهوت و له لاکه لکه بوو که پاشان بوو به ههوین و نامیانی چهن دین شاکاری ئه ده بی.

بهلام موپاسان، ههر زوو له کارین کارگیری بیزار ده بییت و رۆژ به رۆژ باری دهروونی خراتر ده بییت، له دایه ره که ی خۆیدا، خۆی به زندانی ده زانی، له نۆقه مبهری 1878 دا له نامه یه کدا بؤ فلوپیر دهنوسیت: " ژووری کاره که م، دۆزه خیکه له و گۆره. " که میک دواتر و له نامه یه کی دیدا به مجۆره سکالا ده باته بهر فلوپیر: " من تا بینا قاقا له پوخله واتا رۆچووم، له داخ و په ژاره یه کی بی وینه دا نقووم بووم. "

له ماوه ی ئه م ههشت ساله دا ته نیا په ناگه ی ئه و ده بییت به سروشت و ته بیعهت، ئه م جار ه یان خوو ده داته روباری سین و مه له و مه له وانی و به له مرانی و که پیچه ک خه م و په ژاره دهروونی و سایکوژییه کانی دهره وینیته وه... ئه م سهروبهنده ده بیته سه رچاوه و ئیلهام به خشی گه لیگ له چیرۆکه کورته کانی دهرباره ی به له مرانی له روباری سین دا.

دیاره فلوپیر، دهریکی یه جگار گهوره، له پهروه رده ی فیکری و ئه ده بی ئه ودا ده بی نی و زۆربه ی ههره زۆری چیرۆکه کانی به فیلتهری ئه ودا تیده په پریت و به چیرۆک و نووسینه کانی دا ده چیته وه و پوخته یان ده کات. موپاسان

هاندەدات که به زمانیکی پاک و پوخته و پروون و رهوان و سفت بنووسیت، به کۆر و ئه نجوومه نانی رۆژنامه ئانان و نووسه رانی ده ناسینیت... فلوپیر به به رده وامی ئه و قسه یه ی شاتوبریانی بیر ده خسته وه که: " به هره، جگه له سه بر و چه و سه له ی دوور و درینژ هیچی دی نییه. " هه می شه ئامۆزگاری موپاسان ده کات که سه ره تا، بزێوی و عه جولی و نائارامی و بی سه بری زکماکی خۆی هیور بکاته وه، ئه و سا له هه نبه ر دیارده و پرودا وه کاندایه دانه نیشیت و به وردی لێیان ورد بیه تته وه، دیکه تیان بدات. ده لیت:

" وه کو ئه وه ی بته وئ لایه ن و حاله تیک که هیچکه سیکی دی تا نها نه یدیتوون و قسه ی ده رباره نه کردوون، که شف بکه یت. " فلوپیر رازی وه سف کردن به مجۆره شه رح ده کات: " ئه و شته ی ده مانه وئ باسی بکه ین، جا هه رچییه ک بی، ته نیا یه ک ناو هه یه بۆ دیاریکردنی. ته نها یه ک فرمان بۆ خسته جولا نی هه یه، ته نیا یه ک سیفه ت هه یه بۆ وه سف کردنی. "

فلوپییر، هه می شه ئامۆزگاری ده کرد، که تا ده توانی له هه و لدان به رده وام بی و کۆلنه دات: " هه ر که سیکی که به جدی عه ودالی شتیک بیت، ده یدۆزیتته وه وه ده یگاتی. " هه لبه ته نویتا وه رییه کانی موپاسان له دنیا ی هونه ری چیروکدا و ئه و گۆرانکاریه ی له بونیادی چیروکی کورتا دایه ینا، ئه نجامی ئه و هه وله جدی و به رده وامانه ی خۆی بوو.. فلوپییر سه باره ت به حوزووری نووسه ر له کاره هونه رییه که یدا ده لیت: " هونه رمه ند، پتویسته له به ره مه که یدا، وه کو خودا

بى له داھىتانەكەيدا، دەبىي له ھەموو شوپىننىكا ھەستى
پىيكرىت بەلام نەبىنرەت.

موپاسان، له ژمارەيەك چىرۆكى خۇيدا، پەپرەوى ئەو
رېنمايىھى فلوپىرى كردووھ. پاش ئەوھى سالانىك له كارى
كارگىپى دەولەتيدا بەسەر دەبات و پتر له سىتسەد چىرۆك
و پۆمانان دەنوسىت و شۆرەت و ناوبانگىكى زۆر پەيدا
دەكات ئىدى له سالى 1891 دا بەرەبەرە نىشانەكانى
دەروونپەرئىشى لى بە ديار دەكەوتەت. له مانگى 1892/1 دا،
ھەولسى خۆكوژى دەدات، بەلام سەرنانگرىت ولە 6/1/
1892 دا دەخرىتە ئاسايشگەكەى دكتور بلانشەوھ و ئىدى
ھەر لەوئى و له 1893/7/6 دا له تەمەنى چل وسى سالى و
له ھەرەتى بەخششى فيليقانىدا كۆچى دوايى دەكات..

ھەلبەتە باشترىن پىوھر و مېتۆد بۆ ھەلسەنگاندنى دەقى
ئەدەبى. خودى دەقەكەيە كە خوینەر له ھەر پىشداوھرىيەك
دوور دەخاتەوھ و ناچارى دەكات ھەموو توانايەكى فيليقانى
و ئەفراندنەوانى خۆى بۆ كەشفکردنى نەينگە تووشەكانى
لايەنە ئىستاتىكى و ھونەرىيەكانى دەقەكە بەكار بەرەت و له
نېوھەرۆكى دەقەكە ورد بىتەوھ و وھردى بداتەوھو له دوا
ئەنجامدا، بەگویرەى توانا خویندەنەوھى بۆ بكات. بابەتى
دەقى ئەدەبى ھەرچىيەك بىت، ئەوھى بەلاى خوینەرەوھ
گرىنگە، چۆنەتى گەيشتن وگەياندىنى پەيامى نووسەرە بە
خوینەر و وھرگى، جۆرى تەرح كردنى بابەت و پەيامەكەيە،

كه بئنگومان رهگى دهچىته وه سهر شىنواز وستايل و بهها
 ئىستانىكيه كانى دهقه كه. ههلبهته ئاشكرايه كه هيچ دهق و
 بهرهه ميك، له بؤشاييدا چينه بووه. له ههه و مه رجى
 ميژوويى و جفاكى خؤيدا له دايك دهبيت. ناسنامهى خؤى
 وهرده گريئت، بهروار و شويني له دايكبوونى ديارى
 دهكريت، نهوسا پهساپورتى بهزاندن و برينى سنوورى كات
 و شوينان وهرده گريئت، كه بمانه وي و نه مانه وي ئه مه
 راسته وخؤ يان ناراسته وخؤ له دهقى ئه دهبيدا رهنگده داته وه
 و ناشيت دهور و باندؤر و كارىگه رى كؤمه لگهش وه كو
 سه رچاوه يه كى ئيله امبه خش و گرينگى ئه ده ب فه رامؤش
 بكرىت كه ده شيت بييت به پينما و ريگوشاى ناسينى دهق.
 ههلبهته رههه نديكى ديكه ي ههلسهنگاندى ده قىكى
 ئه ده بى، زانينى په يوه ندى ئه وه ده قيه، به ده قين ديكه وه.

فلوپير له قسه يه كيا ده ليت: " نووسه ر نابج له دواى
 مه رگى خؤى، جگه له به رهه مه كانى هيچى دى به جى بي ليت!

وادياره موپاسان، هه مان ئامؤزگارى فلوپيرى مامؤستاي
 جييه جى كر دووه... بؤيه به نده نامه وي له وهى پتر به تانى
 قساندا بچم و خوينه رى هيترا له له زه تى خويندنه وه بكه م،
 فه رموو ئيوه و دهقى رؤمانى (پيير و جان) كه له وه دهقانه يه
 كه له پاش موپاسان به جى ماوه.
 تيبينى: بؤ زانيارى زياتر بروانه:

- 1 - گی دو موپاسان/ خرخه پان و چه‌ند چیرۆکیکی دی /
وه‌رگیژانی: همه که‌ریم عارف، چاپی به‌که‌م (2020)،
ده‌زگای پۆشنییری جه‌مال عیرفان.
- 2 - هورلا (داستان های کوتاه) گی دو موپاسان،
ترجمه: شیرین دخت دقیقیان، چاپ اول، 1373، تهران.
- 3 - اسفار، مجله‌ دوریه‌ تعنی بالادب والفن، بغداد،
1985.
- 4 - میژووی ئه‌ده‌بیاتی جیهان، ن. بوکنر، ب. تراویک، و:
همه که‌ریم عارف، به‌رگی دووهم، ده‌زگای توژیینه‌وه و
بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی، هه‌ولیر، 2008.

همه که‌ریم عارف

پييرو جان

(۱)

بابه رۆلاند له ناکاوا هاواریکرد:-- زفت.
چاره که سه عاتیک به بیدهنگی و بی هیچ جووله یه ک
وهستا، چاوانی بریه ئاوه که. ناو به ناو، زۆر به ئه سپایی،
په ته که ی که به قولایی ئاوه که دا شۆر بوو بووه وه، بهرز
ده کرده وه.

خات رۆلاند، که له پاشی که شتیه که وه له ته نیشته
خاتوو روزمیلییه وه که بو ئاههنگی ئه م راوه ماسییه یان
ده عوه ت کردبوو، چاوی گهرم کردبوو، له ناکاوا بیدار
بووه وه و ئاوپی لای میرده که ی دایه وه و گوئی:-- ئه وه
چیته جیروم!

پیاوه که به توورپه یی به رسقی دایه وه:

- حاله که ئاسایی نییه، له نیوه پۆوه هیچم راو
نه کردوه، پنیوسته له گهل پیاواندا راو بکریت، چونکه ژنان
خاوه خاو دهکن و له مه وعیدی که شتیه که دوا دهکن.

کورپه کانی رۆلاند، پییر و جان که له م بهرو له وب هری
که شتیه که رۆنیشتبوون، به دوو قولی دهستان به پیکه نین
کرد، هه ریه که یان په تیکی راویان پی بوو و له قامکیانه وه
ئالاندبوو. جان گوئی:

- باوکه خیره مجامه له ی میوانه که مان (روزمیلی)
ناکه ی!

چه نابی رۆلاند شله ژا و ته وازی هینایه وه و گوئی:

- بیوره خات روزمیلی، من ئاوام، خانمان دهعهوت دهکه م چونکه حه زده که م له گه لیاندا بم، پاشان که دهگه مه ناو ئاو و خۆم به سهر ئاوه وه ده بینم، خۆم له بیر ده که م و ته نیا بیر له ماسی ده که مه وه.

خات رولاند، به ته واوه تی بی دار بووه وه، ئه وسای به پوخساریکی میهره بانه وه، پوانیه ئاسۆی دوور ودریژی که ناراو و ده ریاکه وله بن لیوانه وه گوتی:- ویرای ئه وه ش راویکی زورتان کردووه.

به لام میرده که ی سهریکی له قاند و گوتی:- نا.

له هه مان کاتدا چاویکی ره زامه ندی به سه به ته که دا گنیرا، ئه و ماسییانه ی ههرسی پیاوه که راویان کردبوون، هیشتا له ناو سه به ته که دا، به ئاسته م ده جوولانه وه، ده نگیکی سووک، له پووله که و باله لینجه کانیانه وه، که به زه حمه ت ده یان جولاند، و ده میان که له هه وا کوشنده که دا داده چه قاند، ده هات. بابه رولاند، سه به ته که ی خسته نیوان هه ردو زرانیه وه، سه به ته که ی خوار کرده وه، ماسیه زیوینه کانی لیژ کردنه وه تا بنی سه به ته که بدینی و نیگه رانی و گیانه لالی ماسیه کان، که سات به سات خیراتر ده بوو بدینیت و ئه و بۆسارده تیژه هه لمژی که له ماسیه کانه وه هه لده ستا. له قولایی سه به ته که وه، بۆنی ماسی تازه راو کراو به رز ده بووه وه. پیره میری راوچی، به جۆش و خروشه وه، وه کو چۆن بۆنی گول هه لده مژن، به و ئاوايه بۆنه که ی هه لمژین و گوتی:- ماشه لالا! تازه ی تازه یه.

ئه وسای دریژه ی دایه و پرسى:- دکتور تو چه ندت راو کردووه؟

پیری کوره گوره‌ی، که پیاوکی سی سالان بوو و
لاجانگه‌کانی وه‌کو لا جانگی قازیان بری بوو و ردین و
سمیلی پاک تراشی بوو به‌رسقی دایه‌وه: - حه‌یفی که‌مه،
سیان یان چوار.

باوکه‌که، ئاویری لای کوری دووه‌می دایه‌وه و گوتی:-
ئهدی تو جان گیان؟

جان، که کورپکی که‌ته‌ی قژ زهردی رپشن بوو و له
پیر بچووکتز بوو، بزه‌یه‌کی کرد و گوتی: - ته‌قربه‌ن به
ئهندازه‌ی ئه‌وه‌ی پیر، چوار پینچ دانه.
جووته کور، هه‌موو جاریک هه‌مان درویان ده‌کرد که
بایانی دلخوش ده‌کرد.

بابه‌که، په‌ته‌که‌ی له سهر سه‌وله‌که هه‌لکرد و هه‌ردوو
باسکی له سهر سینگی تیک هالاندن و گوتی:

- له‌مرو به دواوه هه‌ولده‌دهم دوا نیوه‌پوان راوی
نه‌که‌م، له سه‌عات ده به دواوه راو ته‌واو ده‌بیتت، ئه‌م
ماسییه خویزیانه له سه‌عات ده به دواوه، ئیدی په‌لاماری
چه‌شه ناده‌ن، چه‌ز ده‌که‌ن خو بدنه بهر هه‌تاو و بخه‌ون.

ئه‌وسا، به په‌زامه‌ندییه‌وه، روانییه ده‌ریاکه‌ی
ده‌ورو به‌ری. جه‌نابی رولاند، پینستر له پاريسدا دووکانی
زه‌په‌نگه‌ری هه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زوری چه‌ز له
ده‌ریاوانی و راوه‌ماسی بوو، ئیدی خو‌ی له دووکانداری
دزییه‌وه و به‌و ده‌رامه‌ته قه‌ناعه‌تی کرد که هه‌ی بوو و
ژیانکی خاکینه‌ی گرته‌به‌ر.

چوو بو به‌نده‌ری هه‌قهر و که‌شته‌کی کپی و بوو به
ده‌ریاوانکی هاوی . به‌لام کوره‌کانی، پیر و جان له پاريس
مانه‌وه تا دریزه به خویندنه‌که‌یان بده‌ن و خویندن ته‌واو

بکەن، لە کاتی پشوویدا، ناو بەناو دەهاتن و بەشدارییان لە هیواپەتەکە ی باپیاندا دەکرد.

پێی، کە پێنج سال لە براکە ی گەرەتر بوو، دوا ی ئەو ی خویندنی قۇناغی ئامادەیی تەواوکرد، هەستی دەکرد، مەیلی لە کۆمەڵیک پیشە ی جیاوازه، شەش دانە یانی جەرباند، یەک لە دوا ی یەک جەرباندنی و زۆر زوو لە هەر هەموویان بیزار بوو، ئیدی بیری لە کارو پیشە ی تازه کردەو. ئەنجام حەزی چوو پزیشکی و نوژداری، بەجۆش و خرۆشەو کەوتە کارکردن، دوا ی چەند لیکۆلینەو یەکی کورت، برینی قۇناغە پتو یستەگان، ئیدی بەشی پزیشکی تەواو کرد و وەزیر مۆلەتنامە ی دکتۆری دا ی.

کۆرپکی پوو خوۆش، زیرەک و دەم دەمی مگێن، توندە تەبیەت و هەلچوو، فرە خەون و بەرزە خەیاڵ، بارگای بە هزرین فەلسەفی، ئەم ئەسمەر پەنگ و ، جان کۆرپکی سوورە ی، ئارام بوو، چەند پێی بۆغزن و پکونی بوو، ئەم حەلیم و هیدی بوو. بەشی مافی، بێ هیچ کۆسپیک تەواو کرد، لەو کاتەدا پێی شادەتنامە ی نوژداری وەرگرت، ئەمیش شادەتنامە ی مافی وەرگرت..

هەردووکیان دەگەل خانەوادە کە یاندا دەچوونە سەیران و گەپان، هەردووکیان بیریان لەو دە کردەو، ئەگەر هەلومەرجی لەباریان بۆ هەلکەو ییت چەنە بەندەری هافەر و لەو یندەر ئاکنجی بین. بەلام جۆرە حەسوودی و بەغلیەکی پەنھان و گونگ بالی بەسەردا کێشان، پیک لەو غیرە گونگ و ئالۆزە دەچوو کە ژیرا و ژیر و بە پەنھانی لە نیوان برایان یان خوشکاندا چێدەبیت و تا تەمەنی پیکە یشتن و پوختەبوون بە نەینی دەمینی تەو و ئەوجا لە پریکا بە بۆنە ی

ژنهینانی یه کیکیانوه، یان شادی و بهخته وه ریبه ک پروبکاته یه کیکیان، دهته قینته وه و ئاشکرا ده بیت. ئەم هه سوودی و غیره یه، جۆره بوغزینکی بیوهی له نیوان جووته برادا چیکرد. دروسته خۆشه و یستیان بۆ یه کدی ده نواند، به لام و یرای ئه وهش له که مینا بوون بۆ یه کدی. پبیر، پینچ سالان بوو که جان له دایک بوو. به دژمنایه تی هه یوانینکی چکۆله ی نازداره وه، ده یروانیه ئەم هه یوانه چکۆله یه ی دی، که له ناکاوا له باوهشی دایک و باوکیا په یدا بوو و به سۆزه وه ده یان لاواند و گه مه یان ده گه ل ده کرد و ده یان حوباند.

جان، له مندالییه وه نمونه ی سۆز و میهر و په فتاری سه نگین و ئارام بوو، به لام پبیر، هه رکه گوئی له دایک و باوکی ده بوو که ستایشی ئەم کورپه که ته یه یان ده کرد، ده هری ده بوو، تووره ده بوو، نه رم و نیانیه که ی ئه وی به پووچهل، ئارامی و باشیه که ی به گه وجاتی، سه لاری و ئاقلیه که ی ئه وی به ساویلکه یی ده زانی. دایک و باوکه ساده که، که هیوای پینگه یه کی ئابروومه ندانه یان بۆ هه ردوو کورپه که یان ده خواست، درپدۆنگی گومان و دوودلییه ناکامه کانی پبیر یان له هه نبه ر بیرین بالا و پبشه ین گه وره دا له به ر گران بوو و گله ییان لیده کرد. له وه تای گه وره بوو بوو و بوو بوو به پیاو، ئیدی پبیان نه ده گوت: " ته مه شای جان بکه وچاو له و بکه، وه کو ئه و به " به لام هه رکه گوئی لیبان ده بوو ده یانگوت: " جان ئەمه ی کرد، جان ئەوه ی کرد " زۆر به چاکی له مانای ئه و وشانه و ئاماژه په نه انه کانی ئه و وشانه حالی ده بوو.

دایکیان ژنینکی به به رنامه بوو، بورژوایه کی ده ست بلاو نه بوو، که میک به سۆز و عاتیفی و، روح سووک بوو،

ھەموو پوژىك، ھەقپكى نىوان كورپەكانى ھىتور دەكردەو،
 ئەو ھەقپكىيەى كە لە ئەنجامى وردە ناكوکييانى ژيانى
 ھاوبەشيانەو، سەرى ھەلەدا. بەلام لەم دوایانەدا،
 بویەرىكى بچووك، نىگەرانى كرد، لە ئاكامى ئەم بویەرە
 سادەىە ترسا، لە وەرزی زستاندا، لەو كاتەدا كە ھەردوو
 كورەكەى خويندنى زانكویان تەواو كرد، توشى ژنىكى
 دراوسىيان بوو نىوى خاتوو روزمىلى بوو، ئەمە بىنەوژنى
 ئەفسەرىكى دەریاوانى بوو، دوو سالىك بوو لە دەریادا
 مردبوو، ئەم بىنەوژنە گەنج بوو، تەمەنى بىست و سى سالان
 بوو، خاتونىكى ھوشيار بوو، بە غەرىزە، وەكو حەيوانىكى
 رەھا ژيانى دەناسى، وەكو ئەو بوو بویەر و رووداوەكان
 بدىنیت و بخوینتەو، تەحەمولىان بكات، بە ئەقل و
 ئاوەزىكى ساغلام حوكمیان بەسەردا بدات، ئىدى خوى
 بەووە گرت كە ئىواران سەرى ئەو دراوسى ئازیزانە بدات
 و چایەكيان لەگەلدا بخواتەو و بەدەم قسانەو كات بەسەر
 بەرن. باوكە رولاند، بە حوكمى ئەوھى پوژد بوو لە سەر
 ئەوھى ببیت بە دەریاوان، لە پەستا و بى پسانەو، ھەوالى
 ئەفسەرە مردووەكەى لەم ئاشنا تازەىە دەپرسى، ژنەى
 تاینش، بى ھىچ دوو دلپىك باسى مىردە ئەفسەرەكەى بو
 دەكرد، باسى سەفەر و چىروك و سەربردە كۆنەكانى بو
 دەگىراپەو، ژنىكى بە ئاوەز بوو، ژيانى خوشدەوىست و
 پىزى مردنى دەگرت.

جووتە براش كە ئەم بىنەوژنە خشىك و جوانەیان لە
 مالى خودا بىنى كەوتنە چاوبازى و ئاشقىنى لەگەلدا، ھەلبەتە
 ئەمەیان لە پووى دلبنەندىیەو نەدەكرد، بەلكو لە پووى
 ھەقپكىيەو و بەنىازى ئەوھى، بەسەر یەكدا زال بن

ئەوھيان دەکرد. دايكيان كە ژنيكي پراگماتيكي بوو، لە دلي خويدا، خوا خواي بوو، يەكيك لە كورەكاني، دلي خاتون بەدەست بيتي، چونكە دراوسني گەنجەكەيان دەولەمەند بوو. بەلام دايكەكە حەزیدەکرد، كوري دووھم لەم كارە دلگیر نەبيت.

خاتوو روزميلي، چاواني شين بوو، قژي لە تاجيک دەچوو كە بە كەمترين سروھ با دەكەوتە سەما. جۆرە پركيشي و بي پەروايي و مەيلتيكي سەوداگەري بە روالەتيەوھ دياربوو، كە دەگەل رەفتاري حەكيمانەيدا تيكي نەدەكردەوھ. پيدەچوو، بەلای جان دا مايل بين و بەلای ئەودا دايدەكيشا. چونكە تەبيعەتي جان لە تەبيعەتي ئەم دەچوو. ديارە ئەم مەيلە، لە دەم و دوويا و لە گۆراني دەنگيا ولە جۆري نيگا كردنەكەيا، لەو پرسيارانەدا كە ناو بەناو لە جاني دەکرد بە ئاستەم بەديار دەكەوت. واديار بوو گەيي بووھ قەناعەت كە راوبۆچووني جان، وەكو راوبۆچووني ئەوھ و راوبۆچووني پيير، پيچەوانەي راي ئەوھ (روزميلي). وەختايەك روزميلي باسي ھزرە سياسي و ھونەري و فەلسەفي و ئەخلاقيەكاني جەنابي پزيشكي دەکرد، ناو بەناو دەيگوت: " پيف لە قسە بۆش و بەتالەكانت " ھەنگي دكتور قازي ئاسا تەمەشايەكي سارد و سپي روزميلي دەکرد، تەمەشايەك كە ئيدانەي ژن. ھەموو ژنان، ئەم بوونەوھرە بەسزمانانەي دەکرد.

باوكە رولاند، پيش گەرانەوھي كورەكاني، ھەرگيز و بۆ تاقە جارتيكيش ئەم بيتوھژنەي بۆ راوھ ماسي دەعوھت نەكردبوو، چونكە قەت ژنەكەي لە گەل خويدا نەدەبەرد، چونكە حەزیدەکرد سپيدە زوو، شەوھكي، دەگەل كاپتني

خانه نشین (بوسیر) دا، بۆ ڤاوه ماسی بږوات . جاریک له کاتی خیزاوی ده‌ریاییدا توشی ئەم کاپتنه بووبوو و، ئیدی له و کاتهوه بووبوو به هاوږی دلسۆزی، ئیدی هه‌زیده‌کرد ده‌گه‌ل ئەو و ده‌ریاوانیکی پیردا که (جان بار) یان پینده‌گوت و پاسه‌وانی که‌شتیه‌که‌ی ده‌کرد، بچیته ڤاوه‌ماسی. ئیواره‌یه‌کی هه‌فته‌ی ڤاڤردوو، له کاتیکا خاتوو روزمیلی، له مالی ئەمان شتیوی ده‌خوارد، به رولاندی گوت: - له‌وه ده‌چی ڤاو زۆر خوش بیت؟

کۆنه زه‌ڤنگه‌ری خانه‌نشین له دلی خۆیدا، زۆر که‌یفی به‌و قسه‌یه‌ی یارۆی بیوه‌ژن هات، وه‌کو چۆن ڤه‌به‌نان، ئاره‌زوومه‌ندی گویگرتنن له ئیعترافی دینداران و باوه‌ڤداران، به‌و ئاوايه‌هاواریکرد: - هه‌ز ده‌که‌ی بچیته ڤاوی؟

- به‌لی، زۆریش.

- سنی شه‌مه‌ی داهاتوو، باشه؟

- به‌لی، باشه.

- باشه ده‌توانی سه‌عات پینجی به‌یانی هه‌ستیت؟

ژنه‌ی تاین، هه‌په‌سا، گوتی: - نه‌خیر! بۆچی چیه!

ئیدی ناؤمید بوو، وره‌ی به‌ردا، گومانی ئەوه‌ی لا دروست بوو که خاتوون ده‌عه‌ته‌که‌ی قه‌بوول بکات، وێڤای ئەوه‌ش لینی پرسی: - سه‌عات چهند ده‌توانی له‌مال وه‌ده‌ر بکه‌وی؟

- سه‌عات نۆ...

- پینستر ناتوانی ئاماده‌بیت؟

- نه‌خیر، له‌وه زووتر ناتوانم، نۆش زۆر زوه.

کابرا که و ته دوو دللی و گومانه وه. هه لبه ته له م حاله دا
هیچ شتیک راو ناکات، چونکه که هه تاو بهرز بووه وه و دنیا
گهرم ببیت ئیدی ماسی ناکه ویته تۆرپه وه. به لام جووته برا
یه کسه ر و زوو ئاماده بوون و سه فهره که یان به ته واوه تی
رینکخست.

سی شه ممه ی داهاتوو، که شتی ' مرواری ' له لای بهرده
سپیه کانی که پکی (لاهیف) له نگه ری خست و نه فهره کانی
ناوی تاوه کو نیوه رۆ ماسییان راو کرد، ئه و جا هه نۆزکیکیان
دا (سه ره خه ویکیان شکاند)، پاشان دووباره دهستیان به
راو کردن کرده وه، به بی ئه وه ی هیچ راوکیکیان دهست
بکه وئ. وهختایه ک بابیه رولاند، به درهنگه وه بۆی ده رکه ووت
که خاتوو روزمیلی، چه زی له راو نییه وزیاتر گه شته
ده ریاییه که ی مه به سته تا راوه ماسی و که ته مه شای کرد
په تی قولابه که ی هیچ ناجولیت و هیچ ماسییه کی پیوه
نه بسووه، وه کو یه کتیک سه بری سواین، بی هیچ
بیرکردنه وه یه ک هاواریکرد:

' زفت! ' به توندی و روو له و ماسییه ی که نه ی توانی
بیگریت ئه و قسه یه ی کرد، هه لبه ته هه م مه به سته ماسییه که
بوو و هه م مه به سته بیوه ژنه خه مسارده که ش بوو. بووکی
له گه ل تومه خه سوو گویت لیبی.

روانییه ماسییه کانی ناو سه به ته که، ماسییه که ی خۆی،
به جۆش و خرۆشی بابایه کی به غیله وه لینی روانی. ئه و جا
چاوی به ره و ئاسمان هه لبری، سه یری کرد هه تاو به ره و
ئاواوون نشیو ده بیته وه. گو تی:

- کورپنه ده لین چی که میک بگه ریننه وه؟

ههردووکیان پهتهکانیان هه لکیشایه وهو، هه لیان کرده وه
و دواى ئه وهى پاکیان کرده وه، به پارچه فلینتکیانه وه به ست
و چاوه پروانیان کرد.

رولاند هه ستا، تا وهکو کاپتن، چاو بداته ئاسۆ و گوتی:

- بایه کهى خستوه، کورینه ده بی سه ول لینه دین.
له ناکاوا، باسکی به ره و چه پ راکیشا و له سه رى پویى
و گوتی:

- سه هیره، سه هیره، ئه م که شتیه له به نده رى
ساو تمبونه وه دى.

به سه ر ده ریا که وه، که وهکو پارچه په کی شینباوى بی
سنوورى راخراو ده یواند و وهکو زیر و ئاگر
ده دره وشایه وه، له و ئاسته دا که ئه و ئاماژه ی بو ده کرد، په له
هه وریکی رهش بو ئاسمانی گولگون به رز بو وه وه،
که شتیه که له ژیر په له هه وره که دا به دیار که وت، له
دووره وه زور بچووک دیار بوو. له باشووره وه دووکه لیکى
دیکه بهرچاو که وت، دووکه لیکى زور چر بوو، به ره و
له نگه رگا که ی به نده رى هافر ده پویى، دنیا تاریک بوو،
مناره که ی ئه و بهر به ئاسته م ده بینرا، رولاند پرسى:

- باشه، ئه مرق، مه وعیدی گه پانه وه ی که شتیه
نورماندییه که نییه؟

جان به رسقى دایه وه: - به لى باوکه گیان.

- کوا دوورینه که م ویده، و ابرانم له وینده ره.
بابه که، دوورینه که ی له قاوغه مسینه که ی ده ره ینا،
به باشى نای به چاویه وه و چاوى بو خاله که گنرا، له ناکاوا
به دى کرد، به خوشحالییه وه گوتی:

- به لى، به لى، خۆيه تى، ئه وه تانى خۆيه تى، من ئه م
دوو دوو كه لگيشه دهناسمه وه. خاتوو روزمىلى ده ته وئ
ته مه شا بكه يت؟

خاتوو روزمىلى دووربىنه كه ي وه رگرت، پووى كرده
كه شتیه دووره كه كه ئوقيانووسه كه ي ده بېرى، نه يتوانى به
دروستى پووى دووربىنه كه ي تىبكات، هېچ شتىكى نه بىنى
ته نيا شىناتيه ك و كۆلكه زىرپينه يه كى بازنه يى ته واو و
هه ندئ شتى سه ير نه بى كه له خۆرگىران ده چوو و دل لىي
تىك هه لده هات. دووربىنه كه ي بۆ گىرايه وه و گوتى:

- قه ت پۆژئ له پۆژان نه مزانى چۆن ئه م ئامىزه
به كار بىنم، مىر ده كه م به مه تووره ده بوو، به خۆى به
سه عاتان له بهر په نجه ره كه ده وه ستا و ته مه شاي ئه و
كه شتiane ي ده كرد كه ده رىايان ده بېرى.

باو كه رولاند، بىزار بوو، له سه رى پۆيى و گوتى:

- په ننگه عه يب له چاوتا بى، دهنه دووربىنه كه م،
دووربىنه نه گالته.

- ئه و جا دووربىنه كه ي دايه ژنه كه ي و پىي گوت:
ده ته وئ ته مه شا بكه يت؟

- نا، سوپاس، پىشووه خته ده زانم كه ناتوانم به كارى
بىنم.

خات رولاند، ژنىكه له ته مه نى چل و هه شت سالىدا، به
پروالته گه نجتىر دىار بوو، له م سه فه ره دا و له كۆتايى
پۆژه كه دا له هه موو ئه وانى دى به كه يفتر دىار بوو، قژه
په شه كه ي خه رىك بوو سه پى ده بوو، سىماي هىمن و ئارام
بوو، ئۆخژنى ده خسته دل و ده روونه وه. هه رچه نده، پىيرى
كوپى گوته نى، قىمه تى پاره ي ده زانى، به لام ئه مه

نه یکردبووه کاریک خوئی له ئەفسوونی فیلمان بئ بەش بکات. حزی له خویندنهوهی چیرۆک و شیعر بوو، نهک له بهر بهها هونهرییهکیان، بهلکو له بهر ئەوهی له زهت له و زنده خهونه پۆمانسی و دهروونیانه وهربگریت که ئەو خویندهوانه له نیهادیا بیداریان دهکردهوه. هەر بهیته شیعیری بازاری و جهلهبی خراپ، خوئی گوتهنی دهماره چکۆلهی دهبزواند و کۆمهلیک ههست و ئارهزووی پهههان و واقعی له لای دهبوژاندهوه، زۆری له زهت له و سۆزه پهههانهانه وهردهگرت که به ئاستهم دهروونیان که وهکو سهعاتی میقات کراو میقاتکراوو، دهشلهقاند. له وهتای گهیی بووه هافهر، خهریک بوو قهلهو دهبوو و ئەمهی به ئاشکرا پتوه دیاریوو، سمت و کهفلهی ئەستووور بوو، پیتشتر باریک و لاواز بوو، زۆری کهیف بهم سهفهره دهریاییه هات.

میتردهکهی پیاویکی جینگز و شهپانی نهبوو، بهلام بهبئ ڤق و تووڤه بوون سههركۆنهی دهکرد، ڤیک وهکو ئەو دووکانداره تووڤه و تڤویانهی له دووکانهکانیاندا، به جینیوان ئەمر دهکهن. له بهردهم بیگاناندا سلی دهکردهوه، بهلام که له گهل مالباته کهیدا بوایه، دهسستبهرداری ئەم سلکردنهوهیه دهبوو، ئیدی شیوه و شکلیکی ترسناکی وهردهگرت، هههچنده به خوئی له ههموو خهلکی دهترسا. بهلام خات رولاند هه میشه ملی بۆ دها، چونکه به تهبیعهت حزی له قهههشه ودهمهقاله و گهنگهشهی بیتهوده وبئ سوود نهبوو و، داوای هیچی له میتردهکهی نهدهکرد. له بهر ئەمه زۆر ده میک بوو نهیدهوئیرا داوا له جهنابی رولاند بکات، که دهگهل خویدا بۆ سهفهری دهریایی بیات، بۆیه ئەم

دەرفەتەى قۇستەوہ و بەكامى دل لەزەتى لەم سەفەرە دەگەمەن و تازەىە بىنى و زۆرى كەيف پڤهات.

لەگەل دەستپڤكى سەفەر و سەيرانەكەدا، ھەم لە پووى ئەقلى و ھەم لە پووى جەستەىیەوہ، خۆى تەواو خاوە کردەوہ و خۆى داىە دەم نشیو بوونەوہ جوانەكەى ئاوەكەوہ و بىرى لە ھىچ شتىك نەدەكردەوہ، پەتى خەىالى بۆ ھىچ بىرەوہرى و ھىقى و ئاواتىك شل نەكرد، ھەستى دەكرد دلى وەكو جەستەى دەكەوڤتە سەر شتىكى نەرمى پەوانى بەلەزەت، دەى ھەژڤنى و مەست و خەوالووى دەكات.

كاتى باوكە رولاند، قەرارى گەرانەوہى دا، بە كورەكانى گوت: " دەى بچنە جىگاكانى خۆتان و دەست بە سەول لىدان بكن ". خات رولاند بزەىەكى كرد و پوانىە كورەكانى كە چۆن چاكەتەكانىان دادەكەند و قۆلى كراسەكانىان ھەلدەكرد.

پىير، كە لەوانى دى لە جووتە ژنەكەوہ نزىكتر بوو، سەولەكەى لای دەستە راستى ھەلگرت و "جان" ش دەستى داىە سەولەكەى دەستە چەپ، ھەردووكانىان حازر و ئامادە، چاوەپوانى ئەوہ بوون، پەئىس (كاپتن) پەر بەزار ھاوار بكات: " دەى بەتووندى بۆ پڤشەوہ. " چونكە زۆر گرڤنگى بە پڤبەرەىەكى سىستەماتىك دەدا.

بە دوو قۆلى و لە ھەمان كاتدا و بەھەمان ھىز وتواناوە، سەولەكانىان داھىشتە ئاوەكەوہ، ئەوجا خۆيان بە پشتا برد، بە ھەموو ھىز و تواناى خۆيانەوہ كەوتنە سەول لىدان و ئىدى شەرى ھىز نواندن دەستى پڤكرد. كەشتىەكە بە كاوەخۆ بۆ راو ھاتبوو، زىاتر باىەوانەكە ھەلى گرتبوو،

به لام بايه كهى خست، ئىدى غيرت و دهمارى پياوه تيان
جولا، ههركه سهو ههولئیده، هیز و قوهتى خوی به سهر
ئهوى دیدا بنوینتت.

كه دهگه ل باياندا بۇ راو دهچوون، بهبى كاپتن و زور
بى سهروبه رانه سهوليان لئیده، چونكه له و كاتانه دا رۆلاند
خهريك و خجلى پت و توره كان دهبوو و زور ئاگای له
كهشتیه كه نهدهما و ناو به ناو به ئاماژه يهك يان به وشه يهك
ئاراسته ئى دهكرد: " جان، سووك"، " پيیر، لهزىكه" يان
دهيگوت " دهى، تۆى يه كه م ده رچۆ و، تۆى دووهم تۆزى
دهست بجولئته. " ئه وهى كه ميك ده بيره وه دهچوو، خه يال
ده بيرده وه ده بوایه به توندى سهول لئيدات و، ئه وهى په لهى
دهكرد، ده بوو دهست سووك بكات تا كهشتیه كه بگه رپته وه
سهر رپگای دروستى خوى.

به لام ئه مړۆ، رۆزى بازوو نواندن بوو، بازووه كانى پيیر
تووكن، بارك، به لام دهماروى بوون. به لام بازووه كانى جان
ئه ستور، سپى و مهيله و په مه يى بوون، يه كپارچه ماسوولكه
بوون.

پيیر، له سه ره تاوه، زور به چاكى كه وته سهول لئيدان.
ددانه كانى به جيره وه برديوون، ته ويلى گرژ بووبوو،
لاقه كانى دريژ كرديوون، ههردوو دهستى توند به
سهوله كه وه گرتبوون، سهوله كه ئه وه نده دريژ بوو، له گه ل
هه ره سهول لئيدانكا كه ميك دهنه وى. كهشتى " مرأوى"
به ره و كه ناره كه ده رۆيى، باوكه رولاند له پيشه وه
دانىشتبوو، كورسيه كهى دواوهى بۇ ههردوو ژنه كه چۆل
كرديوو، به دم هانكه هانكه وه گوتى: " يه كه م دهست سووك
بكه، دووهم لهزىكه." يه كه م به توورپه ييه كى دووچه نانه وه

دهستی پیکرد و دوهم نهیتوانی مل بۆ ئەم ئازۆتته بی
 سه‌روه‌به‌ره بدات . ئەنجام په‌ئیس (کاپتن) ئەمری کرد
 وگوتی: " بوه‌ستن! " هه‌ردوو سه‌وله‌که پیکه‌وه به‌رز
 بوونه‌وه، جان، به ئەمری باوکی ماوه‌یه‌ک به ته‌نیا سه‌ولی
 لێدا. ئیدی له‌م ساته‌وه به‌سه‌ر براکه‌یدا سه‌رکه‌وت و بۆری
 پێدا، هینده‌ی دی گه‌رم بوو، هه‌ستی به گه‌رما کرد، به‌لام
 پێیر به ته‌واوی شه‌که‌ت بوو، هه‌ناسه‌ی ته‌نگ بوو، له
 شه‌که‌تیا وبه هۆی هه‌وله‌ کووت وپه‌که‌یه‌وه، ته‌واو ماندوو
 بوو و که‌وته هانکه‌هانک. باوکه‌ رۆلاند، چوار که‌په‌تی دوا
 به‌دوای یه‌ک که‌شته‌یه‌که‌ی راگرت، تا ده‌ره‌تانی پشوویه‌کی بۆ
 بپه‌خسێنێ و نه‌فه‌سیک تازه‌ بکاته‌وه و ئاراسته‌که راست
 بکاته‌وه.

ئاره‌قه نیشه‌ سه‌ر ته‌ویلی دکتۆر، گۆناکانی زه‌رد
 هه‌لگه‌ران، شه‌رمه‌زاری و توورپه‌یی دایگرت، له بن لیوانه‌وه
 گوتی: - نازانم چیمه، هه‌ست ده‌که‌م دلم دیتشیت. زۆر
 به‌باشی ده‌ستم پیکرد، که‌چی پاشان بازووه‌کانم خاو
 بوونه‌وه.

جان لینی پرسی: - ده‌ته‌وی هه‌رخۆم به ته‌نیا سه‌ول
 لێده‌م؟

- نا سوپاس، چاک ده‌بم.

دایکیان، به بیزارپه‌یه‌وه گوتی: - ده‌ی پێیر، ئەمه چیه‌؟
 خۆ منداڵ نیت کو‌رم.

پێیر، شانەکانی هه‌لته‌کاندن و، ده‌ستی به سه‌ول لێدان
 کرده‌وه.

خاتوو روزمیلی، خۆی له گیلی دابوو، ده‌تگوت نه‌هیچ
 ده‌بینی و نه‌ هیچ تیده‌گات و نه‌هیچ ده‌ژنه‌وێت. ده‌گه‌ل هه‌ر

ته کان و جوله یه کی که شتیه که دا، سه ره زهر د و بچو که که ی به پشتا ده چوو، جوله یه کی کوت و پر و جوان قژه که ی بهرز ده کرده وه.

باو که رؤلاند هاواریکرد: "ته مه شاکن، ئه وه که شتیه که ی میرزاده ئه لیبرته، له دوامانه وه دئ. "هه موو ئاورپان دایه وه، چاویان به که شتیه کی دریزی رووته خت که وت، دوو دوو که لکیشی پیوه بوو، که بق دواوه خواربوون. دوو په روانه ی زهردی خری پیوه بوو.

که شتیه که ی به ندهری ساو تمبتون، به خوی و نه فهره کانی سه ریبه وه زور بله ز گه یی هجی، چه تره کانی سه ری کرابوونه وه، دوو په روانه خیراکان ده سووپانه وه، له ئاوه که یان دها و که فاویان ده پرژاند و گوپان دها یه و له تووایه پسته بهری خیرایه. راسته و راست ئاوه که ی شهق ده کرد و ده بری، ئاوه که ی بهرز ده کرده وه و پوون و زولال به هه ردوو لای که شتیه که دا داده پرژا.

وهختایه ک که شتیه که، له که شتی " مرواری " نزیک بووه وه، بابه رؤلاند، کلاوه که ی به نیشانه ی سلوو بوو بهرز کرده وه، جووته ژنه که ش دهسته سه ره کانیان بوو ته کان دا. هه ندیک له چه تره کان سلوو که یان بوو سه ندنه وه، له سه ره که شتیه گوره که وه جوله جوولیان پیکه وت، که شتیه که به دم دوور که وتنه وه وه، ده ریا ئارامه که ی شهق ده کرد و کو مه لیک ورده شه پۆلی له دووی خوی به جیده هیشت.

کو مه لیک که شتی دیکه ش دیاربوون که دوو که ل دای پۆشی بوون، بله ز له هه موو لایه که وه به ره و له نگه رگا سپیه که ی به نده ره که ده هاتن، که وه کو زاریکی گوره هه موو که شتیه کانی یه ک له دوا ی یه ک قووت دها.

که شتیانی راو وکه شتیانی گه وره ی چارۆکه دار به بورجه سووکه له کانیانه وه، به سهر ئاوه که وه داده خزین و که شتیانی قاتیره ی نادیار رایده کیشان، ئیدی هه موو ئه و که شتیانه به خیرایی یان به هیواشی به ره و ئه م دیوه زورخۆره داده کشان که ناو به ناو پر ده بوو. ئیدی گه له که شتی جیاواز به ناو ده ریاکه ده که وتن. ئیدی هه ر قاتیره ی ده ریایی بوو که به په له و به سهر ئوقیانووسه رووته خته که وه، له چه په وه بۆ راست و له راسته وه بۆ چه پ ده هاتن و ده چوون، که چی که شتی کی چارۆکه دار له به نده ره که ده رده چوو، قاتیره یه ک رایده کیشا، که هیشتا راوه ستابوو و چارۆکه یین سبی یان قاوه یی، که له بهر زه رده په ری ئیواره دا، سوور ده چوونه وه و به سهر بورجه گه وره و بچووکه کانه وه، ده شه کانه وه.

خات رولاند، به چاوانی نیمچه نوقاوه وه و له بن لیوانه وه گوتی:

- ئه لالا! ئه م ده ریایه چند جوانه!

خاتوو روزمیلی، هه ناسه یه کی قوولی، خالی له هه ر خه م وپه ژاره یه کی هه لکیشا وگوتی: - راسته، به لام هه ندیجار، به تاو لوکه یه.

جه نابی رولاند هاواری کرد:

- ته مه شا که ن، ئه وه که شتی نه نورماندییه که یه، به ره و ده روزه که دیت، چند گه وره یه! نا؟

ئه وجا به دوور و درییژی که وته باسی که نهاری ده ریاکه ی به رده میان. رولاند سه رنجی بۆ به نده ری هاڤه ر راکیشان که هه ردوو ده قه ری نورماندی ژووور و ژیری لیکدی جیا ده کرده وه. له نورماندی ژیرییدا، که نهاریکی ده شتانی هه بوو له پاوان ومیرگ وکیلگه کانه وه تا ده ریاکه

نشيو دهبووه. که ناره که ی نورماندی ژورو، به پیچه وانه وه، رک و دژوار و به که نند و که لین و سهخت، دیواریک بوو بهرن، سپی، دوور و دریژ، هر که لیتیکی گوندیک یان به ندهریکی له خو گرتبوو: (ئیترونا، فیکان، سانت ئالیری، لوتریبو، دبیب)... هتد.

جووته ژن هرگیز گویان لینه دهگرت، هوش و گوشیان لای ئه و نه بوو، هوش و گوشیان لای ئوقیانوسه پر له که شتیه که بوو، که وهکو حیوانات به دهوری لانه کانیا ندا ده سووپانه وه. جووته ژن حایر و چه په ساو ده یان پروانیه ئاسوی به رینی ئاو و هه واکه ی دهمه ده می خوړ له زهرده ی ئیواری و ئارامی پی دهبه خشین.

رولاند تاقه که س بوو که قسه ی ده کرد و له په ستا و بی پسانه وه قسه ی ده کرد، چونکه له و پیاوانه بوو که هیچ شتیک کاریان تیناکات، به لام ژنان هه ندیجار، به بی ئه وه ی بزنان بو، ژاوه ژاوی ناپیوستیان له جنیو و قسه ی دزیو پی ناخو شتره.

پییر وجان، هیدی وهیمن، به کاوه خو سه ولیان لینده دا و، که شتی مرواری، که له چاو که شتیه گوره و زه به لاهه کاندا زور بچووک بوو، به ره و به نده ره که ده کشا. وه ختایه ک گه ییه له نگرگاکه، باباگری ده ریاوان چاوه پروانی ده کرد، دهستی هه ردوو خانمه که ی گرت تا یارمه تیان بدات که دابه زن. ئیدی خانه واده که، له کاتیکا که خه لکی به ئارامی بو مالی خو یان ده گه رانه وه، خو یان به شاردا کرد. ئه و خه لکه ی هه موو روژی له کاتی هه ستانی خیزاوی ده ریادا بو به نده ره که ده چرون.

هەردوو خانم رولاند و روزمیلی لە پێشەوه ڕێیان دەکرد و هەرسی پیاوێکە دوایان کەوتبوون و بە شەقامی پارێسدا هەوراز دەبوونەوه. جووتە ژن هەندێجار لەبەر دووکانی جلکان یان زەرپهنگەریدا دەوهستان تا چاو لە شەپقەیهک یان موستیلەیهک بکەن، پاشان دواى ئەوهی ڕاوبۆچوونیان دەگۆڕییهوه، دووبارە بەرێ دەکەوتنەوه.

جەنابی رولاند، لە مەیدانی (دولابووس) دا وەکو هەموو ڕۆژێک ڕوانییه ئەستێلی (باسان دی کومیرس) کە پڕبوو لە کەشتی، دواى ئەوه کۆمەڵێک ئەستێلی دیکەى تەمەشا کرد کە چوار پینچ ڕیزە کەشتیان، بەپال یەکەوه تیا وەستابوون. هەموو ئەو بۆرجە زۆر وزەبەندانەى کە چووبوون بە حەوادا و لە ژمارە نەدەهاتن، پانتاییهکی چەندین کیلۆمەتریان داگیر کردبوو، بە کۆڵەکە وپەتەکانیانەوه لە ناوەندی شارەکەدا قوت بووبوونەوه، چۆن سەیرت دەکرد، دیمەنى دارستانیکی گەورەى بە شارەکە دەدا. ئیدی پۆلى نەورەسان بەسەر ئەم دارستانە رووتەدا، دەسوورپانەوه، چاویان دەگێرا، هەرکە خواردنیک بخرایەتە ئاوهکەوه، وەکو بەرد لە ئاسمانەوه بۆ دادەهاتنەوه. کورپیک لەلای بۆرجیکەوه خەریک بوو بەکرەیهکی دەبەست، لەوه دەچوو، بۆ ئەوه سەرکەوتبیتە ئەویندەر، تا لە هیلانەى تەیران بگەرێ.

خات رولاند، لە خاتوو روزمیلی پرسى:

- حەز دەکەى، بەبێ ڕەسمیات شام لەگەڵ مەدا بخۆیت و پیکەوه ڕۆژەکەمان بەرینەسەر؟
- بەلى، بە خوشحالییهوه، خۆ بەبێ ڕەسمیات بى، دەها باشتەر، حەز ناکەم ئیوارە بەتەنیا بم.

پيیر، وهختايهک که گوئی له قسه بی موبالاتهکانی
 بیوهژنه گهنجهکه بوو، نیوچاوانی تیکنا وله بن لیوانهوه
 گوتی: " ئەم بیوهژنه نایهوی له کۆلمان بیستهوه. چەند
 پوژیک بوو به بیوهژن ناوی دهبرد، جان، هەر ئەم وشهیهی
 پی ناخۆش وله بهر گران نهبوو، به لکو له جووری
 وتتهکهیشی، که به لایهوه تهوسامیز و دزیو بوو قهلس و
 بیزار دهبوو.

سێ پیاوهکه تا بهر دەرگای مالهوه فزهیان لیوه نههات.
 مالهکه یان، خانوویهکی تهنگ و چکۆلهی دوو نهۆمی بوو
 که وتبووه شهقامی (نومانديهی جوانهوه). جوزفینی
 کارهکهریان هات و دەرگای کردهوه، کچیکی نۆزده سالان و
 گوندی بوو، به کرێهکی کهم کاری دهکرد، به پوآلتیا
 کچیکی زۆر کهودهن و گه مژه بوو. دەرگای داخست و
 ئەوجا تا هۆلی نهۆمی یه کهم دووی ئاغاکانی کهوت و
 ئەوسا گوتی:

- پیا.. و...یک.. سێ جار هات.

باوکه رولاند، که هه میسه بهدم بۆله بۆل و جنیودانهوه
 دهیدواند هاواریکرد: - کئ هات.. ههی..

کارهکه رهکه، بینهوهی خۆی شلوی بکات و له
 هاوارهکهی بابه رولاند پهست بیت، بهرسقی دایهوه:-
 پیاویک له لای دادنوسهوه هاتیوو.

- ئەم دادنوسه دهکاته کئ؟

- له لای جهنابی کانوهوه هاتیوو...

- باشه ئەم پیاوه چی گوت؟

- گوتی: جه... نابی کانو، ئەم شهو بهخۆی دیت.

جهنابی کانو، دادنوسی دادگا بوو، سووکه دؤستایه تی و ناسیایوییه کی دهگه ل باوکه رولاندا هه بوو و مشووری ده خوارد. که گوتبیتی ئه مشه و به خوئی دیت، مانای وایه کاریکی له زگین (خیرا) وگرینگ له ئارادایه. بۆیه ئه ندامانی خانه واده که ی رولاند، به گومانه وه ئۆریانه یه کدی و به م نووچه یه په ست بوون، چونکه ده یانزانی دادنوس، ته نیا بۆ مه سه له ی گریبه ست و میرات و سکالا و ده عوا سه ری مالان ده دات، جگه له وشتانه هه چ کاریکی دیکه ی نییه. باوکه که یان، دوا ی بیده نییه کی که م گوتی: - باشه ئه مه مانای چیه؟

خاتوو روزمیلی پیکه نی و گوتی:

- گوئ مه ده یه، مه سه له که میراتی و به شه میراتیه، من دلنیا م له مه، مژده تان ده ده من. به لام ئه وان چاوه پروانی مردنی که سیک نه بوون که میراتیان بۆ به جیبیلئ. خات رولاند، له زهینی خۆیدا که وته گه ران به ناو خزمه کانی میرده که ی و خزم و که سوکاره کانی خۆیدا، ئیدی له باوانه وه پیتدا هات و له بنعام و خالوانه وه ده رده چوو. که سی نه بوارد. ئه و جا به بیئه وه ی شه پقه که ی دابکه نی پرسى:

- پیم بلسی جهنابی باوک (له ماله وه به باوک میرده که ی بانگ ده کرد وه هندتجار له به رچاوی بیگانان به جهنابی رولاند بانگی ده کرد) تو ده زانی ژنی دووه می جوزیف لوبر کی بوو؟

- به لئى، کچۆله یه کی بنه ماله ی دومینیل بوو، کیژی خودان کتیبخانه یه ک بوو.

- باشه مندالی لئی بوو؟

- وابزانم، به لای که مه وه چوار پینج مندالی هەن.
- نا، که واته ئەوه مان فت، هیچ ئومیدیکمان پینی نه بیت.
- خات رولاند به دەم وەر دەوه دانی زهینی خۆیه وه، خۆی به سووکە ئومیدیکه وه هه لواسی، ئومیدیک، له ئاسمانه وه بیهته خواره وه. به لام پبیر که دایکی زۆر خۆش دهویست و به دنیای خهونه ساده کانی ئاشنا بوو وده ترسا که ئەگەر هه وال و نوچه که ناخۆش بیت، دایکی له نائومیدیدا تووشی نیگه رانی و خەم وپه ژاره ببیت، گوتی:
- دایکه په له مه که، ئیمه له ئەمریکا ماممان نییه! به لام من پیموایه مه سه له که، ژنه پتان و زه ماوهندی جانه.
- هه موو سه ریان له م بپروکه یه سورما. جان که ئەم قسه یه ی براهی له به رده م خاتوو روزمیلی دا له بهر گران بوو، گوتی:
- باشه بۆچی زه ماوهندی من بئ، هی تو نه بیت؟ ئەم بپروکه و گریمانیه دروست نییه، تو له من گه وره تری، بۆیه خه لکی بپیر له تو ده که نه وه، تا براهه وره وه ستابن، که س بپیر له براهچووک ناکاته وه، ئەمه جگه له وهی که من نه مگه ره که زه ماوهند بکه م.
- پبیر به دەم ته وسخه نیکه وه گوتی: - که واته تو ناشقی؟
- جان به پهستی به رسفی دایه وه:
- یانی مه رجه ئاشق بم، ئەوجا بلیم، من جارئ نامه وی ژن بپنم؟
- چاکه! وشه ی " جارئ " هه موو شته که ی راست کرده وه. که واته تو چاوه روانی.
- گرینگ نییه، ئەگه ر هه ز ده که ی باوا بیت.

باوکه رولاند، بە دەم گوڭگرتن و ھزرینەو، نزیکتەرین چارەسەری بە خەیاڵدا ھات و گوتی:

- بە راستی ئیتمە لە خۆراپی میتشکی خۆمان ماندوو دەکەین. ئەمە گەوجاتیە. جەنابی لوکانو دۆستمانە، دەزانئ پییر لە عیادە دەگەریت و، جان لە نووسینگە یەکی پارێزەری دەگەریت، وادیارە شوینی بۆ یەکیکیان دۆزیووتەو.

ئەم بۆچوونە ھەرچەندە سادە بوو، بەلام لە ھەموو بیروکەکانی دی زیاتر پرسی تێدەچوو، تەنانەت ئامادەبووانیش قەناعەتیان پێی بوو.

کارەکرەکی گوتی: "خواردن ئامادە یە" ھەرکەسە چوو ژیوری خۆی تا خۆی ئامادە بکات و دەستی بشوات و ئەوجا بێتە سەر خوانەکە. دوا دی خولەکیک ھەموویان لە ژوورە چکۆلەکە ی نھۆمی ژێرەو، لە دەوری خوانەکە خپ بوونەو و دەستیان بە شیو خوارن کرد. لە ھەولەو، زۆر کەم قسەیان دەکرد. پاشان بابەکیان، دوا چەند ساتیک، دووبارە سەرسورمانی خۆی سەبارەت بە سەردانی دادنووسەکە دەربیری و گوتی:

- باشە، بۆ شتیکی نەنووسیو؟ بۆچی سێ چەلان پینشکارەکی خۆی ناروو؟ چما بەخۆی نەھاتوو؟

پییر، مەسەلەکی بەلاوہ ئاسایی بوو و گوتی:

- دیارە پئویستی بە وەلامیکی لەزبەلەز بوو، رەنگە بیەوی ھەندی مەسەلە ی نھینیمان پئ بیژیت کە حەزی نەکردیبت بە نووسین پیمان بلیت.

ھەرچواریان مژوول بوون، جۆرە نیگەرانیەکیان لەلابوو کە بۆچی ئەم ژنە بیگانە یەیان دەعوەت کردبوو، کە نەیاندەتوانی لە حوزووری ئەودا ئازادانە گەنگەشە بکەن و

قەراریک بدەن. وەختایەک یارۆی دادنوس هات، چوونە
هۆلەکە و رولاند بە دەنگی بەرز پیشوازی و خێرهانی
ئاغای لوکانوی کرد:

- خێر هاتی جەنابی پایە بەرز سەرچاوان.
خاتوو روزمیلی هەستا و گوتی: - من دەپۆم، دوغای
خزمەت دەخوازم، زۆر شەگەتم.
هەربۆ مجامەلە و بەساردیەو هەولیان لە گەلدا دا کە
وەمینی و نەپوات، بەلام ئەو قاییل نەبوو، ئیدی بەبێ ئەو
هیچ یەکیک لە پیاووەکان وەکو جاران بەرپی بکەن پۆی.
خاتو رولاند، مژوولی پیشوازی میوانە تازەکە بوو و پێی
گوت:

- قاوەت بۆ بینم قوربان؟
- نا سوپاس، تازە نام خواردوو.
- ئەدی چا؟ با چایت بۆ بینم.
- نائیم نا: بەلام تۆزیک دی، جاری باسی... دەکەین.
دوای ئەو قسانە بێدەنگییەکی قوول بالی بەسەردا
کیشان، کە تەنیا دەنگی بەندۆلی سەعاتەکە دەهات، بەلام
تەق و هۆری ئەو قاپ و ئامانانەی کە کارەکەرە کەودەنەکە
لە خوارووە دەیشۆردن، نەیدەهتشت لە پشت دەرگا کەو
گویت لە هیچ شتیک ببیت.
دادنوسەکە، هەلیدایە و گوتی: - کەسێک بەنیوی
ماریشال، لە پارێس دەناسن؟
جەنابی رولاند و خات رولاند، پێکفە هاواریانکرد: -
بەلێ!

- باشە ئەو کابرایە دۆستتانە؟
رولاند گوتی:

- ئەزبەنى باشتىن دۆستمانە، بەلام پارىسيەكى زۆر پارىسيە، پىيى پى دانىگرى، بۆ ساتىك لە پارىس و دەرىكەوئى، لە وەزارەتى دارايىدا، بەپىو بەرى دايەرىيە، لە وەتاي لەوئى بارمان كىرەو و نەم بىنيو، هىشتا نامەمان لە نيواندا هەيە. بەخۆت دەزاني كە پياو بەتەنيا بۆي..
يارۆي دادنوس، دووبارە تىپەلچوو و وگوتى: - ئاغاي ماريشال مردوو.

ژن و مېرد، هەردوو كيان بە ئاستەمىك، چ بەراست و چ بە درۆ بەم هەوالە پەشۆكان و شېرزه بوون. جەنابى لوكانو، لە سەرى پۆيى:

- ھاوپىيەكى پارىسيم، ئاگادارى كىرەو مەو و كە گوايە ماريشال لە وەسىتنامە كەيدا، جاني كورئى ئەنگۆي كىرەو بە يەكە ميراتگرى خۆي، ئاغاي جان رولاند.
سپرايزەكە ئەوئەندە گەورە بوو كە هەمووانى بىدەنگ كىر، كەس تاقە وشەيەكى لەزار نەبوو وە. خات رولاند، لە پىش هەمووانا، هەست و سۆزى خۆي كۆنترۆل كىر و بە دەمەلا كىنو و گوتى:

- ئەيە پۆ، لىوني بەلەنگاز... دۆستە داماوەكە مان،
حەيفى، مخابن... مرد!

رونك زايە چاوانى، پوندكى بىدەنگى ژنان، لە كانگەي پوحيەو هەلقولاو، بە گۆناكانيا هاتنە خوارەو. بە ئاشكرا خەفەتبارى پىو دياربوو. بەلام رولاند دەبىرەو چوو، خەفەتى سەبارەت بە كارەساتەكە زۆر كەمتر بوو لە و ئومىدەي بەهەوال و نووچەكەي هەبوو. بەلام وىپراي ئەوئەش زاتى ئەوئەي نەبوو، لەم كاتەدا پرسىارى وردەكارى نيو پۆكى وەسىتنامەكە و بىرى ميراتىكە بكات، بەلام بۆ

ئەوھى بىگاتە ۋەلامى دلخۇشكەرە پرسى:- باشە ئەم
ماريشالە بەلەنگازە بۆ مردوۋە؟
جەنابى لوكانو، كەم وزۇر ھۆى مردنەكەى يارۆى
نەدەزانى، گوتى:

- نازانم، تەنيا ئەۋەندە دەزانم كە كابرا بەبى ھىچ
ميراتگريكى راستە وخۇ كۆچى دوايى كردوۋە ۋ ھەموو
سەرۋەت ۋ سامانەكەى كە دەرامەتەكەى بىست ھەزار
فرانكە بە سوۋدى لە سەدا سىنى بەشەكانى، بۆ كورپى
دوۋەمى ئەنگۆ، كە ماريشال بەخۆى ئاگادارى لە دايكبوون
ۋگەرەبوونى ئەۋ بوۋە، بەجى ھىشتوۋەۋ كورپەكەى
ئەنگۆى بە شايستەى ئەۋ ميراتە زانيۋە. ھەرۋەھا ۋەسىتى
كردوۋە لە حالى رەفز كردنى ۋەسىتەكەيا، ئەۋ برە پارەيە
بدرىت بە خانەى بىژوان.

باۋكە رولاند تا ئەم ساتە نەيتوانى خۇشحالى خۆى
ۋەشىرىت، ھاوارىكرد:

- بەگيانى من! بەراستى كابرايەكى جوامىز ودلاۋايە،
ئەۋە دل ۋ دەروونە. باۋەر بىكە، منىش ئەگەر ميراتگرم
نەبۋايە، ھەمان ئەم كارەم دەكرد كە ئەم دۆستە بە ئەمەكە
كردوۋيەتى.

يارۆى دادنۋوس، بزەيەكى بۆكرد ۋگوتى:

- ھەزم كرد بەخۇم، خەبەرەكەت پى بلىم، لەۋە
خۇشتر نىيە پىاۋ خەبەرى خۇش بە خەلكى بدات .
كەس بىرى بۆ ئەۋە نەدەچۋو كە ئەم خەبەرە خۇشە،
ھەۋالى مەرگى دۆستىك بى، باشترىن دۆستى باۋكە رولاند،
كە بە خۇشى ئەۋ دۆستە گيانى بە گيانىيە لەبىر

چو بووه و ماوه یه ک له وه پیتش به دلنیا یه وه ئه وه ی
گوتبوو.

خات رولاند و هر دوو کوره که ی خه مینیان پیوه
دیاربوو، خات رولاند، ماوه یه کی که م له گریان به رده وام
بوو، ئه و جا به دهسته سره که ی چاوانی سرین و پاشان له
زاری په ستا تا بهر به هه نسک هه لدانه قووله که ی بگریت.
دکتور، له بن لیوانه وه گوتی:

- پیاویکی باش بوو، زور میهره بان بوو زور جار من
و براهه می بۆ شیو ده عوه ت ده کرد .

چاوانی جان ته واو کرابوونه وه، دهره وشانه وه،
به شیوه یه کی ئاسایی دهستی راستی به سه راپای ردینه
زهره که یدا هینا، ده تگوت ده یه وی دایه یینی و ریکی
بخاته وه. دوو جار ان لیوه کانی بزواندن، تا قسه یه کی پرپه
پیتستی حال و هه لویسته که بکات، دوا ی هه لوهسته یه کی
زور، هیچی بۆ نه هات، ته نیا ئه مه نه بن که گوتی: - ئه له هقی
خوشی ده ویستم، هه ر جار یک بۆلای چووبام، ماچی ده کردم.
به لام باوکه، هه موو هوش و بیبری به دهوری میراته که دا
ده سوورپایه وه، به دهوری ئه و میراته دا که هینشتا له و دیو
دهرگا که وه په نهان بوو و له گین بوو، دوا ی ماوه یه ک،
سه یینی، دوا ی قاییل بوون، بگاته جی. گوتی:

- تو بلایی ئه گه ری هیچ کۆسپیک هه بیت؟.. هیچ
فهرته نه یه ک له ئارادا هه بیت؟ هیچ کیشه و ئاریشه یه ک له
گۆرئ بی؟..

جه نابی لوکانو، هیدی وه یمن، گوتی:

- نه خيژ، هاوړې پاريسييه كه م ئاگاداري كردومه وه،
كه مه سه له كه زور زه لال و خويابه، هيچي كه م نيبه، هيچي
ناوئ تهنيا په زامه ندى ئاغاي جاني ده وئيت و ته واو.
- زورچاكه، بړي سه روه و سامانه كه ش زه لال و
خويابه.

- زور روون و خويابه.

- ئه دى معامه لاته كان ته واو بووه؟

- به لئ، هر هه مووى ته واو بووه.

ياروئ كوڼه زه پنگه ر له ناكوا، به هؤى ئه و هه موو
فزوليه ت و پرسيارانه ئى خوئيه وه هه ستي به جوړه
شه رمه زاربييه ك كرد، شه رمه زاربييه كى كوڼگ، غه ريزى،
په وتنه ئى، كرد. دووباره گوئى:

- ده زانى، من بوچى ئيستا ئه و هه موو پرسياره
ده كه م، بو ئه وه ئى كوړه كه م له هه نديك ئاريشه و
ئاسته نگانى چاوه پروان نه كرى بپاريزم، بو نمونه هه نديجار،
له په نايه كه وه، مه سه له ئى قهرز و قوئله يه كى ئالوز سه ر
هه لده دات، من چوڼ ئه مه بزائم و بچمه بنج و بناوانى؟ يان له
ناكاوا و له په نايه كه وه ميمليتكمان لئ په يدا ببئت و له كوئلمان
نه ببئته وه. به هر حال، من ميرانگر نيم. به لام خه مى
منداله كه مه.

جان، له ماله وه و له ناو خانه واده كه دا " به منداله كه "
ناوده برا، هر چه نده به كه له ش و بالا زور له پيبر گه وره تر
بو.

خات رولاند، له ناكوا، ورده ورده، له خه ون و
خه ياله كانى وده رهات و شتيكى كوئى، تا پراډيه ك

فهرامۆشکری وهبیر هاتهوه که جاران گوئی لی دهبوو و
ویرای ئهوهش لی دنیا نهبوو، له بن لیوانهوه گوئی:

- جهنابی دادنوووس، تۆ نهتگوت که ماریشالی
دۆستمان، رهحمهتی خوای لیبنی، وهسیتی کردووه که
سهروهتهکهی بۆ مندالهکهم، بۆ جان بیت؟
- بهلی خانمهکهم.

ئهوجا زۆر ساکارانه له سهری پۆیی وگوئی: - من
ئهمم زۆر پێخۆشه، چونکه نیشانهی خۆشهویستیتهی.

رولاند، ههستایه سهرپیتیان و گوئی:
- پایه بهرز، دهتهوئ کورهکهم، ئیستا قیوولنامه کهت
بۆ واژو بکات؟

- نا، نا... جهنابی رولاند. سبهی، سبهی له
نوو سینگه کهی منا، سهعات دووی ریک، ئهگهر کاته که بۆ
ئهنگۆ گونجاوه.

- ههلبهته، ههلبهته، گونجاوه!
ئهوسا خات رولاند ههستا، پوندکهکانی سهری
وبزهیهکی کرد، دوو ههنگاو له دادنوو سه که چوو ه پیتشی،
دهستی خسته سهه پشستی کورسییه کهی و نیگایهکی
میهره بانانهی دایکیکی سوپاسگوزاری کرد وپرسی:

- جهنابی لوکانو، چایه کهت بۆ نهیهنم؟
- ئیستا با، بهخۆشحالییه وه خانم.

کاره که ره کهی بانگکرد، یه که مجار هه ندیگ شیرینه مهنی
وشکی له قوتوویهکی قولای هینا، شیرینی ئینگلیزی بیتام
وزۆر رهق بوو، له خۆیه وه هه لده وه ری، دهتگوت بۆ
دهندووکی تووتی دروستکراوه، له قوتوویهکی سه رمۆر
نرابوو، به که لکی ئه وه ده هات له گه ل خۆتا به دهوری هه موو

دنيايدا بگيريت. ئەوجا چوۋ ھەندىك دەستەسپى قاۋەيى
بىنى، كەبە شىۋەي چوارگۆشەي بچوۋك بچوۋك قەد
ونوشت كرابوۋ، دەستەسرى چاى كە خەلكانى سەربە چىنى
كرىكاران ھەرگىز نەيان دەشت. ئەوجا بۇجارى سىنم
گەراپەۋە، شەگردان و پىالەكانى ھىنا، ئەوجا چوۋ تا ئاۋەكە
بكولنىت. كەۋاتە دەبى چاۋەروان بگرىت.

ھىچ كەسىك لە ئامادەبوۋان قسەي نەدەكرد، ھەموۋان لە
فكران راچوۋبوۋن. و ھىچ بابەتىكىان پىنەبوۋ كە قسەي لە
سەر بگەن، تەنيا خات رولاند نەبى كە لە ھزر و بىرى خۇيدا
بۇ پستەين ساۋاۋ ۋجەلەبى دەگەرا، ئىدى كەۋتە باسى
سەفەرى راۋە ماسىيەكەيان و تارىفى كەشتى مروارى و
خاتوۋ روزمىلى. دادنوۋسەكە، ۋەلامى داپەۋە: " جوانە...
جوانە ."

رولاند، پىشتى دابوۋ بە كاشى سۇپاكەۋە، ۋەكو چۆن لە
زىستاندا لەكاتى ئاگر كەردنەۋە ھەردوۋ دەستى لە گىرغانەكانى
دەنا. لىۋەكانى بەجۆرى دەبزوان، ۋەك ئەۋەي خۇيان بۇ
فېكەكىشان ئامادە بگەن.

نەيتوانى لەيەك شوئىندا ئۆقرە بگرىت، شتىك لە ناۋەۋە
ھانى دەدا كە جەلەۋ بۇ شادمانىەكەي شل بكات. جوۋتەبرا
لەسەر دوۋ كورسى ھاۋشىۋەدا لە راست ۋچەپى مېزەكەي
ناۋەندى ژوورەكەدا دانىشتىۋون ۋبەھەمان شىۋە لاقىيان
لەسەر لاق نابوۋ. بەھەمان شىۋە دەيانروانىە بەردەم
خۇيان، بەلام بە خەيال و ھزرىنى جىاۋازەۋە.

ئەنجام چاىكە ھات، دادنوۋس كوۋپەكەي خۇي
ھەلگرت، شەكرى تىكرد، دواي ئەۋە پىكىتىكى رەقى، كە
دان نەيدەبىرى، تى ھەلۋەراندى، خواردى. ئەوجا ھەستا،

تهوقه‌ی ده‌گه‌ل هه‌مووانا کرد و پوویی. رولاند دووباره‌ی کرده‌وه:

- رازین، سبه‌ینی سه‌عات دوو. رازین، سبه‌ی سه‌عات دوو.

جان، تا‌قه وشه‌یه‌کیشی له ده‌م ده‌رنه‌چوو. که یارووی دادنووس وه‌ده‌رکه‌وت، بینه‌نگی بالی به‌سه‌ر ماله‌که‌دا کیشا، ئه‌وجا بابه رولاند، چوو ه پینشی و هه‌ردوو ده‌ستی به شانی جانی کوپیدا کیشان و هاواریکرد:

- ده‌ی ده‌ی، به‌خته‌وه‌ری گه‌وره، لیت داوه، چیه ناته‌وی ده‌ست له ملم بکه‌یت؟

هه‌نگی، بزه‌یه‌ک پوخساری جانی بزواند و ده‌ستی له ملی بابی وه‌رینا وگوتی: - ئه‌مه‌م به‌لاوه زه‌رووری نه‌بوو. پیاوه، نه‌یتوانی شادمانی خوی کونترۆل بکات. ئه‌وجا به قامکان، وه‌کو ئه‌وه‌ی پسانۆ بژهنیت، که‌وته لیدانی موبیله دارینه‌کان. ئه‌وجا له سه‌ر پاژنه‌کانی وه‌رسووراپه‌وه وگوتی:

- شانسی! ئه‌وه‌یه شانسی، ئه‌وه‌یه به‌خت و ناوچه‌وان!

پیی‌ر، پرسی: - که‌واته ئه‌م ماریشاله‌تان باش ده‌ناسی، ها؟

بابه‌که‌یان، به‌رسفی دایه‌وه:

- به‌لئ، هه‌موو شه‌ویک ده‌هاته مالی مه، ره‌نگه له بیرت مایی که پوژانی پشوو به دووتا بو قوتابخانه ده‌هات و ده‌یه‌ینایته‌وه و زورچار دوا‌ی شیو بو قوتابخانه‌ی ده‌بردیته‌وه. ئا، ئه‌و به‌یانیه‌ی که تو له‌دایک بوویت، ئه‌وچوو به دوا‌ی دکتۆردا، که دایکت ژان گرتی، له‌مالی ئیمه نانی ده‌خوارد. یه‌کسه‌ر زانیمان مه‌سه‌له چیه، بله‌ز له‌مال وه‌ده‌رکه‌وت. له په‌له‌په‌لیدا له‌جیاتی کلاوه‌که‌ی خوی

کلاوه که ی منی له سهر کرد. ئه وه م چاک له بیره، چونکه دواتر زور به وه پیکه نین. دوورنیه به دهم ئاوزینگه وه ئه وه ی بیر که وتبیته وه چونکه میراتگری نه بووه، له دلی خۆیدا گوتبیتی: "خۆ باشتر وایه سهروهت و سامانه که م بۆ ئه م منداله به جی بیلم که به شداریم له هاتنه دنیای کردووه.

خاتوو رولاند، که له قه نه فه که ی ژیریا نقوم بوو بوو، پیده چوو خه یال بردبیتیه وه و له ویندهر دوور که وتبیته وه، بۆیه خه یالاوی وله بن لیوانه وه گوتی:

- ئاه، به راستی دۆستیک ی باش بوو، زور به خزمهت بوو، پیاویکی ده گمهن بوو، پیاوی وا له م زهمانه که مه.

جان، هه ستا وگوتی: - که میک پیاسه ده که م.

بابی مهنده هوش بوو، ویستی نه یه لئ بروت، چونکه چه زی ده کرد باسی پرۆژانی له گه ل بکات و قهراری له سهر بدهن.

به لام جان پرژد بوو له سهر ئه وه ی وه ده ربکه وئ، گوایه مه و عیدی هه یه. به هه رحال وه ختیان زور به ده سه ته وه ما بوو تا میراته که وه ربگرن. چه زی ده کرد وه ده ربکه وئ، تا به ته نیا بیر له مه سه له که بکاته وه. پییرش گوتی چه زده کات وه ده ربکه ویت. دوا ی چه ند خوله کیک دووی برا که ی که وت.

که با به رولاند و ژنه که ی به دوو قولی مانه وه، ژنه که ی له ئامیز گرت و هه ر گۆنایه کی ده چه لان ماچ کرد. ئه و جا بۆ ئه وه ی وه لامی گله یی و گازنی ژنه که ی، که زور جار به ئاشکرا لئی ده کرد بداته وه گوتی:

- ده بینسی گیانه که م، مانه وه مان له پاريسدا و بۆ ماوه یه کی زور نه بۆ منداله کان باش بوو نه بۆ من، کاری له

تەندروستىم دەکرد، كە ھاتىن بۇ ئىرە، ھەستەم كىرد ئاۋ
ۋە ھەۋا ئىرەم پىندەكەۋى. سەبارەت بەم سەرۋەتەش لە
ئاسمانەۋە بەسەرماندا دابارىۋە.

خات رولاند، بە پۋالەتتىكى جىدىيەۋە گوتى: - لە
ئاسمانەۋە بۇ جان دابارىۋە، ئەى پىير؟

- پىير! دىكتورە، پەكى ناكەۋى، بەشى خۇى پەيدا
دەكات.. ھەلبەتە براپەكەشى يارمەتى دەدات و چاۋى تىۋە
دەبىت.

- نا، قەبۋول ناكات. مىراتەكەش بۇ جانە، تەنیا بۇ
جانە، بۇ پىير نىيە.

كابرا، تيامابو، گوتى: - كەۋاتە، ئىمە لە
ۋەسىتنامەكەماندا بەشىكى كەمىك زياتر بۇ ئەۋ دادەنەين.
- نا ئەمە رەۋا نىيە.

كابرا ھاۋارىكىرد و گوتى:

- ئا، لەم ھالەدا ھىچ... زفت! دەتەۋى من چى بىكەم؟
تۇ ھەمىشە بىر لە شتىك دەكەيتەۋە كەبە دلى من نەبىت،
ھەر دەبىت شادىم لى تال بىكەيت. ئىستا كاتى خەۋمە، دەبىن
بىخەۋم، شەۋ باش، بە ھەرھال ئەمە شانسە، شانسىكى
كەۋرەيە.

بەخۇشى و شادىيەۋە، بەبى ئەۋەى كەمترىن كەسەر بۇ
مەرگى دۋستە بەخشندەكەيان دەربرىت، پۋىي.

خات رولاند، دووبارە لە فىكران پۋچوۋ، لە نىزىكى ئەۋ
چراپەۋە بوو كە كەۋتە دەردانى دوۋكەلىكى رەش.

(۲)

پییر، هرکه له مال وهدهرکهوت، به رهو شهقامی پاریس کهوته پئی، که شهقامی سه رهکی بهندهری هافر بوو، شهقامیکی پوناک و قهرهبالغ و ئاوا وئاوهدان بوو. شنهبای کهناری دهریاکه که له سهروچاوی دها، زور خوشبوو. بهکاوهخو پئی دهکرد، دارعاساکهی له ژیر بالی نابوو و هردوو دهستی خستبوونه پشتی. وهکو پهکینک خه بهریکی ناخوشی بیستبیت، ههستی به دلتهنگی و شهکتهتی و بیزاری کرد. بیریکی دیاریکراو ماندووی نهدهکرد، له هه وهلهوه بهخویشی نهیدهزانی ئه م واز وازی و دردوگی وگومان و دوو دلپیهی له کوپوه لئ پهیدا بوو. ژان و ئازاریکی هه بوو، خویشی نهیدهزانی له کوپوهیه. خالیکی پر له ئازاری له دل و دهروونا بوو، خالیکی بچووک، زامیک بوو لهو زامانهی که سمان بهزه لالی و پوونی ههستی پیناکهین و پهی به شوپنه کهی نابهین، بهلام زامیکه دل دهگوشیت، ماندوو، خه مبار و بیزارت دهکات. ههستی به ئازاریکی نادیار، ئازاریکی سووک، وهکو سووکه خه موکییهک، دهکرد.

که گه پیه مهیدانی شانۆ، ههستیکرد، پوناکی قاوهخانهی " تورتونی " بانگی دهکات، بهکاوهخو به رهو پووکاره پووناکه که پویی، بهلام لهو دهمه دا که وهژوور کهوت بیرى لهوه کردهوه که تووشی دهبیت به تووشی کو مه لیک دوست و بناژۆ و ناسیاو و خه لکانیکه وه که ده بی قسه یان دهگه لدا بکات، له کاتیکدا ههزی نه ده کرد قسه دهگه ل که سدا بکات. له ناکاوا، ههراوزه نای بیتام و جه له بی ئه وانهی فینجانی قاوه یان پیکى شه راب کیشابوونیه ئه ویندهر، بیزار و بی تاقه تی کرد.

هەنگى ژيوان بوو، گەرايەو، ملى ئەو شەقامە سەرەككەى گرت كە بۆ بەندەرەكە دەچوو، لە دلى خويدا پرسى: "باشە بۆ كوئى بچم؟" چاوى بۆ شوپىنك گىرا بەدلى بىن و دەگەل حالى ئەودا بگونجىت، شوپىن دلخوازي ئەو نەبوو، چونكە هەم لە تەنيايى بىزار بوو، هەم نەيدەويست كەس بيدىنيت.

وختايەك گەيە لەنگەرگا گەرەكەى بەندەرەكە، ديسان دوودلى تى وروكايەو، بايدايەو و پرووى كرده لەنگەرگا لاوەككەى و، تەنيايى هەلبىزارد.

كە گەيە كورسيەكەى سەر ئەو ديوارە بەردىنانەى بۆ گىرانەو، شەپۆلان دروست كرابوو (شەپۆل شكىن) دانىشت، رىكردن ماندووى كردبوو، لە راستيا لەم پياسە و راويچكەى بىزار بوو، تەنانت بە نەبەدلى دەستى پىكردبوو. لە دلى خويدا پرسى: "ئەم شەو بۆ وام لىهات؟" وەكو چۆن يەككە پرسىار لە نەخۆشك دەكات تا هوى بەرزبونەو، تايەكەى بزانتىت، بەو ئاوايە كەوتە گەران بەدوايى هەندىك هەفدزىاندا، كە توانى بياندۆزىتەو .

زەينى لە نىوان دوو حالەتى هەفدزى نىگەرانى و ئاراميدا لە هاتوچۆدا بوو، جارى هەلدەچوو و جارى ئارام دەبوو، جارى پشتىوانى لە هەلچوونەكانى دەكرد، جارى نكۆلى لىدەكردن، بەلام حالەتى يەكەم، كە نىگەرانىەكە بوو لە دوا ئەنجاما زال دەبوو، بارى هەست و سۆز بە سەر بارى ئەقلانيدا زال دەبوو..

ئىدى عەودالى ئەو بوو كە بزانتى ئەم نىگەرانى وپەشتىويەى لە چىيە و لە كوئىو پەيدا بوو، بۆچى بەبى ئەو، حەزى بەهيج شتىك بىن، ملى رىگەى گرتوو، بۆچى

حەز دەكات يەككە لەو كەسانە بدینى كە حەزى لە چارەیان نییە، ئەدى ئەم دورە پەریزییە، لەو خەلكانەى دەتوانى بیانیدینى لە چیبەو هاتوو، ئەدى ئەم دورە پەریزییە لەو شتانەى دەتوانن پىنى بلین، ھۆکارەكەى چیبە.

ئەم پرسىيارەى لە خۆى كرد: "تۆ بلایى بە ھۆى میراتىەكەى جانەوہ بى؟"، بەلى، لەگىنە، دەشیت. وەختایەك یارۆى دادنوس ئەو خەبەرەى دانى، پىیر ھەستى كرد لیدانى دلای كەمىك خىراتر بوو، ئیدى مرؤف بە تەبیەت ھەموو كاتى خۆى پى كۆنترۆل ناكړى، خۆى پى بەرزەفت ناكړیت، زۆرجار لە خوت و خۆراى، بىئەوہى بە دەست خۆى بى، ھەسوودى و بەغىلى بە خەلكانى دى دیت.

ئیدى بە قوولى كەوتە بىر كوردنەوہ لەم كیشە فیزیولوجیەى كە لە ڤووداویكەوہ سەر ھەلدەدا، كار لە غەریزەكانى بەشەر دەكات و زنجیرەك بىروھەستى ناخۆش یان خۆشى لەلا دروست دەكات، بىر ھەستىن، پىچەوانە و ھەقڈرئى ئەو بىرانەى خۆى دەیەوین و بانگەوازیان بۆ دەكات، بە بىرى دروست و چاكیان دەزانى. ئەم بوونەوہرە پەناى وەبەر ئەقل برد. ئەو بار و حالە دەروونىەى ھىنايە بەرچاوى خۆى، كە كۆرپىك لە ناكاوا بووہ بە خاوەن سەرۆتینكى گەرە، كە دەتوانیت لە رېگەيەوہ بە گەلىك لەو ئاواتانەى بگات كە لە مېژەوہ خەونى پتوہ دەبىنى، ئەو ئاواتانەى كە بابىكى ڤژد و چروك نەیدەھىشت پى بگات.

ھەستا، دووبارە كەوتە رېكردن بۆ ئەو بەرى لەنگەرگاكە. ھەستى بە جۆرە خۆشى و ئارامیەك كرد، چونكە خۆى ناسى، لە خۆى حالى بوو، سەرى لە خۆى لە ناخى خۆى

سوورپما، کهسهکهی دیکه‌ی ناخی خۆی کهشف کرد، ئه‌و کهسه‌ی که به زۆری له ناخ و نیهادی خۆمان کهشفی دهکه‌ین، ده‌یدۆزینه‌وه. ده‌بیره‌وه چوو: " که‌واته، به‌غیلیم به جان دیت، به‌راستی ئه‌مه کارێکی کریت و دزیوه! به‌راستی شه‌رمه! ئیستا له‌وه دانیابووم، به‌غیلی یه‌که‌مم ئه‌وه‌بوو له‌ویه ده‌گه‌ل روزمیلی دا زه‌ماوه‌ند بکات. که‌من یه‌ک له‌باری خۆم چه‌زم له‌ چاره‌ی ئه‌م ئافره‌ته وردیله‌ گه‌وجه نه‌ده‌کرد. که‌واته ئه‌م به‌غیلییه‌ کارێکی نابه‌جی بوو، ته‌نیا به‌غیلی و چه‌سوودی بوو، چه‌سوودی له‌ پیناوی چه‌سوودیدا! ده‌بی چارێکی ئه‌وه بکه‌م."

ئه‌وسا گه‌ییه‌ لای ئه‌و عاموده‌ نیشانه‌دارانه‌ی که‌ بق پیناوانه‌ی به‌رزی ئاوه‌که‌ له‌ به‌نده‌ره‌که‌دا دانرا‌بوو، شقارته‌یه‌کی پینکرد تا لیستی ئه‌و که‌شتیانه‌ بخوینیته‌وه که ده‌گه‌ل خیزاوه‌که‌ی دواتردا ده‌گه‌یشتنه‌ به‌نده‌ره‌که‌ . کۆمه‌لیک که‌شتی هه‌لمی چاوه‌پوان بوون که‌ له‌ به‌رازیل و ئه‌رجه‌نتین و شیلی و ژاپۆنه‌وه‌ بین، له‌گه‌ل دوو که‌شتی له‌ دانیمارکه‌وه، که‌شتیه‌کی چارۆکه‌دار له‌ نه‌رویجه‌وه‌ و، که‌شتیه‌کی هه‌لمی تورکی که‌ پبیر، پینی سه‌یر بوو، وه‌کو ئه‌وه‌ بوو له‌ لیسته‌که‌دا ئه‌وه‌ی خویندیته‌وه: " که‌شتیه‌کی هه‌لمی له‌ سويسراوه " وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌ خه‌ونا که‌شتیه‌کی گه‌وره‌ ببینی که‌ پر بئ له‌ زه‌لامی عه‌مامه‌ به‌سه‌ر، که‌ به‌ شه‌پوولی ده‌لبه‌وه‌ به‌ په‌تا سه‌ر بکه‌ون. له‌ دلی خۆیدا گوتی: " که‌ که‌رم، خۆ تورکیش له‌ میللته‌ ده‌ریاییه‌کانن."

دوای ئه‌وه‌ی چه‌ند هه‌نگاوێکی نا، وه‌ستا تا له‌به‌نده‌ره‌که‌ رابمینی، به‌ ده‌سته‌ راستا گوندی (سانت ئه‌درس) هه‌بوو، دوو مناره‌ی کاره‌بایی له‌ لووتکه‌ی (دولا هیف) دا هه‌بوو،

وهکو جمکی شیواوی دزیوی پیاوانی سیلکوپ، دهیانپوانیه
 دهریاکه، دوو تیشکی گهوره له ئاگردانی منارهکهوه، به
 هه‌لدیریکی رکی بی سنوورا، له لووتکه‌ی که‌ناره‌که‌وه بۆ
 قولایی ئاسۆ ده‌داده‌گه‌ران . ئه‌وجا له سه‌ر هه‌ردوو
 له‌نگه‌رگا لاوه‌کیه‌کانی به‌نده‌ره‌که‌وه، دوو تیشکی دیکه، له
 کورانی ئه‌م جووته زه‌به‌لاحه، به‌ره‌و ده‌روازه‌ی به‌نده‌ری
 هاقه‌ر نشیو ده‌بوونه‌وه. له‌وئ، له‌ په‌خه‌که‌ی دی پوباری
 سینه‌وه، کۆمه‌لێک تیشک و پوناکی دیکه‌ش ده‌بینران،
 هه‌ندیک له‌و پوناکی و تیشکانه‌ جیگیربوون، هه‌ندیکی
 دیکه‌یان ده‌کوژانه‌وه و هه‌لده‌بوون، وه‌کو چاو ده‌کرانه‌وه‌و
 داده‌خران، چاوانی زه‌رد و سوور و که‌سکی به‌نده‌ر و
 له‌نگه‌رگا‌کان، که‌ چاودیری ده‌ریا تاریکه‌ پر له‌ که‌شتیه‌که‌یان
 ده‌کرد، چاوانی بیداری و‌شکانیانی خانه‌خوئ، که‌ به‌ ئاماژه‌ی
 چاوانی میکانیکی به‌رده‌وام ده‌یانگوت: " من لیره‌م، من
 به‌نده‌ری تروئیلیم، من به‌نده‌ری ئونفلورم، من پوباری
 گوندی بونت ئودمیرم " له‌ دووری دووره‌وه، بوورج
 و‌مناره‌یه‌کی زور بلند، به‌جۆری بآلی به‌سه‌ر هه‌موو پوناکی
 و تیشکه‌کاندا کیشابوو، خه‌لکی وایانده‌زانی ئه‌ستیره‌یه،
 مناره‌ی گوندی (ئیتوئیل) چوو بوو به‌ ئاسمانا، ده‌تگوت
 ئاماژه‌یه‌ بۆ رێگای شاری روان، که‌ خۆی به‌ ناو له‌لانه‌کانی
 رێژاوگه‌ی پوباره‌ گه‌وره‌که‌دا ده‌کات. ئه‌وجا به‌سه‌ر ئاوه
 قوله‌که‌وه، ئاوه‌ بی سنووره‌که‌وه، که‌ له‌ ئاسمان تاریکتر
 بوو، ته‌مه‌شاقان وای وینا ده‌کرد لیره‌وله‌وئ ستیران ده‌بینی،
 ستیرانێک که‌ له‌ مژ و‌دوومانی شه‌ودا، ده‌دره‌وشانه‌وه‌ و
 دوور و‌نزیک بچووک، سپی و‌ سه‌وز و‌ سوور ده‌نوئین،
 ته‌قیریه‌ن هه‌موویان بی جووله‌ بوون، و‌یرای ئه‌وه‌ش

هه‌ندیکیان واده‌هاتنه به‌رچاو که غار بدهن، ئەمانه تیشکی ئەو که‌شتیانە بوو که له‌نگه‌ریان خستبوو و چاوه‌پوانی خیزاوی ئاینده بوون، یان له شوینیک ده‌گه‌ران که له‌نگه‌ر بخهن.

رێک لهم کاته‌دا، مانگ له پشت شاره‌وه هه‌لهات، به‌هه‌ویقی ئاسمانه‌وه له‌بورج و مناره‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ی پرشن‌گدار ده‌چوو، که پێنووینی کاروانی ئەستێره‌ راسته‌قینه‌کانی ده‌کرد.

په‌یر، به‌ده‌نگێکی نیمچه‌به‌رز له‌به‌ر خۆوه‌ گوتی: " ئەوه‌یه، ئیمه‌ خۆمان، نیگه‌رانی بو‌ خۆمان دروست ده‌که‌ین، له‌سه‌ر هه‌چ تری‌ن شت نیگه‌رانی بو‌خۆ چیده‌که‌ین."

له‌ناکاوا، تاریکیه‌کی به‌رین و نامۆ، بآلی به‌سه‌ر هه‌وزه‌ قوول و به‌رینه‌ په‌شه‌که‌ی نیوان هه‌ردوو له‌نگه‌رگا‌که‌ی به‌نده‌ره‌که‌دا کیشا، به‌سه‌ر دیواره‌ گرانیته‌که‌دا دانه‌وییه‌وه، که‌شتیه‌کی راوی به‌دی کرد که ده‌گه‌رایه‌وه، نه‌ده‌نگی مرۆف، نه‌خو‌ره‌ خو‌ری شه‌پۆل و نه‌شلپه‌ شلپی سه‌ولان نه‌ده‌هات، به‌کاوه‌خۆ خۆی دابوو ده‌م بایه‌وانه‌ به‌رزه‌ که‌وه‌یه‌که‌یه‌وه، که‌به‌ده‌م شنه‌بای ده‌ریاکه‌وه ده‌شه‌کایه‌وه. ده‌فیکه‌وه‌هه‌ چوو: "چهند ژیا‌نیک‌ی ئارامه، بریا ده‌یتوانی لی‌ره‌ بژی!".

ئه‌وجا چهند هه‌نگاوێک رۆیی، پیاویکی بی‌نی که‌ له‌سه‌ری له‌نگه‌رگا‌که‌ دانیشتبوو. پیاویک هه‌یا‌لاوی، ئاشق، هه‌یم‌ن و به‌ویقار، شادمان یان په‌ست و هه‌مناک؟ ده‌بی‌ ئەم پیاوه‌ کێ بی؟ به‌کونجکاویه‌وه‌ لی‌نی نزیک بووه‌وه، تا له‌

نزیکه وه پوخساری ئه و پیاوه گۆشه گیره ببینیت، یه کسه ر
براکه ی خۆی ناسییه وه: - ئا... ئه مه تۆی جان گیان؟

- ئا.. پییر بۆچی بۆ ئیره هاتوویت؟

- هاتووم بایه کی بال بدهم، ئه دی تۆ؟

جان، دهستی به پیکه نین کرد وگوتی: - منیش هاتووم

بای بالیک بدهم.

پییر له نزیکی براکه یه وه دانیشت و گوتی: - دهی باشه

ئه وه شتیکی جوانه.

- بیگومان.

به تۆن و راویژی دهنگیا بۆی به دیار کهوت که جان

سهیری هیچی نه ده کرد، دریژه ی دایه وگوتی:

- من که بۆ ئیره هاتم، ئاره زوویه کی سه یرم بۆ هاتنه

ده ره وه هه بوو، پر به دل ههزم ده کرد ده گه ل هه موو ئه م

که شتیانه دا بۆ باکوور یان باشوور برۆم، پیم وایه ئه و

پوناکیانه ی ئه وینده ر له هه ر چوارنکالی دنیاوه دین، له دیار

وده فه ری گولان و کیژانی شه نگولی سه پی و برۆنزییه وه، له

ولات و مه لبه ندین چۆله کان و، فیلان و، شیرین ئازاد و له

هه موو ئه و ولاتانه وه که حیکایه تی خه یالیان ده رباره یان بۆ

ده گپرا نه وه، ئه و حیکایه تانه ی که باوه رمان پیتان نه ده کرد،

ئه و حیکایه تانه ی سه باره ت به پشیله ی سه پی و شازاده

خانمی نوستوو بۆیان ده گپرا نه وه. چه ند خۆشه سه فه ریکی

ئه و دیار و ده فه رانه بکه ین، به لام پارهی که ی زۆری ده وئ.

له ناکاوا بیده نگ بوو، ده فیکره وه چوو، براکه ی ئیستا

ئه و پارهی هه بوو، هه یچ خه میکی نه بوو، هه یچ کاریکی

پۆژانه ی ده ست و پێ گیری نه بوو، ئازادی ئازاد بوو، شاد و

خوشحال، دەيتوانى بۇ ھەر كويىيەكى بویت، بروت، بۇ
مەلبەندى زەربىيانى سويىدى يان ئەسمەرانى ھاڧانا.

ئەوسا، لە ناکاوا، بى ئەوھى لە دەستى خۇيا بىت
بىرۆكەيەك لە بىرۆكە باوھکانى ھات بەسەرا، كە نە پىشبینى
کردبوو، نە دەيتوانى رايىگرى يان بىگۆرئى، واى ھەست
دەکرد، لە روھىكى تىرى سەربەخۇ و توند و تىژەوھ
ھەلدەقولئیت: " ئوف! زۆر گەوجە، روزمىلى وردىلە و بچووك
دەخوازىت. " ھەستا وگوتى:

- من بەجىت دىلم تا بىر لە ئايندەھى خۇت بکەيەوھ،
خەونى سەوز و سوز بە ئايندەوھ بدىنیت. بەلام من
پىتوئىست بە جوولە و رىکردنە.

دەستى براكەھى گوشى و، بە راوئىژىكى دۆستانەوھ
گوتى:

- دەھى زۆرچاکە جان گىان، تۆ ئىتر بوخۇت
دەولەمەندى! من زۆر خۇشحالم كە ئەم ئىوارەيە بەتەنيا
تووشت بووم، تا پىت بلئىم:

- زۆر بەوھ خۇشحالم. لە ناخى دلەمەوھ پىرۆزبايىت
لىدەكەم، خۇشم دەوئى.

جان، كە بە تەبىئەت نەرم و نىان بوو، سۆزى بزوا،
بەدەمە لالکىوھ گوتى: - سوپاس.. سوپاس برا باشەكەم،
سوپاس پىير، سوپاست دەكەم.

پىير، پىچى كىردەوھ، لۆژلۆژ كەوتەرى، دارعاساكەھى
نابووه ژىر بالى وھەردوو دەستى لە پىشتى نابوو.

كە گەيىەوھ ناوشار، دووبارە لەخۇى پرسى دەيەوئى چ
بكات، لەم سووكە پىاسە و راوئىچكەيەھى خۇى بىزار بوو،
بىزار بوو لەوھى كە براكەھى بىنى و لە لەزەتسى دىتنى

دەریاکەى کرد. لە ناکاوا بېرۆکە یەکی بە میتشکا هات: " دەچم لە لای بابا " ماروفسکو " پێکنیک شەراب دەخۆمەو. ئەوسا پۆی و بەرەو گەرەکی ئەنگوڤیل هەوراز بوو.

باوکە ماروفسکو، لە خەستەخانەکانی پارێسدا بەنیوبانگ بوو. پیرەمێتریکى پولونى، وەکو دەگوترا پەناھەندەى سیاسى بوو، لەویندەر زۆر قسە و قسەلۆکی کریت و دزیوی لەدوو بوو، ئیدی هاتبوو بۆ فەرەنسا - دواى هەندى پشکنینی تازە - تا مومارەسەى کارى خۆى لەواری دەرمانسازیدا بکات، کەس هیچى دەربارەى ژيانى رابردووی نەدەزانى، بۆیە لەنیو دکتۆر و دکتۆرە موقیمەکان و، پاشان لەنیو دەرودراوسیکانیا، گەلینک چیرۆک و دەنگۆی دەربارە بلاو بوو. ئیدی ئەم پیاوہ ئەنتى دەولەتە وەکو ئەندامى رێبازى نەھیلیزمى، بکوژى پاشا، نیشتمانپەرەرى ئامادە بۆ ھەر کارێک، شۆرەتى دەرکرد، کە بە پەرچوو لەمەرگ خەلەسى بوو، ئیدی ئەم پیاوہ کارى لە خەيالى ريسک ئاميزى پيیر رولاند کرد، ئیدی بوو بە دۆستى ئەم پیرەمێردە پۆلۆنى یە، بەبى ئەوہى هیچ زانیارییەکی دەربارەى رابردووی ئەو دەست بکەوێت. ئیدی بەھۆى دکتۆرە گەنجەکەو، ئەم پیاوہ دەرمانسازە هات و لە بەندەرى ھافەر ئاکنجى بوو... بەو ئومیدەى یارۆى دکتۆرى تازە، مشتەریانى زۆرى بۆلا بنیڑیت. ئیدی بەو ئاواتەو، لە دەرمانخانە بچووکە کەیدا ژيانیکى ھەژارانەى دەبردە سەر و لە گەرەکەکەى خۆیدا دەرمانى بە خورده بورژوا و کریکاران دەفرۆشت.

پيیر، به زۆری دواى شىوى ئىواران دهچوو بۆ دیدهنى و نزيكەى سهعاتىكى بهدم قسانهوه له گهليا بهسەر دهبرد، پيیر، ماروفسكو ئى خوشدهويست، پياويكى سيما ئارام و كهمدوو و بهويقار بوو.

تاقه چرايهكى غاز بهسەر ميژهكهيهوه دهسووتا، سەر ميژهكهى پرپوو له شووشه. لهبەر پاشهكهوت چراى ترى دانهدهگيرساند و هموو شووشهكان ديار نهبوون. له پشت ميژهكهوه لهسەر كورسيهكهى، لاق له سەر لاق دادهنيشت. پيرهميترىكى سهرساف بوو، كهپوو گهوره، له دهنديوكه دالاش دهچوو، له تهويليهوه شۆر دهبووهوه، له تووتيهكى خه مين دهچوو، خهويكى قوول دهبيردهوه، چه ناگهى بهسەر سينگيهوه شۆر دهبووهوه. له دهنگى زهنگ خهبرى بووهوه. زانى دكتوره، به باوهشى كراوهوه چووه پيشوازي. پالتۆ رهشهكهى كه يهكپارچه پهلهى دهرمان و ئهسيد بوو، زۆر بهبهرى دهلب بوو، بهتاييهتى كه پياويكى له و لاواز بوو، له جبهى كوونه رهبهنان دهچوو، ئه م پياوه به فؤنهتيكى پولونى قسهى دهکرد و ئه مه شهقلىكى بريک مندالانهى بهدهنگه بارىكهكهى دهدا. بۆيه كه قسهى دهکرد، وهكو ئهوهبوو كه مندالىكى بچووك قسهت بۆ بكات.

پيیر، رۆنيشت، ماروفسكو لى پرسی: - دكتور گيان، خه بهر وباسى تازه؟

- هيج شتيك نيه، دنيا شامى شهريفه، هه مان تاس و هه مان هه مامه.

- ئه مرۆ نيگه ران دياريت.

- من زۆربهى كات هه ر نيگه رانم.

- ده دهی گوئ مدهیه. په رداخی بادهت بدهمی؟
 - بهلئ، مهنونیش دهم.
 - ئەمړۆ بادهیهکی تازهت دهرخوارد ددهم. دوو مانگیکه سهروساختم دهگل کشمیش دایه، دهمهوی بزانه شتیکی تازهی لئ که شف ناکه م... شه رایکم لئ دروست کردوه، شه رابه ئەمما شه راب، زۆر خۆشه گالتهی پیناکرئ، به راستی خۆشه.
- به خۆشحالییه وه چوو بۆ گهنجینه یهک، دهرگاکی کرده وه، قاپیکی هه لێژارد و هینای. ههنیک سووکه جوولهی ناتهواوی هه بوو، بۆ نمونه، که باسکی دینا به تهواوی دریزی نه ده کرد، که ههنگاوی دهنای، به تهواوی لاقی لیک نه ده کردنه وه، یانی ههچ جووله که ی تهواوی نه ده کرد. هزر و بیره کانیسی له کرده وه کانی ده چوو. ئاماژهی بۆ ده کرد، ههولی له گل دهنای، پیشنیازی ده کرد، به لام به تهواوه تی پوونی نه ده کرده وه. هه موو خهون و خولیا یهکی ژیا نی ئه وه بوو، شه ربهت و شه رابان بگریته وه و دروست بکات، زۆر جار ده یگوت: " شه رابی خۆش و بادهی نایاب، سهروهت و سامان دروست ده کات."
- سه دان که رته هه ولی گرتنه وه و دروستکردنی شه راب و بادهی دابوو، به لام تاقه جار یک سه رکه وتتی به ده ست نه هیتابوو. پیر، هه موو جار ی ده یگوت مار فسکو، (مارا) ی بیر ده خاته وه (مارا: شو ر شگێر یکی فه رهنسی بوو، پزیشک بوو، کابرایه کی رادی کال بوو، له سالی 1793، له کاتی مه له کردنا تیرۆر کرا.)

جووته هاوړې له بڼه بانی دهرمانخانه که دا سه روپټکی
بچووکیان خوارده وه و نه و جا هینایانه سه میتزی
ثاماده کردن و گرتنه وهی دهرمانان، له بهر رو شنایی چرا
غازیه که تهمه شای په نگی شهرا به که یان کرد. پییر گوتی: که
گه وهه ریکی جوانه.

- وانیه؟

سه روسیمای پییره میتزه پولونیه که که له سه روسیمای
توتوی ده چوو، زور سه رحال و شهنگول دیار بوو. دکتور
تامی شهرا به که ی کرد، ده فیکره وه چوو، دو باره تامی
کرده وه. ده بییره وه چوو، نه وسا گوتی: - زور به له زه ته،
که له ک به له زه ته، له تام و بو نا تازه یه، به راستی نه مه که شف
و دوزینه وه یه گیانه که م.

- نا، نه وهی راستی بی، زور خوشحالم.

نه وسا ماروفسکو، راویژی به دکتور کرد که نه م
شهرا به تازه یه نیو بڼی چی، هزی ده کرد نیوی بنیت:
'روحی کشمیش' یان 'کشمیشی خالیسه' یان 'کشمیش'
یان 'کشمیشین' پییر به هیچ یه کیک له و ناوانه رازی
نه بوو، بیرو که یه ک به بییری پییره میترا هات و گوتی: نه وهی
توزی له وه پیتش گوتت زور گونجاوه، زور به جییه
(گه وهه ری جوان)، پییر، نه م ناوه شی، هر چنده قسه ی
خوی بوو، به گن نه کرد. ناموزگاری کرد که ناوی بنات
(کشمیش) ماروفسکو هاواری کرد، ناویکی جوانه. نه وسا
هه ردووکیان بیده نگ بوون، چند خوله کیک له ژیر رو شنایی
تاقه چرا غازی که دانیشن، به بیتنه وهی ورته یان لیوه بیت.
نه نجام پییر، به نه به دلی گوتی:

- ئا، ئەم ئىۋارەيە بويەر و پىشھاتىكى سەيرمان
ھاتەرئ، دۆستىك لە دۆستەكانى بايم، كە مردوۋە، ۋەسىتى
كردوۋە سەرۋەت و سامانەكەي بۇ براكەم بىت.

ۋادىاربوو كە يارۋى دەرمانساز لە ھەۋەلەۋە باش لە
مەسەلەكە ھالى نەبوو، بەلام دواي بىرکردنەۋە، ھىۋاي
خواست كە نيۋەي ئەو مىراتىيە بەر دكتور كە وتىي. بەلام
دواي ئەۋەي مەسەلەكەي بۇ روون بوۋەۋە، ھەپەسا،
زۆرى پىناخۆش بوو، كە ھارۋى گەنجەكەي بە ۋاۋايە
فەرماۋش كرابوو، گوتى: - ئەمە ئاقىبەتى باش نابت.

پىير، كە نىگەرانىيەكەي بۇ گەرپايەۋە، دەيوست بزانى كە
ماروفسكو مەبەستى لە ۋ قسەيە چىيە، گوتى:

- بۆچى، ئاقىبەتى باش نابت؟ باشە چ ئاكامىكى
خراب لەمە دەكەۋىتەۋە كە براىيەكەم بىت بە مىراتگرى
يەكك لە دۆستەكانى بنەمالەكەمان؟

لى يارۋى سرىك و بە پارىز لەۋە زىاترى لە سەر
نەرۋىي وگوتى:

- لەم ھالەدا، دەبى مىراتەكە بەيەكسانى بۇ ھەر دوو
براكە بىت. من بىت دەلىم ئەمە ئاقىبەتى خىر نابت.

دكتور، بىتاقەت بوو، سەبرى سۋا، ھەستا و بۇ مال
رۆيشتەۋە. دواي ماۋەيەكى كەم چوۋە ناۋ جىگاكەيەۋە،
گوتى لىبوۋ جانى براى بە ئەسپايى بە نىۋ ژوورەكەي
تەنىشتا دەھات و دەچوو، پاشان دوو پەرداخ ئاۋى
خواردەۋە و نووست.

دکتۆر، به یانی له خهو رابوو، ئیدی قهراری دابوو سهروهت و سامان پیکهوه بنیت. زۆر جار ئه و قهراره ی دابوو، به لام ههر قسه ی پرووت بوو و جیبه جی نه کردبوو. هه موو جار یک هه ولی ده دا پیشه یه ک بدۆزیته وه که زوو دهوله مهن دی بکات و متمانه به خۆی پهیدا بکات، له ناکاوا کۆسپ و ته گه ره یه کی ده هاته ری، ریسه که ی لی ده کرده وه به خوری و ههنگی ناکامی ناچاری ده کرد ملی رپیه کی تازه بگریت.

ههر له ناو جینگا که یدا و له ژیر په تو نه رمه کانه وه، ده فکروه وه ده چوو: چه ندین دکتۆر له ماوه یه کی که ما بوون به ملیۆنیر؟! به لام ئه و، که شیفته و دل به ندی زانیاری پراکتیکی بوو، توانی له ماوه ی خویندنه که یدا، مامۆستا باشه کانی بناسیت، زۆر جار به گهوج و گه مژه ی ناوده بردن. به راستی له وان به توانا تر و شاره زا تر بوو. خۆ ئه گه ر بیتوانیبا به هه رشیه وه که کۆمه لیک مشتته ری دهوله مهن دی خه لکی هافه ر به لای خۆیدا رابکیشیت، ئه وا زۆر به ئاسانی ده شیا سالانه سه د هه زار فرانک به ده ست بیتنی. به پیتی ده سه که وتی جیگیر، به یانی له مال ده رچوبا، بچوايه بۆلای نه خۆشه کانی، به گویره ی نزیکترین تیکرا: ده نه خۆش له هه ر پۆژیکا، هه ر نه خۆشه ی بیست فرانکی دابایه، ئه وا ده رامه تی سالانه ی به لای که مه وه ده گه یه هه فتا بۆ هه فتا وپینج هه زار فرانک، به لام ده نه خۆشی ته قدیری که مته ر بوو له نه خۆشانی واقعی.

دوای نیوه روانیش، پیشوازی ده نه خۆشی له عیاده که ی کردبا و هه ر نه خۆشه ی به ده فرانک بوایه، ده یکرده سی

وشهش هزار فرانک، واته همووی دهیکرده سهد و بیست هزار فرانک، ئەمه ژمارهیه نه گالته. ههروهها ئەو مشتەرییه کۆن و دۆستانهیی که له مالهوه سه‌ری دهدان و سه‌رو ده فرانکی لیوه‌رده‌گرتن و‌گه‌ر بهاتبانه عیاده‌که‌ی پینج فرانکی لی سەندبان، په‌نگه هه‌ندیک له هه‌قه‌که‌یان داشکاندبا، ئەوا قه‌ره‌بووی ئەو پاره‌یه‌ی بۆ ده‌کرده‌وه که له‌بری پ‌اویژ به‌ دکتۆرانی دیکه‌ی ده‌دا.

ئەوه کاریکی زۆر ئاسان بوو، ته‌نیا هه‌ندیک پیکلامی زیره‌کانه‌ی ده‌ویست، که له پ‌وژنامه‌ی فیگارو بلاوبک‌ریته‌وه و ئاماژه بۆ ئەوه بک‌ریت که ئەنجوومه‌نی زانستی پاريس به‌ بایه‌خه‌وه ده‌روانه‌ ئەو چاره‌سه‌ره عه‌جیبانه‌ی که زانای گه‌نج و خاکی له شاری هافەر ئەنجامیان ده‌دات، هه‌نگی له براکه‌ی ده‌وله‌م‌ندتر و به‌نیوبانگتر ده‌بوو، هه‌نگی شایی به‌خۆی ده‌هات، چونکه به‌ په‌نجی شانی خۆی پ‌ی‌ده‌گه‌یی و ده‌وله‌م‌ند ده‌بوو، له چاوی داک و بابە پیره‌که‌یا، مه‌زن و به‌ریز ده‌بوو، شانازیان به‌خۆی و شوهرت و ناوبانگه‌یه‌وه ده‌کرد. ژنی نه‌ده‌هینا، نه‌یده‌ویست خۆی به‌ تاقه ژنیکه‌وه به‌سه‌ستیه‌وه، به‌لکو چه‌ندین ده‌نکی له نیو مشتەرییه زۆر جوان و خشیکه‌کانیا ده‌گرت.

زۆر له سه‌رکه‌وتنی خۆی دلنیا‌بوو، به‌را‌ده‌یه‌ک دلنیا‌بوو، که له ناو جینگاکه‌ی ده‌رپه‌پی، وه‌کو ئەوه‌ی به‌ه‌وی یه‌کسه‌ر باوه‌ش به‌ سه‌رکه‌وتنه‌که‌یدا بکات، خۆی گۆپی، تا له‌مال وه‌ده‌رکه‌ه‌وی و به‌ ناوشار بکه‌ه‌وی تا شوقه‌یه‌ک وه‌دۆزی که به‌ که‌لکی کاره‌که‌ی بیت.

بیری کرده‌وه ئاخۆ به‌ کۆلانه‌کانا ب‌روات، له‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: ئە‌گه‌ر که‌سه‌یک له‌ کارکردن ب‌ی، هه‌نجت و بیانوو

زۆره بۇ كاركردن، دهيتوانى سى ھەفتە لەمەپيش ئەم بېيارە بدات، ئەم بېيارەى كە لە ناكاوا و پاش ميراتەكەى برايهكەى لەلاى دروستبوو. ئىدى لەبەر ئەو دەرگايانەدا دەوھستا كە لىيان نووسرابوو شوقەى جوان، شوقەى ناياب بۇ كرى، ئەو ئىعلانانەى ھىچ كواليتيەكيان نەدابوو، زۆرى پەست دەكرد. زۆر شوقەى بەسەركردەو، بەرزىيەكانيانى پىنوا، نەخشەكانيان، رەوشى ژوورەكان و پەنجەرەكانيانى لە دەفتەرى ياداشتهكانيا تۆمار دەكرد. بە خاوەن شوقەكاني دەگوت ئەو دكتورە، نەخۆشى زۆرە. پىنويستە قالدەرمەكە زۆر پان وپاك بيت، بەھەرچال ھەزى لە قاتى يەكەمە. دواى ئەوھى ھەوت ھەشت ناونيشانى لای خۆى تۆمار كرد و رەشنووسى ئىعلانىكى دووسەد نوسخەى نووسى، ئەوسا بۇ فراڤين بۆمال گەرايەو، چارەكە سەعاتىك لە مەوعىدى ئاسايى نانخواردن دواكەوتبوو.

كەخۆى بە ھۆلەكەدا كرد گوڤى لە تەق وھورپى قاپ و ئامانان بوو. كەواتە بەبىئەوھى چاوەروانى ئەو بكن نان دەخۆن. بۇچى؟

خۆ خانەوادەكە ھەموو رۆژى لە يەك كاتى ديارىكراودا نان ناخۆن، نيوچاوانى تىك نا، پەست بوو، چونكە تۆرىنووك و دلناسك بوو، زوو دەرەنجا. ھەر كە وەژوور كەوت رولاند پىي گوت:

- دەى پىير، لەزىكە، بەخۆت دەزانى، دەبى سەعات دوو لە لای دادنووس بىن. ئەمرۆ رۆژى كات بەفیرۆدان نىيە.

دكتور، ھىچ وەلامىكى نەدايەو، دواى ئەوھى دايكى ماچكرد و دەستى باب وبراكەى گوشى، دانىشت، لە بەلەمە

گه وره که ی ناوهندی خوانه که، ئه و پارچه گوشته ی هه لگرت که بۆ ئه و دانرابوو، په راسووی به رخ بوو. سارد و وشک بوو، پینه چوو، خراپترین پارچه گوشت بی. له دلی خۆیدا گوتی: دهکرا هه ر له فرنه که دا بوايه تا دههاته وه، نه ک میتشکی که س وکاره که ی ئه وهنده مزوول بوايه که کوره گه وره که یان له بیربکه ن.

ئه و قسانه ی که له گه ل هاتنه وه ی ویدا، بران، سه رله نوئ ده ستیان پیکرده وه، خات رولاند به جانی گوت:

- ئه گه ر من له جیاتی توبام، له خانوویه کی به شکو دا داده نیستم، خانوویه ک سه رنجی راکیشابا، له نیو خه لکیدا خۆم ده نواند، سواری ئه سپیک ده بووم، یه ک دوو که یسی گرینگم هه لده بژارد تا له دادگادا شو روت و ناویانگ ده ربکه م و بجم به پاریزه ریکی ناسراو، خۆ تۆ له خوا به زیاد بی پتویستت به پاره نییه، به لام ئه گه ر پیشه یه کت هه بی باشتره، با به ری خویندنه که ت به فیرق نه چی، خۆ پیاو ده بی هه ر چۆنی بووه کاریک بکات.

باوکه رولاند، به ده م پاک کردنی هه لوژه یه که وه گوتی:

- ئه گه ر من له جینگای توبام، که شتییه کی جوانم ده کبری، که شتییه ک له شیوه ی که شتیانی کاپتنه کانمان و یه کسه ر به ره و سینگال ده رپویشتم.

بپیرش رای خۆی ده رببری و گوتی:

- به هه رحال نرخ و به های مه عنه وی و فیکری ئینسان به سه روت و سامانه وه نییه، به تاییه تی بۆ خه لکانی بچووک و بی پشت و په نا مایه ی داروخانه، به لام بۆ خه لکی به هیز و گه وره، به پیچه وانه وه، هه رچه نده ئه وانه که من، پینگه یان به رز ده کاته وه. جا ئه گه ر جان، به راستی پیاویکی گه وره بی،

ئەو پىنگەي بەرز دەبىتەو ۋە ھىندەي دى پىي گەورە دەبى،
راستە ھالى ھازىر پىويستى بەھىچ نىيە، بەلام دەبى زۆر
ورىابى، بە جۆرى كاربكات ۋەكو ئەو ھىچى نەبىت. نابى
خۆي بە وردە كەيسى بىئەژنان ۋە ھەتيوانەو ھەمژول بكات،
نابى بە چەند فرانكىك لەسەر ئەم كەيس ۋە ئەو كەيس پازى
بىت. بەلكو دەبى بىت بە قانۇن گوزارىكى گەورە.

ئەوسا، بەم پستەيە كۆتايى بە قسەكانى ھىنا:
- من ئەگەر پارەم ھەبوايە، خۆم بۆ تويكارى تەرخان
دەكردا!

بابە رولاند، شانەكانى ھەلتەكاندن وگوتى:
- تەرماللا! ھەلسەفەي ژيان ئەو ھەيە كە بە خۆشى
بىرات، ئىمە بەشەرىن، خۆ ئاژەل نىن. پىاو كە بە ھەژارى لە
دايك دەبى، لە سەرىتەي كاربكات، ئەوكاتە ھەقە كاربكات.
بەلام - ئەگەر دەرامەت ۋە پارەيەكى زۆرى ھەبىت - بە
خودا كەرە ئەگەر خۆي بەكارىكەو ھەستىتەو ھە كە مگىزى
ماندوو بكات.

پىير بە لووت بەرزىيەو ۋەلامى داىەو:
- بۆچوونمان جىاوازە، من لە دنىادا تەنيا زانست ۋە
زانبارى ۋە زىرەكىم بەلاو ھەورە وگرىنگە، ئىدى ھەموو
شتىكى دىكەم بەلاو ھەشم ۋە ھىچە.

خات رولاند، كە ھەمىشە ھەولى دەدا ئەو مشت ۋەمىر ۋە
دەمەدەمەيەي نىوان باب ۋەكوپ، سووك بكات، بابەتى
گەنگەشەكەي گۆرى ۋە باسى ئەو تاوانى تىرۆرەي ھىنايە
پىشىن كە ھەفتەي رابردوو لە شارۆچكەي (بولبىك -
نوانتوت) روىدابوو، ئىدى يەكسەر ھەموو بىريان مژولى
ئەو ھەلومەرە بوو كە تاوانبارەكەي تىابوو، ئەو ترەسيان

هینایه بهرچاوی خو که تاوان، چ گهوره و چ بچووک، چ بالکیش و چ تورپه هات و نهنگین، له لای به شهری دروست دهکات. بابیه رولاند، که به دریزایی وهخته که، ناوبه ناو سهیری سه عاتکه ی ده کرد، گوتی: - بابرۆین، ده بوایه ئیستا بهر پیگاوه بین.

پییر، به ته وسخنیکه وه گوتی:

- راسته، ته نیا یهک سه عات ماوه، نه ده بوو ئه م گرته گۆشته سارده شم بدهنی.

دایکی لئی پرسی: - دئی بۆلای دادنوس؟

به لالووتیکه وه وه لامی دایه وه: - من، نا، بۆچی بیتم؟ هاتتم

هیچ سوودیکی نییه.

جان، وه کو ئه وه ی کاره که هیچ په یوه نندییه کی به وه وه نه بی، هر بیده نگ بوو. وه ختایه ک باسی تیرۆری "بولیبیک" یان کرد، وه کو مافناسیک هه ندیک راوبۆچوونی له مه ر تاوان و تاوانباران و چۆنیه تی سه ره لدان و په ره سه ندنی تاوان گوت. ئه و سا دووباره بیده نگ بووه وه. شادی به سیمایه وه دیار بوو، چاوه کانی له خوشیان پرشنگیان لیده بووه وه، گۆناکانی سوور هه لگه رابوون، ته نانه ت ر دینه که شی ده بریقایه وه.

دوای ئه وه ی خانه واده که رۆیشتن پییر به ته نی مایه وه، له مال وه ده رکه وت، دووباره که وته گه ران بۆ شوقه یه کی کری.

دوای دوو سن سه عات هه لگه ران و داگه ران به سه ر ئه م قالدرمه و ئه و قالدرمه دا، ئاقییه ت له شه قامی فرانسوای یه که م شوقه یه کی جوانی دۆزییه وه.

شوقه که گه وره بوو و له نهۆمی خواروه بوو، دوو
دهرگای له سهر دوو رینگای جیاواز هه بوو، دوو هۆل و
دالانکی به جامخانهی هه بوو که نهخۆشهکان دهیانتوانی
بهدهم چاوهروانی نۆرهی خۆیانهوه، تهمهشای گولان بکهن،
ههروهها هۆلکی نانخواردنی گه وره ی بازنهیی هه بوو که
دهیروانیه سهر ده ریا.

مه رجی خاوهن شوقه که نهوه بوو، که پیشهکیهکی سی
هه زار فرانکی دهویست، لی پییر تاقه فرانکی شک نهدهبرد.
هه موو نهو سهروهت و سامانهی بابی کۆی کردبووهوه،
نهدهگهیی ههشت هه زار فرانک. پییر کهوته گلهیی له خۆی
که دوو دل له هه لێژاردنی کار و پیشه کهیدا و بهمه کهس
وکاره که ی ئیحراج دهکات، له هه ولهکانیا خه مسارد و بی
موبالات بوو، له بریارهکانیا جدی نه بوو و بهنیوه چلی وازی
لندههینا.

له شوقه که وهدهر کهوت، به لێنی دا که له ماوهی دوو
رۆژا جواب له خاوهن شوقه که بگێرپهتهوه. بییری لهوه
کردهوه که براهی هه رکاتی میراته که ی وهرگرت، داوای
سی یهک یان نیوهی کریمی شوقه که ی لیبکات، له دلی خۆیدا
گوتی: بۆ چه ند مانگیک به قهرز لینی وهرده گریت و پاشان له
زهرفی نهوپه ری سالی کدا دهیداتهوه، نه مه کاریکی ئاسانه،
هه لبه ته براهه شم به یارمه تی دانم خۆش حال ده بیت.

دهوروبه ری سهعات چوار، له هه موو کاریک
بووبووهوه، هیچ کاریکی نه بوو بیکات، رۆیی بۆ باخی
گشتی تا تاویک له ویندهر دانیشیت، ماوه یهکی زۆر له سهر
ته خته که دانیشیت، بییری له هیچ نه ده کردهوه، چاوانی
برپیوونه نه رزه که، زۆر ماندوو بوو.

هه موو پوژانسی پیشووشی، له وه تایی له پاریسه وه
بو مایی بابی گه پابووه وه، وه کو ئیستا به سه ر بردبوو، نه و
بو شایی و بیکاریه ی زور له بهر گران نه بوو... چون کاتی
خوی له به یانیه وه که له خه وه لده ستا، تا شه وی که
ده نووست، ده برده سه ر؟

ئیدی له کاتی خیزاوا به له نگه رگای به نده ره که دا
ده سووراپیه وه، به کوچه و کولاناندا ده سووراپیه وه، کاتی
خوی له لای مارو فسکو به فیرو دها، سه ری به هه موو
کونیکا ده کرد. له پریکا، نه م ژیانه ی که به و جوړه
ده بیرده سه ر، له بهر چاو که وت، نه گه ر بره پاره یه کی هه بوایه،
ئوتومبیلیکی به کری ده گرت و ده چووه سه فه ریکی دوور
و دریزی گونده واران و پیره ئوتومبیلی به و چال و چولانه دا
داژوت که سیبه ری دار به پرو و ناروه نان دایان پوشی بوو،
به لام نه وه نده بی پاره بوو که حیسابی بو نرخی پیکیک
بیره و پولیکی سه رنامه، ده کرد، نه مه نه یده هیشت به خه ون و
خه یالیش بیر له و جوړه سه فه ر و سیاحه تانه بکاته وه.

له ناکاوا به خوی گوت: نه مه چهند ناخوشه، سی دانه
ساله خه جاله تی دایکیه تی، ناچاره ناو به ناو داوای یه ک
جونه یه لیکیات. له کاتیکا سه ری دار عاساکه ی له نه رزه که
ده چه قاند، له بن لیوانه وه گوتی: هه یفی، خوژگه پاره یه کم
ده بوو!

دووباره، وه کو نه وه ی چزی زه رده زیره یه ک بیداری
بکاته وه، میراتی براکه ی وه بیره اته وه، به لام خیرا نه وه ی له
میشکی خوی وه درنا، هزی نه ده کرد، بکه ویته هه لدیتری
هه سوودی و به غیلییه وه. چهند مندالیک له ده ورو به ری نه و،
له ناو خو له په تانی سه ر راپه وه کاندا یاریان ده کرد، هه موو

موو زەرد و قژ دريژ، زور به جدى كه له كه خوليان دروست
 ده كرد، پاشان، له قهيه كيان پيدا ده كيتشا و بلاويان ده كرده وه.
 پيیر ئه و رۆژه زور په ست و خه مگين بوو، ده پروانييه
 توييه كانى رۆحى، هه ر هه موويان ده له رينه وه.. له دلئى خويدا
 گوتى: كاره كانى مه، ريك له رهفتارى ئه و مندالانه ده چييت.
 ئه و جا پرسى: باشه بالاترين حيكمه تى ژيان ئه وه نييه پياو
 دووان سيانتيك له م بوونه وه ره بى سوودانه بخاته وه و
 به كاوه خۆ ته مه شايان بكات كه چۆن گه و ره ده بن.
 ئاره زوى زه ماوه ندى بزوا، ئيدى ئينسان كه له ته نيابى
 رزگارى بوو به و راده يه ويئل و سه رگه ردان نابييت، به لاي
 كه مه وه له كاتى ته نگانه و نيگه رانيدا، گوئى له جم وجولى
 يه كيك ده بييت، كه هه ست به ژان و ئازاريك بكات، به ژنيك
 بلييت " گيانه كه م. " كه وته بير كرده وه له ژن. شاره زاييه كى
 كه مى له مه ر ژن هه بوو و له گه ره كى لاتينيدا، په يوه ندييه كى
 سنووردارى به ژنانه وه هه بوو، هه مووى دوو هه فته يه ك
 ده وامى كرد وله گه ل ته واو بوونى خه رجى مانگانه يدا،
 ئه ويش ته واو بوو و كو تايى هات، له مانگى دواترا، تازه ي
 كرده وه، به لام په يوه ندييانى تازه جيگه ي په يوه ندييه كانى
 پيشووتريان گه رته وه. بيگومان، ئافره تين زور باش، زور
 ناسك و نه رم و نيان، زور خه مخور و خه مره وين هه بوون،
 باشه دايكى له مالباتى بابيا، ئه قه ل و ئه فسوونى ماله كه
 نه بوو؟ چه ند چه زده كات ئافره تيك بنا سييت، ئافره تيكى
 راسته قينه!

له ناكاوا هه ستا، مكوور له سه ر ئه وه ي بچيته سه ردانى
 خاتوو روزميلي. پاشان، له ناكاوا ژيان بووه وه،
 ده سته بردار بوو. چه زى له م ژنه نه ده كرد، پيى قه لس ده بوو!

بۆچی؟ ئەقلىكى بازارى و جەلبى و سووک بوو. باشە
لەو ناچى جاني پىن پەسند تر بى؟ ھەلبەتە، بە ئاشكرا و
لەدلى خۇيدا دانى بەو دا نەدەنا، كە لەبەر ئەم مەيلەى بەلاى
جاندا، رقى لەم بىوژنە دەبوو ھەو بە سائەقلى دەزانى،
چونكە ھەرچەندە (پيىر) براكەى خۇشەدەويست، بەلام
ويپراى ئەو ھەش بە زيرەك و ھوشنى نەدەزانى و خوى لەو
بەزيرەكتر و ئاقلتر دەزانى. خۇ تا شەوئ لەويندەر
نامىنىتەو ھە. و ھكو دويىنى بە نىگەرانيەو ھە پرسى: " چى بكم؟ "

ھەنگى ھەستىكرد، روى تىنووى مېھرە، پىويستى بە
ھەمىز و دلدانەو ھە و، دلدانەو ھە سەبارەت بەچى؟ بەخۇيشى
نەيدەزانى چ دەلىت. لە رەوش و حالىكى لاوازى و تەمەلى
ئەوتۇدا بوو، كە ھەستى بە زەرورەتى ھەبوونى ئافرەتتىك،
زەرورەتى دەستبازى دەگەل ئافرەتتىكدا، بە زەرورەتى
تەماسى دەستتىك، ورشە و پرشەى مەكسىەك، نىگەى
گەرمى چاويكى رەش يان شىن دەكرد، ئەو ھەى لەم دۇخەدا
و لە ئىستادا بە پىويست دەزانى.

لەم دەمەدا كىژىكى كرىكارى يەككىك لە قاوہخانەكانى
و ھەبىرہاتەو ھە، كە شەويك لە شەوان لە گەليا (لەگەل كىژى
دا) چوو بوو ھەو ھە. دواى ئەو ھە ناو بەناو دەيىنى.

ھەستا، چوو بۆلاى كىژى تا بىرەيەكى لە گەلدا بخواتەو ھە.
چى پى بلى؟ كىژى چى بەم دەلى؟ بىگومان ھىچ. دەى چ
قەيدىە، دەستى خستەسەر دەست، ھەستى كرد كىژى بەلاى
دا مايلە. كەواتە بۆچى نەچى بۆلاى؟... سەيرى كرد لە ھۆلى
قاوہخانەكەدا كە نىمچە چۆل بوو، لە سەر كورسىيەكە پالى
داوہتەو ھە، سى زەلام بەدەم مەينۇشيەو ھە سەبىليان دەكىشا،
ئانىشكىان دادابوو ھە سەر مئىزىكى دار بەرپو ھەو ھە، ئافرەتى

سەر دەغیلە که خەریک بوو پۆمانیکی دەخویندەو، خاوەنی
قاوەخانە، لە سەر کورسییەکی بچووک، بەبێ ئەو هی
پالتۆکە ی لەبەر کردبێت، لە غورابی خەودا بوو.

وہختایەک کێژە که چاوی بە پێر کہوت، بلەز ھەستا، بە
ھەشتا و بەرھو پیری ھات و گوتی: - بەخێر ھاتی، چ حالە؟

- من باشم، ئەدی تۆ؟

- من، بەدلی دۆستم، عەبیم نییە، چیبە کەم دیاری؟

- بەلێ، وەختم نییە، بەخۆت دەزانی من بابایە کەم

دکتۆر.

- بەراست! ئەدی بۆ ئەمەت بەمن نەگوتوو. ئەگەر

بمزانیبە - ھەفتە ی بووری نەخۆش بووم - راویژم

پێدەکردیت. چیت دەوی؟

- بیرە یەک، ئەدی تۆ؟

- منیش بیرە یەک، مادام تۆ بۆمی دەکڕیت.

کێژێ، بەبێ ھیچ شەرم و شوورە ییە ک قسە ی بۆ

دەکرد، دەنگوت ئەم فەخوارنە، ھەموو پەردە یەکی لاداوە.

ئیدی پوو بە پوو ی یە کدی دانیشتن، زۆر خۆمانی کەوتنە

قسان، کێژێ ناو بە ناو بە ئەسپایی دەستی دەگرت، رێک

وہکو ئەو کێژانە ی لوتفی خۆیان بۆ فرۆشتن پادەنەن.

نیگایەکی بالکیشی پێری کرد و گوتی:

- بۆ دیار نیت؟ من تۆم زۆر بەدڵە ئازیزە کەم.

پێر، خەریک بوو بەرە بەرە لێی بێزار دەبوو،

ھەستیدە کرد، زۆر کە و دەن و پەشوکییە. لە دلی خۆیدا گوتی:

ژنان تەنیا لە خەونا یان لە جل و بەرگیکی نایابا کە

گەوجیەتی و سووکیان بشاریتەو، جوانن.

له کيژي پرسی: - چەند پوژي له مەوبەر، بەيانییهک
له گەل گەنجیکی قوژی موو زەردی، پدین دريژي سوور
وسپیا بینیمیت، ئەوہ برات بوو؟

- بەلێ، برامە.

- بەراستی کورپکی قوژە.

- بەراستتە؟

- ھەلبەتە، لەوہ دەچن کورپکی زور پووخۆش بێ.

خۆیشی نەیزانی چ ئەنگیزەیهکی نامۆ ھانی دا کہ
حیکایەتی میراتەکە ی جان، بۆ ئەم کرپکارە ی قاوہخانەکە
بگيرپتەوہ؟ باشە بۆ وختایەک کہ تەنیا بوو، ئەو
بیرۆکە ی، لە دلی خۆدا توور دا وئیتسا بەرۆکی گرتەوہ،
چ بوو، ھەروا ھات بە دەمی، زادە ی ئەم ساتە بوو؟ باشە بۆ
رینگە ی دا بەو ئاسانییە، دابریژي، وەکو ئەوہ ی دووبارە
پتویستی بەوہ بێ، گریی دلی بکاتەوہ داخی دلی لە بەردەم
کہ سینکا ھەلپژیت؟ لاقی خستەسەر لاق وگوتی:

- براهە کہم زور بە شانسە، میراتیەکی بیست ھەزار
فرانکی بێ براوہ.

کيژي، چاوہ شینە، پرتەماعەکانی کردنەوہ وگوتی:

- بیست ھەزار! کئ ئەو ھەموو میراتیە ی بۆ

بە جێھێشتوہ؟ نەکی یان پووری؟

- دۆستیکی پیری داک و بابم.

- تەنیا دۆست؟ ماقول نییە! ئەدی ھیچی بۆ تۆ

دانەناوہ؟

- نا، من زور کہم دەناسی.

کيژي، کہمیک دەبیرەوہ چوو، ئەوجا بزە یەکی نامۆ و

بەماناوہ لیوہکانی کشاند وگوتی:

- بهراستی براكهت، له به دهستهينانی ئه و جوره
دوستانه دا به شانسه! بويه زور كهه له تو دهچیت!
پر به دل حهزی ده كرد، هه لسه ته به بنی ئه وهی به
ته واوه تی بزانی بو؟ كيژی بهر زلله بدات. ئه و جا به زاری
داچه قیوه وه پرسى: - مه به ست له م قسه یه چیه؟
مۆركیكى گه و جانه ی ساویلکانه نیشه سه ر سیمای
کیژی و گوتی:

- من؟ هیج. ده مه وئ بلیم له تو به شانسته.
بیست قروشی فریدایه سه ر میزه كه و هه ستا و
وه ده ركه وت. له بهر خو یه وه قسه كانی كيژی ده گوت و
ده گوته وه: " بويه زور كهه له تو دهچیت " بیری له چی
ده كرد وه؟ مه به ستی له و قسانه چ بوو! بیگومان مه به ستیكى
هه بوو، ته وس و توانجیكى پی بوو، گومان و به د گومانیه ك
له ئارادا بوو. به لئى ئه و كيژه مه به ستی ئه وه بوو، كه ده بن
جان كورپی ماریشال بیت.

هه ستی به ناخوشییه كی زور كرد، ئه و گومان و
تومه ته ی كيژی له دایكى ئه می كرد بوو، ته زاندی. ته نانه ت له
پكردن وه ستا، چاوی بو شوینیک گنرا تا لینی دانیشیت.
قاوه خانه یه كی دیکه ی له به رده میا به دی كرد، خو ی پندا كرد،
كورسییه كی په یدا كرد، وه ختایه ك شاگرده كه هات
به ده مییه وه گوتی: بیره یه كم بو بیته.

هه ستی كرد دلی په له په ل ده كات، هه ستی كرد
موچوپكه ی پندا دیت، له ناكاوا ئه و قسه یه ی بیركه وته وه كه
دویشه و مارو فسكو كرد بووی: " ئه مه ئاقیه ته ی باش نابیت "
باشه ئه ویش هه مان گومانی له لا بوو، هه مان
به دگومانیه كه ی ئه م سۆزانیه ی به دلدا هاتبوو؟ سه ری

به سەر پەرداخە بیره کەدا بەردابوو هەو، دەپروانیە ئەو کەفە
 سپیە بە سەر بیره کەو هەلدەچوو و دادەمرکایەو، لە خۆی
 پرسى: "تۆ بۆی هەردووکیان هەمان گومانیان هەبیت؟"
 هەردوو ئەو بۆچوونەى، کە ئەم گومانە نەگریسهیان
 خستە دلەو، بۆ روون بوو هەو، یەک لە دواى یەک بۆی
 روون بوونەو، خویا وزەلال. هەلبەتە ئاسایە پیره مێریکی
 سەلت، بى ژن و منداڵ و هیچ میراتگریک، سەرۆت
 و ساماناکەى بۆ هەردوو کۆرەکەى برادەریکی خۆی تەرخان
 بکات، بەلام کە بۆ یەکیکیان بەجى بێت، بىگومان خەلکى
 سەیریان پێدیت و دەکەوونە مقومقو و بزەین گومانامیز. باشە
 چۆن ئەم گومانى بۆ ئەمە نەچوو، چۆن بابى هەستى بەمە
 نەکرد، چۆن دایکى کەشفى نەکرد؟ نەخیر ئەو نەندە بەم
 سەرۆتە چاوەروان نەکراو، شاد و خوشحال بوون، شتى
 وایان هەر بەبیردا نەدەهات. چۆن ئەم خەلکە ئابروومەندە
 گومانى و نەنگین لە خۆیان دەکەن؟ باشە خەلکى،
 دەرودراسى، دووکاندار، بەقال و هەموو ئەوانەى
 دەیانناسین، نەدەبوو باسى ئەم هەلوێستە کریت و دزیو
 بکەن، پێیان رابوین، گالتە بەبابى بکەن، دایکى ببووزین؟
 خۆ ئەو سەرنج و تیبینییهى کە کیژى قاووخانەکە دەرى
 بریبوو کە جان موو زەرد و سوور و سپیە و ئەو
 ئەسمەرەو، لە هیچ روویەکەو لىکدى ناچن، نە لە روالەت و
 سیمادا، نە لە ریکرن دا، نە لە شتوودا، نە لە ئاووز و
 زیرەکیدا، لىکدى ناچن، ئەمە شتىکى پەنھان و شاراو نەبوو،
 زەق و زۆپ بە بەرچاوى هەموو کەسێکەو بوو. کە باسى
 کورانى رولاند دیتە پێشەو، دەلین: "کامیان کورى

راسته قینهی خو په تی و، کامیان کورپی دروینه په تی، کامیان
بیژووه؟^۲

ههستا، بریاری دا که فریای برایه که ی بکه وئ و له م
ئی هانه ترسناک و دزیوه ناگاداری بکاته وه که به که رامهت و
نابرووی دایکیان ده کریت. باشه هه لویستی جان چ ده بیت،
جان چی ده کات؟ جان زور ساویلکه یه. بیگومان میراته که
ره فز ده کات، هه نگی دهری به هه ژار و فه قیر و فوقه را،
هه نگی به و دوست و ناشنا و روشنایانه ی ناگاداری ته م
میراتیبه بوون ده لیت: وه سیتنامه که هه ندی مه رچی تیدا بوو،
به پیی ته و مه رجان، جان نه یده کرده میرانگر، به لکو ده یکرده
سه رپه رشتیاری میراتیبه که.

خوی به مالی بابیا کرد، بیری له وه ده کرده وه چون
براکه ی به ریته لایه که وه و له به رده م داک و بابیا ته و بابیه ته ی
ده گه لدا باس نه کات. له به ر دهر گادا، پیش ته وه ی
وه ژوور بکه وئ، له به ر دهر گا وهستا، دهنگی ژاوه ژاو و
پیکه نین له هوله که وه ده هات، که وه ژوور که وت گوئی له
ده نگی خاتوو روزمیلی و کاپتن بوسیر بوو، بابی بو شیوی
ده عوت دهر کردن به بونه ی خه به ره خوشه که وه.

شهرابی سپی و مه ی^۳ نه بسنت^۴ ی بو کردنه وه ی
ئیشتیا دانا، هه مووان له هه وه له وه خوشحال بوون. کاپتن
بوسیر، پیاویکی کورته بالای خریلانه بوو، ته وه ونده به
ده ریادا خولا بووه وه که ته واو خر بوو بوو، هزر و بیریشی له
خر و بازنه یی ده چوو، ریک وه کو به ردی که نارواوان،
به جورئ پیده که نی که پیکه نینه که پر بوو له پیتی^۵ را^۶ و
ئه وکی پر دهر کرد، ژیانی به شتیکی زور خوش و نایاب

دهزانی. پهرداخه‌که‌ی له پهرداخه‌که‌ی بابه رولاندا دا، جان
دوو پهرداخ‌ی پړی بۆ جووته ژنه‌که ده‌برد.

خاتوو روزمیلی، شه‌رابه‌که‌ی قه‌بوول نه‌کرد، کاپتن
بوسیر که‌ می‌رده‌ مردوو‌ه‌که‌ی ده‌ناسی، گوتی:

- ده‌ی، ده‌ی خانمه‌که‌م، په‌ندی پیشینیانه: "خۆشه،
ئو شتانه‌ی دووچه‌لان دووباره‌ ده‌بنه‌وه. واته‌ دوو پینک
شه‌رابی سپی قه‌یدی نییه. من پیت ده‌لیم: من له‌وه‌تای له
ده‌ریا داب‌راوم هه‌موو رۆژئ به‌رله‌ شتیوکردن، دوو سئ
پینکان هه‌لده‌ده‌م و ده‌که‌ومه‌ هه‌وای خۆم! پاشان قاوه‌یه‌کی
به‌سه‌ردا ده‌که‌م، ئیدی بۆ شه‌وئ ده‌بم به‌ ده‌ریا‌یه‌کی
خرۆشاو، به‌لام هه‌رگیز نایگه‌یه‌نمه‌ گه‌رداو، هه‌رگیزاو
هه‌رگیز، چونکه‌ له‌ خه‌له‌ل و په‌ککه‌وتن ده‌ترسم.

رولاند، به‌ده‌م ستایش‌کردنی ئاره‌زوو و مه‌یله
ده‌ریا‌یه‌که‌ی پیره‌ کاپتنه‌وه، پینکه‌نی، له‌ کانگای دل‌یه‌وه
پینکه‌نی، ده‌م وچاوی سوور هه‌لگه‌را، شه‌رابی ئه‌بسنه‌ت
چاوه‌کانی لیل کرد. ورگی زۆر زه‌لام بوو، له‌ ورگی ئه‌و
دووکاندارانه‌ ده‌چوو که‌ هه‌موو ئازایان بووه‌ به‌ ورگ، ئه‌و
دووکاندارانه‌ی به‌رده‌وام له‌سه‌ر کورسی دانیش‌توون و
نه‌ران و نه‌ سینگ و به‌رۆک و نه‌ باسک و بازوو، نه‌ گه‌ردن
و ملیان نه‌ماوه‌ و هه‌مووی بووه‌ به‌ ورگ و به‌سه‌ر
کورسیه‌که‌ی ژیریاندا داته‌پپوه.

بوسیر، به‌پینچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه، وێرای ئه‌وه‌ی کورته‌بالا و
زه‌لام بوو، کابرایه‌ک بوو پڕ وه‌کو هیلکه، تووند وه‌کو توپ.
خات رولاند، هیشتا پینکی یه‌که‌می ته‌واو نه‌کردبوو،
گۆناکانی سوور هه‌لگه‌را‌بوون، چاوه‌کانی له‌ خۆشیا
ده‌بریقانه‌وه‌و، سه‌یری جانی کو‌ری ده‌کرد.

جان، بسکھی سمیٲی دههات، مهسهلهی واژۆکه تهواو بووبوو، یدی خاوهنی بیست هزار فرانک بوو. پهفتاری جۆره له خۆبایی بوونیکی پیوه دیاربوو، له پهفتاری ئهوه کهسانه دهچوو، که سهروهت و سامان بوغرایان دهکات، پیدهکهنی، بهدهنگی بهرز قسهی دهکرد، به متمانهیهکی گهورهوه سهیری خهٲکهکهی دهکرد.

خواردن دانرا، وهختایهک رولاندی پیر هات، تا تهوقه لهگهٲ خاتوو روزمیلی بکات، ژنهکهی هاواریکرد: - نا، نا، پیاوهکه، ئهمرۆ جان خاوهن ماله.

خوانهکه بهشپوهیهکی نائاسایی رازابووهوه، دلایایی و دهولهمندی پیوهدیار بوو: چهپکن گۆلی گهوره، که جۆرها قردیٲه و نهواری ئاوریشمی لئ بهسترابوو، لهبهردهم قاپهکهی جان دانرابوو، جان له شوینی بابی دانیشتبوو، چهپکه گۆل، وهکو قوببهی رازاوه بهرز بووبووهوه، چوار قاپی گهورهی پر له میوه له دهوری چهپکه گۆلهکه دانرابوو. قاپی یهکهم پر بوو له قوخی نایاب، قاپی دووهم قالیٲیک کاتۆی گهورهی به کهره و خهرمانیک پسکیتی تیابوو، قاپی سینیهم، پر بوو له ئهئاناسی نوقمی شهراینیکی زولال، قاپی چوارهم ترٲیهکی رهشی بزمارکوتی نایاب و سهیری تیابوو که له ولاته گهرمهسیرهکانهوه هینرابوو.

پیر، به دهم دانیشتنهوه گوتی: - سهیره! ئیمه ئاههنگ بۆ جانی دهولهمهند دهگٲرین!

دوای خواردنی سوپ و شوٲریا، شهراپی مادیر هینرا، ههمووان لهیهک کاتدا قسهیان دهکرد، بوسیر، لهسهه خوانهکه باسی ئهوهی دهگٲرایهوه، چون جاریک له دورگه و گرافی (سانت دوماغ) له هایٲی، دهعهوتی جهنهراٲیکی

زهنگی بووه. بابه رولاند، بهدم گویگرتهوه عه و دالی
 ئه وه بوو، چۆن له هه لیکا خۆی بکات به بهینی قسه کانی ئه و،
 باسی ده عوه تیکی کرد که براده ریکی له (میدون) بۆی
 کرد بوون و چۆن پاشان هه ریه کیک له میوانه کان نه خۆش
 که وتبوون و پازده رۆژان له جیگادا که وتبوون. خاتوو
 روزمیلی و جان و دایکی باسی گهشت و فراقینیکیان له
 گوندی (سان جوان) کرد که چهند خۆشبووه. پبیر، خۆزی
 دهخواست که به ته نیا وله خوارنگه یه کی بچووی که ناری
 ده ریادا شامی بکر دایه و له م هه را و هه نگامه و پیکه نین و
 شادیه و روژینه ره، بخه له سیبا. بیری له وه ده کرده وه چۆن
 قسه ده گه ل براهه یدا بکات، کاریکی وه ها بکات
 ده سته بر داری ئه و سهروه ته بییت که پیشوه خته قه بوولی
 کرد بوو و دلی پی خۆش کرد بوو، هه لبه ته ئه مه بۆ ئه و قورس
 ده بییت، به لام ده بی ئه وه بکات، نابن هیچ دوو دلیه ک بنوینن،
 ناوی دایکیان ده زری. رولاند، وهختایه ک ماسیه کی گه وه ری
 "قاروس" یان دانا که وته باسی راوه ماسی، بوسیر
 حیکایه تیکی سهیری ده رباره ی (گابوون) و (سانت ماری)
 له مه ده غه شقه ر گه راپه وه، به شیوه یه کی تایبه تی باسی
 که ناراهه کانی چین و ژاپونی کرد، که گوايه ماسیانی
 ئه وینده ر، دم وچاویان ناسک و وه کو دم وچاوی
 به شه رن. باسی سیمای سه روچاویانی کرد، چاوه درشته
 زیترینه کانیان، سکه شین و سهوره کانیان، باسی
 زه عانیفه کانی کرد که له باوه شین ده چوون، باسی کلکه
 کوله کانیانی کرد. به شیوه یه کی خۆش قسه ی ده کرد، به دم
 قسه کردنه وه ئاماژه ی ده کرد و سه رنجی هه مووانی راده کیتشا
 و به جوړی ده یه تانه پیکه نین که روندک ده زاییه چاوانیان.

پيیر، تاقه که سیک بوو که بهو دیمه و قسانه قهلس و بیزار ده بوو، له بن لیوانه وه گوتی: "هه قی خوی بوو که ده گوترا نورماندییه کان، ده که نه گاسکونیانی باکوور." (گاسکونییه کان، خه لکانیک بوون که له باشووری پوژناوای فهره نسا داده نیشتن و به چیروک و حیکایه تین خه یالی به نیوبانگ بوون.) دواى ماسی، سه نده ویچ و بابولان هات، پاشان مریشکی برژاو، زه لاته و فاسولیاى تهر، کوبه به گۆشتی پاساری، هی شاری (بیتی قبییه) کاره که ره که ی خاتوو روزمیلی، له میواندارییه که دا خزمه تی ده کرد. خویشی و شادییه که به گویره ی ژماره ی پیکه کان، زورتر بوو. وهختایه ک، قه پاخی یه که مین بوتله شامپانیا هه لپچرینرا، بابو رولاند، به تووندی راجله کی و به دم لاسایی شلپه ی کرانه وه ی قه پاخه که ی، کرد و ئه وسا گوتی:

- من ئەم دەنگەم زۆر له دەنگی ته قه ی ده مانچه پینخوشره.

پيیر، که زور بیزار و بیتاقهت بوو بوو، به ته وسه وه گوتی:

- رهنگه ئەم شهرا به بو تو زور خراپتر بی.

رولاند، که زوری حه ز له شهرا ب بو، په رداخه پره که ی له سه ر میزه که دانا : - بوچی؟

بابو رولاند، ماوه یه ک بوو له تهن دروستی خو ی رازی نه بوو، هه سستی ده کرد نه خو شه، گیانی قورسه، سه ری به گینه وه ده چی، مگیزی تیک ده چیت. دکتور به رسقی دایه وه:

- چونکه فیشه کی ده مانچه که له وه یه سه ربكات، لا بكات، به نزيكتا تيبه پريت، به لام پينکه شه رابه که، يه کسه ر و راسته وخو ده چيته گه ده ته وه، کوني ده کات.

- پاشان؟

- پاشان، گه ده ت ده سووتيني، ميشک وکونه ندامی ميشک وده مارت ده شيونيني، سوورپی خوین سست ده کات، ئیدی ئاماده ده بيت بؤنه وه ی سه کته و جه لته ی ميشک لیتيدات. که ئه مه له هه موو پياويکی وه کو تووه نزيکه.

ئیدی هه موو خوشی و نه شه که ی يارزی کؤنه زه رهنگر، وه کو دوو که لیک با رای بدات و له گه ل خويدا بييات، ره وييه وه، به دوو چاوی نيگه رانه وه روانيه کوره که ی و ده ويست بزانی ئاخو ئه و قسانه ی به راسته يان گالته ده کات. لي بوسير هاواریکرد و گوتی:

- په ح که ئه م دکتورانه قسه يان ناخوشه، سه ری زمان وبنی زمانيان ئه مه يه: مه خو، مه خوره وه، ئه مه مه که، ئه وه مه که، هه موو ئه مانه نه خوشيان پئويه، بؤ ته ندروستی خراپه. من به خووم هه موو ئه و شتانه م کردووه، له هه موو دنيا دا، له هه موو شونينکا بؤم کرابی، بيدلی خووم نه کردووه، له هيچ شتيک نه پرينگاومه ته وه و هيچيشم لينه هاتووه.

پيیر، به په ستي وه لامي دايه وه:

- يه که م، جه نابی کاپتن، تو له بابم به هيز وگورتری، دووهم هه موو ئه هلی رابواردن هه مان قسه ی تو ده که ن تا ئه و پوژهي... بؤ سه بی فريا ناکه ون بينه وه و به دکتوره که بلين: "هه ق به تو يه جه نابی دکتور، تو راسته ده که يت". هه لبه ته هه قی خوومه وه ختايه ک بابم ده بينم که خراپترين و ترسناکترين کار ده ره ق به خو ی ده کات، ئاگاداری بکه مه وه.

ئەگەر ئاگاڭدارى نەكەمەو، ماناى واىە كورپىكى بى سەفەتم، سېلەم.

خات رولاند، بە شەرمىكەو، ھەلدايەو، ۋەگوتى:

- پېير، ئەمە چىيە؟ جارىك ھىچ نىيە، ئەو زەررەى نابى، تۆ بېر بگەو: - ئاخىر چەند جەژنى ھەيە؟ چەند شادىمان ھەيە؟ تۆ ھەموو خۆشى و ئاھەنگەكانمان لى تال دەكەيت، ئەمەى تۆ دەيكەيت شەرە.

پېير، شانەكانى ھەلئەكاند و لەبن لىئوانەو، گوتى:

- كەيفى خۆيەتى، بابەدلى خۆى بكات، من تەنيا ئاگاڭدارى دەكەمەو. بەلام بابە رولاند، شەرابەكەى نەخواردەو، بە تاسەو دەپروانىە پەرداخەكەى، كە پېرېو لە شەرابى زەرد باوى زولال، كە وردە بلىق لە ژىرى ژىرىيەو، بلەز بەرز دەبوو، ۋە ھەركە دەگەبىيەو سەرەو دەتەقى و مەحوو دەبوو، ۋەكو رىببەك كە مرىشكىكى مردارى لەبەردەما بى و سل لە تەلە بكات، بەو ئاوايە بە پارىزەو تەمەشاي پەرداخە شەرابەكەى دەكرد. بە دوودلىيەو، پەرسى:

- بەراسەتى پىست واىە، ئەمە زەررەى زۆرم پىندەگەيەنىت؟

پېير، ژىوان بوو لەو قسەيەى كە كردبووى، لەزگ بوو بەھوى بەدمگىزى خۆيەو، ئەوانى دى ئازار بدات. گوتى:

- نا، دەى، ھەر يەك كەرەت بخۆو، لە سنوور دەرمەچوو و مەيكە بە عادت. بابە رولاند، پىكەكەى ھەلگرت، ھىشتا پىرىارى نەدابوو بۆ دەمى بەرى و بىخواتەو. بە عەزەتەو، بە تاسەو، بە ترسەو لى دەروانى، ئەوسا بۆنىكى كرد، تامى كرد، بە قومى بچووك

بچووک که و ته خواردنه وهی، به له زه ته وه دهی خواردنه وه و به دل په ست بوو. که دوا چوړی خواردنه وه ههستی به په شیمانی کرد. له ناکاوا چاوانی پییر، له چاوانی خاتوو روزمیلی هه له نگوتن، زور گهش وزه لال، شین، راسته وخو، به ماناوه بری بوونیه ئه م. یه کسه ر، بیروکه ومه به سته که ی پشت ئه م نیگا کردنه ی خوینده وه، بییری تووړه ی ئه م ژنه مندالکار و، سانه قله به ئاشکرا دهیگوت: "تو برادر که سیتی که به غیلی، زور شه رمه بو تو". سه ری دانه وانده، گه راپه وه سه ر خواردنه که ی. برس ی نه بوو، زور په ست بوو، ئاره زوویه کی سه یر دنه ی ددها، پرواته دهری، له نیو ئه و خه لکانه دا دانه نیشیت، گوئی له قسه و یاسه کانیان، له که یف و سه فایان، له حیلکه حیلک و پتکه نینیان نه بیت. باب به رولانده، که شه رابه که کاری تی کرد و که مینک سه ری گه رم بوو، ئاموزگاری به که ی پییری کوړی فه راموش کرد. به چاوئیکی تینوو ومه سته وه پروانیه قاپه شامپانیاکه، که هیشتا ته ژی بوو و له لای قاپه که ی ئه وه وه دانرابوو. له ترسی ئه وه ی نه با دووباره لومه بکری، زاتی نه ده کرد دهستی بو بیات. که و ته بییر کردنه وه له ریگه یه ک که بیئه وه ی پییر پهن به سینت بگاته شه رابه که. فیلیکی ساده ی به بییردا هات، به بی موبالاتی بوتله که هه لده گریت، ده ست به بنیه وه ده گریت، به سه ر میزه که دا ده ست راده کیشیت، تا یه که مجار په رداخه به تاله که ی دکتور ته ژی بکات و پاشان به سه ر په رداخه کانی دیدا دهیگری و که ده گاته سه ر په رداخه که ی خو ی به دهنگی به رز ده که ویته قسان و ئه گه ر شتیکی کرده په رداخه که ی خو یه وه سه د سویند ده خوات که نه یزانی و سه هوئ کردووه. ویرای ئه وه ش که س ههستی پینه کرد.

پيیر، به بئ هیچ بیرکردنه وه یه ک خواردی وه. له ناکاوا، به شیوه یه کی نا خودئاگایی، له ده میکی بیزاری و په شیویدا، په رداخه شووشه درێژه که ی هه لبرې که ورده بلقی شه رابه سافه که ی لیوه دیار بوو هه لبرې و، ئه وسا به هیواشی نای به سه ریه وه، ههستی به تامیکی ئامال شیرین کرد که به هوی هه لچوونی غازی شه رابه که وه زمانی تۆزاند وه.

به ره به ره به ده نی، ته ژ ی گه رمایه کی خۆش بوو، که له سکیه وه بۆ هه موو به ده نی سیرایه تی ده کرد، رێک له گه رمای سوپا ده چوو، له پینشا بالی به سه ر سینگی کینشا و پاشان به هه موو ئازایا بلاو بووه وه، وه کو شه پۆلێکی فینک هه موو به ده نی گرت وه و خۆشیه کی له گه ل خۆیدا هینا، ههستی به چۆره باش بوونیک کرد و نیگه رانیه که ی که میک ره ویه وه، بیزارییه که ی سووک بوو و، ئه و قه راره شی، که لیبرابوو ئه مشه و له باره یه وه قسه ده گه ل براکه یدا بکات خا و بووه وه، نه ک له به ره ئه وه ی ده سته ردار ی بیروکه که بووبوو، به لکو له به ره ئه وه بوو، به خیرایی ئه و له زه ته ی که دایگرتبوو، نه ره وینیته وه. بوسیر هه ستا، تا پینکیک به سه لامه تی ئاماده بووان هه لبدات، سلای له هه موو ئاماده بووان، که له شوینی خۆ دانیشتبوون کرد وگوتی:

- خانمانی به ریز، براده ران، ئیمه لی ره کۆ بوینه ته وه، تا به شداری ئاهه نگی ئه و بویه ر وپیشه اته خۆشه بکه ین که بۆ یه کیک له هاوړی و دۆسته کانمان، هاتووه ته پیشی. جاران ده یگوت: "سامان کویره " من پیموایه کور تینه یان جنۆکه یه، دوو بینکی ده ریایی زۆر چاکی کرپوه و زه مینه ی بۆ خۆشکردوه که له به نده ری هافوردا، کور ی دۆسته باشه که مان، کورپه که ی رولاند، کاپتنی که شتی مرواری ببینی

و بدۆزىتەوہ. ئامادەبووان بە دەم چەپلەيدانەوہ دەست خۆشيان لىکرد، باوگە رولاند ھەستا تا ۋەلامى بداتەوہ، دواى ئەوہى كۆكەيەكى بۆكرد، چونكە ھەستى دەكرد ئەوكى گىراوہ و زمانى قورسە، كەوتە دەمەلالكى و گوتى:

- سوپاس جەنابى كاپتن، لە جىياتى خۆم و، لە جىياتى ھەردوو كورەكەم سوپاست دەكەم، ھەرگىز ئەو لوتفەت لە بىر ناكەم. بەسەلامەتى تۆ و ئاواتەكانت دەخۆمەوہ.

ھەردوو چاۋ و كەپووى تەژى روندك بوون، بەبىندەنگى لە جىيى خۆى دانىشتەوہ. ئەوسا جان، بە دەم پىكەنەنەوہ كەوتە قسان و گوتى:

- من دەبى لىرەدا سوپاسى دۆستانى دلسۆز، سوپاسى ھاورپىيانى بە ئەمەك بىكەم (رۋانىيە خاتوو روزمىلى) كە ئەمىرۆ دلسۆزى و ئەمەكدارى خۆيان نواند، بەلام ناتوانم بە وشە سوپاس و منەتبارى خۆمىيان بۆ دەربرىم. سبەينى ئەمەيان بۆ دەسەلمىنم ھەمىشە و لە ھەر ساتىكى ژيانما ئەمەيان بۆ دەسەلمىنم... چونكە دۆستايەتى مە، لەو دۆستايەتيانە نىيە كە دەسرىتەوہ.

دايكى بەوپەرى سۆزەوہ و لەبن لىوانەوہ گوتى: " ئافەرىن، بارىكەللا كورەكەم " و بوسىر ھاوارىكرد:

- دەى خاتوو روزمىلى، نۆرەى تۆيە، بە ناوى رەگەزى ناسكەوہ قسان بىكە.

روزمىلى، پىكەكەى ھەلبىرى و بە دەنگىكى ناسكى، كەمىك خەمىنەوہ گوتى:

- من، بەسەلامەتى و خۆشى يادى موبارەكى جەنابى مارىشالەوہ دەخۆمەوہ.

ئىدى چەند ساتىكى ئارامى و، رامانى مەند، وەكو
ساتەكانى دواى نويژ و نزا بالى بەسەر كۆرەكەدا كىشا.
بوسىر، كە توانايەكى باشى راستەوخۆى پىرۆزىباى كىردنى
هەبوو، ئەم تىببىيەى دەربىرى: - وتەكەى، ناسكى وتەى
ژنانەى نەبوو.

ئەوجا، ئاورى لاي باوكە رولاندى دايەوہ و گوتى:
- باشە ئەم مارىشالە چى بوو كى بوو؟ دۆستايەتتان
خۇشبوو؟

پىرەمىرد، كە شەراب كارى تىكردبوو و مەست بوو،
دەستى بەگريان كرد و بە دەنگىكى لەرزۆك گوتى:

- برا بوو.. بەخۆتان دەزانن.. كەسى وەكو ئەو لەم
دنيايەدا نەماوہ.. لىكىدى جيانەدەبووينەوہ.. ھەموو ئىوارەيەك
لە مالى مەدا شامى دەكرد.. دەعوەتى شانۆى دەكردىن..
تەنيا ئەمەتان، ئەمەتان.. ئەمەتان پىدەلیم.. دۆست بوو..
دۆستى گيانى بەگيانى.. گيانى بەگيانى.. گيانى بەگيانى.. ئەوہ
لويژ، وانەبوو لويژ؟

ژنەكەى بە سادەيى بەرسقى دايەوہ: - با، دۆستىكى
ئەمىن بوو.

پىير، تەمەشاي باب و داكى كرد. دواى ئەوہى بابەتى
قسەكان گۆرا، بايدايەوہ سەر شەرابەكە. وەختايەك ئەم
ئاهەنگ و شەوبىزىيە كۆتايى ھات، تەنيا تۆزىكى بىرمامبوو.

مىوانەكان قاوہيان خواردەوہ، شەرابيان خواردەوہ،
نوكتەيان گىرپايەوہ و پىكەنەين. ئەوجا ئەو، دەوروبەرى
نيوہشەو، بە ھزرى نىگەران و سەرى قورسەوہ، چوہ ناو
جىگاكەيەوہ، ئىدى ھەيوان ئاسا تاكو سەعات نۆى سبەينى،
خپ لىي خەوت.

(۴)

خهوی دوی شامپانیا و شهرابی ره به نانی شهر ترانیان،
ئارامیان کردبووه ووه و مگیزی هینابووه ووه تایم. که له خه و
رابوو، له باریکی دهر وونی زور ئارام و هینمندا بوو، به دهم
له بهر کردنی جله کانیه ووه، بیری له رهفتار و هه لچوونه کانی
خوی له کاتی شه و بیری و شاهه نگه که دا ده کرده ووه، دهوری
ده کرده ووه، هه لیده سه نگاند، به وردی له دوی فاکتر و
سه دهمه شه خسی و هۆکاره دهره کیه کانی بوو.

دیاره ئاساییه، ئافره تیکی وه کو ئافره تی قاوه خانه که
وهختایه که نه زانی که کابرایه کی نه ناس، وه سیتی کردبی
سه روهت و سامانه که ی بدری به یه کیک له جووته
کور هکه ی رولاند، بیری خرابی به میثکا بی، بیری که له
سوزانییه که بوه شیته ووه. به لام ئایا ئه و ئافره ته سووک و
بازاریانه هه میسه، ئاماده نین، به بی هیچ هۆیه که، ئه و جووره
گومانه له ژناتی ئابروومه ند و داوینپاک بکه؟ هه میسه له
پاشمله، جینو به و ژنانه ناده ن که سوور ده زانن هیچ
عه بیبکیان تیانییه، بوختانیان بو ناکه ن، قسه و قسه لۆکیان
دوو ناخه ن؟ که باسی ئافره تیکی داوینپاک و ئابروومه ندیان
له لا بکری، په ست و بیتاقه ت نابن؟ وه کو ئه وه ی یه کیک
جینویان بداتی، هاوار ده که ن: "ناه، به خۆت ده زانی من
هه موویان ده ناسم، ژناتی به میرد، من ده ماریان ده ناسم،
ئه وه چ قسه یه که، شه رمه...! ئه وان، زور له مه زیاتر ئاشق
و دلداریان هه یه، به لام ئه وان چونکه دوو پوون ده یشار نه ووه.
ناه! به لئ... ئه مه شه رمه!"

ئه گه ر خوی له حالیکی دیکه ی غه یره ز ئه م حاله دا بوایه
بیگومان بیری بو ئه م جووره گومانانه نه ده چوو که له دایکه

به‌سته‌زمانه‌که‌ی، دایکه باشه‌که‌ی، دایکه زور ساده‌که‌ی، دایکه زور سه‌لاره‌که‌ی ده‌کرا، به‌لام ماکی به‌غیلی روحی ده‌هاروژانده. ئاو‌ه‌زی په‌ست و توورپه‌ی له که‌مینا بوو بۆ ئه‌وه‌ی هر شتیک بلیت که براهی ئازار بدات، به‌لام ئه‌م نیازه گلاوه‌ی به کیژیکی بیره‌فروش سپارد، که کیژه‌که ئه‌و نیازه‌ی له‌لا نه‌بوو.

له‌گینه، خه‌یالی خۆی ئه‌م گومانه‌ی له‌لا دروست کردبێ، ئه‌م گومانه ترسناکه‌ی خولقاندبیت، خه‌یالی که به‌رده‌وام له کونترۆلی وی ده‌رده‌چوو، نه‌یده‌توانی به‌رزه‌فتی بکات. ئه‌م خه‌یاله ئیدی ئازاد و په‌ها، سه‌رکیش و سه‌ره‌پۆ، پریسکباز و فیلباز ده‌روات، جووره‌ها بیرى لیده‌بیته‌وه‌و هه‌ندیجار، هه‌ندیک له‌م بیرانه پرن له‌و شهرم وشهرمه‌زاریانه‌ی له‌ دلی خۆیدا، له‌ ده‌روونی خۆیدا، له‌ کانگای روحیا، له‌ لۆج و تویبانه‌ی ناگه‌یه بنج و بناوانیان، ده‌شاریته‌وه، وه‌کو شتی دزیاری ده‌یانشاریته‌وه. بئگومان دلی هه‌ندیک نه‌پنیانی تیا به‌ له‌وی ده‌شاریته‌وه، باشه ئه‌م دله برینداره، ئه‌و گومانه قیزه‌ونه‌ی نه‌کردبوو به ده‌ستاویزیک بۆ ئه‌وه‌ی براهی له‌و میراته مه‌حرووم بکات که ئه‌م به‌غیلی و هه‌سوودی پیده‌برد. ئیستا له‌ خۆی به‌گومان بوو، وه‌کو چۆن پارسایان ویژدانی خۆیان پرسیارپیچ ده‌که‌ن، به‌و ئاوايه که‌وته پرسیارى نه‌پنییه‌کانی بیرى خۆی.

خاتوو روزمیلی، هه‌رچه‌نده خودانی زیره‌کیه‌کی سنووردار بوو، به‌لام جووره هۆشمه‌ندیه‌کی خۆرسکی هه‌بوو، ئیدی ئه‌م جووره هۆشمه‌ندیه له لای ژنان هه‌یه، به‌لام وێپرای ئه‌وه‌ش، ئه‌م گومان و بیره‌ی به‌ میشکا نه‌هات، ئه‌وه‌بوو زور ساده و ساکارانه پینکه‌که‌ی به‌یادی موباره‌کی

پهحمه تی ماریشال هه لدا. ئەگەر که مترین گومانی له لا هه بوايه ئەو کاره ی نه ده کرد، ئەم ئیستا گومانی له لا نه ماوه. هه سوودیه نه خوازراوه که ی سه بارهت به و سامانه ی به براکه ی برابوو، متمانه ی ته واوی به دایکی وخۆشه ویستیه ئاینیه که ی ده ره ق به دایکی، هه موو گومان و واز وازیه که ی سپییه وه.

به م ئەنجامگیریه خۆش حال بوو، وه کو ئەوانه ی چاکه وخیر ده که ن خۆش حال بوو، بریاری دا له گه ل هه موو که سیک باش بی، له پیش هه مووانه وه له گه ل بابیا باش بی، که به به رده وامی له سه ر خوو و خده ناشیرینه کانی، له سه ر گه وجیتیه کانی، له سه ر بۆچوونه تور هاته کانی و که وده نیه زه قه کانی، لئی تووره ده بوو و به پرویا هه لده شاخی.

رێک له کاتی دیاریکراوی فراقیندا بۆ مال گه رایه وه، به نوکته و پیکه نین و پروی خۆشه وه، مجامه له ی هه موو ئەندامانی خانه واده که ی کرد. دایکی به سوؤزو خۆشه ویستیه وه پیتی گوت: " پپیرو گیان، ده زانی ئەگەر خۆت بته وی چه ند کورپیکی جوان و ناسکی!

ئیدی که وته ده ماوه ری، هه ره هه موویانی هینایه پیکه نین، وه سفی دۆسته کانیانی بۆ کردن، هه ندیک ته وسی به بوسیر کرد، به جۆره پاریزیکه وه که برایه که ی نه ره نجینی، تالیقیکی له خاتوو روزمیلی دا. له دلێ خۆیدا وه به دم ته مه شاگردنی براکه یه وه گوتی: " که وایه دا کوکی لیبکه هه ی قه ل پیاو، من، وێرای ئەوه ی که ده وله مه ندیت، هه رکاتی به وه ی، ده توانم به سه رتا سه ربکه وم ". که هاتنه سه ر قاوه خواردنه وه، به باوکی گوت:

- ئەمڕۆ که شتی مرواری ده رده که ویت؟

- نا، كورپه كهم.
 - ده توانم له گهل جان بارتدا بيبه م؟
 - هه لبه ته، به دلې خوت.
- له يه كه م جگه ره فرؤشيدا، جگه ره ي نايابي كړې.
 به گورجى بؤ به نده ره كه داگه را. ئاسمان سايه قه، سامال،
 شينىكى كال، شنه ي دهر يا ديشؤر ده وه. باباگرى دهر ياوان،
 كه نازناوى جان بارت بوو، له ناو كه شتیه كه دا، له خواره وه
 نووستيوو، ئه و پوژهى به يانى زوو بؤ راوه ماسى نه چووبا،
 ده بوا خوى ئاماده بكات و لای نيوه پو دهر بچيت.
- پيیر، هاوارى كرد:- بابړوين په ئيس.
 په يژه ئاسنينه كه ي داگرت، خوى به ناو كه شتیه كه دا
 كرد. پيیر گوتى:
- ئه مړو با له كوئوه دئ؟
 - با هه ميشه له ده شته وه دئ ئاغای پيیر. شنه يه ك له
 دهر يادا هه يه.
 - ده ي با بړوين هاپو.
- به دوو قولى چارؤ كه كه ي پيشه وه يان هه لدا،
 له نگره كه يان راكيشا، كه شتیه كه ئازاد بوو، به ئه سپايى
 به ره و له نگره كا لاوه كه يه كه و به سه ر ئاوه مهنه كه كه ي
 به نده ره كه وه، داخزى. بايه كى كز له پنگاوبانه كه وه، له پينچ و
 په ناكانه وه هه ليكرد و به شى سه ره وه ي چارؤ كه كه ي
 شه كانده وه، بايه كه ئه وه نده كز بوو، كه س هه ستى
 پينه ده كرد. كه شتى مروارى وه كو ئه وه ي هينىكى په نهان و
 ناديار وه گه پرى بخت. پيیر، ده ستى به موچه جه ره كه وه
 گرت، جگه ره كه ي به ددانه كانى گرت. له بهر تيشكى
 هه تاوه كه دا چاوه كانى به ته واوه تى هه لئه ده هاتن، روانيه ئه و

لهوحد داره زهلامانهی که له بهر دیواره شه پۆل گیره که وه رهش ده چوونه وه و به ره و ئه م ده جولان.

وختایه ک، که شتییه که به ره و قولایی ده ریا که جولای، که ییه دوا له نگرگای لاهه کی ده سته چه پ، شنه یه ک، شنه یه کی نمدار به سه ر ده م و چاو و ده سته دکتوردا هه لیکرد، ده تگوت ختوکه ی ده دا، شنه یه کی نیمچه سارد، خوی به سینگ و به رۆکیا کرد، هه ناسه یه کی دوور و دریژی هه لکیشا. چارۆکه قاوه ییه که کرایه وه، وه کو میزه لان پر بوو له هه وا، که شتییه که ی به ئاسته م خوار کرده وه و خیراتر بوو. جان پارت، له ناکاوا چارۆکه سینگۆشه که ی پیتشه وه ی هه لکرد، هه رسی به شه که ی پر بوون له هه وا، له بال ده چوو، ئه وسا دوو هه نگاو بۆ پاشه وه کشایه وه، چارۆکه که ی دوا وه ی که به بورجه که وه به سترابوو کرده وه.

له ناکاوا، ئاوه فیتنه که به شلپ وه ژر خوی به قه دی که شتییه که دا کیشا، زور خوش بوو، که شتییه که به و په ری خیرایی بۆی ده رچوو.

به شی پیتشه وه ی که شتییه که به جوړی ده ریا که ی شه ق ده کرد، ده تگوت گاسنی هه و جار یکی سه ر شیتته، ده ریا ئارامه که ش دووباره که وته وه شه پۆل دان، شه پۆل به رز ده بووه وه دووباره ده نیشته وه، وه کو ئه و گله خاکیه ی به دم کیلان وه، به رز ده بووه وه به قورسی ده نیشته وه.

که شتی مرواری، له گه ل هه ر شه پۆلیکا - شه پۆله کان که م خایه ن و بچووک بوون - له لای چارۆکه سینگۆشه که وه تا سووکانه که ی ته کانیکی وه های ده دا که ده سته پییر ده لهرزی. له چاو تروکانیکا بایه کی تونند هه لیکرد، شه پۆله کان خویان به قه دی که شتییه که دا ده کیشا، له وه

دهچوو له ئان وساتدا، كه شتيه كه دا پوښن و بيكه نه ژيره وه. كه شتيه كي بوخاري (ئه و كه شتيانه ي به هلم كار دهكهن) كه به خه لوزي به رد كاري ده كرد و له (ليفه رپوله وه) هاتبوو، له ننگه ري خستبوو و چاوه پرواني خيزاوي ده كرد. به ره و پاش پيچيان كرده وه، نه وسا يه ك له دواي يه ك سه ري كه شتيه كيان دا كه له له ننگه رگا كه دا وه ستابوو. نه و جا كه ميك دوور كه و تنه وه تا ته مه شاي كه نار ه دريژه كه بكهن.

پيپر، سئ دانه ساعات به سه ر ئاوه له رزانه كه دا، سو رپايه وه، كه يفي كرد، زور بيدهنگ وه يمن و خو شحال و شادمان بوو. له ته يريكي، تيژبالي، نه رم رهفتار دهچوو كه ئه م ده عبايه ي كه له ته خته و قوماش دروستكرا بوو، به جووله يه كي قامكي ئه و به كاوه خو ده هات و دهچوو.

وه كو چو ن خه لكانيك به سه ر پشتي نه سپيكه وه، يان به سه ر كه شتيه كه وه خه ون ده بينن، به و ئاوايه له خه ونه كانيا نقوم بوو، بيري له ناينده ي پرشنگداری خو ي كرده وه، بيري له وه كرده وه كه ژيان نه گه ر زيره كي له گه لدا بي چهند خو شه، سبه يني، داواي هه زار و پينج سه د رۆبل له برا كه ي ده كات، به قه رزي سئ مانگ، يه كسه ر شو قه يه كي گه وره و به شكۆ له شه قامي فرانسواي يه كه م به كرى ده گرى و بوخو ي جيا ده بيته وه.

يارو ي ده رياوان له ناكاوا گوتى: - ئاغاي پيپر، دنيا مژ و دوومانه، ده بي بگه ريينه وه.

پيپر، چاوي هه لپري، له قو لي باكووره وه، ته متوومانكي كه وه يي نه ستووري به دي كرد كه به ره به ره به ري ئاسمان و سه ري ده رياكه ي ده گرت و بله ز وه كو په له هه وريك له به رزيه كي زور بلنده وه، به ره ولاي ئه مان داده هاته وه.

ئاراستەكەى گۆپرى، بايهكە لە دواوہ بەرەو لەنگەرگا
 لاوہكیەكەى بەندەرەكە دەلەكی دا، تەم و مژە خێراكە دواى
 كەوت. وەختايەك تەم و مژەكە گەيىە كەشتى مروارى،
 بەچپرى تىتى ئالا، تەزوويەكی تەزى بە سەرپاى پيیردا هات،
 بۆنى دووكەل و بۆنى بۆگەنى، بۆنى مژ و دوومانى دەريايى
 نامۆ، ناچارىان كرد دەمى داخات تا تامى ھەورە نمناكە
 ساردەكە نەكات. وەختايەك كەشتيیەكە لە بەندەرەكەدا
 گیرسايەوہ، ھەلمە تەنكەكە خەريك بوو شارى كفن پۆش
 دەكرد و ھەكو خوناڤ بە سەر شار و بە سەر مالاكان و
 رینگاوبانەكاندا دادەبارى.

پيیر، بەز بۆمال گەرايەوہ، دەست و قاچى چايى بوون،
 خۆى بەسەر جيگاكەيدا دا و تا ئىوارە خەوت. كە چوہ
 ژوورى نانخوارن، گوێ لىبوو، دايكى بە جاني دەگوت:
 - ھۆلەكە زۆر جوان دەردەچى، گولى تيا دادەنەين.
 ھەنگى بە خۆت دەبينى. من بەخۆم مشوورى
 نۆژەنكردەوہى دەخۆم. ئىدى ھۆلەكە، لە كاتى كەرنەڤال و
 ناھەنگاندا زۆر جوان دەنوئينت.

دكتور پرسى:- دايكە ئوہ باسى چى دەكەيت؟
 - باسى شوقەيەكى ناياب دەكەم كە بۆ براكەتم
 بەكرى گرتوہ، بەرىكەوت دۆزيمەوہ، لە قاتى خوارەوہيە،
 بەسەر دوو رینگادا دەپوانتت. شوقەيەكى زۆر جوانە، ھەر
 شايەنى بووكە.

پيیر، رەنگى رەش داگەرا، دلى گوشرا، گوتى:- ئەم
 شوقەيە لە كوئيە؟

- لە شەقامى فرانسواى يەكەمە.

که گویی له و قسهیه بوو، هیچ گومانیکی له لا نه ما،
به پادهیهک توورپه بوو، چهزی دهکرد، پر بهزاری هاوار
بکات: "ئمه کاریکی نارپه وایه، شوقه برابوو، تهنیا ئه مه
نه بی!

دایکی، به ردهوام قسهی دهکرد و به ئاو و تاو دهیگوت:
- ته سه ورکه، به دوو ههزار و ههشت سهد فرانک
به کریم گرت. داوای سئی ههزاریان دهکرد، به خورتی
دوسهد فرانکم پی داشکاندن، به گرتیهستی سئی یان شهش
یان نو سال. ئه م شوقهیه، زور له بار ده بی بو براکهت.
گرینگ ئه وهیه ناوه وهی ریک و پیک بی، ئیدی خۆبه خۆ
پاره ی به سه ردا داده باری. ئه مه مشتتهری راده کیشیت،
شوین گرینگه، هه بیته وریز بو خاوه نه که ی پهیدا دهکات، وا
له مشتتهری دهکات، وا ته سه ور بکه ن، پیاویک له خانویه کی
وهکو ئه مه دا بی، دیاره پیاویکی گه ورهیه، شایه نی ریز
و حورمه ته، ئه گه ر له مرافه عه کانیا کرپی زوریش داوا بکات،
که س گله یی ناکات.

بو چهند چرکه یهک بیدهنگ بوو و ئه وسا له سه ری
پویی:

- پنیوسته شوقه یه کی وهکو ئه مه بو توش بدوزینه وه،
با توزی له مه که متریش بی، چونکه تو پاره ت نییه، گرینگ
ئه وهیه جوان بی، دلنیات ده که م زوری سوود لی ده بیینی.
پییر، به قیزوبیتزه وه به رسقی دایه وه: - من، سه رکه وتنی
من به زانست و کاره وهیه.

دایکی دووباره کوتی: وایه، به لام دلنیات ده که م شوقه ی
جوانیش دهوری خۆی هه یه و خزمه تیکی زورت دهکات.

له ناکاوا و له ناوه پراستی نانخواردنه که دا پرسى: - چون
ئهم ماریشاله تان ناسى؟

باوکه رولاند، سه‌رى هه‌لبېرى و به‌دهم به‌سه‌رکردنه وهى
بیره وه‌رییه‌کانیه وه گوتى:

- بوه‌سته، من زورباش له بیرم نه‌ماوه. زور ده‌میکه.
ئاه، به‌لى، دایکت له دوو‌کانه که دا ئاشنایه‌تى ده‌گه‌لدا په‌یدا
کردبوو، وانیه لویز؟ هاتبوو بۆ شتىک. ئیدی زورجاری دى
ده‌هات. وه‌کو مشتەرى ده‌هات، پاشان ناسیاویمان په‌یدا
کرد.

پبیر، به‌دهم فاسۆلیا خواردنه وه، که وه‌کو گوشت،
به‌نووکى چنگاله‌که‌ى ده‌نک ده‌نک له‌تى ده‌کرد و ده‌خوارد،
دوو‌باره گوتى: - ئهم ناسیاویه‌تان که‌ى ده‌ستى پیکرد؟
رولاند، ده‌فیکره وه چوو، به‌لام هیچى بیر نه‌که‌وته وه،
داواى له ژنه‌که‌ى کرد، که بیری بکاته وه:

- خودایا چ سالتیک بوو لویز، ناشى له‌بیرت چووبى، تو
بیرت باشه؟ خوايه، له... له... له‌سالى په‌نجاو پینچ و په‌نجاو
شه‌شدا بوو؟ تو بیر بکه وه، یادگه‌ى تو له من باشتره؟
لویز ماوه‌یه‌ک ده‌بیره وه چوو، ئه‌وسا به‌راویژیکى
نه‌رمى پر متمانه وه گوتى:

- سالى په‌نجا وه‌هشت بوو پیاوه‌که گیان. پبیر هه‌نگى
سى سالان بوو، من دلنیا به‌هه‌له‌دا نه‌چوم، ئه‌وساله بوو
که من‌داله‌کان تووشى له‌رز و تا بووبوون، ماریشال، که
هیتشتا تازه ناسیاویه‌کى که‌ممان ده‌گه‌لیا په‌یدا کردبوو،
یارمه‌تیه‌کى زوری داین.

رولاند هاواریکرد:

- وایه وایه، به پراستی پیاوانه مشووری خواردین!
ئوه بوو به خۆی ده چوو له دهرمانخانه دهرمانی بۆ
دههینایت، به تایبهتی که دایکت له بهر ماندوو یه تی فریای
هیچ نه ده که وت و منیش مژوولی کاروباری دوو کانه که
بووم. به پراستی پیاویکی دلئاوا و میهره بان بوو. مه گهر خوا
بزانئ چه ند به چاکبوونه وت خۆش حال بوو، چون له
باوهشی ده گرتیت، ئیدی له وساو به بووین به دۆست و
برادهری گیانی به گیانی.

ئهم هه واله کوت و پیره، وه کو فیشهک له دل و دهر وونی
پیر چه قی، له دلی خۆیدا گوئی: " باشه که یه که مجار منی
ناسیوه، مشووری خواردووم، خۆشی ویستووم و
له باوهشی کردووم و که من هۆکاری ناسیوی ئه و بووم له
گه ل داک و بابما، بۆچی هه موو سامانه که ی به برایه که م
به خشیوه و هیچ شتیکی بۆ من به چی نه هیشتووه؟ "
له وه زیاتری نه پرسی، خه مین و خه مبار، شه که ت و
ماندوو سه ری له به رخۆ نا. به قوولی له فکران راچوو،
هیشتا نیگه رانیه که ی هه وه لی نه ره وی بووه وه، ئه مه شی
هاته سه ر.

زۆر، زوو له مال و ده ره که وت، به ناو جاده و کۆلانا
که وت. ئه و مژ و دوومانه ی له شار ئالابوو، هینده ی دی
شه وه که ی له سه ردل قورس ده کرد، ته میکی چر، پیاو دلی
تیک هه لده هات، له دوو که لیککی بۆگه ن ده چوو، که ئه رز و
ئاسمانی گرتبوو. به سه ر گلۆپه غازه کاندایه ره ویی و، وات
ده هاتنه به رچاو که کوژاونه وه. شوسته کان، وه کو شه وان
شه خته و خوسار، لینج و خز بوون. له تو وایه هه رچی بۆنی
ناخۆشی مالانه، له کسون و که له به ران و مووبه ق و

به‌لوعانوه هاتونته ده‌ری و تیکه‌ل به‌تەم ومژە گەرۆکه
دزیوه‌که بووه.

پییەر، که‌خۆی کوور کردبووه‌وهو هەردوو دەستی له
گیرفانی نابوون، هەزی نە‌ده‌کرد، بە‌م سەرمايه له‌ده‌ره‌وه
بسوورپیتە‌وه، بۆیه‌چوو بۆ‌لای مارو‌فسکو.

دەرمانسازە‌پیره‌که، هە‌میشە له‌ژیر گ‌لۆپه‌غازیه‌که‌دا
دە‌نووست، وه‌ختایه‌ک چاوی به‌پییەر که‌وت، وه‌کو سه‌گیکی
ئە‌مه‌کدار خۆشی ده‌ویست، رابوو، کیشمانیکی خۆی دا و
چوو دوو په‌رداخ شه‌رابی کشمشی هینا.

دکتۆر لیتی پرسى:-- ئی، ده‌گه‌ل شه‌رابه‌که‌تا گه‌یویتە
کۆی؟

یارۆی پولونی، بۆی باسکرد که‌چوار قاوه‌خانه وباری
سه‌ره‌کی شه‌ره‌که، رازی بوون بیخه‌نه بازاره‌وه. هه‌روه‌ها
پۆژنامه‌ی (بورجی که‌نار) و پۆژنامه‌ی (سیمافور) له
هاقه‌ر ئیعلانیکیان بۆ‌بلاوکردۆته‌وه، که‌له‌بری ئە‌وه هە‌ندئ
دەرمان به‌نووسه‌ره‌کانیان بە‌دات. مارو‌فسکو، دواى
بێ‌ده‌نگیه‌کی زۆر، پرسىاری ئە‌وه‌ی کرد که‌ئاخۆ جان
بریاری داوه‌میراتیه‌که‌ی وه‌ربگریت، ئە‌وسا دوو سى
پرسىاری گونگی دیکه‌ی ده‌رباره‌ی هه‌مان بابەت کرد... پییر،
راچله‌کی، له‌و باوه‌په‌دا بوو گۆنی له‌بیره‌کانیه‌تی، ده‌یان
خوینیته‌وه، تییان ده‌گات، چاوه‌کانی ده‌خوینیته‌وه، له‌تۆنی
ده‌نگیا ئە‌و په‌یڤ و رستانه‌ده‌خوینیته‌وه که‌دینه‌سه‌ر
زمانی و نایانلایت، نه‌یده‌وتن، چونکه‌زۆر زیره‌که، زۆر
سرکه، زۆر به‌پاریزه.

ئیس‌تا دنیابوو که‌یارۆی پییره‌میرد له‌دلی خۆیدا ده‌لایت:
"باشه‌بۆ‌ریگه‌ی ده‌ده‌ن که‌ئە‌م میراته‌وه‌ربگریت و خه‌لکی

به خراپه باسی دایکتان بکن و ببیت به بنیشته خو شهی ژیر دانان. کئ چوزانی! له وهیه قه ناعه تی وایی که جان کورپی ماریشاله. بیگومان باوه ری وایه! چۆن باوه ری وانا بیت! زۆر شتی دیکهش له گینه، ده شیت و ئه ولاتریش! باشه ئه م به خویشی، پییر که کورپه تی، سئ دانه پۆژه به هه موو توانای خو یه وه، له گه ل هه موو لیدانیکی دلایا، به گز ئه م گومانه دا ناچیت تا ئه قلی خو ی بخه له تینیت؟ به گز ئه م گومانه سامناکه دا نه ده چوو!

سه ره نو، له ناکاوا، ئاره زوو ی ئه وه ی که وته سه ر، کونجی ته نیایی بگرئ، تا بیر بکاته وه، له گه ل خویدا گه نگه شه ی مه سه له که بکات، تا بی هیچ لاوازییه ک، بی هیچ واز وازی و دوو دلاییه ک، روو به رووی ئه و ئه گه ره کریت و دزیوه ببیته وه. ئه و ئاره زوو زۆری بو هینا، پیش ئه وه ی پیکه شه راهه که ی بخواته وه هه سستا وته وقه ی ده گه ل ده رمانسازه چه په ساوه که دا کرد و، دوو باره به نیو ریگاوبانه به ته متوومانه که که وت.

له دلی خویدا پرسئ: "بوچی ئه م ماریشاله هه موو سه روو ته که ی به جان به خشسیوه؟" ئیستا به غیلی و چه سوودی هاندهری نه بوو که تا قیبی ئه م مه سه له یه بکات، هه روو ها، ئه و گومانه نا ئاساییه ش نه بوو که سئ دانه پۆژ بوو پیوه ی ده تلایه وه و ده یشارده وه، به لام هاندهر و ئه نگیتزه ی ترس بوو له شتیکی زۆر ترسناک، ترس له وه ی که به خویشی باوه ر به وه بینئ که جانی برای کورپی ئه و پیاهیه.

نه خیر، باوه ری وانه بوو، ته نانه ت نه ییده توانی ئه و پرسیاره ش، که بونی تاوانی لیده هات، بکات! ویرای ئه وه ش

دەبوايە بە بەردەوامی ئەو سووکە گومانە ھەرگیز نەشیاو،
 لە خۆی دووربخاتەو. بەلام پێویستی بە پوناکی، بەیەقین،
 بە دنیایی تەواو بۆ دلەئە نیکەرانە ھەبوو. چونکە لە دنیا
 جگە لە دایکی کەسی دی خۆش نەدەویست. بەخۆی
 ئەمشەو ویل و سەرگردان، بەتاقی تەنیا لەگەڵ
 بیرەو ھەریبەکانیا، تاقیبێکی وردی ئەم مەسەلە یە دەکات،
 قورپی بنی دەردینێ و بە ئەقلانیەت دەگاتە حەقیقەتی پوون
 و زولال، ئەوسا ھەموو شتیک تەواو دەبیت و، پاشان
 دەپوا، دەخەوێ و لەوێ پتر بیر ناکاتەو.

لە دلی خۆیدا گوتی: "با بزانی، با جارێ بویەر و
 پروداو ھەکان شەن وکەو بکەین، ھەموو شتەکان وەبیر خۆ
 دینمەو، لە زەینی خۆدا تاوتۆی دەکەم، ھەلس وکەوتی وی
 لەگەڵ براکەم و لەگەڵ خۆما وەبیر دینمەو، ھەموو ئەو
 سەدەم وھۆکارانە ھەلەسەنگینم کە بوونەتە ھۆی ئەم
 فەزەندانە جانی بەسەر مندا.. لە دایک بوونی جانی دیوہ؟
 بەلی، بەلام منی لەپیش ئەودا ناسیوہ. ئەگەر بەبیتدەنگی و بە
 دزیبەوہ دایکمی خۆش بویستبا، منی بەسەر جاندا تەفزیل
 دەدا، چونکە ئەو شتە بەھۆی منوہ و بەھۆی نەخۆش
 کەوتن و تاو لەرزە منوہ پرویداوہ و بووہ بە دۆستی
 داک وبابە میھرەبانەکەئە من، ئەقل و لۆژیک وا دەخواری،
 منی بۆ ئەو بەخشینە ھەلبژاردبا. زۆر دەگەڵ مندا بەسۆز و
 میھرەبان بوو. بەلام سەبارەت بە براکەم، کە دەیبینی
 لەبەردەمی گەورە دەبوو، ھەست و سۆزێکی غەریزی
 تاییەتی ھەبوو."

یادگەئە خۆی داتەکاند، زۆر بەجەدی، بەھەموو ئاوەزی
 خۆیەو، وەردی دەدایەو، دەئە پشکنی، بۆ ئەوێ جارێکی

دی، به هم‌موو شته‌کاندا بچیتته‌وه، بچیتته بنج و بناوانی
ده‌روون و نیهای ئه‌و کابرایه‌وه که پییر له‌و سالاندا که له
پاریس بوو، نه‌یده‌حوباند.

هه‌ستیکرد، پیکردن و هه‌نگاوه‌خواه‌کانی، که‌میک
بیرکردنه‌وه‌ی ده‌ش‌یوتین، ته‌رکیزی که‌م ده‌که‌نه‌وه،
بیرکردنه‌وه‌ی سست ده‌کن و به‌ری یادگه‌ی ده‌گرن.
پیوسته له‌ شوینیکی به‌رینی چۆلدا بوه‌ستی، تا چاویک به
رابردوو و به‌سه‌ر بویه‌ره نادیارو په‌نهانه‌کاندا بگپرت،
چاویکپرانیکی ورد، که‌هیچ شتیک نه‌بوپرت، بریاری دا
بروات، وه‌کو دوتشه‌و له‌سه‌ر کورنیشه‌لاوه‌کیه‌که‌ی
به‌نده‌ره‌که دانیشیت. وه‌ختایه‌ک له‌به‌نده‌ره‌که نزیک بووه‌وه،
گوئی به‌نالئه‌نالیکی خه‌مناک زرینگایه‌وه. ناله‌یه‌کی شووم که
له‌بۆر‌ه‌ی گاجووت ده‌چوو، ناله‌یه‌ک له‌ناوه‌ندی ده‌ریاکه‌وه
ده‌هات، به‌لام له‌بۆر‌ه‌ی گاجووت دووردریژتر بوو. ئه‌و
نالئه‌وهاواره، ده‌نگی ئاژیری که‌شتیه‌کی ویل بووی نیو
مژودوومانان بوو.

ته‌زوویه‌ک به‌سه‌راپایدا هات، دل‌ی گوش‌ی، له‌رۆح و
میشکیا زرینگایه‌وه، وای هه‌ستکرد، هاواره و بۆ ئه‌و
هینراوه. ده‌نگ و ناله‌یه‌کی دی به‌رز بووه‌وه، وه‌کو ناله‌که‌ی
پیشوو وابوو، پنده‌چوو که‌میک دوورتر بی، ئه‌وجا له‌نزیک
ئه‌وه‌وه، ده‌نگی ئاژیری پچرپچری به‌نده‌ره‌که به‌رز بووه‌وه.

پییر به‌ل‌ه‌ز خۆی به‌کورنیشه‌لاوه‌کیه‌که‌دا کرد، بی‌ری له
هیچ نه‌ده‌کرده‌وه، ئیدی به‌ره‌زامه‌ندییه‌وه خۆی به‌تاریکیه
تراجیدییه‌پر ناله‌نالئه‌که‌دا کرد. وه‌ختایه‌ک له‌کۆتایی شوسته
وکورنیشه‌که‌دا رۆنیشت، چاوه‌کانی نوقاندن تا ئه‌و په‌له
روناکیه‌کاره‌بایانه‌نه‌بینی که‌ته‌م ومژه‌که‌دایبۆشی بوو،

وپښوینی که شستیه کانی ده کرد که به شهوان خو
 به بنده ره که دا بکن، ههروه ها بو ئه وهی پوناکی ئه و بورجه
 سووره نه بیینی که له سهر کورنیشه لاهه کییه که چه قینرابوو،
 هه رچه نده چاو به زه حمهت ده بیینی و فهرقی ده کرد. ئه وسا
 نیوه ئاورپکی دایه وه، ههردوو ئانیشکی دادایه سهر تاویره
 گرانیته کان و دم وچاوی له نیو ههردوو دهستی نا. له
 میشکی خویدا، به بیی ئه وهی زار هه لینی، به رده وام ده یگوت
 و ده یگوته وه: " ماریشال، ماریشال " وهکو ئه وه بوو بانگی
 بکات که بیت بولای. له ناکاوا، له بهر چاوه نوقاوه کانی قوت
 بووه وه، چونی بیینی بوو، ئاوابوو، پناویک بوو له ته مه نی
 شهست سالیدا. ردینی تیژ و سپی، برۆکانی ئه ستور و پاک
 سپی بوون. نه دریزبوون نه کورته بالا، پرووی گهش
 وخوش، چاوانی که وه یی وجوان، سیمایه کی ئینسانیه ی
 ساده و میره بانی هه بوو. پییر و جانی به " کورپه ئازیزه کانم
 " بانگ ده کرد. پیناچوو فهرقیان بکات، فه زلی که سیان
 به سهر که سیاندا بدات، پیکه وه ده عوه تی شتیوی ده کردن.
 پییر، که وته بیرکردنه وه له و په یف و قسانه ی که کابرا
 له گه ل خویدا بردنیه ژیر گله وه، له هه لس و که وته کانی، له
 تون و راویژی ده نگی، له نۆرین و ته مه شاگردنه کانی.
 به ره به ره ده به یینایه وه خه یالی خو ی، شوقه که ی که که وتیوو
 شه قامی ترونشیه وه هینایه وه به رچاوی خو ی، ئه وه ی
 هینایه وه خه یالی خو ی که چو ن له ویدا پیشوازی ئه م
 و برایه که ی ده کرد و له ده وری خوانه که دایده نان. دوو
 کاره که ری پییر خزمه تیان ده کرد و ماله که یان بو به ریوه
 ده برد، ئه م دوو پییره ژنه، ده میان به وه راهاتبوو که به م دوو
 منداله بلین " جه نابی پییر " و " جه نابی جان ". ماریشال،

ههركاتى ئەم دوو كوره دهچوون بۆلای به گهرمى
پيشوازى دهكردن، ههر دوو دهستى دريژ دهكرد و
ههرچۆنى ريك بكهوتبا، به دهستى چهپ تهوقهى دهگهل
يه كيكيان و به دهستى راست تهوقهى له گهل ئهوى ديدا
دهكرد. دهگوت: " بهخيز هاتن كورهكانم، ئاگاتان له ههوالى
داك و بابتان ههيه؟ نامم بۆ نانيرن."

زۆر به ئاو و تاو باسى شته ئاساييهكانى دهكرد، هيچ
شتيك له زهينى ئەم پياوهدا ئاسايى نهبوو، زۆر پياويكى
پرووخۆش و به ماريهت و به لوتف بوو. بيگومان دۆست
وبرادهريكى باشى ههر دووكيان بوو، يه كيك بوو له و دۆسته
باشانهى كه زۆر ميتشكى هاوريكانى مژوول نه دهكرد،
چونكه پياويكى ئەمهكدار بوو. ئيدى ههر بيره وهري بوو و
دههاته وه بيرى پيير..

ماريشال زۆرجار كه به خهبارى ئەمى ديتبا و ههستى
بكرديه وهكو خويندكارىك بن پارهيه، بريك پارهى دهداين،
له خۆيه وه پارهيهكى زۆرى به قهرز دهداينى، ههنديجار
دهگهيهيه چهند سهه فرانكيك، جارى وابوو، يه كيكيان له
بيريان دهچۆيه وه و ئه و قهرزه نه ده درايه وه. ئيدى كابرا
خه مى پيوستيه كاني ئەمى دهخوارد، ئەمهش ماناي ئەوه
بوو، ئەم كورهى (پيير) خۆشدهويست.

ئيدى.. ئيدى، بۆ هه موو سهروه تهكهى به جان
به خشيوه؟ نا، به روالهت كوره بچووكه كهى له كوره
گهوره كه خۆشتر نه دهويست، به روالهت فهرقى نه دهكردن،
به روالهت به يهك چاو سهيرى ههر دووكيانى دهكرد،
به هه مان ئەندازه هاوسۆزى له گهلدا دهكردن، كه واته..
كه واته.. ئاخۆ هۆيهكى شاراووه ناديارى ئەوهنده به هيز بوو

که واداری بکات، وهسیت بکات ههموو سهروهت و سامانهکهی بدریت به جان و، هیچ شتیک به پییر نهدریت؟
هرچهند بییری لهوه دهکردهوه، به خهیاال دهگهراپهوه
بۆ ئەم سالانهی دواوی ولهو سالانهدا دهژیا. دکتۆر هرچی
سهری دینا وسهری دهبرد، باوهپی نهدهکرد ئەو فهرقهی
کردبن.

ژانکی تیژ و بیزارییهکی له وهسف نههاتگ سهردلی
گرت، دلی خاوبوووهوه، سست وهکو پهپۆیهکی پهڕیشان.
ههستی کرد دلی دارما، بهبی وچان خوین دهدهلینن، وهکو
شهپۆلان خرۆشا. به دهنگیکی نهوی وله بن لیوانهوه، وهکو
کهسیک مۆتهکه سواری سهری بووبی و ورینه بکات: "
پتویسته بزائم، خودایا، دهبی بزائم، ههموو شتیک له بنج
وبناوان بکهم."

گهراپهوه بۆ دوورتر، بۆ ئەو پۆژان و پۆژگارانه که
داک وبابی له پاریس دهژیان. وینهی دهم وچاوهکان لینی
ههلهدههاتن، خۆیان بهدهستهوه نهدهدا، بیروههریبهکانی
تیکهله بوون. ههولیدا له نیو دهم وچاوهکاندا، دهم وچاو و
پوخساری ماریشال بدۆزیتهوه. قژهکهی بناسیتهوه، زهرد
بوو، قاوهیی بوو، رهش بوو؟

بۆی نهدۆزراپهوه، دوا پوخساری کابرا، پوخساری
پییری، ههموو وینهکانی پتیشووی دهسریبهوه: به تهواوهتی
بییری کهوتهوه، زۆر لاوازتر بوو، دهستهکانی نهرم، زۆربهی
کات چهپکن گولی لهگهله خۆیدا دینا، باوکی ههمیشه ئەم
قسهیهی دووباره دهکردهوه: "ديسان چهپکه گول! ئەمه
گهوجاتیه گیانه، له خۆرایی پارهی خۆت دهدهی به گول."
ماریشال، بهرسفی دایهوه: "گوئ مهدهیه خۆم ئەممم زۆر

پیتخوشه " له ناکاوا دهنګی دایکی دلایت: " سوپاس
دوسته کهم " دهنګی دایکی به جوړی له دهر وونیا دهنګی
دایه وه وهکو نه وه بوو ئیستا بی. به جوړه وشه کانی
دهدرکاند بؤنه وهی له یادګه ی کور هکیدا نه خش بییت.

که واته ماریشال گولی بؤ دینان، ئەم مشتەرییه ی که
هاتوچوی ئەم دووکانه بچووکە ی دهکرد، گولی بؤ ژنه که ی
ئەم زه پنگره خاکیه دینا. باشه ژنه که ی خو شده ویست؟
باشه ئەگەر خو شوی نه ویستین، چۆن بووه به هاوړی و
دوستی ئەم جووته دووکانداره؟ پیاویکی به ئەدەب و سەلار
بوو. زورچار دهگەل پبیردا باسی شیعر وشاعیرانی دهکرد!
هه لبه ته وهکو که سیکی شارەزا ئەدەبیاتی هه لنه دسه نگانده،
به لام وهکو بورژواکان مه یلی له ئەدەب هه بوو. دکتور
زورچار که ئەو مه یل و سۆز و میهره بانیه ی لی دهبینی،
بزه یه کی به ماناوه ی دهاتی و له دلی خویدا به نیمچه
گه و جی دهزانی. بؤی دهرده کهوت که ئەم پیاوه عاتیفی و
رؤمانسیه، ناتوانی بییت به هاوړتی بابی که له راده به دهر
واقیعی و مادی بوو و وشه ی " شیعر " به لایه وه ده یکرده
گه و جایه تی.

که واته ئەم ماریشاله، گه نجیک بوو دهوله مه ند، هیچ
کاریکی نه ده کرد، زور ئارام و ئاماده ی هه ر سۆزداریه ک
بوو، رۆژیک به ریکه وت خو ی به دووکانه که دا ده کات،
چاوی به ژنه دووکانداره جوانه که ده که وئ، شتی دلخوازی
خوی ده کړی و ده گه ریته وه. به ره به ره له گه ل رۆژدا پرووی
ده کړیته وه و به مجامه له یه کی زیاتره وه قسان ده کات،
ئوه ونده شت ده کړی که هه قی ئه وه ی هه بی بچیته مالی ژنه،
به دهم ئەم ژنه گه نجه وه پبیکه نیت، ته وقه ده گه ل میترده که یدا

بکات. ئەوسا.. ئەوسا.. ئاھ! خودایە... پاشان؟ خووی داوہ تە
نۆبەرەکە، مجامەلەئە کردووە، مندالی زەرپەنگەرە، تا
مندالی دووہم لە دایک بوو، ئەوسا تا مردووہ هەر بە
گۆنگی و مەندی ماوہ تەوہ. پاشان دواي ئەوہی لە گۆر
دەنرئ، جەستەئە دەرزئ، ناوی لە لیستی زندوواندا
دەسپیتەوہ، بوونی بۆ هەتا هەتایە و ن دەبیت، پتویستی
بەھیچ پارێزیک، ترسیک، شاردنەوہیک نامینئ، هەموو
سامانەکەئە بە کورئ دووہم دەبەخشیت!.. بۆچی ئەمە
دەکات؟.. ئەم پیاوہ زیرەک بوو.. بێگومان وای مەزەندە
کردووە، وای بۆ چووہ، کە ئەم کورە لەوہ، هی ئەوہ. کەواتە
ژنەکەئە لە خشتە بردووہ؟ باشە ئەگەر جان کورئ ئەو
نەبئ، چۆن ئەو کارە دەکات؟

لە ناکاوا، بیرەوہریبەکی ترسناک بە خەيالئ پیردا هات،
ماریشال کابرایەکی موو زەردئ سوور و سپئ بوو، موو
زەرد و سوور و سپئ وەکو جان. وینەئەکی بچووکی
بیرہاتەوہ، کە وەختایەک مالیان لە پاريس بوو، لە سەر
کوورەئە هۆلەکە دانرابوو، ئەو وینەئە دیار نەماوہ، لە
کوینە؟ و ن بوو یان شاردرایەوہ؟! خۆزگە جارێکی دئ دەئ
بینئ یەوہ، رەنگە دایکئ، لە سەبەتەئەکا یان لە
سەندوو قووکە یەکدا کە پاشماوہئ ئاشقینئ یەکانئ
شاردبیتەوہ، هەلئ گرتبیت.

ئەم بیرۆکەئە، زۆرئ ئەزیزەت دەدا، لە ناوہوہ ئەنجن
ئەنجنئ دەکرد، لە ناخی ناخیوہ ئاھئکی کورتئ هەلکیشا، کە
ئەوکی هینا ئە ژان. لە ناکاوا دەنگئ ئاژیرئ بەندەرەکە کە لە
نزیکی ئەمەوہ، وەکو ئەوہئ بە دەردەکەئە ئەمئ زانی بئ،
بەرز بووہوہ. بە هاواریکی شیواوئ، بەرزتر لە

دهنگدانه‌وهی هه‌وره تریشقه وه‌لامی دایه‌وه، دهنگی دهنگ نه‌بوو، ئه‌وه‌نده گه‌وره وترسناک بوو، دهنگی بایه‌که و هه‌موو شه‌پۆله‌کانی خسته ژیره‌وه و به‌ناو تاریکی سه‌ر ده‌ریاکه‌دا که له‌مژ و دووماندا نقوم بووبوو و نه‌ده‌بینرا، بلاو بووه‌وه.

له‌نیو ته‌متوومانه دوور و نزیکه‌کانه‌وه، شه‌و، ناو به‌ناو ئه‌و جووره‌هاوارانه به‌رز ده‌بوونه‌وه، ئه‌م هاوارانه‌ی که له‌که‌شتیه‌گه‌وره‌کانه‌وه به‌رز ده‌بوونه‌وه. دوا‌ی ئه‌وه هه‌موو شتی‌ک کړوکپ و بیده‌نگ بوو.

پیی‌ر، چاوانی کردنه‌وه، ته‌مه‌شایه‌کی ده‌ورو به‌ری خوی کرد، پیتی سه‌یر بوو که لی‌ره، که له‌و کابووسه‌بیدار بووه‌وه، له‌دلی خویدا گوتی: "من شیتیم، من گومان له‌دایکم ده‌که‌م! دلی پر‌بوو، له‌خۆشه‌ویستی ومیهر، له‌په‌شیمان بوونه‌وه، له‌توبه، له‌داخ و که‌سه‌ر. دایکی! ئاخ‌هرچه‌نده دایکی زۆر باش ده‌ناسی، چۆن توانی ئه‌و تۆمه‌ته‌ی بداته‌پال؟ باشه‌رۆحی ئه‌م ژنه‌و، ژيانی ساده‌وبینگه‌ردی ئه‌م ژنه‌له‌ئای زولال پاکترنیه‌ه؟ هه‌رکه‌س بیدینی و بیناسی‌ت ناتوانی که‌مترین گومانی لینی‌کات، هیچ گومانیک هه‌لناگریت. ئیستا کورپی خوی گومانی لینی‌کات! ئاخ! خۆزگه، هه‌نووکه و له‌م کاته‌دا، ده‌یتوانی له‌هه‌میزی بگریت. چه‌ند چه‌ز ده‌کات ماچی بکات. نه‌وازشی بکات، چه‌ند چه‌ز ده‌کات، له‌به‌رده‌میا بکه‌ویته‌سه‌رچۆکان و داوا‌ی بوردنی لینی‌کات! ئایا دایکی، بابی خاپاندووه؟ بیگومان پیاویکی باش، ئابروومه‌ند، سه‌رراست بوو له‌کار و کاسیبه‌که‌یدا، به‌لام رۆح و په‌وانی، له‌ئاسۆی دوو‌کانه‌که‌ی هیتوه‌تر نه‌ده‌رۆیی. ئه‌م ژنه‌زۆر جوانه‌پیشتر چۆن بووه. ئه‌و، ئه‌وه ده‌زانن و هیتاش

قەناعەتى واىە كە ژنىكى پۈچ سووك و نەرم و نىيان
و پۇمانسى وبەسوۆزە، چۈن پازى بووە مېرد بە پياوئىك
بكات كە زۆر لەو جىاواز بووە؟ جا ئەمە پرسىياري بۇ
چىيە؟ وەكو ھەر كچىك لەو كچانەى شوو بە ھەر گەنجىك
دەكەن كە دەتوانن مازەبى بدەن. ئەوانەى باوكيان بۇ
داخووزى پېئىشان دەكەون، ئىدى بەوجۆرە شووى
پىكردووو، خىرا لە شەقامى مونمارتردا دووكانەكەيان
كردوووتەو. ئىدى لە پشت پېئىشخوانى دووكانەكە
دانىشتوو و پېئىشواوزى كپيارانى كردوو و دلى بە بارەگا
تازەكەى خۆش بوو، ئىدى ئىش و كاري ھاوبەش و
پەيداكردى بۇئوى شوئى خۆشەويستى و مېھرومەحەبەتى
لە زۆر بەى دووكان و كوگا بازركانىەكانى پارىسدا
گرتوووتەو. ئىدى بەنيازى كاروكاسبى و پەيداكردى
سەرۆت و سامان بۇ ھەردووكيان، بەدل و گيان دەستى
بەكاركردىن كردوو. ئىدى ژيانىان بەمجۆرە بردوووتە سەر:
بە پۇئىنى، بەئارامى، ئابروومەندانە، بەبى ھىچ خۆشەويستى
يەك!... چى، بەبى خۆشەويستى؟ ماقوولە ھىچ ژنىك بەبى
خۆشەويستى ھەلبكات؟ ژنىكى گەنجى خشىك كە لە پارىسدا
بۇى، كئىبان وەخوئىئىت، چەپلە بۇ ئەكتەرانى خۆشەويستى
لە سەر شانۇ لىئىدات. ماقوولە، ھەموو تەمەنى گەنجايەتى
خۆى بەرەو پېرى بەرپىكات، بەبى ئەوەى تاقە جارىك دلى
داخورپابى؟ ئەمە سەبارەت بە ھىچ ئافرەتتىكى دى ناچىتە
ئەقلىەو، ئەدى بۇ سەبارەت بەدايكى دروست بى و ئەقلى
بىگرىت؟ ھەلبەتە توانىويەتى وەكو ھەر ئافرەتتىكى دى
خۆشەويستى بكات! ئەدى بۇ لەوان جىاوازابى، با داىكىشى
بىت؟ ئافرەتتىكى گەنج بوو، بە ھەمان ھەستى شاعىرانەو،

که ختووکهی دلی گه نجان دهدات. له دووکانیکدا له نزیکه
میرده بازارپییه که یه وه نیمچه دستبه سهر چه پس بووه،
سه ری زمان و بنی زمانی میرده که ی هر پاره و
کاروکاسبی و بازارگانی بووه، به لام ژنه خه ونی به تریفه ی
مانگ، به سه فهر، به رامووسانی سایه ی تاریکی شه وانه
بینیوه. پاشان، رۆژی پیاویک، وه کو ئاشقانی ناو رۆمانان و
به هه مان دهم و دووی وانه وه خۆی به دووکانه که یدا ده کات،
ژنه خۆشی ده وی، بۆچی خۆشی نه ویت؟

ئه وه دایکی بوو! ده ی باشه، ده کری ئه وه نده کویر و
گه وچ و گه مژه بئ، خۆی له گیلی بدات و ئه م حاله پروون و
ئاشکرایه نادیده بگری، هر له بهر ئه وه ی په یوه ندی به
دایکیه وه هه یه!

ئایا خۆی راده ست کردووه؟ هه لبه ته، مادامیکی ئه م پیاوه
ماشقه ی دیکه ی نه بووه، مادام وه فاداری ئه م ژنه
گۆشه گیره یه که به ره و پیری ده چوو، هه لبه ته مادام هه موو
سامانه که ی به کورپه که ی، به کورپه که یان به خشیوه!

پیییر، هه ستا، به دهم ئه و بیروخه یاله شیتانه یه وه
ده له رزی، ده یویست یه کیک بکوژیست، هه ردوو باسکی
کردبوونه وه، ده سته کانی بۆ لیدان، بۆ وه شانندن، بۆ
پراکیشان، بۆ خنکاندن ئاماده کردبوو! لیدان و پراکیشان و
خنکاندن کی؟ هه موو که سیک، باوکی، براهی، ماریشال که
مردبوو، دایکی!

به په له گوری به سته وه تا بگه ریته وه. چی بکات؟
وه ختایه ک به لای بورجیکی نزیکه عامودیکی ئیشاره تاندا
تپه پی، ئاژی ری خه ته ره که، ده نگیکی تیژی لینه رز بووه وه،

رېك بهر دهم وچاوی كهوت. غافلگیر بوو، پین هه لنووتا،
رېتی برد، كهوت و بهر هو بهر بهسته گرانیته كه غل بووه وه،
لهوئ، شه كهت و ماندوو، داهیزراو رۆنیشست، دهنگه كه
قه له می دهست و پای شكاندبوو.

ئو كه شتیه بوخارییهی به كه مجار وه لامی ئاژیره كهی
دابوو وه پنده چوو زور نزیك بووبیته وه، خیزاوه كه زور
به رزبوو. پبیر، ئاورپیکي دایه وه، لایته سووره كهی پیشه وهی
كه شتیه كهی به دی كرد، له ته م ومژا به ئاسته م دیار بوو.
دهنگیک له پشتیه وه به رز بووه وه، دهنگی گری كاپتینکی پیر
بوو:

- ناوی كه شتیه كه؟

دهنگی كاپتینك كه له سهر بهنده ره كه وه ستابوو، له ناو
ته متوومانه كه وه به رسقی دایه وه: - سانت لوسیا.

- ولات؟

- ئیتالیا.

- بهنده ر؟

- ناپولی.

پبیر، وای هاته بهر خه یال كه ته پو دوو كه لی ئاگری
گر كانی فیزوف ده بینئ، له كاتیکا له بناری گر كانه كه دا،
میرووان به سهر باخیکي پرته قالی سورنت یان كاستیلامارادا
ده سوورپانه وه!

زور جار به جورئ بیری له م ناوه باوانه ده كرده وه،
وه كو ئه وهی به دیمه نا بیاننا سیت! ئاخ، خوزگه ئیستا
بیتوانیا بۆ شوینیک برۆیشتبأ كه هه رگیز نه گه راباوه، نامه ی
بۆ هیچ كه سیک نه نووسیا، به كه سی نه گوتبا كه چی به سهر
هاتوو! به لام نا، ده بین بگه رپته وه، بۆ مالی بابی بگه رپته وه

و له سهر جیگا که ی خوی بنوویت، دهی کیشه نییه، ناگه پریته وه، چاوه پروان دهکات تا رۆژ ده بیته وه، دهنگی ناژیر و شووتی ده ریا که ی پیخوش بوو.

دووباره ههستا، وهکو ئه فسه ریک، له سهر که شتی هک نۆره ئیشک بگری. که وته راویچکه و هاتوچۆ. که شتی که ی دیکه، دوابه دوا ی که شتی یه که م نزیک بووه وه، زۆر زهلام، سهیر بوو. که شتی که ی ئینگلیزی بوو و له ولاتی هندستانه وه دهگه رایه وه. زۆر که شتی دیکه ی بینی که دهگه رانه وه، یهک له دووی یهک، له تاریکیه گونگه که وه دهرده چوون .

ته متوومانه که ئه وهنده نمدار بوو تهحه موول نه دهکرا، پییر به ره و ناوشار ملی ریگای گرت. سهرما زۆری بۆی هینا، خوی به قاوه خانه ی ده ریا وانه کاندای کرد، تا باده یه کی گهرم بخواته وه، که باده گهرمه که دم و زمان و ئه وکی گهرم داهینا، سهرله نوئ وره ی وه بهر هاته وه و ئومید و هیوا یه کی تازه ی له دل و دهر وون گه را.

رهنگه، ههله بووبی که گوایه دایکی باش ده ناسی، بیگومان شیتاتی هه ته ریبه که ی ههله بوو؟! کۆمه لیک به لگه و بورهانی که له که کرد، به رزی کردنه وه، ریک وهکو ئه و قهراری تۆمه تبار کردنه ی دژی که سیتی بیتاوان، که وا ته سه ور ده کری تاوانباره، به رزده کریته وه تا به ئاسانی تاوانه که ی به سه را ساغ بکریته وه. که بنووی به جوریکی دی بیر دهکاته وه.

بۆیه گه رایه وه تا بنوویت، دوا ی هه ول و گینگل دانیکی زۆر خه وی لیکه وت.

(۵)

دكتور دواى نه وهى بؤ ماوهى سه عاتى دووان خه ويكى
پچرپچر و ناخوشى ليكهوت، بيدار بووه وه. ژووره كهى
تاريك، گهرم و داخراو بوو. پيش نه وهى دووباره بكه ويته
بيركردنه وه، هه ستي به دلته نكيه كى به ژان و سوئ كرد،
پياو كه به خهم و نيگه رانيه وه بخه ويته، جوړه خه مينى
وكه سه ريكي له لا دروست ده بيت.

پيده چى نه و شو كهى دوينى وړى كردين، به دهم خه و
ئيسراحه ته وه داخزى بى وله گوشت و جه سته مان
پوچووبى و نه خو شى خستبيت و له رزوتاي لى هينابى.
له ناكوا و هخو هاته وه، له ناو جيگا كه يدا دانيشته،
نه وسا به ره به ره، هه موو نه و به لگه و بوره انانهى وه بير
هينانه وه كه له كورنيشى به نده ره كه دا له ميانى هاوارى
نازيره كانه وه، عه زابى دل وړوحيان دا. تا زياتر بيرى
ده كرده وه، گوماني كه م ده بووه وه. هه ستي ده كرد ده ستيك
به ره و يه قينيكى له توانا به دهرى راده كيشيت، تينووى بوو،
كه رمای بوو، دلى خيراخيرا لپى دها، هه سته تا په نجه ره كه
بكات وه، هه واى پاك هه لمژى، كه وه سته ده نكيكى سووك له
ديواره كه وه هاته گوئ.

جان، له غورابى خه وا بوو، به نه سپايى دهى پرخاند.
نه وه! هه سته به هيج ناكات، پيشبيني هيج ناكات! پياويك، كه
ناسياوى ده گهل دايكياندا په يدا كردبوو، هه موو سامانه كهى
به م به خشى بوو، سامانه كهى وهرگرتبوو و نه م كارهى
به لاوه دروست وئاسايى بوو.

بى خهم و خه يال، ده وله مهند و دارا ده خهوت، ناگاي له وه
نه بوو براكهى له چ دلته نكيه كدايه و به چ نازاريكه وه

دهتلیتهوه. ههستا، زۆر له م بوونهوه ره پهست بوو که بی خه م وخه یال، ئاسووده و شادمان دهی پرخاند.

خۆزگه دوینن له ده رگا که ی دابا، بچووبا ژووره که ی و له لایه وه دانیشتبا، دوا ی ئه وه ی له ناکاوا هه ستابوو، بیگوتایه: "جان، نابین ئه و به خشیشه قه بوول بکه ی که سبه ی ده بیته مایه ی گومان له دایکمان" به لام ئه مرۆ نهیده توانی ئه م قسه یه بکات. ناتوانی ئه و قسه یه به جان بلن، چونکه له و باوه ردها بوو که له با بیان نییه، کوپی کابرایه کی دیکه یه.

جا ئیستا، ئیستا ده بی ئه م نه نگ و شه رمه زارییه ی که خۆی که شفی کردبوو، له دل ی خۆدا بشاریته وه، بینیزیت، له گۆپی بنیت. ئه م په له زه قه له هه موو خه لکی وه شیریت و به که سی نه لیت، ته نانه ت له برا که شی، به تاییه تی له برا که ی بشاریته وه.

ئیدی لۆس بوو، بیری له قسه و قسه لۆکی بی سوود و بی تامی خه لکی نه ده کرده وه، گوپی پینه ده دان. با خه لکی هه ر بلین گرینگ ئه وه یه ئه م، له بینگه ردی و پاکی دایکی دلنیابیت، ته نیا ئه م گرینگه! باشه چۆن ده توانن، به دریزایی ژیان له نزیکیا هه لبکات و هه رچه ند سهیری بکات، گومانی ئه وه ی لیبکات که برا که ی، له باوکیان نییه و له پیاویکی دییه، دایکی به دزی بابیه وه، دهستی ده گه ل پیاویکی بیگانه دا تیکه لاه کردووه.

تۆ ته مه شا چه ند ژنیکی ئارام و ئاسووده یه، چه ند متمانه ی به خۆیه! باشه ماقوله ژنیکی روح و دلپاکی وه کو ئه و، بخزیت! خۆی بدۆرینیت! هه وا وه وه وس رایمالیت و که م و زۆر به سه رخۆی نه یه نی و پتوه ی دیار نه بیت. ئاه!

په شیمانی! په شیمانی! ږهنگه له هه وه له وه په شیمانی زوری
 ئازار دابیت، ئهوسا وهکو هه رشتیکى دى سرابیتته وه،
 بیرچووبیتته وه. بیگومان له م هه له یه ی خوی ژپوان بووه ته وه،
 زور گریاوه و، پاشان به ره به ره له بیرى بردبیتته وه، له بیرى
 چووبیتته وه، باشه هه موو ژنان، به هره یه کی سهیر و
 دهگمهنى بیرچوونه وه یان نییه که تهنانهت ئه و خه لکانه ش
 فه راموش دهکن که جهسته ی خویان رادهست کردوون و
 لیویان داونه تی ماچی بکن؟ ماچیک وهکو چه خماخه لییان
 دهدات و فیان وهکو باهوز رایان ده مالى و پاشان ژیان
 سه ره نوئ هیور ده بیتته وه و وهکو ئاسمان ساف ده بیتته وه و
 هه موو شتیک ده گه ریتته وه دؤخی خوی. تاقه یه ک په له
 هه وریمان وه بیر دیتته وه؟

بپیر، نه یده توانی له ژووره که ی خویدا بمینیتته وه. ئه م
 ماله، مالى بابى پان وپلیشى ده کرده وه. هه ستنى ده کرد
 میچه که به سه ریا دادیتته وه، دیواره کان دیننه وه یه ک و
 خه ریکه ده ی خنکینن. که تینوویه تی زوری بؤ هینا،
 مؤمه که ی پیکرد، چو بؤ مووبه قه که تا په رداخى ئاوی
 سارد بخواته وه.

هاته نهومی خواره وه، ئهوسا به سوراحیه ک ئاوی
 پړه وه سه رکه و ته وه. هه ر به کراسی خه وه وه، له سه ر
 یه کیک له پلهکانى قالدرمه که دانیشتن، بایه کی خوشی ده هات،
 ئهوسا به بى په رداخ سوراحیه که ی نابه سه ره وه، وهکو
 که سیک رای کردبى به هانکه هانک بینى به ئاوه که وه نا. که
 له جووله که وت و هیور بووه وه، هیمنى و خاموشى ماله که
 کارى تیکرد، ئه و جا ورده ورده که مترین دهنگى جیا
 ده کرده وه. یه که م شتن گویى لیوو دهنگى سه عاتى ژوورى

نانخواردن بوو، که دهنګه کهی له گویددا سات به سات ګه وره وګه وره تر ده بوو. ئەوسا دووباره دهنګی پرخه یه کی هاته ګوئ، پرخه یه کی پیری کورت، دهنګی پرخه پرخیکی ناخوش، بیګومان پرخه ی باوکی بوو، ئەم پرخه یه ګرژى کرد، وهکو ئەوه بوو خۆبه خۆ هه لقولیت، وهکو ئەوه ی ئەم دوو پیاوه ی له هه مان مالدا دهیان پرخاند، باب وکوپ، هیچ په یوه نډیبه کیان پتکه وه نه بیت، هیچ په یوه نډیبه کی سستیش که پتی بزائن، پتکیانه وه به سستیت!

ئهمانه به میهره بانیه وه قسه ده کهن، باوهش به یه کدا ده کهن، هه مان شت کاریان تیده کات، وهکو ئەوه ی یه ک خوین به ده ماره کانیاندا بګه رئ. دووکهس که له م په ر وله و په ری دنیاا له دایک بووین، نه ده شیا به ئەندازه ی ئەم کهسه. ئەم باب وکوپه له یه کدی دوورین.

قهناعه تیان وابوو یه کدیان خوشده وئ، چونکه درۆیه ک له ناخی هه ردووکیاندا ګه وره بوو، درۆیه ک که ئەم خوشه ویستییه باوکانه یه و ئەم خوشه ویستییه فرزه نده یانه ی له نیوانیاندا دروست کردبوو. درۆیه ک مه حاله که شف بکریت، کهس نه یزانی کورئیکى بیژو و حه رامزاده یه، ویرای ئەوهش، ویرای ئەوهش هه ردووکیان خه له تابوون. له کوئ بزائن؟ ئاه، خۆزیا تاقه لیکچوونیک، لیکچوونیکى زۆرکه م له نیوان بابی و جاندا هه بوایه. لیکچوونیک له و لیکچوونه ګونګ و نادیارانه ی له باپیره وه بو نه وه ده ګوازریته وه و، ئەوه دهسه لمیتئ که سه رچاوه ی ره ګ و په چه له کی هه موویان هه لقولاوی هه مان خوشه ویستییه. وهکو دکتۆر پیوستی به یه ک شتی زۆر بچووک بوو، تا شیوه ی شه ویلاګه ی، که پووی، دووری نیوان هه ردوو

چاوی، هه لکه وتی ددان یان قژی بزانی، یان که مترین هه لس و که وت و پهفتاری، خو و خده یه کی، پهفتاری، یان سه لیفه یه کی بۆ ماوه یی، ئاماژه یه ک بزانی، که له موماره سه کردنیا به دیار بکه ویت.. گه را، زور گه را، هیچی بیر نه که وته وه، هه ره یچ. به لام چهند به گومانه وه ته مه شای ده کرد، چهند به گومانه وه سه رنجی دها، هیچ به لگه یه کی ده ست نه ده که وت که ئاماژه په نهان و نادیاره کانی بۆ که شف بکات و سه لمینیت. هه ستا تا بچینه ژووره که ی خوی، به خاوه خاو به قالد رمه که دا هه لگه را، بیر کردنه وه بالی به سه ردا کیشا، به لای ده رگای ژووری برا که یدا پوی، له ناکاوا وه ستا. دهستی برد تا بیکاته وه. ئاره زوویه کی سه رکیشی به سه را هات که هه ر ئیستا جان بدینی، تا به وردی و له غورابی خهوا ته مه شای بکات، له و کاته دا ته مه شای بکات، که روخسار و دهم و چاوی ئارامه، سیمای خاو بووه ته وه و ئاسووده یه، پوالت و پوالت تبازیه کانی ژیان هه ره موویان له هه وت کئوان ئاوابوون. هه نگی سږ ونه یینی به نهانه کانی سه روسیمای ده دۆزیته وه. جا هه نگی ئه گه ر سووکه لیکچوونیک هه بی، په ی پی ده بات و له دهستی ده رناچیت. باشه ئه گه ر جان له پریکا بیدار ببینه وه، ئه م چی پی بلیت؟ چون هوی ئه م سه ردانه ی بۆ شروقه بکات؟

له جینی خوی وه ستا، قامکه کانی به سه ر ده سکی ده رگا که وه په ق بووبوون، له دلای خویدا ده گه را که هویه ک بۆ هاتنه که ی خوی بدۆزیته وه، یه کسه ر ئه وه ی بیرکه وته وه که هه شت پوژیک له وه وه به ر شووشه یه ک ده رمانی دان یه شه ی به برا که ی دا بوو. ئه م یه ئه مشه و دان یه هاتووه ته

نیش و هاتووہ بۆ حەب و دەرمانەکە. بە ئەسپایی وەکو دز
خۆی بە ژوورا کرد.

جان، کەمیک دەمی کردبوو وە، خەویکی ئاژەلانەیی
قوولی لیکەوتبوو. ڕدین و قژە زەرەکەیی، بە سەر داوہ
سپپەکانەوہ ئالتوون ئاسا دەیان نواند. بیدار نەبوو وە، بەلام
لە پرخەپرەخ کەوت.

پبیر، بەسەریا دانەویبەوہ، بەچاوانی تاسەمەندەوہ لیتی
راما، نا، ئەم گەنجە لە رولاند ناچیت. بۆ جاری دووہم
سەروسیمای ماریشالی وەببیر خۆی هینایەوہ. هەردەبئی
بیدۆزیتەوہ! ڕەنگە ئەوسا ئەم گومانەیی لەلا نەمیتنی.

براکی جولاہی وە، بئگومان لە ئامادەبوونی ئەم پەست
بوو، یان لە تیشکی مۆمەکە کە داہووی لەچاوی بیزار
بوو. ئەوسا دکتۆر بە پیدزکی و لە سەر پەنجەیی پنیان
بەرەو دەرگاکی کشایەوہ و بە ئەسپایی داخست، ئەوسا بۆ
ژوورەکەیی خۆی ڕۆیی، بەلام خەوی لیتەکەوت.

شەو دریز بوو، ڕۆژ نەدەبوو وە، سەعاتی ژووری
نانخواردن، یەک لە سەریەکی لیتی دەدا، دەنگی ئەوەندە قوول
ومەند بوو لە تۆ وایە زەنگی کلێسایەکی قووت داوہ.
زەنگەکان، بە قالدەرمە چۆلەکەدا سەردەکەوتن و دیوار
و دەرگاکیان دەبپی و لە قوولایی ژوورەکاندا و لە گوتی
خەلکە نووستووہکەدا مردار دەبوونەوہ.

پبیر، بەپانی و دریزیی ژوورەکەدا، لە لای جیگاکی وە
بۆلای پەنجەرەکی و بەپێچەوانەوہ، کەوتە ڕاویچکە و
هاتوچۆ. چی بکات؟ هەستی بە نیگەرانیەکی زۆر کرد،
نەیدەتوانی لەگەڵ خانەوادەکەیدا هەلبکات. هیشتا حەزی
دەکرد بە تەنیا بێ، بەلای کەمەوہ تا سبەینیی، بۆ ئەوہی بپیر

بکاتوه، ئارام بیتهوه، خۆی بوژیانی پوژانه ئاماده بکات، بۆ ئه و ژيانه ی که ده بوايه بهردهوام بیت.

ده ی باشه، ده چیت بۆ شاری (تروفیل) تا ته مه شای ئاپوړای خه لکه که به سهر " بلاجه " که وه بدینی. ئه و دیمه نه توژی دلی ده کاتوه و جه وه که بیری ده گوړیت، ده رفه تی ئه وه ی بۆ ده ره خسی تا خۆی بۆ ئه و شته کریته ئاماده بکات که به خۆی که شفی کردوه.

که سپیده ئه نگاوت ده ست و دم وچاوی شت و جله کانی له بهر کرد. مژودوومانه که ره وی بووه وه، جه وه که زورخوش و جوان بوو. جا چونکه که شتی شاری (تروفیل) سه عات نۆ له به نده ره که وه ده رده چوو و ده که وته ری، دکتور وای به باش زانی پیش ئه وه ی پروات، بچی دایکی ماچ بکات.

چاوه پروانی کرد تا هه تاو به رز بووه وه، دنیا پوژ بووه وه، ئه وسا دابه زی. که گه ییه به رده رگای ژووره که ی دایکی، دلی به تووندی که وته لیدان، به جوړی هانکه هانکی پیکه وت، ناچار وه ستا تا پشوویه کی وه به ربیته وه. ده ستی به سهر ده سکی ده رگا که وه سست بوو بوو و ده له رزی. وای لیها تبوو، نه ییده توانی ده سکی ده رگا که بابدات و بچیته ژووره وه. له ده رگا که ی دا، ده نگی دایکی به رز بووه وه:

- کتیبه؟

- منم، پییر.

- چیت ده وی؟

- چه زم کرد سلاویکت لیبکه م، چونکه ده مه وی بروم بۆ شاری " تروفیل " و ئه مرق ده گه ل هاوړپیکانما له وینده ر به رمه سهر.

- من هیشتا له ناو جیدام.
- دهی باشه، خوټ سه غله ت مه که، که شهوئ هاتمه وه ئهوسا ماچت ده که م.

حه زی ده کرد، به بی ئه وهی بی دینیت، بپرات، بی ئه وهی ماچیکی ساختهی گوناکانی که دلی لینی تیک هه لدهات، بکات، بپرات. به لام دایکی گوتی: - کا بوسته، با ده رگا بکه مه وه.

گویی له دهنگی پنیه په تیهکانی بوو که به سه ر پارکینه که دا ههنگاوی ده نا، ئه و جا گویی له دهنگی سورگی ده رگا که بوو، دایکی هاواریکرد:

- وه ره ژووره وه.
- وه ژوور که وت. دایکی له سه ر ته خسته که ی دانیشتبوو، رولاند خه وتبوو، سه ری دا پۆشی بوو و پوو یکرد بووه دیواره که و له غورابی خه ودا بوو، پیده چوو به هیچ شتیک خه به ری نه بیته وه، مه گه ر که سیک رای بته کاندبا و دهستی له بنا ده ری تابا.

له رۆژانی راوه ماسیدا، کاره که ره که له و کاته دا خه به ری ده کرده وه، که باباگری ده ریاوان به دوویدا دهات، تا له م خه وه خو شه بیداری بکاته وه.

پیر، وه ژوور که وت، به جوړی له دایکی ده پروانی وه کو ئه وهی به عهراتی نهی بینیی. دایکی ده م وچاوی هینایه پیشه وه، دوو ماچی هه ر دوو گوناکانی دایکی کرد، ئهوسا له سه ر کورسییه کی نزم پۆنیشت. دایکی گوتی:

- دوینی شه و پریارت دا بوو ئه م سه فه ره بکه ی ت؟
- به لئ، دوینی شه و.
- بو شیو دینته وه؟

- جارى نازانم، بهه رحال چاوه پروانم مه كهن.
 به كونجكاويه كى سهيره وه ته مه شای دايكى ده كرد. ئەمه
 دايكیه تی. ئەم ژنه! بهم پروو و پروخساره وه كه له مندالییه وه،
 له وه تاي چاوی تروكاندووه دهی بینى. ئەم زه ردهیه، ئەم
 دهنگه زور ناشنایه و هه موو ئەمانه ی به لاوه تازه بوو و زور
 جیاواز بوو له وانه ی له پيشا و تا ئیستا به لایه وه ناشنابوون.
 ئیستا بۆی ده ركه وت، تیگه یی - چونكه خوڤشی ده ویست
 - قهت بهم دیقه ته وه ته مه شای نه ده كرد. ویرای ئەوه ش
 ئەمه خوڤیه تی، هه موو ورده كار ییه كانی روخساری ده ناسی،
 به لام ئەمه یه كه مجاری بوو، بهم زه لالی و پروونییه
 ورده كار ییه كانی روخساری ده بینى. ئیدی زه ینی ورژا و،
 هه ندی شتی له هیله گشتیه كانی پروو و روخساریا
 خوینده وه، كه پيشتر هه رگیز په ی پیمان نه برده بوو.

هه ستا تا بروت، ئەو سائاره زوویه كى سه ركیش له جیتی
 خوڤی چه قاندى، ئاره زووی ناسینی ئەو كه سه ی له دوینیوه
 سه رودلی گرتبوو، گوتی:

- باشه له بیرته جاران وینه یه كى بچووكی ماریشال
 له هۆله كه دا دانرابوو؟

دایكى، یهك دوو چركه یهك په شوكا، یان پییر وای
 هه ستركد كه په شوكاوه، ئەو سا دايكى گوتی: - به لئ.

- ئەو وینه یه چی لینه اتووه؟

خات رولاند، به ز وه لامی دایه وه:

- ئەو وینه یه.. سه بركه.. سه بركه.. به ته واوه تی نازانم.

رهنگه له نیتو باول و پریاسكه كانی مندا بین.

- بین زه حمهت، بۆی بگه ری، تا قیبی بكه.

- باشه، تا قیبی ده كم. بۆچیته؟

- ئاھ، بۇ خۆم ناوئ، با بیدەین بە جان، پیم وایە
ئاساییە، دلئ پئ خوش دەبیت.

- بەلئ. ھەق بەتۆیە، بیرکردنەوہیەکی باشە، کە
ھەستام بؤی دەگەریم.

وہدەرکەوت، رۆژیکئ خوش بوو، کەمترین سەرووہ
نەدەھات، خەلکئ لە جادە و باناندا، شاد و بەکەیف
دیاربوون، ھەرکەسە و بؤ سەر کارئ خۆئ دەپۆئئ،
فەرمانبەران دەچوون بؤ دایەرەکانیان، کیزان بؤ کۆگا
وموغازەکانیان دەپۆشتن، ھەندئ کەس، بە رۆژئ پوناک
بؤخۆ دەستەرین و کەیفیان دەکرد.

ئیدی، ریبواران، بەرہبەرە سەرکەوتنە سەر کەشتیەکەئ
شارئ (تروفیل). وەختایەک پییر، لە دوای دواوہ لە سەر
تەختیکئ دارین گیرسایەوہ، لە دلئ خۆیدا پرسئ: " باشە کە
پرسیارئ وینەکەم لئکرد پەست بوو، یان ھەر سەری
سورما؟ ئایا ونئ کردووہ یان شاردویەتیەوہ، بؤچئ؟ ئیدی
ئەقلئ ھەمان رینچکەئ گەیشتنە ئاکامئ گرتەبەر: وینەکە
وینەئ کەسئکئ دۆست، وینەئ خۆشەویستئک بوو، لە
ھۆلەکەدا و بە بەرچاوی ھەمووانەوہ دانرابوو. تا ئەو
رۆژەئ ژنەئ تاین، دایکەکە، لە پیش ھەموو کەسئکدا، پەئ
بەوہ برد کە ئەم وینەئە لە کورہکەئ دەچیت، دیارە لە میژ
بوو ھەستی بەو لئکچوونە کردبوو.. دوای ئەوہ ھەستی
کردبوو، رۆژئ لە رۆژان ھەموو کەسئک ھەست بەو
لئکچوونە دەکات، بؤیە وینەکەئ ھەلگرتووہ تا کەس گومانئ
لینەکات، دیارە زاتئ نەکردووہ وینەکە بدپینت. پییر بە
روونئ بییرئ کەوتەوہ کە ئەو وینە بچووکە لە میژە دیار
نەماوہ، پیش ئەوہئ خانەوادەکەیان لە پاریسەوہ بؤ ئیرە

باربکه‌ن دیار نه‌ما! پیموایه ئه‌و کاته دیار نه‌ما و غه‌یب بوو که جان خه‌ریک بوو سمیل و ڤدینی ده‌هات و له ناکاوا شیوه‌ی ده‌چووه سه‌ر ئه‌و گه‌نجه موو زه‌رده سوورو سپیه‌ی له‌ناو چوارچینه‌که‌دا بزه نیشتبووه سه‌ر لئوی.

ته‌ق‌گ‌ر و ته‌ک‌انی که‌ش‌تیه‌که، که که‌وته‌ڤ‌ئ، بیروخه‌یاله‌که‌ی شینواندا! هه‌ستایه سه‌ر پینان، ده‌ستی به ته‌مه‌شاگردنی ده‌ریاکه کرد.

که‌شتیه بچووکه‌که له له‌نگه‌رگا لاوه‌کییه‌که‌وه ده‌رچوو، به هانکه‌هانک و له‌رزه له‌رز به ده‌سته‌چه‌پا بایدایه‌وه‌و به‌ره‌و ئالییه دووره‌که، که چاو به ئاسته‌م له نیو ته‌متوومانی دانی به‌یانیدا، فه‌رقی ده‌کرد، بو‌ی ده‌رچوو. لیره‌و له‌وئ بایه‌وانیکی سووری به‌له‌میکی نیچیروانی به‌سه‌ر ده‌ریاکه‌وه ده‌شه‌کایه‌وه و له دووره‌وه له تاوه‌ریکی گه‌وره ده‌چوو که سه‌ری له ئاوه‌که‌وه ده‌ره‌یتابن. روباری سین، که له شاری روانه‌وه وه‌کو باسکی ده‌ریاکه، ده‌هاته خوارئ، به‌پانی خو‌ی دوو خاکی هاوسینی لیکدی جیا‌ده‌کرده‌وه.

به که‌متر له سه‌عاتیک، که‌شتیه‌که گه‌ییه به‌نده‌ری (تروئیل) ، کات کاتی مه‌له کردن بوو، پبیر به‌کسه‌ر چوو بو (پلاج‌ه‌که).

پلاج‌ه‌که، له دووره‌وه له گولگه‌شتیکی دریه‌ژی ڤر له گول‌ی پشکو‌تو ده‌چوو. له سه‌ر گردیکی گه‌وره‌ی له‌لانی زه‌ردباو، که له قه‌راخ له‌نگه‌رگای به‌نده‌ره‌که‌وه ده‌ستی پنده‌کرد و ده‌ڤ‌ویی تا ده‌گه‌ییه تاویره ره‌شه‌کان، جو‌ره‌ها چه‌تر و سه‌یوانی ره‌نگا‌ڤه‌نگ، شه‌پقه‌ین جو‌راو‌جو‌ر، جلین ژانه‌ی ره‌نگا‌ڤه‌نگ، له‌به‌رده‌م کابینه‌کانی که‌ناره‌که وه‌ستا‌بوون یان ڤیزیان به‌ستبوو، یان لیره‌و له‌وئ بلاو

بووبوونهوه، که تهمه شات دهکردن، له تۆوايه چه پک و تاجه گولینهی گهورهن له ناو میترگیکی بی سنوردان. ژاوه ژاو و ههرا و زهنای دهنگه تیکه لاهه دوور و نزیکه کان، له شنه بایه که دا ده تویاوه، ههرا وههنگامه ی ئه و مندالانه ی که مه له یان ده کرد ده گهل حیلک وهۆر و ژاوه ژاوی خووش و بهرده وامی ژناندا، تیکه ل بهو شنه بایه ده بوو که خه لکه که هه لیان ده مژی. پییر، ویل و سه رگه ردان، به ناو ئاپۆرای خه لکه که کهوت، ته نیای ته نیا بوو، زۆر گوشه گیر بوو، له هزره به ئازاره کانی خویدا نقووم بووبوو، وه کو یه کیک و ابوو که که شتی که فری دایته نیرینه ی ده ریا که وه. خوی پندا ده دان، گوئی له هه ندیک قسان ده بوو، بیئه وه ی گوئیان لیگریت، ته مه شای پیاوه کانی ده کرد بیئه وه ی بیاندینیت، پیاوان قسه یان بو ژنان ده کرد، ژنان به دم پیاوانه وه پیده که نین. ئه وسا له ناکاوا زۆر به پروونی به دی کردن، ده تگوت خه وی لیکه وتبوو و بیتار بووه وه، له ناخی ناخه وه رقی لییان بووه وه، چونکه شاد و به که یف دیار بوون.

رۆیی، له خه لکی نزیک ده بووه وه، به ده وریاندا ده سووراپه وه، بییری تازه ی به میشکا ده هات. هه موو ئه و جل و به رگه رهنگا و رهنگانه ی که له لانه که یان داپۆشی بوو، وه کو چه پکه گول هاتنه به رچاوی. قوماشه جوانه کان، سه یوانه رهنگینه زهردباوه کان، به ژنی زراف و ناوقه دی باریک، جلین تازه مؤد، هه رله پیلای ناسکه وه تا ده گاته شه پقه یین سه یر و عه نتیکه، سیحری رهفتار، سیجر و ئه فسوونی دهنگ، زهرده خه نه، ناز و کریشمه به سه رانسهری که ناراه که دا.. هه ر هه موو ئه مانه ی وه کو پشکوتنی گول هاته به رچاوا. که بانگه شه بوون بو خو فرۆشی

ژنان. ئەو ژنانەى كە خۆيان بۆ ئەو پازاندبوو، تا كەسىك بخەنە داو، دلبەنديان ببيت، لە خستەى بەرن، خۆيان بۆ پياوان دەپازىننەو، بۆ ھەموو پياويك جگە لە مێردەكانى خۆيان، كە پىويستيان بەو نەمابوو فریويان بدن، تازە خستبووياننە داو، كەرى خۆيان بەستبوو، ئىدى خۆيان بۆ ئاشقى ئەمرۆ، بۆ ئاشقى سبەينى، بۆ ھەر پياوي تووشى بىن، دەپازاندەو، چاوپرکيتيان دەگەل دەکردن ...

ئەو پياوانەى لە تەنیشتيانەو دانیشتبوون، چاويان برى بوو چاويان، دەم بەدەمەو قەسيان بۆ دەکردن، بانگيان دەکردن، ئارەزوويان دەکردن، وەكو نيچيرىكى ديارو ئاسانراو پەيگريان دەکردن، ئەگەرچى زۆر نزيك بوون و زۆر ئاسان دەگيران. كەواتە ئەم كەنار و پلاجە بازارىك بوو بۆ ئاشقىنى وچاوبازى، كە ژنان خۆيان تيا دەفرۆشت. ئىدى سەودا و مامەلە بوو، پياوان دەكەوتنە راو، ژن، ژنان تەنيا بەلئىيان دەدا. تەنيا بيريان لەيەك شت دەکردەو. لەوہى بە جەستە پياوان ببزوينن، جەستيان رادەست بكن كە پيشترىش ئەو كارەيان کردوو، جەستيان فرۆشتوو، بەلئىيان بە پياوانى ديكەش داو. لە دلئى خۇدا گوتى: ھيچ شتىكى تازە لەم سەرزەویدە نيبە. ھەلبەتە دايكىشى ھەمان ئەو فيعلەى کردوو كە ژنانى دى دەيكەن. ئەمە ھەموو شتەكەيە! وەكو ھەموو ژنانى دى؟ نا، نەخىر، ئاوارتەش ھەيە، زۆرىشە! ئەو ژنانەى لە دەوروبەرى خۇيدا دەيانىينى، دەولەمەندن، شىتن، عەودالى فيان و خۆشەويستين، ئەندامى يانەى ئاشقىنى رەھان، تەنانەت ئامادەن بە نرخىكى ديارىكراو رابويين، چونكە لە كەنارەكەدا تووشى خىلئىك لە

ژنانی ئابروومەند، گۆشەگیری ناو چوار دیواری مالان
 نەبوو، بەلکو تووشی لەشکرێک لە ژنانی بێکار بوو.
 خیزاوی دەریاکە بەرز بوووەوە، کردیە کاریک کە پیزی
 یەکەمی ئەوانەیی خەریکی مەلە بوون، بەرەبەرە بەرەو شار
 بکشینەو، ئیدی خەلکانی سەر کەنارەکە بەپەلە هەستان،
 کورسیەکانیان هەلگرت و لەبەر شەپۆلە زەردباوێکە کە
 تارایەکی ناسکی کەفی بەسەردا دا، هەلاتن. تەنانەت ئەو
 کابینە گەرۆکەکانەش کە لە ئەسپان بەسترابوون، جمان،
 ئاپۆرای خەلکەکە کەوتنەخۆ، هەندیک دەهاتن برێک
 دەچوون، لەم هاتوچۆیەدا، بەریەکی دەکەوتن و تیکەل
 دەبوون.

پێی، هەلات، لەم بەریەک کەوتنەیی خەلکەکە پەست و
 توورە بوو، لە شارایە نەقووم بوو، لە دەروازەیی کێلگەکاندا،
 لەبەردەم مەیفرووشیەکاندا، هەژارانەدا وەستا تا فراشین
 بخوات.

دوای ئەوێ قەواوەکەیی خواردەو، لە تەنیشت
 دەرگاگەو، لەسەر دوو کورسی پالکەوت، چونکە شەوێ
 نەنوستبوو، لە سێبەری دار زەیزەفونیکا خەوی لیکەوت.
 دوای چەند سەعاتیک لە خەو راپەڕی، سەیری کرد و هەختی
 گەرانیوەی کەشتیەکانە هاتوو، زۆر خەوتبوو، ئازای
 داھێزرا بوو، شەکەت و ماندوو کەوتەپێ. دەیهوێ
 بگەریتەو، دەیهوێ بزانی ئاخۆ دایکی وینەکەیی ماریشالی
 دۆزیووتەو. ئایا خۆی (دایکی) لە پیشا باسی دەکات، یان
 دەبی ئەم دووبارە پرسبەری لێبکاتەو، بێگومان هەنجەت و
 بیانویەکی پەنھانی هەیه، بۆ لابردن و شارندنەوێ ئەو
 وینەیه.

بهلام که خوی به ژورره کهیدا کرد، دوو دل بوو له وهی که بۆ شیو بچیته خواره وه، زۆر که سهردار بوو، دلهی خه مبار و توورپهی هیور نه بوو بووه وه. ویرای ئه وهش برپاری دا بچیته خواره وه، که خوی به ژووری نانخواردن دا کرد، هه موو خانه واده که له دهوری خوانه که دانیشتبوون. شادی به پوخساری هه موویانه وه. دیار بوو. رولاند گوتی:

- دهی باشه، له شت کرین بوونه وه؟ من تا هه موو شته کان ته رتیب نه کهن و له جیی خویان دای نه نهن، نایه مه ته مه شا کردنیاین

ژنه کهی به رسفی دایه وه:

- هه له به ته هه موو شتیک به دللی خۆمانه. به لام بۆ ئه وهی تووشی هیچ هه له یه که نه بین، پتویستمان به کاتی زیاتره تا بیریکه ینه وه. مه سه لهی کهل و پهل و مۆبیله کردنی شوقه که مان زۆر لا مه به سه ته.

هه موو پۆژه کهی ده گهل جاندا، به سه ردانی فه رشفرو شییه کان و کۆگای مۆبیلان و کهل و پهل وه برده سه ر. خات رولاند، چه زی له قوماشی نیاب، که مینک گرانبه ها و، بالکیش بوو. کورپه کهی به پینچه وانه وه چه زی له شتی ساده بوو. ئیدی ده ستیان بدایه ته هه رشتیک، هه نه جه ته کانی خویان دوو باره ده کرده وه. خات رولاند، هه نه جه تی ئه وه بوو، که خاوه نی ده عوا، وه ختایه که ده چیته هۆلی چاوه پروانی پتویستی به وه یه دیمه نیککی ده وله مه ندانه بدینی و هه ست به ده وله مه ندی شوینه که و خاوه نی شوینه که بکات.

به لام جان هزی ده کرد ته نیا مشتهریانی که شخه و دهوله مهندان پاکیشیت و دهیه وی له ریگای زهوقه ساده که یه وه، سه رنجیان پاکیشیت و به لای خویدا رایانکیشیت. له سه ر نان خواردن، هه مان ئه و گه نگه شه یان دووباره کرده وه که به دریزی ریژه که کردبوویان. رولاند، هیچ راوبوچوونیکی نه بوو، هه مان قسه ی دهگوته وه:

- من نامه وی نه هیچ بلیم و نه گویم له هیچ بی، که له خیران هه موو شتیک ته واو بوو، ده چم سهیری ده کم و به چاوی خوم ده بیبیم.
خات رولاند، کوره گه وره که ی گاز کرد، تا رای خوی بدات، گوتی:

- و ره بابزانین رای تو له هه نهر قسه کانمان چیه؟
ئه عسابی ته واو هه لچوو بوو، هزی ده کرد به جنیو وه لام بداته وه. به لام به دهنگیکی وشک که له پهستی و تووره پیدا دهله رزی گوتی:

- ئوف! منیش هه مان راوبوچوونی جانم هه یه، هزم له ساده ییه، ساده یی و خاکه رای له زهوق و سه لیه دا، وه کو راستگویی و سه ر راستیه له واری ئه خلاقدا.
دایکی گوتی:

- ئه وه شت له بیر نه چئی که ئیمه له شاریکی بازارگانیدا ده ژین و زهوق و سه لیه ی به رز و به جئی له هه موو شوینئ نییه.
ببیر، به رسقی دایه وه:

- ئه مه گرینگ نییه، ئایا ئه مه مانای وایه لاسایی گه و جان بکه ینه وه؟ یانی ئه گه ر هاوالاتیان که ر و خویری

بوون، دهبی منیش وهکو ئهوان بم؟ یانی ئافره تیک که
ئافره ته هاوسیکه ی دوو ئاشقی هه بوو، دهبی ئه ویش هه مان
هه له وخه تا بکات.

جان، دهستی به پیکه نین کرد وگوتی:

- هه نجه تی وات پیییه، ده لیتی له په ندی
فه یله سووفانه وه وه رگیراوه.

پییر، به رسقی نه دایه وه. براهی و دایکی که وتنه باسی
قوماش و قه نه فه. هه ردوکیان نامۆ و غه ریب هاتنه
به رچاوی، وهکو چۆن به یانی به رله وهی له مال
وه ده ریکه وی و بو شاری تروفیل بروات، دایکی نامۆ
و غه ریب هاته به رچاوی، به و ئاوايه هه ردوکیانی، براهی و
دایکی نامۆ و بیگانه هاتنه به رچاو. له راستیا وای هه سترکرد،
له ناکاوا خۆی به ناو خانه واده یه کدا کردوه که نایان
ناسیت. سه ری سوپما، به تاییه تی سه ری له بابی سوپما،
باوه ری به چاو و بییری خۆی نه ده کرد. ئا ئه م پیاوه زه لامه
سسست و خاوه، ئه م که وده نه بابیه تی، بابی ئه وه! نا، نا، جان
هه رگیز له و ناچیت.

سه باره ت به خانه واده که ی، دوو رۆژه، ده ستیکی په نهانی
شه رانی، دهستی مردوویه ک لیکی دابرین، هه ر هه موو ئه و
په یوه نندیانه ی بچری که ئه م چوار بوونه وه ره ی پیکه وه
به سته بوو، به ره به ره شیرازه یانی پچراند، ئیدی ته و او. هه موو
شته تیک برایه وه، دایکی نه ما، ئیدی ئه مه دایکی نییه، چونکه
ناتوانی خۆشی بویت، ناتوانی ریزیکی ره های، پر میهر و
دوور له هه ر پیاویه کی بگری، ئه و ریزه ی دلی فرزندان
پنویستی پنییه تی، ئیدی برای نییه، مادام ئه م برایه له
پیاویکی بیگانه یه، چیتر برای نییه، ئه وه ی بۆی ماوه ته وه

هەر باوکیه تی، ئەم پیاوه زلحۆرتە ی که هیچ خۆشی ناوی.
له ناکاوا گوتی:

- دایکه، وینه کەت دۆزییەوه؟

حایر و حەپەساو چاوانی کردنەوه و گوتی: - کامە وینه؟

- وینه کە ی ماریشال.

- نا.. یانی.. بەلێ.. نەمدۆزیووەتەوه، بەلام وابزانم

شوینە کە ی دەزانم.

رولاند گوتی: - وینه ی چی؟

پیر گوتی: - وینه یەکی بچوکی ماریشال، کە کاتی

خۆی، وەختایە ک مالمان له پاریس بوو، له هۆلە کە دانرابوو،

پیموایە جان حەز دەکات ئەو وینه یە ی له لاین.

رولاند هاواری کرد:

- ئا، ئا، له بیرمە، هەفتە ی رابردوو دیتم کە دایکت له

باولە کە دەرھینا، روخساری روشابوو. رۆژی پینج شەممە

یان هەینی بوو. لوپز له بیرتە؟ کە له باولە کەت دەر دینا، من

تەمە شام دە کردیت، لە سەر کورسیە کە ی بەردەم خۆتا داتنا،

له گەل کۆمە لێک نامە دا بوو کە نیوہ یانت سووتاند، ها؟

رینکە و تیکێ سەیر نییە، کە پیتش دوو رۆژ یان سێ رۆژ له

میراتیە کە ی جان ئەو وینە یە ت دەرھینا؟ ئەگەر هەستی

پیتشبینیم هەبووایە، دەمگوت ئەو هەتا، ئەو خۆیە تی.

خات رولاند، بە هیتنی بەرسقی دایەوه:

- بەلێ، بیرم کەوتەوه له کوئیە، ئیستا دەچم دەیهینم.

کەواتە درۆی دە کرد! بە یانی کە وەلامی کورپە کە ی

دایەوه درۆی کرد، درۆی کرد کە گوتی: " بە دروستی

نازانم له کوئیە، رەنگە له نیو باول و پریاسکە کانی مندا بن "

تۆمەز چەند پوژىك، چەند پوژىكى كەم بەرلە ئىستا، دىتبووى، دەستى پىدا ھىتابوو، لىي رامابوو، پاشان لە شوئىكى نھىئىدا، لەگەل نامەكاندا، ئەو نامانەى مارىشال بۆى نارىبون، شارىبووىە.

پىير، پوانىە داىكى كە درۆى لەگەل كرىبوو، وەكو كورىكى توورەكراوى خەلەتئىراو تەمەشای دەكرد، خۆشەوىستىەكى پىرۆزى لە دەست دا، بە ھەمان غىرەى پىاوىكى نابىناوہ كە ئەنجام خىانەتىكى نەنگىنى كەشف كرىبىت، تەمەشای دەكرد.

حەيفى كورىەتى، ئەگەر مىردى ئەم ژنە بوایە، ھەردوو مەچەكى، ھەردوو شانى تووند دەگرت، لە قزى دەنەوى، دەيدا بە عارىدا، لىي دەدا، مار ھەنجنى دەكرد! بەلام حەيفى ناتوانى ھىچ بلىت، ھىچ بكات، ئاماژە بۆ ھىچ بكات، ھىچ شتىك بدركىنىت، چونكە كورىەتى، ھىچ بىانووىەكى بۆ تۆلەسەندەنەوہ بەدەستەوہ نىيە، ئەم نەخەلەتاوہ، بەلكو ئەو (داىكى) بە مېھر وسۆزى داىكانە خەلەتاندووىەتى. دەبوایە سەبارەت بەم داىكىكى بى عەيب، داىكىكى تەواو عەيار بى، وەكو ھەموو داىكى سەبارەت بە مندالەكانيان. ئەم ھەلچوونە تا رادەى رىق وكىنە توورەى كرى، ھەستىكرد، تاوانى داىكى دەرھەق بەم، زۆر گەورەترە لەو تاوانەى دەرھەق بە باوكى كرىووىەتى.

زەماوەندى پىاو وژن گرىبەستىكى ئىرادىە، ئەگەر ھەرىەكىكان خىانەت لە ھاوسەرەكەى بكات، ئەمە تاوانە، بەلام ژنەكە دەبىت بەداىك، ئەركى گەورەتر دەبى، چونكە تەبىعەت ئەركى پاراستنى پەگەزى پى سپاردووہ. ئەگەر

ههنگی خیانته بکات، مانای وایه ترسنۆک و بووده له یه،
داوین ته پ و سووکه.

رولاند، وه کو هه ئیواره یه ک که پینکی شه رابی
خواردباوه، لاقی له ژیر میزه که دا راکیشا وله ناکاوا گوتی:

- پیاو، ئه گه که میک ده سترۆ بوو، هه ق نییه زۆر له
خه می کاروکا سبیدا بی. هیوادارم له مرۆ به دواوه جان
هه موو ئیواره یه ک ده عوه تی باشمان بۆ بکات، هیچ به لامه وه
خه م نییه ئه گه هه ندیچار تووشی سک یه شه ش بيم.
ئه وسا روویکرده ژنه که ی و گوتی:

- ده ی، ژنه که گیان، مادام له خواردن بوو یته وه، برۆ
ئه و وینه یه بیته، منیش به دیتنی خۆش حال ده بم.

هه ستا، مۆمکی هه لگرت، ئه وسا وه ده رکه وت، ماوه یه کی
که می پین چوو، ئه م ماوه یه هه رچه نده له سنی خوله ک زیاتر
نه بوو، به لای پیسه وه زۆر دووردریژ بوو، دوا ی ئه و
ماوه یه به خۆی و چوارچیه یه کی مۆدکۆنی ئه لقه زیرینه وه
گه راپه وه وه به ده م زه رده خه نه یه که وه گوتی: - ئه وه تا،
ته قریبه ن یه کسه ر دۆزیمه وه.

دکتۆر یه که م که س ده سته برد. وینه که ی وه رگرت. له
دووریه کی که مه وه راپگرت و که وته ته مه شاگردنی. پاشان
که هه سته ده کرد دایکی سه یری ده کات، به ئه سپایی هه ستا
و چاوی بریه براهی تا له گه ل وینه که دا به راوردی بکات.
له زگ بوو به تووره یی بلیت: " ئه، ریک له جان ده چیت " لی
زاتی نه کرد ئه و په یغه ترسناکه بدرکینیت، به وه گوزارشتی
له بیره کانی خۆی کرد که که وته به راوردی ده م وچاوه
زیندووکه ده گه ل ده م وچاوی وینه که دا.

هه‌لبه‌ته هه‌ندیک لیکچوونی هاوبه‌ش له نیوان هه‌ردوو
 روخساره‌که‌دا هه‌بوو: ږدینیان هه‌مان ږدین بوو، هه‌نیه‌یان
 هه‌مان شت بوو، به‌لام هیچ شتیکی ئه‌وتو له ئارادا نه‌بوو که
 بتوانی بگوتری: "ئمه‌ باوکه و، ئه‌مه‌ش کورپه‌تی"
 سه‌رباری ئه‌م نیشانه‌ هاوبه‌شانه، شیوه‌ی خانه‌واده و نزیک
 ږواله‌تیش هه‌بوو که هه‌مان خوین ده‌یجولینی. که ئه‌گه‌ر پییر
 ئه‌مه‌ی به‌دی بکردبایه، پتر له به‌دگومانیه‌که‌ی خۆی
 ئه‌رخایه‌ن ده‌بوو، دایکی هه‌ستا پشتی تیکردن، وای ده‌نواند
 که گوايه شه‌کره‌که و شه‌را به‌که هه‌لده‌گریت. هه‌ستی کرد که
 پییر زانیویه‌تی یان به‌لای که‌مه‌وه گومانی لیده‌کات.
 رولاند گوتی: - ده‌ی، کوا با ته‌مه‌شایه‌کی بکه‌م.

پییر، وینه‌که‌ی بۆ درێژ کرد، بابی مؤمه‌که‌ی هینایه
 پیشه‌وه تا باشتر بیدینیت، ئه‌وسا به‌ ږاوێژیکی میهره‌بان
 گوتی:

- به‌له‌نگازو! وه‌ختایه‌ک به‌کترمان بینی، کچی وینای
 ئه‌مه‌ی ده‌کرد، حه‌یفی! ژیان چه‌ند به‌له‌ز ده‌ږوات! به‌ هه‌رحال
 ئه‌و کاتانه‌ ږیاویکی جوان و قوژ بوو، زۆر به‌ ئه‌ده‌ب بوو،
 وانیه‌ لویز؟

که ژنه‌که‌ی وه‌لامی نه‌دایه‌وه، له‌سه‌ری ږوی:
 - ږیاویکی سه‌لار و سه‌نگین بوو! قه‌ت جارێ له‌ جاران
 به‌ به‌د مگیزی نه‌مبینی، ته‌واو، ږویی، ته‌نیا ئه‌وه‌ی له‌ دوو
 ماوه‌ که بۆ جانی به‌جیه‌پشتتوه. به‌ هه‌رحال ده‌توانم سویند
 بخۆم ئه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ که تا دوا هه‌ناسه‌ دۆست و هاوږپیه‌کی
 داسۆز و وه‌فادار بووه‌ و ته‌نانه‌ت له‌ سه‌ره‌ مه‌رگ و
 گیانه‌للاشدا ئیمه‌ی هه‌ر له‌ پییر بووه‌.

جان ش دەستی برد تا وینەکه وەر بگرت. لینی ورد بوو وە، دوای کەمێک بە کەسەرەوێ گوتی: - من، نەمدەناسی، من تەنیا بە پۆری سپیەوێ دیتبووم.

وینەکە ی دایەوێ بە دایکی، ئەویش تەمەشایەکی بلەزی کرد و، خێرا چاوی لە سەر لا برد، وەک ئەوێ ترسابی، پووی وەرگێرا، ئەوسا بە دەنگی ئاسایی خۆی گوتی: - جانۆ گیان، ئەمە ئیستا پەبوەندی بە تۆو هەیه، تۆ میراتگرت. لە شوقە تازەکە تدا دایدەنن.

کە چوونە هۆلەکەوێ، وینە بچکۆلەکە ی وەکو جارێان لە سەر کوورەکە و لە نزیک سەعاتەکەوێ دانا.

پێر و جان، سەر و جگەرەیان پێکرد. کە جگەرەیان دەکشیا، یەکیکیان بەنیو ژوورەکە دا راویچکە ی دەکرد و ئەوێ تریان لە سەر قەنەفە یەک دادەنیشت، تا نیوێ لە قەنەفەکە پۆدەچوو و لاقی دەخستە سەر لاق. رولاند سەبیلەکە ی دادەپەستایەوێ، وەکو چۆن سواری ئەسپ بی، بەو ئاوا یە لە سەر کورسییەک دادەنیشت، لە دوورەوێ تەفەکە ی دەگرتە کوورەکە، خات رولاند لە سەر تەپلەکیکی نزم، لە نزیک ی میزیک ی چکۆلەوێ کە روناکی لە سەر بوو دانیشتبوو و گولدۆزی دەکرد. یان خوری دەپست. ئەمشەو دەستی بە دروستکردنی پارچە " کفنا " یەک بۆ ژوورەکە ی جان کردبوو، ئەمە کاریکی دژوار و ئالۆز بوو، بەتایبەتی لە دەستپێکدا دەبوا هەموو هۆش و گۆشی لە لای بی. وێرای ئەوێش، چاوی کە لە گەل هەر تەقەلێکدا بەرز و نزم دەبوو و بەلەز دەچووێ سەر وینە چکۆلەکە ی یارۆی رەحمەتی، کە بە سەعاتەکەوێ هەلپەسێردرابوو. دکتۆر، بە چوار یان پێنج شەقاو پانی هۆلەکە ی دەبێری، هەردوو

دهستی نابوونه پشتی و جگه ره که ی نابوو به لایووه و هه موو جاریک نیگای له نیگای دایکی هه له نگوت.

ده کړی بگوتړی، به پاریزه وه ته مه شای یه کیان ده کړد، ئیدی کیشه و مملانییه کی به سویتیان که و ته نیوان، مملانییه که که ته حه موول نه ده کړا، دلی پیبری ده گوشی. له دلی خویدا، هه م به نازار و هه م به ره زامه نندییه وه گوتی: " باشه له و ده مه دا که بزانی من که شفم کړدوه، نازار ده چیژئ! " له هه ر بادانه و هیه که بؤلای کووره که، بؤ چه ند ساتیک ده وه ستا و له روخساره سپیه که ی ماریشال راده ما، له وه ده چوو بیرو که یه کی نه گور له دووی بی و لئی نه بیته وه. وینه چکوله که به نه ندازه ی ناو له پیک بو، له که سیکی زندووی شه ره نکیزی ترسناک ده چوو، که له ناکاوا خوی به م ماله دا، به ناو ئه م خانه واده یه دا کړدین.

له ناکاوا زهنگی ده رگای ده ره وه لیدرا، خات رولاند که ژنیکی هه همیشه نارام و له سه رخو بو، شپزه بو، دکتور ههستی به په شوکانه که ی کړد. ئه وسا گوتی: - په رنگه خاتوو روزمیکی بین.

چاوه کانی، که هیشتا نیگه ران بوون، به ره ولای کووره که هه لبرین. پیر، له شله ژان و په شوکانه که ی دایکی حالی بوو یان وای ته سه ور کړد تیی گه بیوه. نورینی ژنان تیژه، زهینیان پوونه، بیریان به گومانه. وهختایه که بیته ژووره وه، ئه وینه چکوله نه ناسه ده بینئ و، په رنگه له یه که م نیگاوه، په ی به و لیکچوونه بکات که له نیوان ئه م روخساره و روخساری جان دا هه یه. که ئه وه ی زانی، ئیدی هه موو شتیکی بؤ پوون ده بیته وه! ترسی لینیشت، ترسیکی کوت وپر، ترس له ئاشکرا بوونی ئه م نه نگه، که ده رگا کرایه وه،

خیرا ئاوری دایه وه، وینه بچووکه که ی هه لگرت و به بی
ئه وه ی بیلی بابی یان براهی پی بی به سن، خستی زیر
سه عاته که وه. دووباره چاوی له چاوانی دایکی هه له نگوت،
لیل و سه رگردان و په شیو دیار بوون.

خاتوو روزمیلی گوتی: - شه وتان باش، هاتووم
چایه کتان له گه لدا بخۆمه وه.

به لام کاتی له دهوری خر بوونه وه که خیره اتنی بکه ن
و له حالی بپرسن، پییر، له ده رگا که هه ر به کراوه یی
مابووه وه، ئاودیو بووبوو. که هه ستیان به رویشته که ی
کرد، سه ریان سو رما. جان په ست بوو، ترسا که بیوه ژنه
گه نه که بره نجیت، له بن لیوانه وه گوتی: - که هه یوانه!
خات رولاند گوتی: - لیتی مه گرن، که میک ناساغه،
ماندووه، له سه فه ری (تروفیل) بوو.

رولاند گوتی:

- با ماندووش بی، ماقوول نییه، وه کو هه یوانی کتوی
هه لیت و خۆی بشاریته وه.

خاتوو روزمیلی، ویستی جه وه که ئارام بکاته وه، به
دلنیا ییه وه گوتی:

- نا، نا، په له ی بوو بۆیه ئیزنی نه خواست، هه موومان
که زوو و، له پیش خه لکی دیکه وه ده رده چین واده که یین،
ئیزن ناخوازین.

جان، به رسفی دایه وه: - ئا، ئه و له ناو خه لکیدا و له
ده ره وه ئاساییه، به لام له ناو یه ک خیزاندا ئاسایی نییه، ئه م
برایه ی من، ماوه یه کی که مه ئه م خووه ی گرتوو.

(۶)

له زهرفی ههفتهیه دوواندا هیچ شتیکی تازه له خانهواده و مالباتی رولاندا پرووی نهدا، باوکهکه دهچووه پاوه ماسی خوئی، خات رولاند یارمهتی جانی دهدا، تا بۆ شوقهکهی بگوازیتهوهو جیگیر بییت، پییری خهمین، تهنیا له کاتی ژهمهکاندا بهدیار دهکهوت. شهویک بابی لئی پرسی: - بۆچی سهروچاوت داوه بهیهکا و له کۆستکهوته و ماته مباران دهچیت، ماوهیهکه ههست دهکهم ئاسایی نیت.

دکتۆر بهرسفی دایهوه: - چونکه ههست به بارگرانی ژیان دهکهم.

رولاند هیچی لهو قسهیه ههلهکهکراند، به کهسه رهوه گوتی:

- بهراستی ئهه شتیکی سهیره. له وهتای ئهه میراتیهمان به قیسمهت بووه، ههمووان دهلئی خۆل و دۆتان بهسهرا کراوه، وهکو ئهوهی بویهریکی خراپمان بهسهردا هاتی، وهکو ئهوهی تازیهباری کهسێک بین. بۆ کهسێک بگرین.

پییڕ گوتی: - ئهوهی راستی بی من بۆ کهسێک دهگریم.

- تو؟ ئهوه کهسه کتیه؟

- ئاه، کهسێکه تو نایناسیت و، من زۆرم خوشدهوی.

رولاند مهزهندهی بۆ دلداری و فیانیکی رهوتهنی دهچوو. بۆ ئاشقینی کورهکهی دهگهله سۆزانیهکدا دهچوو.

پرسی: - کتیشهکهت ئافرهته؟

- بهلێ، ئافرهتیکه.

- مردووه؟

- نا، له وه قورستره.

- ئاه!

هرچه نده پیره میر ئەم رونیژییه چاوه پروان نه کراوهی،
له بهردهم ژنه که یا پی ئاسایی نه بوو، ئەم دەم و دووهی
کوره که ی پی سهیر بوو، به لام زور له سەر پرسیاره که
مکوو نه بوو، چونکه به پای ئەو ئەم جۆره کیشانه، کیشهی
شەخسی و تاییه تین.

خات رولاند، وه کو ئەوه بوو گوئی له و قسانه نه بووین،
نه ساغ دیار بوو، رهنگی ته و او زهره هه لگه پابوو. میرده که ی
زور جار که ده بیینی، خه ریکه له سەر کورسیه که ی ژیری
ده که و یته خواره وه، یان گوئی لی ده بوو به دەم قسانه وه
هانکه هانکی پی ده که و ئی، سه ری سوڤ ده ما. بویه پیی گوت:

- لویز گیان، حالت له باش ناچیت، له خراب ده چیت،
تو خۆت زور، به گواستنه وه ی جانه وه بۆ ماله تازه که ی،
ماندوو ده که ی! که میتک ئیسراحت به خۆت بده، ئەو کوره
په له ی نییه، چونکه ده و له مهنده.

خات رولاند، بیئیه وه ی وه لام بداته وه سه رینکی بۆ له قاند.
ئەو رۆژه، رهنگی زیاتر زهره هه لگه پرا، رولاند دیسان
ههستی پیکرد، گوئی:

- ئەمه وانایی پیره ژنه داماوه که م، پیویسته ئاگات له
خۆت بی.

ئەو جا ئاوړینکی لای کوره که ی دایه وه و گوئی:

- تو به خۆت ده بیینی حالی باش نییه، دایکت بیئاقه ته،
بۆ به لای که مه وه معایه نه یه کی ناکه ی؟

پییر، به رسفی دایه وه: - نا، هه ست ناکه م نه خوش بی.

رولاند، پەست بوو وگوتی:

- ئەو هی عەیانە چ حاجەت بە بەیانە! ئاخەر ئەم دکتۆرییە ی تۆ بەچی دەچی ئەگەر هەست بە نەخۆشی دایکت نەکە ی؟ تۆ تەمەشای بکە، تەمەشا. ئەگەر ئەم بایە لەم کونەووە بێ، پەنگە بمرین و ئەم دکتۆرە هەست بەهیچ نەکات.

خات رولاند کەوتە هەناسەپرکێ، پەنگی بە پادەیهک زەرد هەلگەرا، مێردەکە ی هاواریکرد: - خەریکە، دەبووریتەووە.

- نا.. نا.. هیچ نییە.. تێدەپەڕی.. هیچ نییە.

پییەر، لیتی نزیک بوووەووە، چاوی تێبیری وگوتی: - ها، چیتە، گویت دیشیت؟

بەدەنگیکی نەوی و لەز گوتی: - هیچ نییە، هیچم نییە.. دنیابە هیچم نییە.. هیچ.

رولاند وەدەرکەوت تا سپرتۆ بینێ، هاتەووە، شووشەکە ی بۆ کۆرەکە ی درێژکرد وگوتی:

- هانی، ژانەکە ی ھیتور بکەووە، گویت لە لیدانی دلی نییە؟

وەختایەک دانەویبەووە تا نەبزی بگریت، خات رولاند لە ناکاوا بەتووندی دەستی پاپسکاند. دەستی کەوت بە کورسییەکی نزیکی خۆیدا.

دکتۆر بە پراوێژیکی سارد گوتی: - بوەستە، مادام نەخۆشیت با معایەنەیهکت بکەم.

ههنگی ههستا، باسکی بۆ دريژ کرد، تايهکی گهرمی
لپهاتبوو، گوشاری خوینهکهی زۆر بهرز بوو. له بن
لیوانهوه گوتی:

- بهراستی نهخۆشیت، دهبی حه ب ودهرمانی
نارامبهخش بهکار بینی. ههنووکه رهچتهیهکت بۆ دهنووسم.
وهختایهک دانهوی بووهوهو رهچتهیهکهی دهنووسی، له
ناکاوا ئاوپی دایهوه، سهیری کرد، دایکی هانکههانکی
پیکهوتووه وخیرا خیرا ههنسک ههلهدا ودهگریا و دهم
وچاوی له نیو ههردوو دهستی نابوو. رولاند به نیگهرا نیهوه
پرسی:

- لویز، لویز، چیته؟ ئهوه چیته؟

لویز، وهلامی نه دایهوه، وادیاربوو، خه میکی ترسناک
وقورس سهری ژهندووته ناخی. میردهکهی ویستی هه
دوو دهستی بگری و لهسهه دهم وچاوی لایان بدات.
نهیهیشت و گوتی: - نا، نا، نا.

رولاند ئاوپی لای کورپهکهی دایهوه وگوتی:

- باشه چیهتی، بهحهیاتم بهو حالهوهه نه بینیهوه.

پییڕ گوتی: - هیچ نییه، نهخۆشیهکی عهسهبی سووکه.

ههستی دهکرد، دلی بهحالی دهسووتیت، ئهو ژان و
ئازاره، رق و کینهکهی دهرههق به دایکی سووک دهکات،
ئاستی تۆله خوازیهکهی کهم دهکاتهوه. وهکو قازییهک له
کارهکهی خۆی پازی بیت. له دایکی ورد بووهوه.

خات رولاند، له ناکاوا ههستا، بهپر تاویکی چاوه پروان
نهکراوی ئهوتو که کهس نهتوانی بهری پتبیگری، بهرهو
دهرگاکه تهکانی دا، بهغار رۆیی تا خۆی له ژوورهکهیدا

حەپس بکات. رولاند و دکتۆر ڕوو بە ڕووی یەکدی
راوەستان، رولاند گوتی:-- هیچ حالی بوویت؟
پیر، وەلامی دایەو:

- بەلێ، ئەمە جۆرە نەخۆشیەکی عەسەبی سووکە،
بەزۆری لەو تەمەنە دایکەدا دەردەکەوێت. دوور نییە،
زۆرجاری دیکەش تووشی ببێتەو.

هەلبەتە وادەڕچوو، تەقریبەن هەموو ڕۆژی تووشی
ئەو حالە دەبوو، وەکو ئەو بوو کە ھۆکارەکی پیر بێ،
وەکو ئەو نەیتییەک لە نەیتییە نەزانراوەکانی ئەوی
لەلابێ. لە کاتی ئیسراحتدا، لە ڕوخسار و سیمای دایکی
ورد بوووە. بە تاقە وشەیک، ئەم ئازارە دەروونیە لە
ناخیا ھارپۆزاند کە تا ئەم نزیکانەش، ئارام بوو.

پیریش، بە ئەندازە دایکی ئازاری دەچیتشت. زۆر
ئازاری دەکێشا، چونکە ھەستی دەکرد دایکی، دایکەکی
جاران نییە، خۆشی نەدەویست، ڕیزی نەدەگرت، چونکە
ئەزبەتی دەدات، ئازاری دەکێشا چونکە ئەو زامە خۆینینە
دەکولاندەو کردبوویە دلی ئەم ژن و دایکە. ھەرکاتی
ھەستی بە کلۆلی و کوێرەو ھەریبەکانی ئەو بکردایە، ھەرکاتی
عەزابی پەشیمانی و بەزەیی ئەنجن ئەنجنی بکردایە و
شەرمی لە خۆی بکردایە، بە ڕق و کینە و یرانی بکات، بە
تەنیا دەڕۆیی بۆ شار.. پڕ بە دل ھەزی دەکرد خۆی بخاتە
دەریاکەو وەو بخنکی و کۆتایی بەم ھەموو عەزابە بینیت.

ئاه! چەندی ھەز دەکرد، دەم و دەست لیتی ببورئ! بەلام
نەیدەتوانی، لە ڕەوشیکا بوو، توانای فەرامۆشکردنی نەبوو،
ئەگەر بیتوانیبیا ئەو ئەزبەت نەدات، بەخۆی ئەزبەتی

دهخوارد، که له کاتی ژهمهکاندا دههاته وه، به کومه لیک بریاری جوانه وه دههاته وه. ئه و که چاوی به و (دایکی) دهکوت، که چاوه بیگه رد و راستگۆکانی جارانی دینایه وه بهرچاوی خۆی و له گه ل چاوه ترسنۆک وره قووک و سه رگه ردا نه کانی ئه مرۆییدا به راوردی ده کرد، ئیدی خۆی پی کۆنترۆل نه ده کرا و پق و کینه ی سه ری ده کرد، ده بوايه هه رچۆنی بوايه ده ری بپریت.

ئه و نه یینییه نه نگینه ی که ته نیا هه ردو وکیان ده یانزانی خات رولاندی ئازار ده دا، ژههریکه ئیستا له خوینی پییر دایه، به ده ماره کانییا ده روات، ده یه وی وه کو سه گی هار. نه ینگیر، په لامار بدات، بگریت. هیچ له مپه ریک پرسی لینه ده گرت، چونکه ئه و (لویز) به به رده وامی ئه نجن ئه نجن ده بوو، چونکه جان ئیستا له شوقه تازه که یدا ده ژیا، ئیواران ده هاته وه تا ده گه ل خانه واده که دا شام بکات، لای ئه وان بخه ویت.

زۆرجار ، جان، داخ و په سستیکی له چاوی برا که یدا ده خوینده وه که نیشانه ی هه سوودی و به غیلی بوو. هه زی ده کرد، له سنووری خۆیا رایگریت، رۆژیک ئاگاداری بکاته وه، چونکه ژیا نی خانه واده که، به و دیمه نه به رده وام و یه ک له دووی یه کانه دا زۆر دژوار و ناره هه ت بوو بوو. به لام که متر له جاران خه می له و قسه زبر و ئه تواره به دانه ده خوارد، چونکه ئیستا به جیا له خانه واده که ده ژیا. چونکه به ته بیعه ت هیمن بوو و هه زی له ئارامی ده کرد، ئه مه کرد بوو یه کاریک سه بر بکات و دان به خۆیدا بگریت. سه ره وه ت و سامان مه سته ی کرد بوو، هه موو بیری له لای

به رژه وهندی و قازانجه راسته و خۆ و تايبه تيه کانی خۆی بوو.

که دهگه ييه ماله وه، زهيني پر بوو له خهون و خه مين بچوکی تازه، بۆ نمونه شيوه ي پهرده کان، شيوه ي شه پقه لباده که، قهواره ي کارتي سهردان، بيريان مژوول ده کرد. به بهرده وامي باسي ورد و درشتي شوقه که ي ده کرد، بۆ نمونه باسي عه لاگه ي هه لواسيني پالتۆ و چاکه تي نيو مه دخه له که ي ده کرد، باسي ئه و زهنگه کاره باييانه ي ده کرد، که هه ر يه کي تک به دزييه وه خۆی به ماله که دا بکر دايه، له زهنگيان ده دا.

به بۆنه ي جيگير بوونيه وه له هه واري تازه دا، برياري دا سه يرانتيک بۆ گوندي (سان جوان) بکه ن و که دواي شيو گه رانه وه، له ماله که ي ئه و دا ده عوه تي چاي بن. رولاند به ته مابوو له ريگاي ده رياوه بۆ ئه وينده ر بروات، به لام دووري ريگا که و ئه گه ري ئه وه ي که ئه گه ر بايه کی پيچه وانه هه لبات، په نگه به ئاساني نه گاته جي، ژيوانيان کرده وه. بۆيه گاليسکه يه کيان بۆ ئه م گه شت و سه يرانه به کري گرت. ده وروبه ري سه عات ده که و تنه ري تا بۆ کاتي فراين بگه نه جي. ريگا به رينه، ته پوتۆزاويه که به نيو کي لگه و مه زرا تورمانديه کاندا ده رۆيي، پي ده شت و مه زرا به دار و دره خته کانی له سه يرانگه يه کی بي کۆتايي ده چوو. خانه واده که ي رولاند و خانوو روزميلي و کاپتن بوسير، هه موو به بي ده نگی له نيو گاليسکه که دا دانيشتبوون، که هه ردوو ئه سه په زه لامه که به يورغه ريگا که يان ده پيچايه وه،

دهنگی تهگه رهکان گویی کهر دهکردن، له تاو تهپوتوز
چاویان نوقاندبوو.

وهرز وهرزی میوهگه نان بوو، ئیدی کیلگهی وینجه و
مهزرای چه وهندهران، سهوز دهچوونهوه، گهنمی زهره، به
تیشکه زیرینه زهره باوهکهی گوندی پوناک دهکردهوه، له
توویاه ئه و تیشکی پوژهی که لینی دهات، دهخواتهوه.
جووتیاران له ههندیک کیلگاندا دهستان به دروینه کردبوو،
پیاوان به خو وداسهکانیانهوه پهلاماری کیلگهکانیان دهه، که
داسه گهورهکانیان دهنایه سهر شانیان و به نیو پهریزهکان
دهکهوتن، داسهکانی سهرشانیان له دوورهوه له بال
دهچوون.

دوای دوو ساعت ریکردن، گالیسکه که به سهمتی
چهپدا پیچی کردهوه، بهلای ناشه بایهکدا تی پهری،
پاشماوهی کومهلنیک شتی قاوهیی نیوه بوگهنی فریدراوی له
پشتهوه که له که کرابوو. ئهوسا گالیسکه که، گه ییه مهیدانیکی
جوان، له بهردهم خانوویه کی جواندا وهستا، میوانخانهیه کی
به ناوبانگی ئه و دیار و دهقه ره بوو. سه ره رشتیاری
میوانخانه که ژنیک بوو به نیوی ئه لفونسین، ژنیک کی جوان و
خه نۆل بوو، به دهه زهرده خه نه وه هاته بهر ده رگا، دهستی
ههردوو خانمی گرت، که حایر و دوو دل له بهردهم پلیکانه
به رزه که دا وهستان.

کومهلنیک پارسی غهواره، له ژیر خپوه تیکی قهراخ
میرگیکی بهر سیبه ری دار سیوان نانیاں دهخوارد، ئه مانه له
' ئیترتا ' وه هاتبوون. له نیو میوانخانه که وه، دهنگی ههرا
وزه نا و پیکه نین و تهق وهوژی هیربارو ئامانان دههات.

ئىدى دەبوا لە ژوورىكدا نان بخۆن، ھەموو ھۆلەكان
پېرپوون. لە ناکاوا رولاند، لە بەردەم دیوارىكا ۋەستا كە
تۆرى راوہ رۆبىيانى بەسەرەوہ بوو، ھاوارىكرد: - ھەى!
ھەى! چما لىرہ رۆبىيان راو دەكرىت؟

بوسىر ۋەلامى داىەوہ: - بەلى، زۆربەى ئەو رۆبىيانانەى
لە كەناراوہكاندا دەبىينى، لىرەوہ بۆ ئەوى دەبرىن.
- خۆزىا دواى نىوہرۆ دەچووين بۆ ئەوئىندەر.

لەو كاتانەدا دەريا لە حالى داكشاندا بوو، كە سى
سەعاتىكى دەخاياند، ئىدى ھەموو بېرىيان دا، كە دواى
نىوہر بە نىو تاوئىرەكاندا بكون و لە رۆبىيان بگەرىن. نانيان
كەم خوارد، بۆ ئەوہى ۋەختايەك پىيان دەخەنە ئاۋەكەوہ،
سەريان كىژ نەخوات. ھەرۋەھا بۆ ئەوہى خۆيان بۆ شام
ھەلگرن، كە قەرار بوو سەعات شەشى ئىوارە، لە كاتى
گەرانەوہدا، شىۋىكى نايابيان بۆ ئامادە كرايىت.

رولاند، خۆى پىنەگىرا، سەبرى لە بەر بىرا. دەبوىست
تۆرى تايبەت بە راوہ رۆبىيان بكرىت، كە پىيان دەگوت
(لانىە) كە زۆر لەو شەبەكەيە دەچوو كە لە مېرگەكاندا بۆ
راوہ پەپولان بەكار دەھىنرئ. برىتییە لە دوو تۆرى بچووك
كە بە بازنەيەكى دارىنەوہ بەستراون، دەسكىكى دارىنى
درىژى پىنەوہ. ئەلفونسىنى ھەمىشە خەنۆل، دانەيەكى بە
ئەمانەت داىى، ئەوسا دوو تەنوورەى خورى، دەلبى درىژ
ۋىپىلاۋى ۋەرزشەوانى دا بە ژنەكان تا لە سەر جەلكانىانەوہ
لەبەرى بكن بۆئەوہى جەلكانىان تەر نەبىت. پىاۋەكان،
پىلاۋەكانىان داكەند و لەلاى پىنەدۆزىكى ئەوئىندەر پىلاۋى
قوماش و قاپ قاپيان كرى.

ئیدی که وتنه ری، تۆرپه کانیان نابوووه سه رشانیان، سه له و قه رتاله کانیان دابوو به کۆلا، خاتوو روزمیلی ئه و جلانه ی زۆر لیده هات، به و جلانه وه له راده به دهر جوان بوو. ده تگوت بابه ل باب هر جووتیار بووه، ئه و ته نووره یه ی که ئه لفونسین به ئه مانه ت دابووین، له م لا و له ولاره به رز بووبوووه، به جووری دوورابوو، که بتوانی به بی ترس، غار بدات و به سه ر که فر و تاویره کاندا باز بدات.

دوو ده ماره که ی سه رووی هه ردوو پاژنه ی پی و به شیک له ماسولکه ی لاقی له ده لنگی ته نووره که یه وه ده رکه و تبه ون، ماسولکه یه کی قه له وی ته ر و بپی ژنیکی قه له وی به هیز. ناوقه دی که پشتینی لینه به سته بوو، وه کو سپرینگ ده له ریبه وه. شه پقه یه کی پووشی زه ردباوی قه راخ پانی له سه ر بوو، که له هه ردوو لاره چله داری گه زی لی به رز بووبوووه، که دیقه تته دها له سوار چاکیکی فه خرفروش ده چوو.

جان، له وه تای ئه و میراته ی ده سکه و تبه وو، هه موو پۆژی له دلی خۆیدا ده یگوت: ژن بینیت یان نا ؟ هه موو جارێ که له وی ده بیینی بریاری دها بیخوازیت، پاشان که به ته نی ده بوو، هه سته ده کرد پیوستی به بیرکردنه وه ی زیاتره، حالی حازر ئه م له خاتوو روزمیلی ده وه له مه ندرته، ده رامه تی روزمیلی، هی کرتی خانوو و مه زرا و زه وی وزاری هافر، ته نیا دوازه هه زار فرانکه، هه له به ته له گینه ئه م ده رامه ته به ره به ره زیاد بکات و بییت به خاوه نی بره پاره یه کی مۆل. ئیدی له وه یه سه رووت و سامانه که ی هاوتای سه رووت و سامانه که ی ئه م بکاته وه، ئه مه جگه له وه ی که ئه م بیوه ژنه

گه نجهی زۆر به دل بوو. که له پیشی ئهمه وه پیتی ده کرد، له دلی خۆیدا گوئی: "دهی، ده بی قه رار بدهم. بیگومان له م باشترم ده ستناکه وئ".

به شیوه له یه کدا، که له گونده که وه، به ره و ئاو دپکه یه ک داده گه را، نشیو بوونه وه، ئاو دپکه که ی قه راخ ئه م شیوه له یه له به رزی هه شتا مه تره وه ده یروانیه سه ر ده ریا. له دووی دووره وه، له که ناراهه سه وزه لانه کانی ده وری ده ریا که وه، له به ر پۆشنایی شینباوی زیوینی هه تاوه که دا گۆلاویکی سینگۆشه ده بینرا، هه روه ها چارۆکه یه کیش به ئاسته م ده بینرا و له دووره وه له میروو ده چوو. ئاسمانی پۆشن به راده یه ک تیکه لی ئاوه که ده بوو، پیاو بۆی جیا نه ده کرایه وه که کامیان له کویدا کوتایی ده هات و کینه یان له کوپوه ده ستی پنده کرد. هه ردوو ژنه که، که سه پیاوه که دوایان که وتبوون، هه ردووکیان له کراسه کانیاندا جه پی بوون. جان له دواوه به چاوه پرشن گداره کانی، ده یروانیه لاق و له ته ری ناسک و ناوقه دی نه رمی خاتوو روزمیلی وته مه شای شه پقه گه وره دلفریوه که ی ده کرد. ئاره زوو زۆری بو دینا، هانی ده دا بپیری بنج ببات، له و جوړه بپیارانه ی که خه لکانی دوو دل و شه رمئوک له ناکاوا ده یده ن، هه وای فینکی که ناره که، که تیکه ل به بۆنی جوړه ها گیا و رووه کی وه کو جه وله ق و نه فه ل و بۆنی تاویزه دیاره کانی ده ریا بووبوو، گه شه وزه رده خه نه یان به گیانی ده به خشی و مه ستیان ده کرد، له گه ل هه ر هه نگاویکا، له گه ل هه ر ته مه شاگردنیکی قه دو بالای زرافی ئه م ژنه گه نجه دا، زیاتر له قه راری کوتایی نزیکتر ده بووه وه. بپیری دا، له وه ی پتر دوودل نه بیت، به پراشکاو

پيى بليت كه خوشى دهويت، هز دهكات زه ماوه ندى دهگه لدا بكات. ئەم سەفەرى راوه، خزمەتى كرد، هەلى بۆ رەخساند، كرده كارىك روو بە روو يەكدى بدین، زەمینه يەكى باشى بۆ رەخساندن، شوینىكى جوانى بۆ سازاندبون كه باسى خوشەويستى وڤيان بكن، پتيان خستبووه ئاوى زولال و سافى ئەستيلان و دەيانروانیه ئەو رۆبيانانەى به پرتاو خۇيان به بن گيا و رووهكى دەرياكەدا دەکرد.

وهختايه گه يينه قهراخ شيوهكەى سەر هەلدیرهكە، چاويان به باريكە رينهك كهوت، كه به دريژايى ئاودرپكه كەدا دادەگه را، له خواريانه وه، له نتيوان دەرياكە وبنار وناوقەدى چپاكەدا، له ناكاو تووشى دنيايهك تاويرى زهلام بوون، كه هەرەسيان هيتابوو و به سەر يەكدا كه له كه بووبوون و تا چاو بردهكات، به دهشتاييهكى بەرز و نزمى، سەوزە زاردا بەرهو باشوور دريژ دەبووه وه، دياربوو، ئەنجامى عەردههژى (بوومه له رزه) كۆن بوو، ئيدى به دريژايى ئەم شريته دوور و دريژە، له درپك و دال و دەوه نه چار و سەوزە لانه، تاويره داروخاوهكان به سەر يەكا، له شوينه وار و ويرانەى شارىكى گه وره دهچوو كه نوغرو بووبى، كاتى خۆى روانييتيه سەر دەريا وشووره و حەسارىكى سبى و كه نارىكى تاويره لانى بى كۆتايى دەورى دابى.

خاتوو روزمىلى راوهستا وگوتى: - ئەمه، ئەمه جوانه.

جان خۆى گه ياندى، دەستى گرت، تا له سەر ئەو

پليكانەيهى له تاويره كەدا دروست بووبوو، بيته خواره وه.

بهره‌وپیش چوون، بوسیر، له سهر لاقه کورته‌کانی
راوه‌ستا، دهستی بۆ خات رولاند راکیشا که له به‌رزاییه‌که‌دا
سه‌ری ده‌سوورا، رولاند و پییر له دواى هه‌مووانه‌وه
گه‌بینه‌جئ، دکتۆر ناچاربوو باوکی، که سه‌ری به‌گێژه‌وه
ده‌چوو، رابکیتشیت، ته‌نانه‌ت ناچاربوو به‌قنگه‌خشکی و پله
به‌پله‌دابگه‌رئ.

ئهو دوو گه‌نجی له‌پیشه‌وه بوون، به‌له‌ز ده‌پۆشتن، له
ناکاوا له‌لای ته‌ختیکی دارینه‌وه، له ناو قه‌دی هه‌لدیر
لینزگه‌که‌دا له شوینیکا ده‌تگوت بۆ ئیسراحت
دروستکراوه، جۆگه‌له‌یه‌ک ئاوی زولالیان به‌دی کرد، که له
کونیکی بچووکه‌وه ده‌رده‌هات. له‌پیشا ده‌پژایه‌ئه‌ستیلکی
بچووکه‌وه که هه‌ر به‌ئه‌ندازه‌ی ته‌شتیک ده‌بوو، گوژمی
ئاوه‌که هه‌لی که‌ندبوو. ئه‌وسا له‌به‌رزی نزیکه‌ی مه‌تریکه‌وه،
به‌قه‌لبه‌زه‌ داده‌پژا و له‌میانی باریکه‌ رینگاکه‌دا، که یه‌کپارچه
جه‌رجیر بوو و ن ده‌بوو، پاشان له‌نیو ئه‌و دپک ودال و
پووکانه‌دا که له‌ده‌شته‌ به‌رزه‌که‌دا روابوون و یه‌کپارچه‌دار
وپه‌ردوو بوو، و ن ده‌بوو و دیار نه‌ده‌ما.

خاتوو روزمیلی هاواریکرد: - ئاه، چه‌ندم تینووه! به‌لام

چۆن ئاو بخۆمه‌وه؟

هه‌ولی دا، به‌چنگ ئاو بخواته‌وه، به‌لام ئاوه‌که له‌به‌ینی
په‌نجه‌کانیه‌وه ده‌پژا. جان به‌ردیکی له‌سه‌ر رینگاکه‌دانا،
روزمیلی چۆکی به‌سه‌ریا دادا، تا ده‌م بنی به‌و
سه‌رچاوه‌یه‌وه که ئاوه‌که‌ی لێوه هه‌لده‌قولا. وه‌ختایه‌ک
سه‌ری هه‌لبه‌ری که هه‌زاران تنۆکه ئاوی پرشنگدار به‌سه‌ر

دهم وچاو، قژ، برژانگ، سینگ و بهرژکیا پژرابوو. سه‌ری
 لی برده‌پیشی وله بن لیوانه‌وه گوتی: - چهند جوانیتی؟
 به زمانیک که له زمانی ته‌مبئی کردن وسه‌رزه‌نشترنی
 مندالینکی خه‌تا‌کار ده‌چوو، وه‌لامی دایه‌وه: - ده‌توانی بیتده‌نگ
 بیت؟

ئه‌وه، یه‌که‌مین قسه‌یان بوو که تا راده‌یه‌کی که‌م بۆنی
 ئاشقیینی لیده‌هات، جان، زۆر په‌ست بوو، گوتی: - با، تا
 ئه‌وان پیمان نه‌گه‌یشتون، هه‌لئین.

له‌ پر، پشتی کاپتن له‌ نزیکه‌ ئه‌وانه‌وه به‌دیارکه‌وت،
 پاشه‌وپاش ده‌هاته‌خوارئ، تا به‌ هه‌ردوو ده‌ستان له‌نگه‌ری
 خات رولاند بگرئ، رولاند له‌به‌رزی تر بوو، له‌وان دوورتر
 بوو، هیدی هیدی، به‌ خیرایی کیسه‌ل، به‌چوار چنگۆله‌ ده‌هاته
 خواره‌وه. پییر، پیشی که‌وتبوو و چاودی‌ری په‌فتاری ئه‌وی
 ده‌کرد.

سه‌ره‌ولیزئی باریکه‌ ریشه‌که، به‌ره‌به‌ره که‌م بووه‌وه،
 ده‌چوووه‌وه سه‌ر ریگایه‌کی که‌میک لیژ که‌ به‌ده‌وری
 تیشه‌لانینکی سه‌ختا ده‌سووراپه‌وه که‌ کاتی خۆی له‌ چپایه‌که
 به‌ربوو بووه‌وه. خاتوو روزمیلی و جان ده‌ستیان به‌ غاردان
 کرد، دوا‌ی توزیک گه‌بینه‌ ئه‌رزیکه‌ چه‌ و زیخه‌لان، ئه‌وسا
 گه‌بینه‌ تاویره‌کان، خۆیان له‌ ته‌ختانیه‌کی دوور ودریژا
 بینیه‌وه که‌ پوه‌کین ده‌ریایی داپۆشی و، ئیدی چالوو و
 زنه‌ین بچووک بچووک له‌ پشت ئه‌م سه‌وزه‌زاره‌وه، که‌ له
 شیناییدا ره‌ش ده‌چوووه‌وه، ده‌بریقایه‌وه.

جان، پانتۆله‌که‌ی تا سه‌رووی ئه‌ژنۆی هه‌لکرد، هه‌ردوو
 قۆلی تا ئانیشه‌کانی هه‌لکرد، تا ته‌ر نه‌بن، گوتی: - ده‌ی!

بهیڊ دوودلی خوی به یه کهم چاله ئاودا دا. هرچهنده روزمیلی لهو به پاریزتر بوو، خیرا قه راری دا بچسته ئاوه که وه، به لام به ترسه وه به دهوری چالاهو بچوو که که دا سوورایه وه: ترسی ئه وهی نه با له سه ر گیایه لینج و خلیسکه که بخزی گوتی:

- هیچ ده بینیت؟
- به لئ، روخساری تو له ناو ئاوه که دا ده بینم.
- ئه گه ر هر ئه مه بدینی، راویکی زور نا که ی.
- به دهنگیکی پر سۆزه وه و له بن لیوانه وه گوتی:
- من ئاه! ئه مه له هه موو جو ره راویک پی خوشتره.
- روزمیلی به ده م پیکه نینه وه گوتی:
- که واته خۆت تاقیکه وه. بزانه نیچیره که چون له بهینی تو ره که ته وه درده فرتی.
- ئه گه ر تو بته وئ.. ئه و کاره ده که م.
- ده مه وئ، ته نیا رو بیان بگریته که شتی دی.
- هه ی زورزان. با برۆین بو شوینیکی دوورتر. ئیره هیچی لی نییه.

دهستی گرت تا به سه ر تاویره قاوه ییه کاند، به ئاسانی به پهرسته وه و نه که ویت، روزمیلی که میک ده ترسا، جان له نا کاوا هه ستیکرد خوشه ویستی زوری بو دینئ، ئاره زوو هکانی ده بزوینئ، تامه زرو و تینوی روزمیلیه، وه کو ئه وهی ئه و خولیا یه ی له سه ری کر که وتبوو، ئه مرۆ تروکابی و به وئ هه لئین. خیرا گه یینه ئاستی چالاوینکی قوولتر، له ژیر ئه و ئاوه له رزۆکه که وه به دیار که وت که له درزیکی نادیاره وه به ره و دریا دووره که ده رۆی، ئیدی

جۆره‌ها پروه‌ک و گیای دریز و ره‌نگین و غه‌ریب و
جله‌شپه‌ی (گیای قه‌وزه ئاسا) سوور و سه‌وز دای پۆشی
بوو، له‌تۆ وایه مه‌له‌ی ده‌کرد. خاتوو روزمیلی، هاواریکرد:
- ته‌مه‌شا! ته‌مه‌شا، دانه‌یه‌کم بینی، دانه‌یه‌کی گه‌وره،
دانه‌یه‌کی زۆر گه‌وره له‌وینده‌رئ.

جانیش بینی، بی سئ و دوو خۆی به‌چالاه‌که‌دا کرد،
تا پشتینه‌ی ته‌ر بوو. به‌لام پوبیانه‌که، سمیله‌ دریزه‌کانی
جولاند، به‌ئه‌سپایی خۆی له‌و تۆره‌ دزییه‌وه که جان
هه‌لیدا بوو ناو گیا و پروه‌که‌کانه‌وه و له‌وه دانیابوو که
ده‌یگریت. وه‌ختایه‌ک هه‌ستی به‌مه‌ترسی ئه‌وه کرد که
خه‌ریکه گه‌مارۆ ده‌درئ، ته‌کائیکی له‌ناکاوی دا و به‌ژیر
تۆره‌که‌دا فرته‌ی کرد و خۆی له‌نیو گیا و پروه‌که
ده‌ریاییه‌کاندا ون کرد.

روزمیلی، که به‌وپه‌ری دله‌پاوکێوه، ته‌مه‌شای دیمه‌نی
ئه‌م پاوه‌ی ده‌کرد، خۆی پینه‌گیرا و هاواریکرد: - ئاه! ده‌رباز
بوو! نه‌تگرت!

جان تووره‌ بوو، بی ویستی خۆی، تۆره‌که‌ی بۆ ژیر
قۆپه‌نه‌ گیایه‌ک راکیشا و ئه‌وسا بۆ سه‌ر ئاوه‌که‌ی به‌رز
کرده‌وه، سئ پوبیانی گه‌وره‌ی تیکه‌وتبوو. به‌ریکه‌وت
که‌وتبوونه تۆره‌که‌وه. ئیدی به‌خۆ نواندنه‌وه، سه‌رکه‌وتوانه
بۆ خاتوو روزمیلی دریزی کردن که نه‌یویزا، بیانگریت، له
سه‌ره‌ چکۆله‌ تیزه‌که‌ی ده‌ترسا، وێرای ئه‌وه‌ش بریاری دا له
لای سمیله‌ باریکه‌کانیانه‌وه بیانگریت، ئیدی یه‌ک یه‌ک
خستیه‌ ناو ئه‌و زه‌میله‌یه‌ی به‌پشتیه‌وه بوو، تۆزی گیای
ده‌ریاییشی بۆ تیکردن تا نه‌مرن.

ئەوسا روزمیلی گۇلاویکی تەنگتری دۆزییەو، بە دوو
دلییەو پیتی تیخست، ئەوەندە سارد بوو مووچورکەیهکی
تووندی پیندا هات. ئیدی ئەویش کەوتە راوکردن. زۆر
کارامە و لیزان بوو، دەستی نەرم و بەخیر بوو زوو هەستی
بە نیچیرەکەیی دەکرد، هەموو جارێک بە لیزانی خۆی،
گیانەوهریکی فریو خواردووی راو دەکرد. جان، دواى ئەو
هیچی دی نەدۆزییەو، بەلام وردە وردە پەیگیری روزمیلی
دەکرد، خۆی لى هەلەسوو، سەیری دەکرد، بە هۆی
ناکامیەکەیی خۆیەو، هەستی بە نائومیدیەکی زۆر دەکرد،
حەزی دەکرد لەووەو فیزی راو بیت. گوتی: - ئۆه! فیرم کە،
فیرم بکە!

ئەوسا، لە کاتێکا روخساریان، بە تەنیشت یەکەو، لە
ناو ئاوە ساف وزۆر روونەکەدا، عەکس دەبوونەو، جان بۆ
ئەو سەرەیی تەنیشت سەری خۆیەو کە لە خوارى را
تەمەشای ئەمی دەکرد، دەگرژییەو، هەندیجار، قامکی بەو
سەرەدا دینا، وەکو ئەو بوو لەسەری را بەربیتەو.
روزمیلی گوتی:

- ئاە! کە لاساری! گیانەکەم نابى دوو ئیش لەیەک
کاتدا بکەى.

وہلامى دایەو: - من تەنیا یەک ئیش دەکەم، ئەویش
ئەو یە کە خۆشم دەویى.

روزمیلی، راست بوووەو، بە راویژیکی جدی گوتی: -
چیتە؟ ئەقالت تیکچوو؟

- نا، ئەقلم تیکنەچوو. من خۆشم دەویى، ئەنجام زاتم
وہبەرخونا کە ئەوہت پى بلیم.

لە ناو خیزاوه سویره کهدا وهستان که تا ئەژنۆیان
هاتبوو، دەستیان بەسەر دەسکی تۆرەکانیانەوه خاو
بووهوه، چاویان برییه دور چاوی یه کدی.
ئەمجارەیان روزمیلی، بە راویژیککی سووعبت ئامیز
وجیاوازهوه گوتی:

- تۆ بۆچی ئەوهنده گیلی لەم کاتەدا باسی ئەمەم
لەگەل دەکهیت؟ ناتوانی بیخهیتە پۆژیککی دی و راوهکهەم لی
تیکنه دهیت؟

جان لەبن لیوانهوه گوتی:

- ببووهره، ئیدی نەمدەتوانی لەوهی پتر سەبر بکهەم،
من لە میژە خوشم دەویی، ئەوه ئەمپۆش بەجاری مهستت
کردم، ئەقلت بە تالان بردم.

هەنگی، لە ناکاوا، وادیاریبوو هاته رەدایه، ناچار وازی لە
پاوی هینا، دەستبەرداری لەزەتەکهی بوو، بەجدی کهوته
قسان و گوتی: - با خۆمان لە سەر ئەم تاویره وشک
بکهینهوه، تا بتوانین بە کاوه خۆ قسان بکهین.

بە دوو قۆلی خۆیان گەیانده سەر تاویژیککی کهمیک
بەرز، که لە سەر تاویزه که گیرسانهوه و شان بە شانی
یه کدی پۆنیشن، لاقیان لەبەر هەتاوه پرشنگذاره کهدا شوپ
کردهوه، هەنگی روزمیلی لە سەری پۆیی وگوتی:

- هاوڕی ئازیزم، نە تۆ مندالیت ونەمن کچیککی
چکۆلەم، ئیمە هەردوو کمان لەوسەری مهسهله که دیننهوه.
دەتوانین، ئەنجامی هەموو کاره کانی خۆمان بەوردی
هەلبسهنگینین. تۆ که ئەمپۆکه قەرارت داوه، خۆشهویستی

خۆتم بۆ دەربریی، من وای لیکده دهمه وه که دته وئ
زه ماوه ندم دهگه لدا بکهیت.

ههلبه ته جان، چاوه پروانی ئەم هه موو تول و ته فسیله
نه بوو، گیلانه به رسفی دایه وه:-- ههلبه ته.

- باشه، له مباره یه وه قسه ت دهگه ل داگ و بابتدا
کردوه؟

- نا، من جاری دهمه وئ بزانه تو پیم رازیت.
روزمیلی، دهستی که هیشتا ته ر بوو، بۆ دریز کرد،
وهختایه ک جان به تاسه وه، دهستی دهنیو دهستی ئه و نا،
گوئی:

- من رازیم، پیم وایه تو که سئکی باش و سه ر
راستیت. به لام ئه وه ت له بیر نه چیت که من نامه وئ داگ و
بابت تو وره بکه م.

- پیت وایه دایکم پیتشینی ئەمە ی نه کردبئ، پیت وایه
ئه گه ر حەزی نه کردبا زه ماوه ند بکه ین، به مجوره ی ئیستا
خۆشی و یستبای؟

- راسته، به لام من که میک دوو دل و نیگه رانم.
هه ردووکیان بیده نگ بوون، جان له خۆشیا چه په سابوو،
روزمیلی به پتچه وانه وه، که میک دوو دل بوو. جان دوا ی
ئه و هه موو نوکته و مجامه له ئاشقینییی که به دەم راو
وبه دەم خوره خور و بلقه بلقی ئاوه وه کردیان، چاوه پروانی
سووکه ئاشقینییی کی لیده کرد، چاوه پروانی ره فزیکی رواله تی،
به لام به مانا و تامی ره زامه ندی، لیده کرد!

شته که برایه وه، جان هه ستیکرد، ته واو به سترايه وه،
دوا ی بیست وشه یه ک زه ماوه ندی کرد، ئیدی هیچ نه ما تا

بیلیت، هردووکیان قاییل بوون، باوه‌ریان نه‌ده‌هات که شته‌که به‌و خیزاییه پرووی دا، که‌میک په‌شو‌کابوون، نیگه‌ران بوون، زاتیان نه‌ده‌کرد هیچ قسه‌یه‌ک بکه‌ن، ده‌ستیان نه‌ده‌چووه راو، نه‌یاند‌ه‌زانی چ بکه‌ن.

ده‌نگی رولاند، بیداری کردنه‌وه که گوتی:

- لیزه‌وه، لیزه‌وه، مندالینه! بوسیر وهره ته‌مه‌شا بکه. ئەم قاره‌مانه ده‌ریاکه‌ی به‌تال کردووه.

کاپتن، نیچیریکی سه‌یری راو کردبوو. تا ناوقه‌دی ته‌ر بووبوو، له چالاوئیکه‌وه ده‌چووه چالاوئیکی دی، به نیگایه‌ک باشترین شوینی ده‌دۆزییه‌وه. به‌کاوه‌خۆ، زۆر به ئه‌رخایه‌نی تۆره‌که‌ی ده‌کرد به که‌لینه‌کانی ژیر رووه‌که ده‌ریاییه‌کاندا، که به پرتاو رویانه بو‌رقنه‌کانی ده‌گرت تا بیانخاته زهمیله‌که‌یه‌وه، له ناو ده‌ستی هه‌لده‌پلان، خاتوو روزمیلی، حایر و حه‌په‌ساو لیی نه‌ده‌بووه‌وه، به هه‌موو توانایه‌کی خۆیه‌وه چاوی له‌و ده‌کرد، ته‌قربیه‌ن وه‌عه‌ده‌که‌ی خۆی له بیر کرد، جانی هه‌ر له بیر نه‌ما که دوا‌ی روزمیلی که‌وتبوو، خه‌یالو‌ی ته‌مه‌شای ده‌کرد که به چ زه‌وقئیکه‌وه، به چ له‌زه‌تیکی مندالانه‌وه، پو‌بیانی له ژیر گیای سه‌ر ئاو که‌وتوو ده‌ردینا.

رولاند، له ناکاوا هاواریکرد: - سه‌یره خۆ خات رولاندیشمان پینگه‌یشت.

له سه‌ره‌تاوه، هه‌ر خۆی و پییر به‌ته‌نی له سه‌ر که‌ناره‌که بوون. چونکه نه‌ خات رولاند و نه پییر، حه‌زیان نه‌ده‌کرد به‌غاردان به بیو تاو‌یره‌کان بکه‌ون و یان خۆ به چالاو‌ه‌کاندا بدن، و‌پرای ئه‌وه‌ش دوو دل بوون، به یه‌که‌وه بمینن. خات رولاند له‌و ده‌ترسا و کوره‌که‌شی له‌و وله خۆی

دهترسا. لهو بوغزه دهترسا که له دلّیا پهنگی خواردبووه وه
و پښی کۆنترۆل نه دهکرا. ههر دووکیان له بهر ههتاوه که
بوون، بای دهریاکه تینی خۆره کهی شکاندبوو، بهرده میان تا
چاو ههتهر دهکات ئاوکی شینی سافی زیو ئاسای به پیل و
شه پۆلان بوو. ههر دووکیان، له دلّی خۆیاندا دهیانگوت: "
جاران ژیاڼی ئیره چهند جوان و له بهر دلان بوو! "

خات رولاند، زاتی نه دهکرد قسه بۆ پبیر بکات، چونکه
دلّیا بوو زور به رهقی وهلامی ده داته وه، پبیریش جورته تی
نه دهکرد قسه بۆ ئه و بکات، پبیریش دهیزانی که به تووندی
به رسفی ده داته وه. به نووکی داره کهی بهرده خرهکانی غل
ده کرده وه. خات رولاندیش به دوو چاوی لیل و خه مینه وه،
سی چوار بهردی چکۆلهی هه لگرت و به ئه سپایی، ئه م
دهست و ئه ودهستی پیده کرد. ئه و جا به نیگایه کی حایر
وحه په ساو، ویل و سه رگه ردان روانیه جان که ده گه ل
خاتوو روزمیلیدا، له ناوه ندی گیا ده ریایه کاندرا او ی ده کرد.
دوو راودووو چاودیزی رهفتاریانی ده کرد، به شیوه یه کی
گونگ و به زه بیری غه ریزه ی دایکایه تی په ی به وه برد که
قسه کردنه که یان، قسه کردنی ئاسایی نییه و ئه م ماسه
موویه کی تیدا یه.

سهیری کرد شان به شانی یه کدی وه ستاون، له
ئاوه که دا ته مه شای یه کدی ده که ن، پوو به پوو ی یه کدی
ده وه ستن، راز و نیاز ده که ن، ئه وسه سه رده که ونه سه ر
تاویره که، داده نیشن، قسه بۆ یه کدی ده که ن.
تارماییه که یان به پوونی دیار بوو، ئیدی له ناو جه رگه ی
دیمه نانی ئاسمان و ده ریا و ئاودره کانه وه، گه وره تر ده یان
نواند.

پيیرش، تهمه‌شای کردن، له ناکاوا پیکه‌نینیکی وشکی له
زار بووه‌وه، خات رولاند بیئه‌وه‌ی ئاوړی لیبداته‌وه گوتی:-
چیته؟

پيیر، که هیشتا به تهمسه‌وه پتده‌کهنی گوتی:
- خۆم رادینم، خۆم فیژ ده‌که‌م، بزائم چۆن پیاو خۆی
بو خه‌له‌تان ئاماده ده‌کات.

خات رولاند، ته‌زویه‌کی توورپه‌یی پیداهات، هه‌لچوو،
قسه‌که‌ی پيیر زۆری په‌ست کرد، چونکه له مه‌به‌ستی حالی
بو:- مه‌به‌ستت له کتیته؟

- مه‌به‌ستم جانه! به راستی مایه‌ی پیکه‌نینه که
به‌وجۆره ببینری!

خات رولاند، به راویژینکی نه‌وی و له‌رزۆک و خه‌فه‌تبار
گوتی:

- ئاخ! پيیر، به‌راستی بی ویزدانی! ئەم ئافره‌ته
نموونه‌ی وه‌فاداری و سه‌ر راستییه، براكه‌ت له‌و باشتری
ده‌ستناکه‌ویت.

پيیر، به ئانقه‌ست، له قاقایه‌کی ده‌ستکردی پر به زاری
دا.

- ها! ها! ها! نمونه‌ی سه‌ر راستی، ژنان هه‌موویان
نموونه‌ی سه‌ر راستین.. هه‌موو میرده‌کانیشیان، خه‌له‌تاون.
ها! ها! ها!

خات رولاند، به بیده‌نگی رابوو، به گورجی بیئه‌وه‌ی
گوئ به مه‌ترسی هه‌لخزین، مه‌ترسی که‌وتنه‌ ئه‌و چالانه‌ی
که گیا دایپۆشی بوون، مه‌ترسی ئه‌وه‌ی لاقی یان باسکی
بشکی، بدات. به گورجی به هه‌لدیره به‌رده‌لانه‌که‌دا داگه‌را. به

گورگه لۆقه، به ناو چالاوله كاندا، راسته وخۆ به رهو لای
كوپهكي ديكه ی پۆی. وهختایهك جان بینى، گوتى:

- چیته دایكه؟ بریارت دا؟

بینه وهی به رسف بداته وه، قۆلى كوپهكه ی گرت، وه كو
ئه وهی پى بلیت: " فریام بكه وه، له سه رم بكه وه ."

وهختایهك جان به وشه پریویه بینى، به وپه پرى
سه رسامى گوتى:

- رهنگت به رو وه وه نه ماوه! چیته؟

به دهم دلّه له رزه وه گوتى:

- خه ريكه ده كه وم، من له سه ر ئه م تا ویرانه ده ترسم.

ههنگى جان، ده ستى گرت و بردى، به دهم ریگاوه
باسى راوى بۆده كرد، تا ترس و نيكه رانیه كه ی له بىر
به ریته وه. به لام كه زانى گویى لىناگریت، كه زۆر پىویستى
به یه كيكه گریى دلى خۆى بۆبكات وه، بۆ شوینىكى دوورى
بكیش كرد و، به دهنگىكى نه وى گوتى: - به مه زهنده ی تۆ
چیم كردو وه؟

- به لام... به لام... نازانم.

- هه لى بینه.

- نا.. نازانم.

- كه واته باخۆم بیلیم، به خاتوو " روزمیلی " م گوت،

هه ز ده كه م زه ماوه ندی ده گه ل بكه م.

خات رولاند، هىچى نه گوت، مئشكى ده زرىنگایه وه،
ئه وه نده دلى تهنگ بوو، كه زۆر به زه حمه ت له قسه ی
كوپه كه ی حالى بوو، له بهر خۆیه وه دوباره ی كرده وه: -
زه ماوه نده؟

- بەلئى، باشم كردووه؟ جوانه، وانىيه؟
- با، جوانه، چاكت كردووه.
- كهواته تو قاييلى؟
- بەلئى.. رازىم.
- چەند ئەو قسەيەت لەزار خۆشە. وام دەزانى پىنت خۆش نىيە.

- بە پىنچەوانەوہ.. زۆرم پىخۆشە.
- بەپاست؟
- بەپاست.

خات رولاند، بۇ ئەوہى بۆى بسەلمىنى كەبە پاستىيەتى، باسكى كورپەكەى توندى گرت و بەگەرمى دايكانەوہ پوومەتى ماچکرد. پاشان، كە ئەو دوو دلۆپە پوندكەى زابوون چاوەكانى، سەرى، تەمەشای كرد، لە دوورەوہ، لەسەر كەنارەكەدا جەستەيەكى بەدى كرد، بەدەما وەكو جەنازە كەوتبوو، روخسارى لەسەر زەوييە بەردەلانەكە بوو، ئەوہ پىير بوو، كە ناٹوميدانە لە فكران را چووبوو. هەنگى جاني كورپى بۆ دوور برد، بۆ ماوہيەكى زۆر لە نزيكى شەپۆلەكەدا باسى ئەم زەماوہندەيان كرد، كە دلئى هيتايەوہ جئ.

ئىدى خىزاوى دەرياكە هەستا، بەرەو ماسىقانەكانى (راوچى ماسىيان) راوانان و چوون بۆ لای وان، ئەوسا هەموويان بەرەو كەنارەكە روڤىشتن، پىيريان، كە بە درۆوہ خۆى كردبووہ خەوتوو، هەستاند، شامەكەيان زۆر تىروتهسەل و دوور ودرىژ، بە بادە و شەرابى زۆرەوہ بوو.

(۷)

له ناو گالیسکه که دا و به پری گه پانه و هدا جگه له جان، هموو پیاوه کان خهویان لیکه وت. بوسیر و رولاند، هه رسا ناساتی به دهم خه وه وه، به یه کدا ده که وتن، شانیان به شانی یه کدییه وه بوو. له گه ل هه ر ته کائیکی گالیسکه که دا بیتار ده بوونه وه، له پرخه پرخ ده که وتن، چاویان هه لدینا و، خه یال و خه والو له بن لیوانه وه ده یانگوت: "جه ویکی زور جوان و خوشه" و بله ز، به هه ردوو لای پیچه وانه ی یه کدییدا ده که وتنه وه.

وه ختایه ک خویان به هه فهدا کرد، خه و به جورئ دایگرتیوون، نه یانده توانی به ئاسانی چاو بکه نه وه. بوسیر که ره فزی کرد له مالی جان دا، که چاییان بو ئاماده کرابوو دابه زیت، بویه هه ر له بهر ده رگاکه وه، خواحافیزیان لیکرد و به پریان کرد.

ئه مه یه که م شه و بوو که پاریزه ره گه نه جکه له ماله تازه که ی خویدا ده نووست، له ناکاوا شادییه کی مندالانه له سه راپای نیشته، زور خوشحال بوو، ده زگیرانه که ی ئه مشه و ئه و خانوو به دینیت، که دوا ی ماوه یه ک ده بوو به مال و سوکنه ی ئه و.

کاره که ره که پویی بوو، خات رولاند گوتی ئه و ئاوه که گهرم ده کات، چه زیده کرد به خوی چای بو جه ماعت ئاماده بکات، چونکه چه زی نه ده کرد کاره که ران تا دره نگانی شه و بمیننه وه، له ترسی ئاگر که وتنه وه.

هیشتا جگه له خوی و کورپه که ی و کریکاره کان، که سی دی پریان نه نابوو ماله که، بویه وای کرد بوو، تا جوانی

ماله که یان بۆ بکات به سپرایز. جان، له مه دخه له که دا داوای
لینکردن چاوه پروان بکه، ده یویست مۆم و چرا داگیرسینیت،
خاتوو روزمیلی و باوکی و براکهی له تاریکیه که دا راگرت،
ئهوسا ده رگا گه وره کهی خسته سه ر گازی پشت و
هاواریکرد: " وهرن!"

دالانه شووشه به بند و جامخانه که که ئاو یزه یه کی گه وره
پوناکی کردبووه وه و ورده شووشه له نیو لوق و پۆی نه مامی
خورما و درهختین کاوچوک و گولاندا ده بریسکایه وه، که
ته مه شای ئه م دیمه نه ت ده کرد، ده تگوت شانۆیه
پازینراوه ته وه. سپرایزکی دیکه ش مابوو. رولاند، سه ری
له م فه خفه خه و ده ب ده به یه سوorma، له بن لیتوانه وه گوتی: "
پروانه!" پر به دل چه زیده کرد، وه کو چون خه لکی چه پله بۆ
سه رکه و تووان لیده دن، به و ئاوایه له چه پله بدات.

ئهوسا خۆیان به هۆلی یه که مدا کرد، بچووک بوو،
دیواره کانی به قوماشینی زه ر دباوی وه کو ئالتوونی کۆن
داپۆش را بوو، ریک له و قه دیفه یه ده چوو که له قه نه فه
ده گیریت، هۆله گه وره که که تاییه ت بوو به راویژ و
شیره تین یاسایی، زور ساده بوو، سوورباو بوو، له رهنگی
ماسی سه له مون ده چوو، دیمه نکی به شکۆی هه بوو.

جان، له سه ر قه نه فه که ی به رده م میزه که ی، که له کتیبیا
بارکرا بوو، دانیشت و به ده نگینی پر و یقاری ده ستر کرده وه
گوتی:

- به لئ خانمه که م، ده قین قانونی بنجیره، چه ند و
چوون هه لئاگری ئه مه ده گه ل ئه و په زامه ندییه دا که پیم
راگه یان دیت، متمانه یه کی ره هام پیده به خشینت که ئه و

که یسه‌ی به‌رگریمان لیکردوه له زهرفی سی مانگدا، به
ئه‌نجامیکی دلخۆشکه‌ر، کۆتایی دیت.

جان، ده‌یروانیه خاتوو روزمیلی که به‌دهم زه‌رده‌خه‌نه‌وه
ده‌یروانیه خات رولاند، خات رولاند ده‌ستی خاتوو روزمیلی
گرت وگوشی. جان وه‌کو منداله مه‌کته‌بلیان هه‌لبه‌زییه‌وه و
هاواری کرد:

- ئاه، ده‌نگ لێزه چه‌ند ساف و پوونه، ئه‌م هۆله زۆر
له باره بۆ مه‌رافه‌عه، ئه‌وسا که‌وته وتاردان:

- ئه‌گه‌ر به‌زه‌یی به‌ته‌نیا، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ست و سۆزه
ئاساییه‌ی پێوه‌ی ده‌لتیینه‌وه، هۆکار و سه‌ده‌می ته‌بری بوون
بی، ئه‌وا ئیمه‌ هانا بۆ سۆز و به‌زه‌یی ئیوه‌ دینین ده‌سته‌ی
دادوه‌رانی به‌ریز، هانا بۆ دلێ ئیوه، دلێ باو‌کانه‌تان، دلێ
مرۆفانه‌تان دینین، به‌لام ئیمه‌ وێزای ئه‌وه‌ش، یاسامان هه‌یه،
که تاقه‌ زامنی ئه‌وه‌ حه‌قه‌یه‌ که بۆ ئیوه‌ی به‌رز ده‌که‌ینه‌وه.

پیی‌ر، چاویکی به‌ماله‌که‌دا گێنرا، که به‌ته‌ما بوو ببیت
به‌مالی ئه‌وه، زۆر له‌ ره‌فتاره‌کانی براکه‌ی، که زۆری به‌لاوه
گه‌وجانه‌ بوو، په‌ست بوو. خات رولاند، ده‌رگایه‌کی سه‌متی
راستی کرده‌وه وگوتی: - ئه‌مه‌ش ژووری نووستنه.

ئیدی، هه‌موو میهر و شادمانی دایکی لێ به‌دیاره‌که‌وت..
په‌رده‌ی دیواره‌کان، له‌ جۆری (کریتون) ی دروستکراوی
روان بوو، هاوتای کری کۆنی نورماندی بوو.

وینه‌یه‌کی لویسی پازده‌یه‌م به‌ دیواره‌که‌وه هه‌لواسرا‌بوو.
ئافره‌تیکی شوان له‌ میدالیکه‌دا نه‌خشابوو، میداله‌که‌ به
ده‌نوکی جووتن کۆتره‌وه‌ بوو، دیمه‌نیکی گوندیاتی یه‌جگار
جوان و ناسکی به‌ دیوار و په‌رده و قه‌نه‌فه‌کان به‌خشی بوو.

خاتوو روزمیلی گوتی: - ئاە ئەمە زۆر جوانە.
روزمیلی کە چووە ناو ژوورەکەو، زۆر جدیتەر
دەرکەوت. جان لئی پرسى: - ئەمەت بەدلە؟

- زۆر.

- ئەم پەزنامەندییەى تۆم زۆر پىخۆشە.

بۇ ساتىک، بەوپەرى میهر وسۆزەو، روانیانە یەکدى،
ویرای ئەوێش، وەختایەک روزمیلی خۆى لە ژوورى
نووستەکەدا، کە دەبوو بە ژوورى بووکىنى خۆى، هەستى
بە سووکە دلتهنگیەک کرد، کەمىک شلەژا، کە چووە
ژوورەکەو، هەستى کرد سىسەمەکە زۆرپانە، سىسەمى
زەماوەندى راستەقىنەى، بیگومان خات رولاند هەلى
بژاردبوو، چونکە حەزى دەکرد، کورەکەى بە زووترىن کات
ژن بىتیت. ئەم مشورخۆرى و تەگبیرە دایکانەى خات
رولاندى زۆر بەدل بوو، وەکو ئەو بوو بە روزمیلی بلیت:
چاوهروانى ئەون کە بىتیت بە یەکیک لە مالباتەکەى وان.

وەختایەک بۇ هۆلەکە زفپینەو، جان لە ناکاوا دەرگای
لاى چەپى کردەو، ژوورى نانخواردنیان بىنى، ژووریکى
بازنەى بوو، گەورە بوو. سى پەنجەرەى هەبوو، سى چرای
ژاپۇنیان بەسەرەو بوو. دایک و کور جۆرەها توحفەیان تیا
دانابوو، ژوورەکە بە کەل وپەلى حەیزەرەن مۆبیلە کرابوو،
بە پەیکەرى ماگوى چىنى و سوألەت و پارچەین ئاورىشمى
زىرکفت و پەردەین تەنكى پازاوه بە مراورى چوون دلۆپە
ئاو، بە تابلۆ و شمشیر و کلاوخود و قورینگی مومیا کراو،
بە ئامانین ناسک و جوانى سوألەت و لە دار و عاج و
سەدەف و برۆنز دروستکراو پازینرا بوو. ژوورەکە
هەندىک قەرەبالغ بوو، زیدەرۆبى لە پازاندنەو، کرابوو،

دهستانی ناکارامه نهجامیان دابوو، په چاوی زهوق و
په وروږدهی هونهری نه کرابوو، که چی له ژووره کانی دی
زیاتریان به دل بوو.

ته نیا پییر، کومه لیک ئیرادی ته وسامیزی گرت که کردیه
کارنیک که براهی له پروو دابمیتیت. ئیدی میوه له سهر
میزه که قهلا قهلا هلدرا بووه وه، قاپی شیرینی وه کو
مینومیتان بهرز بوو بووه وه. جهامعت زور برسینان نه بوو،
میوه کانیان مژی، سه رو قه بیان له شیرینیه کان دا و به نیوه
خوراوی وازیان لیته پتان. دواي سه عاتیک خاتوو روزمیلی
دوعای خزمه تی خواست.

برپاردره که بابه رولاند، تا بهر دهرگای ماله که ی خوی
له گه لیا بروات، یه کسه له گه ل روزمیلی دا وده رکه وت.
خات رولاند له غیابی کاره که ره که دا، چاویکی دایکانه ی به
ماله که دا گپرا، تا دلنیا بیت که مالی کوره که ی له هیچی که م
نییه. رولاند پرسى:

- بیمه وه به دورا؟

خات رولاند، دواي دوو دلپه کی که م گوتى:

- نا گیانه که م، بؤ خوت بنوو، پییر ده مه نیتته وه.

دواي نه وه ی نه وان پویشتن، خات رولاند مؤمه کانی
ته مراند، میوه کانی هه لگرت، شه کر و شه رابه کانی خسته
دؤلابه که وه و کلپه کانی دانه ده ست جان، نه وسا چوو بؤ
ژووری نووستنه که، ته مه شایه کی سیسه مه که ی کرد،
ته مه شای سوراحیه که ی کرد تا بزانی ئاوی ساردی تیدایه
یان نا، نه وسا سه یری کرد تا بزانی په نجه ره که به باشی
داخراوه یان نا. پییر و جان، به دوو قوئی له هؤله
بچو که که دا بوون، جان، هیشتا له و ئیراده ی پییر په ست

بوو که له زهوقی دابوو، پییریش زور تووړه بوو له وهی که
براکه ی له م خانووه دا ده بینی. به دوو قوئی، به دهم
جگه ره کیشانه وه دانیشتیوون و که سیان قسه یان له گه ل
به کیدا نه ده کرد، پییر له ناکاوا هه ستا وگوتی:

- نه مړو بیوه ژنه که زور ماندوو بوو، به که لکی سه فەر
نایه ت.

جان، له ناکاوا، به هه شتاو رابوو، وه کو که سیکی
دلشکاو تووړه بوو، دلی ته نگ بوو، به راده یه ک په ست و
دلگران بوو، زمانی خه ریک بوو له گو ده که وت، به
دهمه لالکتیوه گوتی:

- له ئیستا وهیوه، قه بوول ناکه م که باسی خاتوو
روزمیلیت کرد، پی بیلی بیوه ژن!

پییر، به فرناخیه وه ئاوړی لیدایه وه وگوتی:

- وادیاره ده ته وئ نه مرم پیبکه یت. یانی به و راده یه
شیت بووی؟ شیتیش به و راده یه؟

جان، هه ستایه سه رپییان وگوتی: ده گه ل منا.

- نا، شیت نه بووم، به لام ره فطارت ده هری کردووم.

پییر، به دهم پیکه نینیکی ته سامیزه وه گوتی:

- له گه ل تودا؟ باشه تو به شیکی له خاتوو روزمیلی؟

- نا، به لام چاک بزانه خاتوو روزمیلی ده بی به

خیزانم.

پییر، به دهم ته وسخه نینکی تووندتره وه گوتی:

- ها! ها! زور چاکه. ئیستا تیگه یشتم بوچی نابین به

بیوه ژنه که ناوی به رم. تو ریگه یه کی ناسکت گرت به ر تا
هه والی زه ماوه نده که تم پیرا بکه یه نی.

- من قەبوول ناكەم گالتم پېيكەيت.. گویت لیتیه.. لیتی قەبوول ناكەم!

جان، پەنگی زەرد ھەلگەرا، دەنگی دەلەرزى، زۆر لەو تەوس و تەوانجەى براکەى پەست بوو کە ئاراستەى ئەو ژنەى کردبوو کە ئەم خۆشى دەویست و بەگەنى کردبوو، پېیریش لە ناکاوا وەکو براىکەى توورەبوو، ھەرھەموو ئەو توورەبىیەى لە دلایا پەنگابوو بوو، ھەرھەموو ئەو بوغز و کینەبەى لە ناخیا کەلەکە بوو، ھەرھەموو ھەلچوونە سەروکتراو ھەکانى، ناو مەتدییە بێدەنگەکانى بە جارێ تەقینەو، دای لە کەللەى و، وەکو گوشارى خویز بەرز بوو ھەو و گوتی:

- ھەت چىیە؟ ناماقولیت کرد.. من ئەمرت پىدەکەم دەمت تىکبەى، گویت لیتیه، من ئەمرت پىدەکەم!

جان، واقى لەم ھەلچوون و توورەبوونە و پەما، کەمیک بىدەنگ بوو. لە زەینى شىرەزەى خۆیدا، بۆ وشەبەک، پەستەبەک دەگەرا کە براکەى پى برىندار بکات.. ھەولتیکى زۆرى دا کە خۆى کۆنترۆل بکات، بە ھىمنى قسان بکات، بۆ ئەو ھى زىاتر براکەى برىندار بکات، گوتی:

- ماو ھەبەکى زۆرە دەزانم کە تۆ ئىرەبىم پىدەبەیت، ماو ھەبەکە کە دەزانى من بە وشەى بىو ھەژن قەلس دەبم، تۆ زىاتر بەکارى دەبەى، ئەمەت لە بەغیلی و ئىرەبى.

پېیر، قاقایەکى تەوسامىزى لیتا و گوتی:

- ھا! ھا! خودایا! سەیرە! ئىرەبىت پىدەبەم! من؟ من؟.. من؟.. من؟.. ئاخىر ئىرەبى بەچىتا بەرم؟.. بە چىتا؟ بە قوزبەکەتا یان بە ئەقلە گەرەکەتا؟..

جان، زور چاک ههستی به کاریگه‌ری قسه‌که‌ی خوی
کرد و گوتی:

- به‌ئێ، تۆ غیره له من ده‌که‌ی، به‌غیلیم پێنده‌به‌یت، تۆ
له‌ مندا‌لیته‌وه به‌ به‌غیلی هاتوویت و که‌سیکی به‌غیل بوویت،
که‌ زانیت ئه‌م ژنه‌ منی ده‌وی و تۆی ناویت، ئیدی پرق
و‌کینه‌ت کردووه به‌ پێشه.

پێیر، زمانی تیک ئالا، له‌م گومان و مه‌زنه‌نده‌یه په‌ست
بوو، گوتی:

- من.. من.. غیره له‌ تۆ ده‌که‌م، به‌غی‌لیت پێنده‌به‌م؟ به
هۆی ئه‌م ژنه‌ گه‌وجه‌وه، به‌هۆی ئه‌م مریشکه‌ حه‌به‌شییه‌وه،
به‌ هۆی ئه‌م قازه‌ قه‌له‌وه‌وه؟

جان، که‌ هه‌ستی کرد، تانه له‌ سه‌ر تانه‌ی لێده‌دا،
به‌رسفی دایه‌وه:

- ئه‌و پۆژه‌ی که‌ له‌ که‌ش‌تی‌ی مرواری دا خۆت
تاقیکرده‌وه، که‌ له‌ من زیاتر و باشتر سه‌ول لێنده‌یت؟ ئه‌و
قسه‌یه‌ی له‌به‌رده‌م خاتوو روزمیلیدا کردت، بۆ ئه‌وه‌ی له‌به‌ر
چاوی ئه‌ودا خۆت بنوینیت؟ به‌لام تۆ له‌ حه‌سوودیدا
ده‌مریت! که‌ ئه‌و سه‌روه‌ته به‌ من به‌خشر، ئیدی پقت
لێهه‌لگرتم، به‌ هه‌موو جۆریک ئه‌وه‌ت ده‌رب‌ری، هه‌موو
خه‌لکه‌که‌ت ئازار دا، به‌رده‌وام ئه‌و تالاوه‌ت کاویژ ده‌کرده‌وه،
که‌ هه‌ناسه‌تی سوار ده‌کرد.

پێیر، به‌پاده‌یه‌ک هه‌لچوو که‌ له‌ حه‌ژمه‌تا هه‌ردوو
کۆله‌مستی گوشین، به‌و بوایه‌ په‌لاماری براکه‌ی بدات و،
ده‌ست بنیته‌ بینی. گوتی:

- ئاه! بێده‌نگ به، باسی ئه‌م سه‌روه‌ته هه‌ر مه‌که!

جان هاواریکرد:

- بەلام، تۇ ئىرهىت لى دەچۆرئ. جارى نەبوو قسه دەگەل بابم ودايكم و، يان مندا بكهت، كه ئىرهىت پئوهديار نەبىت. تۇ بؤيه من دەبوغزىنى چونكه حەسوودىت! بؤيه بەگژ ئەم خەلكەدا دەچىت چونكه بەغىلى. ئىستاش چونكه دەولەمەند بووم ئىدى خۆت پى كۆنترۆل ناكرىت و بوويت بە بوونەوهرىكى ژاردار، دايكمان ئازار دەدەيت و بيانووى پىندەگرىت وەكو ئەوہى ئەوشتە زادەى خەتا وەهەلى ئەوبىت!

پيىر، تالاي كوورەكه پاشەكشەى كرد، دەمى داچەقى بوو، چاوى ئەبلەق بووبوون، كەرىتى ئەو سەگە گرتىبووى كه بۇ ئەنجامدانى تاوان ھاندەدرىت. بەدەنگىكى نزمتر، بەلام پىر ھانكە ھانك گوتى:- بىدەنگ، دەمت تىكنە!

- بىدەنگ نايىم. دەمىكە دەمەوئ، پىر وھزرىنى خۆمت بەروونى وپەوانى پى رابگەيەنم، ئىدى وا خۆت زەمىنەت بۇ خۆشكرىم، بەپاستى شەرمە بۇ تۇ، كه سوور دەزانى من ئەو ژنەم خۆشدەوئ و تۇ بە بەرچاوى منەوہ گالتەى پىندەكەيت. بەلام دەم ودانت دەشكىنم، ئەو دانانەى دەلىنى دانى ئەژدېھان، من ناچارىت دەكەم كه رىزم بگرىت.

- رىزت بگرم. رىزى تۇ!

- بەلى، رىزى من!

- رىزت بگرم.. رىزى تۇيەك كه بە تەماعكارى خۆت ھەموومانىت شەرمەزار كرد؟

- چىت گوت؟ بىلىوہ.. بىلىوہ؟

- دەلىم، نابى كەس مىراتى پياوئىك وەربگرىت و سوور بزانى كورى پياوئىكى دىكەيە.

جان، بئىدەنگ بوو، ھىچ ھالى نەبوو، سەرى لەم تانەوتەشەرە دەرئەکرد. گوتى:

- چۆن؟ وتت.. دووبارەى بکەوہ؟
- ئەوہم پىن گوتى کہ ھەموو خەلکى دەيلئىنەوہ، بووہ بەداستان و کہوتووہتە سەر زاران.. تۆ کوپى ئەو پىاوہى کہ مىراتەکەى خۆى بۇبەجى ھىشتوویت. کوپى پاک وھەلازادە، سەرۋەتئىک قەبوول ناکات، کہ ناو وباوى دايكى بزپئىت.

- پيىر.. پيىر.. پيىر تۆ چۆن باوہر بەمە دەکەيت؟ تۆ.. تۆ.. تۆ ئەم قەسە نەنگىنە دەکەيت؟ ئاخىر ئەمە کەى قەسەى تۆيە؟

- بەلئى.. من.. من. کہواتە تۆ ھەستت بەوہ نەکردوہ کہ چۆن خەرىک بوو لە داخ وکەسەردا دەمردم، ئەوہ يەک مانگ پترە شوو تا بەيانى خەوم پىندا ناکەوئى و بەداخوہ دەتلىمەوہ، بە پۇژوہوہ وەکو ھەيوان خۆم دەشارمەوہ، پووى ناو خەلکىم نەماوہ.. نەمدەزانى چ دەلئىم، نەمدەزانى چى دەکەم، بۆ وام بەسەر ھاتوہ، زۆرم ئازار دەخوارد.. ئىدى زىرەم لەو نەنگە کردبوو، ھەوہلجار تەنيا گومان بوو لەلام.. ئىستا تەواو بۆم پوون بووہتەوہ.

- پيىر.. بئىدەنگ بە.. دايكىم لە ژوورەکەى تەنىشتمانەوہیە! پيىر لەوہ بکەوہ نەبا گوئى لئىمان بىتت.. لەگىنە گوئى لئىمان بىتت.

پئويستى بەوہ بوو، گريى دلى خۆى بکاتەوہ، ھەرچىەکى لە دلدايە بىلئىت، گومانەکانى، بەلگەکانى، يەقىنەکانى، چىرۆكى ئەو وئىنە چکۆلەيەى کہ جارىكى دى

غەيب بووبوو، ھەرھەمووی ھەلپژىت. ئەو قسانەى دەيکردن، كورت وپچرپچر بوون، پەيوەندىيەكى ئەوتويان بەيەكەوھ نەبوو، لە قسەى پياويك دەچوون كە وراوھ بكات. پتدەچوو، ئىستا ئاگاي لە جان نەماين، ئەوھى بىرچووبىن كە دايكى لە ژوورەكەى تەنىشتەوھىيە. بەجۆرى داخاوت وھكو ئەوھى چ كەسيك گوئى لىنى نەبىت، پئويست بوو قسان بكات چونكە گەلەك كەسەردار بوو، تەواو زۆرى بۆ ھاتبوو، زامە سارپژ بووھكەى وھكو دوومەل دەئاوسا، ئىدى ئىستا ئەم دوومەلە دەربووبوو، ھەموو خەلكەكەى لەوتاندبوو. وھكو ھەموو رۆژىك دەستى بە رۆيشتن كرد. چاوەكانى برى بوونە بەردەم خۆى، بەھەلچوونىكى ئائومىدانەوھ ئاماژەى دەكرد، ھەناسە لە ئەوكى گىرابوو. ربق و بوغزەكەى بۆ ھاتەوھ، بە ئاوايەك داخافت، وھكو يەككە دانى بە كلۆلى و داماوى خۆى وكەس وكارەكەيدا نابىن، وھكو يەككە ھەموو ژان و ئازارەكانى خۆى كردبىن بە ھەواى كەر و نادياردا و، ئەو ھەوا وئاسمانەى كە وشەكانى تياردا دەفرى.

جان پەشووكا، لە ناكاوا، قەناعەتى بە ھەلچوونە كوئرانەكانى براكەى ھىنا، پشتنى نا بە دەرگاگەى پشتنەوھ، پئى و ابوو دايكيان لەو دەرگاىەوھ گوئى لىيان دەبىت. دايكيان نەيتوانى لەو دەرگاىەوھ بىتەدەرى، دەبوايە بە ھۆلەكەدا تىپەپرىت. كەچى نەگەرايەوھ، دياربوو جورئەتى نەكردبوو.

پىير، لە ناكاوا پئى بە عارديدا كىشا و ھاوارىكرد:— بۆيە ئەمەم گوت چونكە بەرازم.

به سه‌ری کۆته‌وه، له پشت پلێکانه‌کانه‌وه دیار نه‌ما، جان، که ئازای ته‌زی (سه‌رپوون) بوو، له ده‌نگی ده‌رگه‌ گه‌وره‌که‌ی ده‌ره‌وه که به توندی درا به‌یه‌کا، بیدار بووه‌وه. چهند ساتیکی به سه‌را بووری که هه‌ر چرکه‌یه‌کی له سه‌عاتی درێژتر بوو. له‌م ماوه‌یه‌دا روحی گه‌وجانه‌ خاوه‌ ده‌بووه‌وه. هه‌ستیکرد پێویسته‌ به‌ل‌ز بیره‌کاته‌وه و هه‌لۆیست بنوینیت، به‌لام چاوه‌روانی کرد، له‌به‌ر ترسنۆکی و لاوازی خۆی چه‌زی نه‌ده‌کرد هه‌یچ شتی‌ک تیگیات و بزانیته‌، نه‌یده‌ویست هه‌یچ بیره‌که‌وته‌وه. به‌ ته‌بیعه‌ت له‌و که‌سانه‌ بوو کاری ئه‌م‌رۆ ده‌خه‌نه‌ سه‌به‌ی. وه‌ختایه‌ک پێویست بکات قه‌راریکی خه‌را بدن، به‌ غه‌ریزه‌ له‌ بیانوویه‌ک ده‌گه‌رێن که په‌له‌ نه‌که‌ن.

له‌ ناکاوا، ئه‌و بیده‌نگیه‌ مه‌نگه‌ی که دوا‌ی هاواره‌که‌ی پیه‌ر، تێی ئالا ترساندی، ئه‌و بیده‌نگیه‌ کوت و په‌ره‌ی که له‌ دیوار و که‌ل و په‌له‌کانه‌وه هه‌ل‌ده‌قولا، ده‌گه‌ل رۆشنایی شه‌ش مۆم و دوو چرادا، به‌را‌ده‌یه‌ک ترس و خۆفیان خسته‌ دل‌یه‌وه، که پر به‌دل چه‌زی ده‌کرد هه‌لیت.

میشکی خۆی ته‌کانه‌، بیره‌کانی دوور خسته‌نه‌وه، ویستی بیره‌کاته‌وه.. له‌ ژیا‌نیا هه‌یچ دژواری و ناخۆشیه‌کی نه‌بینی بوو. له‌و خه‌لکه‌ نازدارانه‌ بوو که ژیا‌نیان وه‌کو ئاوی په‌وان، ده‌قه‌تی، قوناغه‌کانی مه‌کته‌ب و خویندنی به‌جدی و بی هه‌یچ سه‌زایه‌ک بیه‌ی، چونکه‌ ژیا‌نی ئارام و بی کێشه‌ و ئاره‌یشه‌ بوو، خویندنی یاسای به‌ رێک و پێکی و بی هه‌یچ گرفتیک ته‌واو کرد. هه‌موو شته‌کانی ئه‌م دنیا‌یه‌ی به‌لاوه‌ ئاسایی بوو، هه‌یچ شتی‌ک مایه‌ی سه‌رنج نه‌بوو. به‌ ته‌بیعه‌ت چه‌زی له‌ نیرام و

زاكونى و ئارامى بوو، هيچ گريئه كى دەر وونى نه بوو،
سه بارهت بهم كارساته، وهكو پياويك بوو، كه وتيبتنه ئاوه وه
ومه له نه زانيت.

هه وه لچار تياما بوو. ئايا براكه ي به هؤى رق
و حه سوودى خؤيه وه درؤ دهكات؟ باشه ئهم كوپه زؤر
گوناح نيه، زؤر سه رگهردان و نائوميد نيه كه ئهم شته به
دايكى دهلى. جان، هه ندئ قسه ي پييري له گوئى دا، له
نيگايدا، له ميتشكيا، له جهستهيدا هه لگرتبوو، هه روه ها
هه نديك له هاواره به سؤييه كانى، له هه لس و كه وته زؤر
ناخؤشه كانى، كه وهكو يه قين ده ياننواند، هه لگرتبوو.

ئيدى دهسته وه ستان نه يده توانى هيچ كارىك بكات، له
را ده به در نيگه ران و دلته نگ بوو، هه ستى ده كرد دايكى له و
ديو ده رگا كه وه يه و، گوئى له هه موو شتيكه وته مه شا
دهكات. ئاخؤ چى دهكات؟ هيچ جووله يه ك نيه، كه نيشانه ي
ئه وه بئى كه سيك له و ديو ده رگا كه وه يه، نه جووله يه ك، نه
هه ناسه يه ك، هه ست پئده كرئت. تو بلئى هه لاتيبت؟ به لام بؤ
كوئ؟ ئه گه ر هه لاتيبت.. ده بئى له په نجه ره كه وه خؤى
هه لدايبتنه سه ر جاده كه!

ته زوو يه كى زؤر خيترى به ترسى به قالبيدا هات،
يه كسه ر هه ستايه سه ر پييان، به تووندى پالى به ده رگا كه وه
نا، نه يكرده وه.. به پرتاو بؤ ژووره كه ي خؤى چوو. چؤل
بوو، ته نيا يه ك مؤمى تيا ده سووتا، له سه ر كؤمه ديه كه
دانرا بوو. جان، به هه شتاو به ره و لاي په نجه ره كه چوو،
به چاوى نيگه رانه وه كه وته ته مه شاي گؤشه و كه ناره كان،

سهیری کرد پهرده و چهرچهفی سیسه مه که دادراوه ته وه،
رایکرد و لای برد.

دایکی له سهر سیسه مه که ی ئه و راکشابوو، دهم وچاوی
له بالیفه که دا نقوم بووبوو، تونند به ههردوو دهستی
گرتبوی تا له وهی پتر گوینی له هیچ نه بیئت. هه وه لچار
وایزانی خنکاو. ئه وساههردوو شانی گرت، وهری گنپرا،
به لام دهستبرداری ئه و بالیفه نه بوو که به دهم وچاوییه وه
گرتبوو و قه پی پندا کردبوو تا هاوار نه کات.

ته ماسی ئه م جهسته رهق بووه و ئه م باسکه گرژانه،
ته زوویه کی به سهراپایدا هینا، ههستی به و عه زابه به تره فه،
ئه و ئازاره له وه سف نه هاتگی که دایکی پیوهی ده تلایه وه.
ده کرد. زور به توندی، به دهست و به دان قوماشه پر له
په ره که ی بالیفه که ی گرتبوو، نابوییه سه رچاوی، نابوی به
گوپچه که کانیه وه بۆ ئه وهی کوره که ی نه یینی، قسه ی ده گه لدا
نه کات، ئه مه خۆی له خۆیدا به لگی ئه و شوکه بوو که
تووشی بووبوو، به لگی ئه و ئازاره بوو که پیوهی
ده تلایه وه. جان، زور به زه یی پندا ده هاته وه، دلّه
ساویلکه که ی خه ریک بوو له به زه ییدا ئه نجن ئه نجن ده بوو.
هیشتا نه بووبوو به قازی، خۆبه خۆ قازییه کی به په حم بوو.
پیاویک بوو لیوان لیو له لاوازی، کورپک بوو سه ررپژ له
میهره بانی. هیچ قسه یه کی پییری بیر نه که وته وه، بییری
لینه کرده وه، گه نگه شه ی نه کرد، به ههردوو دهستان جهسته
جه مه دییه که ی دایکی گرت، نه ی توانی بالیفه که له سهر
پوخساری لابدات، به دهم ماچکردنی جله کانیه وه

هاواریکرد:- دایکه، دایکه، دایکه بهسه زمانه کهم، تهمه شای
من بکه!

ئه گهر، هه موو ئازای ناو به ناو، ته زوویه کی به ئاسته می
پیدا نه هاتبا، سه د سویندت خوار دبا که مردووه، سویندت
نه ده که وت. جان لیکدا لیکدا ده یگوت و ده یگوت وه:

- دایکه، دایکه، گوئی له من بگره، ئه مه راست نییه،
سوور ده زانم که ئه مه راست نییه.

هه ناسه ی خات رولاند ته نگ بوو، ئه وسا گریان له
ئه وکی گیرا، هه به بالیفه که وه که وته هه نسک هه لدان،
هه نگئ ئازای خاو بووه وه، قامکه کانی کرانه وه، بالیفه که ی
بهردا، پو خساری ده رکه وت.

به رنگی زهرد هه لگه پرابوو، ته واو سپی بوو بوو، چاوانی
نوقاند بوون، جان ریزه روندکیکی به دی کرد که به گوناکانیا
ده هاتنه خواری. دهستی له ملی کرد، به ئه سپایی و به داخ و
که سه ره وه چاوه فرمیسه کاوییه کانی ماچ باران کرد،
به رده وام ده یگوت و ده یگوت وه: - دایکه، دایکه ئازیزه که م،
من ده زانم ئه مه راست نییه، مه گری، من ئه وه ده زانم! ئه مه
راست نییه!

خات رولاند، دانیشت، تهمه شای جانی کرد، به هه مان
بینه روایی و ئازایه تی که سیکه وه که بیه وی خوی بکوژیته،
به جانی گوت:- نا، ئه مه راسته کوپه که م.

بو چه ند ساتیک هه ردووکیان بیده نگ بوون، کړوکپ
به رانه بهر به یه کدی وه ستان، خات رولاند که خه ریک بوو
ده خنکا ملی به رز کرده وه، سه ری برده دواوه، تا هه وا

ههلمژیت، ئەوسا سەرلەنوێ خۆی کۆنترۆل کردەووە
دوو باره گوتی:

- ئەمە راستە کورم، درۆی بۆ چیبێ؟ ئەمە راستە.
ئەگەر درۆم بکردایە باوەرێ پێنەدەکردم.

خات رولاند، شیت ئاسا، ترس دایگرت، جان لە نزیک
سیسەمەکه کهوتە سەرچۆکان و لەبن لیوانەووە گوتی:-
بێدەنگ بە دایکه، قسە ی وا مەکه.

بە توانا و رۆببونیکی ترسناکهووە ههستا و گوتی:

- هیچی دیم نەماوە پیتی بلیم. بە دوعا کورەکه م.

خات رولاند، بەرەو دەرگا که رۆیی، جان، باوەشی پێدا
کرد و هاواری کرد:- چی دەکهی دایکه؟ بۆ کوێ دەرپۆیت؟
- نازانم.. چوزانم!.. هیچ کاریکم نییه بیکه م.

بە تەنیا، ههنگاوی ههئینا تا ههئیت. جان تووند گرتی،
تەنیا یەک وشە ی پێ بوو که لیکدا لیکدا دوو باره ی
دەکردهووە:- دایکه، دایکه، دایکه..

خات رولاند، بە دەم خۆ راپسکاندنهووە، که دەیویست
خۆی لە دەستی کورەکه ی دەرپاز بکات، گوتی:

- نا، نا، له ئیستا به دواوه ئیدی دایکت نیم، نه بۆ تۆ
و نه بۆ هیچ بهنی به شهڕیکی دی ناکه مه هیچ، هیچ، هیچ! نه
باوکت ههیه و نه دایک کورەکه م!! به دوعا.

یەکسەر زانی که ئەگەر بیهئیت بیروات، ئیدی ههڕگیز
نایبیینتەووە. بهرزی کردەووە و له سەر قەنەفه که داینا، به
تۆبزی داینا، ئەوجا کهوتە سەر ئەژنویان، باوەشی پێدا
کردو گوتی:

- هەرگیز لیره دەرناچیت، دایکه گیان، من خوشم
دهویتی، من دتهپاریزم، تو دایکی منیت.
خات رولاند، به راویژیکی ماندوو و، له بن لیوانه وه
گوتی:

- نا کورپه کم، شتی وانابیت، راسته تو دهرم ناکهیت،
به لام به هیچ جورئ نام بوریت.
- من؟ من؟ تو باش نامناسیت.

به وپه ری دلسۆزی وخۆشه ویستییه وه ئه و قسه یه ی
کرد. ته نانهت خات رولاند هاواریکی کرد، سه ری جانی
گرت، پر به ههر دوو دهستی قژه که ی گرت، به توندی
رایکیشا و به حه واسپه رتی پوو و پوخساری ماچ کرد،
ئه وسا بیده نگ بوو، پرومه تی نا به پرومه تی کورپه که یه وه
له میانی ردینه که یه وه ههستی به گهرمی گۆشته که ی کرد،
ئه وسا ده می له په نا گوئی نا و به ئه سپایی و به چه دوو
گوتی:

- نا کورپه ئازیزه که م جان، تو سبه ی لیم نابووریت،
تو باوه رت به وه هه یه و خۆت ده خاپینی، ئیستا لیم
ده بووری، ئه م بوردنه ژیا نی دهرباز کردم، به لام پیویست
ناکات چیتر بمدینیت.

جان، دایکی گرتبوو، دووباره ی کرده وه: - دایکه، قسه ی
وا مه که!

- به لی رۆله که م، پیویسته برۆم. نازانم بو کوئ و
چۆن ئه م کاره ده که م و، چی ده لیم، به لام پیتقیه برۆم.
جورئت ناکه م نه ته مه شات بکه م و نه ماچت بکه م،
تیده گه ی ت؟

كۆرە چكۆلەكەم، يانى پىت وايە من بتوانم لە نىوان ئىتوھەدا،
لە نىوان تۆ وبراكەتدا بژىم؟

- بەلى داىكە، ئەوھندەم خۆش دەويى كە بىر لەو شتە
نەكەيتەوھ.

- ئۇف! ئۇف! شتى وا مەحالە!

- نەخىت مەحال نىيە.

- چۆن دەتوانم لەنىوان تۆ وبراكەتدا بىر لە شتى وا

نەكەمەوھ؟

- باشە ئىتوھە بىرى لىتاكەنەوھ؟

- من، بەش بە حالى خۆم سويندت بۆ دەخۆم.

- بەلام بە درىژايى رۆژ بىرى لىدەكەيتەوھ.

- نەخىر، سويندت بۆ دەخۆم. گوئى بگرە: ئەگەر تۆ

بپزىت، پەيوەندى بە سوپاوه دەكەم و، خۆ دەكوژم.

ئەم ھەرەشە مندالانەيە خات رولاندى ھاروژاند، دەستى

لە مىلى كرد و بەسۆزو مېھرەوھ كەوتە نەوازشتى وگوئى:

- من لەوھە زىاترم خۆشەويى كە وىناى دەكەيت،

زىاتر لەوھە وىناى دەكەى، پتر لەوھە وىناى دەكەيت، ئاقل

بە. تەنيا ھەشت رۆژ خۆت بگرە، خۆت تاقى بگرەوھ، بەلىنم

پىن دەدەى، ھەر ھەشت رۆژ؟ دەتوانى ئەم داوايەم جىبەجى

بكەيت؟

ھەردوو دەستى نانە سەر شانەكانى جان، گرتىە باوھەش

و گوئى:

- كۆرەكەم.. با ھەول بەدەين ھىور بىن، بە سۆز بىر

نەكەينەوھ. پىم بەدە با پىت بلىم، ئەگەر بۆ تاقە جارىك ئەوھم

لە زارى تۆ ببىستايە كە مانگىكە لە زارى براكەتى دەبىستم،

ئەگەر بۇ تاقە جارىك لە چاوانى تۇدا ئەو دەم خويندباوہ كە لەچاوانى براكتى دەخوئىنمەوہ، ئەگەر ھەستەم بە تاقە يەك وشە يان نىگايەك بىكردايە، ئەگەر ھەستەم بەوہ بىكردايە تۆش وەكو ئەو دەم بوغزىنى، تاقە يەك سەعات بەند نەدەبووم، بۇ ھەتا ھەتايە دەروئىشتەم، دوای يەك سەعات، گویت لىيە.

- دايكە، سوئندت بۇ دەخۆم كە..

- رېم بدە با قسە بىكەم... يەك مانگى خشتە من بە ئازارەوہ دەتلىمەوہ، تالانەوہ ئەمما تالانەوہ، رېك لەو ساتەوہ كە زانىم براكتە، كورپەكەي دىكەم، لېم بەگومانە، چىركە بەچىركە مەزىندەي دروست لىدەدات، ھەموو چىركە يەك دەمردم و دەژيامەوہ، ئازارىكم دەچىشت كە مەحالە بتوانم بۆتى وەسەف بىكەم.

دەنگى بە رادەيەك خەمناك بوو، كە كارى لە جان كرد و پوندك زايىە چاوانى، جان وىستى دەست لە مىلى بىكات، بەلام خات رولاند دەلەكى دا وگوئى:

- رېم بىكە.. گوئى بىگرە.. ھىشتا زۆرشت ماوہ تا پىتى بلىم بۇ ئەوہى تىبگەيت.. بەلام تۆ تىناگەيت.. چونكە من.. ئەگەر بىمىنمەوہ... پىويستە.. نا، ناتوانم!..

- بلى دايكە، قسەي خۆت بىكە.

- چاكە، بەلى، بەلاي كەمەوہ بۇ ئەوہى نە خۆم و نە خەلكى دى نەخەلەتتىم... دەتەوئى لە گەل تۆ وەمىنم، وانىيە، لەبەر ئەمە، بۇ ئەوہى بتوانىن سەيرى يەكدى بىكەين، ھەموو رۆژئى لە مالاوہ، پىكفە قسان بىكەين، چونكە من وام لىھاتووہ جورئەت ناكەم دەرگا بىكەمەوہ، دەترسم، براكتە لە پشت دەرگا كەوہ بىدىنم، لە بەر ئەمە پىويستە، نەك لەبەر

ئەوھى بمبورى، بمبەخشىت، ئەوھى كە زۆر ئازارم دەدات
 بوردنە، بەلكو لەو كارە پەست نەبىت كە كردوومە. دەبى
 ھەستىكى بەھىزى ئەوتۆت لە جەم چى بىت كە لە ھەستى
 ھەموو خەلكى جياواز بىت، تا پىت بلىم: " كورى رولاند نىت
 " بىئەوھى لەم قسەيە شەرمەزار بى، لە تەرىقىدا سوور
 بىتەوھە و، بى ئەوھى بمبوغزىنى! زۆر ئازارم بەمەوھە
 خوارد، ئىدى بەسە... زۆرم ئازار خوارد، لەوھى پتر بەرگە
 ناگرم، نا، لە تواناما نەما، ئەم ئازارەى من لە دوئىتوھە
 دەستى پىتەكردوھە، لە مېژە دەستى پىكردوھە. بەلام تۆ
 ناتوانى لەمە تىنگەيت! جا بۇ ئەوھى بتوانىن پىكەوھە بژىن،
 يەكدىمان خۆشبوئى، يەكدى لە ئامىز بگرىن جان گيان،
 پىتوئىستە ئەوھت پى بلىم: من ماشقەى بابت بووم، لەوھش
 زياتر بووم، ژنى بووم، ژنى راستەقىنەى، من لە ناخ و
 نىھادى خۆما ھەست بە ھىچ شەرمەزارىيەك ناكەم، ھەرگىز
 ژىوان نىم و، من تا ئىستاش، ھەرچەند مردووشە، ھەر
 خۆشم دەوئى و، لەمەو دواش ھەر خۆشم دەوئى، من جگە
 لەو كەسى دىكەم خۆشنەوئىستوھەو، ئەو ھەموو ژيانم بوو،
 ھەموو خۆشى و شادىكەم، ھەموو ئاواتىكم، ھەموو سەبر و
 سەلوایەكم بوو.. لە ماوھىيەكى زۇرا، ھەموو شتىك، ھەموو
 شتىك بوو بۇ من! گوئى لە داىكى خۆت بگرە كورەكەم،
 لەبەردەم ئەو خوايەى ھاوھبان سەرەوھە و ئاگای لىمە
 دەيلىم: خۆ ئەگەر تووشم بە تووشى ئەوھوھە نەبوایە،
 ھەستم بە ھىچ جوانىيەك لە ژيانى خۆما نەدەكرد، نە
 ھەستم بە مېھر، نە بە خۆشى نەدەكرد، ھەرگىز ھەستم بە
 ھىچ نەدەكرد، من لە ھەموو شتىكا ھەر قەرزاربارى ئەوم!

لەم دنیایەدا تەنیا ئەوم هەبوو، دوای ئەو ئێوە هەردووکتان، بڕاکەت و تۆ، بەبێ ئێوە، ژیانم، تاریک، چۆل و هۆل، لێدەبوو بە شەو و زەنگ. هیچ خۆشنە دەویست، هیچ نە دەزانى، ئارەزووی هیچ نە دەکرد. نە دەگریام، چونکە گریابوو جان گیان، ئاخ! ئەوسای کە بۆ ئێرە بارمان کرد، گریام.

من بە تەواوەتى، بە خواىشتى خۆم، بە پەپى شادى و پەزنامە ندىیەوه، بە درىژایى دەدانه سال، چ وەكو جەستە و چ وەكو روخ خۆم رادەستى كردبوو، بە شایەدى و بە پەرچاوى خواوه كە هەردووكمانى بە نەسىبى يەكدى كردبوو، ژنى بووم، ئەویش میزدم بوو. پاشان تیگەيشتم كە قىانى وى بۆ من، لە قىانى من بۆ ئەو كەمتر بوو، هەميشە كەسىكى چاك و مەحبوب و مپهرەبان بوو. ئەوه كۆتایى هات! ئۆف! چەند گریام...! چەند ناخۆش بوو، ئیدی ئەوه ژيانە!.. هیچ شتىك بەردەوام ناییت... هاتینە ئێرە، ئیدی نەمدەبینى، ئەویش هەرگیز نەهات... لە هەموو نامەكانیا سۆز و بەلینى دەدامى!.. هەميشە چاوەروانم دەکرد!.. ئیدی نەمدەبینى! ئەنجام ئەوەتا مرد!.. بەلام بەوەدا كە بیری لە تۆ کردوو تەوه، وادیاره خۆشى وىستوین. من تا دوا هەناسە خۆشم دەویت، قەت حاشای لىناكەم، تۆشم خۆش دەویت چونکە كۆپى ئەویت، قەتیش لە بەردەم تۆ شەرم لەوه ناکەم! تىدەگەیت؟ تەرىق نابمەوه! ئەگەر دەتەوئ وەمىنم دەبى بە باوكایەتى ئەو قایىل بىت و، هەندىجار باسى بكەین و، بىرى خۆشت بوئ و كە تەمەشای يەكدى دەكەین، بىرى لىبکەینەوه، یادى بكەینەوه. ئەگەر ناتەوئ، ئەگەر ناتوانى،

ئەوا من بەخێر و تۆ بە سەلامەت گیانەكەم. مەحالە پێكەو
هەلبەكەین! من بە بریار و قەراری تۆ دەكەم.

جان، بە دەنگێکی نەرم گوتی: -- بمینەو دەیکە.

خات رولاند، توند هەردوو باسکی گرت، دووبارە
دەستی بەگریان کرد، ئەوسا پرومەتی نا بە پرومەتی
كوپەكەیهو دەووبارە گوتی:

- بەلێ، ئەدی پێیر؟ حالمان لەگەڵ ئەودا چۆن دەبیت!
جان لەبن لیوانەو گوتی: -- چاریکی بۆ دەدۆزینەو،
ناتوانی لە نزیکي ئەو بژیت.

تەزوویەکی پێداهات، یادەوهری كوپە گەورەكە
بیتاقەتی كرد و گوتی:

- نا، لەگەلیا هەلناكەم، نا! نا!

بە دلتهنگی خۆی هاویشته باوهرشی جان وهاواریكرد:

- فریام كەو، ئەوم لە كۆل بكەو، كوپری خۆم
پزگارم بكە، شتیك بكە، نازانم.. بگەرئ.. پزگارم بكە!
- بەلێ دایكە، دەگەرئیم.

- هەر ئیستا.. دەبئ.. زوو.. بەتەنیا جیم مەهیئە!
زۆر لێی دەترسم.. زۆر دەترسم!

- بەلێ، چاریك دەدۆزمەو، سۆزت دەدەمئ.

- یۆف، بەلام زوو، زوو، تۆ نازانی كە كاتی ئەو
دەبینم چیم بەسەردیت. ئەوسا، بە دەنگێکی زۆر ئەوی بە
گوێیدا چپاند:-- لێرە، لەلای خۆت بمشارەو.

لە فكران راچوو، یەكسەر پەي بە مەترسی ئەم تەگبیرە
برد. بەلام چاری نەبوو، دەبوايە بگەرئ، زۆر بگەرئ،
گەنگەشە بكات، ئاقلانە و بە هەنجەتی وردو، پوو بەپرووی
ئەم شیتاتی و ترسەي دایکی ببیتەو. خات رولاند گوتی:

- تهنیا ئەم شەو. سبەى يەكك بۆلای رولاند بنیره
كه پتی بلیت: من نه خۆش بووم.

- مادام پبیر لیره بو، شتی واناییت. دەى كه مئیک
زات وه بهر خۆت بنه. خهمت نه بئ، به خۆم مشووری هه موو
شتیک ده خۆم. به لئنت دده مئ، له سبه یه وه سه عات نۆ له
ماوه له وه ده بم. دەى شه پقه كهت له سه ر بنه با بته گه یه نمه وه.

- دەى به دلئی تو ده كه م.

به لاره ملییه كئى مندالانه ی پر ترس و منه تباریه وه ئەو
قسه یه ی كرد. ویستی هه ستیت، به لام زۆر به تووندی
ده له رزی، نه ی توانی خۆی به پتوه بگریت، جان، قه نداغی دایه،
سرکه ی له لا جانکه كانی هه لسوو. وازی لئیننا تا وه خۆ
بیته وه. ئەوجا به هه مان ئاواى دووی مندال بوون،
ئازاره كه ی دامرکایه وه. ئەنجام توانی خۆی به پتوه بگریت و
پئ بکات، ئیدی قۆلی جانی گرت.

وه ختایه ك به بهر باله خانه ی شاره وانیدا رهت بوون،
سه عات سئى شه و بوو. له بهر ده رگای ماله وه دایکی ماچ
کرد وگوتی: - به دوعا دایکه گیان، ورهت به رزبیت.

خات رولاند، به هه نگاوی سووک به پلکانه كاندا
سه رکه وت، چووه ژووره كه ی خۆیه وه، بله ز جله كانی
داکهند، به هه مان هه ستی ژنانی هه له كاری جارانه وه، به
ته ریقی خۆی به ژیر جیگا که یدا کرد تا له پال رولاند، كه له
گه رمه ی پرخ وهوړی خه ودا بوو، بنوئت.

له ماله كه دا تهنیا پبیر بیدار بوو و، گوئی لئبوو كه دایکی
هاته وه.

(۸)

کاتی جان گه پیه وه شوقه که ی خوی، له سه ر قه نه فه
گه وره که پالکه وت. ئه و خه م و په ژاره یه ی که کردیه کاریک
براکه ی وه کو حه یوانیکی پراوه دوو نراو غار بدات و هه لیت
و به پیچه وانه ی ته بیعه تی ساردی خوی ره فتار بکات،
قه له می ده ست و پیتی ئه وی شکاند.

ههستی کرد، ته و او خاوبو وه ته وه، ناتوانی بجولیت،
ناتوانی بپرواته ناو جینگاکه ی، چ وه کو جهسته وچ وه کو روح
داهینزاراوه، داپروخواه، ویرانه، وه کو پییر، دوو چاری
به دگومانی له ئه سل و فه سلی خوی نه بووبوو، ئه و ئابرووه
په نه انه ی که قاوغی دلانی به خونازیوه، لینه درابوو، به لکو
ئه و، ئه و جه زره به یه ی قه در، که له هه مان کاتدا هه ره شه ی
له هه موو، خه م و خولیا و ئاواته له دلا شیرینه کانیشی
ده کرد، ته و او شه که تی کردبوو.

وه ختایه ک، روحی ئارام بووه وه، کاتی بیره کانی که له
ئوای کانی زولال تر بوون و ده ستانیک لیلیان کرد، پوو
به پرووی ئه و ره وشه بووه وه که بوی که شف بوو. خو
ئه گه ر نهینسی له دایکبوونه که ی به شیوه یه کی دی و له
رینگه یه کی دیکه وه بو که شف بوایه و زانی بوایه، بیگومان
په ست ده بوو، له کانگای دله وه خه مگین ده بوو. به لام دوا ی
شه ره که ی له گه ل براکه یدا و، دوا ی ئیعترا فه بی چه ند
وچوونه که ی دایکی هه ر توانایه کی هه لچوون ویاخی بوونی
له ده ست دا. ئه و شوکه ی که پتیکه وت ئه وهنده تووند بوو،
که به وپه ری میهره بانیه وه، هه ر حوکمیکه ی پیشوه خته و
ئه خلاق فرۆشیه کی به په له، له خوی دوور بخاته وه. له لایه کی
دیکه وه پیوای به رخودان نه بوو. حه زی له شه ر و دژایه تی

هیچ کەسیک نەبوو و بە تاییبەتی شەپری دژ بەخۆی، ئیدی بە مەیلیکی غەریزی وئیسراحەتخوایییەکی خۆرسکەوێ مەلی بۆ ژیانی ئارام و هیدی دا. هەستی بە نیگەرانی و ترس لەو قسە و قسەلۆکانە کرد، کە لە دەورووبەری دەکران و کەم و زۆر ئەویشی دەگرتەوێ. دەیزانی بیەوی و نەیهوی ئەمە هەر پروودەدات، جا بۆ ئەوێ ئەمە لە خۆی دوور بخاتەوێ، بپاری دا، ئەوپەڕی هەولێ خۆی بدات، هەولیکی جدی، لە سەر ووی هەولێ بەشەرانیوە بێ. هەولیک زۆر بەخیرایی، لە سبەینیوە واداری بکات، کە ئەم کیشەیه تی بپەرینیت، چونکە بە تەبیەت حەزی بەو چارەسەرە هەنووکەییانە هەبوو، کە وریەکی وەبەر بنەن و ئەو بێ دەسلاتی و بێ ئیرادەییە لە لا بسپرتەوێ کە لە میژ بوو لەگەلیا بوو. لەلایەکی ترەوێ نەفەسی محاماتی و پاریزەری ئەو گیانە لە لا دروستکردبوو، کە حالەت وپەوشە ئالۆزەکان جیا بکاتەوێ هەلیان بسەنگینیت، ئاگاداری کیشەیی ناوخی مالباتە شپرزەکان بوو بۆیە بەکسەر پەیی بەهەموو ئەو ئەنجامە چاوەرۆان کراوانە برد کە لەگین بوو لەبارە دەروونیەکی بەراکەیهوێ بکەوێنەوێ. بۆیە لە پوانگە وگۆشەنیگای پێشەییەوێ، هەموو هەنگاوەکانی دواتری هینایە بەرچاوی خۆی، ریک وەکو ئەوێ لە پاش بویەریکی ئەخلاقی کۆمەلیک پەیهەندی ئاینەدەگەرایی بۆ هەندیک لە مشتەریەکانی خۆی ریک بخات. مەحاله هیچ مامەلە و بەرخوردیکی بەردەوام لەگەل پیردا بکریت. بەلام دەشیت بە ئاسانی خۆی لە بەراکەیی بیویرئ و لەمالهکەیی خۆیدا بمینیتەوێ، بەلام چۆن دایکی لەگەل کورپە گەرەکهیدا و لەیک مالدا هەلبکات.

ماوهیهکی زۆر به دەم بیرکردنه و وه له سەر بالیفه کانی دانیشت، به خه یال جوړه ها چاره سهری ده دوزیه وه و دواوی به بئ ئه وهی بگاته ههچ ته گبیریکی قه ناعه تبه خش هه ره مووی ره فز ده کرد.

له ناکاوا بیرۆکه یه کی بۆهات: ئایا ره وایه ئه م سهروهت و سامانهی که وه ریگرتووه بۆ خۆی هه لگرت، کاریکی ئابروومه ندانه یه؟ یه که مجار وه لامه که ی " نه خیر " بو. بریاریدا به سه ره ژاران و نه دارانیدا دابه ش بکات. ئه مه کاریکی قورسه، ده ی کیشه نییه، که ل و پهل و شمه که کانی ده فروشیت و وه کو خه لکی دی مل به کار و کاسبیه وه ده نیت، وه کو هه موو ئه وانیه که ژانیان به کار ده ست پیده که ن. ئه م بریاره پیاوانه به سوئییه وه کو قامچی چزه ی لی هه لده ستان. له جیی خۆی هه ستا، رۆیی هه نییه ی نا به جامی په نجه ره که وه. پیتشتر هه ژار بو، دووباره بۆ هه ژاری ده گه رپته وه، به هه رحال، خۆ هه ژاریی نایکوژیت. نیگای له سه ره ئه و گلۆپه غازیه ی که له شه قامه که دا ده سووتا گیرسایه وه. ژنیکی دیرکه وتوو به سه ره شوسته که دا ده رۆیی، یه کسه ره خاتوو روزمیلی هاته وه بیر. دلی داخوړپا، هه موو ئاکامه کانی بریاره نه رینییه که ی خۆی هاته به رچاو. ئیدی نابئ ئه م ژنه بخواژیت، ده بئ ده ستبهرداری شادمانی بیت، ده ستبهرداری هه موو شتیک بییت، ئایا ده توانی ده ستبه ردار بییت، به تایبه تی که تازه به لینی به و ئافره ته داوه؟ ئه و ژنه بۆیه پتی رازی بوو چونکه ده یزانی ده وله مه نده. باشه به هه ژاریش پتی قاییل ده بیت، ئایا مافی ئه وه ی هه یه داوای ئه م قوربانیه له م ژنه بکات و به سه ریا بیسه پینیت؟ باشه وا باشتر نییه، به ئه مانه ت سهروه ته که لای خۆی هه لگرت و

پاشان به سەر هه ژاراندا دابهشی بکات؟ هەر هه موو خه م
وخولیا و ئاواته په نهانه کانی، له قولایی روحیا به گز به کدیدا
ده چوون و خو په رستی و خو ویستی له ژیر په رده ی
ئابرو و مه ندیدا دهشارده وه. ئیدی حیره تی به که می شوینی بۆ
بیانو و هه نه جتهانی زیره کانه چۆل کرد، پاشان وه دیار
که وته وه، دوا یی جار هکی دی سپردایه وه.

هاته وه و دانیشت، بییری له هه نه جته تیکی بنجبرو
یه کلاکه ره وه ده کرده وه، بۆ بیانو و یه کی به هینز ده گه را، تا له
دوو دلیه کانی بخره له سیت و قه ناعه ت به خودی خو ی بکات.
بیست چه لان ئه م پرسیاره ی له خو ی دووباره کرده وه: "مادامیکی به وه قاییل بووم که کور ی ئه م پیاوه بم، ئایا
ئاسایی نییه به میراته که شی رازی بم؟" به لام ئه م هه نه جته
قه ناعه تبه خش نه بوو، نه یتوانی قه ناعه ت به ناخودئاگایی ئه و
بکات که له بن لیوانه وه گو تی: "نا".

له ناکاوا ئه مه ی به بیرا هات: مادام من کور ی ئه م پیاوه
نیم که وام ده زانی باوکه م، که واته هیچ شتیکی ئه وم چ له
ژیانیا و چ پاش مردنی پی نابریت، ئه م کاره نه ماقووله و
نه په وایه. ئه مه ده کاته دزی له براکه م.

به م بۆ چوونه تازه یه ئاسووده بوو، باری دهروونی
سووک بوو، ئاوپی لای په نه جهره که ی دایه وه. گو تی: به لئ،
پنویسته ده سته به ردار ی میراتی خانه واده که م بم،
هه ره هه مووی بۆ پییر بیت، مادام کور ی باوکی ئه و نیم، ئه مه
دروسته. ئایا له م حاله دا کاری دروست ئه وه نییه که
سهروهت و سامانه که ی باوکه م بۆ خۆم هه لگرم؟

دوا ی ئه م ئیعتراف و قه راره ی که گوا یه هیچ میراتیکی
رولان دی پی نابریت و بریاری داوه ده سته به ردار ی بی بۆ

پيیر، له و پوانگه یه وه قهراری دا سهروه ته که ی ماریشال
بؤخوی هه لگريت، چونکه نه گهر ههردوو به شه ميراته که، چ
ئه وه ی ماریشال و چ ئه وه ی رولاند ره فز بکات، ههنگی
ده بی سوال بکات.

پاش ئه وه ی ئه م کيشه ورده ی چاره سه ر کرد، که وته
بيیر کردنه وه له پيیرو بوون ومانی وی له مالbate که دا. چونی
دوور بخاته وه؟ هه رچی سه ری هینا و سه ری برد، نه ی توانی
چاره سه ری کی کرده یی وه دوزئ، وه ختایه ک گوئی له دهنگی
که شتی که ی هه لمی بوو که خوی به به نده ره که دا ده کرد، وای
هات به خه یالا که وه لامی کی بؤ نازل بوو، هه ر به جله کانیه وه
له سه ر سیسه مه که ی راکشا، تا رۆژ بووه وه، به دم
خه یالاته وه تلایه وه.

ده ورو به ری سه عات نو، له مال وه ده رکه وت تا بزانی
ئاخۆ پرۆژه که ی هی ئه وه یه جیبه جی بکريت یان نا، پاشان
دوای هاتن وچوونیکي زۆر، بؤ مالی که س وکاره که ی
گه رپایه وه، دایکی له ژووره که ی خۆیدا چاوه روانی ئه می
ده کرد. دایکی گوئی:

- نه گه ر تۆ نه هاتبا ی، هه رگیز نه ده ویرام دابه زم.
دوای ئه وه دهنگی رولاند له سه ر قالد رمه که وه بهرز
بووه وه، هاواری ده کرد: - وادیاره ئه مپۆ نان ناخوین!
که س وه لامی نه دایه وه، قیژاندی: - جوزفین، چ ده کن؟
دهنگی کاره که ره که له قولایی ژیرزه مینه که وه بهرز
بووه وه:

- ئه وه تام، قوربان.. چیته.
- ئه دی خانمت له کوئییه؟
- خانم له سه ره وه یه.. ده گهل ئاغای جان دایه.

ھەنگى، بۆلەيەكى كرد، سەرى بۇ نھۆمى سەرەوھ بەرز
 كردهوھ و بانگى كرد:- لويىز؟
 خات رولاند، دەرگاگەي بە ئاستەم كردهوھو بەرسقى
 دايەوھ:- چيىھ؟ ھاوړىم؟
 - يانى نان نەخۆين.
 - ئەوھتايىن، ھاوړىم، واھاتين.
 خات رولاند دابەزى، جان دووى كەوت. رولاند كە
 جاني بينى ھاواری كرد:- عەجايىب، ئەمە تۆ لىرەيت! ھەروا
 زوو لە مالاكەي خۆت بىزار بوويت.
 - نا، باوكە، ئەم بەيانىھە ھەندى قسەم لە گەل دايكمدا
 ھەبوو.

جان، بە دەستى كراوھوھ چووه پىشى، وەختايەك
 پىرەمىرد باوكانە دەستى گوشى، ھەستىكى غەريپى
 چاوھروان نەكرى، ئازاي سىر وگرژ كرد، ھەستى
 جىابوونەوھو مالاوايى يەكجارەكى.

خات رولاند پرسى: - پىير نەھاتوھتەوھ؟

مىردەكەي شانەكانى ھەلتەكاند وگوتى:

- نا، بەلام قەيدى نىيە، ھەموو جارى دىر دەكەوي، با
 چاوھروانى ئەو نەكەين و ئىمە نانى خۆمان بخۆين.
 خات رولاند، ئاوړى لاي جاني دايەوھ وگوتى:
 - كورم، بىرۆ بىھىنە، ئەگەر كەس چاوھروانى نەكات
 خەفەت دەخوا.

- بەلئى، دايكەگيان، ھەر ئىستا دەچمە دووي.

جان، بە پليكانەكاندا سەرکەوت، بە نەفەس و نىھتى
 پىاوئىكى پەشۆكاوى ترساوھوھ كە بۆ شەپ بىروات،

سەرکەوت. که له دەرگای دا، پییر، وەلامی دایەو:--
فەرموو.

جان وەژوور کەوت. پییر، بە سەر میزەکەیا دانەوی
بوو وەو و خەریکی نووسینی شتیک بوو. جان گوتی: -
پۆژباش.

ئیدی بەجۆری تەوقەیان دەگەڵ یەکدی دا کرد وەکو
ئەوێ دوینی هیچ شتیک پووی نەداییت.

- نایەیتە خوارەو نان بخۆیت؟

- بەلام.. ها.. کارم زۆرە.

دەنگی پییر دەلەرزى و چاوەکانی ئەبلەق بوون. براکەى

پرسی چی بکات.

- ئەوان لە خوارەو چاوەروانت دەکەن.

- ئاە! ئایا... ئایا دایکمان لە خوارەو یە؟

- بەئێ. ئەو بەخۆى ناردمى بە شوینتدا.

- ئاە! کەواتە.. دادەبەزم.

لە بەر دەرگاکی هەلۆستەیهکی کرد، ئەوسا بەرەبەرە
دەرگاکی کێدەو. داک و بابی بەرانبەر بەیەکدی لە دەوری
میزەکە دانیشتبوون.

یەکەمجار بەیئەوێ چاوەلبرئ، بەیئەوێ چ
قسەیهک بکات، لە دایکی نزیک بوو وەو، لە جیاتی ئەوێ
وەکو جارێ پوومەتی دایکی ماچ بکات، هەنیهى ماچ کرد،
هەستی کرد دایکی دەمی دینیتە پیشەو، بەلام هەستی بە
تەماسی لێوکانی لە سەر پوومەتی خۆی نەکرد، دلێ بەم
مجامەلە پوولتیه داخوړپا و لە دلێ خویدا پرسى: " ئاخو
دوای دەرچوونی من چ بلین ". جان بە میهرهانی لیکدا لیکدا
دەیکوت؛ " دایکە " و " دایکەگیان " و بایەخی پێدەداو خزمەتی

دهکرد و چای بۆ تیدهکرد. ئیدی پییر تیگهیی که به دوو
قولی گریاون، بهلام نهیتوانی بچیته بنج و بناوانی هزر
وبیری وان!

ئاخۆ جان باوه‌ری وابوو که دایکی تاوانباره، براکه‌ی
که‌سینکی شه‌ره‌نگیزه، ئیدی سه‌رله‌نوئ هه‌موو ئه‌و ئیرادانه‌ی
که به‌خۆی دروستی کردبوون، ئه‌و نه‌پینییه نه‌نگینه‌ی که‌شفی
کردبوو، هیرشیان بۆ هینایه‌وه‌و ئه‌وکیان گرت، زاریان
به‌ست، زمانیان له‌گۆ خست و نه‌یان هینشت هیچ بلت.

ئیدی که‌لکه‌له‌یه‌کی توندی هه‌لاتنی که‌وته سه‌ر،
که‌لکه‌له‌ی ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌م ماله‌ی چیتر به‌مالی خۆیی
نه‌ده‌زانی، به‌جییلت، ئه‌م خه‌لکانه‌ به‌جی بیلی که‌ ته‌نیا
داویکی قرچۆک به‌وانه‌وه‌ی ده‌به‌ست.

یستی یه‌کسه‌ر هه‌ستی و بروات بۆ شوینیک، ئیدی
هه‌رشوینیک بیت. هه‌ستی کرد هه‌موو شتیک ته‌واو بوو،
کو‌تایی هات و ناتوانی له‌گه‌ل ئه‌واندا بمینتته‌وه، به‌بینته‌وه‌ی
له‌ده‌ستی خۆیدا بی ئه‌وان ئه‌زیه‌ت ده‌دات و ئه‌وانیش بۆ ئه‌م
مایه‌ی عه‌زابینکی بن برانه‌وه‌ن، عه‌زابینک به‌رگه‌ی ناگریت.

جان قسه‌ی ده‌کرد، رولاندی ده‌دواند، بیته‌وه‌ی گوئی له
پای پییر بیت، پنی وابوو له‌نیاز و نیه‌تی براکه‌ی حالی بووه،
هه‌ر به‌تۆنی ده‌نگیا په‌ی به‌نیاز و نیه‌تی براکه‌ی بردوووه.
جان گوئی:

- وادیاره ئه‌مه‌ جو‌انترین که‌شتی ناو گه‌ له
که‌شتیه‌که‌یان ده‌بیت. باسی شه‌ش هه‌زار و پینج سه‌ده‌ به‌رمیل
ده‌که‌ن. مانگی داها‌توو ده‌ست به‌یه‌که‌م سه‌فه‌ری خۆی
ده‌کات.

رولاند، بەحەپەساوی گوتی: - ئاوا زووا! وام ویتنا دەکرد،
 کە ئەم ھاوینە ناجوولیت.
 - زۆریان پەلەپە، دەیانەوی بەر لە پایز لە یەكەم
 سەفەری دەریایی خۆیان ببەنەو.
 ئەم بەیانیه، سەریکی نووسینگەى کومپانیاكەم دا، قسەم
 دەگەل یەكێك لە ئەندامانى نووسینگەكەدا كرد.
 - ھا! ھا! كئ بوو؟
 - ئاغای مارشاند، دۆستى دلسۆزى سەرۆك و
 ئەنجوومەنى كارگێرییە.
 - عەجەب، چما دەیناسیت؟
 - بەلى، ئىشتىكى بچووكم پى هەبوو.
 - باشە دەتوانى هەركاتى كەشتى "لورین" گەییە
 بەندەرەكە ولەنگەرى گرت، بىگەیهنیتە كەشتى نىوبراو؟
 - بىگومان، لەو ئاسانتر نىیە!
 جان لە دوودل دەچوو، بۆ پستەيەك دەگەرا،
 بىگەپنیتەو سەر ئەسلى ئەو بابەتەى باسى دەکرد. دەستى
 بە قسان كردهو.
 - بە شىوێهەكى گشتى، ژيانى ناو كەشتیەكە زور
 باشە، ئەو خەلكانەى لەم پاپۆرە دەریا و ئەتلەسى برانەدا
 كار دەكەن، نیوہى سالاكە لە هەردوو شارە جوانەكەى
 نیویورك و ھافەر و لە سەر عاردى بەسەر دەبەن و
 نیوہەكەى تری لە دەریا و لە گەل خەلكانى باشدا
 دەمىنیتەو، دەتوانى ئاشنا و پڕوشناى باش بدۆزیتەو و
 بگريت و سوودیان لىوہ بگريت. تەسەور بکە كاپتنەكە
 دەتوانى تەنیا لە پاشەكەوتى خەلۆزا سالانە بیست و پینچ
 ھەزار فرانك و ھەندىجار زیاترىش بە دەست بىتى.

رولان، به واقعی ورپه وه، به شتویه په کی باوه پ نه کرده نیه وه
فیکه په کی کیتشا. جان دریژه ی دایی وگوتی:

- کاشیر و ژمیریاری که شتیه که، موچه که ی ده گاته
نزیکه ی ده هزار، دکتوری که شتیه که ته نیا له معاینه ی
جیگیرا، پینچ هزار و ده گریت، جگه له وه ی سوکنه
و خواردن و رون ساکی و گهر مکه ره وه و هموو
خزمه تگوزاریه کی دیکه شی بق دابین ده گریت.. و ئه مه به لای
که مه وه هاوتای ده هزار ده کاته وه که شتیکی زور باشه.

پییر، چاوانی هه لبرین، نیگای له نیگای براکه ی
هه له نگوت، په کسه ر تیی گه یی، هه نگی دوا ی که میک دوودلی
پرسی:

- باشه، زحمه ته، دکتوریک له و پاپوره دا کاری
ده ست بکه ویت؟

- ئا و نا. ئه مه وه ستاوه ته سه ر هه ل و مه رج و
ناسیاوی و پشتیوانی.

بیده نگیه کی دوور ودریژ بالی به سه ردا کیتشان، ئه وسا
دکتور له سه ری رویی: - 'سورین' مانگی داهاتوو
ده رده چیت؟

- به لی، له سه وتی مانگی داهاتوودا.

هه ردووکیان بیده نگ بوون، پییر ده بیره وه چوو: ئه گهر
وه کو دکتوریک له م پاپوره دا دابمه زری، زورچاکه، ئه مه
چاره سه ریکی باشه، پاشان، پاشان به رچاو پوونیه کی لا
دروست ده بیت که بزانی چی بکات، له وانه په واز له
پاپوره که بیتنی، به لام خو پیش ئه مه ده توانی بیتنه وه ی داوی
هیچ شتیک له خانه واده که ی بکات، نانی خوی په یدا بکات و
منه تی که س هه لنه گریت. پییری ناچار سه عاته که ی فروشت،

چونکه نهیده ویست دست له دایکی پان بکاته وه! جگه له وه هیچ پاره یه کی دی پهنه بوو، ئیدی هیچ چار و مالیجه یه کی نه بوو، جگه له وه ی نانی ئه م ماله بخوات، که لئی بوو بوو به دۆزه خ و تیای نه ده حه وایه وه. زۆری به لاهه زه حمه ت بوو، له جیگه یه کی غهیره ز جیگا که ی خوی و له ژیر میچیکی دیکه دا بخوایت و خهوی لیکه ویت. ئه وسا به سووکه دوو دلویه که وه گوتی: - ئه گه ر بمتوانیبا، له و پاپۆرده کاریکم دهست بکه ویت له گه لیا دهرویشتم.

جان پرسى: - بۆ ناتوانیت؟

- چونکه من له "کۆمپانیای ئه تله نتى" دا که س ناسم.

رولاند، حه په سا، گوتی: - ئه دی پرۆژه جوانه کانت چیان به سه ر دیت؟

پبیر، له بن لیوانه وه گوتی:

- هه ندی رۆژان هه ن پیاو ده بی له پیناوی ئامانجین باشتردا دهست به رداریان بیت و بیانکات به قوربانى، وپرای ئه وه ش ئه مه ی من گه ره که مه بیکه م، ته نیا هویه که بۆ کۆکردنه وه ی چه ند هه زار فرانکیک، بۆ زامنکردنى ئاینده.

رولاندی باوک، خیرا قه ناعه تی کرد وگوتی:

- هه قی خۆیه تی، له زهرفی دوو سالدا ده توانی شهش ههوت هه زار فرانکیک پاشه کهوت بکه ی، ئه گه ر به چاکی به کاری بیئی، ئاسۆیه کی به رینتر له به رده متا ده کاته وه. لویز توچ ده لیتیت؟

لویز، به دهنگیکى نهوی و ئالۆز گوتی: - پیموايه بیرکردنه وه که ی پبیر، بیرکردنه وه یه کی دروسته.

رولاند هاواریکرد:

- من دەچم قسە لە گەل ئاغای بولان دا دەکەم، زۆر باشی دەناسم، لە دادگای بازارگانیدا قازیبە، خۆی بۆ کارین کۆمپانیاکە تەرخان کردووە، ھەر ھە جەنابی "لوینان" ش دەناسم، کە کەشتیان ساز دەکات، دۆستی گیانی بە گیانی یەکیک لە نوێنەرەکانی سەرۆکە.

جان، لە براکە ی پرسی:

- دەتەوێ، ئەمە دەمی جەنابی ماریشاندا تاقی بکەم ھە و بزەنم بە نیازی چیبە؟

- بەلێ، زۆریش مەمنوون دەبم.

پیسەر، پاش ئەو ھە بۆ چەند ساتیک دەبیر ھە وە چوو، دووبارە گوتی:

- ڕەنگە باشترین کار ئەو ھە بێ نامە یە ک بۆ مامۆستاکانم لە کۆلیژی پزیشکی، کە زۆریان ڕیز دەگرتم بنووسم، کۆمپانیاکە زۆر جار خەلکی ئاسایی ھەل دەبژێریت، ئیدی نامە ی گەرم و گورپی مامۆستایانی وەکو: ماروسیل، فلاش، ریموسو، بوریکل، دەوریککی ئەرینی دەبیت و لە ھەر پالائوتنیککی گوماناوی زیاتر دەبخوات. ئەو ھەندە بەسە ماریشاندا بەرادەرت ئەم نامانە بخاتە بەردەستی ئەنجوومەنی کارگێری.

جان، ئەم پیشانیازە ی زۆر بە دل بوو و گوتی:-

بیرۆکە یەکی زۆر جوانە!

بە خۆشحالی و ئاسوودە یی ھە پیکە نی، دلنیا بوو لە سەرکەوتنی ڕیکارە کە و بۆ ماو ھە یەکی زۆر ئۆخژنی لە دل و دەروون گەرا و، گوتی:- ئەمە نامە یان بۆ دەنیریت؟

- ھەر ئیستا، ھەنووکە دەست بە نووسینی دەکەم.

قاو ھە ناخۆم ھە، ئە عسابم تەواو نییە.

ئەوسا ھەستا و پۆيى، ھەنگى جان ئاوپرى لە داىكى
دايەو ھە گوتى:

- ئەدى تۆ دايكە، دەتەوئى چ بکەيت؟
- ھىچ.. نازانم.
- دەتەوئى لە گەل منا بىئى سەرى خاتوو روزمىلى
بدەين؟

- بەلام.. بەلى.. بەلى.
- دەزانى.. دەبى ئەمپۆ بچم بۆلاى.
- بەلى.. بەلى.. راستە.
رولاند، و پىراى ئەو ھى خۆى لەو قسە و باسانە
ھەلنە دەقورتاند كە لە بەردەميا دەكران، پرسى: - بۆچى
دەبىت؟

- چونكە بەلنىم دابوئى كە سەرى بدم.
- ئاھ! زورچاكە. ئەمەيان شتىكى ديكە يە.
دەستى بە داگرتنە ھى سەبىلەكەى كرد، دايك و كور بە
پلىكانە كاندا سەركەوتن تا شەپقە كانيان بىئن.
كە كەوتنە پىگا، جان لىئى پرسى: - دايكە دەتەوئى قۆلى
من بگريت؟

جاران قەت نەيدە ھىشت دايكى قۆلى بگريت، وا
راھاتبوون شان بەشانى يەكدى پىكەن. دايكى قايىل بوو و
قۆلى گرت. ماو ھەك بە بىدەنگى پىيان كرد، ئەوسا جان بە
دايكى گوت: - تۆ پىت وايە پىير بە پىستى بىت؟
دايكى لە بن لىوانە ھە گوتى: - داماو ھە!
- بۆچى، داماو ھە؟ لە پاپۆرى "لورىن" دا ھەركىز
داماو نابى.

- نا.. من ئەو دەزانم، بەلام بىر لە زۆرشتى دى دەكەمەو.

سەرى دانەواندبوو، دەفیکریكى قولەوہ چووبوو، پى بە پى كورەكەى رى دەکرد، ئەوسا بە تۆنىكى غەرىب، وەكو كەسىك بىەوى پاشماوہى بىرىكى دوور ودرىزى نەپنى تەواو بکات، گوتى:

- كە زيان شتىكى دزىوہ! كە جارى پووى تىكرىت و خۇى جوان نواند، ئەوا واى بە حالى ئەو كەسەى پادەستى دەپىت، دەپى پاشان باجىكى گەورە بدات.

جان، بە راویژىكى نەوى گوتى:- دایكەگيان، مەگەرىوہ سەر ئەم باسە.

- شتى وا دەپى؟ من ھەمىشە بىرى لىدەكەمەو.

- قەينا، لە بىرت دەچىتەوہ.

خات رولاند، بىدەنگ بوو، ئەوسا بە كەسەرىكى قولەوہ گوتى:

- ئاھ! چەند بەختەوہر دەبووم ئەگەر شووم بە

پىاویكى دى بکردبايە!

زۆر رقى لە رولاند ھەستا، خەتای ھەموو ھەلەكانى خۇى، كلۆلى ونەگبەتەكانى خۇى خستە ئەستوى، دزىوى، گەوجىەتى و رەزا قورسى رولاند، خستىە ئەستوى شەپرىوى ئەو، بى شەخسىەتى ئەو، ئەوئەندە رەزا قورس و بى شەخسىەت بوو، ناچار بوو ھەلى بەلەتینىت، يەكك لە كورەكانى ھىوابراو بکات و ئەم ئىعترافە بە سوئ و نازارە بۆ كورى دووہمى بکات. ئەو ئىعترافەى كە خویناوى جگەرى خواردەوہ، دلى زامدار کرد، دلى دایك. لە بن

لیوانه وه گوتی: - چند کاره ساته کچیک شوو به پیاویکی
وهکو میترده که ی من بکات.

جان، هیچ وه لامیکی نه دایه وه. بیری له وه که سه
دهکرده وه که تا ئیستا وای ده زانی باوکیه تی، وادیار بوو
ئهو بیره ئالۆزه ی که ماوه یه کی زۆر بوو دهرباره ی
شه پړیوی و بی شه خسیه تی بابی، دهرباره ی ته وس
وتوانجه به رده و امه کانی براکه ی و گوئ نه دانی خه لکی به م
وته نانه ت قیزوبیزی کاره که ره که ش له م، هه بیوو، هه ر
هه موویان زه مینه یان بو روحی خو شکرد که ئیعترافه
نه نگینه که ی دایکی قه بوول بکات. که مترین باجی ئه و ره وشه
ئه مه بوو که کورپی پیاویکی دی بی، هیچ کاردانه وه یه کی
سه باره ت به و شوکه ی دوینی نه بوو، نه هه لچوونی، نه رق
و کینه یی، نه تووره بوونیکی نه نواند که خات رولاند
بترسینیت، چونکه ده میک بوو له دللی خویا به و ئازاره وه
ده تلایه وه که کورپی ئه م پیاوه خوین تال وگه مژهو
ساویلکه یه بوو.

گه یینه مالی خاتوو روزمیلی. مالی له شه قامی سانت
ئه درس بوو، له قاتی سییه می ته لاریکی گه وره ی تایبه ت به
خویدا ئاکنجی بوو. په نجه ره کانی ده یانراونیه به نده ری
هاقر، سه رانسهری به نده ره که دیار بوو.

وه ختایه ک ژنه ی تاین، خات رولاندی بینی که له
پیشه وه وه ژورکه وت، له جیاتی وه کو جاران ده ست بین
وته وقه ی ده گه لدا بکات، هه ردوو باسکی بو گرته وه وه ده ستی
له ملی وه رینا، چونکه له دللی خویدا هوی هاتنه که ی
خه ملاند بوو.

موبيله وشتهكانى ناو هولەكە مەخمەلى بوون، هېشتا
 پەردەيان بەسەرەوۋە بوو، ديوارەكان بە كاغەزىن
 رەنگاۋرەنگى گۈل گۈلى، ديوارپۇش كرابوون، چوار تابلۇى
 ھەلگۈلراۋ، كە مېردە كاپتەكەى كىرى بوونى، بە
 ديوارەكانەوۋە ھەلۋاسرابوون، ئەم تابلۇيانە، چوار دېمەنى
 دەريايى پۇمانسىيانەيان دەنۋاند، تابلۇى يەكەم ژنە
 ماسىقانىكى نىشانەدا، كە لە كەنارەكەدا ۋەستابوو و
 دەستەسپرەكەى تەكان دەدا و ئەو بەلەمەى كە مېردەكەى
 ھەلگرتبوو، لە ھەتەر و ئاسۆى چاۋى ون بوو. لە تابلۇى
 دووھەمدا ھەمان ئافرەت لە سەر كەنارەكە كەوتبووۋە
 سەرچۆكان و ھەردوو باسكى لە سەر سىنگى تىك
 ئالاندبوون، لە دوورەوۋە، لە ژىر ئاسمانى شىن و پىرشنگدارا،
 بەسەر دەريايەكى بەپىل و شەپۇلانى ناواقىيەوۋە، دەپروانىيە
 بەلەمى مېردەكەى كە خەرىك بوو غەرق دەبوو. دوو
 تابلۇكەى دى دوو دېمەنى چوون يەكى ناو چىنىكى
 كۆمەلايەتى بالايان نىشانەدا، ئافرەتىكى گەنجى زەرى
 پوخسار، ھەردوو ئانىشىكى نابوونە سەر قەراخى
 كەشتىيەكى گەورەى ناو دەريايەك وخەياللاۋى و بە چاۋانى
 ھەسەرەتبارى نىماكى رۈندكانەوۋە دەپروانىيە كەنارەكە كە
 زۆر دووركەوتبووۋەوۋە. ئاخۇ كىسى لە دواى خۆى بەجى
 ھىشتتبوو؟ تابلۇى چوارەم ھەمان ئافرەتى گەنج بوو، لە
 سەر قەنەفەيەكى نىك پەنجەرەيەكى كراوۋەدا كە دەپروانىيە
 ئوقيانوۋوسەكە، دانىشتبوو و بورابوۋەوۋە، نامەيەك لە
 دەستى بەر بووبوۋەوۋە سەر فەرشەكە. كەۋاتە مردبوو،
 ھەيفى! ميوان، بە شىۋەيەكى گىشتى بەو دېمەنانە خەمبار
 دەبوون، يەكسەر و بى ھىچ شەرح و شىرۇفەيەك، بى ھىچ

چەند وچوون و گەنگەشەيەك لىيان حالى دەبوون، بەزەييان بەو دووژنە بەلەنگازەدا دەھاتەو، ئەگەرچى ھۆكارى خەمىنى ژنەكەى نىوان ئەو دووانەيان نەدەزانى. بەلام ھەر ئەو گونگى و ئالۋزىش زەمىنەى بۇ خەيالان خۇشدەكرد، پەنگە دەزگىرانەكەى لە دەست داىت! ھەر چوار تابلۇكە، بالكىش بوون، ھەر كە ميوان وەژوور دەكەوت، يەكسەر نىگای دەچووه سەر تابلۇكان، تابلۇى چى! ئەفسوونيان دەبوو، مەستى جوانيان دەبوو.

جان، لە بەر ئەوہى زوو زوو دەھات، دەنا نەيدەتوانى چاويان لى بگوازىتەو، ھەمىشە لە ھەر چوار گرتەكەى ئەو دوو ژنە رادەما، كە بە رادەيەك لىكدى دەچوون لە تۇ واىە خوشكن .

ھەستت دەكرد، جۆرە پاكىيەك لەو نىگارە پروونەو، كە لە شىوہى نەحتا وبە سەلىقەى مودىرن دروستكرابوو ھەلدەقولىت و جۆرە گەورەيى وشكۆيەك بەموبىلە و كەلوپەلەكان دەبەخشىت.

قەنەفەكان، بەرىك وپىكى دانرابوون، ھەندىكيان لە پال ديوارەكان و ھەندىكى دىكەيان لە دەورى مىنزە چكۆلەكەدا دانرابوون، پەردە سىپەكان زۆر پاك و خاوين و بەتەرتىب و بى ھىچ چىرچ و لۆچىك ھەلواسرابوون، ئەوھندە ساف و پاست ھاتبوونە خوارەو، كە لە دللى خۇدا ھەزت دەكرد، كەمىك چىرچيان تىبخەيت، زەرپەيەك گەرد وتۆز بە زەنگە شووشەيەكەو نەبوو، سەعاتىكى زىركفت دانرابوو كە لە دوورەو لە كالەكىكى زەردى گەيىو دەچوو.

جووتە ژن، كە لە سەر كورسسيهكانى خۇيان
دانىشتبوون، كەمىك خۇيان راستكردهوه و خات رولاند
پرسى: - ئەمپۇ ئەچوويتە دەرى؟
- نەخىز، كەمىك ماندووم.

ئەوسا بەجۆره منەتبارىيەكەوه بۇ جان و دايكى، باسى
ھەموو ئەو خۇشيانەى كرد كەلە سەيران و ماسىقانىەكەدا،
بىنى بووى وگوتى:

- دەزانن من ئەم بەيانىە روبىانەكانى خۆم خوارد.
بەلەزەت بوون. ئەگەر حەزتان لىبوو با سەيرانىكى دىكەى
وەكو ئەمە بكەين.

جان، قسەكەى پىپىرى وگوتى: - پات چىيە، پىش ئەوهى
سەيرانى دووم بكەين، كۆتايى بە سەيرانى يەكەممان بىنين!
- چۆن؟ من پىموايە تەواو بووه، كۆتايى ھاتووه.
- ئۆه! خانمەكەم. من لاي خۆمەوه، لە تاویرەلانەكەى
سان جوان دا، نىچىرىكم گرت، دەمەوى بۇ مالى خۆمى
بگوازمەوه.

ئىدى، بە دەم جۆره نازفرۇشيبەكەوه، خۆى لە گىلى
داو، گوتى:

- تو؟ چىت گرت؟
- ژنىكا! من و دايكم بۇ ئەوه ھاتووين، لىت بېرسىن
كە ئاخۇ ئەم بەيانىە راي خۆت نەگۆپيوه.
- نەخىز، قوربان، من راي خۆم نەگۆپيوه، من..
ھەنگى جان، دەستى بۇ كردهوه، روزمىلى بەگەرم
وگۆپى و گورج دەستى لە نىو دەستى نا. جان پرسى: - لە
نزيكتىن كاتدا، وانىيە؟
- ھەركاتى دەتەوى.

- له زهرفی شهش ههفته دا.
- نازانم، تۆ چ دهلتی خهسووی سبهینی؟
- خات رولاند، به دهم زهردهیهکی کهمیک رهشبینانهوه بهرسفی دایهوه:
- من، هیچ نالیم، هیچ پیشنیازو بیرۆکهیهکم لانییه. سوپاست دهکه م که به جان رازیت، چونکه تۆ زۆر بهختهوهری دهکهیت.
- ههرچیمان له دهست بی له رای شادمانی خۆمان دهیکهین دایکهگیان.
- خاتوو روزمیلی، بۆ یهکه مجار عاتیفی هاته بهرچاو، ههستا و پر به ههردوو باسکی باوهشی به خات رولاندا کرد و وهکو مندا له ههمیزی گرت، ئەم مجامه له و هاوسۆزیه تازیه، دلێ نهخۆشی ژنه ی به لهنگازی هیتایه جۆش. نهیتوانی گوزارش له ههستهکانی بکات. ئەمه ی ههم به لاوه ناخۆش و ههم به لاوه خۆشبوو. ناخۆش بوو که کوربه گوره که ی له دهست دابوو، خۆش بوو که کچیکی گوره جینگاکه ی بۆ پر کردبووهوه.
- وهختایهک پروو به پروو له سههر کورسهیهکانیان پۆنیشبوون، دهستی یهکیان گرت، دهست له ناو دهست و به دهم زهردهخه نهوه به جۆری ته مه شای یه کدییان ده کرد، دهتگوت "جان" یان له بیر چوو.
- پاشان، باسی ئاماده کردنی ته دارهکی زهماوهنده که یان کرد. دوا ی ئه وه ی بریار له سههر هه موو شتیک درا و پیکخرا، روزمیلی له ناکاوا شتیکی بچوکی وه بیر هاته وه و پرسى:- هه لبه ته راویژتان به جه نابی رولاند کردوو، وانیه؟

دایک و کوپ، هەردووکیان سوور بوونەو، دایکە کە بەرسفی دایەو، - ئۆه! نەخێر.

پاشان، کەوتە دوو دالی، هەستیکرد، وەلامە کە ی پێویستی بە شەرە، بۆیە لە سەری پۆی:

- ئیمە، هەموو شتیک بەبێ پرس و پای ئەو دەکەین. گرینگ ئەو، هە قەراریکمان دا ئەوی لێئاگادار دەکەینەو. خاتوو روزمیلی بزەیه کە بۆکرد و بە هیچ ئاوایک مەندەهۆش نەبوو، ئیدی ئەمە ی بەلاو ئاسایی بوو و بە نیشانە ی ئەو، زانی کە ئەم پیاو بەیەخی نییە. وەختایە ک خات رولاند و کوپە کە زفرینەو، خات رولاند بە دەم رینگاوه گوتی: با بچین بۆ ماله کەت، دەمەوی ئیسراحتی بکەم.

خات رولاند، هەستی دەکرد، کە سیکە بی پەنا و پاسار، بی پشت و پشتیوان، چونکە لە ماله کە ی خۆیدا دەترسا.

بە دوو قۆلی خۆیان بە ماله کە ی جاندا کرد. هەرکە هەستی کرد دەرگا کە ی لە دواو داخرا، ئاه و ئۆخە یە کە قوولی هەلکیشا، وەکو ئەو، داخستنی دەرگا کە، دلنایی بی بەخشی بیت، لە بری ئەو، وەکو بەتەما بوو ئیسراحت بکات، کەوتە کردنەو، دەرگای دۆلاب و کۆمە دیەکان، تا لە جل و بەرگ و چەرچەف و دەسمال و گۆرەویەکان دلنیا بیتهو.

تەرتیبی شتەکانی گۆری، تا تەرتیبی وەدۆزی کە جوانتر بیته بەرچاوی، بەرچاوی بەرپۆه بەری ماله کە، وەختایە ک شتەکانی بە دلی خۆی تەرتیب کرد، خاوی و شۆرت و کراسەکانی لە سەر مێزە چکۆلە کە ی خۆی دانا،

ئیدی شتهکانی به سی پیزی سهرهکی دانان، جل و بهرگی ژیرهوه، چهچهفین مالکه، پهردهی سهر میزهکان، نهوجا کهمیک دور کهوتهوه، تا تهمشای ناکامی کارهکهی بکات و، گوتی:- جان، کوا وهره تهمشا بکه بزانه ئه مه چند جوانه!

جان، ههستا، بۆ ئهوهی دلی دایکی خو شبکات، دل بهندی خوی به کارهکهی دهربری. دواي ئهوهی جان دانیشهوه، خات رولاند له ناکاوا به ئهسپایی له کورسیهکهی نزیك بووهوهو له پشتهوه گهردنی رامووسی، دهستیکی له ملی وهرینا و به و حالهوه به دهستهکهی دیکهی شتیکی دیکهی له کاغهزیکی سپیهوه پینچراوی له سوپاکه نا. جان پرسى:-
ئه مه چییه؟

که خات رولاند بهرسفی نه دایهوه، یه کسهر تیگهیی. فورمی چوارچتیهکهی ناسییهوه و گوتی:- کوا بیتهی.

به لام خات رولاند، وای نواند که گویی لینه بووه. پووی بۆ لای دۆلاب و کۆمه دیه که وهرگیترا. جان ههستا، وینه کۆن و به نازارهکهی هه لگرت، به ناو مالکه دا پۆیی تا له چاوی میزه که پیدا ههلی بگرت، خستیه چه کمه جهی میزه که یه وه و دایخستهوه و به کلایل دوو بای پیندا دا. خات رولاند به سهری قامکهکانی فرمیسکی چاوهکانی سرى، ئهوسا به راویژیکی نیمچه له رزان گوتی:

- هه نووکه، چاوی دهگنیم تا بزانه کاره که ره تازه که موبه قه کهی ته رتیب کردووه یان نا، مادام وهدهرکه و توهوه دهتوانم ته مشای هه موو شتهکان بکه م تا بزانه چۆن.

(۹)

جه‌نابی مارشانده، نامه‌کانی، مامۆستایان: ماروسل، ریموسو، فلاش و بوریکلی، پیتشکه‌ش به ئەنجوومه‌نی ' کۆمپانیای ئەتلەنتی ' کرد، نامه‌ی چی! یه‌کی‌پارچه مه‌دح و ستایشی دکتۆر پییر رولاندی قوتابی خۆیان بوو، جه‌نابی بولان، قازی دادگای بازرگان و جه‌نابی لوینانی که‌شتی سازی نیودار و جه‌نابی ماریشالی سه‌رۆکی شاره‌وانی هافەر، که دۆستی تایبه‌تی کاپتن بوسیر بوو، هەر هه‌موویان پشتیوانیان له ناوه‌رۆکی نامه‌ی مامۆستاکان کرد.

کۆمپانیای ناقبری به ریکه‌وت هیتشتا دکتۆری بۆ که‌شتیه‌که دانه‌م‌زراندبوو. پییر شانسی هه‌بوو، دوا‌ی چهند رۆژیک دامه‌زرا. به‌یانیه‌ک، وه‌ختایه‌ک له خۆگۆرین بووه‌وه، جو‌زفینی کاره‌که‌ر زهرفتیکی دای‌ی که فرمائی دامه‌زراندنه‌که‌ی تیا‌بوو. ئەوه‌نده خۆشحال بوو، له تۆوا‌یه که‌سیکی مه‌حکووم به ئیعدامه وحوکه‌که‌یان بۆ سووک کردووه، که بی‌ری له سه‌فه‌ر، له ژیا‌نی ئارامی ناو ده‌ریای به پیل و شه‌پۆلان، له ژیا‌نی ده‌ربه‌ده‌ری و سه‌رگه‌ردانی ده‌کرده‌وه، هه‌ستی ده‌کرد، ئازاره‌که‌ی ده‌داته‌کزی و سووک ده‌بی...

ئهو ئیستا له مالی بابیا که‌سیکه نامۆ، بیده‌نگ، سرک و به‌گومان. له‌و ساوه‌ی که نه‌ینیه‌ دزیوه‌که، قیزه‌ونه‌که، ئەو نه‌ینیه‌ی که به برا‌که‌یی گوتبوو، هه‌ستی ده‌کرد هه‌موو په‌یوه‌ندیه‌کانی ده‌گه‌ل مالبات و خانه‌واده‌که‌یندا پچ‌راوه. په‌شیمان بوو له‌وه‌ی که به جانی گوتبوو. هه‌ستی ده‌کرد که‌سیکی بی‌زراو، خراپ و قیزه‌ونه، هه‌رچه‌نده ئەو خه‌به‌ره که‌میک باری ده‌روونی سووک کرد. سه‌یری دایکی و

براکه‌ی نه‌ده‌کرد. چاویان له یه‌کدی ده‌دزییه‌وه. هه‌میشه له خۆی ده‌پرسی: "ئاخۆ دایکیان چی به جان گوتووه؟ ئایا ئیعترافی کردووه یان حاشا ودرۆ؟ ئه‌دی براکه‌م قه‌ناعه‌تی به چیه؟ چ گومانیکه‌ی له دایکه‌یه‌تی؟ چ گومانیکه‌ی له من هه‌یه؟" ئه‌م له‌گه‌زه‌ی بۆ هه‌لته‌هات، زۆر په‌ست بوو. وێرایی ئه‌مه‌ش له غیابی رولاندا، مه‌گه‌ر به ده‌گه‌من ده‌نا قسه‌ی ده‌گه‌ل نه‌ده‌کردن. ده‌یویست خۆی له پرسیاران دوور بگریت.

که نامه و فرمانی دامه‌زراندنه‌که‌ی وه‌رگرت، هه‌ر هه‌مان رۆژ پیشانی خانه‌واده‌که‌ی دا. بابی که کابرایه‌کی گه‌شبین بوو و به هه‌موو شتیک دلی خۆشده‌بوو له چه‌پله‌ی دا. جان که زۆری پینخۆش بوو، به راولێژیکه‌ی جدی گوتی:

- پر به‌دل پیرۆزباییت لێده‌که‌م، چونکه من ده‌زانم هه‌فڕکانی زۆره‌ن که هه‌ول بۆ ئه‌و کاره‌ ده‌دن، وادیاره نامه‌ی مامۆستاكانت، ده‌وری خۆیان دیتووه.

دایکی، سه‌ری ماچ کرد و له‌بن لێوانه‌وه گوتی: - زۆر خۆشحالم که سه‌رکه‌وتیت.

دوای نانی نیوه‌پۆ چوو بۆ نووسینگه‌ی کۆمپانیاکه، تا له زۆرشت بپرسیت، پرسیارێ ناوی دکتۆره‌که‌ی که‌شتی بیکاردی کرد که قه‌راربوو سه‌به‌ی ده‌رچیت، تا پرسیارێ هه‌موو ورد و درشتیکه‌ی ژیانه تازه‌که‌ی خۆی و ئه‌و زروفه تایبه‌تییه‌ی لێبکات که روو به‌رووی ده‌بووه‌وه.

دکتۆر بیرت، له سه‌ر که‌نار بوو، پێیر چوو بۆلای، له ژووریکه‌ی بچکۆله‌ی که‌شته‌که‌دا، گه‌نجیکه‌ی موو زه‌ردی پێشن که له براکه‌ی ده‌چوو، پێشوازی کرد. ماوه‌یه‌کی زۆر قسه‌یان کرد. له دووره‌وه گویی له ده‌نگ و هه‌را و

ههنگامه یه کی زۆر بوو، کهل و پهل و شتومه ک له پاپۆره که بار دهکرا، ئیدی دهنگی کهل و په له کان دهگه له دهنگ و جووله ی پتی کریکاره کان و جووله ی سلینگ و رافیه کان که سه ندوقانیان دهگواسته وه و بار دهکرد تیکه له دهبوون، ههروه ها دهگه له شاورى سهر کریکاران و ههراو ههنگامه ی راکیشان و کوکردنه وه ی زنجیران نه و سلینگه زه به لاحانه ی که که شتی زه لامه که بیان ده له رانده وه تیکه له ده بوو.

پبیر، دواى نه وه ی هاوړپکه ی به جیهیتشت و که و ته پ، خه مکی تازه دایگرت، وهکو نه و مژ و دوومانه ی له ده ریاوه بهرز ده بیته وه، تیی ئالا، له و په پری دنیاوه دههات. نه م چره ته مه جوړه نهینی و جنتیوکی له تویی خویدا هه لگرتبوو، له دیار و ده قهریکی شه رانی دووره دهسته وه دههات.

هه رگیز، له هه په تى که سه ردارى خو شیا، به م ئاوايه نه که و تبووه گیزاوى نا ئومیدی یه وه وههستی به م بی نه واییه نه کردبوو. دوا کول و کو فانی په و ییه وه. هه یچ شتیک به خانه واده که یه وه ی نه ده بهسته وه.

هیشتا نه وه ی تا قی نه کردبووه وه که چون هه رچی سوژ و میهری هه یه له دلی خو بی ده ربینی، نه وه ی نه جه ر باند بوو وه ختایه ک سه گیکى و پل و سه رگه ردان ده گرن، چون سه ری دنیاى لیدیته وه یه ک، هه نووکه ئازاره نه خلاقیه که ی له کوئل بوو بووه وه، به لکو وه کو حه یوانیکی بی لانه وکاشانه ی لیتهاتبوو، ههستی به سه رگه ردانى و نیگه رانیه کی غه ریزی ده کرد، هه یچ سا پیتیه که نه بوو په نای به ریتی. ئیدی هه یچ په نایه ک نه بوو له باران و با و باهوژ و هیزه شه رانیه کانی دنیاى بیاریزیت و دالده ی بدات.

وهختايهك پيى نايه سهر ئه م پاپۆره، وهختايهك خۆى بهم ژووره بچووكه دا كرد كه به سهر شه پۆلانه وه دهههژى، ئيدى هاروژا، ئه ويك كه به وه راهاتبوو هميشه له ناو جيگاي نهرم و ئاراما بنوويت هاروژا، دژى ئه وه هاروژا كه له ئيستا و هيوه ئيدى ئه و ئاراميهى جاران نه ما.

جاران ههستي دهكرد چوار ديوارىكى بتهوى به ئه رزه وه بهند، دهى پاراست، ههستي به ئاسوودهى جهسته له و شوينه دا دهكرد، له خانوويه كدا بوو كه بهرگهى باى دهگرت، ئيدى ئيستا هه موو ئه و شتانهى كه له و ماله گهرم و داخراوه دا خووشى دهويست، ئه و مالهى له هه موو شتىكى ده پاراست، گوڤابوو به مهترسى و ئازارىكى به رده وام. ئيدى ئه رزيك نه ما ههنگاوى به سه ردا بنى، هه موو شتىكى ده رىايه كى به پيىل وشه پۆلانه، ده هاژينى و هه رچيه كى بيته به رى قووتى ده دا. له هه ر چوار نكاليا بسته ئه رزيك شك نابات پياسهيه كى له سهر بكات، غار بدات، خۆى له كوچه و كۆلانه كانيا ون بكات، ئه وهى ههيه و نيهيه، له وحه دارىكى چهند مه ترييه، تا وهكو زندانييهك له نيو زندانيانى ديدا، راوئچكهى به سه ردا بكات. نه دار و درهخت، نه باخ و باغچه، نه ريگا و بان و نه مالان هيجيان نه مان، ئه وهى ههيه و نيهيه، هه ر ئاو و هه ورانه، به به رده وامى، له په ستا و بى پسانه وه هه ست دهكات پاپۆره كه له ژير پييدا دهههژى، به تووندى تهكان ده دات. ده بى له پۆژانى هه ستانى گه رداودا خۆى به له مه پره انه وه، به ده رگاكانه وه، خۆى به قه راخ قه ره وي له بارىكه كانه وه بگريت بو ئه وهى نه كه ويست و غل نه بيته وه. له پۆژه ئارامه كاندا كه گوئى له دهنگ و له رهى ناخوشى په روانهى پاپۆره كه دهگرت، ههستي به وه

ده‌کرد پاږړه‌که به به‌رده‌وامی ده‌پرفینس، پ‌فاندنیکي سیسته‌ماتیک که رقی پیاوی هه‌لده‌ستاند.. ئیدی خوی به مه‌حکوومیکي کارین قورس ده‌هاته به‌رچاو، مه‌حکوومیکي ئاواره، سه‌رگه‌ردان و ته‌نیا، چونکه دایکی پاده‌ستی گه‌مه و پ‌باوردنی پیاویک بو‌بوو.

به خاوی و بی‌تاقه‌تی به‌ره‌وپیش پ‌وی، ترس و دو‌ودلییه‌کی ترسناکی له دل‌دا بوو، هه‌مان ترس و نا‌ئومیدی خه‌لکانی مو‌هاجیر بوو.

له دلی خویدا، هه‌ستی به هیچ رقیکی بی‌بنه‌ما، له خه‌لکی دی، له و خه‌لکه نه‌ناسه‌ی که به به‌رده‌میا ده‌پرویشتن، نه‌ده‌کرد، به‌لکو به پیچه‌وانه‌وه، هه‌زیکي خه‌مناک هانی ده‌دا قسه‌یان ده‌گه‌ل‌دا بکات، پ‌تییان بل‌یت: ده‌روات، فه‌ره‌نسا به‌جید‌بل‌یت. گوی لی‌بگرن، دل‌خوشی بده‌نه‌وه.

له دلی خویدا نه‌وه‌ی به پی‌ویسته‌کی نه‌نگین ده‌زانی که ده‌ست پان بکاته‌وه، شه‌رم و شه‌رمه‌زارییه، هه‌ست بکات که به‌کیک، خه‌ف‌ت ب‌و پرویشتنی نه‌و بخوات. بی‌ری له مارو‌فسکو، پیاوه پیره پولونیه‌که کرده‌وه، که تاقه‌که‌س بوو که به‌جدی خوشی ده‌ویست و نه‌م به دل هه‌ستی پنده‌کرد، ئیدی بریاری دا به‌کسه‌ر ب‌ولای بروات و بی‌دینیت. وه‌ختایه‌ک خوی به دو‌وکانه‌که‌دا کرد، یاروی ده‌رمانساز که خه‌ریک بوو شتیکی له ده‌سکا‌ونگیکی مه‌ر‌مه‌ر دا ده‌کوتا، به ئاسته‌م ر‌اچله‌کی، ده‌سته‌ر‌دازی کاره‌که‌ی بوو. گوتی: - چیه دیارنیت، که‌س نات‌بینی؟

پیر، بوی گ‌ت‌رایه‌وه که به زور‌ش‌تانه‌وه، بی نه‌وه‌ی هیچ به‌کیک له و ش‌تانه‌ی پ‌ن بل‌ن، خه‌ریک بووه. نه‌وسا دانیش‌ت و پرس‌ی: - ئن، کاروبارت له چیدایه، ده‌روات؟

- کاروبار باش نییه، ناروات. هه فرکییه که له وهدا نییه، نه خوشان هم که من و هم زور ده سکورت و بیته وان. لهم گه په که کریکار نشینه دا جگه له درمانی هرزان بایی، هیچ درمسانیکی دی نایه ته فرۆشتن، دکتۆرانس، درمانی گرانبایی، ئه و جوړه درمانانه ی له سه دا پینچ سه د قازانچ ده که ن بۆ نه خوشان نانووسن.. کابرا کوتایی به قسه کانی هینا وگوتی:

- ئه گهر ئه م بایه له م کونه وه بی، ده بی له زه رفی سی مانگی دیکه دا دوو کانه که م دابخه م، دکتۆرگیان، ده بی بکه ومه قۆنده ره بویا غکرن.

پیی، هه ستیکرد، دلی ده گوشریت، له ناکاوا بریاری دا قسه ی خوی بکات، بویه گوتی:

- ئوه! من.. من.. من ناتوانم یارمه تیت بدهم، له سه ره تای مانگی داهاتوودا، ده پۆم، هافهر به جی دیلیم. ماروفسکو، ئه مه ی زور له بهر گران بوو، به راده یه ک له بهری گران بوو که چاویلکه که ی داکه ند وگوتی: - تۆ.. تۆ.. چیت گوت؟

- گوتم ده پۆم، هاوپی داماوم. یارۆی پیهرمیر حایر مابوو، هه ستی ده کرد دوا ئومیدی هه ره سی هینا، له ناکاوا هاو پۆزا، به پرووی ئه و کابرایه دا که خووشی ده ویست، متمانه ی زۆری پی هه بوو، که چی به و ئاسانه ده ستبهرداری بوو، به پرویا هه لشاخی، به ده مه لالکتیوه گوتی: - قابیله تۆش خیانه تم لیتا که یه ت؟ پیی، به راده یه ک به زه یی پیتیدا هاته وه چه زی ده کرد ده ست له ملی بکات، گوتی:

- من خيانەتم لىنە كىردۈۋىت، لىرە ئىش و كارم دەست ناكەۋى، ئىدى بە دىكتورى دەگەل يە كىك لە پاپۇرە كانى ئوقيانووسى ئەتلەنتى دا دەپۇم.

- ئۇه! كاكە پىير! خۇتۇ بە لىنت دابوومى كە يارمە تىم بدەيت!

- چارچىيە! دەبى فرىاي خۇ بگەوم، ژيانى خۇم دابىن بگەم. تاقە پولىك لە داراي دنيادا شك نابەم.

ماروفسكو، دووپاتى كىردەۋه:

- ئەمە خراپە، كارىكى زۇر خراپت كىردۈۋه. ئىدى هيچ چارىكم نىيە، دەبى لە برسانا بمرم. ئىدى ئەۋە ئاكام و ئاقىبەتم دەبى، ئەمە زۇر خراپە. تۇ دەستبەردارى پىرەمىزىك دەبىت كە دواى تۇ كە وتوۋه، ھەموو ئومىدىكى بە تۇيە، بە راستى ئەمە كارىكى خراپە.

پىير وىستى بۇى پوون بىكاتەۋه، دلىيائى بىكات، بە ھەنجەت و بەلگەى دروستەۋه بۇى بسەلمىنىت، جگە لەو كارەى كىردۈۋىتەى هيچ چارىكى دىكەى نەبوۋه. يارۇى پولونى خروشىياگ، گوڭى لەو ھەنجەتانه نەگرت، ئەمەى بەجۇرە پاكردن و ھەلاتنىك دەزانى، بۇيە قسەكەى پىپىرى و بەدەم ئاماژە كىردنەۋه بۇ بويەرە پاميارىيەكان گوتى:

- تۇش ۋەكو ھەر فەرەنسىەكى دىكە وايت، ئىۋه بەلنىنەكانتان نابەنەسەر.

ھەنگى پىير، بەبىزارىيەۋه ھەستا، بەجۇرە فرناخيەكەۋه گوتى:

- تۇ كابرارەكى زالمى بابە ماروفسكو. ھەلبەتە لە خۇپايى ئەم كارەم نە كىردۈۋه، بىگومان سەدەم و ئەنگىزەى

خۆی ھەيە، تۆ پێويستە ئەمە بزانییت. بەھێفی دیدار.
ئومیدەوارم ئاقلانەتر بیر بکەیتەوہ.

لە دووکانەکە وەدەرکەوت، لە دلی خۆیدا دەیگوت: " کەواتە کەس نییە، دلسۆزانە خەفەتم بۆ بخوات " لە مینشکی خۆیدا بیری لە ھەموو ئەو کەسانە کردەوہ کە دەیناسین و ناسیاوی دەگەلیاندا ھەبوو، لە ناو ھەموو ئەو سیمایانەدا کە لە یادگەیدا کەلەکە بووبوون، سیمای ئەو کێژەي ھاتەوہ بەرزەين کە لە قاوہخانەکەدا کاری دەکرد و گومانی ئەمی سەبارەت بە دایکی، ھارووژاندبوو. دوو دل بوو لەوہی بچیت بۆلای، لە دلی خۆیدا جۆرە رقیکی خۆرسکی لی ھەلگرتیوو، ئەوسا لە ناکاوا بەخۆی گوت: " وێرای ھەموو شتیەک ھەق بەو بوو " ملی رێگای گرت و بۆلای ئەو رۆی.

قاوہخانەکە بەرپیکەوت لە خەلکا جمەي دەھات، پەربوو لە خەلکین جگەرەکیش. ئەمانە تیکەلەيەک بوون لە بورژوايان و کرێکاران، ئەمرۆ رۆژی پشوو بوو، ھاواریان دەکرد، پندەکەنین، بانگیان دەکرد. خاوەن کارەکە بەخۆیشی بە مشتەرییەکان رادەگەيی، لەم میژەوہ بۆ ئەو میژ رایدەکرد، بوتلە بیرە بەتالەکانی کۆدەکردەوہ و بەپری دەي ھێنانەوہ.

وہختایەک پيیر، لە نزیکي بارەکەوہ شوینیکي دۆزییەوہ، چاوہروانی کرد بە ئومیدی ئەوہي کارگەرە ژنەکە بیینییت و بیناسیتەوہ. بەلام ژنەي تاین، دووجاران بە بەردەمیا بوری بیئەوہي تیچاویکی تینکات. بە سووکە لەنجەيەکی جوان پری دەکرد، لاقەکانی، لە ژیر تەنووڕەکەيەوہ، مشک ئاسا دەجولان. کار گەيیە ئەوہي کە پيیر، بە پارچە دراویک لە میژەکەي دا، ژنەي تاین ئاوری دایەوہ وگوتی: - ئەمرت بە چییە قوربان؟

ژنەى تاین تەمەشای پییری نەکرد، بییری لەلای حیسابی
ئەو مەشرووبانە بوو کە بۆ مشتەرییەکانی دانابوون. پییر
گوتی: - ئەمە چییە؟ خەلکی بەم ئاواوە سلاو لە دۆستانی خۆ
دەکەن؟

چاوانی تیبیری، بە راویژنیکی لەزگین گوتی:
- ئاها! ئەمە تۆی. حالت چۆنە. ئەمرۆ دەرفەتم نییە.
بیرەت دەوی؟

- بەلێ، پیکیک بیەرە.
وەختایەک، پیکە بیەرەکەى بۆ هینتا، پییر گوتی:
- هاتووم خاترخوازیت لێیکەم، دەرۆم، کۆچ دەکەم.
ژنەى تاین، بە خەمساردیەو بەرسفی دایەو: - ئەها، بۆ
کوێ دەرۆیت؟

- بۆ ئەمریکا.
- دەلێن ولاتیکی جوانە.

هیچی تر نەگوترا. بەراستی کەرە کە لەم پۆژەدا و لەم
قاوەخانە قەوگایەدا دەیدواندا!

پییر، بەرەو دەریاکە وەرپیکەوت، وەختایەک گەییە
شۆستە و لەنگەرگایە لاوەکییەکە، کەشتیی مرواری بینی کە
خۆی بە بەندەرەکەدا دەکرد و باوکی و کاپتن بوسییری
بەسەرەووە بوو. باباگری دەریاوان سەولێ لێدەدا و، دوو
پیاووەکەى دی لە دواوە دانیشتیوون، شاد و بەکەیف،
سەبیلیان دەکیشا. دکتۆر کە بینانی تێدەپەڕین، لە دلی
خۆیدا گوتی: " کە خەلکی سائەقل خۆش دەژین!"

لە سەر کورسییەکی دیار دیواری شەپۆلگیرەکە
دانیشت، دەیویست حەیان ئاسا بخەوی. دەمەو ئیواری کە

بۇ مال گەپراپە، دايكى بىئەھەي زاتى ئەو بەكات چاۋى لە
چاۋان بېرېت گوتى:

- تۇ زۇرشتت بۇ ئەم سەفەرە پىۋىستە، من تيا ماوم،
ھەندى جەل بەرگى ژىرەھەم بۇ پاسپاردويت، بۇ مەسەلەي
جەل و بەرگىش سەرى بەرگ دروۋەكەم دا، ھىچ شتىكى تىرت
پىۋىستە كە من لە بىرم نەبىت؟

لەزگ بوو دەم ھەلېنى و بلىت: " نا، ھىچ شتىكم پىۋىست
نىيە " بەلام زوو قسەكەي گىنراپەھە و ھەستى كىرد كە
پىۋىستە بە ئەدەبەھە و بە راۋىژىكى زۇر نەرم قەبوۋلى
بكات، ۋەلامى داپەھە: - جارى نازانم، داۋىي پرسىيار لە
كۆمپانىياكە دەكەم.

پرسىيارى كىرد، لىستىكىان بە شتە زەرورەكان بۆكرد.
دايكى بۇ يەكەمجار بە دەم ۋەرگرتنى لىستەكەھە لە دەستى،
تەمەشاي كىرد، گوزارشتىكى زۇر زەلىلانەي لە قولايى
چاۋەكانىيا بەدى دەكرد، گوزارشتىكى زۇر شىرىن، زۇر
خەمىن، پىر پارانەھە، گوزارشتى سەگىكى بىچارەي لىدراۋ
كە داۋاي ئەمان بەكات.

بۇ سەبەي كاتى لە مال ۋەدەردەكەوت، پوو بەپوۋى
دايكى بوۋەھە كە لە سەر قالدەرمەكان چاۋەپوانى دەكرد،
دايكى بە دەنگىكى نەوى كە بە ئاستەم دەبىسترا، لەبن
لىۋانەھە گوتى:

- ناتەۋى يارمەتت بەدەم و لەگەلتا بىم تا لەسەر
پاپۇرەكە دەگىرسىتتەھە؟

- نا، سوپاس، ھەموو شتىك تەۋاۋبوو.

دايكى لەبن لىۋانەھە گوتى: - زۇر خەزدەكەم ژوۋرە
بچكۆلەكەت بدىنم.

- پټويست ناکات، هم زور ناشيرينه و هم زور
بچوکه.

پيیر، به لایا پټ بوو. دایکی زور هیلاک وماندوو،
رهنګزهر د و مردهلوخ، پشټی به دیواره که وه دابوو.
له کاتی نانخواردنی ئیواریدا، رولاند که له یه که م پوژی
که یشټنی که شټیه که وه سهردانی لورینی کردبوو، جگه له
باسی ئه م که شټیه جوانه، باسی هیچی دیکه ی نه کرد، سهری
له وه سورمابوو که ژنه که ی هیچ شټیکی له مه ر که شټیه که
نه ده پرسسی، ئه و که شټیه ی که کوپه که ی به زووترین کات
له گه لیا ده پوژی.

پيیر، له و چند پوژهی دوايیدا، به هیچ جوړی له گه ل
مالباته که یا نه مایه وه. ئه عسابی ته واو نه بوو، زوو هه لده چوو،
زور تووړه و تړو بوو، قسه کانی ئه وه نده زبر وړه ق و
ناخوش بوون، ده تگوت قامچیه و به سهر وگوینلاکی
هه موویاندا ده درئ. به لام له ناکاوا که میک پټیش
سه فهره که ی، ته واو گوړا، دایه نه رمکټشی، به ده م ماچکردنی
داک و باوکییه وه و پټیش ئه وه ی بروات له ناو که شټیه که دا
بخه وی، بۇ یه که مجار گوتی:

- سبه ینی دین، له سهر که شټیه که دوعاخوازیم
لټیکه ن؟

رولاند هاواریکرد: - هه لبه ته، ئه دی مه عنای چی، وانیه
لویز؟

لویز، به ده نگ و پراویژنکی زور نه وی گوتی: - هه لبه ته،
بیگومان.

پيیر، له سهری پوژی و گوتی:

- كەشتىيەكە لە سەعات يازدەى تەواودا دەردەچىت.
دەبى لە سەعات نۆ ونيوا لەوئىندەر ئامادەبىن.

بابى ھاوارىکرد:

- زۆرچاكا، ئىيمە زۆر زوو دەپىن، بە سواری
مروارى دەپۆين، لە لەنگەرگا لاوهكويهكەدا چاوهپوان
دەكەين، تا كە تۆ لەبەندەرەكە دەرچوويت، بۇجارى دووم
بتىينىنەوه. واباش نىيە لويىز؟

- بەلى، بىنگومان.

رولاند، لە سەرى پۆيى وگوتى:

- ئىدى بەو شىئويه لە نىو قەرەبالغى ئاپۆراي
خەلكەكەدا، كە عادەتەن لە كاتى دەرچوونى پاپۆرانى
ئەتلەنتىدا لە لەنگەرگاي بەندەرەكەدا كەلەكە دەبن، وئمان
ناكەيت و لىت و ن نابىن.. ئەوهەندە قەرەبالغ دەبى، كەس لەو
قەرەبالغىدا كەس وكارى خۆى نادۆزىتەوه. دەلىى چى؟

- ھەلبەتە، ئەمە باشە، رازىم.

دواى يەك سەعات، لە سەر قەرەوئىلە بارىكەكەى خۆى،
قەرەوئىلەى تەسك و تروسكى دەرياوانان، درىژ وبارىك
عەينى تابووت، لىتى پالکەوت. ماوهيەكى زۆر بەو دەقەوه
مايهوه، چاوهكانى كرابوونەوه، بىرى لەو شتانه دەكردەوه
كە لە ژيانا پوويان دابوو، بەتاييەتى ئەو بارە دەروونىيەى
لەم دوو مانگەى دواييدا بەسەرى ھاىبوو.

زۆر ماندوو بوو، ئەوهەندە خۆى و خەلكى ئازار دابوو
وھكو چەقۆى كولى لىھاتىوو، واى لىھاتىوو زاتى نەدەكرد
كەس توورە بكات.

ئىدى لەبەر ھەر ھۆيەك بوو، دەستبەردارى ھەلچوون و
توورە بوونەكەى بوو، كە وھكو ژيانى بپوات. لە شەر، لە

هیرش و پهلامار، له رق و بوغز، بیزار و بییتاقت بوو، توانای
ئو شتانهی نه‌ما. هه‌ولی دا دلای خوی به‌فهرامویشی و له‌بیر
بردنه‌وه به‌نج بکات، وه‌کو چوئن ئینسان خه‌وی لینه‌که‌وئیت.
به‌ئاسته‌م گوئی له‌هه‌را وه‌هنگامه‌ی تازه‌ی که‌شتیه‌که‌بوو،
هه‌را و زه‌نایه‌کی سووک، که‌به‌ئاسته‌م هه‌ستی پینه‌که‌را،
هه‌را و هه‌نگامه‌ سووکه‌که‌ئاوئیه‌ی ئارامی شه‌وی
به‌نده‌ره‌که‌بوو. هه‌ستی به‌ئازاریک ده‌کرد، وه‌کو ئازاری
ئو بریندارانه‌بوو که‌برینه‌کانیان خه‌ریکه‌ ساپژ ده‌بیت.

خه‌ویکی قوولی لیکه‌وت، له‌جم و جولی ده‌ریاوانه‌کان
خه‌به‌ری بووه‌وه. پوژه‌ه‌لات، قیتاره‌که‌گه‌بیه‌ وئسته‌گه‌ی
به‌نده‌ره‌که‌هه‌ پئووارانی پارسی هئینابوو. هه‌نگی له‌ئینو
ئاپوړای خه‌لکه‌ مژوول و نیکه‌رانه‌که‌دا ون بوو، ئه‌و خه‌لکه‌ی
له‌ژووره‌کانی خویان ده‌گه‌ران، یه‌کدییان بانگ ده‌کرد،
پرسیاریان ده‌کرد، به‌شئوه‌یه‌کی ره‌وته‌نی وه‌لامی یه‌کتریان
ده‌دایه‌وه، هه‌موو ترسی، سه‌ره‌تا و ده‌ستپئیکی سه‌فه‌ریان
پنوه‌ دیاربوو. دواي ئه‌وه‌ی سالوی له‌کاپتنه‌که‌کرد و
ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل براده‌ره‌که‌یدا، نوئنه‌ری به‌نده‌ره‌که‌کرد، خوی
به‌هۆله‌که‌دا کرد، که‌چه‌ند ئینگلیزیک له‌گوشه‌ و که‌ناره‌کاندا
نووستبوون.

دیواری هۆله‌که‌له‌مه‌رپه‌پی سپی بوو، هئیلیکی باریکی
زیرین به‌هه‌ر چوار ده‌وریا کیشراوو، له‌قولایی
ئاوینه‌یه‌که‌دا، په‌نگی ده‌دایه‌وه، میزه‌ دریزه‌کانی که‌وتبوونه
نئوان دوو پیز کورسی خولاوه‌وه که‌به‌مه‌خمه‌لئیکی سوور
داپوشرابوون. ئه‌م هۆله‌ی که‌به‌سه‌ر ئاوه‌وه ده‌گه‌را، جوان
بوو، هه‌موو ده‌وله‌مه‌ندانی کیشوره‌ جیاوازه‌کانی دنیا
پئیکه‌وه‌ لیره‌دا نانیان ده‌خوارد. خوشیه‌که‌ی، وه‌کوخوشی

ئوتىلە گەرە و شانۆ و شويىنە گىشتىيەكان بوو. ئەو خۇشيه بەھەببەتەي كە چاوى مليونىزانى تىز دەکرد.

دكتور، پۇيى، تا سەرىكى ئەو بەشەي كەشتىيەكە بدات كە تايبەت بوو بە رېبوارانى نمرە دوو، وەختايەك بىرى كەوتەو كە دويىنى ئىوارە، حەشامەتىك خۇيان بە كەشتىيەكەدا كىرد، چوو خوارەو، بۇنىكى تىژ و ناخۇش، بۇنى خەلكانى ھەژار و چلكن و پلكن، بۇنى گۇشتى رپوت، كە زۇر لە بۇنى كۆلكە و خورى حەيوانات ناخۇشتر بوو، لووتى كزانەدەو. پيىر، لە كەلنىكى خوارەو، كەلنىكى تارىك و نزم، وەكو راپەوى كانە خەلوز سەدان پياو وژنى بىنى كە لە سەر ئەرزەكە راکشاپوون. دەم وچاوەكانى جيانەدەكردەو. بەلام بە شىوہيەكى تەم و مژاوى حەشاماتە پيس و شپۇشەكەي دەبىنى. ئەو حەشيمەتە كلۆلەي كە ژيان داي پلۇسى بوون، شەكەت و ماندوو، چەوساوە و پليشاو، ژنە مردەلۇخ و مندالە لەر ولاوازەكانيان بەگەل خۇ دابوو، رپويان دەكردە شويىنىكى ناديار بەو ئوميدەي لەويندەر لە برسائەمەن. دكتور لە كاتىكا بىرى لە كار وژيانى راپردووى ئەو ھەژارانە، لە كارە بەفیرۆ چووہكانيان، لە ھەولە نەزۆكەكانيان، لە كۇششە بىھودە و دووبارەكانيان دەكردەو، بىرى لەو رەنجە بىوہريان دەكردەو كە دەياندا و ئەوجاش دەرپۇشتن تا سەر لە نوئ دەست پىئىكەنەو، دەرپۇشتن، بىئەوہي بە خۇشيان بزائن بۇ كوئ، بە دەم ئەو بىرانەو، ئارەزووى ئەوہي لا پەيدا بوو كە ھاواريان بەسەردا بكات: 'جارى خۇتان وژن و مندالەكانتان بپون خۇتان بە ئاو بشون.' دللى بە حاليان

سووتا، نهیده توانی ته مه شای دیمه نه کان بکات، بویه پشتی
تیکردن و پوی.

بابی وداکی و براكه ی وخاتوو روزمیلی له ژووره
چکوله کهیدا چاوه پروانیان ده کرد. پیتی گوتن: - هیشتا زور
زووه.

خات رولاند، به دهنگیکی له رزوک به رسفی دایه وه:
- به لئ، ویستمان بریک زیاتر له لات بمینینه وه و پتر
بت بتبینن. پییر ته مه شای کرد، خات رولاند وهکو ئه وه ی
تازیه بار بی جلکی ره شی له بهر بوو، له ناکاوا قژه که ی، که
تا مانگی رابردووش ماش و برنج بوو، به دی کرد که
هه نووکه به ته وای سی بوو بوو. چوو سه
قه ره ویله که ی، زوری پیناچوش بوو که ئه م چوار که سه له
ژووره بچووکه کهیدا دانیشن. له ده رگاکه وه که کرابوو وه،
خه لکانیکی زور ده بینران، ده تگوت ریوارانی پوژانی
جه ژنن، چونکه دۆست و بناژویانی، ئه وانهی سه فه ریان
ده کرد، به ناو که شتی هه وره که دا بلاو بوو بوونه وه. ئیدی به
ناو راره وه کان، به ناو هۆله کان و به هه موو شوینیکا
ده سوورانه وه. هه ر خه لک بوون سه ریان ده کیشایه ناو
ژووره که، له ده ری را. ده نگان ده هاتنه گوی: "ئه مه ژووری
دکتوره ". هه نگی پییر ده رگاکه ی پیوه دا. به لام که
هه ستیکرد ده گه ل که س وکاره کهیدا چه پسه، چه زی کرد
ده رگاکه بکاته وه، چونکه له ره له ری که شتی که بیزار
وینده نگی کرد بوون. خاتوو روزمیلی، ویستی بیده نگیه که
بشکیننی، گوتی: - ئه م په نجه ره چکولانه به حال هه وایان لی
دیته ژووره وه.

پییر به رسفی دایه وه: - ئه مه ده لاقه یه.

ئاماژەى بۇ ئەستورىيەكەى كرد تا شووشەكە بەرگەى
ھەر بەرکەوتتىكى تونىد بگرىت، ئەوسا بە دوور ودرىژى
باسى چۆنىەتى داخستەكەى كرد. رولاندش پرسى:
- لىزە دەرمانخانەت ھەيە؟

دکتور، سەندوقىكى كردهو، رىزىك شووشەى نىشاندا،
سەرو پارچە كاغەزى سىپى چوارگۆشەيان پىنوھ لكاپوو كە
بە لاتىنى ناوى دەرمانەكانيان لىنووسراپوو. يەكىك لە
شووشەكانى دەرھىنا تا تايبەتمەندى دەرمانەكەى ناوى
بخوئىتتەو، ئەوسا شووشەى دووھم و پاشان شووشەى
سىتھى دەست دايە و، ئىدى محازەرەيەكى دوور ودرىژى
دەربارەى كارىگەرە مالىجەبىيەكانيان دا، وادياربوو، ئەوانەى
دەوروبەرى زۆر بە جدى گوئىيان لىدەگرت. رولاند بە دەم
سەر لەقاندنەوھە گوتى: - ئەمە چەند بە سوودە!

بەئەسپايى لە دەرگا درا، پىير گوتى: - فەرموو.
كاپتن بوسىر وەژووركەوت، دەستى گوشى و گوتى:
- بۆيە دەرەنگ ھاتم، تا كۆبوونەوھە و مەجلىسە
خىزانييەكەتان لى تىكەنەدەم.

ناچار، ئەوئىش لەسەر قەرەوئىلەكە رۆنىشت، سەرلەنوئى
بىدەنگى بالى بەسەردا كىشان. بەلام كاپتن لە ناكاوا گوئى
ھەلخست، لەو دىو لەمپەرەكەوھە، دەستورىكى ھاتەگوئى،
گوتى:

- وەختى رۆشىتنمان ھاتووه. ئەگەر بمانەوئى بە
مروارى برۆين و لەوسەرى بەندەرەكە چاوەروان بگەين و
بەسەر دەرياوھە دوعاخوازىت لىكەين دەبى برۆين.
بابە رولاند ئەوھى زۆر پىخۆش بوو، بە تايبەتى كە
حەزى دەكرد سەرنجى رېئوارەكانى كەشتى لورىن

راکشیت، بۆیه بلهز ههستا وگوتی: - دهی به دوعا کورهکه م.

ئهم لاو ئهولای پییری راموسی و ئهوسا دهرگاکی کردهوه. خات رولاند لهجیتی خۆی نهجولا، چاوی داخستبوو، رهنگی زهرده لگه رابوو. میتردهکهی باسکی گرت و گوتی: - دهی، با لهزیکهین، زۆر درهنگه ها.

خات رولاند ههستا، به رهولای کورهکهی چوو، پوومه ته سپیه مؤم ئاساکانی، یهک له دواي یهک لی برده پیشهوه، بینهوهی هیچ قسه یهک بکات ههردوو پوومه تی (دایکی) ماچ کرد. ئهوسا تهوقه ی دهگه ل خاتوو روزمیلی و براکه یدا کرد ولتی پرسی: - که ی زه ماوهنده که ت ده که ی؟

- جار ی به ته واوه تی نازانم. ده یخه ی نه ئه کاته ی که تو دینیته وه.

ئه نجام هه موویان له ژووره که وه دهرکه وتن و سه رکه وتنه سه ر ئه و پرده ی که له خه لکی و کۆل به ر و ده ریاواناندا جمه ی ده هات.

هه لم، له ژیر پاپۆره زه به لاهه که وه، که ده تگوت له وه ستان بیزار و بیتاقه ت بووه، به رز بووه وه.

رولاند، که هه میشه په له په لی بوو، گوتی: - به دوعا. پییر، که له قه راخ یه کیک له و له وحه دارانه ی له نیوان شوسته که و لورین دا رایه ل کرابوو وه ستابوو، گوتی: - به دوعا.

سه ر له نو ی ته وقه ی ده گه ل هه موویاندا کرده وه. مالباته که ی دوور که وتنه وه، باوکیان هاواریده کرد: - خیرا، خیرا، خۆ بگه یه ننه گالیسکه که!

گالیسکه یه ک چاوه پروانی ده کردن، تا بیانگه یه نیتته
پیتشه وهی به نده ره که که باباگری که شتی مرواری ئاماده
کرد بوو تا به ناو دهریا بکه ون. دنیا کړوکپ، سروه یه ک
نه ده هات، پوژیکه وشک و ئارامی پاییز بوو، دهریا مەنگ و
سارد و پته و وهکو پولا ده هاته بهرچاو.

جان، دهستی دایه سه ولئیک، دهریا وانگه ش دهستی دایه
سه وله که ی دی و دهستیان به سه ول لیدان کرد. ئاپورا یه کی
بی شومار، جه ماوه ریکه شپرزه و پر هه را وزه نا و غه لبه
غه لب، له سه ر دیواره شه پۆل شکینه که و له سه ر هه ردوو
شوسته که ی ئه م لا و ئه ولای به نده ره که وه ستابوو و
چاوه پروانی "لورین" یان ده کرد. مرواری به بهینی ئه م دوو
شه پۆله به شه ریهدا رته بوو و، بله ز له به نده ره که دهرچوو.
کاپتن بوسیر، له نیوان هه ردوو ژنه که دا دانیشته،
له مپه ره که ی گرت، گوتی:

- هه رئیستا خۆمان ده گه یه نینه رینگای که شتی هه که.

هه ردوو سه ول لیده ره که، به هه موو هیئز و توانای
خویانه وه که وتته سه ول لیدان، بۆ ئه وه ی بگه نه دوورترین
شوین.

رولاند له ناکاوا هاواریکرد:

- ئا ئه وه تا، من هه ردوو بورج و هه ردوو
دووکه لکیتشه که ی ده بینم، وا خه ریکه له ئه ستیلای به نده ره که
ده رده چیت.

بوسیر گوتی: - کورینه هیمه تی بکه ن. ده ی بتان ره ژم.
خات رولاند، ده سته سره که ی له گیرفانی دهرهینا و نایه
سه ر چاوی.

رولاند، که له لای کۆله گه که وه وه ستابوو گوتی:

- ئەو ەتا لە بەردەم بەندەرەكەدا دەجولیت.. ەستا.. كەوتەو ە جولە.. ناچار بوو ەانا بۆ كەشتیەك بەرئ كە رای بکیشیت.. ئەو ەكەوتە رئ.. ئافەرین! ئەو ەخۆی بەنیوان ەردوو شۆستە لاو ەکییەکاندا کرد.. گویتان لە ئاپۆرای خەلکەكەیه كە چۆن ەاوار دەكەن.. ئافەرین!.. ئەو ەكەستی بنتونە كە رایدەكیشیت.. ئیستا بەشی پیشەو ەی دەبینم... ئا ئەو ەتا... ئا ئەو ەتا... خودایا، ئەم كەشتیە چییە! خودایا! تەمەشای كەن تەمەشا!..

خاتوو روزمیلی و بوسیر ئاوریان دایەو ە، ەردوو پیاو ەكە دەستبەرداری سەول لیدان بوون، خات رولاند، تاقەكەس بوو كە لە جیی خۆی نەجولا.

كەشتیە زەبەلاحەكە، لەلایەن كەشتیەکی راکیشانی بەهیزو ە رادەكیشرا، كەوتبوو ە پیشی كەشتیە زەبەلاحەكەو ە، لە چاو كەشتیە زەبەلاحەكەدا لە كرم دەچوو. كەشتیەكە بە ەیمنی و بە شكۆو ە لە بەندەرەكە دەرەچوو. ەموو گەلی ەافەر لە سەر شۆستەكە و لە سەر كەنارەكان ولە سەر پەنجەرەكان كەلەكە بووبوون، لە ناكاوا ەماسی نیشتمانپەرور ەری گرتنی و بەدەم ەاوارەو ە كەوتنە ەورا كیشان: " بژی لورین " ! ەورایان دەكیشا و چەپلەیان بۆ ئەم سەفەرە جوانە لیدەدا، چەپلەیان بۆ لە دایكبوونی ئەم شارە دەریاییە گەورەیه لیدەدا، كە جوانترین كچانی خۆی بە دەریا بەخشی بوو، ئەنجام كەشتیە زەبەلاحەكە دوای ئەو ەی لە رار ەو ە تەنگەكەئنیوان ەردوو دیوارە گرانیتهكە تیپەری، ەستی بە ئازادی کرد، دەستبەرداری ئەو كەشتیە بوو كە رایدەكیشا، ئیدی ەرخۆی وەكو دیتویکی زەبەلاح بەسەر ئاو ەكەدا كەوتەرئ. رولاند، لە پەستا و بی پسانەو ە ەواری

دهکرد: - ئا ئه وه تا.. ئا ئه وه تا..! راسته و پراست به ره و ئيمه ديت.

بوسير، به روو گه شيه وه گوتی: - چيم پيگوتن، قسه که ی من دهر نه چوو؟

جان به دهنگيکی زور نهوی به دايکی گوت: - ته مه شا که دايکه گيان. خه ريکه نزیک ده بيته وه.

خات رولاند، دهسته سره که ی له سهر چاوانی لابرده، ئه و چاوانه ی پوندک لئلی کردبوون. لورين، له وه تاي له بهنده ره که دهر چوو بوو، به هه موو خيزاييه کی خويه وه به ناو ئه م که شه جوان و ئارامه دا ده هات. بوسير که رووی دوورينه که ی کردبووه که شتیه که، گوتی:

- ئاگادار بن، جه نابی پيیر، له دواي دواويه و به تاقی ته نیا، به ئاشکرا دياره.

که شتیه که، به رز وه کو کيو، خيرا وه کو قيتار، به لاماندا تيه پهری، چيوای نه مابوو خوی له مرواری بدات. خات رولاند، سهرگهردان و شيتانه ههردوو باسکی بۆ دريژ کرد، کوره که ی بينی، پيیری کورپی، که شه پقه به نه واره که ی له سهر کردبوو، به ههردوو دهستی کومه لیک ماچی هه وایی، ماچی دوعاخوازی بۆ دايکی فرێکرد.

به لام پيیر دهرویی، له چاو ون ده بوو، ئيستتا به ره به ره بچووک ده بووه وه، وه کو پارچه يه کی بچووک به سهر بينايه کی گه وره وه، مه حوو ده بووه وه. خات رولاند، هيشتا هه ره و لئی ده دا که بيینی، بيناسيته وه، به لام ئه وهنده دوور که وتبووه وه، که فره قی نه ده کرد.

جان دهستی گرت و گوتی: - بينیت؟

- به لئ، چه ند کورپيکی باشه!

بۇشار گەرانەوہ. رولاند بە دۇنيایيہ کی پرجوشەوہ
گوتی:

- مخابن! زۆر بلەز پړوی.

كەشتیەكە ھەر تاو نا تاوی شووتیكى لیدەدا، دەتگوت لە
ئوقیانوسەكەدا دەتویتەوہ. خات رولاند ئاوری لای
كەشتیەكەى دایەوہو كەوتە تەمەشاكردن، كە بەرەو
خاكیكى نادیارى ئەوپەپى دنیا دەپړوی وبەرە بەرە لە ئاسۆ
ئاوا دەبوو. كورەكەى، كورە بەلەنگازەكەى لەسەر ئەم
كەشتیە بوو، ئەم كەشتیەى كە هیچ شتىك نەیدەتوانى پراى
بگريت، و چیتەر نەى دەبینى و لەھەتەرى چاوى دەرچوو
بوو، كورەكەى، پيیر لەگەل ئەم كەشتیەدا دەپړوی، واى
ھەست دەكرد نیوہى دلى لەگەل كورەكەیدا پړوی، واى
ھەستكرد ژيانیشى تەواو بوو، واى ھەستكرد كە ھەرگیز
جاریكى دى ناى بینیتەوہ. مێردەكەى پرسى: - مادامیكى
زووتر لە مانگیكى دەگەریتەوہ بۆچى دەگريت.

بە دەمەلالكىوہ گوتی: - نازانم، بۆیە دەگریم، چونكە
گەلەك كەسەردارم.

وہختایەك گەیشتنەوہ سەر وشكانى بوسیر بەكسەر
بەجى ھیشتن، تا بۆ نانخواردن بۆلای دۆستىكى خۆى
بپروات. جان و خاتوو روزمیلی پيش كەوتن. رولاند بە
ژنەكەى گوت: - جانى كورمان، لە ھەموو حالىكا ھەر قۆز و
جوانە.

خات رولاند گوتی: - واہ.

جا چونكە خات رولاند لە ناخا زۆر پەشيو وپەريشان
بوو، خۆيشى نەیدەزانى چ دەلیت، لە سەرى پړوی وگوتی: -
من زۆر خۆشحالم كە خاتوو روزمیلی دەخوازیت.

کابرای سائەقل، حەپەسا و، گوتی: - ها! ئا! چۆن؟ خاتوو
روزمیلی دەخوازیت؟

- هەلبەتە، بەتەمابووین ئەمڕۆ پرس بە تۆش بکەین.
- سەیرە! دەمیکە ئەم تەگبیرەتان کردووە؟
- نەخیر! تەنیا چەند پوژیکە. جان دەیویست جاری
بزانئ ئاخۆ خاتوو روزمیلی پینی رازی دەبیت، ئەوسا
شیرەت وپاویژ بە تۆ بکات.

رولاند، هەر دوو دەستی هەلگۆفتن وگوتی:
- زۆرچاکە، زۆرچاکە، تەواو، من زۆر پازیم.
وختایەک لە شوێستەئە بەندەرەکە وەدەرکەوتن و
گەییەنە شەقامی فرانسوای یەکەم، ژنەکە ی جارەکی دی
ئاوپی دایەو، تا دوا چاو بە دەریا دوورە دەستەکە دا
بگێریت، بەلام جگە لە تەنکە دووکەلێکی زۆر دوور، کە لە
دووری دوورەووە لە تەنکە تەمیک دەچوو، هیچی دیکە ی
نەبینی.

تێبینی: لە پوژی 2021/2/7 دا لە پاچقەئە ئەم پۆمانە
بوومەووە کە لەم دەقەووە کراوە بە کوردی:
غی دو موباسان
پییر و جان / روایە / نزار أباطة، بول کواتلان / دارطلاس للدراسات
و الترجمة و النشر / الطبعة الاولى / 1989.

فەرھەنگۆك

ئا

ئەداۋ ئەتۋار: رەۋشەت و ئاكار

ئارايشتكار : ئارايشتگەر ، مكياجكار

ئەۋك : قورگ، گەرۋو، بەرمل

ئاسيو : ئازار، بەلا ، زيان، زەرەر

ئاشخانە : موۋبەق، چىشتخانە

ئەنگۆ: ئىنۋە، ھەۋە، ھون

ئەگەرنا: دەنا، ئەگىنا، ئەگىن، گەرنا

ئىژى : دەلىتى

ئەفسوۋناۋى : سىحراۋى، جادۋۋى

ئىكلام : كرىنۆش، سەرچەماندن بۇ رىزگرتن

ئامىز : باۋەش، ھەمىز

ئەزبەنى : گەرۋەم، قوبان

ئاران: گەرۋەسىر، گەرميان، زستانەۋار

ئۋىن: پىلان، دەسىسە، فىل و مەكر

ئۋىنباز : بەمەكرو فىلباز، پىلانگىر

ئىشك: پاس، كىشك

ئاكنجى: نىشتەجى

ئالۋودە: كىرۋە، خوۋپىگرتوۋ

ئاۋەز: ھۋش، قام، ئەقل

ئاشپەز: شىۋكەر، چىشت لىنەر، چىشتچى

ئەنگىزە: ھۋ، ھاندەر، سۋنگە

ئەستەم: زەحمەت، ئاسى ، دۇۋار

ئەسەح: ئەكىد، خويا، مەعلووم

ئىرهى: ھەسۋىدى
 ئەستىل: ھەوز
 ئىستەرەم: دەمەۋى
 ئەستەپ: بەر، بەرى كەواۋ...
 ئاپۇرا: ھەشامات، قەرەبالغى، ھەشىمەت
 ئاشووب: پەشىۋى و ئاژاۋە
 ئەوزار: ئامراز، ئامىر، ۋەسىلە
 ئاغەل: جىتى داگردنى مەپو بزن لە دەمى سەرمادا
 ئەسكەمىل: كورسى
 ئاۋەز: ئەقل
 ئاخىز: نىۋە ھەستان
 ئەوقات: پارىزەر
 ئۇل: ئاين
 ئىسقاى: نەخۇشى ئاۋبەند
 ئىكۈنە: شەماىل، وىنەو پەيكەرى پىاۋانى ئاينى ۋەمەزەبى
 ئارىشە: كىشە، گرفت
 ئاۋدېكە: ئاۋدې، ئەو شۋىنەى ئاۋ دايدېبى
 ئالچاخ و دەنى: سووك و بىن ئابروو، خويپى
 ئاۋردوو: سوتەمەنى، شەۋاتەك، ئىزنگ ۋە قەلاشكەرى
 ئاسىن: قۆلەكراس، قۆلەكەۋا، سۆرانى

ب:

باۋەژن: زردايك، ھۆى دايك، باجى
 بىرازكردن: داركارى كرن
 بايەقوش: كوند، كونده پەپو، بوەكۆيرە
 باپ: باوك
 بالانما: بالانۆين، ئاۋىنەى بالاروان

بهله ز: خیرا، به پهله، گورج
 بایس : هو، باعیس ، سه به ب
 بلوور: شووشه
 بیته وا: هه ژار، بیچاره، داماو
 به تو بزی: به زور، به خورتی
 به روحم : به به زه یی ، دلوقان
 برنجه: جوړه کانه زایه که، زه ردی سه ماوهر (قصدیر)
 به له نگاز: بیچاره، نه دار، به سه زمان
 به روک: یاخه، یه خه
 به کاوه خو: به هیواشی
 به رسف: وه لام
 به پک: گیرفان، باخه ل
 بالیفوکه: سه رینی بچووک، گوشه
 بوری: تینه پری
 بیلبتون: به ته واو هتی
 به و ئاوايه: به و جوړه، به و شیتوه یه
 باریه: لوسه
 به ستین: روخ، که نار، گوئی چه م، دم چه م
 بیته: دارستان، لیر
 به رکوشه: به ره له بیته
 بن پیاله: ژیر پیاله
 بوره قنه: ئامال بوړ، مه یله و بوړ، بوړ باو
 بویر : ئازا، دلیر
 بیوه ی: بی زیان، سه لامه ت
 بار : بیچووه مه لی به هاره
 بیزوو: بیزک، مه گیرانی
 بیزگه وان: بیزوو که ر

به لانس: هاوسهنگی
 بارتەقا: باتەقا، هەنبەر، بەرانبەر
 باجەوان: باجگر
 بەسووی: بە ژان، بە ئازار
 بەردەبار: پیاوی زاناو بە تەگبیر
 بیدادی: نەهەقی
 بەیتال: پزیشکی ئاژەلان
 بویر: رووداو
 باژیرۆک: شارۆچکە
 باشار: دەربردن، خۆراگرتن
 بەرایی: پیتشایی، بەراھی
 بەلەد: شارەزا، ریزان، رینوین
 بەفرە ژیلکە: بەفری زۆر دەنک ورد
 بەلەک: پووز
 بە خورتی: بە توپزی
 بالیف: سەرین، پشتی
 بەگەنکردن: پەسندکردن
 باندۆر: کاریگەری
 بایس: هۆ، باعیس، سۆنگە
 بەرخودان: مقاومەت
 بارخانە: کەلوپەلی بازارگانی، باری لەسەر یەک هەلچنراو
 بەرجەوەن: دیمەن
 بۆدپ: بۆنی توندی ماسی و تەگە
 بۆدراو: برژاو، خاوەبرژ
 بەلخ: بەلخ، کەپوو
 باسریشک: بەفرو باران پینکەو

پ:

پیشخزمهت: نۆكهرى بهردهستان

پارك: باخ

پسمام: كوره مام، ئاموزا

پواز: سنگيكة له درزى دارى قهلىشوى دهنين تا نه به ته وه به ك

پۆر: بالنده به كى خوش گۆشته، له مريشك گه و ره تره

پيشكار: خزمه تكار

په يڤ: وشه، وته، قسه

په ز: مه ر، مينگه له مه ر و بزن

په رى: فريسته

پاژ: به ش

پرتو: تيشك، روناكى

پينگه: پينگه وه، به هه فرا

په زور، ته ژى

پوستين: فهروه، كه ولى تيسكن

په ژمرده: چه رمسى، ژاكو

پايدوس: دهست له كار هه لگرتن

پۆلكه: كاگۆز

په سيو: په سيف، هه لامهت

پيتاك: باربوو، كۆكردنه وهى دارايى

پيئل: شه پۆل

په سلان: قيامهت، ئه و دنيا

پاتاوه: پيلاو، كاله.

پاتوق: شوينى كۆبووه وه

پۆر: قژ

پيشداوه رى: حوكمى پيشوه خته

پانكردنه وه: ماستاوسار دكردنه وه، رووپامايى

پهشم: قسهی قورپو بی مانا
پزیشکیار: یاریدهدهری پزیشک
پهتو: بهتانی
پووت: ۱۶ کیلوگرام
پالدوو: پالوو، کهژووی بن کلکی باره بهر

ت:

تهمه شافان: بینهر، سهیرکه
تهماشاخانه: شانو، نمایشسه را
تهژی: پ، لپا و لپ، سه ر ریژ
تا: لا، لایه ن
تیشنت: نانی بهیانی، قاوه لئی، بهرقلیان، تاشتی
تالووکه: مهترسی، خهتر
تهباره: دهغلی گهیشتووی نه دوراو، قایمه دهغل
تهژهو ناقوللا: گوره و ناشیرین
تاین: یارو، فلان، ناقبری
تاژی: سهگی راو، تانجی
تهشقهله: گه، بیانوو پینگرتن
تهیرو تو: بالنده و مه لان
تهوازی: تهوازی، عوزرخوایی، داوای بوردن
تخوب: سنوور، کهوشه ن، تخووم
تهویل: ناوچه وان، هه نیه، ئه نی، توئل، جهمین
تورینتوک: توورپه و دلناسک
تهخته بهن: تهخته خه و
تهقوو: به لکوو، هاتوو
تاقه تکردن: شارندنه وه، داگردن

تولاژ: میباز، چاو له وه پین
 تیلمه: تیلما سک
 تیلگ: لاسه ر
 تاوه گاز: تاوانگاز، به هه تاو سووتاو
 ته لفیزی: ته لفیسی، ته وس، کالته و گه پ
 ته ریده: ریگر، چه ته
 تووله ک: وه رینی مووی له ش
 توسن: سه رکیش، نا پام
 ته فگر: نه سه ره وت، بزووتنه وه
 ته مراندن: کوژاندنه وه
 تاری: تاریک
 توماکو: تووتن
 ته شبریق: هه وره تریشقه، بروسکه
 تووک: نزای خراپ، دوعای شه پ
 تاخ: گه ره ک
 تاس: سه ر پووتاوه، ده غسه ر
 ته رز: جزر، نه وع
 ته خلیت: نه ئه سل، ته قلید، کوپی

ج:

چه گن: گیایه که لاسکی سن سووچه له زه لکاودا ده پووی
 جنگن: شه پانی، دپ، نه گونجاو، جنگز
 جنگز: شه پانی، به دغه پ
 چه لئ: هه رزه پیاو، سه سه ری
 چنده خانه: سوزانی خانه، قه چه خانه
 چه رباندن: تاقی کردنه وه، ته جره به کردن
 جوپنه: چه وزوکه ی گه رماو

جما: جولا، بزوا
جفاکی: کومه لایه تی
جوابی کرد: دهری کرد، ئیزنی دا
جمکانه: دووانه، جمک، لفانه
چهندهک: تهرم
چله شینه: قه وزه ی سه ر ئاو
جانکوش: مجبوری کلتسا، خزمه تکاری کلتسا.

چ:

چه له نگ: چوست و چالاک، گورج و گؤل، شوخ و شهنگ
چینی: جوری سواله تی هه ره باشه، وه کو کاشی
چتر: چون، چلون، کوو
چرین: وتن (بو گورانی و قام)
چیل: مانگا
چهنگ: نامیریکی موسیقایه، هارپ
چه کمه: جهز مه، پووت
چه مه نزار: میترگ، میترغوزار، سه وزه زار
چما: بوچی، ئه پ، له بهرچی
چقل: دپک، دپو، دپی
چهرچی: فروشیاری گه پیده، دهستفرۆش
چوغورد: چوغور، چغر، چر
چمک: سووچ، گوشه
چوار نکال: هه رچوار لا
چیبوو: دروست بوو
چه مووش: سل، ره وهک، له قه هاویژو گازگر
چهرموو: سپی
چهرچی: دیوه ره، فروشیاری گه رۆک، دهستفرۆش

چاوساغ: دهسكيتش، جاسوس، سيخوپ
چهلپيا: خاچ، سهليب
چاوگ: دهسته چيه

ح:

حایرمان: سه رسام بوون
حه سار: هه وش
حه نهك: جه فهنگ، قسه ی گالته و گهپ
حه شهري: بهر به تاو، ژنی به ئالوش
حه ژمهت: مهینهت، خه فهت، كه سه ر، داخ، خه م
حه جامات: خوین بهردان
حه و جه : پینویست
حه و یق: بهرزایی ئاسمان
حه سه س: پاسه وانی شهوی ناوشار، جهزایرچی

خ:

خه نی له خوتان: خوشی له خوتان
خشكوك: دهلال، جوانکیله، جوان، قه شهنگ
خه نه قانندن: خنکاندن ، له سینداره دان
خوبزه: خولام، نۆکه ر، خزمه تکار، خزمه تچی
خورجین: هه گبه ی له بهن، جانتای له بهن، خورج
خا: خات، خاتوون، خانم ، یا
خاپانندن: فریودان، ته فره دان، خه له تانندن
خاپینوک: فریبوک، فیلباز
خانه دان: نه جیمزاده، نه سلزاده
خودان: خیتو، خاوهن، ساحیب
خولک: خولق

خۆرتى: بە تۆبىزى، بە زۆرى
 خىشت: رىك، بى كەم و زىاد
 خاكى: بى ھەوا، بى فىز
 خەرگە: پەرۋى كۆن و پىس
 خوابەختەكى: خۆو بەخت، بە ھەلكەوت
 خەبتىن: خەبات كردن
 خشكرك: جوان، خشىك
 خوييا: ئاشكرا، ديار ، روون
 خۇرانگاز: تاوھ سووت، سووتتاو لەبەر خۇر
 خەفە: جاسووس، خەوەرچىن، ھەوالدىز
 خۆلەكەوھ: خۆلەمىش
 خەمرە: كوپەى زۆر گەورە
 خەنۆل: خەندەران، دەم بە پىنگەنن، پروخۇش
 خزاگ: عەرەبانەيەك كە بەسەر بەفرا رايدەكىتىش
 خەنەتلىكە: قەرزە بەرد، قەوزەى سەر بەرد، خەنە تىفك
 خوارۇخ: زۇرخۇر، پرخۇر
 خەپلە: خىرخەپان، كۆلەبالاى قەلەو
 خەلەك: ئەلقە
 خەرەنگەز: مۆزەشىنە، مېشەكەرانە، مېشىكى سەوزى گەورەيە
 بە ولاخى بەرزەوھ دەدات

د:

داماو: بېنەوا، بەلەنگاز، بىچارە
 دەقەر: ناوچە، ئاقار، شوپن، جى
 دىركەوتن: دواكەوتن
 دلپاقۇ: دلپاك، بى فېو فىل، بى گزى
 دەربار: دىوھخان و بارەگای پاشا

دهه‌ری : زۆر توپه
 داگه‌ران: هاتنه خواره‌وه
 دلنه‌واز : دلگیر، مایه‌ی دلخۆشی
 دلوقان: به به‌زه‌یی، دلنه‌رم، میره‌بان
 دیده‌وانی: ئیشکگرتن (به تاییه‌تی ئیشکی سه‌ر قه‌لات و
 بورجان)
 داپیره: دایه‌گه‌وره، نه‌نک
 ده‌لیفه: ده‌رفه‌ت ، هه‌ل
 ده‌خت: دار
 ده‌بارییان: ده‌ست و پتوه‌ندان‌ی دیوه‌خان و باره‌گای پاشایه‌تی
 دپوو: دپک، چقل، دپی
 دلپه‌ش: بئ به‌زه‌یی، سه‌مه‌کار، دلره‌ق، پکونی
 دامه: مؤر
 دنگ: دینگ، ئامرازی چه‌لتووک کوتان
 ده‌له‌کدان: پالنان
 دپدۆنگ: دوودل، به‌گومان
 دوونیه‌تی: خویریه‌تی، بچووکی
 ده‌له‌چه: مه‌رابی که‌ر، ماستاوچی
 دۆنکی: دارده‌ستی چه‌سه‌سی ناو بازار
 دیرۆکنووس: میژوو نووس
 ده‌په‌فی: هه‌له‌هات، رایده‌کرد
 ده‌رۆزه: گه‌دایی، سوال
 داشق: کاکه، براگه‌وره
 ده‌ه‌ری : زۆر توپه
 ده‌خه‌بتن : خه‌بات ده‌که‌ن
 دۆغری : راست ، دروست
 داغان : رووخان، ویرانکردن

دەغول: دەسبېر، خاپىتۆك، فىلباز، گزىكار
دوئىل: مبارەزە
دوقتام: كىژەمام، ئامۇزا (بۇ كىچ)
دەسەنە: بەخشىن،
دوپ: ناوھند، ناوھراست
دېر، درەنگ، جىگەي رەبەنانى فەلە
دەست قىلپ: مال بەفېرۆدەر
دەستە خوشك: دۇستى خوشەويستى ژن بۇ ژن
داركروك: داركوتكە، داركونكەرە
دەرەك: پۇلىسى دەرىي شار

پ:

رەقسىن: سەما، ھەلپەرىن
رەك: قەشەو
رەدىن: ريش
رونك: فرمىسك، رونتك، ئەسر، ئەسرین
رۇحانى: پياوى ئاينى
راز: نەينى
رەژوو: زوخال، خەلوز
رەك: كووپ، پۇد
رابوون: ھەستان
رازان: پاكشان، پالكەوتن، خەوتن، نووستن
رۇخانە: روبار، چۆم، چىم، پوو
رەند: جوان، خوشىك، خوشكۆك
رەمودە: ئالوودە، ھۆگر
رادەست: خۇ بە دەستەوھدان
رەند: مېرخاس، مەرد، پياوانە

رەقىب: نەيار، خەنىم
رىسك: مغامرە
رىوئەلە: بىچكۈلەي لاواز، بىي نمود
رۇنىشت: دانىشت
روپامايى: مەرايى، دەلەچەيى، بن رىشەيى
رامووسان: ماچ
رەھەنە: رەھەندە، عەودال ، ئاوارە، چۆلگەپ
رەبەن: سەلت، زوگورت، راھب
رەبەنىتە: راھبە، ژنە فەلەي تەرکە دنيا، پەبەنى ژن
پاۋگە: جىگەي پاۋ وشكار
پىقىنك: پىيوار، پىيوى

ز:

زېكېژ: كچى مېرد بۇ باۋەژن، يان كچى ژن بۇ باۋەپپارە
زىدە: زىادە
زەلام: گەورە، ئاقۇلاۋ تەژە
زار: دەم، دەو
زوپىيەت: وچەو نەوۋە نەتيرە
زىد: زاگە
زاگە: زىد، شوپىنى لە دايكىبون، مەفتەن
زوخال: رەژوو، خەلووز
زگپەش: پىكۈنى، بوغزن، كىنە لە دل
زەوجىن: زەماۋەند
زفپىنەۋە: گەپانەۋە
زەيسان: زەيستان، ژنى تازە زاو
زەيەوان: زىوان، نىگابانى كوپ و كوپستان
زرانى: ئەژنق
زارۆك : بچىكان ، مندالان

زهردهکهڻ: بزہ، زهردهخهڻه
زهروو: زالو
زيانٽوک: به زيان، زهره ردهر، زياندهر
زگورد: زگورت، ره بهن، پياويک ژني نه هيتابي

ژ:

ژيوان: په شيمان
ژارخهڻ: پيکه نيني ژهراوي
ژارو: داماو، فه قير، به سه زمان
ژنه وټن: بيستن، ژنه فتن

س:

سهرزه نشت: سهرکونه، لومه
سهلت: ره بهن، بي ژن و مندال، عازهب
سه ندهل: قاپقاپ، ته فته قيله
سه پله: پينه زان، بي ئه مهک، بي وه فا، نمک حه رام
سوز: په يمان، به لين
ستران: گوراني، قام، لاوک، لاوژه، کلام
ستيران: ئه ستيره، ئه ستيران
سپينده: به ره به يان
سه وزه زار: ميرگ، ميرگوزار، چه مه نزار
سه مت: لا، ئالي، رهخ
سهر بورده: به سه رهات، سه رگوزه شته، سه ره بورده
سهرگوروشته: سه ره بورده،
سخيف: جنينو
سه ختگير: توند و به زه بت و ره بت
سيوات: خوينه واري
سائه قل: شيتوکه

سه ربوز: سه ماش و برنج
 سياناو: قوراو
 سيوي: هه تيوو، مندالي بي داک و باب
 سيکتر: ده رکردن، ترؤکردن
 سونگي: قه مه
 سه ههنده: بزؤن، نه سرهوت، زرینگ، ئازاوه چي
 سيپه ندي: بي شهرم و حه يا،
 سا برين: نيري، ته گه
 سه رؤ: ئيلهام، سرووش
 سازقان: موزيکوان
 سه رنائف: ناونيشان
 ستان: شار، پاريزگا
 ستاندار: پاريزگار، مه سه ريف
 ساردخانه: مه يتخانه
 سؤل: پيتلاوي سووکه له ي بي پانييه ، نه عمل
 سه ردولکه: گوراني هه لگوتن به مردوودا
 سا قالوک: مندالي تازه زاوي جوانکيله
 سه لبه ند: ريگه ي به به رد فهرشکراو
 سي سه م: ته خته خه و، ته خته به ن
 سوئ: ئازار، ژان
 سيخار: زوقم
 ساقه ته: لاسکي گيا
 سوتلي: قه پاتمه، ژني بي ماره يي بؤ رابواردن
 سه ده م: هؤ، سؤنگه

ش:

شپنده: ژني ده مدریژی شه پانی بیحه یا
 شپپوش: شپۆله، بی بهرگ و بار

شەيپور: بۆقى، كەرەنا
 شام: شيو، شىف، خواردنى ئىواران
 شەكەت: ئەشكەوت
 شەكەستەنى: ناسك، شتى زوو بىشكى
 شتاقيان، هيچيان، كەسيان
 شنگ: هيز، تاقەت، توانا
 شەقاو: هەنگاو
 شلينگ: پارەيەكە
 شاپ: شەق
 شەكەت: ماندوو، هياك
 شوورە: ديوار
 شەربار: پرشەر، شەرانى
 شەنگول: بە دەماخ، كەيف خۇش
 شەبەبخون: پەلامارو هيرشى شەوانە
 شەلاق: شەلاخ، قامچى
 شەم: مۆم، شەمالك
 شەمدان: مۆمدان، شەمان، جىگەي مۆم
 شوقار: زمان شر، نىوان تىكدەر، جاسوس
 شوو: مىزد ، ھاوسەرى ژن
 شەكەت: ماندوو. هياك
 شاشك: مىزەر، پىچى مىزەر، شاشيك
 شيرەت: راويژ، ناموزگارى
 شيرەتكار: راويژكار
 شادەتنامە: كارنامەي خويندن
 شوخى : سوعبەت ، گالتە
 شىف: شيو، شام، نانى شىوان، نانى ئىوارە
 شىئەو بىئە: فىل و تەلەكە

شه‌واک: گه‌مژه، گیلۆکه
شه‌مایل: وینه‌ی گه‌وره پیاوانی ئاینی ومه‌زه‌بی، ئیکۆنه
شیان: توانین
شه‌وه‌کی: به‌ره‌به‌یان، شه‌به‌قی
شیبیا: نه‌رمه‌ بای شه‌وانه
شه‌وات: ئاگر به‌ربوونه‌وه

ع:

عاسا: دار عاسا، دارده‌ست
عه‌یار: زیتل، زۆرزان
عه‌به‌نوس: داریکی ره‌ش و ره‌ق و به‌ترخه
عه‌یان: دیار، ئاشکرا، له‌به‌رچاو
عه‌گید: ئازا، پالەوان، جامیز

غ:

غار: ئه‌شکه‌وت
غورابی خه‌و: شیرنه‌ خه‌و، خه‌وی قورس
غه‌واره: غه‌ریبه، بیگانه

ف:

فه‌رمایشت: فه‌رمووده، قسه
فه‌رخه: بیچوه‌ مه‌ل و جانه‌وه‌ران
فشقیات: حه‌نه‌ک، گالته‌وگه‌پ، ئاخافتنی بئ تام
فراقین: نیوه‌رۆژه، خواردنی نیوه‌رۆ
فه‌رسه‌خ: فه‌رسه‌ق
فراخ: لووت به‌رن، به‌ ده‌عه‌یه، روحزل
فاما: فامیده، تینگه‌بیشتوو، زیره‌ک

قالا: به تال، خالی، پووک، ئاواله، کراوه
فه پهنگی: ئه وروپایی
فه مراندن: کوزاندنه وهی ئاگر، ته مراندن

ق:

قالیچه: مافووری بچووک

قرمز: سوور

قه پال: پاشا

قه پالنشین: پاشانشین، ئیمپراتوریه ت

قورباقه: بۆق

قاوه لئی: تاشتی، به رقلیان، نانی به یانی، تیشیت، قاوه توون

قووچانی: هه لهات

قشتیله: بچووکى جوانکیله

قالۆر: قاوغ

قاپ: قاچ

قاوغ: قه پیلک، قاپۆره

قوشقی: توورپه، وه رهز، سل، ره وهک

قهرقه شه: ته شقه له، شهرو ناخۆشى

قۆپى: زه لکاوى قامیشه لان

قه له مرهو: سنوور و که وشه نی ژیر ده سه لاتی که سیک یان

دهوله تینک

قوو: بالنده په که له قاز سپی ترو زلتره

قه لایی: کانزایه کی سپی نهرمه مسی پین سپی ده که نه وه

قژاوله: تاق تاقکه ره

قاوش: هۆل، شوینی نووستنی به کۆمه ل

قه ساس: سزا، تۆله

قهره به خت: به خت رهش، به دبخت، نه گبه ت

قامک: په نجه، ئه نگوست، پل، کلک

قامبیژ: گورانی بیژ

قه ساو: قه ساب

قه له زراو: ترسنۆک

قه تاندن: به سه برردن، گوزه راندن، به رینکر

قاقو: زهوی رووتهن که گیای لئ نه پوی

قومات: بابۆلهی ساوا تیوه پیچان

قاشوانی: گوبازی، قاشوان

قه پاتمه: سویتلهی، ژنی بی مارهیی بو رابواردن

قه موور: کوو، پشت کۆم

قه سته سهر: دوژمنی زور سه سهخت، خه تر

قه به : گه وره

قوشه ن: له شکر

قریز: بریار، قه رار

قه وماو: بویه، روواو

قاوه توون: تاشت، تیش، قاوه لئی، نانی به یانی

قیرات: گه رمایینو

قه لبه زهن: ته زویرچی پاره

قوژه به رد: خه نه تیلکه، ورده شینایی پیکه وه نووساوی سهر

به ردان

ك:

کوت و مت: هقاودهق

کوانگه: کوانوو، ئاگردان

کارمامز: به چکه ئاسک

کوده له: بیچوو به راز

کوخته: کوخ، خانووی چکوله و خراب

کولکه: مو، توک

کولۆ: کولله

كەچرەۋى: لە رى لادان، تەحرىفيەت
 كەۋەيى: شىنكى، شىنباۋ، خۇلەمىشى
 كىۋە: بۆ كۆي
 كەپەك: سۆس
 كۆمەك: يارمەتى، ھارىكارى
 كلۆر: ناۋبەتال
 كورىژگە: كوپى بچووك
 كەپوۋ: لووت، دىن
 كەۋنارا: زۆركۆن، شوپىنەۋار
 كەسك: سەوز
 كۆمىدى: پىكەنىناۋى
 كامكردىن: نەوس تكان
 كەزى: پرچ، زلف
 كلاوخود: كلاۋى ئاسنىنى شەرفان
 كلاوقز: پۆرى دەسكرد
 كەرب: رق و كىنە
 كان: مەعدەن
 كىتوستان: كۆسار، كۆچار
 كۆلۈنى: موھاجىرنىشىن، نىشىمەن، موستەعمەرە
 كەمدوۋ: كەم قسە
 كۆسار: كۆچار، كىتوستان
 كەۋى: مالى، دەستەمۆ
 كەقز: بەرد
 كەقزۆك: بەردەلان
 كەندەكار: كەسىك كە لە دار نەخش دەكەنى
 كىشكچى: پاسەۋان، نىگابان
 كۆ: سل، سلكردەنەۋە

که پوو : لووت، دفن
 کارگه : وەر شه
 که رپووج : خشتی سووره وه کراو
 کوند: بوه کویره، کونده په پوو، بایه قوش
 که ودهن: گه وچ
 کاژستان: بېشه ی دارکاژان
 کریت: ناشیرین، کاری خراب
 که توارى: ریالیستی، واقعی
 که وشه ن: مەرز، سنوور ، ئاقار، تخووب
 کنوکۆ : چوونه بنج و بناوان ، توژینه وه
 کسۆک: سهگ
 که ستهک: سنده گل، کلۆ قورپی وشکه وه بوو
 کوشیار: چالاک، پرکۆشش
 کینه کیش: پک هه لگر، پکونی
 که ت: ته خته خه و
 که ره مکه: بفه رموو
 که وه رۆژ: رۆژی بى هه تاو، سپییه رۆژ
 کۆما: کۆمه لیک
 که له باب: که له شتیر، دیکل
 کسۆک: سهگ، توتکه سهگ
 کۆلاشدم: دوو پشک

گ:

گۆساخ: چاوقایم، رووقایم
 گه دا: پارسهک، سوالکه ر، ده رۆزه که ر
 گورزه: باقه ی گه وره
 گه ره کمه: ده مه ق ، ده خوازم
 گه مه: یاری، وازی، کایه

گهنج: زیرو زیو، مالی دنیا
 گهردنبه‌ند: ملوانکه
 گازکردن: بانگکردن
 گورین: یارو، ناقبری
 گوند: دج، ئاواپی
 گومناو: ناویزر، نه‌ناسراو
 گوزینگ: قوله‌پی
 گهلوز: ناولینگ
 گول: گهر و گول
 گاگوز: پؤلکه
 گارد: پاسه‌وانی تایبته
 گونگ: ئالوز
 گهنگه‌شه: موناقه‌شه
 گووراو: مه‌خلووق
 گووفه‌ک: زبلدان، سه‌رانگویتک
 گازی: بانگکردن
 گپوز: وپکن
 گلکوز: گوپ، ئارامگه
 کمیز: پیشاو
 کالدان، دنه‌دان
 کازن: گله‌یی، گازانده
 ل:

له که یفان: له خویشیان
 له بیلاده‌وه: له ئیجاده‌وه، له بنه‌ره‌ته‌وه
 لیره‌وار: دارستان، جه‌نگه‌ل، بیسه‌لان
 لاپره‌سه‌ن: فزول، فزولی
 لوسه: باری
 له‌زگ بوو: خه‌ریک بوو، وه‌خت بوو

لى: به لام
 لىبرا: بپيارى دا
 لوسه: باريه
 لاق: قاچ، لنگ
 له زكرن: خيراكردن، په له كردن
 لايده: بيگانه
 له هه نېهر: به رانېهر
 لى : به لام
 له يستوك : بووكه شووشه، بووكه له
 له گهز : مه ته ل
 له ش به بار: نه خو ش
 له گين:ره ننگه، له وه يه
 له و تاوه : پيس بووه
 له ز : خيرا ، په له
 له بر : يه كسه رى، به قونته رات
 لاشه پ : بيته ي، سه لامه ت ، دووره شه پ
 لاکه وه : لاچو ، برو كه نار
 له نك: له كن، له جه م، له ده ف، له لا
 له گام: چه و ره، زگ له وه پرين
 ليژگه: ليژايى، نشيو
 لالو: براى دايك، خاله، خالق
 له يزتوك: ناميرى گه مه

م:

موغازه: فرؤشگه، دوكان
 ميړيقان: دلوقان، ميه ره بان
 مشوور: ته گيبر، به خه م كردن
 مژوول: سه رقال، سه رگه رم

مَل و موش: مَلومۇ، گەران و بۆنكردنى زەمىن بۇ پەيدا كوردنى
 خواردىن
 مۆل: زۆر، فرە، زەحف
 مژمژە: مەساسە
 مېرغەزەب: جەلاد
 مەزرا: كېلگە
 مقاش: ماشە
 مەگىرانى: بېزوو
 مەرزو بۇ: ولات، نىشتمان
 مقەوا: كارتۇن
 مەنھۆل: زىراب
 مەزل: قۇناغ، جىيى مەبەست
 مېرەبان : دلۇقان ، مېرەبان
 مالبات: خانەوادە ، بئەمالە
 مدارا :سەبزو حەوسەلە ، دلراگرتنى دۇست و ئەحاباب
 مووبەق : ئاشخانە
 موغەيرى: موغارى، بوغارى، كوانووى نىو دىوار
 منچر:نەژنەو ،سور لەسەر شتىك
 مسكىن : رەعبىيەت، بەرحوكمى ئاغا
 مەعلان : پىسپۆر ، لىزان
 مخابن: بە داخەوہ
 مراک : كەوچك ، كەچك
 مينا، ميناك: وەك، وەكو
 مەخفەر: پۇلىسخانە، قەرەولخانە
 مادونى: مۆلەت، ئىجازە
 مەرگى مفاجا: سەكتەى دل
 مەحزەر: نووسىنگەى مارەو تەلاقان
 مەژى : مېشك

ماموژن: ئاموژن، ژن مام
مراک: که وچک، که چک
مافور: قالی
مه ته ریز: مه ته ریس، سه نگر
مامیز: ره به نیته ی به ته مه ن
ماسیر: ره به نیته ی گه نج
متوو: هوگر
مرداو: قوپی
مه کرو: مه کرباز، فیلباز
مالنج: ماله

ن:

نه زاکت: ئه دهب، سه لاری
نیگابان: پاسه وان
نه یجه زار: قامیشه لان
نسیبته: به لا، موسیبته
نه تره: وره
ناچیز: هیچ، زور که م
نه ژاد: ره گهن، ره چه له ک، ئه سل
ناحه ز: ناشیرین
نیچیرقان: راوچی
نشیمه ن: باره گا، شوینی دانیشتن
نه زاکت: لوتف و ئه دهب
نک: کن، لا، جه م، دهب
ناقیری: ناوبراو
نه ژنه و: نه بیست، منجر
نووچه: مه وال، خه به ر

نمەد : لباد، نيوداشت: نە كۆن و نە تازە
نەھا : ئىستا، ھەنووكە، نەھو
ناھسال : ميانە سال
نووكە : ھەنووكە ، نەھو، نەھا، ئىستا
نەخاسما: بە تاييەتى
نوخان: ناخون، نىتۆك
نەسرانى: فەلە، مەسىحى
ناباب: ناباۋ، دژەباۋ، ناپەسند لە رەۋى كۆمەلايەتتە ھە

و:

ۋەمىنى: بىمىنىتە ۋە
ۋەكرد: كرده ۋە
ۋەشېرت: شارده ۋە
ۋىنا: تەسەۋر
ۋار: ھەۋار، شوپىن، مەلبەن
ۋاز : كراۋە، پىچەۋانەى داخراۋ
ۋىدەدەم: دەدەمى
ۋەقف كردن : تەرخان كردن
ۋەردەۋەدان : لە جارى پتر كىلان
ۋەردىان : زىندانەۋان
ۋەشانخانە: بلاۋەخانە، دارالنشر
ۋەشانكار: بلاۋكەرەۋە، ناشر
ۋپراۋە: ۋپىنە
ۋدم: مومبارەكى، پىرزى
ۋشكەبار: ميوەى وشكەۋەكراۋ
ۋەكوژاندن : تەمراندن، كوژاندنەۋە
ۋىمدە : بىمدەيە

واز: ئىشتياو ئارەزووى خواردن
وہزن: ئازار
وشترالوك: حوشتەر خۆرە، عاگول
وازوازی: دەمدەمى مجیز

:۵

هانكە هانك: هەناسە برکى
هەژگ: لکەدارى وشکەوہ بوو، چروچیلکەى ئاوردوو
هەپوگىف: هەرهشەو گورەشە
هەلدیر: جىگەى زۆر بەرزو قىت لە شاخ و کتودا
هەزاربەهەزار: شاخى زۆر بەرزو عاسى
هەلزان: هەلگەران بۆ سەرەوہ
هايم: سەرگەردان، وىل
هەنبەر: بەرانبەر
هەترەش: زەندەق، زراو
هەنووکە: ئىستا، نھا، نھوو
هۆشن: بەهۆش
هەتەر: مەوداى حوکمى چاو
هۆفى: کتوى، وەحشى
هۆدە: ژوور، ئۆتاغ، ديوو
هزرو هزرين : بيرو بيرکردنەوہ
هەيف : مانگ
هەيفەشەو: مانگە شەو
هەدا : سەبر ، حەوسەلە
هەراوزەنا : هەراو هەنگامە
هەرمە : تىکەل و پىکەل، گەنم ودانەوئەلەى تىکەلکراو
هاپۆ : مام

بیل نام

بیل ئامى (دۇستى ئازىز) تەنيا سەربردەى گەنجىكى
قۇزى مېياز نىيە كە لە پىناوى سەروەت وسامان و پۇست
و پايدا كۆ لە هيچ ناكاتەوہو لە هيچ فىل و دەھۆ و
تەلەكەبازىيەك ناسلەمىتەوہ، بەلكو كارەساتىكى بەئازار و پىر
سوئى كۆمەلگەيەكە كە لە رەگ و ريشەوہ گەندەل و كرمۆل
بوو، كە هيچ پىرەنسىپ و بەھايەكى تيا نەماوہو گەندەلى
وگومرايى و كەچرەوى، جىگاي ھەموو بەھايەكى دى
گرتووتەوہو، كۆمەلگەيەك سەربارى ئەوہى ئەزمونى
چەندىن شۆرشى پيشەنگ وپوشنپىرانەى ھەيە، ھىشتا لە
زەلكاو وچلكاوى دەورانى پيش شۆرشى مەزنا، دەورانى
لويسەكانا، دەورانى سۆزانيانى دەربارى و دەورانى ھەلپەو
بەرژەوہەندخووزى ھۇقيانەى ئەشراف وئەرسىتۆكراتاندا، لنگە
فرتى دەكات. جا مۇپاسان وەكو فلوپىرى مامۇستاي لە
قاودەرى ئەم كۆمەلگەيەيە.

به‌شنى يه‌که‌م

(۱)

جورج دوروا (Georges Duroy) وه‌ختايه‌ک باقى
ئو پينج فرانکيه‌ى که دابووى به ده‌غيله‌داره‌که وه‌رگرته‌وه،
له خوارنگه‌که وه‌ده‌رکه‌وت.

چونکه کورپنکى خوش به‌ژن و بالا بوو و ، به عاده‌تى
سه‌رده‌مانى عه‌سکه‌رى خوى سينگى ده‌رپه‌پانده، سگى به‌ناوا
برده، به جووله‌يه‌کى عه‌سکه‌ريانه و خومانى بايه‌کى به
سميله‌کانى دا و نيگايه‌کى له‌زگينى چوارده‌ورى خوارنگه‌که
وئو مشته‌ريانه‌ى کرد که هيتشتا شتوه‌که‌يان ته‌واو
نه‌کردبوو، نيگايه‌کى تيژ، وه‌کو نيگاي هه‌لويه‌ک که هيچ
شتيک وه‌يچ شوپينک نه‌بوپريت.

ژنه‌کان سه‌ريان هه‌لينا وچاويان برييه ئهو، سن
کناچه‌ى کريکار، سازفانيکى نافسال، شروله، سه‌ر وقژ
په‌شيواو، به کلويکى ته‌پوتوزاوى وکراسيکى ده‌لبى له‌به‌ردا
بوو و ، دوو ژنى بورژوا ده‌گه‌ل شووه‌کانيان، که له
مشته‌ريانى هه‌ميشه‌يى ئه‌م خوارنگه‌يه بوون، به‌بوها و
نرخى جيگير وه‌ه‌رزان.

جورج دوروا، کاتى گه‌ييه سه‌ر شوسته‌که
هه‌لوپسته‌يه‌کى کرد و له خوى پرسى باقى شه‌وه‌که چوڤ
به‌سه‌ر به‌ريت. پوژى ۶/۲۸ بوو، ته‌نيا سن فرانک وچل
سينتى پى بوو که ده‌بوايه تا سه‌رى مانگ به‌شى بکات. به
حيسابى خوى ده‌يتوانى تا کوتايى مانگ شام به بى فراقين،

یان دوو که پرت فراقین به بی شام بخوات. له دلی خویدا
 حیسابی کرد که پاره‌ی هر ژمه فراقینیک بیست و دوو
 سووه و پاره‌ی هر ژمه شامیک سی سووه، ئەگەر ته‌نیا
 دوو ژم فراقین بخوات، ئەوا یه‌ک فرانک و بیست سینتی بۆ
 دەمینیتەوه. (سوو: دراویکی بچووکی فەرهنسیه که له سالی
 ۱۷۹۳ هەر بیست سوویه‌ک ده‌یکرده یه‌ک فرانک و هەر
 سوویه‌ک ده‌یکرده پینچ سینت) ، و ده‌توانی به‌و پاره‌یه دوو
 بابۆله‌ی کالباس و دوو پرداخ بیره‌ی بولقاره‌کان بکریت.
 ئەمانه کار و له‌زه‌تی شه‌وانه‌ی بوون، ئەوسا به‌کوچه‌ی
 نوتردام دولورتدا نشیو بووه‌وه.

هه‌میشه به‌جۆری پێی ده‌کرد، ده‌تگوت هه‌شتا جل
 و به‌رگی فه‌رمی عه‌سکه‌ری سواره‌ی له‌ به‌ردایه، سینگ
 ده‌رده‌په‌راند، لاقی که‌میک لیکدی بلاوده‌کردنه‌وه له‌ تووایه
 تازه له‌ ئەسپ دابه‌زیوه، به‌کش و فش و فیزه‌وه به‌جاده و
 کۆلانه‌ جه‌نجال و قه‌ره‌بالغه‌کاندا پێی ده‌کرد، شانی له‌م و
 له‌و ده‌دا، دپی به‌ خه‌لکانی سه‌ر پێگای خۆی ده‌دا، تا که‌س
 پێگا له‌ پێکردنه‌که‌ی نه‌گریت، کلاو قووچه‌ کۆنه‌که‌ی، ده‌نایه
 لاتیلکه‌ی سه‌ری و پاژنه‌کانی به‌ تووندی ده‌کیشان به
 شوسته‌که‌دا. به‌جۆری پێی ده‌کرد، ده‌تگوت شه‌ری ده‌گه‌ل
 هه‌موو که‌سیکدا هه‌یه؛ ده‌گه‌ل پێبواراندا، ده‌گه‌ل ماله‌کاندا،
 ده‌گه‌ل هه‌موو شارا، به‌ پۆزی سه‌ربازیکی خۆش قیافه‌وه که
 تازه جلکی ئەهلی له‌ به‌ر کردبوو.

هه‌رچه‌نده‌ جاکه‌ت و پانتۆله‌که‌ی له‌ شه‌ست فرانک
 زیاتری نه‌ده‌هینا، به‌لام وێرای ئەوه‌ش، زۆر جوان بوو و
 به‌راستی لێی ده‌هات. بالای به‌رن، ئەندامی رێک و پێک، قژی
 قاوه‌بیه‌کی کال، خه‌نه‌یی ده‌ینواند، سمیله‌کانی بۆ سه‌ره‌وه

بادابوو، چاوه‌کانی شینی کال، بیلبله‌کانی بچووک، قزی لولئیکی ئاسایی بوو، له ناوه‌ندی سه‌رییه‌وه، شەق بووبوو، به‌و رواله‌تانه‌وه، له قاره‌مانانی خۆشه‌ویستی ناو پۆمانانی فولکلۆری ده‌چوو.

شه‌ویکی هاوینی پاریس بوو، له‌و شه‌وانه‌ بوو که به‌شەر هه‌ناسه‌ی تەنگ ده‌بوو، شار وه‌کو گولخانه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌م شه‌وه‌ خه‌فه‌که‌ره‌دا ئاره‌قه‌ی ده‌رشت، زیرابه‌کان بۆن بۆگه‌نیان لی به‌رز ده‌بووه‌وه، چیشته‌خانه ژیر زه‌مینییه‌کان، له‌ په‌نجه‌ره‌ بچووکه‌کانیانه‌وه، که هاوئاستی رینگاوبانه‌کان بوون، بۆنی ناخۆشی چلکاوی شۆردنی ئامانان و پاشماوه‌ی ساس و خواردنیان، لی به‌رز ده‌بووه‌وه و به‌جاده‌ وکۆلانه‌کاندا بلاو ده‌بووه‌وه.

نیگابان و پاسه‌وانانی ئه‌پارتمان و مالان، به‌بی چاکه‌ت له‌ سه‌ر کورسییه‌ سه‌سیرییه‌کانیان، له‌به‌ر ده‌رگای گالیسه‌که‌ ره‌وه‌کاندا دانیشتبوون و پایپیان ده‌کیشا، ریتیواران به‌هه‌نگاوی ماندوو، سه‌رکۆت وکللو به‌ده‌ست، رتیان ده‌کرد. کاتی جۆرج دوروا، جاده‌که‌ی ته‌ی کرد و گه‌ییه‌ بولقاره‌که‌، دیسان وه‌ستا. تیا مابوو کتوه‌ بچیت. هه‌زیده‌کرد ب‌روات بو شانزه‌لیزه‌و پاشان بۆ شه‌قامی "بوادوبولونی" تا له‌ ژیر دره‌خته‌کاندا که‌میک هه‌وای فینک، به‌ر سه‌ر و‌پووی بکه‌وئ و فینک بیه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها ئاره‌زووی ده‌کرد، ماجه‌را و بویه‌ریکی عاشقانه‌ی لێهه‌لکه‌وئ.

به‌لام چۆن بویه‌ر و ماجه‌رایه‌ک؟ خۆیشی نه‌یده‌زانی، سئ دانه‌ مانگ بوو، شه‌و و رۆژ به‌ته‌مای ئه‌و بویه‌ره‌ بوو. هه‌له‌به‌ته‌ ناوبه‌ناو له‌سایه‌ی قۆزی و جوانی سه‌ر و سیما و له‌ش و لار و قه‌لافه‌تی ریک و پیک، لێره‌ وله‌وئ عه‌شق و

رابواردنیکی پوهتهنی تیژتیپه‌ری به‌نه‌سیب ده‌بوو، به‌لام‌ئو دلی به‌مه‌دانه‌که‌وت و چاوه‌پوانی شتی باشت‌ر و زیات‌ر له‌مانه‌ی ده‌کرد.

به‌گیرفانی به‌تال و‌خوینی هات‌گه جوشه‌وه، کاتی تووشی کیژان ده‌بوو، به‌جاری گ‌ری ده‌گرت. کیژان که‌به‌لایدا ده‌بوورین، له‌بن لیوانه‌وه ده‌یانگوت: ' ده‌گ‌ل منا دنیه‌ ماله‌وه کورپی قوز؟ ' به‌لام ج‌ورج زاتی نه‌ده‌کرد وه‌لامیان بداته‌وه، چونکه له‌لایه‌که‌وه، لات پاله‌وانی خوا بوو و له‌لایه‌کی دیکه‌وه شتیکی جیاواز له‌م پاموسان و عه‌شقبازی بازارپه‌ی ده‌ویست.

و‌پ‌رای ئه‌مه‌ش، چه‌زیده‌کرد، سه‌ری ئه‌و شوینانه‌ش بدات که ئه‌م ج‌وره کچانه، به‌کوم‌ل پرویان تیده‌کرد، ده‌چووه ه‌ولین نمایشین کومیدی عوام په‌سند، سه‌ری ئه‌و کافی و‌کوچانه‌ی ده‌دا که مه‌کو و پاتوقی ئه‌وج‌وره کیژانه بوو. چه‌زیده‌کرد له‌لایانه‌وه بوه‌ستی، به‌شیت‌وه‌یه‌کی خ‌ومانی بیاندوینیت، ب‌ونی عه‌تره تیژه‌کانیان بکات، هه‌ست به‌نزیکی وان بکات. هه‌رنه‌ب‌ین ژن بوون و ئاماده‌ی عه‌شقبازی بوون. هه‌لبه‌ته به‌هیچ ج‌ورئ، به‌شیت‌وازی پیاوانی خودان ژن و مندال یان به‌ه‌قاره‌تی غه‌ریزییه‌وه، ئه‌و کیژانه‌ی به‌سووک نه‌ده‌ژمارد.

به‌دوای ئاپ‌ورای خه‌لکه ماندوو و په‌ریشانه‌که‌ی گه‌رمادا، پینچی کرده‌وه و خ‌وی به‌بولقاری مادلندا کرد. کافه گه‌وره‌کان، میز و‌کورسییه‌کانیان، له‌سه‌ر شوسته‌که ریز کردبوون و‌پ‌ربوون له‌و مشته‌ریبانه‌ی که له‌ژیر پوناکی تووندی گل‌په‌کاندا که چاوی به‌ریشکه‌و‌پیشکه ده‌خست، م‌ژوولی خواردنه‌وه‌ی ساردی سارد بوون.

سەر میزه خرپان چوارگۆشه‌کانی به‌رانبه‌ریان، پڕپوون له په‌رداخین ته‌ژی فه‌خارنی سوور، زه‌رد، که‌سک و قاوه‌یی. سوراحی و شه‌ربه‌ی پڕ له سه‌هۆل و ئاوی ساردیان له به‌رده‌ما بوو.

دوروا، هه‌نگاوه‌کانی سووک کرد، گه‌رووی وشک و نووساوی، ئاره‌زووی فه‌خارن و ساردی ده‌کرد.

تینویه‌تی، تینویه‌تی شه‌وانی هاوین، ئه‌مانی له‌به‌ر بڕی بوو، زۆری بۆهینابوو، بیری له‌وه ده‌کرده‌وه، که نووشین و خواردنه‌وه‌ی نۆشابه و فه‌خارنیکی فینک، چ له‌زه‌تیکی خوش به‌زار و گه‌روو ده‌به‌خشیت. به‌لام ئه‌گه‌ر ته‌نیا دوو پیک بیره‌ی بخواردباوه، ئه‌وا ده‌بوایه‌ ده‌ستبه‌رداری شامی سه‌بی ئیواره‌ بباویه، به‌خۆی ئاشنای برسیه‌تی کۆتایی مانگان بوو. له‌ دلی خۆیدا گوتی: " ئه‌گه‌ر ده‌سه‌عاتیک هه‌لبکه‌م و خۆم بگرم، ئه‌وا ده‌توانم بیره‌که‌م، سه‌به‌ینی له‌ کافه‌ی ئه‌مریکاییه‌کان بخۆمه‌وه، شه‌یتان به‌ نه‌حله‌ت بی‌ها، چه‌ندم تینوو! " ئه‌وسا به‌ عه‌ززه‌ته‌وه‌ روانیه‌ ئه‌و خه‌لکانه‌ی له‌به‌رده‌م میزه‌کانیان دانیشتیبوون و به‌ که‌یفی دلی خۆیان فه‌خارنی ساردیان ده‌خوارده‌وه.

به‌ سه‌روسیمایه‌کی زیتهل و که‌میک بینه‌رواوه به‌به‌ر کافه‌کاندا ده‌رۆیی و به‌ نیگایه‌کی له‌زگین، به‌سه‌روسیمایه‌ و جل و به‌رگی خه‌لکه‌که‌دا، گیرفانی ده‌خویندنه‌وه و به‌مه‌زه‌نده‌ ده‌یزانی چه‌ندیان پاره‌ له‌ به‌پکدایه. توورپه‌بیه‌کی بی‌ئامان، سه‌باره‌ت به‌م خه‌لکه‌ ئاسووده‌و خوشگوزه‌رانه، له‌ ناخیا سه‌ری ده‌کرد. ئه‌گه‌ر پیاو ده‌ستی به‌ به‌پکیاندا بکردایه، له‌ سه‌کی زێره‌وه‌ بیکره‌ تا سه‌کی زیو و تا دراوی ورده‌ی له‌گیرفانیاندا ده‌دۆزییه‌وه. هه‌ر یه‌کیکیان به‌ کیمانی بیست

فرانکیان پښو، به لای که مه وه سه د که سیک له کافه که دا بوون، کوی پاره کانیان ده یکرده چوار هزار فرانکیک.

له بن لیوانه وه گوتی: " به راز باوکانه ی چه پهل ! " دریژه ی به ریکردنه به فیزه که ی دا. نه گهر یه کیک له وانه ی له گوشه یه کی تاریکی کولانیکا به گیر به اوردایه، بن هیچ سلکردنه وه یه کی نه خلاق ی دهستی ده نایه بینی، ریک وه کو چون له کاتی عه سکه ریدا و له کاتی مانوراند، ملی مامر و که له بابی گوندییانی هه لده کیشا.

یادی نه و دوو ساله عه سکه ریبه ی وه بیر هاته وه که له نه فریقیا به سه ری بردبوو، نه و شه ره چه قویه ی وه بیر که وته وه که ده گهل عه ره به بیته واکانی گونده کانی باشووردا کردبووی. یادی نه و زیده گافی و دزیبه ی بیر هاته وه که ده گهل هاوقیتاره کانی دژی یه کیک له تیره عه ره به کان کردبوویان، به و یاده بزه یه کی که وته سه ر لیوان، ناکامی نه م زیده گافی و دزیبه، کوژرانی سن عه رب و به ده سه ته ی تانی بیست مریشک، دووپه ز، که میک زیږ و شهش مانگ پیکه نین و رابواردنی هاوریکانی بوو.

نه نجامه درانی نه م بویه ره، هه رگیز نه دوژرانه وه. که سیش نه سوږاخی کردن و نه تاقیب. ئیدی عه ره به کان به جوړه نیچیریکی ناسایی سه ر بازه کان ده ژمیردران.

له پاريسدا ره وشه که جوړیکی دی بوو. ته نانه ت خه لگانی شمشیر به قه د و ده مانچه به ده ستیش نه یانده توانی گهنه دزی بکن و له تاقیب و سزای دادگا بخه له سن و وه کو به رزه کی بانان، به که مالی نازادی بسورپینه وه. هیشتا هه رزه یی و سه سه ریاتی و دلره قی و بی ئینسافیه کانی ده ورانی ده ره جه داریبه که ی له ولاتی داگیرکراوا، له بیر

مابوو. هه‌لبه‌ته خۆزی بهو دووساله خزمه‌ته ده‌خواست که له بیابان و ساردا به‌سه‌ری بردبوو. حه‌یفی که له‌وینده‌ر نه‌مابوووه! به‌لام که باش بیری کردبووهوه، هه‌ستی کردبوو که له پاریسدا، ره‌وشیکی باشتیری له‌پیش ده‌بیت، هه‌نووکه!... ئاه، به‌لێ، ئه‌مه‌ ئه‌و ره‌وش و پینگه‌یه بوو که به نه‌سیبی بووبوو!

زمانی له‌زاریا جولاند، ته‌قه‌یه‌ک له ده‌می به‌رز بووه‌وه، له تو‌وايه گه‌ره‌کیه به‌م کاره خۆی تا‌قی بکاته‌وه و بزانیته مه‌لاشووی چه‌ند وشکه.

حه‌شاماتیکی شه‌که‌ت وه‌رتووس به ده‌وریا ده‌خولانه‌وه، ئه‌و هه‌شتا به‌خۆی ده‌گوت: "هیچ و پووچانه! گیرفانی ئیله‌که‌کانیان پره‌ له‌پاره". به‌ده‌م فیکه‌ لیدانه‌وه، شانی له‌ خه‌لکی ده‌دا، خه‌لکه‌که به‌ده‌م بۆلاندنه‌وه ئاو‌ریان ده‌دایه‌وه و خه‌سه‌یان لیده‌کرد، ژنه‌کان له‌بن لیوانه‌وه ده‌یانگوت: "چ هه‌یوانیکی بن ته‌ربیته!"

به به‌رده‌م شانۆی فودقیلدا تیپه‌ری (فودقیل: شانۆیه‌که له پاریس، که له‌ویدا شانۆی کۆمیکي سووک و بازاری پینشکه‌ش ده‌کرا، جاران و ئیستاش، به‌م جو‌ره شانۆنامه‌ش ده‌گوترا فودقیل). له‌به‌ر کافه‌ی ئه‌مریکاییدا وه‌ستا. تینویه‌تی زۆری بۆهینا، له‌خۆی پرسى: هه‌قی نییه‌ بپوات په‌رداخى بیره‌ بخواته‌وه؟ پیش ئه‌وه‌ی بپیار بدات، ته‌مه‌شایه‌کی سه‌عاته‌ پووناکه‌که‌ی ناوه‌ندی شه‌قامه‌که‌ی کرد، سه‌عات نو و چاره‌ک بوو. خۆی ئه‌خلاقى خۆی ده‌ناسى: هه‌رکه په‌رداخه‌ بیره‌که‌ی له‌به‌رده‌مدا دابنه‌ن، یه‌کسه‌ر هه‌لیده‌دات. پاشان تا سه‌عات یازده‌ چ بکات؟

به بهر کافه که دا تپه پری. به خوی گوت: " دهچم بو بولقاری مادلن و پاشان زور به هیواشی ده گه پیمه وه. " وهختایه ک گه یه سیله ی مهیدانی ئوپرا و بولقاری مادلن، تووشی پیاویکی گهنجی قهله و بوو که به ئاسته م وهبیری هاته وه که ئه م پیاوه ی له جتییه ک دیتروه. به ده م بیرکردنه وه وه، دوا ی کهوت و له بن لیوانه وه دووباره ی کرده وه " شهیتان به نه عله ت بی، له کوئ دیتوومه؟ "

ئیدی به وه ده قه وه، زهینی خوی وه رده وه ده دا، بینه وه ی وهبیری بیته وه، پاشان له ناکاوا، زهین وه هانا یه وه هات، هه مان پیاو، گهنجتر و لاوازتر له ئیستا، به ئونیفورمی عه سکه ری سواره وه، له به رچاوی به رجه سته بوو. به ده نگی به رز گوتی: " عه جه ب، فورستییه، ئه مه توی! " پیی هه لگرت، خوی گه یاندی و ده ستیکی به شانیا دا. کابرای قهله و ئاوپری پاشی دایه وه، لئی پاما و گوتی: - کاریکت به من هه یه قوربان؟

دوروا، دهستی به پیکه نین کرد: - نامناسیته وه؟

- نه خیر.

- من جورج دوروام، له فهوجی شه شه می سواره

بووم.

فورستییه، هه ردوو دهستی برده پینشی و گوتی: - ئاه،

هاوپچی، حالت چونه؟

- زورباشم، ئه دی حالی تو؟

- ئاه، حالم زور خراپه، ته سه ور بکه، سینه م وه کو

کاغه زی گرمۆله ی لیها توه، کۆکه ئامانم نادات، ئه و دل

یه شه یه ی که له بورژیفال، له کاتی گه پانه وه م بو پاریس

توشى بووم، دەست بەردارم نايىت و چوار سالە پىۋەى دەنالىتم.

- عەجەب، بەلام پۋالەتت وا نانويىتت.

فورستىيە، باسكى ھاوپىكەى گرت وگرىى دلى بۆ كردهو، باسى نەخۇشپكەى كرد، باسى چوونە نك دكتۇرانى جۇراوجۇر، پابوچوونى دكتۇران ونامۇزگارپپەكانيان، باسى دۇۋارى پەپرەۋى كردنى نامۇزگارپپەكانى ئەۋانى كرد، بەو حالەۋە كە تىاي بوو، نامۇزگارپپەكانى دەكرد زستانان لە باشوور بەسەر بەرىت، بەلام چۆن دەيتۋانى؟ ژنى ھىنابوو و لە كارى پۇژنامەقانىدا، دەور وپىنگەپكەى زۇرباشى ھەبوو.

- من لاپەپەى سىياسى پۇژنامەى لاشى فرانسز نامادە دەكەم، ھەۋالى كۇبوونەۋەكانى ئەنجومەنى سىنا، بۆ پۇژنامەى سالو دەنوووسم، جارجارپش، ھەندىك پاقە و شروقى ئەدەبى بۆ پۇژنامەى لاپلانپت دەنوووسم. ئىدى جى پى خۆم لە ژياندا كردوۋەتەۋە.

دوروا، حاير وھەپەساو تەمەشای دەكرد. زۇر گۇرپبوو، ئىستا پەفتار و سەروسىماى پىاۋىكى سەلارو سەنگىن و ئارامى پىۋە دياربوو، وركى، لە وركى پىاۋىك دەچوو كە لەبارى خۇراكىپەۋە، باش بەخۇى پابگات. جاران لاواز و بارىكەلە، گورج و گۇل، كەمىك گىژ، جنگز و شەپانى بوو و، ھەمىشە سەرحال و بەكەيف و بەدەماخ بوو.

سىن سال بوو لە پارپس دەژيا، لەم سىن سالەدا بووبوو بە پىاۋىكى دى. قەلەو و جدى، چەند داۋىكى سىپى كەوتبوو

لاجانگه کانی، هرچه نده ته منی له بیست و هورت سالان هیوهر نه چوو بوو.

فورستیه پرسى:- ده ته وئى بؤ کوئى برؤیت؟

دوروا، به رسقى دایه وه:- بؤ هیچ کوئى، ده موست پئش ئه وهى بؤ مال بگه ریمه وه، پیاسه یهک بگه م.

- ئى، چه زده کهیت، پئکه وه سه ریکى نووسینگه ی رؤژنامه ی لافى فرانسز بدهین؟ ده بئى هه له گیرى چه ند نموونه یه کی چاپى بگه م، پاشان ده چین بؤ شوینیک و بیریه ک پئکه وه ده خۆینه وه.

- لاریم نییه.

که وتنه رئى، چونکه هاوړئى قوتابخانه و هاوړئى سه رده مى عه سکه رى بوون، زؤر زوو هوگرى یه کدى بوونه وه و زؤر خؤمانه ده ستى یه کدیان گرتبوو.

فورستیه پرسى:- له پاریس چ کاریک ده که ی؟

دوروا، شانگه کانی هه لته کاندن و گوتى:- هیچ، خه ریکه له برسا ده مرم. وه ختایه ک خزمه تى عه سکه ریم ته واو بوو بؤ ئیره گه رامه وه، تا پاره و پایه یه ک پهیدا بگه م یان له پاريسدا بژیم، ئیستا شه ش هه یفه که له دایه ره ی هیلى ئاسنى باکوور دامه زراوم، به سالى هه زار و پینچ سه د فرانک و ته واو.

فورستیه له بن لیوانه وه گوتى:- زؤر خراپه، ئه مه پاره نییه، زؤر که مه.

- راست ده که ی، به لام چبکه م، چارم ناچاره، چ کاریکى دیکه م له ده ست دیت؟ به تاقى ته نیام، که س ناناسم و ناشتوانم روو له هیچ که سیک بنه م. وه نه بئى ئه هلى کار نه بم و خؤم له کار بدزمه وه. به لام ئه وزارى کارکردنم نییه.

فورستیه، به چاوی که سینی کارامه‌ی ئەهلی کار، نیکایه‌کی سه‌راپای کرد وپاشان به تۆنیکي پر متمانەوه له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: - ده‌زانی هاوړئ، لیره‌دا هه‌موو شتیك وه‌ستاوه‌ته سه‌ر متمانە به‌خۆبوون. پیاو ئەگەر که‌میک وریا و زرینگ بئ، زور ئاسانتر ده‌توانئ بیټ به‌ وه‌زیر تا به سه‌رۆکی نووسینگه. پیاو ده‌بئ کاریک بکات که خه‌لکی قه‌بوولی بکه‌ن، نه‌ک لێیان بپارێته‌وه. باشه‌ چۆن نه‌توانیوه کاریکي باشتر له‌ کارمه‌ندی دایه‌ره‌ی ریگای ئاسنی باکوور په‌یدا بکه‌یت؟

دوروا گوتی: - له‌هه‌موو ده‌رگایه‌کم دا، شتیکی باشترم په‌یدا نه‌کرد. به‌لام حاڵی حازر چاوم له‌ کاریکي دیکه‌یه. پێشنیازی ئەوه‌یان بۆ کردووم که چاودێری و تیماری ئەسپانی مه‌یدانی ئەسپ تاودانی پلیرن بکه‌م. قه‌راره‌ سالی سنی هه‌زار فرانکم ده‌نی.

فورستیه له‌ناکاوا وه‌ستا!

- ئەم کاره‌ مه‌که، گه‌وجانه‌یه، به‌ کیمانی ده‌بئ ده‌رامه‌تی سالانه‌ت ده‌ هه‌زار فرانک بیټ، نه‌ک سنی هه‌زار فرانک. به‌م کاره‌ت ئاینده‌ی خۆت به‌ تالان ده‌ده‌یت. له‌ دایه‌ره‌ی ریگای ئاسن، به‌لای که‌مه‌وه که‌س ناتیبنی، که‌س ناتناسیټ، ئەگەر وریا و زرینگ بیټ، ده‌توانی خۆت له‌وینده‌ر ده‌رباز بکه‌یت و ریگای خۆت بدۆزیته‌وه. به‌لام که له‌ ته‌ویله‌ی ئەسپاندا گیرسایته‌وه و بوویت به‌ مه‌یته‌ر، ئیدی کارت له‌ کار ده‌ترازئ. ریک وه‌کو ئەوه‌یه له‌ خوارنگه‌یه‌کدا که هه‌موو پارسیان بۆ نانخواردن ده‌چنه‌ ئەوینده‌ر و تو له‌وئ به‌رپرسی پێشخزمه‌تان بیټ. وه‌ختایه‌ک مه‌شقی

سوارکاریت به پاره‌داران یان کوره‌کانیان کرد، ئیدی ئه‌وانه ناتوانن به‌وچاوه سه‌یرت بکه‌ن که هاوتای خۆیانیت.

بیده‌نگ بوو، چهند ساتیک له فکران راچوو و پاشان پرسى: - خۆیندنی ئاماده‌ییت ته‌واو کردووه؟

- نه‌خیز، دووجار به‌شدارى تاقیکردنه‌وهم کرد و ده‌رنه‌چووم.

- مادامیکى تا دوا سالى ئاماده‌یى له خۆیندن به‌رده‌وام بوویت، شاده‌تنامه گرینگ نییه. ئه‌گه‌ر باسیک ده‌رباره‌ی سیسرون یان تیبیر بیته ئاراو، تو ناحه‌په‌سیت، که‌م دابیژیک ئه‌وانه ده‌ناسیت، وایه؟
- با، که‌م تا زۆریک.

- ده‌ی باشه، که‌س له‌وه زیاتر ده‌رباره‌ی ئه‌وانه نازانی، ته‌نیا پازده بیست نه‌فه‌ریکی گه‌وج نه‌بی، که نه‌یان‌توانیوه به‌ره‌ی خۆیان له ژیر پینان ده‌ربیتن. خۆرانان و خۆ‌هه‌لکیشان کاریکی قورس نییه، خاترجه‌م به، پیاو ته‌نیا ده‌بی وریا بی و ئاگای له‌خۆ بی که ده‌ستی نه‌که‌وێته‌روو و نه‌یه‌لی خه‌لکی پتی بزانی که هیچ نازانیت. پیاو ده‌بی که‌له‌کباز بی، خۆی له‌ روو به‌روو بوونه‌وه‌ی کیشه وئاریشان ببویرى و خۆی له‌جیبی خورپان نه‌دات و کۆسپ و ته‌گه‌ران ببه‌زینی. ده‌توانی به‌ کۆمه‌کی قاموس و واژه‌نامه‌یه‌ک هه‌موو کاره‌کانی دی رایى بکات. خه‌لکی هه‌موو وه‌کو که‌ر بی هه‌ست و وه‌کو گا گیلن.

فورستیه، وه‌کو به‌شه‌ریکی به‌ جورئه‌ت و ئارام که زۆر به‌چاکی شاره‌زای نه‌ینی و نه‌ینگه‌کانی ژیان بی قسه‌ی ده‌کرد و به‌ده‌م قسانه‌وه، لێو به‌خه‌نده، ته‌مه‌شای ئه‌و

حه شاماتهی دهکرد که به لایاندا تیده په رین، لی له ناکاوا دهستی به کوکین کرد، له چیگای خوی ههستا، تا کوکینه که ی بوه ستیته وه، نه وسا به نائومی دیه وه گوئی: - ناخوش نییه، پیاو نه توانی له شه ری ئه م هه وی دل یه شه یه نه خه له سیت؟ تازه ش پیمان ناوه ته ناو هاوینه وه. که زستان هات ده چم بۆ مانتون، نزیک ی سنووری ئیتالیا، بزانه مالیجه کی خۆم ناکه م. قیروسیا له کار وژیان، به دهره ک، سه لامه تی له هه موو شتیک گرینکتره.

گه یینه بولقاری پولونیر، له بهرده م دهرگایه کی شووشه یی گه وره، له دیوی ناوه وه رۆژنامه یه ک کرابووه وه و به جامخانه که یانه وه چه سپاندبوو. سی که س له بهر دهرگاکه وه ستابوون و رۆژنامه که یان ده خوینده وه.

له سه رووی دهرگاکه وه، تابلۆیه کی گه وره، که به پیتین ئاگرین نووسرابوو، به شووله ی گاز پوناک کرابووه وه، هه لواسرابوو، له سه ر تابلۆکه نووسرابوو: لافی فرانسز. ئه و خه لکانه ی به ده م پیاسه وه به بهر جامخانه که دا ره ت ده بوون، له ناکاوا ده که وتنه بهر پوناکییه که، ده تگوت له پۆژی پوناکدان، سه روسیمایان به دیار ده که وت، پاش ئه وه ی له ویتنهر ره ت ده بوون، دووباره له تاریکیه که دا نقوم ده بوون.

فورستیه، دهرگاکه ی ده له ک دا وگوئی: " وه ره ژووره وه ". دوروا وه ژوور که وت، به قالدرمه یه کی. به شکو و ته پوتوزاویدا، که له شه قامه که وه ده بینرا، سه رکه وتن بۆ سه ره وه، خۆیان کرد به هۆلیکدا که دوو کارمه ندی لی دانیشتبوون، سلاویمان له فورستیه کرد، پاشان خۆیان به

هۆدهيهكى گوره دا كرد كه له هۆلى چاوه پوانى دهچوو،
يه كپارچه گهرد وتۆز بوو، ديواره كانى به قوماشى مه خمه لى
كه سكى ناشيرين پۇشرايون، يه كپارچه په له بوو،
ليزه وله وئى كون بوو بوو، دهنگوت مشك خواردوو يه تى.

فورستيه گوتى: ليزه پونه، پينچ خوله كى دى
ده زفرمه وه.

له يه كيك له و سى ده رگايه وه كه به سهر ئه هۆله دا
دهكرانه وه، وه ژوور كه وت.

بۆنىكى سهير، تايبه تى و له وه سف نه هاتگ، بۆنى
هۆلين نووسين له ژووره كه دا شه پۆلى ده دا. دوروا، به بى
جووله له ژووره كه دا مايه وه، كه ميگ ترساو وحه په ساو
ديار بوو. ناو به ناو خه لكانيك بله ز، به هه شتاو له
ده رگايه كه وه وه ژوور ده كه وتن، به به رده مى ئه ودا تيده په رين
و پيش ئه وهى فرىاى ديتنيان بكه ويت، له ده رگايه كى ديكه وه
وه دهر ده كه وتن.

هه نديجار، پياوانى گنج بوون، زۆر گنج، به پواله ت
زۆر مژوول بوون و كاغه ز به ده ست ده رپويشتن، هينده بله ز
رئيان ده كرد كاغه زه كهى ده ستيان، وهك ئه وهى بال بكرئ،
به ده م بايه كه وه ده كه وته باله فېره. هه نديجار كريكارانى
چاپخانه، كه له ژيز بالا پۇشه په له په لاويه كانيانه وه، كراسى
سپى خاوينيان له بهر و پانتۆلى باش و جوانى وهكو هى
ده وله مهنديانان له به ربوو، ده هاتن وده چوون. ئه مانه هه موو
شريتى پانى كاغه زيان به ده سته وه بوو، يان نمونهى پيت
چنى، كه هيشتا مه ره كه به كه يان هيشك نه بوو بووه وه.
جاريكيش پياويكى ورديله هاته ژوورئ. سه روسيمايه كى

زۆر پەرداخى ھەبوو، چاڭكەتتىكى ناوقەد تەنگ و پانتۆلىكى بەدەن چەسپى لەبەر و، جووتى پىلاوى زۆر نووك باريكى لە پىيان بوو، پىدەچوو، پەيامنىرى تايىبەتى ئەنجومەنە ئەشرافيەكان بى و خەبەر و باسى ئەو شەوھى دەگەل خۆى ھىتابى.

كەسانى دىكەش وەژوو دەكەوتن، ھەموويان سىماى جدى، ئارام، كلالوى قووچى، لىوار پانىان لەسەر بوو، دەتگوت ئەو كلالوانە بۆ ئەوھە بوو كە لە خەلكانى دىكەيان جيا بكاھەوھ.

دواى كەمىك، سەر و سەكوتى فورستىيە پەيدا بوو بازووى پىاويكى بالابەرزى لاوازى گرتبوو و دەگەل خۇيدا دەھىيتا، پىاوەكە تەمەنى سى چل سالىك دەبوو، جلكى رەشى لەبەردا بوو، بۆينباخى سىپى بەستبوو، رەنگى رۇخسارى رەشتالە بوو، سىمىلە نووك باريكەكانى بۆ سەرھوھ بادابوو، ئەمە سىما و روالەتتىكى گۇساخ ولەخۇ رازى پىدەدا.

فورستىيە پىي گوت: - خودا حافىز، مامۇستاي ئازىز.
پىاوەكە دەستى گۇشى و گوتى: - خودا حافىز، دۇستى ئازىز.

پاشان بەدەم فىكەلىدانەوھ، دار عاساكەى لەبن بالى ناو، بە قالدەرمەكاندا داگەرا.

دوروا، پرسى: - ئەمە كى بوو؟

- جاك رىقال بوو، وارىقات نووس، خەباتكار و تەنز نووسىكى بە نىوبانگە. ھاتبوو، ھەلەگىرى نمونە چاپكراوھكانى بكات. ئەو و گارن و مونتىل، باشتىرىن و بەناوبانگىرىن وتارنووسى ئىمەن لە پارىس دا. جاك رىقال،

هفته‌ی دوو و تار بۆ ئەم پوژنامە‌یە دەنوسیت و سالی
سێ هەزار فرانک وەردەگریت.

وختایەک که خەریک بوون دەپوشتن، تووشی پیاوینکی
کورتە‌بالای قەلەو بوون، قژی درێژ و سەرووسیمای چلکن و
شیناو، بە هانکە‌هانک بە قالدەرمە‌کاندا هەلدەگەر.

فورستیه، بە ئەسپایی سلای لیکرد و بە دوروای
دوستی گوت: - ئەمە نۆربردو قارنە، شاعیره، نۆسەری
خۆرین مردوو، ئەمیش یەکیکە لەوانە‌ی پارە‌یەکی باش
وەردەگریت. بۆ هەر چیرۆکیک، سێسەد فرانک وەردەگریت
و، درێژترین چیرۆکیشی لە دووسەد دێر زیاتر ناییت. ئیستا
وختی ئەو‌یە بچین بۆ کافە‌ی ناپولتین، من خەریکە لە
تینووان خەفە دەبم.

هەرکە لە دەور میزە‌کە دانیشتن، فورستیه بانگی کرد:
دوو پەرداخ ئاوجۆ (بیره). لە کاتیکدا دوروا، بە‌خاوی و
هەرچارە‌ی قومینکی لە بیرە‌کە‌ی خۆی دە‌خواردە‌وه و هەکو
ئەو‌ی ئاوی حەیات بخواتە‌وه، بە لەزەتە‌وه بیرە‌کە‌ی لە
دەمیا دە‌گنرا و تاماوه‌کە‌ی هەلدە‌مژی، فورستیه، یە‌ک‌بین
پینکە‌کە‌ی هەلدا.

فورستیه، وادە‌هاتە بە‌رچاو که لە فکراڤاچووین،
پاشان لە ناکاوا گوتی: - بۆچی نایە‌یتە ناو کاری
پوژنامە‌قانیە‌وه؟

دوروا، هایم و حەیران نیگایە‌کی ئەو کرد و گوتی:

- بە‌لام... مە‌سه‌له‌که ئە‌مه‌یه‌ که... من قەت هیچم
نە‌نۆسیوو، سە‌روکارم دە‌گە‌ل قە‌لە‌مدا نە‌بووه.

- چ قە‌یدیه، تاقیبکە‌وه، هە‌موو کاریک لە هە‌نگاوینکی
بچووکە‌وه دە‌ست پێ‌دە‌کات. من دە‌توانم ب‌تکە‌م بە شاگردی

خۆم، بىتتىرم نووچە و ھەوالانم بۇ كۆ بکەيتەو، سەرى ئىرە
و ئەوئى بدەيت، ديمانە دەگەل ئەم و ئەودا بکەيت. لە
ھەوئەلەو ھە مانگى دووسەد و پەنجا فرانکت دەبى، جگە لە
کرىئى گالىسکە کە بەم لاو بەولاتدا دەبات. دەتەوئى
لەمبارەيەو ھە قسان دەگەل بەرپۆەبەرى پۆژنامەکەدا بکەم؟

- ھەلبەتە مەمنوونىش دەبم.

- کەواتە، تۆ کارىک بکە، سبەى شەو بۇ شام وەرە
بۇ مالەکەى من، تەنيا پىنچ شەش کەسىکم ميوانن، خاوەنى
پۆژنامەکە، جەنابى والتىر وژنەکەى، جاک رىقال و
نوربردوفان، کە تۆزئى لەمەپىش ھەردووکیانن بىنى، لە گەل
خانمىكى دۆستى ژنەکەم، رازىت؟

دوروا، دوودل، سوور بووبووەو ھە و تيامابوو چ بلىت.

ئەنجام لەبن لىوانەو ھە گوئى:

- کىتەشە ئەمەيە من جلكى شايستە بەم ميوانىەم نىيە.
فورستىە، ھەپەسا : - جلكت نىيە؟ جل و بەرگ و
پوالەت، زۆر گرینگە بۆکار. دەزانى لە پارىسدا، پياو ئەگەر
شوين و ماواى خەوتن و ھەوانەو ھەى نەبى، زۆر گرینگ
نىيە، بەلام جل و بەرگ يەجگار پىويستە.

ئەوسا لە ناکاوا، دەستى بە گىرفانى ئىلەکەکەيدا کرد،
چنگى دراوى دەرھىتا، دوو لوى زىپى ھەلگرت و لەبەردەم
دۆستە دىرینەکەيدا رايگرت، دواى ئەو ھە بە راوئىژىكى جدى
و دۆستانە گوئى:

- کەى بووت، وئىمدەو ھە. دەستىک جلكى ماقوول
بەکرى بگرە، يان بە قىستى مانگانە بىکرە و بەم پارەيە
پىشەکەيەکەى بەد، بە ھەر حال، باش بەخۆت را بگە و لە

بیرت نه چى كه سبه ينى سه عات حهوت و نيو بى بى بؤ مالى
ئىمه، ژماره هه فده، كۆلانى فونتين.

دوروا، به په شوكاوى پاره كهى وهرگرت و به كاوه خؤ
گوتى:

- تو زؤر ميه ره بانيت. زؤر سوپاس، دلنبايه ههرگيز
ئهم هه لويسته ي تو ژبیر ناكهم...

فورستيه، قسه كه ي پى بى: " زؤر چاكه، ته واو.
بیره يه كى دى ده خۆيه وه؟ نه وسا گازي كرد: " گارسون، دوو
بیره!"

دواى ئه وه ي ههر دووكيان بیره كانيان خوارده وه،
فورستيه پرسى:

- حهزت لىيه، سه عاتىك پىكه وه پياسه بكه ين؟

- زؤرم پىخۆشه.

به دهم پياسه وه به ره و بولقارى مادلىن پؤيشتن.

فورستيه پرسى: ئى ئىستا چ بكه ين؟ ده لىن ئه و كه سه ي
كه له پاريسدا ده سوورپيته وه و هيج كاريكى نيه بىكات،
هه ميشه ئه و زاريكى سه رگه رمى بؤخۆى ده دؤزىته وه، به راي
من ئه مه دروست نيه. من كه شه وان ده مه وئ پياسه يه ك
بكه م و بايه كى بالى خؤ بده م، نازانم كى وه بجم. پياسه يه كى
ناو بيشه ي بولونى، به بى ئه وه ي ژنىكت ده گه ل بىت، هيج
له زه تىكى نيه، ژنىش هه مووكاتى ده ست ناكه وئ. ئهم
كافانه ي ته پل و سازانه ش، ته نيا به كه لكى ده رمانسازه كه ي
سه رى كۆلانه كه و ژنه كه ي دىت، من هيج كه يفم پى نايه ت.
ئهى چاره؟ هيج، پىوسيت به پاركىكى هاوينه هه يه، وه كو
پاركى مونسو كه شه وان كراوه بىت، پياو پروات له ژير
دره خته كاندا دانىشيت، نؤشابه يه كى سارد بخواته وه و گوى

له موزيقای نایاب بگریت. ئەم جۆره شوینانه بۆ رابواردن نییه، بۆ پیاسه کردن و کات به سهر بردنه. ده بی دەرگاوانانی بینه دامه زانندن، تا ژنانی شوخ و شهنگول پرووبکه نه ئەویندهر. پیاو ده توانی به شهقام و راپهوه چه ورپژهکاندا، که له بهر تیشکی گلۆپاندا دهره وشینه وه، پیاسه بکات و ههرکاتی ویستی له سهر تهختیک پونیشیت و له دوور یان له نزیکه وه گوئی له موزیقا راده پیریت. جاران، له باخی موزاردا، شوینیکی وامان هه بوو، به لام شانۆیه کی بچکۆله ی ناجدی هه بوو، به ئاههنگ و پیتی تووندی سه ما و ره قسه وه، شوینیکی بچووک و تهنگ بوو، نهک شوینیکی ئارام وگه وره.

پارک و باخیکی گه وره بۆ ئەم کاره پنیوسته، زۆر گه وره. ئەوکاته بالکیش ده بیت. ده ته وی بۆ کوئی برۆیت؟ دوروا، دوودل بوو، چ شوینیک بلیت، ئەنجام برپاری خۆی دا و گوتی: - فولی بیرجیر، تا ئیستا نه مدیتوه، چه زده که م سهریکی ئەویندهر بدهم.

فورستیه گوتی: - فولی بیرجیر؟ ئەوه نده گهرمه ده کولیین. به لام به هه رحال، وپرای ئەوه ش شوینیکی خوشه. نیوه پینچیکیان کرده وه و پینگی کوچی فوبور مومارتر یان گرت بهر. پرووکاری روناکی شانۆیه که، چوارپانی ئەو کوچیه ی روناک ده کرده وه که ده هاته وه سهر شانۆکه. پیزیک گالسیکه چاوه پروانی ته واو بوونی نمایشه که بوون.

فورستیه چوه ژووره وه، دوروا گوتی بیرمان چوو بلیت بکیرن.

فورستیه، به کەش و فشه وه گوتی: - مادام دهگهل منیت، پیتویست به کرینی بلیت ناکات.

کاتی گهینه شوینی نیشاندانی بلیتان، سنی کۆنترۆلچی سلاوویان له فورستیه کرد، نه فهره کهی ناوه راست ته و قه ی دهگه لدا کرد. فورستیه پرسى: - شوینیکی باش له یه کیتک له لۆجه کاندای دهست ده که وئ؟

- هه لبه ته جه نابی فورستیه.

کۆپینه که ی له یارۆی کۆنترۆلچی وه رگرت. ده رگا ئه ستوره که ی، که چه رمی به سه ردا درابوو ده لکه دا و، خۆیان به هۆله که دا کرد. ته نکه دوو که لى سیفار، وه کو ته میکی ته نک، به شه دووره کانی هۆله که، شانۆکه و لۆجه کانی ئه و به ری داپۆشی بوو. رشته ی باریک و سپی دوو که ل، له هه موو ئه و سیفار و جگه رانه وه که خه لکه که ده یانکیشان، به رده وام ده چوو به ئاسمانا، له بنمیچه که دا کۆ ده بووه وه، له ده وری گومه زه گه وره که و ئاو یزه مه زنه که و، له سه ر پارهو و لۆژه کانی نهۆمی سه ری سه ره وه، ئاسمانیکی هه ورینی چنده کرد.

له هۆله گه وره که ی چوونه ژووره وه دا، که به ره و پارهو وه پانه که ی پشتینه ی سالۆنه که ده چوو، ئه و شوینه ی که تا قمیک کیژین مکیاچ کرده و جه ماعه تیک پیاوین بیجامه له بهر تیکه لاو بوو بوون، تا قمیک ژن له به رده م پیتسخوانه که وه ستابوون و چاوه پروانی هاتنی میوانی تازه بوون. له پشت ئه م پیتسخوانه وه، سنی فرۆشیاری ژن، که میکیاچیکی زۆر توخ و بازارپیان کردبوو، وه ستابوو و فه خارن و عه شقیان به مشتهریان ده فرۆشت.

ئەو ئاۋىنە گەرەو بەرزانى لە پشتيانەوہ بوون،
سەروسىماي رېبواران و پشتەوہى ئەم فرۆشيارانەيان
دەنواند.

فورستىيە، وەكو پياويك كە گوايە ھەقە خەلكانى دى رېز
و حورمەتى بگرن و مداراي بگەن، بلەز رېگاي لە نيو
ئاپۇراي ھەشىمەتەكەدا بۆخۆي كردهوہ.
لە يەكئىك لە كىژانى پىشكاراي كردهوہى دەرگاي
لۆجەكان نزيك بووہوہو گوتى: - بىزەحمەت لۆجى ژمارە
ھەقۇدە.

- لىزەوہ چەناب.

پىشكارەكە، رېنوئىنى كردن و كردنى بە كابينەيەكى
دارىنى بچووكدا كە بەردەمەكەي روو لە ھۆلەكە بوو.
ديوارەكانى بە قوماشى سوور پۆشرابوون. چوار كورسى
بەھەمان رەنگى قوماشى ديوارەكان تيابوو، بەلام ھىندە لە
نزيكى يەكتەرەوہ دانرابوون كە پياو بە زەحمەت دەيتوانى بە
بەينياندا تىپەپىت. جووتە برادەر دانىشتن . ئىدى بە ھەردوو
ئالى چەپ و راستياندا، لۆجى وەكو لۆجەكەي ئەوان بە
شىوہى نيوہ بازنەيى، تا كەنارى شانۆكە رېزكرابوون.
خەلكانى دى لە نيو ئەم لۆجانە دانىشتبوون كە تەنيا سەر و
سىنگيان دياربوو.

سى پياو بە جلكى وەرزشى بەدەن چەسپەوہ، يەكئىكيان
بالابەرز، دووھمىيان دەستەبالا و سىتيەمىيان كورته بالا، لە
سەر شانۆكە بە نۆرە ھەرەكەتاي ئاكرۆباتيان دەرکرد.
ھەوہلچار پياوہ بالا بەرزەكە، بە ھەنگاوى كورت و
لەزگىن ھاتە پىشەوہ، بە ھەرەكەتئىكى دەست، وەكو ئەوہى
بىھوئى ماچى ھەوایی بۆ ھەمووان بنىرئىت، سلاوى كرد.

له ژیر جله تهسک و به‌دهن چه‌سپه‌کانیه‌وه، ماسوولکه‌کانی سینگ و به‌رۆک و لاقی دیاربوون، بۆ ئه‌وه‌ی ورگه‌زله‌که‌ی نه‌بینرئ سینگی پربا ده‌کرد و ده‌ری ده‌په‌راند ؛ سهر و سیمای له سهر و سیمای شاگردی ئارایشگه‌ران ده‌چوو، قژه‌که‌ی له ناوه‌ندی سهریه‌وه، زۆر به‌پیکي به دوولادا دابه‌ش کردبوو. به جووله‌یه‌کی هاوسه‌نگ خۆی هه‌ل‌دایه سهره‌وه، به دووده‌ست میله‌ی ته‌نافی په‌تبا‌زیه‌که‌ی گرت، به ئاسمانه‌وه، وه‌کو چه‌رخ به ده‌وری شانۆکه‌دا، که‌وته سووپانه‌وه، پاشان به زه‌بری هیزی بازووان و مه‌چه‌ک و به کومه‌کی میله جینگیره‌که‌ی ته‌نافی په‌تبا‌زیه‌که‌، به‌ده‌نی به‌حه‌واوه، به ئاسۆیی و به‌بی جووله‌راگرت.

دوای چه‌ند چرکه‌یه‌ک خۆی هه‌ل‌دایه خواره‌وه‌و به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌و به‌ده‌م ستایش و ئافه‌رینی ئورکسته‌ره‌که و ته‌مه‌شافانانه‌وه، چوو له قه‌راخ شانۆکه‌دا راوه‌ستا و له هه‌ر هه‌نگاوێکا، ماسوولکه‌ تووند و تورته‌کانی لاقی، به‌پووی ته‌مه‌شافانه‌کاندا ده‌نواند.

نه‌فه‌ری دووهم که بالایی کورت تر، به‌لام چوارشانه‌تر بوو، هاته‌پیشه‌وه، هه‌مان چه‌ره‌کاتی له نیو ستایش و ئافه‌رین و هاندانی ته‌مه‌شافاناندا دووباره‌کرده‌وه.

لئ دوروا، ئاگای له‌نمایشه‌که‌ نه‌بوو و، سه‌ری بۆ پاشه‌وه‌و پوو له‌پاره‌وه‌ بازنه‌بیه‌که‌ وه‌رگێژابوو و ته‌مه‌شای ئاپۆرای پیاوان و ژنه‌هه‌رزه‌کانی ده‌کرد.

فورستیه‌ گوتی: - ته‌مه‌شای ریزه‌کانی پیشه‌وه‌ بکه، جگه‌ له‌خه‌لکانی ده‌وله‌مه‌ند و ژن و منداڵه‌کانیان که‌سی

دیکه یان تیا نییه، له و کله پووته بی ئاوه زانه ن که ته نیا بۆ
 ته مه شای نمایشان هاتوون. هه ندیک له پیاسه چیانی
 بولقاره کان و چهند هونه رمه ندیک و ژماره یه ک کیژین
 سووک وهه رزه دانیشتون، له پشتمانه وهش، سه یرترین
 تیکه له ی خه لکی پاریس ده بیینی. ئەم پیاوانه، چتۆ
 به شه ریکن؟ باش سه یریان بکه. له هه موو جوړ و له هه موو
 چینکیان تیا به، به لام زۆربه یان لات وله و یرن. زۆریان
 کارمه ندی ئاسایی، کارمه ندی بانک، موغازه چی،
 وه زاره تخانه، په یامنیتر، ده لالین موحیبه ت، ئەفسه ران به
 جلکی مه ده نیه وه، گه نجانی له خوړازی و به فیز به جلکی
 شه وه وه، که شامیان له کاباریه کان خواردووه و تازه له
 ئوپرا گه راونه ته وه و پیش ئە وه ی بۆ شانۆی ئیتالیا یان برۆن،
 سه ریکی ئیره یان داوه، جگه له مانه، دهسته یه ک خه لکانی
 گومانلیکراوش هه ن که ناتوانی بیانخه یته خانه ی هه چ چین و
 دهسته یه ک وه. به لام ژنان، هه ر هه موویان به ک چین، ئەو
 ژنانه ی که شتیویان که خوارینگه ی ئەمریکایی ده خۆن،
 نرخیان به ک یان دوو "لوی" به (لوی: پارهیکی فه ره نسبه
) له غه ربه یه ک ده گه رین که بتوانن پینچ لوی لی
 بکیشنه وه و به مشتهریبه هه میشه یه کانیا ن بیژن ئەمشه و
 وه ختیان نییه. شه ش سه له هه موو ئەمانه ده ناسن، هه موو
 شه ویک به درێژایی سه ل، پیاو له شوینانی دیارکراودا ده یان
 بینیت، هه لبه ته ته نیا ئەو کاتانه نه بیته. که به هوی
 نه خو شیه وه، که به ناچاری ده بیته له نه خو شخانه ی سن
 لازار یان لورسین بخواه و ن.

دوروا، ئیدی گوئی له قسهکانی فورستیه نه ده گرت. یه کینک له و ژنانه، ئانیشکی نابوو سه قهراخ لوجه که ی ئه وان و ته مه شای ئه وی ده کرد. ژنیکی قه له وی گه نم پهنگ بوو که به سپیاو پیستی خوی سپی کردبوو، چاوهکانی پهش کردبوون، پیلوهکانی پهنگ کردبوو، برۆ و ژیر برۆکانی هه لگرتبوو. مه مکه گه وره و قه له وهکانی، گوشاریان له سه کراسه ئاوریشمه په شه که ی ده کرد و ده یانویست بینه دهره وه، لئوه سوورهکانی به جۆری سوور کردبوو، ده تگوت زامیکه و به ده م و چاوییه وه یه، حاله تیکی حه یوانی پیده به خشی، که له هه مان کاتدا ده یوانی هه ندی پیاو بیزوینیت.

به ئامازه یه کی سه ر، گازی یه کینک له دهسته خوشکهکانی کرد که به ویدا پهت ده بوو، کرد. دهسته خوشکه که ی پیست و چاو و برۆیه کی کال و پۆشنی هه بوو، قزی خه نه یی بوو، به ئه ندازه ی ئه و قه له و بوو، به ده نگی که هه مووان گوئیان لیبی گوتی: - وه ره ته مه شای ئه م کورپه قۆزه بکه: ئه گه ر وه عدی ده * لوی * م بداتی، ده ست به روویه وه نانه م.

فورستیه، به ده م زه رده خه نه یه که وه ئاوپی پاشی دایه وه، به ده ست یه کینکی به لاقی دوروا دا کینشا و گوتی:
- مه بهستی تو بوو. وادیاره مایه ی سه رنجی ژنانیت، پیرو زباییت لیده که م.

کۆنه دهره جه داری عه سکه ری، سوور بووه وه و، له هه مان کاتدا، به بێ ئه وه ی به ده ستی خوی بیت، سه ری قامکانی به و دوو * لوی * یه زی په دا هیتا که له گیرفانی ئیله که که یدا بوو.

پەردە دادرابوۋە. ئوركسترەكە ھەنووكە خەرىك بوو
ئاھەنگى قالىسى لىدەدا.

دوروا گوتى: - چۆنە پىياسەيەك بە ناو ئەم پارپەوہ
بازنەبيەدا بکەين؟
- بەدلى تۆ.

لە لۆجەكەيان ھاتنە دەرى، يەكسەر شەپۆلى
پىياسەكەران پای مالىن. كەوتنە ناو ئاپۇراى ھەشيمەتەكەوہ،
ئاپۇراکە بە خىرايى رايده مالىن و، جگە لە ئاپۇرايەكى كلاو
بەسەر، ھىچ كەسىكى دىكەيان لە بەردەم خويانەوہ نەدەبينى.
كىزان دوو بەدوو، بە ئاسانى رىنگايان لە نىو ئاپۇراى
تىكپۇراوى پياواندا دەكردەوہو لە نىو ئانىشكان و سىنگ و
پشتاندا، وەكو ئەوہى لە مالى خوياندا بن، زۆر بە ئاسانى،
وہكو چۆن ماسى بە نىو ئاودا دادەخزين، بەو ئاوايە
دادەخزين و رپى خويان دەكردەوہ.

دوروا، شاد و شەنگول، خۆى بە لىشاوى ئاپۇراکە
سپاردبوو. ھەواى جەوہكە زۆر ناخۇش و نادروست بوو،
ئىدى لە دووكەلى جگەرە و بۆنى لەش و عەترى
جۇراوجۇردا پەنگابوۋەوہ، بەلام دوروا، گوتى لىتەبوو، شاد
و بىخەم ئەم ھەوا پىسەى ھەلدەمژى. لى فورستىيە
ھانكەھانكى پىكەوتبوو، ئارەقەى دەردەدا و دەكۆكى، بە
دورواى گوت: - با بېرۆينە ناو ھەوشەكە.

بەدەستە چەپا پىنچيان كردهوہو خويان بە ھەوشەيەكى
سەرگىراودا كرد، كە دوو ھوز و فوارەى گەرە و
ناشيرىن تا رادەيەك ھەواكەيان فىنك دەكردەوہ. ھەندىك
پياو و ژنان لە ژىر دار و دەوہنن سوورە چىو و سەرروى
كىويدا كە لە ئىنجانە و گولدانى دارىنى گەرەدا پوئىنرابوون

و، له پښت میزین ئاسنینه وه پښتیبون و ساردهمهنی و
څه خاړنی ته زیان ده خوارده وه.

فورستیه گوتی: پټکی بیرهی دیکه ده څو یته وه؟

- به لئ، به وپه پری څو شحالی.

له دوری میزیک دانیشن و که وتنه ته مه شای نه و
خه لکانه ی له هاتو چو دا بوون. ناو به ناو کیژیک به دم
بزه یه کی ده سترکه ده وه، له به ردم میزه که یان ده وه ستا و
ده یگوت: " پټکی کم ده نه ی؟ ". که فورستیه ده یگوت: " به لئ،
پټکیک له ناوی نه و حه وزه " نه و جا به دم بوله بوله وه و
له بن لیوانه وه ده یگوت: " برؤ، هه ی گاجوت " و لیان دور
ده که وتنه وه. له وکاته دا سهر و پوتراک ی نه و ژنه قز ره شه ی
که چنه خوله کیک له وه پیش ئانیشکی دادابووه سهر قه راخ
لوجه که ی وان، دوو باره په یدا بوو که قولی به قولی دوسته
قز زهرده که یدا کردبوو و پیاسه یان ده کرد. نه م دووانه له
راستیا جووتیکی جیاوازیان پټکه ده یتا.

ژنه قز ره شه که، که چاوی به دوروا که وت بزه یه کی
بو کرد، وه کو نه وه بوو، نیگا کانیان، پیشوخته، راز و نیازیکی
تایبه تی و نه یتیان نه نجام دابیت، کورسیه کی پاکیشا و به
ئارامی له هه نبر دوروا دانیشن و ده سته خوشکه که شه ی له
سهر کورسیه کی دی دانیشانده و نه وسا به ده نگی به رز و به
پاشکاوی نه مری کرد: " گارسون، دوو شه ربه تی هه نار! "
فورستیه حایر و حه په ساو گوتی: " څوت نار هه ت مه که! "
ژنه قز ره شه که، به رسقی دایه وه: نه م براده ره ی تو دلئ
بر دووم. به راستی کورپکی جوان و قوزه. له وه ده چن، ناچار
به کاری شیتانه م بکات!

دوروا، تەواو پەشۆکابوو و نەیدەزانی چ بلیت... سمیلە
 قیتەکە ی با دەدا. و گیلانە دەگرژییەو. گارسۆنەکە
 شەربەتەکانی هینا ولە سەر مێزەکە ی دانا، جووتە ژن،
 شەربەتەکانیان یەکیین هەلدا، ئەوسا هەستان و ژنە قژ
 ڕەشەکە، سەریکی دۆستانە ی لەقاند و بە باوەشینەکە ی
 دەستی، سووکێ کیشای بە باسکی دوروا دا وگوتی: "
 سوپاس گورپە ی ئازیزم، لەو دەچی زمانت قووت دا بێت."
 هەردووکیان بە ناز و کریشمە لەویندەر دور
 کەوتنەو.

هەنگی فورستیە، لە قاقای دا:

- هاوڕیی ئازیز، بە خۆتیش دەزانی، کە بە ئاسانی
 دلی ژنان دەبە ی؟ دەبی، ئاگات لەم بەهرە یەت بی. ئەنجام
 ئەم بەهرە یە، ڕەنگە بنگە یە نیتە جیکایەکی باش.

کەمیک بیدەنگ بوو، پاشان دووبارە، بە ڕاویژ و تۆنی
 خەلکانی خەیاڵپەرەو، کە بە دەنگی بەرز قسان دەگەل خۆدا
 دەکەن گوتی: - پیاو دەتوانی لە ڕیگای ژنانەو زۆر بلەز
 بگاتە شوینانی بەرز ی بەرز.

چونکە دوروا، حەپەساو، لیو بەخەندە، هەر بیدەنگ بوو
 و هیچی نە دەگوت، پرسی: - تۆ هەر دەمیتیتەو؟ من دەپۆم،
 شەکەت بووم.

دوروا، لەبەن لیوانەو گوتی: - بەلی، کەمیک ی دی
 دەمیتنەو، هیتشتا هەر ئیوارە یە.

فورستیە هەستا -: زۆرچاکە، کەواتە تا سبەینی
 خواحافیز. خۆ لە بیرت نەچوو؟ ژمارە هەفدە، کۆلانی
 فوننتین، سەعات حەوت و نیو.

- باشه، سبهی، سوپاس.

تهوقه یان دهگه له یه کدا کرد و یاروی پوژنامه وان پوی. ههرکه فورستی له نیو هه شامه ته که دا ون بو، دوروا ههستی به ئازادی خوی کردو، دووباره به خو شحالییه وه، دوو سکه زیړه که ی ناو گیرفانی سهح کرده وه، ئه وسا ههستا و به نیگای جسو جو ئامیزه وه، به نیو ئاپوړا که دا که وته پئی. زوو به زوو ههر دوو ژنه قژ رهش و قژ زهرده که ی دوزینه وه، که به کهش و فشه وه به نیو ئاپوړای پیاوه کاندا پیاسه یان ده کرد.

یه کړاست به ره ولای وان پوی، لی وهختایه ک گه ییه نزیکیان، دیسان جورئته تی نه کرد.

ژنه قژ ره شه که گوتی: - زمانت دوزییه وه؟

دوروا، به پچر پچری گوتی: ئه وهی راستی بی... به لام نه یتوانی هیچ قسه یه کی دی بکات.

ههرسیکیان وه ستابوون، رهق راوه ستابوون، ریگه ی خه لکه که یان گرتبوو.

ژنه قژ ره شه که گوتی: - دئی بۆ مالی من؟

دوروا، که له خو شیا ده له رزی، بله ز گوتی: - به لی، به لام ته نیا یه ک "لوی" م له گیرفاندا یه.

- قهیدی ناکا.

ژنه قژ ره شه که، وهکو نیشانه ی دوستایه تی، دهستی خسته ژیربالی دوروا. وهختایه ک له ته مه شاخانه که (نمایشگه) وه درکه وتن، دوروا، له بیری ئه وه دا بوو که ده یتوانی بهو بیست فرانکه ی بوی ده مایه وه، دهستی جلکی باش بۆ میوانیه که ی سبهی شه و به کړی بگریت.

(۲)

- بئى زەھمەت مالى جەنابى فۇرستىيە؟

- نەۋمى سىيەم، بە دەستە راستدا.

دەرگاۋانەكە، بە راۋىژىكى مەھەبەت ئامىز و بە رويەكى خۇش كە نىشانەى رىز و حورمەت بوو سەبارەت بە كرىچىيەكەى نەۋمى سىيەم ۋەلامى دابوۋەۋە. جۇرچ دوروا، بە قالدەرمەكاندا ھەلگەرا، كەمىك نارەھەت و بىرىك نىگەران و ھەراسان بوو. بۇ يەكەمىن جار لە ژيانىا جلكى شەۋى فەرمى لەبەر كىرەبوو و لە سەر و ۋەزەى خۇى رازى نەبوو. ھەستى دەكرد، سەراپاى پىرە لە عەيب و ئىراد: ھەر لە پوۋتە بىن رەۋنەقەكانىەۋە، كە ھەرچەندە ناسك و جوان بوون، چونكە پىئەكانى بچووك بوون، بەلام نوى نەبوون، بىگرە تا دەگاتە كراسەكەى كە ھەر ئەۋ رۆژە بەيانىەكەى لە موغازەكانى لۇقەر بەچوار فرانك و نىو كىرى بوونى و تازە دەقى يەخەكەى خەرىك بوو دەشكا، ھەرھەموۋى ئىراد و عەيب بوو. ئەۋ كراسانەى كە ھەموو رۆژىك لەبەرى دەكردن، ئەۋەندە كۆن بووبوون، كە نەيتوانى بوو سوود لە باشتىرىنيان ۋەربگرىت.

پانتۆلەكەى زۆر دەلب بوو، نەك پىر بەبەرى نەبوو، بەلكو ۋادەھاتە بەرچاۋ، لە ھەر ھەنگاۋىكا لەلاق و لەتەرىيەۋە بئالئىت. بەھەرھال ئەۋ جلكە پىر چىرچ ولۇچانەى بەكرى ۋەرى گرتبوون، قەت دەگەل ئەۋ لەش و لارەدا كە بە رىكەۋت لەبەرى كىرەبوون، تىكىان نەدەكردەۋە. تەنيا چاكەتە درىژەكەى خراپ نەبوو، ھەرچەندە ئەۋىش لە ناو قەدەۋە، زۆر بەدەن چەسپ بوو.

به‌دهم دلّه خورپه و ننگه‌رانیه‌وه، به‌خاوی به
 قالد‌ر مه‌کاندا سهر ده‌که‌وت و له خه‌م و په‌ژاره‌ی ئه‌وه‌دابوو،
 نه‌با سهر ووه‌زع و رواله‌تی مایه‌ی پیکه‌نین بی و پووی ئه‌و
 مه‌جلیسه‌ی نه‌بیت، له ناکاوا تووشی پیاویک بوو که به
 جلکی فه‌رمی ته‌واوه‌وه، ته‌مه‌شای ئه‌وی ده‌کرد. ئه‌وه‌نده
 نزیک‌ی یه‌ک بوونه‌وه، که دوروا ویستی که‌میک خوی لادا تا
 ئه‌و پیاوه ر‌ه‌ت بیت. به‌لام حایر و حه‌په‌ساو له‌جی خوی
 ره‌ق راوه‌ستا: خوی بوو، له بالا روانیکا (ئاوینه‌ی گه‌وره)
 که له نه‌ومی یه‌که‌مه‌وه تا خواری خواره‌وه به‌رز بوو و
 هه‌موو ر‌اره‌وه‌که و پلیکانه‌کان و شته‌کانی دیکه‌ی نیشان
 ده‌دا و ده‌نواند، خوی بینیه‌وه. که بینی سهر ووه‌زع‌ی زور
 له‌وه ر‌یک و پیکتره که وینای کردبوو، زور دل‌ی خوش بوو،
 شادی له سهر‌اپای نیشت.

چونکه له نشیمه‌نه‌که‌ی خویدا، جگه‌ل ه ئاوینه‌یه‌کی
 بچوکی ر‌دین تاشینی نه‌بوو، نه‌یتوانی بوو سهر‌اپای خوی
 تیندا ببینیت، چونکه هه‌موو ورده‌کاری جله‌کانی و خۆ
 رازاندنه‌وه‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی له‌و ئاوینه‌ بچوکه‌دا به‌دیار
 نه‌که‌وتبوو، زیاد له پنیویست خه‌م و په‌ژاره‌ی سهر ووه‌زع‌ی
 خوی بوو، بیته‌وده هه‌راسانی ئه‌وه بووبوو که نه‌با بیت به
 گه‌پجاری ئاماده‌بووان.

هه‌نووکه که له ناکاوا سهر‌اپای خوی له بالانماکه‌دا
 (نه‌ینکا مه‌زن) بینی بوو، هه‌وه‌ل‌جار خوی نه‌ناسی بووه‌وه،
 خوی به‌که‌سیکی دی زانی بوو، به پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند و پر
 پوشته و په‌رداخ، که زور خۆشپۆش و که‌شخه‌ هاتبووه
 به‌ر‌چاوی.

هه‌نووکە دوای ئەوێ بە دیقەت لە سەرپای خۆی
پامابوو، ئیدی دنیای بووبوو کە پوالت و سەرووسیمای
پەسندە و هیچ ئیرادیک هەلناگریت.

ئەوسا وەکو ئەو ئەکتەرانی کە مەشق لە سەر
دەورەکانیان دەکەن، لە ئاوێنەکەدا پوانیە جوولە و
پەفتارەکانی خۆی. بزەییکی کرد، دەستی بە مەبەستی
توقەکردن بردە پێشەوه، هەندیک جوولەیی نواند،
هەستەکانی خۆی دەربری: سووکە مەشق و پراپراپنکی
سەبارەت بە خوشحالی، بە جۆر و پادەیی بزەکردن و
نیگاکردن بۆ ئەوێ پیاو بیته مایەیی سەرنج و پەسندی
خانمان، کرد، بە شیوەیەک کە خانمان حالی بکات گواپە
ستایشیان دەکات، ئارەزوویان دەکات.

دەرگای سەر پلیکانەکان قەبوو، ترسا یەکیک لە
میوانەکان دۆستی خۆی بێ و ئەو بەو حالەوه بدینیت کە
خەریکە قسان دەگەل خۆیدا دەکات و ئەدا و ئەتوار
دەنوینیت، بۆیە بەز بە قالدەرماکاندا هەلگەرا.

وەختیک گەییە پاگەردی (سەحن) نەومی دووهم،
ئاوینەییکی دی بینی، کەمیک پتی سووک کرد، تا بە دەم
سەرکەوتنەوه، خۆی لە ئاوینەکەدا بدینی و تەمەشای
پوالت و قەدوبالای خۆی بکات. بەپراستی سەرو پوخسار
و قەد و بالایی باش هاتە بەرچاو. باش پتی دەکرد.
متمانەییکی زۆر، پۆخی سەرپێژ کرد. بیگومان بەم سەر
وووز و بەو نیازەوه کە لە دلی خۆیدا بەتەمای بوو، بەو
متمانە و ورەییەوه کە هەیبوو، لە ئاینەدا سەرکەوتوو
دەبیت. حەزی دەکرد پلیکانەکانی دوا نەهۆم بە غاردان بپریت
و سەرکەویت. وەختایەک گەییە بەردەم ئاوینەیی سییەم،

دوروا، هایم و حهیران له جینگای خوی رهق پراوهستا. ئەم خانمەیی به پرووی ئەوهوه پیندهکەنی کچی بوو؟ پاشان بیری کهوتەوه که فورستیه ژنی هیناوهو، بیری ئەمەیی که ئەم ژنه خشیک و قز زەرد و لهبارە ژنی دۆستهکەیهتی، دووبارە دووچاری پەشوکانی کرد.

به دهمه لالکیوه گوتی: " خانم، من... " ژنه گەنجەکه دەستی بۆ برده پیشی و گوتی: " دەزانم ناغا، شارل دیدارەکهی دویشهوتانی بۆم گێراوهتەوه و، زۆر خۆشحالم که به بیریا هاتووه، نکا له ئەنگۆ بکات، که ئەمشه و شام لهگەل ئێمه دا بکهیت. "

دوروا، سووری سوور بووهوه، تیامابوو که چ بلیت، ههستیکرد ژنه گەنجەکه، خهریکه سهراپای دهداته بهر نیگا و دهیهوی هەلی بسەنگینی و قهزاوهتی دهرباره بکات. هەزی دەکرد تهوازی بۆ بینیتەوه و سهبارەت به سادەیی و ساکاری جل و بەرگ و سەر و سیمای، هەندیک پوونکردنەوه بدات، لێ هەرچی سەری هینا و سەری برد، هیچی بهبیردا نههات و زاتی نهکرد سهبارەت بهم مهسهله گرینگه سەری قسان بکاتهوه.

بۆیه له سەر ئەو موبیلهی که ژنه گەنجەکه نیشانی دابوو، رۆنیشت. ههستی کرد مهخمهله نهرمهکهی ژیری چرچ و لۆچ بوو، پوچوووه ناوی، موبیلهکه به نهوازشهوه ئەوی لهخۆ گرت، پشتی و دهسکهکانی حالهتینکی خوشی و سهرمهستیان بهو بهخشی، ههنگی وای هاته بهرچاو که پتی ناوهته ژیانینکی تازه و دلگیرهوه، بۆخوی که سایهتیهکی پهیدا کردوووه له ژیاننی مهینهتبارو پر تالای پابردوو،

پرزگاری بووه، نیگایه کی خانم فورستییه کرد و سهیری کرد بۆ یهک ساتیش چاری له م نه گواستوو ته وه.

ژنه گه نه که، کراسیکی کشمیری شینی کالی له به ربوو. ناوقه د و سینگ و مه مکی، ته واو به رجه سته کردبوو و له قالبی دابوون، سهری قۆله کانی ویه خه که ی، له تۆپو ئۆیه ی سۆی بوون، قژه که ی که له سه سهری کۆ کردبووه وه، له دواوه که میک لوول کرابوو، گهردانه یه کی نهرمی زیپین، له ملی هالا بوو.

نیگای ژنه گه نه که، دوروای دلنیا ده کرد، ئه م نیگایه بیته وه ی بزانی بۆ، نیگای ئه و کیزه ی دویتشه وی، که له فولی برجر ته عاروفی ده گه ل کردبوو، وه بیر دینایه وه. به م جیاوازیه وه که چاوانی خانم فورستییه که وه یی بوون و به ورده ده ماری لاجوه ردییه وه که حاله تیکی سه یریان پنده به خشی، که پووی بچوک ، لیوه کانی ئه ستور، چه ناگه ی نه ختیک گوشتن، پوخساریکی وه سوه سه ئه نگیز، سه رپیز له میهره بانای و سه رکیشی. یه کیک بوو له و پوخسار ژنانه یه ی که هر هیل و خه تیکی لوتف و جوانیه کی تایبه تی نیشانده دا، چه مک و مانایه کی تایبه تی هه یه و هر جووله یه کی له تووایه ده یه وی بلیت شتیکه ی له خۆیدا وه شیردوو ته وه.

خانم فورستییه، پاش سووکه هه لویتسه یه ک پرسی: - له میژه له پاریسیت؟

- نه خانم، چه ند مانگیکه. له هیلی ئاسن کار ده که م، لئ فورستییه پتی گوتووم که ده توانم به کۆمه کی وی، له واری رۆژنامه قانیدا رینگه یه ک بۆخو بکه مه وه.

ژنه‌ی گهنج، بزیه‌کی ئاشکرا و میهرئامیزتری کرد،
پاشان دهنگی هه‌ندیک نزم کرده‌وه و له‌بن لیوانه‌وه گوتی: " ده‌زانم "

دووباره دهنگی زه‌نگی ده‌رگا به‌رز بووه‌وه.
پیشخزمه‌ته‌که رایگه‌یانند: " خانم دومازل . "

خانم دو مارل، گورج و گۆل خۆی به‌ ژوورا کرد،
سه‌راپای له‌ جله‌ توخ و ساده‌که‌یا، قالبی گرتبوو. ته‌نیا نه‌وه
گۆله‌ سووره‌ی که له‌ قژه‌ ره‌شه‌که‌ی دابوو، به‌ ته‌واوه‌تی
سه‌رنجی راده‌کیشا و واده‌هاته به‌رچاو که پوخساری
به‌رجه‌سته کردووه، تایبه‌تمه‌ندییه‌ ئه‌خلاق‌ی و به‌ده‌نیه‌کانی
ئاشکرا کردبوو و حاله‌تی شادمانی و زیته‌لی پتیوستیان به‌وه
به‌خشیه‌وه. کچیکی بچکۆله‌شی به‌ کراسیکی کورته‌وه ده‌گه‌لدا
بوو. خانم فورستیه به‌ره‌وپیریان رایکرد: - سلاو کلوتیلد.
- سلاو مادلین.

جووته ژن یه‌کدییان رامووسی، ئه‌وجا کچه‌که به
ئه‌رخایه‌نی و متمانه‌وه وه‌کو خه‌لکی گه‌وره هه‌نیه‌ی بۆ
ماچکردن برده‌ پیشه‌وه و گوتی: - سلاو دۆتتام.
خانم فورستیه، ئه‌وی رامووسی و پاشان میوانه‌کانی
به‌یه‌کدی ناساندن:

- جه‌نابی جۆرج دوروا، یه‌کینکه له‌ هاوپرێکانی شارل.
" خانم دو مارل، ده‌سته خوشک و خزمی دووری منه. "
ئه‌وسا له‌ سه‌ری پۆیی: - ده‌زانی ئیمه‌ لێره‌دا، نه‌ هیچ
ته‌شریفاتیکمان هه‌یه و نه‌ شهرم و له‌پوو دامان، ته‌واو
خۆمانیه‌ن.

پیاوه‌ی گهنج، سه‌ری دانه‌واند.

دووباره ده‌رگای هۆله‌که کرایه‌وه، پیاویکی کورته‌بالای
قه‌له‌و وه‌ژوور که‌وت، که قۆلی له قۆلی ژنیکی شوخ و
شه‌نگ و بالابه‌رزدا بوو که هه‌م له پیاوه‌که بالابه‌رزتر بوو
و هه‌م زۆر له‌و گه‌نجتر بوو، ره‌فتارو جموجۆلی زۆر
سه‌لارانه و به‌ وبقار بوو. جه‌نابی قاتر هه‌م نوینه‌ری
ئه‌نجوومه‌ن بوو و هه‌م سه‌رمایه‌دار، هه‌م ئه‌هلی گۆپینه‌وه‌ی
پاره‌ وپول ودارایی بوو، هه‌م جووله‌که‌ی خه‌لکی باشوور،
هه‌م به‌رپوه‌به‌ری پوژنامه‌ی لاقی فرانسز. هاوسه‌رکه‌شی
کیژی باسیل راڤالوی بانقداری بناڤ وده‌نگ بوو.

دوای ئه‌وانه، دوای به‌دوای یه‌ک جاک ریڤالی زۆر پۆشته
وپه‌رداخ و نوریر دووڤارن، که پشت یه‌خه‌ی جله‌کانی،
به‌هۆی ته‌ماسی قژه‌ دريژه‌که‌یه‌وه، سوابوو وده‌بريقایه‌وه،
وه‌ژوور که‌وتن. قژه‌که‌ی تاسه‌ر شانسه‌کانی هاتبوو و ، ورده
کړيژانی پتوه‌ ده‌ببیرا. بۆینباخه، خراپ به‌ستراوه‌که‌ی له‌وه
ناچوو نوئ بیت. به‌ ره‌فتاری دلپه‌سه‌ندی تایبه‌تی پیره‌میرانی
خۆش قیافه‌وه، چووه‌ پیتشی، ده‌ستی خانم فورستیه‌ی گرت
و ماچی کرد و به‌م جووله‌یه‌ قژه‌ دريژه‌که‌ی پڑایه‌ سه‌ر
بازووی پووتی ژنه‌ گه‌نجه‌که‌.

فورستیه، له‌ دوای هه‌مووانه‌وه وه‌ژوورکه‌وت و
عوزرخوازی (ته‌وازی) بۆ ماتهل بوونه‌که‌ی هیتایه‌وه.
ماجه‌رای موریل، ئه‌وی له‌ ئیداره‌ی پوژنامه‌که‌ ماتهل
کردبوو. جه‌نابی موریل که‌ نوینه‌ری تووندپه‌وی
ئه‌نجوومه‌ن بوو، ده‌رباره‌ی داوا و قه‌راری ئیعتیباری
ده‌وله‌ت بۆ به‌ کۆلۆنی کردنی جه‌زایر، پرسیاریکی له‌ وه‌زیر
کردبوو.

پېشخزمه ته که به دهنګى بهرز ګوتى:- خانم شيف
ناماده يه.

همووان بۇ ھۆلى نانخواردن چوون. دوروا - يان له
نيوان خانم دوماريل و کيژه که يدا، دانيشاند. دوروا، جار يکى
دى ههستى به نارېحه تى کرد، ده ترسا، له چۈنيه تى به
کاربردنى داب و نهرىتى چه قق و چه تال و په رداخانا،
نه شماره زايى و نابه له دى نيشانېدات. ژماره ي په رداخه کان
چواردانه بوو که يه کيکيان شينىکى کال بوو. له مه ياندا چى
دهخونه وه؟

تا ئه و کاته ي مژوولى سوپ خواردن بوون، که س
قسه ي نه کرد، دواى سوپ خواردن توربردو قارن پرسى: "
ئرى بويه رى دادگاييه که ي ګوتيه تان خوینده وه؟ چهند
بويه رىکى خوش وعه نتيکه يه!"

باسه که سه باره ت به مه سه له ي زيناکارى بوو وله گهل
وهرگرتنى مافى بيدهنگ بوونا، که پرووداوه که ي ئالوزتر
کردبوو. سه باره ت به و بويه ر و پرووداوانه ي که له
پوژنامه کاندا بلاو ده بوونه وه گفتوگو يه کان خومانه و
دوستانه نه بوون، وه کو ئه و قسانه نه بوون که له نيوان
ئهدامانى يه ک مالباتدا ده کرين، به لکو وه کو باسى
نه خوشييان بوو له نيو دوو پزيشکدا، يان گه نگه شه ي نيوان
دوو ميوه فروش و به قال بوو ده باره ي سه وزه و ميوه.
نه که س توورپه ده بوو و نه به بيستنى واريقاته کان سه رى
ده سوپما، هممو له بيري ئه و هدا بوون. سه دم و هوکاره
قول و په نهانه کانى پرووداوه کان بدوزنه وه و په يدا بکن،
ئوهش به جوړه کونجکاو ييه کى پيشه يى و بى موبالاتيه کى
رهما سه باره ت به تاوانه کراوه که. هه وليانده دا هوکارى

پووداوه که پوون بکه نه وه، هه موو ئه و هۆکاره دهروونیا نه له بنج و بناوان بکه ن که بووبووه بایسی سه ره لدا نی بویره که و نه نجامی زانستیانه ی حال ته دهروونیه که پوون بکه نه وه. ژنه کانیش سه ریا ن له م باس و خوا س و بویره رانه ده خورا. دوا ی ئه وه، بویره و پووداوی ن دیکه هینرانه بهر باس و گف ت و گویا ن، له هه موو ئالی و پوویه که وه خرا نه بهر ورده بی نی لیکۆلینه وه وه. ئه م شیکردنه وه وه هه لسه نگاندا نه، به دید ی کرده یی و په وش ی سه ودا گه رانی نوچه و هه و الا ن تاوتوی ده کران و نه نجام ده دران، نه وانه ی که کاره سات و مهینه تیه کانی ژیا نی خه لکان دیر به دیر ده کپن و ده فرۆشنه وه، پیک وه کو ئه و کاسبکارانه ی که کالاکانیا ن، له کاتی پیشاندا نیا ن به مشته رییه کانیا ن، ئه م دیو و ئه و دیو ده که ن.

پاشا ن با به تی دو ئیلنیک ها ته ئارا وه و جا ک ریقال سه ری قسه ی دامه زرا ند. ئه م با به ته، له چوار چیه ی پسپۆری ئه ودا بوو، هه یچ که سینی دی مافی ئه وه ی نه بوو، له باره یه وه قسا ن بکا ت.

دورا، زاتی نه ده کرد تا قه وشه یه ک بلیت، ته نیا جار جا ریک ته مه شایه کی سه ر و سینی دراوستیکه ی ده کرد. ده نکه ئه لماسیک به زنجیری کی کور تی زیره وه، به گو یی خانم دو مارلدا شو پ بووبو وه وه، ده تگوت دلۆپه ئاو یکه و به سه ر به ده نیکه وه گیر سا وه ته وه. جار جا ری با به تیکی بی ر ده که ویته وه و بزه یه ک ده نیشته سه ر سه ر هه ردوو لیوی، سه روسیما یه کی جوان و میهره بانی له را ده به ده ری هه بوو، وه کو کچۆ له یه کی کارامه ی له خو را دیتوو، به بی په روا

سهیری هه موو شتیک دهکات و به کهمیک گومان و دوولییه وه دهر بارهی ئه و شتانه قهزاوت دهکات.

دوروا، بیهوده، له وشهیهک دهگهرا که بهخیزهاتنی ئهوی پینکات، لئ هیچ وشهیهکی بۆ نهدههات، بۆیه کهوته نهوازشی کیژهکهی. ئاوی بۆ له پهرداخهکهی کرد، خواردنی له قاپهکهی کرد. مندالهکه که له دایکی جدیتر بوو، به راویژیکی سهلارانه سوپاسی کرد و بهریز و ئهدهبهوه، سهیری لهههنبهر ههر خزمهتیکی ئهودا دادههواند و دهیگوت: زۆر سوپاس، لوتفتان کهم نهی قوربان. ' به سهروسیمایهکی مهندهوه گوئی له قسه و ئاخافتنی گهورهکان دهگرت.

خواردنهکان فره خووش و بهتام بوون وهه مووان به لهزهتهوه دهیانخوارد. جهنابی قالت، وهکو دیو خواردنهکهی ههلمه قووت دهکرد، کهم و زۆر قسهی نهدهکرد، له ژیر شووشهیی عهینهکهکهوه، به تامهزرۆیی دهپروانیه ئه و خواردنانهی که خزمهتکارهکه بۆی دیتا و بۆی تیندهکرد. نوربردو قارن، له پر خۆریدا، هیچی لهو کهمتر نهبوو، جارجار پشکه ساسیک له دهمیوه دهچکایه سهر کراسهکهی.

فورستی، جدی و خهنده بهلیو، چاوی له هه موو شتیک بوو و ناوبهناو دهگهله هاوسه رهکهیدا، نیگایهکی بهماناوهی یهکدییان دهکرد. وهکو دوو شهریک کاره دژوارهکانیان به هاوکاری یهکدی ئه انجام دهدا و کار وکاسبیه کهشیان سهکی خۆی وهرگرتبوو.

پروخسارهکان دهگهشانهوه، دهنکهکان بهرزتر و قوولتر دهبوون. هه رساناساتی سفرهچی و خزمهتکارهکه به گوئی

میوانه کانییا دهچپاند: * چهزتان له شهرابی کورتونه یان شاتولارۆزتان پینخۆشه؟ *

دوروا، زیاتر ههزی له شهرابی کورتون بوو و تامی ئەم شهرابهی له دەم خۆشبوو، بۆیه ههموو جارێک پێگهی به سفرهچیبه که دهدا که پهرداخهکهی بۆ لیوانلیو بکات، ئۆخزنیکی خۆش له سهراپای دهنیشت، سهرمهستییهکی لهزه تبهخش، له ورگیهوه بۆ کهلهی دهچوو، به نازای بهدهنیا بلاو دهبووهوهو سهراپای دهگرتهوه. ههستی به ئارامی و چالاکییهکی تهواو دهکرد، ئارامی و ئاسوودهیییهکی بهدهنی و دهروونی، فیکری و سۆزداری.

زۆر چهزیدهکرد، قسهیهک بکات، راوبۆچوونیک دهبرپیت، سهرنجی ئامادهبووان پراکیشیت، ههمووان گویی لیبگرن، بایهخی بدهنی، وهکو ئهوه لهکانهیی که خهلهکی بهتاسه وبایهخهوه گوی له بچووکتین قسهیان دهگرن.

بهلام قسهکان هیچ کاتی له دوایی نهدههاتن، پرس و بابتهی تازه دههاتنه پێشهوه. بهیهک وشه، بهیهک پهیی ناچیز، له بابتهیکهوه دهچوونه سهر بابتهیکی دی. دوای قسهکردن دهبارهی ههموو نووچه و واریقاتهکانی پۆژ و خستنهپرووی ههزاران پرسیار و پهڕینهوه له بویهریکهوه بۆ بویهریکی دی، دووباره گهڕانهوه سهر پرسیاره گرینگهکهی جهنابی موریل دهبارهی به کۆلۆنی کردنی جهزایر.

جهنابی قاتر، له نیتوان دوو خواردندا، ههندیک شوخی و حهنهکی کرد، چونکه ئهوه مجیزیکی به گومان و عامیانهی ههبوو. فورستییه بابتهی وتارهکهی سبهینتی خۆی بۆ ههمووان باسکرد. جاک ریقال خوازیاری دهولهتیکی عهسکهری و عورفی بوو، که له کۆلۆنیهکاندا، زهوی بهو

ئەفسەرانەى كە پتر لە سى سالىان لە كۆلۇنيەكاندا خزمەت كوردبوو، بديريت.

ئيدى بۇ پاكانهى ئەم ھەلۇيستهى خۇى دەيگوت: بەم شينويە كۆمەلگەيەكى زندوو و پىرچالاكى دىننە ئاراو، چونكە ئەو خەلك و ئەفسەرانە، لە ميانى ئەو سالانەدا، ئەو ولاتەيان بە تەواوى ناسيوە و پەيوەندييان دەگەلدا پەيدا كردووە و زمانى خەلكى ئەويندەر فيربوون و شارەزاي ھەموو پرسە گرینگ و كيشە و ئاريشە لۇكالىيەكانى ئەويندەر بوون، كە خەلكانى تازە بچن بۇ ئەوى، روو بەرووى ئەو بابەتە دەبنەوہ و بۇيان چارەسەر ناكريت.

نوربردوفارن، قسەكەى پيىبرى و گوتى:

- بەلى، شارەزاي ھەموو شتىك دەبن، جگە لە كشتوكال و جووتيارى. زمانى عەرەبى فيردەبن، بەلام ھەرگيز نازانن چەوہنەر چۆن داچينن و بەرھەم بينن و گەنم چۆن تۆو بدن. لە شمشير بازيشدا مەعلان دەبن، بەلام لە پەين كردنى زەوى وزار و جۆرى پەين و زەويەكەدا، تەقەى سەريان دى. بە پيچەوانەوہ پيويستە دەرگاي ولاتە تازە داگيركراوہكان، بەرووى ھەموو خەلكيدا بكرتتەوہ. خەلكانى فاما و بەئاوہز جىگاي خۇيان لەو ولاتانەدا دەكەنەوہ و ئەوانى دى دەستەوستان دەبن، ئيدى ئەمە سوننەت و ياساي كۆمەلايەتيە.

سووكە بيئەنگيەك بالى بەسەردا كيشان. ھەموو بزەيان كەوتەسەر لىو. جۆرج دوروا، زارى ھەلينا و بەدەنگيك كە بووہ بايسى سەرسامى خۇيشى، چونكە ھەرگيز ئەو جۆرە دەنگەى لە زارى خۇى نەژنەوتبوو، گوتى:

- ئەو ھى لەو ۋىندەر كەمە، زەوى بەپىت و بە بېرشتە. مولك و زەوى بەپىت و بېرشتى وەكو ئىزە يەجگار گران دەكەوئى، پارىسىيىنى دەولەمەند، وەكو سەرمايەگوزارى ئەو مولك و زەوىيانەيان كېرپوۋە. ئاۋەدان كەرەوانى راستەقىنە، ئەوانەى كە لە دەستكورتىدا نانايان نىيە بىخۇن و خۇيان پەھەنەى ئەو ۋىندەر كىردوۋە، بۇ سارا و بىبابانەكان دوور خراۋنەتەۋە، بۇ ئەو سارا و بىبابانەى لەبەر كەم ئاۋى ھىچى لى ناپوئىت.

ھەموو تەمەشايان دەكرد. ھەستىكرد سوور ھەلدەگەپىت. جەنابى فالتىر پرسى:- جەناب ئىۋە شارەزاي جەزاير ھەن؟

دوروا، بەرسقى داىەۋە: بەلن جەناب. بىست و ھەشت مانكى خزمەتەكەم لەو ۋىندەر بەسەر بردوۋە و لە سى دەفەرى جۇراۋجۇر ژياوم.

نوربردوفارن، كە لە ناكاۋا بابەتەكەى مورىلى لە يادبردبوو، دەربارەى وردەكارى داب و نەرىتىك كە لە زارى ئەفسەرىكى ژنەوتبوو، لەوى پرسى، ئەم داب و نەرىتە دەربارەى جەماۋەرىكى سەير و بچووك بوو بە ناۋى مذاپ (تاۋە) لە ناۋ جەرگەى سارادا، لە وشكترىن بەشى ئەم دەفەرە گەرمەسىزەدا.

دوروا، كە دوو چەلان ئەو شوئىنەى بىنى بوو، كەۋتە باسى داب و نەرىت و خوۋ خدەى ئەم دەفەرە سەيرە، ئەو شوئىنەى كە ھەر دلۇپە ئاۋىك بە ئەندازەى كىش و سەنگى خۇى زىرى دىئا، شوئىن بوو كە ھەرىەكىك لە ئاكنجىانى، بەھەموو خزمەتگوزارىە گىشتىەكانيا رادەگەى، شوئىن بوو

که سەرپاستی و پراستگویی له هه‌لسوکه‌وت و سه‌وداو مامه‌له‌دا، له هه‌ر ولاتیکی شارستانی، به‌رقه‌رارت‌تر بوو.

به‌ئاو و تاوینکی زۆره‌وه قسه‌ی کرد، نه‌شنه‌ی شه‌راب و مه‌یلی شادکردنی ئاماده‌بووان، هه‌ت‌ابوو‌یه جۆش، چه‌ندین چه‌یرۆک و سه‌ره‌بوردی ده‌رباره‌ی بویه‌ر و به‌سه‌ره‌هاتین ده‌ورانی سه‌ربازی خۆی، ژیا‌نی عه‌ره‌بان و بویه‌ری شه‌ر گه‌یرایه‌وه. ته‌نانه‌ت توانی کۆمه‌لێک وشه‌ی ته‌ر و بې‌ر و په‌نگین بۆ وه‌سفی ئه‌م سه‌ره‌مه‌ینه‌ پووته‌ن و بې‌ ئاوه‌ به‌کاربه‌ری، سه‌ره‌مه‌ینانی په‌رت و دووره‌ ده‌ست که له ژێر گه‌ری سه‌ره‌کێشی خۆرا ده‌سووتا. هه‌موو ژنه‌کان چاویان بې‌ی بووه‌ زاری وی. خانم قه‌لتر، له‌بن لیوانه‌وه گوتی: "تۆ ده‌توانی ئه‌م بیره‌وه‌ریانه‌ت بکه‌ی به‌ زنجیره‌یه‌ک و تازی دله‌گیر و بلاوی بکه‌یه‌وه." هه‌نگی جه‌نابی قه‌لتر، له‌ سه‌رووی شووشه‌ی عه‌ینه‌که‌که‌یه‌وه، ته‌مه‌شایه‌کی دوروی کرد، به‌ هه‌مان شێوه‌ که بۆ ته‌مه‌شای خواردنه‌کان له‌ خواره‌وه‌ی شووشه‌ی چاویلکه‌که‌یه‌وه ته‌مه‌شای ده‌کرد.

فوره‌ستیه، ده‌رفه‌تی هه‌تا و گوتی: - سه‌رۆکی ئازیزم، په‌نشته‌ر باسی جه‌نابی جو‌رج دوروام بۆ جه‌نابتان کردبوو و داوام کردبوو که ئه‌و وه‌کو یارمه‌تیده‌ری من بۆ ئاماده‌کردنی نووچه‌ و هه‌والین رامیاری دا‌بمه‌زرین. له‌وه‌تای مارامبۆ له‌لای مه‌ پۆیبه‌وه، که‌س نییه‌ بې‌وات نوچه‌ی گه‌رماوگه‌رم و نه‌ینیم بۆ کۆبکاته‌وه‌و ئه‌نجام لاپه‌په‌ی پاره‌ی سیاسی پۆژنامه‌که‌مان لاواز بووه‌ و وه‌کو پتۆیست نییه‌. بابا قه‌لتر، مه‌سه‌له‌که‌ی زۆر به‌هه‌ند وه‌رگرت، چاویلکه‌که‌ی داکه‌ند تا به‌باشی وله‌ نزیکه‌وه‌ دوروا هه‌لسه‌نگینیت. ئه‌وسا گوتی:

- گومانی تیانییه که جهنابی دوروا، بیرى نوى و تازهى پتییه. ئەگەر سبەینی سەعات سیتی پاش نیوه پۆ بیت بۆ لای من تا لەمبارەیه وه قسان بکەین، ئیدی هەموو کارەکانی دی دەبڕینه وه.

پاشان، دواى سووکه هەلۆهستهیهک پرووی کردە یارۆی گەنج و لە سەرى پۆی:

- بەلام لە پینشدا زنجیرهیهک وتاری کورت و پوختمان دەربارهى جهزایر بۆ بنوسه. لەم وتارانەدا، بە دەم گێرانه وهى بیره وه ریه کانتە وه، مەسه لهى کۆلۆنیه کانیش، به وجۆرهى که ئیستا ده تگێرپایه وه، تیکهه لکیش بکه. ئەم مەسه له یه بابەتی رۆژه، هه والی گه رمی رۆژه و دنیام ده بیته مایه ی په سئندو خۆشی خوینه ران. لئى له زیکه! یه کهم وتارم سبه ی یان دوو سبه ی ده ویت، لەم ماوه یه دا که باسی کۆلۆنیه کان، له ئەنجومه نندا، ده خریته به ر گه نگه شه، ده توانین به بلا و کردنه وهى ئەم گوتارانە سەرنجی خەلکی بۆلای خۆمان پراکتیشین.

خانم قاتر، به و راویژ و گفت و لفته جدی و دلگیره ی له قسه کردنا به کاری دهبرد و سەرنجی هەمووانی بۆلای خۆی راده کیشا، گوتی:

- ده توانی ناو نیشانیکی جوانیش بۆ گوتاره کانتان هه لێژیری، بۆ نمونه: " بیره وه ری سەربازیکی سواره ی ماموری خزمەت له ئەفریقا"، تۆچ ده لئی جهنابی نوربر؟

شاعیری به ته مەن که زۆر درهنگ شۆرەتی په یدا کردبوو و چهزی له تازه کوران نه ده کرد و لیتیان ده ترسا، به راویژیکی سارد گوتی: - به لئى، زۆر عاله، به و مەرجه ی که بابەته کانیش بالکیش بن، چونکه نووسینی ئەو شتانه

کاریکی قورسه و، دۆزینه‌وه‌ی شیوازی تاییه‌تی بۆ ئه‌و
شتانه، قورستره، وه‌کو چۆن له‌ موزیقادا پیتم و ئاهه‌نگ
زور گرینگه.

خانم فورستیه، به‌ نیگایه‌کی خه‌نۆل و لایه‌نگرانه
دوروا‌ی خه‌ستبووه‌ ژیر په‌روبال‌ی خۆی، نیگای که‌سینکی
کارامه و ئه‌زموندار که‌ ده‌یه‌وئ بلی: "تۆ سه‌رکه‌وتوو
ده‌بیته". خانم دو مارل، چه‌ند جاریک سه‌ری بۆ لای ئه‌و
وه‌رگیرابوو، ده‌گه‌ل هه‌ر جووله‌یه‌کدا، ئه‌لماسی گواره‌که‌ی
که‌وتبووه‌ چۆلانه، له‌ تۆ وایه‌ ئه‌م دلۆپه‌ ئاوه‌ ناسکه
ده‌بویست له‌ هه‌ر ئان و ساتینکا له‌ گوتی جیابیتته‌وه‌ و
بکه‌وئیت.

کچه‌ چکۆله‌که‌شی، هه‌ر ئارام و بێ جووله‌ دانیشتبوو
چاوی له‌ قاپه‌که‌ی بری بوو.

له‌م کاته‌دا یارۆی خه‌مه‌تکار و سه‌فه‌چی، به‌ده‌وری
میزه‌کاندا سوپایه‌وه‌ وشه‌رابی جوهانیسه‌بورگی له‌ په‌رداخه
شینه‌کان کرد. فورستیه، په‌رداخه‌که‌ی هه‌لبری و به‌ده‌م
پیزه‌وه‌ بۆ جه‌نابی فالتر گوتی: "به‌ سه‌لامه‌تی و به‌هیوای
سه‌رکه‌وتنی هه‌میشه‌یی پوژنامه‌ی لافی فرانسز".

هه‌موو سه‌ری ریز و نه‌وازه‌شتیان بۆ خاوه‌ن پوژنامه‌که‌
دانه‌واند.

جه‌نابی فالتر، بزه‌ی ده‌کرد و دوروا، که‌ سه‌رمه‌ستی
سه‌رکه‌وتن بوو، پیکه‌که‌ی به‌یه‌ک بێن هه‌لدا، وای وئینا ده‌کرد
ئه‌گه‌ر له‌ جیاتی په‌رداخ‌یه‌ک جلیکانه‌شی له‌به‌رده‌ستدا
بوایه‌ به‌یه‌ک بێن ده‌بخوارده‌وه‌، ده‌یتوانی گایه‌ک بخوات، یان
شیرپیک بخنکینئ، هه‌ستی به‌ هیزینکی میتامرو‌فانی له
ئه‌ندامانی له‌شیا ده‌کرد، له‌ ناخی خویا هه‌ستی به‌ بریارینکی

نه گۆر و ئومىدىكى بىن پايان ده كرد. واى ههستده كرد له مالى
خۆيدايه، ئىدى له نيو ئه م خهلكه دا شوپىنىكى بو خۆى
كردبووه وه، پىنگه يه كى پهيدا كردبوو. به ئاسووده يى و
ئه رخايه نىيه كى تازه وه، چاوى به ئاماده بوواندا ده گىزا. بو
يه كه مجار، زاتى كرد كه به خانمه كه ي ته نىشتى بليت:

- خانم، گواره كه تان زور جوانه، به عه مراتم گواره ي
له م گوارانه ي تو جوانترم نه دىتووه.

خانم دوماريل، ئاوپىكى لاي ئه وى دايه وه و به دم
زه رده خه نه وه گوتى:

- ئه مه بىرۆكه ي خوم بوو كه ئه لماسه كان به م
ساده ييه بكم به م زنجيرانه وه. ئىنسان وا ههست دهكات، به
راستى دلۆپه يه ك ئاونگه، وانا؟

دوروا، نىگه رانى ئه و پركىشيه بوو كه كردبووى،
ده ترسا كه نه با قسه يه كى گه و جانه بكات، بويه به ترس و
له رزه وه و له بن لىوانه وه گوتى: - زور جوانه، به راستى
بالكىشه.... به لام نابى ئه وه شمان له بىر بچىت، كه گوتيه كانى
تو ئه و جيلوه و جوانيه يان پىبه خشىوه.

خانم دوماريل، به نىگايه ك سوپاسى كرد، به نىگايه ك
له و نىگا ناسك و قووله ژنانانه يه ي كه تا قوولايى دلى
به شه ر پۆده چن.

دوروا، كه سه رى وه رگىزا، نىگاي له نىگاي خانم
فورستيه هه له نگوت، نىگاي ميه ره بان و پرسۆز بوو، لى
هه ستىكرد، جوړه شه يته نه ت و دنه دانىكيان تيا ده بىنى.

هه نووكه، هه موو پياوه كان پىنگه، به دهست جوولان و
به دهنگى به رز قسه يان ده كرد. باسه كه يان باسى نه خشه ي
گه وره ي رىگاي رىنى ئاسنى شار بوو. ئىدى ئه م قسانه تا له

خواردنی میوه و محله‌بی و شیرینی بوونه‌وه، هر دریژه‌ی کیشا، ئه‌وه‌ش دواى ئه‌وه‌ی هه‌رکسه‌ و باسی سستی و خاوی هاتوچۆی له پاریس دا کرد، باسی کیشه‌ی ده‌ست و پیگیری ترامواى کرد، باسی سه‌ریه‌شه‌ی گالیسکه‌ی باره‌لگری ناو شارو بیئه‌ده‌بی عه‌ره‌بانچیه‌کانیان کرد.

پاشان هه‌مووان له ژووری نانخواردن هه‌ستان و چوون بۆ هۆلی چاوه‌پوانی تا قاوه‌ بخۆنه‌وه. دوروا، هر بۆ سوعبه‌ت و شوخی قۆلی به قۆلی کچۆله‌که‌ی خانم دوماریلدا کرد. کچۆله‌که‌ به ئارامی و سه‌لاری سوپاسی کرد و خۆی له‌سه‌ر نووکی پین به‌رز کرده‌وه تا بتوانی ده‌ستی بگه‌یه‌نیتته ئانیشکی دوروا.

وهختی چووه ناو هۆله‌که‌وه، دووباره‌ هه‌ستی کرد، چووه‌ته ناو گولخانه و گولگه‌شتیکه‌وه. دارخورمای گه‌وره که لق و پۆپیان به هر چوارنکالی هۆله‌که‌دا هاویشتبوو، تا بن میچه‌که‌ پۆیی بوو و له‌وینده‌ره‌وه وه‌کو فواره‌ بلاو بووبوونه‌وه.

له‌م لاو له‌ولای موغه‌یرییه‌که‌وه، دره‌ختین کایوچو، به‌قه‌دی لوله‌ی وه‌کو ئه‌ستوون، گه‌لا به‌رز و سه‌وزه توخه‌کانیان چین چین نیشتبوونه سه‌ریه‌ک، دوو ده‌وه‌نی نه‌ناسراو، لوله‌یی و غه‌رقی گول، یه‌کێکیان په‌مهی و ئه‌وی دییان سه‌پی، به‌دیار پیاوکه‌وه بوون، که سه‌یرت ده‌کردن له ده‌ستکرد ده‌چوون، ئه‌وه‌نده جوان بوون پیاو باوه‌پری نه‌ده‌کرد سروشتی بن.

هه‌وا فینک بوو، سه‌رپێژ بوو له عه‌تریکى خۆش و نامه‌علوم که نه‌ده‌زانرا چ عه‌تر و بۆنیکه و چ ناویکی هه‌یه.

دوروا، که هه نووکه به ته واوی خۆی به رزهفت کردبوو، به دیقت کهوته ته مه شای ئاپارتمانه که. مه زن نه بوو. جگه له دار وده وه نان هیچ شتیکی دیکه بالکیش نه بوو، سه رنجی رانه ده کیشا، هیچ رهنگیکی زهق به رچاو نه ده کهوت، به لام پیاو له ناویدا ههستی به دلنایبی و ئاسوودهیی ده کرد، دلگیر بوو، پیاو له به دهنی خۆیدا ههستی به حاله تیکی وه کو نه وازش ده کرد.

دیواره کانی به قوماش و پارچه تین قهیمی تهخت وه نه وشهیی و گول وردی ئاوریشمی زهرد پهنگ داپوشرا بوو. گوله کانی هه ر به ئەندازهی مینشیک ده بوون. په رده تین ئەستووری که وهیی یان به رهنگی جلکی سه ربازی، که قهراخه کانی به گوله میخه کی سوور گول دۆزی کرابوون، ده رگا کانیان داده پۆشت. کورسی هه مه جوړ و ئەندازه جیا له گۆشه و که ناری ئاپارتمانه که دا دانرابوون: کورسی پشت به رز، قه نه فه تین ده سکداری بچووک و گه وره و ته پله ک و چوار پایه که روو که شه کانیان له پارچهی ئاوریشمی مۆدی لویسی شازدهی م یان مه خمه لی جوانی ئوتریشت بوو، که ته خته کانیان زهرد باوی گول هه ناری بوو.

- قاوه ده خۆیته وه، جه نابی دوروا؟

خانم فورستیه، به ده م بزه یه کی دۆستانه وه، که هه رگیز له لیئوه کانی نه ده برآ، قاوه یه کی دای.

- به لی خانم، زۆر مه منوونم.

دوروا فینجانه که ی لیئوه رگرت و کاتی به وپه پری نیگه رانی هه ستایه سه ر پین، تا به مقاشه زیوه که کلۆ قه ندیک له نیو قه ندانه که، که کچۆله که له به رده میا رایگرتبوو،

هه لیگرت، ژنه گه نجه که به دهنگیکی نهوی پپی گوت:- تا ده توانی دلی خانم فالتر پابگره.

پیش ئه وهی دوروا، فریای ئه وه بکه وی به تاقه وشه یهک وهلامی ئه و بداته وه، ئه و له ویندهر دور که وه ته وه سه ره تا قاوه که ی خوارده وه تا نه بادا دهستی به رزیت و برژیته سه ر مافوره که، پاشان به خه یالیکى ئاسوده تر، که وه گه پان به دووی هه نجه تیکا که له هاوسه ری سه رۆکه تازه که ی نزیک بیته وه تا سه ری گف و گۆی له گه لدا بکاته وه.

له ناکاوا بینی خانم فالتر فینجانه خالییه که ی به دهسته وه یه و چونکه له میزه که وه دور بوو نه یده زانی له کوئی دابنیت. دوروا، به ز به ره ولای ئه و پۆی و گوتی:-
که ره می ده که ی خانم؟
- سوپاس، ئاغا.

فینجانه که ی له دهستی وه رگرت، بردی له سه ر میزه که ی دانا و گه پاره وه ته نیشته ئه و.

- خانم، خۆزگه ده تزانی کاتی له و بیابانه کاکى به کاکى و بی ئاو و پووته نه دا خه ریکى خزمه تی عه سه که ری بووم، چه ند له زه تم له خوینده وه ی پۆژنامه ی لاقى فرانسز ده بینی و چ سه رگه رمیه کی گه وه بوو بۆ من. تاقه پۆژنامه یه که که خه لکی له ده ری فاره نسادا ده توانن بیخویننه وه، چونکه له هه موو پۆژنامه کانی دی ئه ده بی ترو، به زه وق و سه لیه تره و یه که هاوی و یه ک نه وا نییه و پیاو ماندوو ناکات. بابه ته کانی هه مه چۆرن و هه موو خوینه ریک بابه تی دلخوازی خۆی تیا ده بینیته وه.

خانم فالتر، به خه مساردییه کی دۆستانه وه بزهییه کی بۆ کرد وبه سهنگینی گوتی:

- جهنابی فالتر به زهحه تیکی زۆر توانیویه تی پۆژنامهیه ک بینیته ئاراهه که جهوابگۆی ههر زهوق و سهلیقهیه کی نوئ بی.

پوویان کرایه وه، دوروا، به ئاسانی و ئاسایی قسه ی دهکرد، دهنگی زولال و خوش، نیگای بالکیش و دلرفین و سمیله قیتهکانی تا هه زکه ی جوان بوون. سمیلهکانی به سهه لئوی خواره وهیدا لول بووبوو و جوان بوون، پهنگی سمیله خورماییه کی ئامال خه نه یی بوو، که دهگه ییه کۆتایی که میک کالتر ده بووه وه.

دهرباره ی پاریس، دهووبه ری پاریس، که ناراههکانی پووباری سین، شارانی هه مامین ئاوی مهعه نه ی، خوشییهکانی پشووی هاوینه و زۆر بابه تین پۆژانه ی دی قسه یان کرد، که ئینسان چه ندیان دهرباره بدوئ نه تهواو دهبن و نه میشک ماندوو دهکه ن.

پاشان، چونکه جهنابی نوربردو قارن به خو و په رداخی لیکوره وه به رهو ئه وان دههات، دوروا، له پووی پیز و نه زاکه ته وه لهوئ دوورکه وته وه.

خانم دوماریل که خه ریک بوو قسه ی دهگه ل فورستیهدا دهکرد، بانگی کرد و گوتی:

- ئی، براده ر، کهواته به ته مای پئ بنه یته دنیا ی پۆژنامه فانی؟

ئهوسا دوروا، ئاماژه یه کی بۆ بهرنامه و نهخشه و پیکارهکانی ئاینده ی خوی کرد، پاشان، باسی ئه و بابه تانه ی بۆ کرد، که دهگه ل خانم فالتردا باسی کردبوو، لی

ئەمجارەيان زياتر بەسەر بابەتەكەدا زال بوو و خۆى وهكو
كەسىكى زال نیشاندا. ھەر ھەموو ئەو بابەتانەى لە خەلكانى
دى بیستبونی، ھەر ھەموویانى دەدایەپال خۆ. بەدریژایی
ماوهكە چاوی بپی بووه چاوانی بەرانبەرەكەى، دەتگوت
دەبویست قوولییەكى زیاتر بەو بابەتانە ببەخشیت كە باسى
دەکردن.

خانم دوماریل ' یش كۆمەلیك چیرۆك و نوكتەى
بەجۆش و خرۆشى، ئاسایی ژنیکەوه كە خۆى دەناسیت و
دەزانیت بە زەوق و سەلیقەیه و دەیهویت ھەمیشە بە
شوخی و ھەنەكچیاى خۆیهوه و ھەمینئ، بۆ ئەو گنیرایەوه.
ھەنووكە كە ڕوویان كرابووھە، دەستی لە سەر بازووی
پیاوھ گەنجەكە دادەنا و، بۆ گنیرانەوهى قسەین بی تام و
بیبایەخ دەنگى نەوى دەكردهوه، كە لە ئەنجامدا مۆرك و
شەقلیكى رازگۆیانەى دلسۆزانەى وەردهگرت. دوروا لە دلى
خۆیدا، چونكە دەیتوانى دەستی ئەم ژنە گەنجە كە وەختى
خۆى بۆ ئەم تەرخان كەردبوو، بگريت، خەرىك بوو لە
خۆشیان بال بگريت، ھەزى دەكرد، تا زووھ خۆى بە سەر
سپردەى ئەو نیشانبدات، داکۆكى لەو بكات، ئەوھ بنوینئ
چەند بە قەدرە و بەو ھەلوھەستانەى كە لە نیتوان
و ھەلامدانەوھەكانیا دەيكرد، ئەوھى تیبگەیه نیت چەند گوتهكانى
ئەوى بەلاوھ گرینگن.

ئى خانم دوماریل لە ناکاوا بی ھیچ ھۆیکە یانگی كرد:
لورین!

كچۆلەكە لیتان نزیك بووھەوه.

- وەرە لىرە دانىشە گيانەكەم، لەوئى لەبەر
پەنجەرەكەدا سەرما ت دەبىت.

دوروا، لە ناکاوا شىت ئاسا، حەزىکرد كچۆلەكە ماچ
بكات، وەكو ئەوئى كەمىكى ئەم ماچە بگاتە داىكى
كچۆلەكەش.

بە راوئىژىكى باوكانە و بە نەزاكەتەوہ پرسى:-
مادموازل، رىگەم دەدەئى ماچت بگەم؟
كچۆلەكە، چاوە حایر و حەپەساوہكانى برىبە ئەو. خانم
دوماريل بە دەم پىكەننەوہ گوتى:

- بەئى بۆ ئەمقۆ قەيدى نىبە، بەلام بۆ جارى دى نا.
دوروا، بلەز دانىشت، كچۆلەكەئى لە باوہشى نا و لىوى
بە قژە ناسك وپر شەپۆلەكەيدا هئنا.
داىكى بەسەرسامى گوتى:

- سەيرە! كە سلى نەكردەوہ. ئەو تەنيا رىگە بە
خانمان دەدات ماچى بگەن. كەس لە ھەنبەر تۇدا خۆئى
پىتئاگىرئىت جەنابى درووا.

دوروا، بىئەوئى ھىچ وەلامىك بداتەوہ سوور بووہوہو،
بە ئەسپاى كچۆلەكەئى لە سەر لاقەكانى وەكو بىئشكە
پاژەند.

خانم فورستىە ھاتە نك وان و حایر و حەپەساو و
بەدەنگى بەرز گوتى:

- عەجەب، دەبىنم لورىن رام بووہ. ئەمە لە پەرچوو
دەچىت!

' جاك رىقال ' ھات بۆلاى وان، لى دوروا ھەستا كە
بروات، دەرئسا كە بە قسەيەكى خەشىمانە، ئەو زەحمەتەئى

که کیشاویه‌تی و ئەو سەرکه‌وتنانه‌ی بە دەستی هینابوو، بە با
بدات.

خوداحافیزی لە هەمووان کرد، بە نەرمی تەوقە‌ی
دەگەل ژنەکاندا کرد و بە تووندی دەستی پیاوێکەکانی گۆشی.
هەستی کرد دەستی جاک ریفال و شک و گەرمە و دڵسۆزانە
و هەلامی دەست گۆشینەکە‌ی ئەو دەداتەو، دەستی
نوربردوڤان سارد و نمناکە، لە نێو قامکاندا دەخزیت، دەستی
بابا فالتر سارد و سستە، نەهیزیان تیاپە و نەهەست،
دەستی فورستیه شیرتین و نەرم و قەلەو.

دۆستەکە‌ی بە ئەسپایی پنی گوت: - سبەینی سەعات
سینی پاش نیوهرۆ، لە بیرت نەچیت.

- هەلبەتە لەبیرم ناچیت، خەمت نەبێ.

کە گەییە سەر قالدەرەکە، هیندە خۆشحال بوو،
حەزیدەکرد بە غاردان داگەریت. هەردوو پلێکانە‌ی بە
هەنگاوێک دەبڕی، لێ لە ناکاوا لە بالاڤوانەکە‌ی قاتی دوو‌هەما
چاوی بەخۆی کەوت، پیاویک بە هەشتاو، بە هەلەداوان
بەرەو پووی دەهات، شەرمەزار و خەجالەت یەکسەر
و هەستا، دەتگوت هەلەیه‌کی گەورە‌ی کردبوو.

پاشان، ماو‌هیه‌کی زۆر لە خۆی ورد بوو‌ه‌و و پام،
حایر مابوو کە کورپکی ئەو‌ه‌ندە جوان و قۆزە، ئەوسا بە
پوو‌خۆشی بزه‌یه‌کی بە پووی خۆیدا دا. پاشان پوو‌خسه‌تی
لە وینه‌کە‌ی خۆی وەرگرت و بەرپێزو حورمه‌ت‌ه‌و، وەکو
چۆن کپنۆش بۆ گەورە پیاوان و ناوداران دەبریت، بەو
ئاوایە کپنۆشی بۆخۆی برد.

که گه ییه ناو کۆلان وسه رجاهه که، تیمامبوو که چی بکات. پر به دل حه زى ده کرد که غاربدات، خه یالپه روه رى بکات، به دهم هه لکیشانی هه وای پاک و خوشی شه وانه وه، بیر له ناینده بکاته وه، به لام بیرۆکه ی نووسینی ئەو زنجیره گوتاره ی که بابا فالترداوای لیکردبوو به رۆکی به رنه ددها، بۆیه لیبرا بۆمال بگه ریته وه وه یه کسه ر ده ست به کار بکات.

به ههنگاوی هه پراو خۆی گه یانده بولقاره بازنه ییه که و دریزه ی به رینگه ی خۆی دا تا گه ییه کوچه و گه ره کی بورسو، که له وئ داده نیشته. ساختمانه که شه ش نهۆم بوو و بیست خانه واده یه کی کریکار و کارمهن د یان کاسبکار له و ساختمانه دا ئاکنجی بوون. وهختایه ک به پلیکانه پیسه کاندای سهرده که وت، که ناچاربوو بۆ ئەوه ی به رپنی روناک بکاته وه ته له شقارتان پینیکات، ئیدی که چاوی به وه هه موو کاغه ز وئاغه ره جگه ره و به رماوه ی خوراک و ئەو شتانه که وت که به سه ر پلیکانه کانه وه بلاو بوو بوونه وه، دلی تیک هه لده هات. پر به دل حه زیده کرد، که هه رچی زوه له وینده ر باربکات و وه کو خه لکانی ده وه له مهن د، له ئاپارتمانیکى خاوین و جواندا، که مافووری تیا راخرا بیت، ئاکنجی بیت. بۆنی قورسی خواردن، ته والیت و رتوبه ت و شی، بۆنی کۆنی چه وری و دیواره کۆنه پیسه کان که هه یچ هه وا کیش و هه وا گۆرکیتیه ک نه یده توانی بیره وینیته وه، له سه ری تا خوارى پلیکانه کان په نگابووه وه و شه پۆلی ددها.

په نجه ره ی ژووره که ی دوروا که له نهۆمی پینجه مدا بوو، پووه وه هه لدیریکى قوول، خه رهن دیکى گه وره که سه کی

قیتاری پوژئاوای پيدا ده‌پوئی، ده‌کرایه‌وه، پیک له‌و شوینه‌دا که تونیله‌که ته‌واو ده‌بوو، نزیکي ویستگه‌ی باتینیول. دوروا په‌نجه‌ره‌که‌ی فه‌کرد و ئانیشکه‌کانی نانه سهر قه‌راخه ژه‌نگ گرتووه‌که‌ی.

له خواره‌وه، له بنه‌بانی چالیکي تاریکدا، سئ چرای سووری پینمایی به بی جووله، وه‌کو چاوانی درشتی حه‌یوانیک ده‌دره‌وشانه‌وه. چراین دیکه‌ش له‌وانه دوورتر ده‌بینزان. هه‌رتاونا تاوئ ده‌نگی شووتی دوور ودریژ یان کورت له ناو جه‌رگه‌ی شه‌وه‌که‌وه ده‌نگی ده‌دایه‌وه. هه‌ندیکیان له‌یه‌ک نزیک بوون و هه‌ندیکی دیکه‌یان به ئاسته‌م ده‌بیستران، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی له خواری خواره‌وه له تخوبی ئانییره‌وه ده‌هاتن. شووته‌کان وه‌کو ده‌نگی به‌شه‌ران به‌رز و نرمیان هه‌بوو. یه‌کینکیان نزیک بووه‌وه، ناله سکالا ئامیزه‌که‌ی، که سات به سات به‌رزتر ده‌بووه‌وه، هاته‌گویی، دوا‌ی ئه‌وه پلاجکتوریکي گه‌وره که تیشک و پوناکیه‌کی زه‌ردباوی هه‌بوو، به گرمه گرم وبله‌ز ده‌هاته‌پیشی، به دیارکه‌وت.

دوروا، که‌وته ته‌مه‌شاگردنی ئه‌و فارگۆنانه‌ی که وه‌کو ده‌نگی ته‌زییح به دووی یه‌کدا ده‌هاتن و له ژیر تونیله‌که‌دا ون ده‌بوون.

ئه‌وسا به‌خۆی گوت: " با بچمه سهر کاره‌که‌م ". چرایه‌کی له سهر میزه‌که‌ی دانا، لی له‌و ده‌مه‌دا که ده‌بووست ده‌ست به نووسین بکات، بیری که‌وته‌وه که جگه له ده‌فته‌ریکی تایبه‌ت به نامه‌نووسین، هیچ کاغه‌زیکی دیکه له‌ماله‌که‌یدا نییه.

قهیدی نییه، ئەم کاغەزانه بەکار دیتیت. نووکی
 قەلەمەکەیی بە شووشەیی مەرەکەبەکەدا کرد و بە خەتیکە
 خۆش لە سەرۆوی لاپەرەکەوه نووسی: "بیرەوهری
 سەربازیکی سوارەیی ماموری خزمەت لە ئەفریقا".
 ئەوسا کەوتە گەڕان لە رێستەیک، کە سەرەتای
 بابەتەکەیی دەست پێکات.

هەنیهی لە ناو لەپی نابوو و چاوانی بریبوونە کاغەزە
 سپیەکەیی بەردەمی. چ بنووسیت؟ ئیستا هیچ یەکیک لەو
 چیرۆک و بابەتە بالکیشانەیی، کە سەعاتی لەو پێش بۆ
 ئەوانی باسکردبوون، نەدەهاتەوه بیر، نە حیکایەتی، نە
 پروداوی، هەرهیچی لە بیر نەماوو. لە ناکاوا بەخۆی گوت:
 "چۆنە لە چوونەکەمەوه بۆ ئەفریقا دەست پێکەم." و
 نووسی:

"سالی ۱۸۷۴ بوو، دەورووبەری پازدەیی مانگی شەش
 بوو، هەمان ئەو رۆژانە بوو کە فەرەنسای شەکەت و
 ماندووی کارەساتەکانی ئەو سالە ترسناکە، تازە خەریک
 بوو ئیسراحتی دەکرد و ئاهیتی بەبەر دەهاتەوه...".

ئەوسا دەستی لە نووسین هەلگرت، نەیدەزانی چۆن
 گوزارشت لەو بابەتە بکات کە مەبەستی بوو، چۆن
 سوابوونی لە کەشتیەکە، سەفەرە دەریاییەکەیی و هەولێن
 هەلچوون و سۆز و گودازەکانی خۆی شەرۆفە بکات.

دوای دە خولەکیک بیرکردنەوه، گەییە ئەم
 ئەنجامگیرییە کە نووسینی پێشەکییەکانی سەفەرەکەیی
 هەلبگریت بۆ سبەینی و با هەنووکە بچیتە سەر ئەسلی
 بابەتەکە واتە بچیتە سەر وەسفی جەزایر.

له لاپه‌ره‌یه‌کی دیکه‌دا نووسی: " جه‌زایر شاریکی سه‌رپا
سپیه... "

ئیدی وه‌ستا، تیامابوو چی دیکه بنووسیت، شاریکی
جوان و رۆشنی هینایه به‌رچاوی خۆی که خانووه به‌ک
نه‌ومیه‌کانی وه‌کو سۆلاف و تافگه له به‌رزایی چیاوه به‌ره‌و
ده‌ریا هه‌له‌ده‌رژان، لی هیچ وشه‌یه‌کی بۆ وه‌سفی ئه‌وشتانه‌ی
دیتبونی و هه‌ستی پینکردبوون، شک نه‌ده‌برد و بۆ
نه‌ده‌هات.

دوای هه‌ولینکی زۆر، له دوای پرسته‌که‌ی پیتشووه‌وه
نووسی: " ژماره‌یه‌ک له دانیشتوانی شار عه‌ره‌بن... "
ئه‌وسا قه‌له‌مه‌که‌ی له سه‌ر میزه‌که‌ دانا و له جینی خۆی
هه‌ستا.

له سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی، چاوی به‌ جلکه هه‌میشه‌بیه‌کانی
که‌وت که له سه‌ری داینابوون، ئه‌وه‌نده کۆن و شپریو بوو،
له جلکی ناو مردووشۆرخانه ده‌چوون. کلاو
ئاوریشمینه‌که‌ی، به‌ته‌نیا له‌سه‌ر کورسییه‌کی حه‌سیری بینی
که ده‌تگوت ده‌می بۆ سه‌ده‌قه و خیرات کردبووه‌وه.

کاغه‌زه دیوارپۆشه‌کانی ژووره‌که‌ی قاوه‌بیه‌کی گول
گولی بوو، به‌ ئه‌ندازه‌ی ژماره‌ی گوله‌کان، په‌له‌یان پتوه بوو،
په‌له‌ی کۆن، گوماناوی، که ماهیه‌ت و جه‌وه‌ه‌ریان
نه‌ده‌ناسرایه‌وه، ئایا په‌له‌ی کوشتنی میرووان بوون، هی
رۆن بوون، جی په‌نجه‌ی پیس بوون، یان که‌فی رژاوی
ته‌شتی جلشۆرین بوون؟ ئه‌مانه هه‌موو نیشانه‌ی
ده‌ستکورتی بوون، ده‌ستکورتی و نه‌داری پارسی.
توره‌بیه‌کی تووند دژی ئه‌م ژیانه هه‌ژارانه‌یه‌ دایگرت.

به خۆی گوت دهبن یه کسه ر وبله ز خۆی له م ژيانه پرگار بکات. دهبن له سبه یه وه کۆتایی به م ژيانه پر مهینه ت و رهنج بیوره بینیت.

له ناکاوا، شهوق و زهوقی کارکردن زۆری بۆهیتا. دووباره له پشت میزه که وه دانیش ت و که وه گه ران و بیرکردنه وه له وشه و رسته ی ن ئه وتو که بتوانی له رینگه یانه وه، دیمه ن و وینه یه کی جوان و دلگیری جه زایر بنوینیت و نیشاندات. وینه و دیمه نی شاریک که به دهروازه ی چوونه ژووره وه ی ئه فریقای پارزنامیز و دووره دهست ده ژمیزدرا، ئه فریقای عه ره بین بیابانگه ر و رهش پیستین نه ناسراو، ئه فریقای گومان ئه نگیز و هیشتا که شف نه کراو، که هه ندیجار گۆشه یه کیمان له پارکه گشتیه کاندانیشان ده دن. حیواناتی دوور له ته سه ور و نائاسایی که ده لیتی بۆ ئه فسانان و حیکایه تین جن و په ربیان خولقینراون، و شترمر، ئه م په له وه ره سهیره، ئاسک و مامزان، ئه م بزنه به هه شتیانه، زه رپه ی ن سهیر و کومیدی، و شترین ئارام، ئه سپین زه لام، که رکه ده نی ناحه ز، غوریل، به شه رین سامناک.

ههستی ده کرد، هه ندی بیرى ته م ومژاوی بۆدیت، پنده چوو بتوانی به زمان بیاند رکینن، به لام به هیه چ جۆری نهیده توانی به وشه یان بسپیریت و بیانخاته سه ر کاغه ز. ئه م بئ توانییه زۆری په ست کرد، دووباره له جیتی خۆی هه ستا، دهسته کانی له ئاره قه دا هه لکشابوون و دلی به تووندی لئی ده دا.

له ناکاوا چاوی به لیستی خیساباتی جلسۆره که کهوت
که ده رگاوانه که ئیواری بۆی هینابوو، نائومیدییه کی بئ
پایان سه رو دلی گرت، هرچی خوشحالی و متمانه و
دلنیا ییه کی سه بارهت به ناینده له لا چئبوو بوو، له
که فله کونیکا، رهوییه وهو بوو به ههلم و چوو به ئاسماندا.
هه موو شتیک تهواو، ههچ ناکرئ و ناگاته ههچ کوئییه ک،
ههستی کرد که سئیکه بو ده له، بئ ده سه لات و ههچ له بارا
نه بووه و ههچ به ههچ ناکات.

دووباره گه راپه وه بهر په نجه ره که و ئانیشکی له
قه راخیا دانان. ریک لهو ده مه دا قیتاریک به دم هه را
وه هه نگامه یه کی زۆره وه له تونیله که هاته ده ره وه. قیتاره که، به
نیو ده ر و ده شت و کیلگه و مه زراکاندا به ره و ده ریا نشیو
ده بووه وه. دوروا، له ناکاوا دایک و باوکی بیرکه و تنه وه. ئه م
قیتاره به چه ند کیلومه ترئ لای ماله که ی ئه واندا تیده په پری.
خانویه کی بچووی له بهر چاوی خۆیدا بهرجه سته کرد، که
به قه د پالی گردیکه وه بوو و ده یروانیه شاری روان و
خه رهندی مه زنی سین و که و تبووه سه ر ریکای گوندی
کانتلو.

باوک و دایکی له ویندهر مه یخانه یه کی بچوویکیان هه بوو،
مه یخانه یه ک بوو که گوندییان وجووتیارانی ده و روبه ر
رۆژانی یه ک شه ممه بۆ فراقین بۆ ئه ویندهر ده هاتن . ئه مانه
ویستبوویان کوره که یان بۆخۆی بیی به به شه ر و، نابوویانه
به ر خویندن و تا قوناغی خویندنی ئاماده یی له گه لیا
رۆیشتبوون. دوا ی ئه وه ی خویندنی تهواو کردبوو و
بیته وه ی شاده تنامه ی به کالوریا وه ربگریت و به ده ست

بېنیت، بهو ئومیدەى كە پوژى له پوژان بېت به ئەفسەر، سەرھەنگ ویا تەنانت جەنەرال، پەيوەندى به سوپاوه كوردبوو. لى پيش ئەوهى پېنج سال خزمەت تەواوبكات تا بېت به ئەفسەر، له ژینگەى عەسكەرى بېتاقەت و بېزار بووبوو و پووى كوردبووه پاريس تا پارەو پول و پېگە و پاىەك بۇ خوى بەدەست بېت.

دواى تەواوكردى ئەم دەورەىەى خزمەتى عەسكەرى، وپراى پارانەوهو تكا وپجای باوك وداىكى، كە ئومیدیان سەبارەت بهو به باچووبوو، كە له عەسكەرى و سوپادا وەمپنئ، وازى له عەسكەرى هېتابوو. ئىدى دواى هەندىك ئومیدیان به ئايندە كەوتبوو كە بۇ خوىشى تەم ومزاوى و ناروون بوو، ئومیدانىك كە بېگەىەنیتە پلەوپاىەىەك، ئومیدانىك كە به خوى بەشدارى له بەدیھاتیان بكات.

هەلبەتە له ماوهى خزمەتى عەسكەرىدا هەندىك سەرکەوتنانى به نەسىب بووبوو و، هەندى پارە وپولى پېگەوه نابوو و بەخاپاندنى كىژى سەرپەرشتیاری دایەرەى دارایی، كە دەیویست واز له هەموو شتىك و پەدووى ئەم بكەویت، جىگای خوى له چىنىكى بالاتر له چىنى خوى كوردبووهوه، یان به فریودانى هاوسەرى ئەو پاریزەرەى كە بەرەلای كوردبوو، له پووى ناؤمیدیهوه ویستبووى خوى غەرق بكات.

هاورپكانى سەبارەت بهو دەیانگوت: "كەسىكى شەیتانە، كەلەكباز و هەلبەرستە، دەزانى كوئى گال دىنى و كوئى پەموو، خوى له جى خوربان نادات، دەزانى چون بەپەرى خوى له ئاو دەربېنى."

له راستیا به لینی به خوی دابوو، که سیکي پړوی سیفته،
فیلباز و تهردهست و به باشار بین.

تبعیعتی فیلبازانه ی گوندیانه ی، که به هوی ته ماسی
دهگه ل ژینگه ی سهربازخانه و ژیانی سوپاییدا سیقال
بووبوو، مامه له ی دهگه ل ئه و حیزه دزیانه ی که له ئه فریقادا
دهکران، گیانی فروفیلی له ناخیا ریشاژو کردبوو، لاف
وگه زافین سوپایی سه باره ت به مه سه له یین وهک ئاپروو و
شانازی و سه ربه رزی و نیشتمانپه روهری و... که له نیو
ئه فسه ران و دهره جه داراندا باو و ئاسایی بوو، کردبوویان
به که سیک، پیک له و قوتووی عه تاره ده چوو که هه موو
شتیکی تیا دهست ده که وت.

به لام نارزه زووی گه یشتن به پله و پوژست و پایه وپاره به
سه ر هه موو که لکه له کانی دیکه یدا زال بوو.

بیئته وهی به خوی به سیت، دهستی کردبوو به
خه یالپرسی و دوا ی خه ون و خه یال که وتبوو.

هه موو شه ویک به خه یال، چیرۆک و سه ربهوردیکی
عاشقانه ی شکومه ندی ئه وتوی ده ئافراند که له
چاوتروکانیکا، ئه ویان به هه موو ئاوات و نارزه زووه کانی
ده گه یاند. زه ماوه ندی ده گه ل کیژی بابایه کی بانکدار یان
مولکداریکی ده وله مه ندا ده کرد که له شه قامیکا توشی بووه
و ناشق و شه یدای ئه م بووه.

دهنگی شووتی تیژی مه کینه یه کی قیتار که به بی فارگون
له تونظه که وه وده رکه وت تا به ره و ویستگاکه ی بروت،
وهکو که رویشکیکی دیوئاسا که له لانه که ی دهرپه پړی، ئه وی
له خه ون و خه یالان هینایه دهری و بیداری کرده وه.

ههنگی، دووچاری ئومیدیکی ئالۆزو به تهمتوومان بوو که ههمیشه رۆج ودل و دهروونی پردهکرد له شادمانی، ماچیکی ههوایی فریکرد، ماچیکی بهناو جهرگهی شهوا کرد، ماچیکی عاشقانهی بۆ ژنیک فریکرد، که پر به دل ئارهزووی دهکرد، ماچیک بۆ ئه و سهروهت و پینگهیهی که به ههقی بوو بیگاتی. ئهوسا پهنجهرهکهی داخست و بهدهم داکهندنی جلهکانیهوه و له بن لیوانهوه گوتی:

سبهینی باشتتر خۆم ئاماده دهکم. ئهمشه و بیرم ئازاد نییه. زۆریشم مهشروب خواردووهتهوه، پیاو ناتوانی له م حال و بارهدا به دروستی کاربکات.

خۆی به نیتو جیگاکهیدا کرد، چراکهی کوژاندهوه و تهقریبهین یهکسهرخه و بردییهوه.

بهیانی زوو له خه و پابوو. وهکو ئه و بهیانیهی که خه بهریکی پر ئومیدی خۆش یان نیگه رانییهک چاوه پوانی ئینسان بیت. که له جیگاکهی هاته دهری، پۆیی پهنجهرهکهی کردهوه تا خۆی گوتهنی فینجانیک ههوای تازه و تهزی ههلبدات.

خانوهکانی ئه و بهری گه پهرکی روم که خه رهنده قووله کهی سکهی قیتاره که له یه کدی جیا ده کردنه وه، له بهر گزینگی خۆری به یانیدا دهره و شاننه وه، دهنگوت به بۆیه یهکی سهپی بریقه دار بۆیه کرابوون. به دهسته راستا، له دووری دووره وه، به رزاییهکانی ئارجانتوی، گردهکانی سانواو ئاشهکانی ئورگیمون، له نیتو ته نکه ته مه شینباوه کهی به یانیدا ده بییزان. مژ و دوومانه که له قوماشیکی ناسکی سه رئاو، ده چوو که به ئاسۆیاندا دادایهتته وه.

دوروا، موده تیک به دهم ته مه شای ده شته سهوز وجوان
و دووره دهسته که وه وهستا و له بن لیوانه وه به خوی گوت:
" له رۆژیکه وه کو ئه مړودا، هه وای ئه ویندهر زور خو شه."
ئوسا بیرى که وه ته وه که ده بن بله ز ده ست به کارکردن
بکات، ده سوش (سو: دراویکی بچووکى فهره نسییه) بدات
به کورپى ده رگاوانه که تا پروات بۆ ئیداره و خه به ریان بداتى
که نه خو شه و ناتوانى پروات بۆ دهوام و بۆ سه ر کاره که ی.
له پشت میزه که ی دانیش، نووکى قه له مه که ی له
شووشه مه ره که به که هه لکیشا، هه نیه ی له ناو له پى نا، بیرى
له بابه تیک ده کرده وه که بینوو سیت، بیهوده بو، هیچ
بیریکى بۆ نه ده هات.

ویرای ئه مه ش نائومید نه بوو. له دلی خۆیدا گوتى: " من
فیرى نووسین نیم، ئه مه کاریکه که ده بن وه کو هه موو
کاریکی دى فیرى بییت. ده بن له سه ره تا وه یه کیک یارمه تیم
بدات، ده چم بۆلای فورستیه، ئه و له زهرفى ده خوله کدا
وتاره که م بۆ ده خاته سه ر کاغهن.

خوی گۆرپى، جلکى له بهر کرد. که گه ییه سه رجاده که،
هه ستیکرد جارئ زوه بچیت بۆمالى دۆسته که ی که
بیگومان ئیستا له خه و رانه بووه. بۆیه له ژیر دار و
دره ختانی بولقاره باز نه ییه که دا، به ئارامى که وه ته پیاسه و
راویچکه.

هیشتا سه عات نه بوو بوو به نو که گه ییه پارکى مونسو،
هه وای ئه ویندهر، به هۆى ئاودانى گوله کان و چیمه نه که وه،
زور تازه و ته ر بوو. له سه ر ته ختیک پۆنیش و دووباره
له خهون و خه یالان راچوو. پیاویکی گه نج و زور پۆشته

و پهرداخ، به دهم پياسه وه به بهردهم نهودا دهبووری و دووباره دهگه پرايه وه، بيگومان چاوه پروانی ژنيک بوو. دواي که ميک، ژنيک به ههنگاوین هه پراو و پروو به توپر پهيدا بوو، دواي ته و قه يه کی خيرا ده گهل پياوه گه نجه که دا، قولی کرد به قولیا و له وی دور که وتنه وه.

حه ز و ئاره زوويه کی ئاشقانه دلی دورواي پرکرد، ئاره زووی ژنيکی به شه خسيه ت، بوخوش و شوخ و ناسک . له جی خوی هه ستا، به دهم بيرکردنه وه وه له فورستيه، که وته پری. فورستيه ئه م شانسه ی هه بوو؟ پیک له و کاته دا گه ييه به رمالی دوسته که ی که ئه و خه ریک بوو له مال دههاته ده ری.

- به م به يانیيه چ ده که ی لیره؟ کارنيک به من هه بوو؟ دوروا، که به م دیداره کوت و پپر و چاوه پروان نه کراوه، په شوکابوو، به زمانه لالکيتوه گوتی:

- چی بی له تو نهینی... حال و مه سه له که ئه مه يه... ناتوانم وتاره که م بنووسم، ده زانی کامه، ئه و وتاره ی که جه نابی فالتر داواي لیکردم ده رباره ی جه زاير بينووسم. هه لبه ته ئه مه بۆ که سيکی وه کو من، که به عه مراتم هيچ شتيکم نه نووسیوه، زوريش سه ير نييه. بۆ ئه م کاره ش، وه کو هه رکاريکی دی بنياده م پيوستی به فيزبوون و مه شق و راهيتان هه يه. دلنيام زور زوو دهعه لمم، به لام نازانم چون ده ست پيیکه م، چی بکه م. بيرۆکه ی زور و بالکيشم له ميتشک و له خه يالدايه، به لام نازانم چون ده ريان بيرم.

به دوودلی و گومانه وه له ئاخافتن وه ستا. فورستيه، بزهيه کی ته وساميزی به سه ر ليره وه بوو:

- من له و شتانه تیندهگم، ئەزموونم هەیه.
دوروا، دووباره گوتی: - بەلێ، ئەوشتانه لەوێه له
هەوێلی کارا، بۆ هەرکەسێک پیش بیت. بەهەر حال هاتووم...
هاتووم تۆ یارمەتیم بەدەیت... دەتوانی لە زەرفی دە خولەکدا
بەپێم بکەیت، فەند و فیللی کارەگەم پیشان بەدی. دەتوانی
دەرسێکی باشم دەربارەیی دروستنوووسی و باشنوووسی پێ
بەدەیت، دەنا بەبێ کۆمەکی تۆ لە عۆبەیی ئەم کارە نایەم.
فورستیە، لێو بەخەندە دەستیکی بە شانی هاوپی
کۆنەکهیدا دا و گوتی:

- بپۆ دەست و دامینی ژنەگەم بکەوه. ئەویش
بەهەمان توانای منەوه جێ و پێی ئەم کارەت نیشاندهات.
ئەوم بۆ ئەم کارانە پەرورده کردوه. من ئەم بەیانیه، هیچ
دەرفەت و دەره تانیکم نییه، دەنا بەدل و بەگیان یارمەتیم
دەدایت.

دوروا، له ناکاوا هەراسان بوو، کەوتە دوودلی، نەترەیی
بەردا.

- بەلام من پرووم نایە بەم بەیانی زووه، بچمه
سەرئ..

- بۆچی، له خەو پابوو، حالی حازر له نووسینگە و
ئۆفیسەگەیی منە، خەریکە هەندێ نووسین بۆمن پیکدهخات.
دوروا، دووباره گوتی: - نا.. ناچم.. شتی وا نەبووه و
نابی..

فورستیە، شانەکانی گرت، واداری کرد، کەمیک پرووی
وەرگێرپی و ئەوسا بەرهو پلیکانەکان دەلەکی دا.

- که من پیت دەلیم برۆ، مانای وایه قەیدی ناکات
هەی کەلەپووت. یانی دەتەوئێ قالدەرمە ی سێ نەهۆمان بېرم
و لەگەل تۆدا بێمە سەرئ و بە ژنەکەم بلیم کە چ گەرفتیکت
هەیه؟

هەنگی دوروا، بېریاری خۆی دا: - مەمنوونم، خۆم
دەپۆم. پنی دەلیم تو ناچار ت کردووم برۆم و سەرودلی
بگرم.

- باشە، دلنیا بە ناتخوا. بە راست مەوعیدەکە ی سەعات
سێی پاش نیوہ پۆی ئەم پۆت لە بیر نەچیت.
- نا، نا، خەمت نەبێ.

فورستیه بە هەشتاو پۆی و دوروا، بە خاوی بە
پلیکانەکاندا هەلگەرا، لەزەینی خۆیدا بیری لەوہ دەکردوہ چ
شتیک بەو ژنە گەنجە بلیت، نیگەران بوو لەو بەرخوردە ی
کە دەبوا لە گەل ئەوی کردباہە.

کارەکەرەکە هات، دەرگاکی لیکردوہ، بە رکۆشە یەکی
شینێ بەستبوو و گسکیکی بە دەستەوہ بوو. بیئەوہ ی
چاوەروانی پرسیاربکات گوتی: - ئاغا چووەتە دەرئ.
دوروا، بە پۆدی گوتی:

- بە خانم فورستیه بلن، دەتوانن من بدینیت، پێیان
بلن میردەکە ی ناردوومی بۆلای ئەو، ئیستا لە خوارەوہ
دیتم.

کارەکەرەکە پۆی، دوا ی کەمیک هاتوہ، ئەمجارەیان
دەرگایەکی سەمتی راستی کردوہ و گوتی:
- خانم چاوەروانتانە بە پۆز.

ژنەى گەنج، لە سەر کورسییەکی دەسکدار، لە پشت میزی کارکردنەوه پوڤنیشتبوو. ھۆدەپەکی بچوک بوو، کە ھەرچوارنکالی دۆلابی تەختەى پەشى پڕ لە کتیبان بوو. کتیبەکان زۆر بە رێک و پێکی ریزکراوون و بەرگی چەرمینی کتیبەکان، بە رەنگە جۆراوجۆرەکانیان، بە رەنگین سوور و زەرد، کەسک، وەنەوشەیی و شین، دیمەنیکی جوان و تاییبەتیا، بە ریزی رێک و پێکی ئەم کتیبانە دەبەخشی و پیاو بە دیتتیا ن دلی دەکرایەوہ.

ژنەى گەنج، لێو بە خەندە ئاوری لەو دایەوہ، جلکی مالمەوہى سپی ئۆپەداری لەبەردا بوو، وەختایەک دەستی بە مەبەستی تەوقەکرن بەرەولای ئەو درێژ کرد، بازووە رووتەکەى لە میانى ئاسینە دەلبەکەى ماکسیەکەپەوہ بە دیارکەوت. بە دوروای گوت:

- "بەم بەیانپە زووە؟" ئەوسا لەسەر قسەکەى پۆیى: "مەبەستم سەرزەنشکردنى تۆ نییە، ھەر ویستم پرسیارێک بکەم."

دوروا، بەدەمەلالکینوہ گوتى: - خانم، ببورە، من نەمدەویست بێمە سەرى و بیزارتان بکەم، لێ مێردەکەتان کە لە خواروہە بینیم، وادارى کردم کە بێمە سەرەوہ. ئەوہندە شەرمەزار و خەجالەتم کە لە رووم نایەت بلیم بۆچى ھاتووم.

خانم فورستپە، کورسییەکی بۆ دانا و گوتى: - دانپشە و قسە بکە.

ژنەى گەنج، قەلەمیکی پەرى قووی بە دەستەوہ بوو کە زۆر بە ناسکی لە نیو قامکەکانیا دەيجولان، کاغەزێکی گەورە لە سەر مێزەکەى بەردەمیا بوو کە تا نیوہى

نووسرابوو، که دهگهل هاتنی دوروا دا واز له نووسینی هینرابوو.

له بهردهم ئەم میزی کارەدا زۆر به ئاسوودەیی دانیشتبوو، دەتگوت له ژووری پیشوازیدایه و خەریکی راپەراندنی کارین پۆزانەیی مالتیه. بۆنی نەرم و خۆشی جەکانی مالهوهی، به ناو ژوورەکه‌دا شه‌پۆلی دەدا. بەدەنه گەنجانه و نەرم و نۆلەکه‌ی له ماکسیه‌که‌یدا چه‌سپی بوو. چونکه دوروا، دووباره بێدەنگ بوو، خانم فورستیە دووباره گوتی: - فەرموو بێی بزانی چی پوویداوه؟ دوروا، به دوودلی و لەبن لیوانه‌وه گوتی:

- 'حال و حیکایه‌ته‌که ئەمه‌یه... نا، به راستی پووم نایه‌ت بیلیم... ئەوه‌ی راستی بی دویشه‌و تا دره‌نگانی و ئەم‌پۆ له‌به‌یانی زووه‌وه، زۆرم هه‌ولدا ئەو وتاره‌ بنووسم که جەنابی قاتر داوای لیکردبووم... به‌لام نەمتوانی شتیکی جوان بنووسم، هه‌رچه‌کم نووسی هه‌ر هه‌موویم دپی و فەرمیدا... من فیزی نووسین نیم... هاتبووم داوای یارمه‌تی له فورستیە بکه‌م... هه‌لبه‌ته‌ بۆ جاری یه‌که‌م...'

خانم فورستیە، که شاد و به‌ده‌ماخ، له‌کانگای دله‌وه بێدەکه‌نی، قسه‌که‌ی ئەوی بپی و گوتی:

- تۆی بۆلای من ناردوو؟... گه‌وره‌یی کردوو...
- به‌ئێ، خانم. پنی گوتم که ئیوه‌ له‌و باشتر من له‌م ئاریشه‌ و ئاسته‌نگه‌ پزگار ده‌که‌ن... به‌لام من پرکیشیم نه‌ده‌کرد، نه‌مه‌دووست ئەزیه‌تت بده‌م، حالی عه‌رزم هه‌ی؟
ژنه‌ی گه‌نج هه‌ستا و گوتی: - ئەم هاوکاریه‌ی نیوان من و تۆ زۆر دلگیره‌. من به‌م بیروکه‌یه‌ی تۆ زۆر خۆشحالم. وهره‌ ئیتره‌ له‌ پشت میزه‌که‌وه، له‌ جیگا‌که‌ی من دانیشه‌.

چونکه له پرژنامه که دا دهست و خهتی من دهناسنه وه. هه نووکه بهیه که وه وتاریک ته رتیب ده که یڼ، به لام وتاریکی سه رکه وتوو.

دوروا، له پشت میزه که وه دانیشته، کاغه زیکی له به رده م خویدا دانا، قه له میکی به دهسته وه گرت و به ده م چاوه پروانیه وه وهستا.

خانم فورستیه وه ستابوو و ته مه شای ئاماده سازییه کانی ئه وی بۆ نووسین ده کرد، ئه وسا جگه ره یه کی له سه ر سوپاکه هه لگرت، جگه ره که ی پیکرد و گوتی: - من به بی جگه ره کیشان ناتوانم کاربکه م. ده ی ئیستا ده ته وی چی بگیزیته وه؟

دوروا، حایر و حه په ساو ته مه شای ئه وی کرد و گوتی: - من نازانم، هه ر بۆ ئه وه ش بۆ لای تو هاتم.

ژنه ی گه نج دووباره گوتی: - باشه، ته رتیبی ده که م، با بیریکی لیبکه مه وه.

دوروا، به په شوکاوی له فکران راچوو: سه ره نجام به دوودلییه وه گوتی: - ده مه وی باسی سه فه ره که م، له هه وه لئ را تا کوتای بی که م..

خانم فورستیه، له وه به ری میزه که وه و پرو به پروی ئه و پوئیشته و چاوی له دورچاوی ئه و بری:

- ده ی چاکه، هه وه لجار بۆ منی بگیزه وه، هه ر بۆ من، حالی هه یت، زور له سه رخۆ، هیواش، به بی ئه وه ی هیج به پوئیت، ئه وسا من، ئه وه ی پوئیت بی له قسه کانی تو ی هه لیده بژیرم.

لی چونکه دوروا نه یده زانی له کوئوه دهست پینکات، خانم فورستیه وه کو قه شه یه کی کوئگر له ئیعترافاتی

گوناحی گوناچار دهستی به پرسپاران کرد، پرسپاری زور وردی کرد، لهو بابته پرسپارانہی که هموو ورده کاریبه کی فراموشکراوی وهبیر دهینایه وه، نهو خه لکانہی که ناسیاوی دهگلهدا پهیدا کردبوون و نهو که سانهی که به رهوتنه تی توشیان بووبوو.

پاش نهوهی چاره که سهعاتیک بهو جورهی دواند و قسهی لیده رهینا، له ناکاوا قسه که هی پی بری و گوتی: "با دهست به نووسین بکهین. وای دابنه، که تو بچوون و ههستی خوت بو بابایه کی دوست دهگیرپته وه، نه مه دهکاته کاریک که قسهی خوش بکهیت، باسی جوراوجور بگیرپته وه و نه گهر بکری قسه کانت ناسایی و حه نهک نامیز بی. دهی ئیستا دهست پیکه:

"هنری گیان، دهتهوی بزانی جهزایر چون جیگایه که، زورچاکه، دهیسا گوی بگره با بزانی. له کوخته گلینه دا که مال و ماوای منه بیره وه ریبه کانی خومت، که رژ به رژ و سهعات به سهعات تومارم کردوون، بو دهنیرم. هه ندیچار بابته کان بریک بن پرده و گوساخانه دهن، گرینگ نییه، دهتوانی نهو پهره گرافانه نیشانی نهو خانمانه نهدهیت که دهیانناسیت..."

خانم فورستیه، هه لوهسته یه کی کرد، تا جگه ره که ی که کوژابوو وه، دووباره پینکاته وه. دهنگی خسه خشی قه له مه که له سهر کاغزه که برا. به دوروای گوت: - با به ردهوام بین...

"جهزایر ولات و دهفهریکی فهره نسوای مهزنه، هاوسنوری چه ند ولاتیکی گوره و نه ناسراوی دیکه یه که پینان ده لین سارا، نه فریقای ناوهندی و...".

جه‌زایر، ده‌روازه‌ی سپی و دلنه‌وازی ئەم کیشوهره سه‌یره‌یه. به‌لام به‌رله هه‌رکارێک ده‌بێ، سه‌فه‌ری ئەوی بکه‌ی، که ئەم کاره نه‌ ئاسانه و نه‌ بۆ هه‌موو که‌س ده‌لویت. ده‌زانی من راهینه‌ری سوارکاری و پسه‌پۆری به‌خێوکردنی ئەسه‌پم، من ئەسه‌په‌کانی سه‌ره‌نگ ته‌علیم ده‌ده‌م و ئاگادارییان ده‌که‌م، پیاو ده‌توانی سوارچاکیکی باش و ده‌ریاوانیکی خراپ بێ، ئەم قسه‌یه پر به‌ پیستی منه، ده‌لێی له‌ ئیجادی بۆ من گوتراره.

می‌چهر سه‌مبرتات بێر دیته‌وه که پیمان ده‌گوت دکتۆر ئیپیکا؟ هه‌رکاتی ده‌مانویست مۆله‌تیکی بیست و چوارسه‌عاتی وه‌ربگرین، یادی به‌خێر ده‌چووینه نک وی و مۆله‌تی نه‌خۆشیمان وه‌رده‌گرت.

له سه‌ر کورسییه‌که‌ی رۆده‌نیشت، لاقه ئەستوره‌کانی له‌ نیو پانتۆله سووره‌که‌یدا لیکدی بلاو ده‌کردنه‌وه، ئانیشه‌کانی به‌رز ده‌کردنه‌وه و به‌ ده‌سته‌کانی پردی دروست ده‌کرد و به‌ ده‌م جووینی سمیله سه‌په‌که‌یه‌وه به‌ چاوه‌خره‌کانی ته‌مه‌شای ده‌کردین. ره‌چه‌ته‌که‌یت خۆ له‌ بیره.

ئەم سه‌ربازه تووشی ئینته‌لا بووه. ده‌رمانی ر‌شانه‌وه‌ی ژماره سێی بده‌نی، دوازه سه‌عات مۆله‌تی بده‌نی با ئیسراحت بکات، ئیدی چاک ده‌بیته‌وه.

ئەم ده‌رمانی ر‌شانه‌وه‌یه، زۆر ناخۆش بوو، که‌س به‌رگه‌ی نه‌ده‌گرت. ناچاربووین هه‌لیده‌ین، ئیدی ئەمر وده‌ستوور بوو. هه‌رکه‌سیک که ده‌رمانی دکتۆر ئیپیکای خواردباوه، ده‌بوايه دوازه سه‌عاتان پشوو بدات.

ئىدى دوستى ئازىز ھەركەسىك بىھوى بۇ ئەفرىقا بىت،
دەبى بۇ ماۋەى چل و ھەشت دانە سەعات تەھەمولى جۆرە
دەرمانىكى پىشانەۋەى دىكە بىكەت كە بىرىتتە لە سەفەر بە
كەشتىيانى كۆمپانىيى ترانس ئاتلاننىك .

خانم فورستىە لە خوشى ئەم بىرۆكەيەدا كە بۇى
ھاتبوو، دەستەكانى لىكىدى دەمالىن. لەجىنى خۇى ھەستا و
دەستى بە راۋىچكان كرد. دواى پىكردىنى جگەرەيەكى دى
ئەوسا درىژەى بە بابەتى وتارەكە دا، ئەو دووكەلەى كە لە
نىوان لىتوہ خپەوہ بووكانىەوہ دەرى دەدا، ھەوہلجار لە
شىئوہى ئەستونىكى چردا دەھاتەدەرى، پاشان بلاو
دەبووہوہو ئىدى لە شىئوہى داوى جالجالۆكەدا، بە ئاسمانى
ژوورەكەدا دەمايەوہ، ھەندىجار، بە دەست پاشماۋەى
سووكى دووكەلەكەى دەتاراند و دوور دەخستەوہ،
ھەندىجارىش بە پەلە وبە قامكى ئىشارەت، دووكەلەكەى لە
ناۋەندەوہ دەكرد بە دوولتەوہو بە نىكايەكى پىر وىقارەوہ
دەپروانىە لەتەكانى ئەم دووكەلە ھەلم ئاسايە كە بە خاوى
دەپروايەوہو دەسپرايەوہ.

دوروا، سەرى ھەلدەبىرى، تەمەشاي ئەم ئەدا و ئەتوار و
پەفتار و جم وجولانەى جەستە و دەم وچاوى ئەم ژنە
كەنجەى دەكرد، كە بىئەوہى بىرىان لىبكاتەوہ ئەنجامى
دەدان.

ئىستا ژنەى كەنج، خەرىك بوو قۇناغەكانى سەفەرەكەى
دېنايە بەرچاوى خۇى، وىنەى ھاۋرىكانى دورواى كە ھىچ
ئاشنايەتتەكى دەگەلىاندا نەبوو، بەخەيالى خۇى دەكىتشا و،
سەربھوردىكى ئاشقانەى دەگەل ھاۋسەرى نەقىيىكدا كە

ده چوو په يوه ندى به ميړده كه يوه بكات، له خويه وه دروست
كرد.

دووباره چوو دانېشت، هه ندى پرسياړى دهرباره
تايبه تمه ندييه كاني جه زاير، كه كه م و زور زانيارى دهرباره
نه بوو، له دوروا كرد. له زهرفى ده خوله كيكدا به نه نده
دوروا، زانيارى به ده ست هينا و ده ستى به شروفه
جوگرافيايي، سياسي و كولونيايي ولات كرد تا خوينه ران بؤ
په ي بردن به مه سه له و پرسه جديانه ي كه له وتاره كاني
دواتردا ده هاتن، ناماده بكات.

ئوسا، كه وته وه سفى گه شت و ديداريك بؤ ديار
وده قهرى ثوران، له و گه شته دا باسى ژنان، عه ره بين
سارانشين، جووله كه و ئه سپانيانېش ده هاته كردن.

به دورواي گوت: ته نيا ئه م شتانه بؤ خوينه ر و به لاي
خوينه رانه وه بالكيش و سه رنج پاكيشن.

وتاره كه ي، به مانه وه يه كه له سه عيدا، له كه نارى
ده شتيكى به رزا و به سه ربهوردىكى عاشقانه له نيوان
ده ره جه دار جورج دوروا و كيژيكي ئه سپانيايى كريكاردا كه
له كارخانه يه كى ئالفا پيسى دا له عين الحجر كارى ده كرد،
خه تم كرد. (ئه لفا: پوهه كيكه كه له ئه فريقاى باكوور و
ئه سپانيادا به كار دهبړئ و گوريس و كندپ و قوماش و
كوتالى ئه ستوور و زهميله و سه به ته ي لئ دروسته كړئ.)

ئيدى ژوان و ديدارى ئه و دوانه ي له كيوانى به رده لانى
پووته ندا كه له نيو هه را وه نكامه ي لووره ي چه قه لان،
كه متياران و سه گوه ردا، ئه نجام ددرا، وه سف ده كرد.

ئوسا به دهنكيكى زولال گوتى: ' پاشماوه كه ي بؤ
ژماره ي سبه يه نئ! '

ههستایه سه‌رپین و گوتی: وتار به‌مجۆره ده‌نوسری
براده‌ری ئازیز. هه‌نوکه بێ زه‌حمه‌ت ئیمزای خۆتی لێبده.
دوروا، دوودل بوو.

- ده‌ی ئیمزای بکه، چاوه‌پوانی چیت؟
دوروا ده‌ستی به‌ پینکه‌نین کرد و له‌ پاینی لاپه‌ره‌که‌دا
نووسی: "جۆرج دوروا."

خانم فورستیه، دووباره به‌دهم جگه‌ره‌کیشانه‌وه به
ژووره‌که‌دا که‌وته پاوێچکه، دوروا ته‌مه‌شای ئه‌وی ده‌کرد و
نه‌یده‌زانی چۆن سوپاسی بکات، هه‌یج وشه‌یه‌کی بۆ نه‌ده‌هات.
خۆشحال بوو ده‌گه‌ل ئه‌و ژنه‌ گه‌نجه‌دایه‌ و، دلی سه‌رپرێژ
بوو له‌ منه‌تباری. زۆر دلی به‌م دۆستایه‌تیه‌ دلسۆزانه‌یه‌ی که
ئێجاد بووبوو، خۆشبوو. وای ده‌هاته به‌رچاو هه‌رچی و
هه‌رچیه‌ک له‌م ژووره‌دا ده‌بینی به‌شیکه‌ له‌م ژنه‌ جوانه،
هه‌موو شتیک، ته‌نانه‌ت دیواره‌کان که‌ یه‌که‌پارچه‌ دۆلاب و
په‌فه‌ی کتێبان بوون، کورسییه‌کان، قه‌نه‌فه‌کان و ئه‌و
هه‌وایه‌ی که‌ دووکه‌لی جگه‌ره‌ تیایدا په‌نگی خواردبووه‌وه،
تایبه‌تمه‌ندی خۆیان هه‌بوو، تایبه‌تمه‌ندییه‌کی باش، جوان،
بالحیش که‌ له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌یان ده‌گرت.

خانم فورستیه له‌ ناکاویکا پرسی: - پاتان ده‌باره‌ی
خانم دوماریلی ده‌سته‌ خوشکی من چیه‌؟
دوروا، حایر و حه‌په‌ساو گوتی: - ها... به‌پرای من... زۆر
دل‌رفینه‌.

- وانیه‌؟

- با، هه‌لێه‌ته‌.

حه‌زی ده‌کرد، ئه‌مه‌ش بلیت: "به‌لام به‌ ئه‌ندازه‌ی تو نا"
لێ زاتی نه‌کرد.

خانم فورستیه، دریژه‌ی به قسه‌که‌ی دا:

- ئەگەر دەزانی چەند خۆشه، چەند زیرەک و هۆشنە!
قەرەجە، قەرەجیکی راستەقینە، بۆیە میترەکه‌ی زۆر گویی
ناداتی. میترەکه‌ی تەنیا عەبەکانی دەبینی و گوی
بەباشیەکانی نادات.

دوروا، کەزانی خانم دوماریل بە میترە، سەری سوورما،
لە کاتیکا ئەمە بابەتیکی زۆر ئاسایی بوو.

پرسی: - سەیرە، کەواتە بەمیترە؟ شووکه‌ی چ کارەیه؟
خانم فورستیه، بە نەرمی و لەهەمان کاتدا شانەکان و
برۆکانی هەلته‌کاند؛ جوولەیه‌کی پڕمانای نامەفهوم بوو.

- موفەتیشی ریگای ئاسنی باکوورە. مانگی تەنیا
هەشت پۆژ لە پاریس دەمینتەوه. ژنەکه‌ی ناوی ئەمە
ناوہ "بینگاری هەفتە" یان "هەفتە‌ی پیروز" کە زیاتر
بیناسیت، هەنگی بۆت دەردەکه‌وێت کە چەند ژنیکی نازدار و
میهرەبانە. پۆژیک لەم پۆژانەدا بچوو دەدەنی.

دوروا، شوینەکه‌ی لیخۆش هاتبوو، بەتەمای پۆیشتن
نەبوو، وای هاتە بەرچاو کە بۆ هەمیشە لیترە دەمینتەوه،
وہکو ئەوہی لە مائی خۆیدا بی.

لی دەرگاگە بە بیدەنگی فەبوو و پیاویکی بالابەرز کە
کارەکه‌رەکە خەبەری هاتنی ئەوی رانەگەیاندبوو، خۆی بە
ژووهرەکه‌دا کرد. بە دیتنی ئەو پیاوہ لە ژووهرەوه، لە جینی
خۆی هەستا. خانم فورستیه بریک نارەحەت هاتە بەرچاو،
بە ر‌اوژیکی ئاسایی، هەرچەندە شانەکانی و پوخساری
سوور بووبوونەوه، گوتی:

- وەرە ژوورئ ئازیز. با یه کیک له هاوړئ زور
باشه کانی ' شارل ' ت پښ بناستیم، به پیز جورج دوروا،
پوژنامه قانی تاینده.

ئوسا به راویژیکي جیاواز، پوو له دوروا، له سهری
پویی: - باشتیرین و دلسوزترین دوستی مالباته که مان، کونت
دوښودریک.

جووته پیاو، سهریکیان له هه نبر یه کیدیا دانه واند و
چاویان له دوړ چاوی یه کدی بری. دوروا، به په له دوعای
خزمه تی خواست.

که س خولکی مانه وهی نه کرد. به ده مه لالکتیوه چند
وشه یه کی به ناوی سوپاسگوزارییه وه درکاند، ته و قهی
ده گهل ژنه گه نجه که دا کرد، جاریکي دی له هه نبر کابرای
ناقبریدا، که پوخساریکی ساده و بی موبالاتی ئه شرافانهی
هه بوو، سهریکي دانه واند. زور به شپرزهی و پهریشانی
وهک ئه وهی که ریتییه کی لی سادر بوو، له ژوره که
وه ده رکوت.

که گه ییه ناو گه رکه و کولانه که، ههستی به نیگه رانی و
خه مبارییه کی زور کرد. ههستی خه مبارییه کی گونگ
دایگرت. بی هه دهم پتی ده کرد و له خوی ده پرسی که
هوی ئه م خه مه ناگه هانه چیه، هیچ هویه کی نه دوزییه وه،
به لام پوخسار و چاره ی جدی کونت دوښودریک، که
پیاویکی ناقسالی، موو بوز بوو و، سیمایه کی نارام و
خوپه سندی تایبته به خه لکانی زور دهوله مند و له
خوړادیتووی هه بوو، به به رده وامی ده هاته به رچاوی.

له ناکاوا، بوی ده رکوت که هوی ئه م خه مباری
ونائومیدییه ی، هاتنی ئه م پیاوه نه ناسه بوو که ئه و

دوستایه تیه به له زه ته ی که تازه بوی دروست بوو بوو، لئ
تیکدا بوو... یه کیک بوو له و نائومی دی و دلساردیانه ی که
دهشیت به سده می قسه یه کی رهق و ناخوشه وه،
بیرکردنه وه له کیشو و ئاریشه یه کی پیشینی کراو، یان
به هوی بیرکردنه وه وه له بابه تیکی بچوک، سه رودلی پیاو
بگریت.

ههروه ها. وای هه سته کرد، بیته وه ی به خو بزانی چما،
که نه و پیاوه، به دیتی نه م له وئ، په ست و نارچه ت بووه.
تا ساعات سنی پاش نیوه پۆ هیچ کاریکی نه بوو بیکات
و هیشتاش نیوه پۆ نه بوو بوو. شهش فرانک و نیوی له
باخه لا بوو. چوو بۆ خوارنگه ی دوغال تا نان بخوات. پاشان
ئه وهنده به م بولفار و به و بولفار اندا سوراپه وه تا ساعات
بوو به سئ. سه ری ساعات سئ به قالدرمه کانی پۆژنامه ی
لاقی فرانسز دا هه لگه پرا.

شاگردانی پۆژنامه که، ده ست له سه ر سینگ له سه ر
ته ختیکی پۆنیشتبوون و چاوه پروان بوو. په رده دار و
دهرگاوانیک له پشت میزیک ی بچوکه وه، که له میزی
ماموستای سه رپۆلان ده چوو، پۆنیشتبوو و نه و نامانه ی
پۆلین ده کرد که بۆ پۆژنامه که هاتبوون. ئیدی دیکور
ئاراییه کی نه وتق کرابوو که هه ر موراجعیک ی سه رسام
ده کرد. جل و بهرگ و زه بت و په بت و زاکونی و هه موو
دیکور ئاراییه کانی دی به ته واوه تی ده گه ل ژووری
چاوه پروانی پۆژنامه یه کی گه ورده ا تیکی ده کرده وه.
دوروا گوتی: - قه راری دیدارم ده گه ل جه نابی قاتر دا
هه یه.

دهرگاوانه که گوتی: - جه نابی به پیتوه بهر له
کۆبوونه وه دان. فهرموو دانیشن.

به دست هۆلی چاوه پروانیه که ی، که خه لکانی دیکه شی
لیدانیشتبوون، نیشاندا.

پیاوانی به سام و هه بیته، به نیوبانگ، میدال به سینگ و
به رۆکه وه له وئ پۆنیشتبوون، ههروه ها خه لکانی بی
سه روبه ر و نارپک و پیک که قۆپچه ی پالتوکانیان له خواری
پا تا سهروهه داخستبوو، وایان داخستبوو کراسه کانیان
دیار نه بوو، به رۆکیان یه کپارچه په له بوو، که وه کو
نه خسه ی جوگرافیا، وشکانیان و ئاو ده ریا یان وه بیر
دیتایه وه. سی ژنیش له ناو ئه مانه دا پۆنیشتبوون. یه کیکیان
جوان و رازاوه و پرووبه خنده و خه تۆل بوو، به کللو
ئارایشتی که وه که له درهختی نه رگیل ده چوو، ژنه که ی
ته نیستی به پیچه وانه وه خه مین و گرژ و مۆن بوو، دم
وچاوی یه کپارچه چرچ ولۆچ، به ئارایش و مکیاجیکی
کۆنه وه، له و ئه کته ره قه دیمیا نه ده چوو که ده وریان ته واو
بووبوو، ته مه نی گه نجیان له دست چووبوو و ته واو
ژاکابوو.

ژنی سینی م که جلی عه زیه تباری له به ربوو، به په فتار و
سه ر و وه زعی بیوه ژنیکی غه مگینه وه له سووچیکا
پۆنیشتبوو.

بیست خوله کیک بووری و نه که سینک کرایه ژووره وه و
نه که سینک له ژووره وه هاته ده ره وه.

ههنگی بیریک به میتشکی دوروا دا هات و دووباره چوو
به سهروهختی په رده دار و دهرگاوانه که وه.

- جه نابی قاتر مه وعیدی سه عات سیتی بۆ من
دانابوو. بیزحه مهت بزانه دۆستم جه نابی فورستییه بۆ دهوام
نه هاتوه.

ههنگی ئهویان به پاره وئیکی دریزدا بۆ ژوورئیکی گهوره
برد که چوار کهس له دهوری میزئیکی کهسکی گهوره
دانیشتبوون و سهرقالی نووسین بوون.

فورستییه له لای موغه پرییه که وه وه ستابوو، به دهه
جگه ره کیشانه وه یاری (بیل بووکه) ی دهکرد (بیل بووکه):
یارییه که له بابتهی بیل یارد). له م یارییه دا زۆر مه علان بوو،
هه رجاری گۆیه کی درشتی، که له داری شمشاد
دروستکرا بوو و ئامال زهرد بوو، بگردایه به نووکی کلکی
ته شیییه که وه، دهستی به ژماردن دهکرد: " بیست و دوو،
بیست و سێ، بیست و چوار، بیست و پینج."

دوروا گوتی: " بیست و شهش." و دۆسته که ی بیته وه ی
جوله ی سیسته ماتیکی دهستی تیکبات، سه ری هه لبری.

- سهیره، ئه مه تۆی! دوینی په نجاو ههوت چه لان
گۆیه که م کرد به نووکی کلکی ته شیییه که وه. لیره دا ته نیا سن
پوتین، ده ره قه تم دئ و لیم ده باته وه. سه رۆکت بینی؟ ئه م
نوربره پیره کاتی یاری ده کات زۆر کومیدی ده بیت، به
جۆری زاری داده چه قینی له تۆایه گه ره کیه تی گۆیه که
قووت بدات.

یه کیک له و که سانه ی خجلی نووسین بوو، پروویکرده
ئه و و گوتی:

- فورستییه، یه کیک هه یه بیل بووکه یه کی هه یه
ده یه وئ بیفرۆشیت، شتیکی زۆر عه نتیکه یه، له داری

دورگه‌کانی هندی پوژئاوايه. ده‌لئ هی شابانۆی ئه‌سپانیا بووه. داوای شه‌ست فرانکی لیده‌کات، پارهی‌کی زۆر نییه. فورستیه‌ پرسى: " کابرا جینگای کوئییه؟ " و چونکه له‌ حهره‌که‌تى سى و حه‌وته‌میندا سه‌ر نه‌که‌وتبوو، ده‌ستى له‌ یارییه‌که‌ به‌ردا و ده‌رگای کۆمه‌دییه‌کی کرده‌وه. دوروا، بینى نزیکه‌ی بیست دانه‌ بیل بووکه‌ی زۆر نایاب و عه‌نتیکه، به‌ریز دانرابوون و ژماره‌ گوزاری کراون، وه‌کو شتى زۆر به‌نرخ هه‌لگیراون. ئه‌وسا فورستیه‌ ئه‌وزاری یارییه‌که‌ی، که‌ هه‌شتا به‌ده‌ستیه‌وه بوو، له‌ جیى خۆی دانا و دووباره‌ پرسى:

- ئه‌م شته‌ به‌ نرخ و نایابه‌ له‌ کوئ ده‌بینرئ؟
 په‌یامنیره‌که‌ به‌رسفى دایه‌وه:-- له‌لای بلیت فرۆشه‌که‌ی ته‌مه‌شاخانه‌ی ودقیله. ئه‌گه‌ر به‌توئ سبه‌ینى بوئى ده‌هه‌ینم.
 - زۆرباشه، بیهینه، ئه‌گه‌ر به‌راستی جوان بئ ده‌یکرم، پیاو تا بیل بووکه‌ی زۆربئ هه‌شتا هه‌ر که‌مه.
 ئه‌وسا پوویکرده‌ دوروا و گوئى:
 - وه‌ره‌ له‌ گه‌لم، بۆلای سه‌رۆکت ده‌به‌م، ده‌نا ده‌بئ ئه‌وه‌نده‌ چاوه‌رئ بکه‌ی تا وه‌کو گیا له‌ جیى خۆت برۆیت.
 دووباره‌ خۆیان به‌ ژوورى چاوه‌پوانیدا کرد، هه‌مان خه‌لک به‌ هه‌مان ده‌قى پیشووه‌وه‌ له‌وینده‌ر پۆنیشتبوون. هه‌رکه‌ فورستیه‌ وه‌ژوورکه‌وت ژنه‌ گه‌نجه‌که‌ و ئه‌کته‌ره‌ پیره‌ قه‌دیمه‌که‌ به‌رزه‌پئ هه‌ستان و به‌پیرییه‌وه‌ هاتن.
 فورستیه، ئه‌و دوانه‌ی یه‌ک له‌ دووی یه‌ک بردنه‌ لای په‌نجه‌ره‌که‌وه، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ولیان ده‌دا به‌ ئه‌سپایی قسه‌ بکه‌ن، دوروا، گوئى لیبوو که‌ فورستیه‌ی براده‌رى به‌ تو (واته‌ خۆمانه) ده‌یدواندن.

ئەوسا لە دوو دەرگای ئەستورەوہ تیپەپین و خویان
 بە ئۆفیسى بەرپۆہبەرى پۆژنامەکەدا کرد.

ئەو کۆبوونەوہیەى کە ماوہیەى یەک دانە سەعات بوو
 تا ئیستا بەردەوام بوو، بریتى بوو لە کۆبوونەوہیەى کە بۆ
 یارى وەرەق، بە ھاوبەشى چەند کەسێک لەو ناغایانەى کە
 دوروا شەوى بوورى دیتبوویانى. جەنابى فالتەر، وەرەقەکانى
 بەدەستەوہ بوو و بەدقیقەت، بە تەمەرکوزىکى زۆر و بە
 حەرەکەتىکى حیلەبازانە یارى دەکرد، وەختایەک پەقبیەکەى،
 وەرەقە بۆرپاوەکانى بە تەپدەستى و نەرمى یاریچىەىکى
 مەعلان و کارامە فرۆى دەدا، ئەو ھەلى دەگرتەوہو بەرز و
 نزمى دەکردەوہ. نوربەردوڤاران، لە سەر کورسى
 بەرپۆہبەرایەتى دانیشتبوو و خەرىک بوو گوتارىکى
 دەنوسى. جاک رىقال لە سەر قەنەفەىەىک پراکشابوو، بەدەم
 چاو نوقاندنەوہ جگەرەى دەکیشا. بۆنى چەرمى موبیلەکان،
 پاشماوہى دووکەلى جگەرە، چاپخانەکە و ھەوای پەنگاوە،
 ژوورەکەى پڕ کردبوو، ھەمان بۆنى ژوورى نووسین بوو
 کە ھەموو پۆژنامەڤانان پى ئاشنان و لەلایان غەرىب نییە.

لە سەر مینزىکى تەختەى پەش، کە ھەندى نىگارى بە
 مس لە سەر نەخشینراوو، یەک دنیا کاغەز لە سەرەىک
 کەلەکە بووبوو، ھیندە زۆر بوو پیاو باوہرى بەچاوى خۆى
 نەدەکرد: نامە، کارت، پۆژنامە، گۆڤار، فاتورەى حیسابى
 فرۆشپارەکان و ھەموو جۆرە کاغەزىکى چاپکراو.

فورستىە، تەوقەى دەگەل یەک بە یەکى یاریچىەىکاندا
 کرد، لە پشتیانەوہ وەستا و بیئەوہى تاقە قسەىەىک بکات،
 تەمەشای یارییەکەى دەکرد، پاشان ھەرکە بابا فالتەر
 بەردییەوہ، پى گوت: - ئەمە دورواى برادەرەمە.

به‌پړيوه‌به‌ری پوژنامه‌که، له ناکاوا و له سه‌رووی شووشه‌ی چاویلکه‌که‌یه‌وه، ته‌مه‌شایه‌کی دوروی کرد و پاشان لئی پرسى: - وتاره‌که‌ت بۆ هیتاوم؟ ده‌گهل‌ئو وتاره‌ی ئه‌م‌پو‌دا که ده‌رباره‌ی مورل نووسراوه، کارى‌کی جوان ده‌رده‌چیت.

دوروا، چهند به‌رپه‌پى‌کی، که چوارقه‌دی کردبوون، له به‌پى‌کی ده‌ره‌ینا و گوتى: - فه‌رموو قوربان. به‌پړيوه‌به‌ری پوژنامه‌که خو‌ش‌حال بوو و دم به خه‌نده‌وه گوتى:

- زورچاکه، زورباشه. تو که‌سینکی به وه‌عید و به‌لینى. فورستیه پاشان باسى ئه‌م وتاره‌م بۆ بکه. لى فورستیه بله‌ز به‌رسفى دایه‌وه:

- پيوست ناکات جه‌نابى فالتر، من خویندوومه‌ته‌وه‌و هه‌ندى شتیشم فیر کردووه. وتارى‌کی زور بالکیتشه.

به‌پړيوه‌به‌ری پوژنامه‌که هه‌نوکه خه‌ریک بوو وه‌ره‌قینکی له به‌پى‌زینکی بالابه‌رزى لاواز، که نوینه‌ری چه‌پى ناوه‌راستى ئه‌نجوومه‌ن بوو، وه‌رده‌گرت، به‌بى موبالاتى له سه‌رى پو‌یى: " که‌واته باشه. " فورستیه ده‌رفه‌تى نه‌دا ده‌ست به ده‌ستینکی دیکه‌ی یارییه‌که بکات، دانه‌وییه‌وه و زارى له په‌ناگو‌یى نا و گوتى: " له بیرتانه قه‌ولت به‌من دا که ئاغای دوروا له جياتى مارانبو وه‌کو یاریده‌ده‌ری من دابمه‌زینى، قاييلیت ئه‌و به‌هه‌مان مه‌رج گل بده‌مه‌وه؟

- به‌لئ لاریم نییه.

فورستیه، باسکی دو‌سته‌که‌ی گرت و ده‌گهل خویدا بردى و ئاغای فالترش دووباره ده‌ستى به یارییه‌که کرده‌وه.

نوربردوفاران، سەری بەرز نەکردەو، پێدەچوو دوروای نەدیتبیت یان نەیناسیبیتەو. جاک ریفال بە پێچەوانەو، دۆستانە و بەگەرمی، وەکو هاوڕێیەکی باش کە بشتیت لە تەنگانەدا پووێ لیبیریت، بەو ئاوايە دەستی گوشتی.

جاریکی دی بە هۆلی چاوەروانیا تێپەڕین، چونکە هەمووان سەریان هەلبێری و تەمەشای ئەو جووتەیان کرد، فورستیه پووێ کردە ژنە گەنجەکە و، بە دەنگیکی بەرز کە هەمووان گوێیان لیبی گوئی: "جەنابی بەرپۆیەبەر، چەند خولەکیکی دی دەتبینی. جەنابیان حالی حازر، دەگەل دوو کەسی ئەندامی کومیسونی بودجەدا، کۆبوونەوی هەیه.

ئەوسا بە هەشتاو و بەسەر وسیمای و روالەتیککی زۆر سەرقالەو، وەکو ئەوێ بروات وتاریکی زۆر بە پەلە و گرینگ بنووسیت، لە هۆلی چاوەروانیەو وەدەرکەوت.

هەرکە گەیشتەو ژووری نووسین، فورستیه یەکسەر چوو بە سۆراخی یاری بیل بووکەو، بەدەم یارکردنەو و بەدەم برینی پستەکانیەو تا ژمارە ی سەرکەوتنەکانی بژمیریت، بە دوروای گوئی:

- ئی، ئیدی کاری تو ئەمەیه: هەموو پۆژی سەعات سینی دوانیوەرۆ دبی بو ئیره و من پیت دەلیم کە دەبی بو کوئی برۆیت و دیدار دەگەل چ کەسانیک بکەیت، ئەم دیدارنە یان پیش نیوەرۆ ئەنجام دەدرین یان بە پۆژەو یان بە شەوان. یەک: یەکەم کارم ئەمەیه، کە کارتیکت دەدەمی کە ببیە بۆلای سەرۆکی ئیدارە ی یەکەمی پۆلیسی گشتی، دوو: کە بەیەکی لە کارمەندەکانی خۆیەوت گری بدات، تا بو وەرگرنتی هەر هەوال و نووچەیهکی گرینگ هاوکاری دەگەل ئەودا بکەیت. سێ: هەر وەها هەوالەکانی

ئىدارەى پۇلىسى گىشتى (ئەمن وئاسايش)، ھەلبەتە ھەوالە
 فەرمى و نىمچە فەرمىيەكان. بۇ ۋەرگرتنى ۋرەدەكارىانى
 زياتر، دەچىت بۇلاى سن پوتىن كە ئاگادارى ھەموو شتىكە،
 ئاگاي لە خشەى مار و مىرووانە. چوار: يا ئىستا ۋىەكسەر
 بېرۇ بۇلاى يان سبەينى. ھەلبەتە دەبن فىرى ئەۋەبىت قسان
 لەو كەسانە دەربىنى كە تۇيان بۇنك دەنېرم. پىنج: خۇت بە
 ھەموو كونىكا بکەى، شەش: ھەقى ئەم كارە مانگانە
 دووسەد فرانك ۋەردەگىرت، سەبارەت بە ھەوالە گەرمەكان
 بۇ ھەر دىپرىك دوو سوو ۋەردەگىرت، ھەوت: جگە لەۋەى
 بۇ ھەر دىپرىك دوو سوو ۋەردەگىرت، سەبارەت بەۋ
 وتارانەش كە داوات لىدەكرى سەبارەت بە بابەتىن
 جۇراۋجۇر بيانوسىت، دوو سوو ۋەردەگىرت، ھەشت:

ئەوسا بىئەۋەى ھىچ قسەيەكى دى بكات، دەستى بە
 يارىيەكەى كىردەۋە و بەخاۋى لە سەر ژماردن بەردەوام
 بوو: نۇ، دە، يازدە، دوازدە، سىازدە. كە گەيىە سەر ژمارە
 چواردە نەيتوانى گۆيەكە بخاتە سەر كلكى تەشبيەكە.

- شەيتان بە نەحلەت بى، ئەم ژمارە سىازدەيە بۇمن
 شوومە، ھەموو جارى لەۋ ژمارەيەدا شكست دىنم. دلىنام
 مردنەكەشم دەكەۋىتە رۇژى سىازدەى مانگىكەۋە.

يەككىك لە رۇژنامەنووسەكان كە لە كارى نووسىن
 بووبوۋەۋە، بىل بووكەيەكى لە كۆمەدىيەكە دەرهىنا،
 پىاۋىكى ۋردىلە بوو، ھەرچەند تەمەنى سى سالان بوو، لى
 بە پىۋالەت مندال دىاربوو، پاشان چەند رۇژنامەفانىكى
 دىكەش خۇيان بە ژوورەكەدا كرد، چوون بە لاي
 كۆمەدىيەكەۋە و ھەرکەسە و بىل بووكەى خۇى دەرهىنا.

خیرا بوون به شەش کەس کە بەرپز لە پەنا دیوارە کە دا
وەستا بوون و بە حەرە کات و جوولە ی سیستە ماتیک و
چوون یە ک، گۆیە سوور و زەرد یان پەشە کانی خۆیان،
هەر گۆیە و بە گۆیرە ی جۆری ئەو دارە ی لێ
دروست کرابوو، بە حە وادا هە لده دا. ئیدی کە پکابەری کە و تە
نیوانیانە وە، ئەو دوو کە سەش کە لە پشت میزە کە وە
سەر گەرمی نووسین بوون، لە جێی خۆیان هەستان و هاتن
تا داوهری سەبارەت بە گە مە کە ی ئەوان بکەن.

فورستیه به یازده خالی زیاتر، براوه دەرچوو. پیاوه
وردیله کە دۆرابوو، پیشخزمە تە کە ی گاز کرد و رایسپارد نو
پەرداخ بیرە بیتی. پاشان دووبارە، لە سەر ساردی تەزی
دەستیان بە یاری کردە وە.

دوروا، پینکە بیرە کە ی دە گە ل هاوکارە تازە کانی
خواردە وە و ئەوسا لە فورستیه ی دۆستی پرسی: - ئیستا چ
بکەم؟

فورستیه گوتی: - ئە مەرۆ کارم پیت نییە، ئە گەر
حە ز دە کە ی بڕۆی، دە توانی بڕۆیت.

- ئە دی.... وتارە کە... وتارە کە مان... ئە مشە و بلاو
دە بیتە وە؟

- بە لێ، بە لام هە قت نە بیت، خۆم نمونە چاپکراوە کان
هە لە چن دە کە م، بە شە کە ی دیکە ی بۆ سبە یینی ئامادە بکە و
وە کۆ ئە مەرۆ سە عات سی وەرە بۆ ئێرە.

دوروا، دەستی هە موو ئامادە بووانی گۆشی، بە بیتە وە ی
ناویان بزانییت، پاشان بە دلێکی شاد و بە روحیکی
بارسووکە وە، لە پلیکانە جوانە کانی رۆژنامە کە وە داگە را.

(٤)

جۆرج دوروا، هينده به خيالى وتارهكەى و
بلاوبونەوهى وتارهكەيهوه خەوت، كه خەويكى زۆر خرابى
کرد، خەوى زرا، به يانى زوو له خەو رابوو. پيش ئەوهى
سەروسەكوتى رۆژنامەفرۆشانى دەسگير پەيدا بيبت، خۆى
به كوچه و كولانهكاندا كرد، سەرى ئەم دەكه و ئەو دەكهى
دا.

ئەوسا بۆ ويستگەى قيتارى سن لازار رۆيى، دەيزانى
رۆژنامەى لافى فرانسز زووتر له گەرەكەكەى ئەو، دەگاتە
ئەويندەر. چونكه هيشتا زۆر زوو بوو. بەسەر شۆستهكەدا
كەوتە راپوچكە وپياسە. ژنە رۆژنامەفرۆشەكەى بينى كە
هات جامخانەى كۆشكەكەى كردهوه، كەمى دواتر پياويكى
بينى كە دەستەيهكى گەرەى رۆژنامەى قەدكراوى به سەر
سەرەوه بوو و دەهات. بەغار بەرەوپيرى چوو، بەلام
رۆژنامەيهكى دى بوو: لوفىگارو، لوگيل بلاس، لوگوا،
ليفنمان و دوو بلافۆكى ديكەى به يانيان بوو، بەلام لافى
فرانسزى پى نەبوو.

ترسى لينيشت: " باشە ئەگەر بلاوكردنهوهى وتارى
(ببرهوهريهكانى سەربازىكى سوارهى مامورى خزمەت له
ئەفريقا) يان خستىتته سبەى چى؟ يان بەريكهوت، له دوا
ساتدا، بابا قاتر به دلى نەبووبى و رەفزی كرديت؟

وهختايەك بەرەهولاي كوشكەكە زفرىيهوه، سەيرى كرد،
بهبيتەوهى ئەو به گەيشتنى رۆژنامەكەى زانيبى، خەلكى
خەرىكى كرينى رۆژنامەكەن، بەپەله چوو پيشهوه، سى
سووى له سەر پيشخوانەكە دانا و نوسخەيهكەى له

پۇرۇننامەگە ھەلگرت و چاۋىكى لەزگىنى بە مانىشیتەكانى
يەكەمدا گىپرا. ھىچ ھەۋالىك لە وتارەكەى ئەو نەبوو. دلى
كەوتە پەلەپەل، پۇرۇننامەكەى كىردەۋە و كاتى لە پائىنى يەككىك
لە ستوونەكاندا بىنى ناۋى " جۇرچ دوروا " بەختى درشت
چاپ بوو، لە ناخى دلەۋە ھارپۇزا. ناۋى لە پۇرۇننامەكەدا
ھاتبوو، چ شادى و خۇشىيەكى گەۋرە بوو.

بىئەۋەى بىر لە ھىچ شتىكى دىكە بكاتەۋە، پۇرۇننامەكەى
خستە ژىر باخەلى و كلاۋ بەدەست كەوتەپى، پىر بەدل
حەزى دەكرى، رېبوارەكان پابگرىت و پىيان بلىت: " ئەم
پۇرۇننامەيە بىر، ئەم پۇرۇننامەيە بىر! وتارىكى منى تيا
بلاۋبوۋتەۋە. " حەزى دەكرى تا زارى دەگرىت، ۋەكو
ھەندىك لە ۋەلكانەى كە دەمەۋىئىاران لە ناۋ بولقارەكاندا
ھاۋاردەكەن، ھاۋار بىكات: " لافى فرانسىز " بخوئىننەۋە،
وتارەكەى جۇرچ دوروا بخوئىننەۋە: " بىرەۋەرىيەكانى
سەربازىكى سۋارەى مامورى خزمەت لە ئەفرىقا " .
بخوئىننەۋە. و لە ناكاۋا خولىاي ئەۋەى كەۋتەسەر كە
بەخۇى ئەم وتارە لە شوئىنكى گشتى، لە كافەيەكا كە
لەبەرچاۋانى ھەموۋاندابى، بخوئىننەۋە. ئىدى بۇ كافەيەك
گەپا كە پىرپىن لە مشتەرى، پىنگاى زۇرى بىرى. سەرەنجام
لەبەردەم مەيخانەيەكدا ۋەستا كە پىرپوۋ لە مشتەرى،
مىزىكى ھەلبۇزارد و داۋاى پىكىك عارەقى نەى شەكەرى
كرد، بىئەۋەى بىر لەۋە بكاتەۋە كە كەس بە. بەيانى زوۋە
عارەق ناخواتەۋە. ئەۋسا گارسۇنەكەى گازكرد و گوتى: " .
گارسون، نوسخەيەكى پۇرۇننامەى لافى فرانسىزم بۇ بىنن. " .
پىۋىك بە بەرھەلىنەيەكى سىپەۋە، بلەزھات:

- قوربان ئەو پوژنامەيەمان نييە، تەنيا پوژنامانى لورايل، لوسىكل، لولانتىرن و لوپتى پارىزىن مان بۇ دىنن. دوروا، بە راوژىكى تووپە گوتى: ئىرەش بووبە مەيخانە، برون نوسخەيەكم بۇ بىكرن.

ياروى پىشخىزمەت روى نوسخەيەكى كرى و بوى هيتا. دوروا دەستى بە خويندەنەوى وتارەكەى خوى كرى، چەندىن جار، ھەربۇ ئەوئەى سەرنجى خەلكەكە رابكىشى و وادارىان بىكات كە بزانتن پوژنامەكە چى بلاو كرىووتەو، بە دەنگى بەرز گوتى: " زور چاكە، زورچاكە " ئەوسا پوژنامەكەى لە سەر مىزەكە بەجىھىشت و روى.

خاوەن مەيخانەكە ھەستى بەو كرى و بانگى كرى:-
برادەر، برادەر، پوژنامەكەت لە بىر چوو.

دوروا، بەرسقى دايەو:- بۇ ئىووم بەجىھىشتو، خويندەمەو. ئەمرو بابەتىكى زورجوانى بلاو كرىووتەو. ناوى بابەتەكەى نەگوت، بەلام ھەر بەو دەقەو كە لەوئىندەر دور دەكەوتەو سەيرى كرى يەكىك لە مشتەريەكان، پوژنامەكەى سەر مىزەكەى ئەوى ھەلگرت.

لە دلى خويدا گوتى: " ئىستا كىو بەچم؟ " لىبرا سەرىكى دايەرە بدات، مووچەى ئەم مانگەى وەربگرىت و پاشان ئىستىقالە بدات. لە بىرى لەو دەكردەو كە چون سەرۆكەكەى و ھاوكارەكانى بە ھەوالى ئىستىقالەكەى و بلاو بوونەوئەى وتارەكەى سەريان دەسورمى، لە خوشيا خەرىك بوو بال بگرىت، بە تايەتى حايرمانى سەرۆكەكەى زورى خوشحال دەكرد.

به‌خاوی پټی ده‌کرد تا زووتر له س‌ه‌عات نو و نیو نه‌گاته دایه‌ره. چونکه ژمټریاری س‌ه‌عات ده ده‌کرایه‌وه. شوینی کاره‌که‌ی ژووریک‌ی گه‌وره‌ی نیم‌چه تاریک بوو، بویه ده‌بوايه به دريژایی زستان چرای گازی تیا بسووتی. په‌نجه‌ره‌کانی به‌سه‌ر ه‌ه‌وشیک‌ی چکوله‌ی چولا و ږووبه‌ږووی ساختمانه‌کانی دیکه‌ی دایه‌ره‌که ده‌کرانه‌وه. ه‌ه‌شت کارم‌ند له‌م ژوورده‌دا مژوولی کاربوون، ئه‌مه جگه له یاریده‌ده‌ری دایه‌ره‌که که به‌رمه‌جیل و چه‌په‌ریکی له‌به‌ر میزه‌که‌ی دانابوو و له‌وانی دیکه‌ی جیا‌ده‌کرده‌وه.

دوروا، یه‌که‌مجار چوو بؤ سه‌ر سه‌ندووقه‌که و سه‌د و ه‌ه‌ژده فرانک و بیست و پینج سانټیمی مانگانه‌که‌ی خوت وه‌رگرت، پاشان به سه‌روسیمای سه‌رکه‌وتوانه‌وه خوی به ژووریک‌ی گه‌وره‌دا کرد که ږوژانیک‌ی زوری تیا به‌سه‌ر بردبوو.

ه‌ه‌رکه وه‌ژوور که‌وت، جه‌نابی پوتیل، یاریده‌ده‌ری دایه‌ره‌که بانگی کرد: - جه‌نابی دوروا، ئاخ‌ری ه‌اتی؟ جه‌نابی سه‌رۆک چه‌ند جاریک داوای کردوویت. ده‌زانی ئه‌و، ئه‌مه‌ی قه‌بوول نییه، دوو ږوژ دوا به دوا‌ی یه‌ک نه‌خو‌ش بکه‌وی و ږاپو‌رتی پزیشک نه‌یه‌نیت.

دوروا، که له ناوه‌ندی ژووره‌که‌دا وه‌ستابوو و خوی بؤ کاردا‌نه‌وه‌ی هاوکاره‌کانی ئاماده ده‌کرد، به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: - ئه‌وه‌ی راستی بئ، من باکم به هیچ نییه و گویم له هیچ نییه!

ھاوکارهکانی حایر وحهپهساو سهریان ههلبری و لهو
رامان. پوخساری پهشوکاوی جهانی پوتیل له سهروو
چهپهرو و بهرمهچیلهکهوه به دیارکهوت.

چونکه نهخۆشی پۆماتیزی (باداری) دهگهلهدا بوو، بۆ
ئهوهی خۆی له پهوتی بایهکه بیاریزیت، خۆی لهم ژووره
چکۆلهیهدا چهپس کردبوو. تهنیا دوو کونی کردبووه
چهپهرهکهی دهوری تا لهوتیه چاودیتری کارمهندهکانی
بکات.

بیدهنگیهکی ئهوتۆ بالی بهسهر ژوورهکهدا کیتشابوو، که
گویت له دهنگی فرینی مینش و مهگهزانیش دهبوو،
یاریدهدهری دایهرهکه سهرهنجام به دوودلی پرسی: - چیت
گوت؟

- گوتم باکم به هیچ نییه. من ئهمرۆ تهنیا بۆ ئهوه
هاتووم که ئیستیقاله بدهم. بهمانگانهی پینچ سهه فرانک له
دهستهی نووسهرانی پۆژنامهی لافی فرانسز دامهزراوم،
جگه له پاداشتی ههر دیره نووسینیک، لهمرۆوه دهستم
بهکار کردوو.

ویترای ئهمش بهلینی بهخۆی دابوو، به دوور ودریژی
بهتانی مهسهلهکهدا بچیت و دریزهی بداتی تا لهزهتی زیاتر
بدینیت، ئی نهیتوانی له ههنبهر خۆپانان و خۆ نواندندا خۆی
بگریت و ههموو قسهکانی به کهرتهتیک نهکات.

ویترای ئهوهش کاریگهری قسهکانی زۆر قوول بوو.
کهس له جیتی خۆی نهدهجولا، تهکانی نهدهخوارد. ئهوسا
دوروا گوتی: - جارێ دهچم بۆلای جهنابی پیرتویس تا

ئاگادارى بىكەمەۋە وپاشان دىم خوداھافىزى و خاترخوازى
لە ئىۋەش دەكەم.

ئەوسا چوو بۇلاى سەرۋكى داپەرەكە، سەرۋك كە
ئەۋى بىنى گوتى:

- ئاھ ئەنجام سەر وسەكوتت دەرکەوت. دەزانى كە
من نامەۋى...

دوروا قسەكەى پىئېرى:- پىئويست ناكات بەمجۆرە
ھاوارم بەسەردا بىكەيت...

بەرپىز پىرتويىس كە پىاۋىكى قەلەو و زەلام و بەكەلەش
بوو، دەم وچاۋى سوور دەتگوت پۇپنەى كەلەبابە، لە
سەرساميا ھەناسەى سواربوو.

دوروا، لە سەرى رۆيى:- دلم لە دام و دەزگايەكەت
ھەلدى. من لەمپۋە لە پۇژنامەيەكدا دەست بەكار بووم كە
پىشنىيازى كارىكى باشيان بۇ كىدووم. دەگەل رىزما بۇ
جەنابت، من بە دوعا.

ئەوسا لە ژوورەكە وەدەرکەوت، تۆلەى خۇى
كىدبوو، دلى خۇى كىدبوو بە تەرزە. چوو بەلاى
ھاۋكارەكانى جارانييەۋە و تەوقەى دەگەل يەك بەيەكياندا
كىد، بەلام ئەۋان لەترسى ئەۋەى نەبا كارەكانيان بىكەۋىتە
مەترسىيەۋە، ھىچ قسەيەكيان نەكىد، چونكە لەپشت دەرگا
نىمچە كراۋەكەۋە، گوتيان لە ھەموو ئەو قسانە بووبوو كە
ئەو دەگەل سەرۋكى داپەرەكەياندا كىدبووى.

بەگىرفانى پەرەۋە خۇى گەياندە سەر جادەكە. لە
خوارنگەيەكى باشدا كە دەيناسى و نرەكەى گونجاۋ بوو،
لايدا و فراڭىنىكى تىز و تەسەلى خوارد. پاشان نوسخەيەكى

پوژنامەى لافى فرانسزى، كه دووباره كړى بوويه وه، له سەر مېزه كه به جېهېشت و وه دركه وت. سەرى چەند موغازه يه كى داو هەندىك خورده پتوېستيانى كړى، تەنيا بۆ ئەوهى كړى بوون تا بۆى بېننه بهر دەرگای ماله وه و پادهستى بكەن: " به ناوى جوړج دوروا. من ئەندامى دەستەى نووسەرانی پوژنامەى لافى فرانسزم."

پاشان ئەدرهسى كۆلانه كه و ژمارهى خانووه كهى دابوو به فرۆشياره كه و پېى گوتبوو: " ئەمانه بدهنه دەست دەرگاوانه كه."

چونكه هېشتا زوو بوو وهختى زۆرى به دەسته وه مابوو، خۆى به دوكانىكى فۆتى كۆپيدا كرد كه كارتى شهخسى چاپ ده كرد و له زهرفى چەند خوله كىندا وىي دەدايه وه، داواى كرد سەد كارتى به ناو نيشانى كارە تازه كه يه وه بۆ پاكېشن، پاشان پووى بۆ باره گای پوژنامە كه.

فورستيه، ئەمجاره يان وهكو سەرۆكىك چۆن پېشوازى كارمه ندىكى خۆى دهكات به و ناوايه رهفتارى دهگەل كرد.

- هاتى، زۆر باشه، ئەوهى راستى بې چەند كارىكم پېت ههيه. ده خوله كىك سەبر كه تا من له كاره كه م دهبمه وه.

دریژهى به نووسىنى ئەو نامه يه دا كه دەستى به نووسىنى كردبوو. پياوېكى كورته بالاي پهنگزەرد، قەلهوى كه چەلى سەرساف، به كه لله يه كى سېى برىقه داره وه له و بهرى مېزىكى گه وره وه دانېشتبوو و شتى دهنووسى. چونكه كه سىكى زۆر نزيك بېن بوو، به تهواوى سەرى به سەر كاغهزه كه دا دانه وانديبووه وه.

فورستیه به و کابرایه ی گوت:- سن پوتین، تو که ی ده چی بۆ هه فه یفین ده گهل ئه و پیاوانه دا؟

- سه عات چوار.

- ئه م دوروا گه نجش ده گهل خوتا ببه و فهند و فیلی کاره که ی فیربکه.

- باشه.

ئه و سا فورستیه رویکرده دۆسته که ی (دوروا) و له سه ری پۆیی:

- به شی دووه می بیره وه ریبه کانی جه زایرت هیناوه؟ وتاره که ی ئه م پۆ به یانیت، زۆر به گهرمی پیشوازی لیکراوه.

دوروا، په شوکا و به ده مه لالکتوه گوتی:

- نا، وام وینا ده کرد ئه م پۆ دوانیوه پۆ وه ختم ده بیت-

کاری زۆرم هه بوو که ده بوایه ئه نجامیان بدهم، نه متوانی...

فورستیه، به سه روسیمایه کی نارازییه وه شانیه کانی

هه لته کاندن و گوتی:

- ئه گهر ئاگادار و پابه ندی وهخت نه بیت، ئاینده ی

خۆت ده خه یه تالوکه وه. بابا فالتر، چاوه پروانی وه رگرتنی

به شی دووه می وتاره که بوو. ده پۆم پنی ده لیم سبه ینی

ده یه یینی. به لام ئه گهر وا وینا بکه ی به بیئه وه ی هیه کاریک

بکه ی، پارهت ده دهنی، ئه وا سه هووی.

دوای هه لوه سته یه ک له سه ری پۆیی:- ئاسن به گهرمی

ده کوتری ها.

سن پوستین هه ستا و گوتی:- من ئاماده م.

فورستیه، پالی به پشت کورسییه که یه وه دا، بۆ

ده رکردنی ده ستوره کانی، قه لافه تیکی که م دابیزیک فهرمی

له خۆ گرت و به دوروای گوت:

- دەی، دوودانه پۆژه که جهنەرالی چینی، لی تینگ فایو هاتووته پاریس و له ئوتیلی کونتینانتال لایداوه و راجای هندی * تاپوسا هیب رامادرایوپالی * ش له ئوتیلی بریستوله. بپۆن دیمانه و ههقیهشین له گه‌ل ئه‌وانه‌دا بکه‌ن. ئه‌وسا ئاوپری له سن پوتین دایه‌وه و درێژه‌ی دایئ:

- ئه‌و بابته سهره‌کی وگرینگانه‌ت له بیر نه‌چن که پیمگوتیت. له جهنەرالی چینی و له راجه‌ی هندی بپرسه که رایان سه‌باره‌ت به سیاست و کاره‌کانی ئینگلستان له پۆژه‌لاتی دوورا چیه و باوه‌ریان ده‌رباره‌ی ره‌وشی به کۆلونی کرن و داگیرکردنی ولاتان و به‌تایبه‌تی سه‌باره‌ت به ده‌ستوهردانی فهره‌نسا له کاروباری کۆلۆنیه‌کاندا، چیه. سووکه هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کرد و پاشان وه‌ک بلیتی قسه ده‌گه‌ل خۆیدا بکات له سهری پۆیی:

- بۆ خوینه‌رانی ئیمه زۆر گرینگه بزانه که خه‌لکی چین وه‌ند، چ بیر و بۆچوونیکیان سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌لانه هه‌یه، ئه‌م بابته بۆرای گشتی مه‌سه‌له‌یه‌کی گهرمی پۆژه. ئه‌وسا روو له دوروا گوتی: - باش دیقه‌ت بده، بزانه سن پوتین چۆن کارده‌کات، ئه‌و په‌یامنێریکی به ئه‌زموون و زۆر کارامه‌یه، هه‌ولیده به خیرایی و له زه‌مه‌نی پینچ خوله‌کدا، ئه‌و سه‌ره‌داوانه بدۆزییه‌وه که بۆ خالی کردنی بیره ده‌روونی و په‌نه‌انه‌کانی به‌رانبه‌ره‌که‌ت پێویستن.

پاشان درێژه‌ی به نووسینی نامه‌که‌ی دا، به ناشکرا ئه‌وه‌ی پتوه دیاربوو که به نیازه فاسیله‌ی نێوان خۆی و دۆسته کۆن و هاوکاره تازه‌که‌ی بپاریزیت و سنووریتکی بۆ دابنیت.

هەرکه له دەرگا وەدەرکەوتن، سن پوتین دەستی بە
پینکەنین کرد و بە دوروای گوت:

- چەند وەستایە لە خۆرانان، دەیهوی و خۆی بنوینن
کە زۆر گرینگە، لەبەرچاوی کیش! لەبەرچاوی ئیمە. ئیمە بە
خوینەرانی پۆژنامە دەزانن.

کاتی گەییە ناو بولقارەکە، یارۆی پەيامنیر پرسى:-
حەزت لێیە شتیک بخۆیتەو؟

- بەلێ بە کەمالی ئارەزوو. دنیا زۆر گەرمە.
خویمان بە کافەیه کدا کرد و داوای فەخارنى ساردیان
کرد. ئەوسا سن پوتین دەستی بە قسان کرد. هەرچپەکی
سەبارەت بە پۆژنامەکە و هاوکارەکانی لە لابیو، بەوپەڕی
وردی وەکو هیلکەى پاککراو خستە دەستی دورواو.

- بەرپۆیه بەرى پۆژنامەکە؟ کابرایەکی جوولەکەى
راستەقینەیه. دەزانی جوولەکە ناگۆرپین، نەژادیکى سەیرن!
ئەوسا کەوتە باسى تايبەتمەندییەکانى پۆردى و
چرووکى وان، پۆردى و تەمەعکارى پۆلەکانى دیار و
دەفەرى ئیسرائیل، پاشکەوت کردنى دە سانتیمی، سەوا و
مامەلە و چەنەچەنى بازاڤى و حەبابەرە بۆ سووکە
کەمکردنەوێهەکی نرخ. پەوشى سووتخۆرى و قەرزدان بە
قازانج.

- وێڤای هەموو ئەم قسانەش، پیاویکی خۆش
مامەلەیه کە باوهرى بە هیچ نیهی وکللو لە سەرى هەمووان
دەنى. پۆژنامەکەى کە هەم نیمچە فەرمییه هەم کاتولیک،
هەم لیبرالە و هەم کۆمارىخوازە، هەم سەلتەنەتخوازە، هەم
چیشتى مجبۆره و هەم چوارشەمه بازار، تەنیا بۆ ئەوێ

دامه‌زrandوه که سه‌رپۆشیک بی بۆ سه‌واومامه‌له‌کانی له سه‌نته‌ری بۆرسه و چالاکییه‌کانی دیکه‌ی. له‌م کاره‌دا وه‌ستایه‌کی له زه‌بر و مه‌علانه، به‌ ناوی کۆمه‌لێک کۆمپانیاوه که خاوه‌نی تاقه‌ پۆلێکی قه‌لب نین، ملیۆنان فرانک ده‌خاته‌ ته‌نکه‌ی باخه‌لی..

به‌ده‌م قسانه‌وه که به‌ دوروای ده‌گوت ده‌ستی ئازیزم له سه‌ری بۆیی:

- ئەم پیاوه‌ ئالچاخه، له‌ قسه‌کردنا شیتوازی بالزاکێ هه‌یه. ته‌سه‌ورکه‌ ئه‌و پۆزه‌ من و ئەم نوربه‌ پیره‌ی عه‌سری به‌رد و ریقالی دۆنکیشتۆت ئاسا، له‌ ئۆفیسه‌که‌ی ئه‌و بووین که "مونتلن" ی به‌رپۆه‌به‌ری کاروباری دارایی پۆژنامه‌که‌ به‌خۆی و جانتا چه‌رمه‌که‌یه‌وه‌ وه‌ژوور که‌وت، ئه‌و جانتا چه‌رمیه‌ی هه‌موو خه‌لکی پاریس ده‌یناسنه‌وه. قاتر سه‌ری هه‌لبه‌ری و پرسه‌ی: - خه‌به‌ر و باسه‌ تازه‌؟

مونتلن، ساویلکانه‌ گوتی: "ئه‌و شازده‌ هه‌زار فرانکه‌م، که‌ قه‌رزارباری کاغه‌زفرۆشه‌که‌ بووین، دایه‌وه." سه‌رۆک، له‌ ناکاوا له‌ جیی خۆی راپه‌په‌ی، راپه‌پین نه‌ کاته.

- چیت گوت؟

- قه‌رزه‌که‌ی پریقام دایه‌وه.

- مه‌گه‌ر شیت بووی؟

- بۆ؟

- بۆ... بۆ... بۆ....

چاویلکه‌که‌ی له‌ چاوی داکنه‌، شووشه‌کانی سه‌ری. ئه‌وسا بزه‌یه‌کی کرد، له‌و بزه‌ سه‌یرانه‌ی که‌ هه‌رجاری

بیویستبا فیلیک بکات یان قسه یه کی تووند گوناکانی چرچ ده بوون، ئەوسا به راویژیکی تهوسامیز و قناعهت به خشه وه گوتی: "بۆ؟ چونکه دهامنتوانی چوار پینج ههزار فرانکی پێ دابشکیتین."

مونتلن به حایرمانه وه گوتی: "به لام جهنابی سه روک، هه موو حیساب و کیتابه که دروست و بێ کهم و کۆپی بوو، به خۆم زۆر به وردی پێیدا چوممه وه و خۆشتان پێی رازی بوون..."

ههنگی سه روک به جدی گوتی: "هه موو که سیک وه کو تو ساویلکه نییه جهنابی مونتلن، ئەوه چاک بزانه که پیاو تا دهتوانی ئاستی قهرزهکانی بهرز بکاته وه، تا بتوانی سولج دهگه ل خاوهن قهرزهکانیا بکات."

سن پوتین وه کو که سیکی پسیپۆر و شارهزا سه ریکی له قاند و له سه ری پۆیی:

- ها؟ به پای تو ئەم رستانه بالزاکي نین؟

دوروا، هیچ به ره میکی بالزاکي نه خویندبووه وه، لی به راویژیکی قناعهت ئامیزه وه گوتی: - سهیره، بۆ.

پاشان سن پوتین ده رباره ی خانم فالتر قسه ی کرد، ژنیکی بێ شعوره، نوربردو فارن، پیره میزیکي نائومی دو داماو و ناسه رکه وتوووه و ریفال هیچ شتیکی تازه ی له هه گبه دا نییه. دوا ی ئەمانه چوووه سه ر فورستییه.

- ئەمه شانسی هه بووه که ئەم ژنه ی به دهسته که وتوووه. نانی ژنه که ی دهخوا.

دوروا پرسی: - بۆ ژنه که ی چ کاره یه؟

سن پوتین، دهستهکانی لیکدی هه لسوون و گوتی:

دامه‌زراندوه که سه‌رپۆشینک بی بۆ سه‌واومامه‌له‌کانی له سه‌نته‌ری بۆرسه و چالاکییه‌کانی دیکه‌ی. له‌م کاره‌دا وه‌ستایه‌کی له زه‌بر و مه‌علانه، به‌ ناوی کۆمه‌لیک کۆمپانیاره که خاوه‌نی تاقه‌ پولیکه‌ قه‌لب نین، ملیۆنان فرانک ده‌خاته‌ته‌نکه‌ی باخه‌لی..

به‌ده‌م قسانه‌وه که به‌ دوروای ده‌گوت ده‌ستی ئازیزم له سه‌ری پۆیی:

- ئەم پیاوه‌ ئالچاخه، له‌ قسه‌کردنا شیتوازی بالزاکه‌ هه‌یه. ته‌سه‌ورکه‌ ئەو پۆزه‌ من و ئەم نوربه‌ پیره‌ی عه‌سری به‌رد و ریفالی دۆنکیشۆت ئاسا، له‌ ئۆفیسه‌که‌ی ئەو بووین که "مونتلن" ی به‌رپوه‌به‌ری کاروباری دارایی پۆژنامه‌که‌ به‌خۆی و جانتا چه‌رمه‌که‌یه‌وه‌ وه‌ژوور که‌وت، ئەو جانتا چه‌رمیه‌ی هه‌موو خه‌لکی پاریس ده‌یناسنه‌وه. قاتر سه‌ری هه‌لبه‌ری و پرسه‌ی: - خه‌به‌ر و باسه‌ تازه‌؟

مونتلن، ساویلکانه‌ گوتی: "ئهو شازده‌ هه‌زار فرانکه‌م، که‌ قه‌رزارباری کاغه‌زفرۆشه‌که‌ بووین، دایه‌وه." سه‌رۆک، له‌ ناکاوا له‌ جینی خۆی راپه‌په‌ی، راپه‌په‌ین نه‌ گالته.

- چیت گوت؟

- قه‌رزه‌که‌ی پریفام دایه‌وه.

- مه‌گه‌ر شیت بووی؟

- بۆ؟

- بۆ... بۆ... بۆ...

چاویلکه‌که‌ی له‌ چاوی داکه‌ند، شوشه‌کانی سه‌ری. ئەوسا بزه‌یه‌کی کرد، له‌و بزه‌ سه‌یرانه‌ی که‌ هه‌رجاری

ببویستبا فیلیک بکات یان قسه یه کی تووند گوناکانی چرچ ده ببون، ئەوسا به راویژیکی تهوسامیز و قه ناعهت به خشه وه گوتی: "بۆ؟ چونکه دهمانتوانی چوار پینج ههزار فرانکی پێ دابشکینین."

مونتلتن به حایرمانه وه گوتی: "به لام جهنابی سه روک، هه موو حیساب و کیتابه که دروست و بێ کهم و کۆپی بوو، به خۆم زۆر به وردی پیندا چوممه وه و خۆشتان پێی رازی بوون..."

ههنگی سه روک به جدی گوتی: "هه موو که سینک وه کو تو ساویلکه نییه جهنابی مونتلتن، ئەوه چاک بزانه که پیاو تا دهتوانی ئاستی قهرزهکانی بهرز بکاته وه، تا بتوانی سولج دهگه ل خاوهن قهرزهکانیا بکات."

سن پوتین وه کو که سینکی پسه پۆر و شارهزا سه رینکی لهقاند و له سه رری پۆیی:

- ها؟ به پای تو ئەم رستانه بالزاکي نین؟

دوروا، هیچ به ره مینکی بالزاکي نه خویندیبووه وه، لی به راویژیکی قه ناعهت ئامیزه وه گوتی: - سه یره، بۆ.

پاشان سن پوتین ده رباره ی خانم فالتر قسه ی کرد، ژینکی بێ شعوره، نوربردو قارن، پیره مینرینکی نائومیدو داماو و ناسه رکه وتوو و ریفال هیچ شتینکی تازه ی له هه گبه دا نییه. دوا ی ئەمانه چوو ه سه ر فورستیه.

- ئەمه شانسی هه بووه که ئەم ژنه ی به دهسته که وتوو. نانی ژنه که ی دهخوا.

دوروا پرسی: - بۆ ژنه که ی چ کاره یه؟

سن پوتین، دهستهکانی لیکدی هه لسه وون و گوتی:

- به کیکه له حیلەبازەکانی رۆژگار، رێوییەکی ناسک و فیلبازەو، ماشوقەیی ھەوەسبازی پیرەمێزیکە بەناوی فودریک، کۆنت دو فودریک، کە ئەو ھەم جیازی بو کردووہ و ھەم مێردی بو دۆزیوہتەوہ...

دوروا، لە ناکاوا ھەستی کرد ئازای بەدەنی تەزی، دەماری گرژ بوو. ھەزی دەکرد ئەم کابرا ھەرزەگۆیە بەر دەمپێژی جینو و زللە بدات، لێ جلەوی خۆی گرت و تەنیا بە سادەیی پرسی:

- تۆ ناوی راستیت سن پوتینە؟ ئەمە ناوی خۆتە؟

سن پوتین ش بە ھەمان سادەیی بەرسفی دایەوہ:

- نا، من ناوم تۆماسە. لە بارەگای رۆژنامەکەدا بە سن پوتین بانگم دەکەن.

دوروا، پارەیی قەخارنەکەیی دا و گوتی:

- وایزەم خەریکە درەنگ دەبێ، دەبێ بپۆین بە سۆراخی ئەو دوو پیاوہ گەورەییەوہ.

سن پوتین، لە قاقای پیکەنینی دا:

- کە پیاویکی ساویلکەیی! تەسەور دەکەیت من ھەروا دەپۆم و لەم چینی و ھندی یە دەپرسم راتان سەبارەت بە ئینگلستان چییە؟ چما خۆم نازانم ئەوان دەبێ چ قسەییەک بکەن کە ببیت بە مایەیی دلخۆشی خۆینەرانی لاقی فرانسز. من تائیسستا لەگەل پینچ سەد کەسا لەم چینی، ھندی، ئیرانی، شیلیایی، ژاپۆنیانەدا ھەشپەیفینم کردووہ. بە باوہری من وەلامی ھەموویان ھەمان وەلامە. دەتوانم دوا وتارم دەربارەیی یەکیک لەو خەلکانە لەبەردەم خۆما دابنەم و وشە بەوشە کوپی بکەمەوہ. ئەوہی کە دیتە گۆران و فەرق

دەكات، بۇ نموونە قەلاڧاتيان، ناويان، پۇستەكانيان، تەمەنيان
و ياۋەرەكانيانە و ھېچى دى. لەم پۈۋەو ھە نايى بچوكتىر
ھەلە بىرئىت، چۈنكە سبەى رۇژنامەى لوفىگارو يان لوگلو
ھەيا و ئابرووم دەبات، بۇ ئەم كارەش دەبىن بىرۇى بۇلاى
دەرگاوانى ئوتىلى بىرىستوك و ئوتىلى كوتتىنال، ئەوانە لە
زەرفى پىنچ خولەكدا، زانىارى تەواوم دەخەنە بەردەست.
جگەرەبەك دەكىشىن و بە پىيان بۇ ئەۋىندەر دەپۇىن و،
پاشان بىرى سەد سوو كرىى گالىسكە، لە رۇژنامەكە
ۋەردەگرىن. دەبىنى گىانە، ۋەختايەك پىاو، شارەزاي فەند و
فىلى كاران بوو، چتو كار دەكات؟

دوروا گوتى: - بەم پىيە بىن، كارى پەيامنىرى دەبى
دەرامەت و دەسكەوتىكى باشى ھەبىت.

پەيامنىرەكە بە راۋىژىكى گونگ گوتى:

- بەلى، بەلام ھېچ شتىك بە ئەندازەى ئامادەكرىنى
نوۋچە و كورته ھەۋال بەسوود نىيە، چۈنكە ئاگادارىيانى
بانگەشەبى، بە پۈالەتى فرىبۇكەۋە، لەبن دىر و لە تۈبى ئەم
ھەۋالانە جىدەكەنەۋە.

ھەستان، لە كافەكە ھاتنە دەرەۋەو بەرەو بولقارى
مادلىن ۋەرىكەۋتن. سن پوتىن لە ناكاۋا بە ھاۋرىكەى
گوت: - دەزانى، ئەگەر كارى زەرۋووت ھەبە دەتوانى بىرۇىت،
من پىۋىستم بە تۇ نىيە.

دوروا، تەۋقەى دەگەل كرد و رۇبى:

خەمى نووسىنى بەشى دوۋەمى وتارەكەى بوو. دەستى
بەبىركرىنەۋە لە وتارەكە كرد، بەدەم رىكرىنەۋە، بابەت و
بىرۇكەى جۇراۋجۇر و بۇچوونى كورت و بالكىشى بۇ

دهات و له زهینی خۆیدا که له که ی دهکردن. گه ییه کۆتایی شه قامی شانزه لیزه، خه لکانیکی که م به شه قامه که وه بوون، چونکه له م پۆژه گه رمانه دا زۆر به ی خه لکی پاریس ده رچوو بوون.

خۆی کرد به خوارنگه یه کی بچووکی نزیکي مه یدانی ئوتوقال دا و نانی خوارد، ئه وسا به پێیان بۆ ماله که ی خۆی پۆییشه وه و له به رده م میزه که یدا پۆنیشت. لئ هه رکه چاوی به کاغه زه سپییه که ی به رده می که وت، هه رچییه کی له زه ینا که له که بووبوو هه ره مووی فپی و چوو به حه وادا، ده تگوت میشکی بووبوو به هه لم. هه ولیدا بیره وه ریبه په راگه نده کانی جه م و جۆر بکات و بیخاته سه ر کاغه ز: وه ختایه ک ده یویست بیاننووسیت، یان له دهستی ده رده چوون یان له زه ینیا تیکه ل و پیکه ل ده بوون و نه یده زانی چۆنیان بداته ده م یه که وه و له قالبیکا دایان بریژیته وه، چۆن فرمۆله یان بکات و له کوپوه ده ست پینکات. دوا ی یه ک سه عات هه ول و ته قه لا و په شکر دنه وه ی پینچ به ره په ران به رسته و دهسته واژه ین بئ سه روبه ر و نیوه چل به خۆی گوت: " هیشتا وه کو پیویست له گه ل ئه م کاره دا رانه هاتووم. ده بی برۆم ده رسیک وه ربگرم. " یه کسه ر دیمه نی گوزه راندنی پیش نیوه رۆیه کی دی ده گه ل خانم فورستیهدا، به و دۆستایه تیه دلنه وازه وه، ئۆخزنیکی به له زه تی به دل و ده روونی به خشی. له ترسی ئه وه ی دووباره ده ست به کار بکاته وه و ئه مجاره سه رکه وتوو بئ، به لز پۆیی و لئی خه وت.

سبهي به يانی که ميک درهنگ وهخه بهر هاته وه.
پيشوهخته له زهتي له م دیداره وهردهگرت و خوی بق ساز
ده کرد .

سهعات له ده بووری بوو که له زهنگی ده رگای مالی
دۆسته که ی دا. پيشخزمه ته که به رسفی دایه وه: - ئاغا
سه رقالی کاره.

دوروا، پيشبيني ئه وهی نه کردبوو که ميترده که ی له
ماله وه بيت. و يپرای ئه وهش مکووپی کرد و گوتی: " پينيان
بلی من هاتووم و کاری به په له م هه یه. "
دواي پينج خولهک چاوه پروانی، پيشخزمه ته که، ئه وی بق
ئه و ژووری کاره برد که به يانیه کی دلگیری تيا به سهر
بردیوو.

ئه و شوینه که دوینی ئه و لی دانیشتبوو، ئیستا
فورستیه لی دانیشتبوو، بیجامه ی له بهر و نه علی له پيدا
بوو، شه وکلایکی ئینگلیزی بچووکیشی له سهر بوو.
هاوسه ره که شی به هه مان ماکسی سپی ناوماله وه، ئانیشکی
دادابوو ه سهر موغه یرییه که و خه ریک بوو جگه ره ی
ده کیشا.

دوروا، له ئاستانه ی ده رگا که دا وه ستا و له بن لیوانه وه
گوتی: - بیورن، و ابزانم له ناوه ختا هاتووم.
دۆسته که ی به پرووگرژی پرووی تیکرد و به ده م
پرته و بۆله وه گوتی:

- دیسان چیت ده وئ؟ خیرا بیلی، ئیمه کاری
به په له مان هه یه.

دوروا، به نیگه رانی و به ده مه لالکیتوه گوتی: - نا، هیچم
ناوی، داوی بوردن ده که م.

لى فورستىيە كە تەۋاۋ بىزار بوۋىۋو، بە توۋرپەيى گوتى:
- شەيتان بە نەعلەت بىي ھا، بە خۇپايى خۆت ماتەل
مەكە، خۇ بۇ ئەۋە نەھاتوۋى كە بەيانى باشمان لىيكەيت.
ھەنگى دوروا، بە پەشۇكاۋىيەۋە ھاتە قسان وگوتى:

- باشە، نا... مەسەلەكە ئەمەيە كە... ديسان تيا ماوم
چۈن وتارەكەم بنوسم... و تۆ... ئىۋە جارى پېشوو
ئەۋەندەتان لوتف بەرانبەرم نواند كە... ئىدى زاتم ۋەبەرخۇ
نا كە بىم...

فورستىيە قسەكەي پېيرى:

- تۆ ھەموۋمانت خاپاندوۋە! بە گىلمان دەزانى وانا،
بەپراستى و ھەموۋ ئەقلىكتەۋە، بە تەماي من كارەكانت
بۆبەكەم و تۆش سەرى مانگ برۆى بۇلاي كاشىرەكە و
موۋچەكەت ۋەربگرىت، وايە؟ بە پراستى كابرايەكى پوودار
و بىنشەرمى.

ژنەي گەنج بەبى ئەۋە چ قسەيەك بىكات، خەرىكى
جگەرەكىشانى خۆى بوو. ديسان خەندەيەك بەسەر لىۋىيەۋە
بوو، لى خەندەيەك كە وادياربوو، ۋەكو پەردەيەكى
مەحەبەت ئامىز، بىر و ھزرە تەوسامىزەكانى دادەپۆشى.

دوروا، سوور بوۋەۋە و كەۋتە دەمەلالكى: " داۋاي
بوردن دەكەم... وام ويناكردبوو.. وام زانى... " ئەۋسا لە
ناكاۋا بە دەنگىكى زولال و خۇيا لە سەرى پۆيى:- ھەزاران
جار سوپاسى ئىۋە دەكەم، خانم كە دوپىن ئەۋ سەفەرنامە
دلنەۋازەتان پى ئىملا كردم.

داۋاي ئەۋە سلاۋىكى لە فورستىيە كرد و گوتى:-
سەعات سىيى دوانىۋەرپۇ لە بارەگاي رۆژنامەكە دەبم.

و ئەوسا چۆرە دەرى. بە ھەنگاوی ھەراو بۆمال
 گەپایەووە بە دەم خوتە و بۆلەووە گوتی: " زۆرچاکە، ئەمەیان
 خۆم دەینووسم، خۆم بەتەنیا، دەی بینن..."
 ھەرکە گەییە مالهو، بە دەم ھەلچوونی توورەبوونەو،
 دەستی بە نووسین کرد. درێژە بە نووسینی ئەو
 سەربھوردە دا کہ دوینی خانم فورستیه دەستی پیکردبوو،
 بویەر و سەربھوردەکی بە شینوازی رۆمانین بازارگانی و
 بازارپی، بویەری سەیر و سەمەرە، وەسفی جەلەبی، و
 دارشتن و ئینشای مەکتەبلیەکی تەمەل و رستە و
 دەستەواژانی دەرەجەداریکی عەسکەری خستەسەر کاغەز.
 لە زەرفی یەک سەعاتدا چیرۆکە ھەوائیکی نووسی کہ زیاتر
 لە قسە ی بیسەرۆبەر و وراوہ ئاسای کەسیکی شیت
 دەچوو، بەوپەڕی لە خۆ رادیتنەو، بۆ بارەگای رۆژنامەکی
 برد.

یەکەم کەس تووشی سن پوتین بوو، کہ وەکو
 ھاوڕێیەکی دلسۆز و گیانی بەگیانی تەوقە ی دەگەل کرد و
 پرسى:

- گوت و بیژەکەمت دەگەل جەنەرالە چینییەکە و
 مھاراجە ھندیەکەدا خویندەوہ؟ جوانە، نا؟ ھەموو
 پارسییەکانی سەرگەرم کرد. باوہرێکە ھەر نەشم بینن.
 دوروا، کہ گوت و بیژەکە ی نەخویندبووہو،
 نوسخە یەکی رۆژنامەکی ھەلگرت و دەستی بە
 خویندەوہی کرد. ناو نیشانی گوت و بیژەکە " چین و ھند"
 بوو، لەوکاتەدا کہ ئەو خەریکی خویندەوہ بوو، سن پوتین
 خالە جوانەکانی بۆ ئەو دەگێرپایەوہ.

فورستیه به هانکه هانک و بهسیما و پواله تی مژوول و
سهرقاله وه بلهز وهژوورکهوت و گوتی:- ئا، باش بوو، کارم
به ههردووکتان ههیه. ئهوسا زنجیرهیهک زانیاری سیاسی
بۆ دیاریکردن که بۆ ههمان شهو دهیویست.

دوروا، وتارهکهی خۆی داتی و گوتی:- ئه مه پاشماوهی
سهفهنامهکهی جهزایره.

- زۆرچاکه، کوا ویمده : دهچم به سهروکی
نیشاندهدم.

هه ره ئه وهنده و تهواو.

سن پوتین، هاوکاره تازهکهی دواى خۆی خست، که
گهیی نه راره وه که پیتی گوت:- سه ری سه نودقدارت دا؟

- نه، بۆچی؟

- بۆچی؟ بۆ ئه وهی که پاره کهت وه ربگریت... ده بی
هه میسه مانگانه کهت له پیشه وه وه ربگریت، چونکه پیاو
نازانیته که چ بویه ریک رووده دات.

- زۆرچاکه... من ئه مه م له خوا ده ویت.

- با برۆین به سه نودقداره کهت بناسینم. پیاویکی
سه ختگیر نییه. لیره پاره ی باش ده دهن.

دوروا، رۆی دووسه د فرانکی مانگانه کهی وه رگرت،
جگه له بیست و ههشت فرانک پاداشتی وتاره کهی دوتینی
ی، که ده گه ل ئه و مووچه یه ی که له ویتسنگه ی رینگای ئاسن
وه ری گرتبوو، کۆی پاره کهی ده گه ییه سی سه د و چل
فرانک.

هه رگیز ئه وهنده پاره ی به خۆوه نه بیینی بوو، هه سته
کرد تا ماوه یه کی نادیار دهوله مه نده.

پاشان سن پوتين، ئەوى بۇ قسه و گفتم وگويان بۇ
بنكه و مهكۆى چوار پينچ رۆژنامەى ههفرك برد، بهو
نيازهى كه ئەوانه زانيارىيه سياسىيه داواكراوهكانيان لهلابى
و ئەو بتوانى له ميانى چهنهبازى و گهنگهشهين دۆستانهوه،
چهند سهرهداويك لهوانهوه بهدهست بپيئت.

دوروا، شهوى هيج كارىكى نهبوو بيكات، بىرى لهوه
كردهوه بپوات سهرىكى فولى برجر بدات. لهوى زاتى
وهبهرخۆى نا و به سكرتيرى كۆنترۆلى بليتى گوت:

- من نيوم جۆرج دوروايه، پهيامنيزى رۆژنامەى لافى
فرانسزم. دوو سى شهو لهمهوبهر دهگهله جهنابى فورستيه
دا بۇ ئيره هاتم قهولى دامىن كارتى هاتنه ژوروهوهى
ههميشهبيم بۇ وهربگريت. نازانم بىرى ماوه ئەم كارهم بۇ
بكات يان نا.

يارۆى كۆنترۆلچى، تهمشاي تۆمارى ناوهكانى كرد،
ناوى ئەوى تيا نهبوو، چونكه پياويكى ميههربان بوو گوتى:-
ويپاي ئەمەش وهره ژوروهوه قوربان، بهخۆت برۆ بۆلاى
بهپتوهبهرى تهمشاخانهكه و داواو كاربهكەتى پى بلى،
بهخۆى كارهكەت بۇ رايى دهكات.

وهژووور كهوت، يهكسهه چاوى به راشل، ئەو ژنهى كه
ئەو شهوه بردبوويه مالهوه، كهوت.

ژنهى گهنج بهرهوپيرى هات:- سلاو گيانه، ئەحوالت
چۆنه؟

- زۆرباشم، تۆ چۆنى؟

- منيش خراپ نيم، دهزانى لهو شهوه به دواوه
دووچاران خهوم پتوه ديتوووت.

دوروا، که دلی بهم قسه‌یهی ئه و خوش بووبوو لئو
به‌خنده گوتی:

- ئن، ئن، باشه ته‌عبیری ئم خه‌وانه چیه؟
- ته‌عبیره‌که‌ی ئه‌مه‌یه که تۆم خۆشده‌وئ گه‌وجه‌گیان
و هه‌رکاتی به‌ئوئ ده‌توانین یه‌کدی بدینین.

- بۆ ئه‌مشه‌و ئاماده‌یت؟

- هه‌لبه‌ته ئاماده‌م.

- به‌لام گوی بگره... ئه‌وه‌ی ده‌یویست بیلئ بپیک
شه‌رمئاوهر بوو، به‌ دوودلی له‌ سه‌ری پۆی: مه‌سه‌له‌که
ئه‌مه‌یه که ئه‌مشه‌و ئاقه‌ پولیکم پئ نییه، چووم بۆ یانه و
هه‌موو پاره‌کانم له‌وئ دۆراند.

ژنه‌ گه‌نجه‌که، لئی مۆر بووه‌وه، به‌ حوکمی پیشه‌که‌ی،
که‌ شاره‌زای فروفیل و درۆ ده‌له‌سه‌ی پیاوان بوو له‌مه‌ر
پاره و پول، بۆنی درۆی له‌ قسه‌کانی دوروا کرد.

- درۆ ده‌که‌ی! ده‌زانی هیچ ماقوول نییه به‌مجۆره
ره‌فتار ده‌گه‌ل مندا بکه‌ی.

دوروا، به‌ نیگه‌رانی بزه‌یه‌کی کرد و گوتی:

- ئه‌گه‌ر به‌ ده‌ فرانک قاییلی، لاریم نییه، ته‌نیا
ئه‌وه‌نده‌م پاره پئ ماوه.

ژنه‌ی گه‌نج، به‌بئ موبالاتی و خه‌مساردی سۆزانیه‌که‌وه
که‌ بیه‌وئ که‌مینک له‌زه‌ت بۆخۆی بکریت، به‌ ئه‌سپایی گوتی
- به‌ دلی تو گیه‌انه‌که‌م: من ته‌نیا خۆتم ده‌وئ.

چاوه‌ شه‌یداکانی برینه‌ سمیله‌کانی کابرای گه‌نج، بازووی
گرت و ئاشقانه‌ خۆی پتوه‌ قه‌رساند.

- باجاری بپۆین شه‌ربه‌تیکی هه‌نار بخۆینه‌وه. پاشان
پیاسه‌یه‌ک به‌یه‌که‌وه ده‌که‌ین، چه‌زده‌که‌م سه‌ریکی ئۆپرا

بدەين، ھەروا بۆ ئەوھى تۆ بە خەلكى نیشانبدەم. پاشان بەپەلە بۆ مال دەگەرئینەو، باشە؟

تا درەنگانى لە مالى ژنەى گەنجدا نووست. وەختايەك لەوئیندەر ھاتە دەرەو، نزیكى نیوھەرۆ بوو. یەكسەر بیری كەوتەو، بېروات نوسخەيەكى لافى فرانسز بکړیت. بەدەستی ھارپوژاو و لەرزۆك پوژنامەكەى ھەلدایەو. وتارەكەى بلأو نەبوو، بوو، ھە. لە سەر شوستەكە وەستا، بە نینگەرانی تەمەشای ھەموو لاپەرە و ستوونەكانى كرد، بەو ئومئیدەى سەرەنجام ئەو ناوئیشانە بدۆزیتەو، كە بە دوویدا دەگەر. لە ناكاوا ھەستی بە بارىكى قورس لە سەر دللى كرد. دواى ماندووئیتى شەوئىكى عاشقانە، ئەم نینگەرانیەشى ھاتەسەر و ھیندەى دى ماندووى كرد، ھەستىكى كارەسات ئامیزى لە لا چئبوو.

بۆ مالاكەى خۆى چوو، ھەربە جەلەكانییەو، خۆى بەسەر تەختەكەدا دا و خەوى لىكەوت.

دواى چەند سەعاتىك، وەختى خۆى بە بارەگای پوژنامەكەدا كرد، داواى دیدارى لە گەل ئاغای قالىتردا كرد:

- ئەمروۆ بەیانى قوربان سەرم سوپما كە سەرم كرد، بەشى دووھى وتارەكەم دەربارەى جەزایر لە پوژنامەكەدا بلأو نەبوو، بوو، ھە.

سەرۆك سەرى ھەلپرى و بە پراوئىكى تووند گوتى:

- دام بە فورستىەى دۆستت و داوام لىكرد بىخوئینتەو، بە دللى نەبوو، پئویستە دووبارە بىنووسیتەو.

دوروا، بئئەوھى ھىچ قسەيەك بكات، بە تووڤەى لە ئۆفیسەكەى قالىتر وەدەرکەوت و لەپر خۆى بە ژوورى

هاورپکه بیدا کرد:- بۆچی نه تههشتوو، ئه م به یانییه وتاره که م
له رۆژنامه که دا بلاو بیته وه؟

فورستی، پشتی به پشتی کورسییه که یه وه دابوو،
پنیه کانی نابوونه سه رمیزه که وجه ره ی ده کیشا. پینلاوه کانی
ئه و وتاره یان پیس کردبوو که خه ریک بوو ده ینووسی. به
راویژیکی ئارام و به ده نگیکی شه که ت و نارپه سا، که ده تگوت
له بنبانی ئه شکه و ته وه ده هات گوتی:

- سه رۆک به دلێ نه بوو، دایه من که ویتده مه وه تا
دوو باره بینووسیته وه، وه ره، ئه وه تا لیره یه.

به قامکان، چهند په ره کاغه زیکی نیشاندا که له ژیر
سه نگیکی تایبته به پاراستنی کاغه زاندا دانرابوو.

دوروا، حایر وحه په ساو، هیچ قسه یه کی بۆ نه هات. که
کاغه زه کانی هه لگرت و خه ریک بوو ده یخسته نه گیرفانییه وه،
فورستی دوو باره گوتی:- ئه مپۆ هه وه لچار ده رپویی بۆ
مه رکه زی پۆلیس.

ئه وجا ناوی ئه و شوینانه و ئه و نووچه و هه والانه ی،
که ده بوایه سه ریان بدات و کۆیان بکاته وه، بۆ دیاری کرد.
دوروا له ئۆفیس ی دۆسته که ی وه ده رکه وت، بیته وه ی ئه و
وشه نیشداره بدۆزیته وه که به ته ما بوو به وی بلیت.

سبه ی وتاره که ی هینایه وه، لی دوو باره دایانه وه
به سه ریدا. پاش ئه وه ی سی چه لان نووسی و هه رسنی
چاره که به سه ریاندا دایه وه، هه ستیکرد، پنی له به ره ی خوی
زیاتر پراکتیشاوه و ته نیا فورستی ده توانی فریای بکه وی و
له مباره یه وه یارمه تی بدات.

ئیدی چ قسه یه کی ده رباره ی بیره وه ریه کانی
سه ربازیکی سواره ی ماموری خزمته له ئه فریقا نه کرد و

بەلینى بەخۇى دا كە كەسىكى نەرمىكىش و سىياسەت باز بىن.
پىنوستى بەوجۆرە ھەلۆستە بوو، ئىدى بە ئومىد و
چاۋەپوانى پىنگەيەكى باشترەو، بەجدى مىلى بۇ كارى
پەيامنىرى و كۆكردنەوھى ھەوال و زانىارىيان دا.

بەرەبەرە شارەزاي پىشت پەردەى تەمەشاخانان و دنىاي
سىياسەت بوو. پىنگاي پارەو وھۆلەكانى ئەنجوومەنى شۇرا
و دەولەتپانانى بۇ كرايەو. ئاشنايى دەگەل كاراكتەرانى
ناودارى سەر بە دەولەت و قەد و قەلافەتى گرژ و مۆنى
سكرتىران و بەرپرسىن ئوفىساندا پەيدا كرد.

ئىدى ھاتوچۆى بەردەوامى دەگەل وەزىران، دەگەل
دەرگاوان و پەردەداران، جەنەپال، پۇلىس و ئەمن، شازادان،
گەوادان، پوسپىيانى قەپاتمە، سەفىران، قەشە و كەشىشان،
بەرىئەبەرانى قەحپەخانان، خویرى و بەرەلايان، ئەشراف،
يۇنانيان، عەرەبانچى، دەگەل گارسونىن كافەكان و خەلكانى
دىدا دروستكرد. ئىدى چونكە بووبوو بە دۆستى ئەم
خەلكانە، بۇيە بە شىئەيەكى يەكسان رەفتارى دەگەل
ھەموواندا دەكرد. بە يەك چاۋ سەيرى دەكردن، چونكە
ھەموو رۇژىك و لە ھەر كاتىكا بىويستبايە دەى بىنن، بەبى
جىاوازى، دەر بارەى يەك شت، ئەوشتەش كارەكەى بوو،
گوت و بىژى دەكرد. خۇى بەو شەراب ناسانە بەراورد
دەكرد كە نمونەين جۇراوجۇرى شەراب و يەك لە سەر
يەكيان دەچەشت، نەياندەتوانى جىاوازى لە نىوان شەرابى
شاتومارگو و شەرابى ئارجانتوى دا بکەين.

لە ماۋەيەكى كەمدا بوو بە يەككىك لەو پەيامنىرە
دىارانەى كە متمانە بەو ھەوال و زانىارىيانە دەكرا كە ئەو

کۆی دهکردنه وه. په یامنیتریکي فیلباز، گورچ و گۆل، زیرهک و له زفام، بابا قاتر گوته نی، که که سیکي دورناس بوو، بوو به کۆله که یه کی گرینگ بۆ رۆژنامه که.

ویږای ئه مهش، چونکه ته نیا ده سانتیمیان له بری هر دیره نووسینیکا ده دایه و مووچه ی مانگانه شی ته نیا دووسه فرانک بوو، مه سره فی هاتوچۆی بۆ بولقاران و چوونی بۆ کافه و خوارنگاکان یه جگار زۆر بوو، هه میسه نه داربوو و ئه سپی له باخه لیا سه وزه لئ خانمی ده گوت. زۆر له م ژیا نه هه ژاران هه بیزار بوو.

وهختایه ک هه ندی له هاوکاره کانی ده بینی که هه میسه رهوش و بارودۆخیان باش و له بار بوو، گیرفانیان پر بوو، به خۆی ده گوت ده بی فیل و ته له که یه ک بۆ گه یشتن به م رهوشه هه بیت، هه لبه ته به بی ئه وه ی په ی به وه بیات که ئه وانه له چ ریگه یه کی رازنامه یه وه توانیوانه ژیا نیکی خوش بۆخویان فه راهم بکه ن. ئیدی به جوړه به غیلیه که وه وای مه زهنده ده کرد که ئه وانه به شیوازی نهینی وگوماناوییه وه، له ریگای کارین نایاساییه وه، به شیوازی نهینی و قه دهغه گه بیونه ته ئه و حال و ئه حواله، به لئ ئه ویش ده بی په ی به و رازه بیات، له کاره کانی واندا به شداری ده کرد، خۆی ده کرد به دۆستی ئه و هاوړپیا نه ی که ده رامه تی ژیراوژیریان له نیوان خویاندا دابهش ده کرد.

زۆر شه وان، له بهر په نجه ره که دا ده وه ستا، به دم ته مه شای هاتوچۆی قیتاران وه، بیری له و ریگایانه ده کرد وه که ده یوانی بۆ گه یشتن به ئاوات و مه به سته کانی، په نایان بیاته بهر.

دوو هه یفان بووری بوو، سه ره تا کانی سینپته مبه ر بوو و دوروا هیشتا به و سهروهت و سهرکه وتنه له زگینه نه گه یی بوو که ئاره زووی ده کرد. به تایبه تی له بی بایه خی ئیتیکی و مؤپالی پینگه و پۆسته که ی نیکه ران و نارازی بوو و سهری له وه ده رنه ده کرد له چ ریگه به که وه و چون ده توانی به پلیکانه ی سهرکه وتن و سهروهتدا سهر بکه وی. خوی له چوارچیوه ی ئەم پیشه ناچیزه ی په یامنیریه دا، به چه پس ده زانی، ئیدی له نیو ئەم چوار دیواره دا گیرۆده و گرفتار بوو بوو و هه رچی ده کرد نهیده توانی ده ر باز ببیت. ریژ و حورمه تیان ده گرت، به لام ریژ و حورمه تیک له قه د پله و پۆسته که ی. ته نانه ت فورستیه ش، که ئەم کاری زوری بو پایی ده کرد، وه کو جاران بو شینو ده عوه تی ماله وه ی نه ده کرد، وه کو ژیر ده ستیک مامه له ی ده گه لدا ده کرد، هه رچه نده وه کو دۆستیکی دلسۆز و خۆمانه قسه ی ده گه ل ده کرد.

دوروا، جار جار ئومیدیکی لاپهیدا ده بوو، و تارۆکه یه کی ده نووسی، به هۆی نووسین و ئاماده کردنی کورته هه والانه وه، دهستی له سه ر نووسین و قه له مرانی راهات و زۆر له وسا باشت ر بوو که له نووسینی وتاری دووه می سه فه رنامه ی چه زایردا تووشی بوو بوو. ئیدی له خه می په فزکردن و بلاونه کردنه وه ی وتاره کانی، خه له سی بوو. به لام ئەم کاره له گه ل نووسینی وتاراندای به مهیل و سه لیه و گوزارشتی شروقه ی مه سه له سیاسیه کاندای جیاوازیه کی یه جگار زوری هه بوو، به ئەندازه ی جیاوازی نیوان رانیی گالیسگه یه ک به شه قامه کانی بیته ی بولونی وه کو

گالیسکه چی، یان وهکو ئه رباب و خاوهن گالیسکه که. ئه وهی که ده بووه بایسی شهرمه زاری ئه، ئه وه بوو که ده رگای ماله ئه شرافه کانی له پوودا داخرابوو، وهکو هاوتایه کی ئه وان ها توچۆی له گه لیاندا نه بوو و، نه ی توانی بوو تیکه لی ژیاننی تایبه تی ژناننی ئه و کۆر و کۆمه لانه بییت، ئه گه رچی هه ندیک له ژناننی هونه رمه ند و ئه کتهری ناودار له مالی خۆدا پیتشوازییان ده کرد و دۆستانه هه لس و که وتیان ده گه ل ده کرد.

له پووی ئه زمونه وه و به ته جره به هه سستی به مه ده کرد که هه موو ئه م ژنانه، چ ئه رستۆکرات و ئه شراف یان هونه رمه ند و ئه کتهر، جۆره ریز و حورمه تیکی هه نوو که بیان بۆ ئه و هه یه، به لام به بین ئارامی، ئه سپیکی پیوه ند کراو، هه سستی ده کرد که ئه م نه وازش و ریز و حورمه تانه، ئه و شته نییه که بتوانی ئاینده ی دیاری بکات.

ماوه یه کی زۆر بوو که وتبووه سه ر ئه م بیره ی بپرات سه ریکی خانم فورستیه بدات، به لام که دوا دیداری خۆیانی بیرده که وته وه، سارد ده بووه وه و ژیان ده بووه وه، ئه مه بجگه له وهی که له دلای خۆیدا به ته مابوو میترده که ی خولک و ده عوه تی ئه م بکات. هه نگی خانم دوماریلی بیرکه وته وه، به بیرری هاته وه که خانم دوماریل، خولکی کردبوو که بچیته دیدهنی، بۆیه پۆژیک دوانیوه پروانی که کاری نه بوو و ده سستی به تال بوو، سه ریکی مالی وانی دا.

خانم دوماریل، گو تپووی من تا سه عات سیتی پاش نیوه پروانی له ماله وه م. کاتنی له زهنگی ده رگای ماله که ی ئه وی دا، سه عات دوو و نیوی دوا نیوه پروانی بوو.

خانم دوماریل له کوچهی فیرنوی، نهۆمی چوارهم
داده نیشته.

که دهنگی زهنگی ده رگا بهرز بووه وه، کاره که ریگی
وردیله هات و ده رگای فه کرد. قژه که ی تیکر ژابوو و خه ریک
بوو کلاوه که ی له سه ر ده کرد.

- به لئ خانم له ماله وه یه، لئ نازانم له خو رابوو
یان نا.

ده رگای هۆله که ی، که کلیل نه درابوو، کرده وه و ئه وی
برده هۆله که.

دوروا، وه ژوور که وت. هۆله که بریک گه وره بوو، به لام
ناومال و موبیله یه کی ئه وتوی تیانه بوو، که میک داپژوا و
داپژاو بوو. قه نه فه کان که به رگه کانیا ن کۆن و تالکیش
بوو بوون، له پال دیواره که دا به ریز دانرا بوون. ئه م ته رزه
ریز کردنه نیشانه ی ئه وه بوو که به گویره ی زهوق و
سه لیه قه ی کاره که ره که یه نه ک به گویره ی زهوق و سه لیه قه ی
ناسکی خانمیک که دلی به مال و ژیا نی خۆشه. چوار
تابلوی هه ژارانه، که یه که میان به له میک بوو به سه ر
پوباره وه، دووه میان که شتییه ک بوو له ناو ده ریادا،
سینییه میان ئاشیک بوو له ده ر وده شتا و چواره میان
دارشکینی بوو له جه نکه لدا، ئه م تابلویانه زۆر به ناریک و
پیکی به دیواره کانه وه هه لواسرا بوون، هه ر چوار تابلۆکه
خوار بوون. پیاو ده یتوانی به مه زنده په ی به وه ببات که ئه م
تابلویانه زۆر له میژه، به به رچاوی بی موبالاتی خانمی
ماله که وه به و شیوه یه ماونه ته وه.

دوروا، به دهم چاوه پروانییه وه له سه ر قه نه فه یه ک
پۆنیشته. چاوه پروانی دریژه ی کیشا. ئه وسا ده رگایه ک

فهبوو و خانم دوماريل بههشتاو وهژوور كهوت. جلكى مالهوهى لهبهر بوو، برىتى بوو له ماكسىهكى ژاپونى ئاورىشمى پهمههى كه ديمهنى زيرين، گولين شين و بالندهين سبى له سهر گولدوزى كرابوو. كه چاوى به دوروا كهوت گوتى:- تهسهوركه، تا ئىستا خهوتبووم. چهند باشت كردوو كه هاتيه ديدهنيم! قهناعهتى تهواوم كردبوو كه فهرامؤشت كردوووم.

بهخوشحالييهوه ههردوو دهستى بؤلاى ئەم دريژ كرد و، دوروا كه رهوشى شينووى مالهكه ئاسووده و ئهرخايهنى كردبوو، ههردوو دهستى ئهوى گرت و به چاوليكههري نوربر دوقارن، يهكيكيانى ماچكرد.

خانم دوماريل، داواى ليكرد دانىشيت، ئەوسا سهراپاى به نيگا دابىژت وگوتى: ' چهند گؤراوى! رهنگ و پروت كهشاوتهوه. وادياره ئاو وههواى پارىست پئدهكهويت. ئى، خهبر وباسى تازه، بؤم باسكه.

يهكسهر، وهكو دوو دؤستى كؤن دهستيان به قسه وباسان كرد، ههستيان دهكرد زؤر زوو، هؤگرى يهكدى بوون، جؤره دؤستايهتى و مهحهبهت و متمانهيهكى ئهوتويان له نيواندا چيپوو كه له زهرفى پئنج خولهكدا، له نيوان كهسانىكا دروست دهبي كه خولق و خووى يهكسانيان ههبيت.

ژنهى گنج له ناكاوا قسهكهى برى و به حايرمانهوه گوتى:- چهند خؤشه، بهرادهيهك دهگهل تودا ئاسووده، دهلىي ده دانه ساله دهتناسم. بيگومان دهتوانين ببين به دوو دؤستى گيانى بهگيانى. چهزدهكهى؟

دوروا، به دەم بزەهه‌که‌وه که خۆیاتر له وشە بوو گوتی:
"بەلێ، بێگومان."

ژنەى گەنج بەم جلە ناسک و ئالاو والاوه له‌بەر چاویا
زۆر ئارەزوو بزوین بوو، هه‌لبه‌ته به ئه‌ندازه‌ى ئه‌وسای
ماکسییه سپیه‌که‌ى له‌به‌ردا بوو جوان و ناسک نه‌بوو، به‌لام
دلگیرتر و هه‌وه‌س بزوینتر بوو.

دوروا، وه‌ختایه‌ک خۆى له‌ نزیکى خانم فورستیه‌دا
ده‌بینی، به‌و بزە هه‌میشه‌یى و پر لوتفه‌یه‌وه که هه‌م پیاوی
بۆلای خۆى پاده‌کیشا و هه‌م دووری ده‌خسته‌وه‌و وای
به‌خه‌یالدا ده‌هات له‌ هه‌مان کاتدا ده‌لێت: "خۆشم ده‌وتی." و
هه‌روه‌ها "ئاگاداره‌" و هه‌یج کاتى پیاو په‌ى به‌ حه‌قیقه‌تى
ئهو نه‌ده‌برد. به‌تایبه‌تى هه‌زى ده‌کرد دواى بکه‌وى یان به
ئه‌سپایى هه‌واى گه‌رم و بۆندارى ده‌وروبه‌رى ئهو که له
به‌ده‌نیه‌وه هه‌لده‌ستا، بۆن بکات.

له‌لای "خانم دوماریل" هه‌وه‌س و ئاره‌زوویه‌کى
تووندى له‌لا دروست ده‌بوو، هه‌وه‌س و ئاره‌زوویه‌کى
ئاشکرا، که به‌ دیتنى ئهو له‌م جلە ئاوریشه‌ ته‌نکه‌دا،
ده‌سته‌کانى دیتنايه‌ له‌رزین.

خانم دوماریل، له‌ سه‌ر قسه‌ى خۆى ده‌پۆیى و له‌ میانى
قسه‌ و پرسته‌کانیه‌وه، ته‌بع و ته‌بیعه‌تى ساده‌ و ئاسانگیرى
خۆى که خوى پێوه‌گرتبوو، ئاشکرا ده‌کرد، وه‌کو
کرێکارێک که کارێکى دژوار که قورس و مه‌حال دیته
به‌رچاو و به‌ئاسانى ئه‌نجامى ده‌دات و ده‌بیته‌ مایه‌ى
سه‌رسامى خه‌لکى. دوروا، به‌ده‌م گوێگرته‌وه‌ به‌خۆى
ده‌گوت: "پێویسته‌ قسه‌کانى وێ ئه‌ز به‌ر بکړین، وه‌کو گواره
له‌گوێ بکړین، ده‌کړئ له‌میانى قسه‌کانى ئه‌وه‌وه، بابه‌تى

جوان و بالکیش دهرباره‌ی ژيانی پوژانه‌ی پاریس و پاریسیان هه‌لینجری و بکرین به ئامیان و هه‌وینی نووسینی خه‌به‌رین جوان و دلگیر.

له‌م کاته‌دا، که‌سینک به‌نهرمی له‌ده‌رگای دا، له‌هه‌مان ده‌رگای دا که‌خانم دوماریل لیوه‌ی وه‌ژوور که‌وتبوو. خانم دوماریل به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: "وه‌ره ژووری گیانه‌که‌م." کچه‌که‌ی هاته ژووره‌وه، به‌کراست چوو بۆلای دوروا و ته‌وقه‌ی ده‌که‌لدا کرد.

دایکی به‌حایرمانه‌وه وه‌بن لیوانه‌وه گوتی: "چه‌ند جوان بووه، به‌پراستی نه‌مناسیبه‌وه." دوروا، پاش ئه‌وه‌ی کیژۆله‌که‌ی ماچکرد، له‌لای خۆیه‌وه داینا و به‌راوژیژیکی جدی، به‌میهر و مه‌حه‌به‌ته‌وه هه‌ندئێ پرسیارێ دۆستانه‌ی دهرباره‌ی ئه‌و کارانه‌ی له‌و شه‌وه‌وه تا نها کردبوونی، لیکرد. کچۆله‌ی تاین به‌ده‌نگیکی ناسک به‌لام به‌سه‌روسیمای سه‌لار و سه‌نگینی خه‌لکانی گه‌وره‌وه وه‌لامی پرسیاره‌کانی ئه‌وی دایه‌وه.

زه‌نگی سه‌عاته‌که‌سی چهلانی لیدا. دوروا هه‌ستا.

- پیمان لی مه‌به‌ره، زوو زوو سه‌رمان بده، وه‌کو ئه‌مڕۆ ده‌توانین دۆستانه‌ بۆخۆ قسه‌ بکه‌ین. من زۆرم پینخۆشه. چۆنه ئیستا له‌مالی فورستی‌ده‌نا تاینین؟

دوروا به‌رسفی دایه‌وه: -هیچ هۆیه‌کی تایبه‌تی نییه. کاری زۆرم به‌سه‌را پڙاوه و ده‌بی ئه‌نجامیان بده‌م. هیوادارم له‌یه‌کیک له‌م پوژانه‌دا له‌وئێ یه‌کدی بدینین. به‌دلیکی پر له‌ئومیده‌وه، بیته‌وه‌ی بزانی بۆ، له‌وئێ پۆیی.

باسی ئه‌م دیداره‌ی بۆ فورستی‌ه نه‌کرد.

بەلام پۇژاننى دواترىش، بىرەۋەرى ئەۋ دىدارەى ھەر لە زەيندا مايەۋە، شتىكى زياتر لە بىرەۋەرى لەلا مايەۋە، جۆرە ھەستىكى حوزورى خەيالى و زندووى ئەم ژنە بوو. واى دەھاتە بەرچاۋ شتىكى ئەۋى لەگەل خۇيدا ھىناۋە، وینەى ئەندامى ئەۋ لە بەر چاۋى و دلنەۋازى بوونى مەعنەۋى ئەۋ لە دلنيا مابوۋەۋە. ۋەكو چۆن ھەندى كات دینە پىشى، ۋەكو ئەۋ كاتانەى پياۋ چەند سەعاتىكى خۇش و دلگىرى دەگەل كەسىكا بەسەر بردى، بەۋ ئاۋايە كەۋتېۋوۋە ژىر باندۇر و كارىگەرى ئەم دىمەن و وینەيەۋە. رىك ۋەكو كەسىك بە شىۋەيەكى سەير، گونگ، ئاشوفتە، شەرمەندە و ئەفسونناۋى رموۋدەى كەسىك بوۋى، رموۋدە بوۋىنىكى رازنامىز.

دواى چەند پۇژىك دووبارە چوۋە دىدەنى خانم دوماريل.

كارەكەرەكە، بۇ ھۆلەكەى برد، لورين يەكسەر خۇى بەھۆلەكەدا كرد، نەك ھەر دەستى درىژ كرد، بەلكو ھەنىشى برده پىشەۋە تا دوروا ماچى بكات. ئەوسا گوتى:-
دايكە پىنى گوتووم تكات لىبىكەم چاۋەپوانى بكەيت. يەك چارەك پىرى پىناچىت، چونكە دەيەۋى خۇى بگورپىت. من لاي تۇ دەبم.

دوروا، كە جۇرى قسەكردن و پروتوكولى پىشۋازى كچۆلەكەى زۆر بەلاۋە شىرىن بوو وكەيفى پىدەھات گوتى:
" زۆرچاكە، مادماۋازىل، زۆرم پىخۇشە چارەكە سەعاتىك لەگەل تۇدا بىم. لى با ئەۋەت پى بلىم كەمن بە ھىچ جۇرى كەسىكى جدى نىم، پۇژ تا ئىۋارنى خەرىكى يارىم، بۇيە من پىشنىاز دەكەم با پىكەۋە يارى - گورگم بە ھەۋا - بكەين."

(گورگم به ههوا: یارییه کی مندالانه یه له ناو خۆیاندا یه کینیک هه لده بژێرن و ده بێن به گورگ. ئەم گورگه به غار دواى منداله کان ده که وئ، تا یه کینیکان ده گری، ههنگی له گورگایه تی ده که وئ و که سه گيراوه که ده وری گورگ ده بینی.)

کچۆله که، له هه وه له وه راپله کی، ئەوسا وه کو ژنیکی گه و ره و ته و او که له م پینش نیا زه هه م راپله کی بێ و هه م سه ری سوپما بێ، بزیه کی کرد وله بن لیوانه وه گوتی:-
ناپارتمان هه که جیگای ئەم جوړه یاریانه ی تیا نییه.

دوروا، دووباره گوتی:- بۆمن فه رق ناکات. من ده توانم له هه موو شوینیک یاری بکه م. ده ی وه ره بمگره. ئەوجا که وته سووپانه وه به ده وری میزه که دا و کچه که ی هانده دا دووی بکه وئ. لئ کچۆله که خه نده به لیتو، به جوړه په زامه ندییه کی شه رمانه وه به دووی ئەودا غاری ده دا و ده ستی درێژ ده کرد تا بیگریت، به لام وه کو پتویست و به دل گه مه ی نه ده کرد.

دوروا، ده وه ستا، داده نه وییه وه، وه ختایه ک کچۆله که ده گه ییه نزیکى و لینی نزیک ده بووه وه، وه کو بوو که له ده رده په پری و به چه ند هه نگاویکی هه راو خوی ده گه یانده ئەو دیوی میزه که، کچۆله که خه ریک بوو ورده ورده هزی ده چوو ه گه مه که. سه ره نجام پینکه نی، هاروژا، که وته غاردا ن به دووی ئەودا. هه رجاری که لیتی نزیک ده بووه وه و وای ویتا ده کرد، هه ر ئیستا ده ستی ده گاتی و ده یگریت، قریوه یه کی شادمانی بۆ ده کرد. دوروا، به ده م جو له جولی خۆیه وه کورسییه کانی ده جولاند و ده یخستنه سه ر رینگاکه ی ئەو تا نه یگاتی، ناچاری ده کرد بۆ خوله کینیک به ده وری

كورسيه كه دا بخولیتته وه، ئه وسا وازی له و كورسيه دیتنا و دهچوو به لای كورسيه کی دیکه دا. لورین ئیدی گهرم بووبوو و به دل و به گیان خۆی بهم له زهته دهسپارد كه بۆ ئه و به لای ئه وه وه تازه بوو. به روخساری سوور هه لگه پراوه وه، دهگه ل ههر پینچ کردنه وه یه كدا، دهگه ل ههر فندهل فیلیكدا، كه وايدەزانی هاوگه مه كه ی دهگریت، به وپه ری شاديبه وه، هه لده به زييه وه و بۆ پيشه وه ته كانی ده دا.

له ناکاوا، ریک له و ده مه دا كه ویتنا ی کرد، گه ییوه به دوروا، دوروا له باوه شی کرد، به رزی کرده وه و هاواری کرد: گورگه كه منی گرت!

كچۆله كه، كه سه رمه ستی خۆشحالی بوو، بۆ ئه وه ی خۆی ده رباز بکات، لاقه كانی ته كان ده دا وله كانگای دل وه پینده كه نی.

خانم دوماریل، خۆی به هۆله كه دا کرد، حایر و چه په ساو گوتی: - ئا ئا! لورین... لورین گه مه ده كات... به پراستی تۆ جادووگه ری چه ناب.

دوروا، كچۆله كه ی له عاردی دانا، ده ستی دایکی ماچکرد، هه ردووکیان له سه ر یه ك قه نه فه رۆنیشن و كچۆله كه یان له نیتوان خۆیاندا دانیشان. ئه وان ده یانویست پینكه وه قسه بکه ن، لئ كچۆله كه كه به ته بیعت بیده نگ و كه مدوو بوو، سه رمه ستی له زهت وشادمانی مندا لانه، په یتا په یتا قسه ی ده كرد. ئه نجام دایکی ناچار بوو، كچۆله كه بۆ ژوو ره كه ی خۆی بنیریت.

كچۆله كه بی هیچ نارەزایه تیه ك ملی دا، لئ روندك له چاوانیا قه تیس ما.

هەرکه کچۆلهکه پۆیی، خانم دوماریل، دەنگی نزم
کردهوه و به ئەسپایی گوتی:

- تۆ ئاگادار نیت، بەلام من نەخشەیهکی گه‌وره‌م له
خه‌یالدايه، له بیرى تۆدا بووم. نەخشەکه‌م ئەمه‌یه: چونکه
هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک له مالی فورستیه‌دا شینو ده‌خۆم،
هه‌ندیجار، بۆ ئەوه‌ی چاکه‌ی ده‌عوته‌کانی وان بده‌مه‌وه، بۆ
خوارنگه‌یان ده‌به‌م، من هه‌ز ناکه‌م هه‌چ که‌سیک بۆ ماله‌وه
ده‌عوته‌ بکه‌م، بۆ ئەم کاره‌ ئاماده‌نیم، ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی نه
سه‌ر له‌ کاری ماله‌وه‌ ده‌رده‌که‌م و نه‌ له‌ چیشته‌ لێنان و
ئاشپه‌زی، سه‌رم له‌و شتانه‌ ده‌رناچیت. هه‌ز ده‌که‌م ئازادانه
بژیم، بۆیه‌ جارجاریک بۆ خوارنگه‌یان ده‌عوته‌ ده‌که‌م. به‌لام
هه‌رکه‌ من و ئەوان، هه‌رسیکمان بین زۆر خۆش نییه
دۆسته‌کانی منیش له‌ گه‌ل ئەواندا نایان کیلی. بۆیه‌ ئەم
قسانه‌ به‌ تۆ ده‌لیم تا ده‌رباره‌ی ده‌عوته‌ی ئاسایی دانیاییت
و دلت هه‌چ نه‌کات. خۆ له‌ مه‌به‌ستم حاڵی ده‌بی، وانیه‌؟ بۆیه
من ده‌عوته‌ت ده‌که‌م که‌ پۆزی شه‌مه‌ ده‌عوته‌ی ئیتمه‌ی،
سه‌عات هه‌وت ونیو له‌ خوارنگه‌ی ریچ. ده‌زانیت له‌ کویته‌؟

دوروا، به‌ خۆش‌حالییه‌وه‌ ده‌عوته‌که‌ی قه‌بوول کرد.

خانم دوماریل، درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا: - ئیدی بۆ
خۆمان به‌ چوار قۆلی ده‌بین، ده‌زانی ئەم ده‌عوته‌ و کۆر و
کۆبوونه‌وانه‌ بۆ ژنانی وه‌کو مه‌، که‌ فیزی ئەم جۆره
نانخواردنانه‌ی ده‌ره‌وه‌ نین، چه‌ند خۆشه‌، وه‌کو جه‌ژن و
ئاهه‌نگیکى بچکۆله‌ وایه‌.

خانم دوماریل، کراسیکى خورمایى تۆخی له‌ به‌ر
کردبوو، که‌ به‌ شینوه‌یه‌کی پرناز و عیشوه‌، سه‌رانسه‌ری
به‌ده‌نی له‌ قالب دابوو. دوروا هه‌م سه‌ری سوپامبوو و هه‌م

شەرمى دەکرد، كەم دابىژىك لە عەزابا بوو، لى پەى بە سەدەم و ھۆيەكەى نەدەبرد، سەرى لەم ھەقدژىيەى نىوان خۆش پۆشى و خۆپازاندنەوھى خاوەن دەعوەتەكە و مالە دارژا و وداپژراوھكەى دەرنەدەکرد.

ھەرشىتىك پەيوەندى بە بەدەنيەوھ ھەبوايە و ھەرشىتىك لە نزيكەوھ وراستەوخۆ تەماسى دەگەل پىست وجەستەيدا ھەبوايە، ناسك وجوان و دلگىر بوو، ئەوھندەى بايەخى بە خۆى و بە جەستەى خۆى دەدا، بايەخى بە ژىنگە و دەوروپەرى خۆى نەدەدا.

وھختايەك ئەوى بەجىھىشت وھكو جارەكەى پىشوو، ھەمان ھەستى حوزورى ھەمىشەىي ئەو، ھاوزەمان دەگەل جۆرە خەيال و وھمىكدا لە زەنيا مایەوھ و مەيى. بەبى قەرارى و دلەراوكتىيەكى زۆرەوھ چاوەروانى ئەو پۆژەى دەکرد كە قەرار بوو لە خوارنگەى رىچ پىكفە شام بخۆن. ھەرچەندە شىيان و ئىمكاناتى مادىي ھىشتا ئەو نەبوو كە دەستى جلكى شەوانەى شايستە بۆ خۆى بگرىت، دووبارە دەستى جلكى بەكرى ھىتا و چەند خولەكىك زووتر لە كاتى ديارىكراو گەييە خوارنگەكە.

بردىان بۆ نھۆمى دووھم، ژوورۆچكەيەكيان نىشاندا كە دىوارەكانى بە پەردەين قرمز داپۆشرا بوون، تاقە يەك پەنجەرەى تىابوو كە پوو لە گولگەشت و بولقارەكان دەكرایەوھ.

مىژىكى چوارگۆشە بۆ چوار كەس. ئامادەكرا بوو. پەردەى سەرمىزەكە ھىندە سەپى و برىقەدار بوو، ئاوى چاوى دەبرد، دەتگوت كریمی لىدراوھ، پەرداخەكان، چەققو وچەتالەكان، تەباخى تايبەتى گەرم راگرتنى خواردنەكە،

له بهر پوناکی دوازه شهمانی نیو دوو شهمدانی بهرزدا،
دهدره وشانه وه.

له ده ری پی پنجه ره که دا، په له یه کی که سکی گه وره
ده بینرا، که ره نگدانه وه و سیبهری گه لای دره ختیک بوو که
له بهر تیشکی تووندی کابینه تایبه ته کانی خوارنگه که دا
دهدره وشایه وه.

دوروا، له سهر قه نه فه یه کی پایه کورتدا پو نیشته، بهرگ
و پرده ی سهر قه نه فه که له هه مان پارچه ی قرمزی قه
دیواره کان بوو. سپرینگه سواوه کانی قه نه فه که، له ژیر
قورسی بهدنه یا، به جوړی پوچوون، وای زانی که وتووه ته
چالیکه وه. له سهرانسهری خوارنگه که دا دهنگی تیکه ل و
پیکه ل و ژاوه ژاو ده هاته گوئ. هه مان دهنگه دهنگ و
ژاوه ژاوی تایبه تی نه و خوارنگه گه وره و جه نجالانه بوو که
به سه ده می پیکدادانی قاپ و که وچک و چه قو و چه تالان،
دهنگی پای هاتوچوی بله زی پیشخزمه ت و شاگردان به سهر
کومباری پاره وه کان و دهنگی کرانه وه ی دهرگای کابینه و
ژووره تایبه تی هه کانه وه دروست ده بوو.

یهک سات بهر له داخستنی نه م دهرگایانه، چه و گفت
وگوئی نه و مشته ریپانه ی له م ژوور وچکانه دا مژوولی
نانخواردن بوون ده هاته گوئ. فورستی، که وه ژوور که وت،
به شیوازیکی خو مانه و یه کمالی و دلسوزانه ی نه وتووه، که
هه رگیز له ئوفیسی پوژنامه که دا نه مه ی لی نه بیینی بوو، هات
به لایه وه و ته و قه ی ده گه لدا کرد و گوتی: - خانمه کان پیکه وه
دین. نه م شام خواردنانه زورخوشه.

نه وسا ته مه شایه کی میزه که ی کرد، داوای له
گارسونه که کرد، چرا گازیه که ی قه د دیواره که بکوژینیته وه،

تاکینکی په نجره که ی داخست تا ته وژمی بایه که لینی نه دات، شوینیکي دور له ته وژمی بایه که ی هه لېژارد و پوښت.

- ده بی زور ټاگام له خو بیت. مانگیک بوو حالم باش بوو، نه وه چهند پوژیکه دووباره گرفتار بوومه ته وه. پیموایه سی شه ممه ی رابردوو، که له ته مه شاخانه که هاتمه دهره وه، سه رمام بوو.

گارسون باشیه که، دهرگای کرده وه و جوو ته ژنی گنج وه ژوور که وتن، هه لېه ته، توږ به پوخسار، به په نهانی، به دزییه وه، به رهفتاری رازنامیزه وه، که خانمان له و شوینانه دا دهینوینن هاتنه ژووره وه، نه و شوینانه ی که ژوانگه ی دیداری په نهانی و گومان لیکراون.

که دوروا، سلاوی له خانم فورستیه کرد، ژنه ی گنج، به سه ریا بولاندی که چیت نه هاتووته دیده نی، نه وسا ليو به خنده، پوویکرده دوسته که ی و له سه ری پووی: - ده ی دیاره، خانم دوماریل به سه ر مندا په سند ده ده ی. بو دیتنی نه و وهختت به زیاده وه هه یه.

وهختایه ک نه و دووانه ش پوښتن، گارسون باشیه که، لیستی شه رابه کانی نیشانی فورستیه دا. خانم دوماریل گوئی: - نه م پیاوانه هر شه رابیکیان ده وی بویان بینن، به لام نیمه هه ردووکمان شامپانی ده خوینه وه، شامپانی زور عال و ته زی، هه لېه ته سووکیش بی نه ک جوړیکی دی.

وهختی گارسون باشیه که پووی، به دهم پیکه نینیکي هه یه جان نامیزه وه گوئی: - نه مشه و دمه وی مه ست بم. ټاهه نگیک به رپا ده که یین، ټاهه نگ نه گالته.

فورستیه، که ده تگوت گوئی له و نه بوو بوو پرسى: - بو ټیوه ناخوش نییه نه م په نجره یه دابخه م؟ قهیدی نییه نه م

په نجره په دابخه؟ چنه د رۆژنيکه سينگ په شهکه م سهری هه لداوه ته وه.

- نا، به هيچ جوړی.

چوو تاكه نيمچه كراوه كهی په نجره كهشی داخست و
ئوسا به روخساری ئاسووده و ئارامه وه دانیشه ته وه.
ژنه كهی قسهی نه ده كرد، پیده چوو له فكران راچوو بی،
سهری داخستوو و لئو به خنده چاوی بری بووه
په رداخه كان، لهو جوړه زه رده خه نانهی كه به پواله ت وه عد
ده دن و به كرده وه ئه نجامی ناده ن.

ئو سه ده فانهی ئوستاند (ئوستاند: به ندره نيکه له
باكوری به لچيكا، كه وتوو ته كه نار ده ریای باكوره وه) كه
پيشخزمه ته كه ده يه پنهانه سه رمیزه كه، نهرم و ناسك بوو، له
گوپچكي بچوك ده چوون كه له قالبی سه ده فه كان نرابی و
وهكو ئاوی نه بات سویر مه زه له نیو دهما، له ن یوان زمان
و مه لاشوودا، ده توایه وه.

دوای سوپ، گارسونه كه قزل ئالای په مهی په رنگی له
به رده میاندا دانا، كه له په رنگی پیستی كیزانی گهنج ده چوو،
ئوسا میوانه كان ده ستیان به قسان كرد.

هوه لچار قسه وباسه كه یان له سهر هه را وه نگامه یه ك
بوو كه ژنيكي ئه شرافی نابوو یه وه. په كيك له دۆستانی
میزه كهی، له كاتی شیو خواردنا، ئهوی له یه كيك له م
ژووره تاییه تیانهی خوارنگایاندا غافلگیر كردبوو.

فورستیه، زور به م رووداوه پيكنی، جووته ژنه
كه نجه كه گوتیان كه ئه م كابرا هه له وه ره بی ئاپرووه،
شوقارينيكي بوده له و خویری بووه. دوروا پشتگیری قسه كانی
ئوانی كرد و به دهنگی به رز گوتی كه ئهركی پیاو له و جوړه

هه‌لویست و حالانه‌دا، چ پۆلی له مه‌سه‌له‌که‌دا هه‌بێ، چ پازقان بێ و یان ته‌نیا شایه‌د بێ، ئەمه‌یه‌ که وه‌کو مردوویه‌ک ده‌می تینکنی و بیده‌نگ بێ. ئەوسا له سه‌ری پۆیی:

- ئەگه‌ر بمان توانیبا، پازی یه‌کدی بپاریزین، ژیان چه‌ند جوان و خۆش ده‌بوو. ئەوه‌ی زۆربه‌ی کات یان هه‌میشه‌ ژنان له هه‌ندێ کاران ده‌کات، ترسه‌ له که‌شف بوونی پازه‌کانیان.

ئەوسا لێو به‌ خه‌نده‌ له سه‌ری پۆیی: - مه‌گه‌ر وانیه‌؟ گه‌لێکیان ئەگه‌ر نه‌ترسابان، ئابروویان به‌ یه‌کجاره‌کی ده‌رژێ و ناویان ده‌زپێ و ناچار ده‌بن له پیناوی شادمانیه‌کی کورت موده‌تدا، روندکی خه‌م و په‌شیمانی بپزێن، ئاماده‌ بوون له هه‌نبه‌ر پابواردن و هه‌وه‌سه‌تکی ناگه‌هانی، له‌زه‌تێکی تیز تێپه‌ر و خیرای یه‌ک سه‌عاته‌ و خه‌ونێکی عاشقانه‌دا راده‌ست بن!

هه‌نده‌ به‌ ئەرخایه‌نی و متمانه‌وه‌ ئەو قسانه‌ی ده‌کرد که‌ بۆ ئەوانی دیکه‌ش سه‌یرایه‌تی ده‌کرد، ده‌تگوت داگۆکی له‌ حاله‌تێکی تاییه‌تی، حال و هه‌لویسته‌تکی تاییه‌ت به‌خۆی ده‌کات، وه‌کو ئەمه‌ بوو که‌ بلیت: ' ئەگه‌ر ئەم شته‌ له‌ گه‌ل مندا پوویدا، هه‌رگیز له‌ قاو نادرێ. ئەگه‌ر باوه‌ر ناکه‌ن وه‌رن تاقیم بکه‌نه‌وه‌.'

جووته‌ ژنه‌ گه‌نجه‌که‌ چاویان تێپه‌ری بوو، به‌چاو پشتیوانیان له‌ قسه‌کانی ئەو ده‌کرد، به‌په‌راێ وان قسه‌کانی دروست بوون و بیده‌نگیه‌که‌یان خۆی له‌ خۆیدا، ئیعترا‌فکردن بوو به‌وه‌ی که‌ ئەخلاق‌ی بته‌وی پارسیان، ئەگه‌ر دلنیا‌بن

رازیان بلاو نابیته وه و ناویان نازرئ، ناتوانی بو ماوه یه کی زور له ههنبر وه سوه سه دا بهرگه بگرئ.

فورستیه که لاقینکی له ژیر خویدا دانابوو و به نیمچه پالکه وتنیکه وه له سهر قه نه فه که دانیشتبوو و دهستمال سفره که ی ته پاندبووه یه خه ی ئیله که که یه وه تا جله کانی پیس نه بن، به دم پیکه نینیکی گوماناوییه وه گوتی:

- ئرئ، هه لبه ته ژنان، ئه گهر دئنیابن ئابروویان نازرئ، زور کاران ده که ن! وای به حالی میرده کانیان، داماو خوتان میردینه.

ئه وسا هاتنه سهر باسی عه شق. دوروا، بیته وه ی عه شق به شتیکی ئه به دی بزانتیت، باوه ری وابوو، عه شق ده شیت تا ماوه یه کی زور به رده وام بیت و بییت به په یوه نندییه کی دۆستانه ی مه حبه ت ئامیز و متمانه دار له نیوان دوو که سدا، په یوه نندی فسیولوجی و به دهنی جگه له دووپا تکردنه وه ی په یوه نندیانی پئشووتر هیچی دیکه نییه. به لام زور له هه سوودی و غیره ی به ئازار، کاره ساتبار، هه روا هه نگامه و قه رقه شه به رپا کردن و هه ندیک هه قاره ت که زور به ی کات ده گاته لیکدا بران و ده ست لیکدی به ردان، په ست و تووره ده بوو.

وه ختایه ک له قسه کانی بووه وه، خانم دوما ریل ئاهینکی هه لکیشا وگوتی:

- به لئ، ئه مه تاقه شتی بایه خداری ژیا نه و، ئیمه مانان هه میشه به هه نجه ت و داوا و چاوه پروانییه نابه جی و نه شیاوه کانمان تیکی ده دهن.

خانم فورستیه که یاری به چه قوکه ی ده کرد گوتی:--
به لئ... به لئ... زور چاکه ئینسان خوشه ویست بن.

وادهاته بهرچاو بیروخه یالی بۆ شوینانی دوور فریوه
و بیر له شتانیک دهکاتوه که زاتی گوتنیانی نییه.

چونکه هیشتا خواردنه ئەسلیه که نه هینرابوو، ئیدی به
خواردنه وهی قومیک شامپانی یان پروه برژاوه که ی نانهکان
خویان دهخافلاند. بیری عه شق به خاوی و به شیوه یه کی له
پاریزه هاتگ ده خزایه بوونیا نه وه، به ره به ره روحیانی له
سه مه ستیدا نقوم ده کرد، وه کو ئەم شه رابه زه لال و
هه لچووه ی که دلۆپ دلۆپ ده چۆرایه گه رویانه وه، خوینی
ده هینانه کول و جۆش و روحیانی ئاشوفته ده کرد.

ئهنجام گارسۆنه که خواردنی هینا، بریتی بوو له
مه خله مه، نه رم و زوو هه رس، له سه ر گیای مارچینوه ی
وردکراو و ناسک ته خت کرابوو. (مارچینوه: گیایه کی
به هاره یه هم خۆراکییه هم ده رمانی.)

فورستیه گوتی: " به هبه، عه جه ب خواردنیکی به له زه ته! "
و به هینواشی دهستی به خواردن کرد. گوشته نه رم و
مارچینوه وردکراوه که ی که کرابوو به هه ویر، زۆر به
تاسوقه وه ده خوارد.

دوروا، له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: - من، کاتن که
ژنیکم خۆشده وئ، هه رچییه کی له ده ورو به ر بن له به رچاوم
ده سه رپیته وه.

ئەم قسه یه ی به یه قینی ته واوه وه ده کرد و له هه مان
کاتدا له خۆشی مه جلیسه که و خواردنه به له زه ته که، ته واو
وه جۆش هاتبوو.

خانم فورستیه، وه کو یه کیک که ئەم بابه تانه ی به لاوه
گرینگ نه بی له بن لیوانه وه گوتی:

- هیچ شادمانییهک له یهکه مین تهوقه ی ئه فینداری
بالا تر نییه، وهختی یه کینک له یه کینک ده پرسیت: "خوشت
دهویم؟" و ئهوی دی وهلام ده داته وه: "به لئی خوشم دهوئی."

خانم دوماریل، که پینکه که ی تا دواچۆر هه لدا بوو، به دهم
دانانی په رداخه به تاله که وه له سه ر میزه که، به شادییه وه
گوتی: - من باوه پم به عه شق و قیانی ئه فلاتوونی نییه.

هه مووان، به نیگای هاروژاوه وه، به دهم پشتیوانی
کردنی ئه م بۆچوونه وه، ده ستیان به نوکته بازی کرد.

فورستییه، لاقه کانی له سه ر قه نه فه که راکیشان و
دهسته کانی لیکدی بلاوکردنه وه و له پشته وه خستنیه سه ر
گۆشه کانی سه ر قه نه فه که و به راویژیکدی جدی گوتی: - ئه م
راشکاو یهت ئه وه ده سه لمینتی که تو ژینکی ئه هلی کرداریت
نهک ئه هلی قسان. باشه ده شیت ئه و پرسیارهت لیبرکی که
بۆچوونی جه نابی دوماریل له م پوه وه چیه؟

ژنه ی گهنج، به په ستیه وه شاننه کانی هه لته کاندن و
ئه وسا به ئه سپایی به روون و په وانی گوتی:

- جه نابی دوماریل، له مباره یه وه هیچ بۆچوونیکدی نییه.
ئه و جگه... جگه له پاشمله گۆبی و ئیرادگرتن، هه چی دی له
ده ست نایهت.

قسان له تیوریانی به رزه وه ده رباره ی عه شق و قیان،
ها ته سه ر دنیا ی به رینی بی په روایی شه رمامیز.

نۆره، نۆره ی قسانی مانادار و به تو یکلان بوو،
هه لدا نه وه ی پوو به ندان به کۆمه کی وشه و په یقان، وه کو
هه لکردنی ته نووره، له ده می به کاربردنی، فیل و که له کی
گوفتاری، پرکیشیانی ناسک به چه مک و مانایانی

په‌نهانییه‌وه، قسه‌ی به دوتویکل و دووزه‌ردینه، ئەو وینه پروتانه‌ی که له رینگه‌ی دهربرینی پۆشراوه‌وه به‌رجه‌سته ده‌کران و دیمه‌نی خیزایان له به‌رچاوا به‌رجه‌سته ده‌کرد که به زمان نه‌ده‌هاته دهربرین و عه‌شقی په‌نامه‌یه‌کی و ناراسته‌وخۆ به‌خه‌لکانی ئەهلی رابواردن، نیشانده‌ده‌ن، جۆره‌ته‌ماسیکی ناپاک و په‌یوه‌ندی جه‌سته‌یی، له میان هه‌موو هه‌سته‌ په‌نهانه نه‌نگینه‌کانه‌وه، به تاسه‌ی هاوئامیزییه‌کی جه‌سته‌یه‌وه.

خواردنی سه‌ره‌کی دووهم، که‌وی برژاو و هه‌وێرده بوو. ئەوسا تۆکی فه‌ره‌نگی، ئەوسا جگه‌ری قیمه‌کراویان ده‌گه‌ل کاهودا، له قاپیکی زه‌لاته‌ی گه‌وره‌دا، تیکه‌ل کردبوو، له قه‌وزه‌ی سه‌وز ده‌چوو. له هه‌موو ئەم خۆراکانه‌یان خوارد، به‌بیئه‌وه‌ی هه‌ست به‌تامیان بکه‌ن، یان هه‌ست بکه‌ن که خه‌ریکه‌ شتی‌ک ده‌خۆن، ئەوه‌نده سه‌رقالی ئەو قسانه بوون که ده‌یانکرد، حال و هه‌وای عه‌شق ئەوه‌نده‌ی سه‌رمه‌ست کردبوون، ئاگایان له تام وله‌زه‌تی خواردنه‌کان نه‌ما‌بوو.

ژنه‌کان، نها، قسه‌ی بی په‌رده‌یان ده‌کرد، خانم دو‌ماریل، به‌جورئه‌تیکه‌وه که زیاتر له هارپوژاندن ده‌چوو قسه‌ی ده‌کرد و خانم فورستیه، به‌پاریزیکی دلگیره‌وه، هه‌ولیده‌دا، له گو‌فتاریا، له پینکه‌نین و بزه‌کانیا، له هه‌موو ئەو ره‌فتارانهدا که پیده‌چوو به‌زمان ده‌ریان بپه‌ی، میانه‌ره‌و بی و میانه‌ره‌وی بکات.

فورستیه، که نها، نیمچه پالکه‌وتنیک پالکه‌وتبوو، پیده‌که‌نی، خواردنی ده‌خوارد، فه‌خارنی ده‌خوارده‌وه و

ھەندىك چار قىسى ھىندە بېپەردەى دەكرد كە ژنەكان لە ناخا يان بە پروالەت رادەچلەكىن وسوور دەبوونەوہ و بۆ ماوہى دوو سى چركە تەرىق دەبوونەوہ و سەريان دەبەرخۆ دەنا. وەختىك قىسەيەكى سووك و نەنگىن و گۆساخانەى دەكرد، يەكسەر لە دوای قىسەكەى دەيگوت: " حالتان باشە؟ ئەگەر بەمجۆرە لە سەرى بېرۆن، كارى گەوجانەتان لى سادر دەبىتت. "

مىوہ وشىرىنى و محەلەبى و جەليان ھىنا و پاش ئەوانە قاوہشيان ھىنا. ئەو ليكورەى كە دوای ئەوہ خوارديانەوہ، ھىندەى دى رۆحى ھاروژاويانى، ھىنايە جۆش.

خانم دومارىل، وەكو لە ھەوہلى دانىشتنەكەدا رايگەياندبوو، مەست بووبوو، خۆشى بەھەمان ناسكى پېرشادمانى ژنىكەوہ كە ھەولدەدا، لە بەردەم مىوانەكانيا خۆى شاد و شەنگول نىشانىدات و دلپان خۆشبات، دانى بەم مەستىەى خۆيدا دەنا.

خانم فورستىە نھا بىدەبگ بووبوو، دوروا، كە بە تەواوى ھاروژابوو، لە ترسى ئەوہى نەبا دەستەكەى بكەويتەروو، زىرەكانە بىدەنگى ھەلبژاردبوو.

ھەموو دەستيان بەجگەرەكىشان كرد، فورستىە لە ناكاوا كەوتە كۆكىن. كۆكەكەى ھىندە تووند بوو، كە گەرووى خەرىك بوو بدېئ. رۆخسارى سوور ھەلگەرايوو، ئارەقە نىشتبووہ سەر ھەنيەى و سەرى وە ژىر دەسمال سەفرەكەيدا كردبوو. وەختايەك كۆكەكەى ھىتور بووہوہ، بە قەلافەتىكى توورپوہوہ، بەدەم خوتە وبۆلەوہ گوتى: " ئەم دەعوەت و ئاھەنگانە بۆ من باش نىيە، بۆ من نابىت، زۆر

که و جانیه. هرچی خوشبیه کی بینی، به هوی
نه خوشبیه که یه وه، که دستبهرداری نه ده بوو، له کونه
لووتییه وه هاته دهره وه.

- با برۆینه وه بۆ ماله وه.

خانم دوماریل، زهنگی لیدا و به گارسونه که ی گوت
لیستی حساببه که بیئت. لیستی حساببه که زوو به زوو هینرا.
ویستی بیخوینیتته وه، لی ژماره کان له بهرچاویا ده خولانه وه،
کاغه زه که ی دایه دوروا و گوتی:

- هانی، له جیاتی من حساببه که بده، چاوم هیچ
نابینیت، به ته واوه تی مهستم.

له هه مان کاتدا جزدانی پاره که شی دایه دست دوروا.
کۆی حساببه که سه د و سی فرانک بوو. دوروا حسابی
کرد، ئه وسا دوو ئه سکه ناسی له جزدانه که ی خانم دوماریل
دهرهینا و دایه گارسونه که و باقی پاره که ی لیتوهرگرتته وه و
به دهنگی نه وی پرسی: - چهند به خشیش بۆ گارسونه کان
داینه م؟

- به که یفی دلی خۆت، من نازانم.

دوروا، پینچ فرانکی خسته قاپه که وه، که جزدانه که ی
ده دایه وه به خانم دوماریل، پرسی: - ده ته وی بته گه یه نمه وه
مالی؟

- ئا، ئه دی چی، ناتوانم ماله که ی خۆم بدۆزمه وه.
ته وقه و خاترخوازیان له گه ل فورستیه و ژنه که یدا کرد
و دوی که میک دوروا، ده گه ل خانم دوماریل دا، له نیو ئه و
گالیسکه یه دا که بۆ مالی دهردنه وه، به ته نیا مایه وه.

دوروا، له م کابینه چکوله سرگیراوه دا که جارچار
 روناکی گلویی سرجادهکان دهیدا له ناوی و رۆشنی
 دهکردهوه، خوی له ژنه ی گهنج ته واو نزیک کردهوه، له سر
 جلهکانیهوه هستی به گهرمی به دهنی ژنه ی تاین دهکرد،
 تیامابوو چ بلیت، هیچ قسه یه کی بۆ نه دهات. ههرهیچی هیچ،
 مهیل و ئاره زووی له باوه شگرتنی ژنه ی تاین، زهینی ئیفلیج
 کردبوو.

به خوی گوت: ئه گهر زات وه به رخۆ بنهم و دهستی بۆ
 ببه م، چ دهکات؟ یادی ئه و قسه بن پهردانه ی که له سر
 میزی خواردنه وه که کرابوون جورئته ی پنده به خشی، به لام
 له هه مان کاتدا، ترسی ئابروو چوون، قه له می دهست و پنی
 دهشکاند.

خانم دوما ریل " ش هیچ قسه یه کی نه دهکرد، بن جووله
 له سووچیکی گالیسکه که دانیشتبوو. دوروا، ئه گهر پرشنکی
 چاوه کانی، که ههرجاری تیشکی گلویی شه قامه که دهاته
 ژووری، نه دیتبا، وای ده زانی خهوی لیکه وتوو.

له دلی خۆیدا ده پیرسی: " ئاخۆ بیر له چی دهکاته وه؟ "
 ههستیده کرد نابن هیچ قسه یه ک بکات، بچووکتین وشه یه ک
 که بیده نگیه که ی بشله قاندا، دهیتوانی، ههلی سه رکه وتنی له
 دهست بدات. به لام جورئته و زاتی هه لویستیکی ناگهانی
 و زبریشی له خۆیدا نه ده بینی.

له ناکاوا ههستی کرد، لاقی خانم دوما ریل، تهکانی خوارد،
 تهکانیکی وشک و تووره، زاده ی بن سه بری، پهنگه زاده ی
 داوای نه جامدانی کاریک بووین. ئه م جووله که م و
 به ئاسته م ههست پیکراوه، سهراپای هیتایه له رزه، له ناکاوا

ئاوړې ليدايه وهو له باوهشى گرت. به دهم له دهمى گهړا و به دهست له بهدەنى.

خانم دوماريل، هاوارىكى سووكى كرد، ويستى له جى خوى ههستيت، ئه و له خوى دوور بخاته وه، به لام وادياربوو هيچ هيزىكى بهرگرى تيانه مابوو، بويه سووك وباريك رادهست بوو.

گاليسكه كه، زوو به زوو گه ييه بهرمانه كه ي خانم دوماريل و وهستا.

دوروا، كه غافلگير بوو بوو، فريا نه كه وت قسه يه كى عاشقانه ي به گويدا بدات، سوپاسى بكات و عه شقى وه فادارانه ي خوى بۆ دهربرئ. ويزاي ئه مهش، خانم ' دوماريل ' ش نه ده جوولا، هه لنه دهستا و دابه زيت، ده تگوت گيژومه نكي ئه و شته بوو كه پرويدا بوو. هه نكي دوروا، ترسا عه ره بانچه كه، گومان له بى جووله ييه كه ي ئه وان بكات، له گاليسكه كه دابه زى و دهستى دريژ كرد تا يارمه تى ژنه ي گه نج بدات، كه دابه زيت.

خانم دوماريل، به لاره لار و بيته وه ي چ قسه يه ك بكات دابه زى. دوروا، له زه نكي دا، وهختى دهرگا كرايه وه، به راويزيكي له رزوك پرسى: ' ده توانم كه ي بتيينم؟ '

خانم دوماريل، له بن ليوانه وه و هينده به ئه سپايى، كه به ئاسته م ده نكي ده بيسترا، گوتى: ' سبه ي نيوه رۆ وه ره پيكه وه فراقين بخوين. ' ئه وسا له هاما جى نيوه تاريكى راره وه كه دا ديار نه ما و دهرگا گه وره كه ي ئه پارتمانه كه ي له دواى خويه وه داخست، ده نكي داخستنى دهرگا كه وه كو ته قينى توپ و له ناو ئاپارتمانه كه دا ده نكي دايه وه.

دوروا سەد سووی بە گالیسکەچیپەکه دا و پاشان بە
هەنگاوین لەزگین و سەرکەوتوانە و، بەدلی سەرپرێژ لە
خۆشحالی، بەپێیان کەوتەپێ.

سەرەنجام توانی بووی بۆ خۆی ماشقەیهک پەیدا بکات،
ژنیکی سەر بە چینه بالاکان، لە چینیکی خوشگوزەرانی
پاریسی، چەند بە ئاسانی و بەجۆریکی باوەر نەکردەنی بەم
ژنە گەیی بوو.

تا ئەو کاتە وای ویناکردبوو، تەنیا بۆ ئاشنا بوون و
وەدەست هێنای دلی یەکنیک لەم بوونەوەرە جوان و
دلرفینانە، پیتشەکی و زەمینه‌سازییەکی یەجگار زۆر پێویستە،
چاوەروانی زۆر و لەبن نەهاتگ، مجامەلە و ئەتەکتیزانی
تایبەتی و زیرەکانە، پەیف و گەفت و لەفتی عاشقانە، دیاری
وسەوقاتی دان پێویستە، کەچی نەها لە ناکاوا، بەکەمترین
هەول، یەکەم کەس کە بەردەستی کەوتبوو، رادەستی ئەو
بووبوو، بە خیراییەکی ئەوتۆ رادەستی بووبوو کە هیشتا
باوەری نەدەکرد، گێژ و حەپەسا بوو.

بەخۆی گوت: "مەست بوو. سبەینی مەسەلەکە
بەجۆریکی دی دەبێ، دەمخاتە گریان." لەم بیرە نیگەرانی
بوو. ئەوسا دووبارە بەخۆی گوت: "بەلام نا، گرینگ نییە.
ئێستا کە بەدەستم هیناوە، دەزانم چۆن دەپارێزم، لە
دەستی نەدەم."

لە سەراییکی تیکەل و پیتکەلدا، کە ئومێد و هیواکانی
تیایدا سەرگەردان بووبوو، ئومێد بە شۆرەت و پیتگە.
بەسەرکەوتن، بە عەشق و قیان، ئابلوقەیی دابوو، لە ناکاوا
بینی کۆمەلیک لە ژنانی خوشپۆش و تەرپۆش، جوان،

دەولەمەند و دەستپۇر، ۋەكو چۆن لە كۆتايى نامايشدا ھەموو ئەكتەرەكان دىنە سەر شانق، بەو ئاۋايە، لىو بەخەندە، لە بەرانبەريا تىدەپەپەن و يەك لە دووى يەك لە نىو ھەورين زىپىنى خەونەكانيا ئاۋا دەبن و ديار نامينن. خەويشى پىرپوو لەم خەونانە.

سبەينى ۋەختايەك خەريك بوو بە پليكانەكانى مالمەكەى خانم دوماريل دا سەردەكەوت، ھەندىك نىگەران و دوودل بوو. چۆن مامەلە دەگەل ئەمدا دەكات؟ ئەگەر ھەر پيشوازيشى نەكات چى؟ ئەگەر دەرگاي مالمەكەى لىنەكاتەو؟ ئەگەر وابنوئىنى ھىچ شتىك پووى نەداۋە؟.... بەلام نا، نەيدەتوانى ھىچ قسەيەك بكات، مەگەر تەنيا ئەۋەى بەچاۋا بداتەۋە كە لە نىوانياندا بوورى بوو. بۆيە داشى سوار بوو و بەتەۋاۋەتى بەسەر پەۋشەكەدا زال بوو. كارەكەرىكى ئەندام وردىلە دەرگاكەى لىكردەۋە. ھەمان سەروسىماى ئاسايى جارانى ھەبوو. ئىدى دلى ئاسوۋدە بوو، پىدەچوو بەت ھماى ئەۋەبى، كارەكەرەكە بەپوۋيەكى گىرژ و مۆنەۋە ببينى.

لە كارەكەرەكەى پرسى:- خانم حالى چۆنە، باشە؟
كارەكەرەكە بەرسقى دايەۋە:- بەلى ئاغا، ۋەكو ھەميشەيە.

ئەوسا دورۋاي بۇ ھۆلەكە پىنوئىنى كرد.
دورۋا، يەكراست چوو بۆلاى موغەيرىيەكە تا لە ئاۋىنەكەى سەروو موغەيرىيەكەۋە، تەمەشايەكى سەروقزى خۆى بكات، لە كاتىكا خەريك بوو لە بەر ئاۋىنەكەدا بۆينباخەكەى پىكەخست، چاۋى بە ژنە گەنجەكە كەوت كە

له ئاستانهی دەرگای هۆله که دا وهستا بو و تهمهشای ئهمی دهکرد.

دوروا، وای نواند ئهوی نه بینیه و ههردووکیان بهمجۆره بۆ چهند ساتیک بهر لهوهی ڕوو به ڕووی یه کدی بینهوه، له ئاوینه که دا کهوتنه تهمهشاگردنی یه کدی.

سه ره نجام دوروا، ئاو ڕی لای ئهوی دایه وه. ژنه ی گهنج له جیی خۆی نه جوولابوو، دهتگوت چاوه ڕوانی دهکرد. دوروا، به ره ولای ئه و ته کانی دا و به ده مه لالکینه گوتی: " چه ند م خۆش ده و ئی! که خۆشم ده و ئی! " خانم دوماریل، ده سه ته کانی لیک بلاو کردنه وه و که وته باوه شی ئه وه وه، خۆی پێوه نووساند، ئه وسای سه ری هه لبریی و یه کدی یان ڕامووسی.

دوروا، له دلی خۆیدا گوتی: " له وه ده سه ته مۆتره که وینام ده کرد. که واته ڕه وشه که باشه، هه یج شتی که له گۆرئ نییه. " ئه وسای که وته تهمه شاگردنی ئه و، به بیته وه ی هه یج شتی که بلیت بزه یه کی به ڕوویدا دا و له هه مان کاتدا هه ولیده دا، له نیگایدا عه شق و فیانیکی بیپایان ده ره ق به و بنوینیت.

خانم دوماریلش زه رده ی ده هاتی، له و زه رده و بزانه ی که ژنان خواست و ڕه زامه ندی و مه یلی ڕاده سه تبوونی خۆیانی له میانه وه نیشان ده دن. سه ره نجام له بن لیوانه وه گوتی: - هه ردوو کمانین. " لورین " م نارد بۆ نیوه ڕۆژه بچیت بۆ مالی یه کی که له هاو ڕیکانی. دوروا، ئاهه یکی هه لکینشا، ده ستی ماچ کرد و گوتی: - سوپاس، ده ته په رستم.

خانم دوماریل، به جۆری باسکی ئهوی گرت که ده تگوت
میژدیته، ئهوی بۆلای قه نه فه که برد و به دوو قۆلی له
سه ری پۆنیشن.

ده بویه سه ری قسان به وشه ین زیره کانه
وئه فسووناوی بکاته وه، لئ چونکه هیچی بۆ نه هات به ده م
ده مه لالکیتوه گوتی: - ئی، خو زۆر له دهستی من نارچهت
نیت؟

خانم دوماریل، دهستی خسته سه ر زاری و گوتی: -
بیده نگ به!

چاویان بپی بووه چاوی یه کدی و قامکه تینوو و
به جۆشه کانیا ن تیک هالا بوون. ماوه یه ک به و ده قه وه مانه وه.
- چهن د بیر وتاسهت ده که م.

خانم دوماریل، دووباره گوتی: "بیده نگ به."
له ژووره که ی ته نیشته وه، دهنگی ریزکردنی قاپ و
چه قو، له سه ر میزه که هاته گوی.
دوروا، هه ستایه سه ر پێیان.

- نامه وی به م راده یه لیته وه نزیک بم. دوورنیه خو م
پێ زهوت نه کری و کۆنترۆلی خو م له ده ست بده م.
له و کاته دا ده رگا کرایه وه و کاره که ره که گوتی: - خانم،
خواردن ئاماده یه.

کابرای گهنج به و یقاره وه دهستی دایه دهستی ئه و. پوو
به پرووی یه کدی دانیشن و دهستیان به نانخواردن کرد،
ته مه شای یه کدییان ده کرد و به رده وام به پرووی یه کدا
ده گرژینه وه. جگه له خو یان بیریا ن له هیچ شتیک یا ن هیچ
که سینکی دی نه ده کرده وه، غه رقی جه زمه و تاسه و شه وقی

خۆشهويستيهكى عاشقانه بوون كه خهريك بوو دهستى
پيڤهكرد. خواردينان دهخوارد، بهبى ئهوهى خواردنهكه
بدينن. دوروا ههستى كرد، پييهك، پييهكى بچووك له ژير
ميزهكهوه سؤراغى ئهوه دهكات. پييهكهى خسته نيوان
ههردوو پيى خۆيهوه و تووند گرتى.

كارهكهركه، بى خهه و خهيال دههات، دهچوو، قاپهكانى
دهگورپى، خواردينى تازهى دههيتنا، بيتهوهى وا بنويى كه
ئاگادارى هيج شتيكه.

وهختايهك له نانخواردن بوونهوه، گهپانهوه بۆ ناو
هۆلهكهو له سهه ههمان قهنهفه له تهنيشت يهكدييهوه
پۆنيشتن.

دوروا، بهره بهره خۆى له وههلهسوو وههولپهدها له
ئاميزى بگريت، لى خانم دوماريل، به نهرمى ئهوى له خۆى
دوور دهخستهوه و دهيگوت: - ئاگاداربه، نهبا يهكينك بيته
ژوورهوه.

دوروا له بن ليوانهوه گوتى: - كهى دهتوانم تۆ به تهنيا
بدينم و بهوپهپى ئازادى بليم چهندم خۆشدهويى؟
ژنهى گهنج، بهلاى ئهوا دانهويهوه و دهمى له پهناگووى
نا و گوتى:

- لهه پۆژانهدا، ديم بۆ مالهكهى تۆ و سهريكت
ليدهدهم.

دوروا، ههستيكرد سوور دهبيتهوه: - ئاخى دهزانى...
مالهكهى من... زۆر... زۆر پهپپووت و ههژارانهيه.
خانم دوماريل، ليو بهخهنده گوتى:

- قهیدی نییه. من بۆلای تۆدیم نهک بۆلای ماله کهت،
دیم تو بدینم نهک ماله کهت، بۆ دیتنی تو دیم نهک ماله کهت.
ئوسا دوروا، به پڑدیه وه لئی پرسى کهى دیت. خانم
دوماریل، پوژیکى له ههفتهى ئاینده دا دیاریکرد، لئ دوروا
به دهمه لالکیوه، به چاوانی دره خشانه وه لئی پارایه وه که
به روارى دیداره کهى هه ندی پیتتر بخت، له هه مان کاتدا به
پوخساری سوور هه لگه پراوه وه، نقوم له و خۆزیا و
هه وه سهى که له سۆنگهى ئەم نیوه پوژه دوو قۆلییه وه، له
لای دروست بووبوو، به تووندی دهسته کانی خانمی
دهگوشی.

خانم دوماریل، که دهیبینی ئەم پیاوه گه نجه به و هه موو
تاسه و تامه زرویییه وه لئی ده پارێته وه، زۆری له زهت دهیبینی،
له خۆشیان گه زگهز بالای ده کرد و جار جار به ناز و
کریشمه وه به روارى دیداره کهى پوژیک دیتایه پیتشه وه.
به لام دوروا، به رده وام دووباره ی ده کرده وه: " سبهى...
ده بلی سبهى... "

ژنه ی تاین، سه ره نجام قاییل بوو و گو تی: - باشه،
سبه ی، سه عات پینچ.

دوروا، ئاهیکى ئوخه ی هه لکیشا، ئوسا به ره فتاریکی
دلسۆزانه وه، وه کو ئە وه ی سه له های سال بی یه کدی بناسن،
به ئارامی، سه رگه رمی گوت و بیژ بوون.

دهنگى زهنگیک، رای چله کاندن و بله ز لیکدی دوور
که وتنه وه. خانم دوماریل له بن لیوانه وه گو تی: " ده بی لورین
بی."

منداله که، له ئاستانه ی ده رگا که وه به دیار که وت.
هه وه لجار له جیی خۆی چه قی، ئوسا به دهم لیک سوونی

دهسته كانیه وه و به دهم دیتنی دوراوه، به خوشحالی گوتی:
"ئا، بیل ئامی."

(بیل ئامی، Bil Ami : به مانای دوستی جوان، دوستی
نازیز دیت، به لام چونکه له دهقه که دا، وه کو ناوی تایبه تی
به کاربراهه، پنیویست ناکا پاچفه بکریت، بویه هر به بیل
ئامی هیلراوه ته وه.)

خانم دوماریل، دهستی به پیکه نین کرد.

- سهیره! بیل ئامی! لورین چ ناویکی لیناوی. منیش
لیره به دواوه، به بیل ئامی بانگت ده که م!
دورا، کچۆله که ی له سهر ئه ژنۆکانی دانیشانند و
مژوولی ئه و یاریانه بوو که له وه وه فیریان بووبوو.

بیست دهقیقه یه کی بۆ سهعات سن مابوو، ههستا، تابۆ
مه کۆی رۆژنامه که بروت. له سهر قالدرمه کان و له درزی
دهرگا نیمچه وازه که وه به ئه سپایی گوتی: "سهی، سهعات
پینج."

خانم دوماریل، به زهرده خه نه وه به رسفی دایه وه: "باشه
" و دهرگا که ی داخست.

ههرکه له کاری رۆژانه بووه وه، که وته بیرکردنه وه
له وه ی که بۆ پیشوازی ژنه ی گنج چون ژوره که ی
برازینیتته وه که نه داری و دهستکورتیه که ی توزی
بشاریتته وه. وای به بیرا هات هه ندی پیداوایستی جوانکاری
ژاپۆنی بکریت و به درزی دهنبوس به دیواره کانیه وه بنیت،
به پینج فرانکان، کۆمه لیک پارچه و ئه ته مینی بچوکی پر
نه خش و نیگار، باوه شینی بچوکی دهستی و دیمه ن و
مه نزه رانی کړی، هه ولیدا به وشتانه، په له و له که ی سهر

کاغز دیواریه‌کان که له هه‌موو کاتی پیستر دههاتنه
به‌رچاو، داپۆشیت و بشاریته‌وه.

کۆمه‌لێک وینه و دیمه‌نی ناسکی، که بریتی بوون له
به‌له‌می نیتو پروباران و، په‌روازی مه‌لان به ئاسمانی
سوورباوه‌وه، خانمانیک به جل و به‌رگی په‌نگاو په‌نگ و له
بانێژه و به‌ره‌ه‌یوانانه‌وه، جم و جولی پیاوانی په‌ش پیستی
کورت‌ه‌بالای ناو به‌فرانی به شووشه‌کانی په‌نجه‌ره‌که‌وه
چه‌سپاند.

ژووره‌که‌ی که ته‌نیا جینگای دانیشتن و نووستنی تیا
ده‌بووه‌وه، له که‌فله‌کونیکدا شیوه‌ی فانۆسیکی کاغزه‌زینی
په‌نگاو په‌نگی به‌نه‌خش و نیگاری جزراو‌جوۆری و ه‌رگرت.
جوان هاته به‌رچاوی، پاشماوه‌ی شه‌وه‌که‌ی به‌ برینی
ب‌النده‌ی سه‌ر ئه‌و کاغزه‌ په‌نگاو په‌نگانه‌ی که کپی بوونی و
به‌ چه‌سپاندنیان به‌دار و دیوار وین میچه‌که‌وه برده‌سه‌ر.

ئه‌وسا به‌ ده‌م شووتی دوور و درێژی قیتارانه‌وه خه‌وی
لینکه‌وت. سه‌به‌ی دوا‌ی نیوه‌پۆ، به‌ پاکه‌تی نان شیرینی و
بوتلیک شه‌رابه‌وه، له پۆژان زووتر بۆمال که‌پایه‌وه. بۆ
کپینی دووقاپ و دوو په‌رداخ ناچاربوو دووباره‌ برواته
ده‌ره‌وه. ئه‌و‌ش‌تانه‌ی له سه‌ر میزی ته‌والیته‌که‌ دانا،
خا‌ولییه‌کی له ژیریان راخست تا په‌له‌کانی سه‌رمیژه‌که
بشاریته‌وه و ده‌ست شوژه‌که‌شی له ژیر میژه‌که‌دا
شارده‌وه.

ئه‌وسا به‌ده‌م چاوه‌پوانییه‌وه پۆنیشت.

خانم دوما‌ریل، یه‌ک چاره‌ک دواکه‌وت، ئه‌وسا که‌ییه
جی، که چاوی به‌وینه‌کان و شته‌ په‌نگاو په‌نگه‌کانی قه‌د

دیواره‌کان و بن میچه‌که کهوت به سهرسامی گوتی:-
سهره، ماله‌کهت زور دلگیره، به‌لام خه‌لکانیکی زور له سهر
قالدرمه‌کان بوون.

دوروا، خیرا له باوه‌شی گرت و به هه‌شتاو
په‌رچه‌مه‌که‌ی سهر هه‌نیه‌ی له و دیو ئه‌و توپه‌وه که له سهر
روخساری دانابوو ماچ کرد.

دوای یه‌ک سه‌عات و نیو، دوروا، خانمی گه‌یاندنه
ویستگه‌ی گالیسکه‌ی کرئ له شه‌قامی روم. وه‌ختایه‌ک له
نیو گالیسکه‌ی که رۆنیشت، دوروا به‌چپه‌پرسی: "سئ شه‌ممه،
ئه‌م کاتانه؟"
"خانم دوماریل" ش گوتی:- "باشه، سئ شه‌ممه ئه‌م
کاتانه.

پاشان که دنیا تاریک بووبوو، سهری دوروای به هر
دوو ده‌ستان گرت، له په‌نجه‌ره‌ی گالیسکه‌ی که وه‌ بۆلای خۆیی
پراکشیا و ماچی کرد. وه‌ختایه‌ک یارۆی گالیسکه‌چی،
ئه‌سه‌په‌کانی به‌ر قامچی دا و گالیسکه‌ی خسته‌پئ، خانم به
ده‌نگی به‌رز گوتی: "خاترئ ته‌ بیل ئامی" و ئه‌سه‌په
سپیه‌که‌ی ژیر گالیسکه‌ی که هه‌لیکرده‌ چوارناله و گالیسکه
کۆن و شه‌ق و شه‌ره‌که‌ دوور که‌وته‌وه.

به‌ درێژایی سئ هه‌فته‌ی له‌وه‌ به‌ دواوه‌ دوروا هه‌ر دوو
سئ پۆژ چه‌لنیک، هه‌ندیجار پینش نیوه‌پرویان وه‌ه‌ندیجار
پاش نیوه‌پروان، خانم دوماریلی له ژووره‌که‌ی خۆیدا ده‌بینی.
پۆژنیک که‌ چاوه‌پروانی ژنه‌ی تاینی ده‌کرد، ده‌نگه‌ده‌نگ و
بۆله‌ بۆلنکی به‌رز له‌ سهر قالدرمه‌کانه‌وه‌ به‌رز بووه‌وه،
دوروا به‌ره‌و ده‌رگای ژووره‌که‌ی چوو. مندالیک ده‌گریا،

دەنگى توورپەي پياويك پرسى: " ديسان چى بوو، كە كولى گريانى لە جۆش ناكەوئ؟ " دەنگى زىقاو لە و ناخۆشى ژنيك بەرسقى داىەو: " ئەو ژنۆكە سەلئتەيەي كە دئت بۆلای پوژنامەوانەكەي نەۆمى سەرەو، خۆي لە نيكولاي داو و پەرتى كردوو تە سەر سەحنى قالدەرمەكە. وەكو ئەوەي خەلكى ناچاربن تەحەموولى ئەم ھەرزانە بكەن بەو پوودارىيە لەو سەر قالدەرمانە خۆ لە مندالى خەلكى دەدەن. دوروا، بەنيگەرانى چوو ژیورەو، چونكە گوينى لە دەنگى ورشە ورشى جلك و ھەنگاوى خيراوو كە لە نەۆمى خوارترەو بە ھەشتا و بە پليكانەكاندا ھەلدەگەپا.

دواي كەمىك، لە دەر كە درا، خيرا دەرگاگەي كردو و خانم دوماريل بە ھانكەھانك خۆي ھەلدایە ژورەو، ھەراسان و شپەرزە گوتى: - گويت لينبوو؟
- نا، لە چى؟

- لەوەي چۆن سووكايەتيان بەمن دەكرد؟
- كئ؟
- ئەو نەگبەت و بەدبەختانەي ماليان لە نەۆمى خوارەو ھەيە

- نا، چى بوو، كا بۆمى باس بكە.
ژنەي گەنج، بيئەو ھەي بتوانى يەك وشە بليت، دەستى بە ھەنسك ھەلدان كرد.

دوروا، ناچاربوو، كلاوكەي لە سەرى دابكەنئت، يەخەي كراسەكەي بكاتەو و لەسەر تەختەكە پالى بخات و دەستەسپرىكى تەپ لە سەر لاجانگەكانى دابنئت. ژنەي تايىن ھيشتا ھەر ھەنسكى ھەلدەدا. كەمىك دواتر ھيور بوو ھەو،

ته قییه وه و هه رچییه کی له دلدا بوو هه ره مووی هه لپرشت، به
رژدی داوای له دوروا کرد که هه ر ئیستا بچینه خواره وه و
ئه وانه دارکاری بکات و ته نانه ت بیان کوژیت.

دوروا، به رده وام دووباره ی ده کرده وه: * ئاخو ئه مانه
کرینکار و گوندین. تو بیهینه به رچاوی خوت ئه گه ر ئینسان
ده گه ل ئه مانه دا تیگی ریت، رپی ده که ویته لای پولیس و دادگا،
ئاخر باش نییه ئینسان خوی ده گه ل ئه وانه دا توش بکات. *
خانم دوما ریل، بیرری له شتیکی دی کرده وه: * نها چی
بکه یین؟ من ناتوانم چیتر بو ئیره بینم. * دوروا، به رسقی
دایه وه: * ئه مه زور ئاسانه، ماله که م ده گوازمه وه. *
ژنه ی گهنج له بن لیوانه وه کوتی: * به لام ئه م کاره
زوری پنده چی.

پاشان له ناکاوا، چاره یه کی دی به میشکیا هات و به
دلره قیه کی کوت وهر کوتی:

- نا، گوئی بگره، خوم ته گبیری ده که م، ئه مه دابنه بو
من و تو هه قی هیجت نه بیت، سبه ی به یانی * ئابی یه کی
بچووکت * بو دهنیرم.

مه بهستی له * ئابی بچووک * ئه و بروسکانه بوو که له
سه ر کاغه زی شینباو له پاريسه وه بو ئه ملا و ئه ولا فری
ده کران.

زور دلای به م بیروکه نویناوه ی خوش بوو ویرای
ئه وهش نهیده ویست بیروکه که ی به دلداره که ی بلیت و
هه زار و یه ک ناز و کریشمه ی پینفرۆشت.

له هه مان کاتدا، که له رویشتنیا به پلیکانه کاندایه گه ر
هینده په ست و نیگه ران بوو که ههستی ده کرد زرانیه کانی

دەلەرزىن و بە ھەموو كىشى خۆيەو، خۆى دابوو بە سەر بازووى دلداره كەيدا. لە سەر پليكانەكان تووشى كەس نەبوون.

سەبەى بەيانى دوروا درەنگ لە خەو رابوو. تا نزىكى سەعات يازدە ھىشتا لە نىو جىدا بوو، كە پۆستەچى، ئەو بروسكەيەى بۆ ھىتا كە خانم دوماريل، بەلئىنى دابوو بۆى فرى بكات.

بروسكەكەى كردهو و خوئىدىيەو:

" قەرارى دىدارمان وەكو ھەميشە سەعات پىنجى دواى نيوەپۆيە، ژمارەى ۱۲۷، كونستانتىنويل. تاقىبى ئەو شوقەيە دەكەى كە خانم دوروا بە كرىى گرتوو.

" كلو، ماچت دەكەم."

سەرى سەعات پىنج، خۆى بە ساختمانىكى گەرەى موبيلەكراوا كرد و چوو بە سۆراخى دەرگاوانەكەو:

- خانم دوروا، لىزە شوقەى بە كرىى گرتوو؟

- بەلئى قوربان.

- دەتوانى بىزەحمەت شوقەكەيم نیشانبدەى؟

كابراى دەرگاوان كە ئەزموونى دەگەل ئەم جۆرە ھەلوئىستانەدا كە، دەبوا زۆر وريابى، ھەبوو، نىگايەكى دورواى كرد، كليلىكى لە نيو پىزى كليلەكان ھەلئازد:- تو جەنابى دورواى؟

- بەلئى قوربان، ئەوم.

بە كليل دەرگاى شوقەيەكى دوو ژوورى نھۆمى خوارەوھى، كە پوو بە پوو ژوورەكەى خۆى بوو، كردهو.

دیواره‌کانی هۆله‌که، به کاغەز دیواری مەیلە و تازەیی،
بەنەخشی و نیگاری گەلا ولق و پۆپین درەختانەوه،
پۆشرا بوو. قەنەفەیه‌کی تیا بوو که له داری ئاکاژو
دروستکرا بوو، بەرگە‌که‌ی سه‌وزیکی گول زەرد بوو،
مافوریکی گولداری ته‌نکی تیا راخرا بوو، ئەوه‌نده ته‌نک بوو
که پیاو له سه‌ر مافووره‌که‌وه هه‌ستی به ره‌قی ئەرزەکه
ده‌کرد.

ژووری نووستنه‌که هینده بچووک بوو که ته‌خته
خه‌وه‌که سی چاره‌کی ژووره‌که‌ی پرکرد بوو. ته‌خته‌خه‌ویکی
گه‌وره بوو، ته‌خته‌خه‌وی تاییه‌تی ئەو مالانه بوو که به کەل
و پەل و ناو ماله‌وه به‌کری ده‌درین و درێژییه‌که‌ی له‌م
دیواره‌وه ده‌گه‌یه ئەو دیوار، په‌رده‌ی ئەستووری شینباو به
هه‌ر چوار ده‌وریدا درابوو، لیفه‌یه‌کی ئاوریشمی سووری به
په‌له‌په‌له‌ی گومانای پێدا درابوو.

دوروا، نیگه‌ران و نارازی له دلی خۆیدا گوتی: " ئەم
ماله زۆرم له سه‌ر ده‌که‌وی. دووباره ده‌بی قه‌رز بکه‌م. چ
کاریکی گه‌جانه‌ی کردووه."

ده‌رگا کرایه‌وه و کلوتیلد، به بازوانی کراوه و به‌ده‌م
خشه‌خشی جلاکانه‌وه، وه‌کو ته‌شبریق و با وه‌ژوور که‌وت.
زۆر شاد و سه‌رحال بوو.

- شوپینکی جوانه، نا، بلێ بزانه به دلته، پلیکانه‌شی
نییه و په‌نجه‌ره‌کانیشی پروو له جاده و کۆلانن. ئینسان
ده‌توانی له په‌نجه‌ره‌که‌وه هات و چۆ بکات، به‌بیته‌وه‌ی
ده‌رگاوانه‌که بدینی. ئیدی ریک به‌دلی مه‌ ده‌بیته.

دوروا، به ساردییه‌که‌وه ئەوی رامووسی و لێ
پرسیاریک له سه‌ر زمانی بوو، نه‌یده‌وێرا لێ بکات.

ژنەى گەنج، کارتۇنىكى گەورەى لە سەر مېزە نزمەكەى ناوەندى ژوورەكە دانابوو. بەستەكەى كردهو، سابوونىك، شووشەيەك قولۇنيا، كيسەيەكى خۆ شۆردن، پاكەتىك تەوقەى سەر، ئاچەرىكى بوتل كردهو و فىرىكى ئاسنىنى چكۆلە بۆ لوولكردىنى پەرچەمەكەى، لە کارتۇنەكە دەرھيتا.

بەخۇشحالىيەكى ئەوتووه ئەوشتانەى رېز كرد ودانان، لە تۆ وایە دەيەوئ لەويدا بۆى. بە دەم پاكىشانى چەكمەجەكانەو قسەشى دەكرد:- دەبى ھەندىك جلكى ژىرەوھش بىنم، تا ئەگەر پىوېست بوو بەكارىان بىنم. لەگىنە وەختايەك بۆ شت كرىن بىنمە دەرى، بەرىكەوت رېژنە ئاوىكم پىدا بېژىت. ھەنگى دەتوانم بىم بۆ ئىرە و خۆم وشك بكەمەو. ھەرىكەمان كلىلىك لای خۆمان ھەلدەگرىن، جگە لەو كلىلەى كەلای دەرگاوانەكەى، كە ئەگەر كلىلەكەى خۆمان ژبىر كرد، كلىلەكە لەو وەربرىن. ئەم شوقەيەم بۆ سى ھەيفان بەكرى گرتووه، ھەلبەتە بەناوى تۆو، چونكە نەمدەتوانى بە نىوى خۆمەو بەكرىن بگرم.

ھەنگى دوروا، پرسىارەكەى خۆى كرد:- پىم نالىنى دەبى كەى كرىكەى بدرى؟
ژنەى گەنج بە سادەىى گوتى:- كرىكەى دراو، گىانەكەم.

دوروا، گوتى:- كەواتە دەبى بىدەمەو بە تۆ؟
- نا، ئازىزى دلەكەم، ئەمە پەيوەندى بە تۆو نىيە، خۆم حەزمكرد ئەم كارە شىتتەنەيە بكەم.
دوروا، وای نىشاندا گوايە توورە بوو:- نا، ئەمە تۆ چ دەلىنى. من ئەمە قەبوول ناكەم.

كلوتيلدا، به قه لافه تىكى پارانه وه ئامىزه وه، به ره و نك ئه و
هات، دهسته كانى خستنه سه ر شانەكانى ئه و و گوتى: - تكا
ده كه م جورج. من ئەم كارەم زۆر لە لا خۆشە، حەز دە كه م
وه كو مالى خۆم بى، لانهى عەشق و فيانمان بى، تەنيا هى
من بى! تۆ نابى لە مە دلگران بيت. بۆچى ناپه حەت بوويت؟
من ئەم كارەم لە بهر خاترى عەشقە كه مان كردووه. دەبلى
چكۆله كه م، تۆش رازىت...

به نىگا، به زار و به هه موو بوونىيه وه، له دوروا
ده پاراپيه وه. دوروا، به سه روسىمايه كى تووپه وه كه مىكى دى
ناپه زابى نواندن تا كلوتيلد دووباره لى بپارپيته وه، ئەوسا
ملى دا و قاييل بوو كه كارىكى باشى كردووه.

وهختايەك كلوتيلد له وئى رۆيى، جورج دهسته كانى
لىكدى مالىن و كه و ته گه ران به بنج و بناوانى دلپا تا بزانبى
ئەمپۆ ئەم بۆچوونه له كوئنده ره وه دزهى كردووه ته ناو
دلى: - هەر خۆمانىن، ژنىكى گه له ك ميه ره بانە.

دواى چەند رۆژىك بروسكه يه كى بچووكى دىكهى
كه يشته دهست كه ده يگوت: "مىرده كه م ئەمشه و، دواى
سه ردانىكى شه ش هه فته يى بۆ شارستانه كان ده گه رپيته وه.
بۆيه ده بى هه شت دانە رۆژ يه كدى نه ببىن. چەند كارىكى
زه حمه ته، ئازىزه كه م! كلوى تۆ."

دوروا، مات ومه نده هۆش ما. قەت وىناى نه كردبوو كه
مىردى هيه. پڕ به دل حەزىده كرد ئەگەر بۆ تاقه جارىكىش
بووه، پوخسارى ئەم پياوه بدىنىت و ناسياوى ده گەل پەيدا
بكات.

بهین قه‌رارییه‌وه چاوه‌پروانی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که
مترده‌که‌ی کلوتیلد ب‌پرواته‌وه ب‌ق س‌ه‌ردانی شارستانه‌کان، له‌م
ماوه‌یه‌دا دووجار سه‌ری فولی برجری دا و ه‌ه‌ردوو
شه‌وه‌که‌ی له‌ مالی راشیل به‌سه‌ر برد.

پاشان ب‌روسکه‌یه‌کی کورتی دیکه‌ی به‌ ده‌ست گه‌یی که
ده‌قه‌که‌ی ته‌نیا چوار وشه‌ بوو: "ئه‌مرۆ. سه‌عات پینج. کلو."
ه‌ه‌ردووکیان زووتر له‌ کاتی دیاریکراو، گه‌ینه‌جی .
ژنه‌ی گه‌نج، به‌وپه‌پی تاسه‌مه‌ندی و شه‌یداییه‌وه خ‌وی
خسته‌ باوه‌شی ئه‌وه‌وه، ده‌م و چاوی ماچ باران کرد، ئه‌وسا
گو‌تی:

- ئه‌گه‌ر چه‌ز ده‌که‌ی، ده‌توانی دوا‌ی ئیره، ب‌ق شام
خواردن ب‌ق جییه‌کم بیه‌ی. ئه‌مشه‌و ئازام.

به‌رپیکه‌وت ه‌ه‌وه‌لی مانگ بوو و ه‌ه‌رچه‌نده له‌ پینشه‌وه
به‌رنامه‌ی خه‌رجکردنی مووچه‌ی مانگانه‌که‌ی حساب
کردبوو و به‌و پاره و پوله‌ی که‌ لیره‌ وله‌وی به‌ده‌ستی دیتا
پۆژ به‌پۆژ ده‌ژیا، ئه‌و پۆژه به‌رپیکه‌وت پاره‌ی ته‌واوی
پینوو، له‌وه‌ پازی بوو که‌ ده‌رفه‌ت و ده‌ره‌تانیک ه‌اتبوه
پیش که‌ بتوانی شتیک ب‌ق ماشقه‌که‌ی خه‌رج بکات.

کلوتیلد گو‌تی: - ئه‌ری گیانه‌که‌م، ب‌ق ه‌ه‌رکویت بو‌ی
ده‌پۆین.

نزیک‌ی سه‌عات ه‌ه‌وت له‌ مال وه‌ده‌رکه‌وتن و گه‌ینه
بولقاری بازنه‌یی. کلوتیلد، تووند بازووی ئه‌وی گرتبوو،
به‌ده‌م پتوه‌ به‌گو‌ییدا ده‌چپاند: "مه‌گه‌ر ه‌ه‌ر خوا بزانی چه‌ند
خ‌وشحالم که‌ ئاوا بازووت بگرم و له‌ گه‌لتا ری بکه‌م و خ‌وم
به‌ تووه‌ بگرم."

جۆرج پرسى:- دەتەوئى بېرۆين بۇ خوارنگەى
بابالانويل؟

- نا، ئەوئى زۆر ئەرستوكراتيانەيه. حەزم لە شوئىنكى
سادە وخۇشە، خوارنگەيهكى گشتى كە كارمەندان و
كرىكاران بۇ نانخواردن بۇ ئەوئى بىن. دەزانى زۆر حەزم لە
نمايشين بووكەلە بازييه. خۆزگە دەمانتوانى بچينه هەوارگە!
چونكە دوروا، ئەو شوئىنەى نەدەزانى، هئىندە بە بولقاردا
سوورپانەوہ تا بە دەم پياسەوہ گەيىنە مەيخانەيهكى چكۆلە،
كە لە ھۆلىكى ئەلاخەدەدا، خواردنى بە مشتەريان دەدا.
كلوتىلد، لە پشت جامخانەكەوہ دوو كيژى گەنجى قز
ھۆنراوہى بىنى بوو كە دەگەل دوو سەربازدا لە سەر
مىزيك دانىشتىبون.

سى عەرەبانچى كە كۆتايى ھۆلە دريژ و بارىكەكەدا
خەرىك بوون شىويان دەخوارد. نەفەرىكىش كە خۇيا نەبوو
چ كارەيه، بە دەم پايپ كيشانەوہ، لاقى لە ژيژ مىزەكە
پاكيشابوون و دەستەكانى لە گىرفانەكانى نابوون. لە سەر
كورسىيەكەى پالى دابووەوہ و سەرى نابوو بە ميلەكانى
پشت كورسىيەكەيهوہ. چاكەتەكەى وەكو مۇزەخانەى پەلە و
لەكەين جۇراوچۇر وابوو، گىرفانەكانى ھەلئاوسابوون، لە
ھەر گىرفاننىكەيوہ، دەمى بوتلىك، تىكە ناننىك، شتىكى لە
رۆژنامە پىچراوہوہ، سەرى داويك كە لە دەورى پىچرابوو،
دەبىنرا. قزەكەى پىر، ئالوزكاو، بۆز و چلكن بوو. كلاوہكەى
لە ژيژ كورسىيەكەيدا و لە سەر ئەرزەكە كەوتووبوو.

ھانتى كلوتىلد بەو سەر وسىما رازوہ و
ئەرستوكراتيانەوہ، سەرنجى ھەر ھەموويانى پاكيشا.

کیزه‌کان و دوسته سه‌ربازه‌کانیان بیده‌نگ بوون، سی
عه‌ره‌بانچییه‌که کوتاییان به قسه‌کانیان هینا و کابرا
شرۆله‌که‌ش پایبه‌که‌ی له ده‌می ده‌ره‌ینا، تفیکی پۆکرده
به‌رپیی خۆی و سووکه ئاو‌پیکی لای ئه‌وانی دایه‌وه.

خانم دوماریل، له بن لیوانه‌وه گوتی: "جینیه‌کی دلگیره!
زۆر ئاسووده ده‌بین، که جاریکی دی بۆ ئیره هاتین جلکی
ژنانی کریکار له‌به‌ر ده‌که‌م." به‌بێ هیچ دوو دلپیه‌که له‌پشت
میزیکه‌وه رۆنیشته که له چه‌وری خۆراک و ئه‌و
قه‌خارانه‌ی به‌سه‌ریا پزابوو و گارسۆنه‌که کلینکسیکی پیتا
هینابوو، ده‌بریا‌یه‌وه. دوروا که‌میک ناره‌حه‌ت، که‌میک
ته‌ریق، ته‌مه‌شای ده‌وروبه‌ری ده‌کرد و له‌عه‌لاگه‌یه‌که
ده‌گه‌را که‌ کلاوه‌که‌ی پیتا هه‌لواسیت، چونکه‌عه‌لاگه‌ی به‌دی
نه‌کرد، کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ر کورسییه‌که دانا.

نه‌فه‌ریک راگۆی مه‌ریان (راگۆ: خواردنیکه که له
گۆشتی رانی گۆیره‌که یان مه‌ر، له‌گه‌ل گیزه‌ر، په‌تاته و
فاسولیا‌ی ته‌ر و ئه‌وشتانه دروست ده‌کری) له‌گه‌ل قاپیک
گۆشتی نه‌رمه‌ی سووره‌وه‌کرا و وزه‌لاته‌دا خوارد. کلوتیلد،
به‌رده‌وام ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه: "ئیره‌م زۆر پینخۆشه،
منیش زه‌وق و سه‌لیقه‌یه‌کی سه‌یرم هه‌یه، ئیره‌م زۆر له
کافه‌ی ئانگله پین خۆشته‌وه." ئه‌وسا درێژه‌ی دایه: "ئه‌گه‌ر
ده‌ته‌وی خۆشیه‌که‌م ته‌واوین، بمبه بۆ یه‌کیک له‌م کافانه‌ی
ساز وزه‌ربه. یه‌کیک له‌م نزیکانه پین ده‌زانم. ناوی لارن
بلانچه.

دوروا، به‌سه‌رسامی پرسی: کئ بۆ ئه‌وی بردوویت؟

له کاتیکا که هیشتا ژنه‌ی گهنجی به نیگا داده‌بیژت،
سه‌یری کرد سوور بووه‌وه، دیاربوو ئەم پرسیاره
بیره‌وه‌رییه‌کی هه‌ستیاری له زه‌ینیا زندوو کردبووه‌وه،
که‌میک په‌شوکا. دوا‌ی ئەم ناز ونوزه ژنانه‌یه، بله‌ز گو‌تی: "
دوستیک... " دوا‌ی بینه‌نگیه‌کی که‌م له سه‌ری رۆ‌یی: "
مردوو. " به‌خه‌مباریه‌کی ته‌واو ئاساییه‌وه سه‌ری له‌به‌ر
خۆ‌ی نا.

دوروا، بۆ‌یه‌که‌مین جار که‌وته بی‌رکردنه‌وه له هه‌موو
ئهو شتانه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ژیانی ئەم ژنه نه‌یده‌زانین. له
دلی خۆ‌یدا گو‌تی گومانی تیدا نییه که له پ‌ا‌بر‌دودا دل‌داری
دیکه‌ی هه‌بوون. به‌لام دل‌داره‌کانی چ جۆره پ‌یا‌وانیک بوون؟
له چ چینیک بوون؟ جۆره‌ غیره و هه‌سوودی و هه‌ستیکی
دوژمنانه‌ی دهره‌ق به‌م ژنه گهنجه له‌لا ه‌اروژا،
دژمنایه‌تیه‌ک سه‌باره‌ت به هه‌موو ئەو شتانه‌ی که
نه‌یده‌زانین، سه‌باره‌ت به‌هه‌موو ئەو شتانه‌ی که له دل و له
ژیانی ئەم ژنه‌دا هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌مه‌وه نه‌بووه. هه‌ر
به‌و ده‌قه‌وه ته‌مه‌ش‌ای کلوتیلدا‌ی ده‌کرد، دهره‌ق به‌و ر‌از
ونه‌ینیانه‌ی که له‌پشت ئەم ر‌وخساره جوان و مه‌نده‌وه
په‌نه‌ان بوو، که له‌گین بوو نها به‌که‌سه‌ره‌وه، بی‌ر له‌که‌ستیک
یان که‌سانیک‌ی دی بکاته‌وه، توورپه‌ بوو، ئەو بی‌رانه‌ی به
ئاسانی پ‌ی قووت نه‌ده‌چوو. چه‌ندی چه‌زده‌کرد، دزه بکاته
ناو ر‌وح و ده‌روونی ئەم ژنه‌وهو بکه‌و‌یته‌ گه‌ر‌ان و پ‌شک‌نین
به‌ ناویا و په‌ی به هه‌موو شتیک بیات و هه‌موو شتیک له
بنج و بناوان بکات و بزانی‌ت.

کلوتیلدا، دووباره‌ی کرده‌وه: - چه‌ز ده‌که‌ی بۆ لارن
ب‌لانچم بیه‌ی؟ ئاهه‌نگ و خۆشیه‌که‌مان به‌مه ته‌واو ده‌بین.

جۆرچ بەخۆی گوت: "سەلا لە ئەقلىت پابردوو چ بايەختىكى ھەيە؟ شىت بووم كە بىر لەو شتانه دەكەمەوھ. كە كەرم." بە دەم بزەوھ بەرسقى دايەوھ: بىگومان گيانەكەم.

كە گەيىنە ناو كوچە و كۆلانەكە، كلوتىلد، بە دەنگى نەوى و بەراوژىكى گۆنگ كە لە كاتى دەردە دلدا بەكارى دەبرد گوتى: - تا نھا نەوژاوم ئەم جۆرە كارەت لى داوا بكەم، خۆزگە دەترانى چەندم حەز لەم پىياسەيى كورپانە لەو شوپىنانەي كە ژنان بۆى ناچن. لەكاتى كەرپنەفالاندا، جلكى كورپانى مەكتەبلى لەبەر دەكەم. ئەو جلانەم زۆر پىخۆشە، زۆرم لىدین.

وھختايەك خۆيان بە كافەي ساز و زەربەكەدا كرد، كلوتىلد، حاير و ھەپەساو، پەشىو و پەرىشان و لە ھەمان كاتدا شاد و خوشحال خۆى بە جۆرچەوھ نووساند، بە نىگاي چالاک و چەلەنگ دەپروانىھ كىژەكان و دەلالەكان، جارجارى و ھەكو ئەوھى بىھوى لە ھەنبەر خەتەر و تالوكەيەكى گریمانەبيدا ورەي خۆى بەرز بكاتەوھ و زات و ھەبەرخۆى بنىت، كە مامورىكى پۆلىسى بە وىقار و بى جوولەي دەبىنى دەيگوت: "ئەم ماموورە چ سەر و سىمايەكى بەسام و بەھەبىھەتى ھەيە." پاش ئەوھى چارەكە سەعاتىك لەویندەر مانەوھو ئارەزوو و ھەزەكەي دامركايەوھ، جۆرچ گەياندىيەوھ بۆ مألەكەي خۆى.

دواي ئەوھ زنجىرەيەك پىياسە لە ھەموو ئەو شوپىنە گومانانوييانەي كە رەمەكى مەردم سەيرانيان تيا دەكرد، دەستى پىكرد، دوروا، بۆى دەركەوت ماشقەكەي، زۆرى كەيف بەم جۆرە پىياسە خويندكارىانە دىت.

به كراس و كلارى ئاساييه وه دههات بۆ ژوانگه كه يان، به جلگى خه لگى ئاساييه وه دههات، لى و يپراى سادىيى و خاكه سارييه كه ي، دهسته بردارى ئارپاشى سه روسىماى، موستيله و مووچه وانه و گواره ئه لماسه كانى نه ده بوو و، كه دوروا تكاى ليده كرد ئه و شتانه ده گه ل خويدا نه يه نيت، ده يگوت: " نه وه تو چ ده لئى! هه موويان وا وينا ده كه ن، ئه م شتانه ئه سل نين. "

خۆى له و قه ناعه ته دا بوو، كه به ته واوه تى سىما گۆرگىتى كردوو و، هه رچه نده ئه م سىما گۆرگىتبه وه كو ئه و كه وه وابوو كه سه رى له بن به فران ده نى و چونكه خۆى كه س نابىنيت، وا ده زانى كه سيش ئه و نابىنى، به و ئاوايه سه رى گومانا و يترين مه يخانانى ده دا.

داواى كردبوو دورواش جلگى كرپكارى له بهر بكات، لى دوروا به گۆيى نه كردبوو و دهسته بردارى سه روسىماى به ته رتبيى خۆى نه بوو بوو، ته نانه ت ئاماده نه بوو بوو كلاوه قووچه كه شى، به كلاوىكى ئاسايى بگۆرپت.

كلوتيلد، به م جۆره له هه نبه ر مكوورپى دلداره كه يا، دلخۆشى خۆى دابوو وه: " خه لگى وا ده زانن كاره كه رىكى به خته وه ر و به شانسم و توانيومه ئه ربا به ده و له مهنده كه م شهيدا و شيفته ي خۆم بكم. " زۆرى كه يف به گىپرانى ئه م ده ور و پۆله دههات.

ئيش و كاربان بوو بوو به وه ي بۆ مه يخانه به دناو و سووكه كان بچن و له ده خمه و ژيرخانه دووكه لاويه كاندا، له سه ر كورسىيانى شق وشپ له پشت ميژى ته خته ي كۆن دانيشن. دووكه لى تووندى هه ور ئاسا كه له ماسى سووره وه كراوه وه بۆ شام به رز ده بووه وه، هۆله كه ي

دهته‌نی: پیاوانیک به جلکی کریکارییه‌وه و به‌دهم نۆشین
په‌رداخ‌ی بچووک‌ی عه‌ره‌قه‌وه، به‌دهنگ‌ی به‌رز قسه‌یان ده‌گه‌ل
یه‌کدیدا ده‌کرد، گارسۆنه‌که که ئه‌م جووته سه‌یر و
سه‌مه‌ریه‌ی ده‌بینی، ده‌هات به‌ده‌میانه‌وه، دوو پیک عه‌ره‌قی
بۆ داده‌نان و به‌سه‌رسامی، سه‌راپای به‌نیگا داده‌بیژتن.

ژنه‌ی گه‌نج، به‌ترس و له‌رزوه و له‌هه‌مان حالدا شاد
و خۆش‌حال قوم قوم مه‌شروبه‌که‌ی ده‌خواره‌وه و به‌نیگای
نیگه‌ران و هه‌راسانه‌وه ده‌پروانییه‌ ده‌ورو به‌ری. له‌گه‌ل
خواردنه‌وه‌ی هه‌ر قومیکدا، ئه‌م هه‌سته‌ی له‌نک چنده‌بوو که
خه‌ریکه‌ خه‌تایه‌ک ده‌کات و هه‌ر دلۆپیک له‌م فه‌خارنه‌ تووند
و سووتینه‌ره که له‌گه‌رووی ده‌چوو خواره‌وه، له‌زه‌تیک‌ی
تووندی له‌جه‌م ده‌هاپوژاند، له‌زه‌ت و شادی ئه‌نجامدانی
کاریکی نادرست و قه‌ده‌غه‌ بوو.

ئه‌وسا به‌ده‌نگیک‌ی نه‌وی ده‌یگوت: "با لیره‌ برۆین."
هه‌لده‌ستان. ژنه‌ی گه‌نج، چاوی ده‌بیرییه‌ ئه‌رزه‌که، به
هه‌نگاوی کورت و خیرای ئه‌کته‌ریکی سه‌ر شانۆوه، به‌نیو
مه‌ی نۆشانیکا تینه‌په‌ری که ئانیشکیان دادابوو سه‌ر
میزه‌کانیان و به‌نیگای گوماناوی و به‌سه‌ر و سیمای
نارازییه‌وه ته‌مه‌شایان ده‌کرد. وه‌ختایه‌ک له‌ده‌رگای
مه‌یخانه‌که وه‌ده‌رده‌که‌وت، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لده‌کیشا،
ده‌تگوت له‌خه‌ته‌ر و مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ ده‌رباز بووه.

هه‌ندیجار، په‌شۆکاو و هه‌راسان له‌دورای ده‌پرسی:-
ئه‌گه‌ر له‌م شویتانه، بیژیژی و سووکایه‌تی به‌من بکه‌ن، تو
چ ده‌که‌ی؟

دوروا، به‌قه‌لافه‌تیک‌ی ئازایانه‌وه ده‌یگوت:- مه‌علومه
ئیدی، داگزکیت لینه‌که‌م.

کلوتیلد، به لهزه‌تیکي گونگه‌وه، په‌نگه زاده‌ی دیمه‌نی ئه‌و
بیرپزیه‌ی خه‌یالییه و دا‌کوکیه خه‌یالیه بو‌وبن که بیرى لى
ده‌کرده‌وه. په‌نگه زاده‌ی ئه‌و شه‌ر و فه‌رته‌نه خه‌یالی و
گریمانه‌یه بو‌وبن، که له نی‌وان خه‌لکى و دلداره‌که‌یدا پ‌روى
ده‌دا، به شادى و خوش‌حالییه‌وه باسکى دلداره‌که‌ی
ده‌گوشى.

به‌لام ئه‌م گه‌شت و گوزاره‌ی که هه‌فته‌ی دوو یان سى
جار دووباره ده‌بووه‌وه، به‌ره به‌ره خه‌ریک بوو دورواى
بیتاقه‌ت و ماندوو ده‌کرد. به تابه‌تى که ماوه‌یه‌ک له‌وه‌پیش
به زه‌حمه‌ت ده‌یتوانى نی‌و لوى پ‌تویست بۆ چوون بۆ ئه‌م
جۆره شوینانه و بۆ کرئى گالیسکه فه‌راهه‌م بکات.

ژیانى پ‌رۆژانه‌ی به زه‌حمه‌ت ده‌گوزهراند، ته‌نانه‌ت
زه‌حمه‌ت تر له‌و کاته‌ی که کارمه‌ندى رینگای ئاسنى با‌کوور
بوو. چونکه له مانگه‌کانى هه‌وه‌لى کاره تازه‌که‌یدا، به‌و
ئومیده‌ی که به‌و زووانه پاره وپولیکى فره‌ی دیته ده‌ست،
هینده‌ی ده‌ست بلاوى و زیده مه‌سره‌ف کردبوو، که ئیدی
ده‌رفه‌تى قه‌رزکردن و فه‌راهه‌م کردنى پاره وپولى بۆ خۆى
نه‌هیشتبوووه.

ئاسانه‌ترین رینگه، واته قه‌رز وه‌رگرتن له سه‌ندوقى
پ‌رۆژنامه‌که بوو، ده‌رفه‌تى ئه‌وه‌شى بۆ خۆى نه‌هیشتبوووه‌وه،
نه‌ک هه‌ر مووچه‌ی چوار مانگى خۆى، به‌لکو پاداشتى
وتاره‌که‌یشى به سه‌وزى و له پيشه‌وه خواردبوو. ئه‌مه جگه
له‌وه‌ی سه‌د فرانکى فورسته‌یه‌ش قه‌رزدار بوو، سینه‌سده
فرانک به جاک ریفال که پیاویکى ده‌ست ودل کراوه و تیز
بوو قه‌رزدار بوو، جگه له کۆمه‌لێک قه‌رزدارى بچووکى
بیست فرانکى یان سه‌د سووى ئه‌م و ئه‌و.

جاریک به مه‌به‌ستی وه‌رگرتنی سه‌د فرانک پ‌اویژی ده‌گه‌ل سن پوتیندا کرد، که له مه‌سه‌له‌ی پاره پیدا کردنا، زۆر شاره‌زا بوو، به‌لام سه‌ری نه‌گرت و نه‌گه‌یه‌یه هیچ کوئ. حالی حازر زیاتر له جاران به‌ده‌ست بی پاره‌یه‌یه‌وه ده‌ینالاند، چونکه له جاران پتر پیویستی به‌پاره بوو. له پ‌اده به‌ده‌ر له زه‌مین وزه‌مان په‌ست و توورپه بوو، که له‌گین بوو له هر ئان وساتیکدا، له هر شوینیکا و به‌بچووکتترین هه‌نجه‌ت به‌ته‌قیته‌وه.

هه‌ندیجار له خۆی ده‌پرسی چۆن له مانگیکا نزیکه‌ی هه‌زار فرانکی خه‌رج کردووه، له کاتیکا هیچ زیاده مه‌سه‌ره‌فیکه‌ی نه‌کردووه، یان فیعل و ئه‌فعالی بیه‌وده‌ی نه‌بووه، به‌لام که به‌وردی حسابی ده‌کرد، سه‌یری ده‌کرد به‌خواردنی فراقینیک به‌هه‌شت فرانک و شامیک له کافه‌یه‌کی بولقاردا به‌دوازه‌ده فرانک و ده‌دوازه‌ده فرانک خه‌رجی په‌راگه‌نده، زۆر به‌ئاسانی مه‌سه‌ره‌فی مانگانه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌یه هه‌زار فرانک. ئه‌مه‌ جگه له‌وی که حسابی جل و به‌رگ و پیللو، هه‌قی جلشۆردنی هر نه‌ده‌کرد.

له به‌ر ئه‌مه‌ پۆژی ۱۲/۱۴ نه‌تاقه سوویه‌کی له به‌رکیدا بوو و نه‌هیچ پینگه‌یه‌کی بۆ په‌یداکردنی پاره شک ده‌برد. له ئه‌نجامدا، به‌همان شیوازی جاران، نانی نیوه‌پۆی نه‌خوارد دوا‌ی نیوه‌پۆشی به‌نیگه‌رانی و توورپه‌ی له ئۆفیس‌ی پۆژنامه‌که‌ به‌نوسین فری کرد.

نزیکه‌ی سه‌عات چوار کاغه‌زیکه‌ی بچووکی شینباوی له ماشقه‌که‌یه‌وه پینگه‌یه‌ی که پینش‌نیا‌زی بۆ ده‌کرد: " شام پینگه‌ بخۆین و پاشانیش بۆ پیاسه‌ وگه‌ران برۆین."

يەكسەر ۋەلامى دايەۋە: " شام مەھالە. " دوايى بىرى
كردەۋە ئەۋپەرى گەۋجاتىيە، ئەگەر چاۋپوشى لەۋ ساتە
خۇشانە بكات كە دەتوانى دەگەل ئەۋدا بەسەرى ببات.
ئەۋجا نووسى: " بەلام سەعات ئۆ لە ھىلانەكەى خۇماندا
چاۋەرۋانت دەكەم. "

بۇ ئەۋەى پارەى ناردنى بروسكەكەى لە كۆل بېتەۋە،
بروسكەكەى دا بەيەكىك لە شاگرد و بەردەستەكانى
رۆژنامەكە كە بېگەيەنیتە دەست كلوتىلە، ئەۋسا لەفكران
راچوو كە بۇ شىۋى شەۋچ بكات.

سەعات حەۋت، ھىشتا ھىچ چارەيەكى نەدۆزىبوۋەۋە
ۋېرسىيەتېش ئازارى دەدا. ھەنگى بېيارىكى ناۋمىدانەى دا،
چاۋەرۋانى كرد تا ھەموو ھاۋكارەكانى لە مەكزى
رۆژنامەكە ۋەدەرىپكەۋن ۋېرۋنەۋە. ۋەختايەك ھەرخۆى بە
تەنيا مايەۋە، لەزەنگى سەرمىزەكەى دا، پېشخزمەتى
بەپۆۋەبەرى رۆژنامەكە كە كىشكى دايەرى رۆژنامەكەى
دەگرت، بلەز بە سۇراخىيەۋە ھات.

دوروا، بە پىۋە ۋەستابوو و بە شپىزەيى ۋتورپەيى
گىرفانەكانى خۆى دەگەر، بە راۋىژىكى پې نىگەرانييەۋە
بەكابرانى پېشخزمەتى گوت:- ئەرى فوركار، جزدانەكەم
لەمالەۋە دەبىر كردوۋەۋ بۇ شام دەبى بېرۆم بۇ
لوگزانبورگ، پېتە پەنجا سوم بۇ كرى گالىسكە بە قەرز
بدەيتى؟

يارۆى پېشخزمەت و پەردەدار، سى فرانكى لە گىرفانى
ئېلەكەكەى دەرھىتا و پىرسى:- جەنابى دوروا، لەۋەى پىرت
نەگەرەكە؟

- نا، نا. ئەۋەندەم بەسە. مەمنونم.

پاره‌کەى لەو وەرگرت و بە هەلەداوان بە قالدەرمەکاندا
داگەر، ئەوسا چوو بۆ مەیخانە یەکی چکۆلە کە لە پوژانی
دەست تەنگیدا، پووی دەکرده ئەویندەر و، شامیکی هەرزان
بایی خوارد.

ساعات نو له پال سوپا داگیرساوه که دا چاوه‌پوانی
ماشقه‌کەى بوو.

کلوتیلە، شاد و خوشحال، دەم وچاوی لە بەر
سەرماکەى دەرەوہ ئال وئاودار بووبوو، بەجۆش و
خرۆشەوہ گوتی: - ئەگەر حەزت لێبێ، جارێ دەپۆین
پیاسە یەک دەکەین، هەواکەى زۆر خۆشە، هەواى پیاسە و
گەرانه، دواى سەعات یازدە بۆ ئێرە دەگەرێنەوہ.

دوروا، بە راویژیکى نارازى گوتى: - چ پتویست دەکات
بپۆینە دەرێ؟ شوینە کەمان باشە، عەیبى نییە.

ژنەى گەنج بیئەوہى کلۆه‌کەى دابکەنیت، لە سەرى

پۆی:

- دەوەرە هەیفە شەویکە، شتى وا ناییتەوہ. بەراستی
پیاسە و راویچکە لە شەوى وادا خۆشە، بە پارەش
دەستناکەوێت.

- پەنگە وابى، بەلام من ئەمشەو ئارەزووى گەرانم
نییە.

بە قەلافەتینکى توورپەوہ ئەم قسە یەى کردبوو. ژنەى
گەنج لەم قسە یە پەنجابوو، پرسى:

- ئەوہ تو چیتە؟ ئەمە چ پەفتاریکە؟ بە کورتیەکەى
من حەز دەکەم پیاسە یەک بکەم و با یەکی بال بەم. من
نازانم ئەم کارە چ عەیبینکى تیا یە کە بەمجۆرە توورپە دەبیت؟

دوروا، به بیتاقه تی هه ستایه سه ریپیان و گوتی: - توورپه م
ناکات، ته نیا که میک بیتاقه تم ده کات.

کلوتیلد، له و ژنانه بوو، که قه بوولی نه ده کرد، هیچ
داوایه کی رت بکریته وه، توورپه ده بوو، له هه نهر بی
ئه ده بیدا، په ست ده بوو. به راویژیکی ته وسامیز و
توورپه بیه کی په نهانه وه گوتی:

- من له که سی قه بوول ناکه م به مجوره قسم له گه ل
بکات. خۆم به ته نیا ده پۆم، خواحافیز.

دوروا یه کسه ر هه ستیکرد که ره وشه که باش نییه.
به غار بۆلای ئه و چوو، دهسته کانی گرت و ماچی کرد و به
دهمه لالکتیه گوتی:

- بمبوره گیانه که م، بمبوره. ئه مشه و زۆر توورپه و
تۆرینۆک بووم. هویه که شی هه ندیک ئاریشه یه که بۆم
هاتووته پیش، هه ندی کیشه ی بواری کاره که مه.

کلوتیلد، به راویژیکی نه رمتر، لی هیشتا هیئور
نه بوو بووه وه به رسفی دایه وه:

- ئه م بابه ته په یوه ندی به منه وه نییه و ئاماده نیم
ته حه موولی بیتاقه تی و توورپه یی تو بکه م.

دوروا، له ئامیزی گرت و به ره ولای قه نه فه که ی برد.

- گوئی بگره گیانه که م، به راستی نه مده ویست ئازارت
بده م، به خۆیشم نازانم بۆچی به وشینویه قسه م کرد.

کلوتیلدی وادار کرد له سه ر قه نه فه که دانیشیت و
خۆیشی له به رده میا و له سه ر ئه رزه که چۆک دابدات:

- ده م بوری؟ ها! پیم بلی ده م بوری ها!؟

ژنه ی گهنج، به راویژیکی سارد گوتی: 'باشه، لی ئه مه
دووباره نه بیته وه.'

ئەوسا ھەستا و درىژەى بە قسەكەى دا: "نھا بلا بچين
پياسەيەك بكەين."

لى دوروا، بە ھەمان دەقەوہ ماپەوہ، بە دەم نەوازشتى
ئەژنۇكانى كلوتيلدەوہ لەبن لىوانەوہ گوتى:

- تكا دەكەم، با لىزە بين، نەچپنە دەرەوہ. تكا دەكەم بە
قسەم بكە. ئەمشەو زۆر ھەزەدەكەم، تەنيا بۇخۆم بى، لىزە
لەبەر ئەم ئاگرە خۆشە. تكا دەكەم قايبىل بە، بەقسەم بكە.

كلوتيلد، بە راوئىژىكى پوون و پەوان و زىر گوتى:

- نا، من پژدم لە سەر ئەوہى ئەمشەو بچمە دەرەوہ،
پادەستى ھەوا و ھەوہسەكانى تۆش نايم.

دوروا، دووبارە بە مكوپپىەوہ گوتى: - تكا دەكەم ئاخىر
لە خۆرا ئەم داوايە ناكەم، ھەنچەتم ھەيە، ھەنچەتى زۆر
جدى...

كلوتيلد، دووبارە گوتى: - نا، ئەگەر تۆ ناتەوئى بىنى،
مەيە. خۆم بەتەنى دەپۆم، خوداھافىز.

بە تەكانىك لاقەكانى لە دەست دوروا دەرھىتا و بەرەو
دەرگاگە پۆيى. دوروا بەغار دووى كەوت و دووبارە
باوہشى پىندا كرد: - گوئى بگرە كلو، كلو گيان، گوئى بگرە،
ئەم چاكەيەم دەگەل بكە...

لى كلو، بىئەوہى تاقە قسەيەك بكات، بە جوولەى سەر
داواكەى ئەوى رەتكردەوہ. پىگەى نەدا ماچى بكات و خۆى
لە باوہشى راپسكاند تا لەوئىندەر وەدەربكەوئىت.

دوروا، بەدەمەلالكتوہ گوتى: - كلو، كلوگيان، ئاخىر
ھەنچەتم ھەيە.

كلوتيد، ھەلوہستەيەكى كرد، ئەوسا چاوى لە دوپ
چاوى بېرى و گوتى: - درق دەكەى... چ ھەنچەتىكت ھەيە؟

دوروا، سوور بووهوه و نه‌یزانی چ بلیت. ژنه‌ی گهنج
دووباره به توورپه‌یی گوتی:

- بزانه درۆکته چون دهرکهوت... حه‌یوانی هیچ...
به ته‌کانیکی توورپه و به چاوانی ته‌ژی پرووندکه‌وه، خوی له
باوه‌شی ئه‌و دهرکیشا.

دوروا، شانەکانی ئه‌وی گرت و به نیگه‌رانی و، ئاماده
بۆ ئه‌وه‌ی دان به هه‌موو شتی‌کدا بنیت، به راویژیکی
نائومیدانه‌وه گوتی:-- هه‌نجه‌ته‌که‌م ئه‌مه‌یه که تاقه یه‌ک
سووم له به‌رکدا نییه...

ژنه‌ی گهنج، ره‌ق راوه‌ستا، چاوی له دوور چاوانی ئه‌و
برێ تا حه‌قیقه‌تیان تیا بخوینیته‌وه.

- چیت گوت؟

دوروا، سووری سوور بووه‌وه: " گوتم تاقه یه‌ک سووم
پێ نییه. تیده‌گه‌ی؟ نه بیست سوو، نه ده سوو، نه تاقه
پولیک تا ئه‌گه‌ر چووینه کافه‌یه‌ک بتوانم په‌رداخیک شه‌ربه‌ت
بۆ توو بکرم. توو ناچارم ده‌که‌یت دان به‌م شته‌ نه‌نگینه‌دا
بنه‌م. به راستی نه‌ده‌کرا له گه‌ل تۆدا بیه‌مه‌ دهره‌وه و له سه‌ر
میزی‌ک دانیشتباین و شتی‌کمان خواردبا و هه‌نگی به تۆم
گوتبا پارهم پێ نییه....

کلوتید، که به هه‌مان ده‌قه‌وه ته‌مه‌شای ئه‌وی ده‌کرد،

دووباره گوتی:-- یانی ئه‌و شتانه‌ی ده‌یلێی راستن... ها؟

دوروا، خیرا هه‌موو گیرفانه‌کانی هینانه‌ ده‌ری،
گیرفانه‌کانی پانتۆله‌که‌ی، ئیله‌که‌که‌ی و چاکه‌ته‌که‌ی و ئه‌وسا
له‌بن لیوانه‌وه گوتی:-- ده‌ی نها، قه‌ناعه‌تت کرد؟

کلوتید، له ناکاوا، به‌جۆش و خرۆشیکی له وه‌سف
نه‌هاتگه‌وه ده‌سته‌کانی بلاوکردنه‌وه له ملی ئه‌وی وه‌رینان،

به پچرپچری گوتی: - ئاه ئازیزه بی نهواکه م... گیانه که م...
خۆزگه زووتر ئه مه م زانیبا! باشه چۆن حالت به م حاله
گه بی.

دورواى له سه ر قه نه فه که دانیساند، خۆیشی له باوه شیا
دانیشت و به ده م رامووسانی سه ر وروویه وه، ناچارى کرد
باسی ئه وه ی بۆ بکات که چۆن حالى به م حاله گه بیوه.

ئیدی چیرۆکیکی خه مناکی سه باره ت به خۆی
دروستکرد. گوتی چونکه بابی دووچارى که سرى دارایی
بووبوو، ناچاربوو یارمه تی بدات. نه ک هه ر پاشه که وتیکی
هه بووبوو، پنی داوه، به لکو قه رزیکى زۆریشی بۆ کردوه.
ئوسا له سه رى پۆی: - به لای که مه وه ده بی تا شه ش
هه یقان برسیه تی بکیشم. چونکه هه رچیم هه بوو و نه بوو
خه رجم کردوه. ئیدی چ ده کرى، ئه وه حاله که یه، ئیدی ژیان
ئهم جۆره قه یرانانه شی تیده که وئ. به هه ر حال پاره و پول
ئه وه ش نایه نى که پیاو بیری خۆی پتوه مژوول بکات.

کلوتیلد، ده می له په نا گوئی نا وگوتی: - من قه رزت
ده ده می، قه بوول ده که ی؟

دوروا، به وه پیری له خۆرادیته وه گوتی: - میهره بانى
خۆته گیانه، لى تکایه با چیتر باسی ئه مه نه که ین ده نا
ناپه حه ت ده بم.

کلوتیلد، بیده نگ بوو، ئه وسا ئه وى به خۆوه گوشى و
له بن لیوانه وه گوتی:

- هه رگیز په ی به وه نابه یت، چه ندم خۆشده وئى.
ئهو شه وه، یه کیک بوو له شه وه عاشقانه هه ره باش و
خۆشه کانیان.

ژنه ی گه نج، له کاتى رۆیشتنیدا، ده م به خه نده گوتی:

- دهبانى وهختايه كه سيك بكه ويته هه لوئستىكى وهكو ئهمه توره، چهند خو شحال ده بيت، ئه گهر پارهيه كه له گوشه كه ناري گيرفانيكى خويدا بدوزيته وه، بۇ نمونه سكه يه كه خزابيته به يني ئه سته ر و به ري جله كانيه وه. دوروا، به دلنيابي ته واوه وه گوتى:- خوا له زارت برونى.

كلوتيلد، به بيانووي ئهمه ي كه شه ويكى هه يفه شه وي خو شه گوتى گهره كييه تى به پنيان بۇ مال بگه ريته وه، به دم ته مه شاكردنى ئه وه وه ته واو هارو ژابوو. شه ويكى هيمن و ته زى بوو، زستان خه ريک بوو ده ستي پنده كرد. ريبواران و ئه سپان بله ز ده جو لان، ئيدى سه رما تاوى پنده دان، ده نكي پاژنه ي پيلاوان، له سه ر شوسته كه ده نكي ده دايه وه.

وهختى ده يانويست ليكدي هه لبرين، كلوتيلد پرسى:- ده ته وي دوو سبه ي جاريكى دى يه كدى ببينينه وه؟

- زوريش.

- شه وي، ئه م وهختانه؟

- ئه م وهختانه.

- خودا حافيز گيانه كه م.

به خو شى و ميرهبانى يه كديان رامووسى.

دوروا، به ههنگاوى هه راوه وه بۇ مال زفرييه وه، له خوى ده پرسى كه سبه ي ده گهل كئ و به چ كاريك به ريته سه ر. كه ده رگاي ژووره كه ي كرده وه، ده ستي به گيرفانى ئيله كه كه يدا كرد تا شقارته ده ريبنى، كه قامكى به ر دراويك كه وت، له سه رساميا، راچله كى. چراكه ي پيكرد، دراوه كه ي

دایه‌به‌ر تیشکی چرایه‌که. دراویکی بیست فرانکی بوو. هه‌ستیکرد خه‌ریکه عه‌قلى تیکده‌چیت.

به دهم ئەم دیو وئەودیو کردنی دراوه‌که‌وه له خۆی ده‌پرسی، ناخۆ چ په‌رجوویه‌ک ئەمه‌ی لیکه‌وتووه‌ته‌وه، قابیله خۆی له ئاسمانه‌وه که‌وتبیته خواره‌وه.

ئەوسا له ناکاواو به مه‌زه‌نده زانی چی پرویداوه. زۆر په‌ست و تووره بوو. ماشقه‌که‌ی باسی ئەوه‌ی کردبوو که چەند خۆشه‌پیاو له کاتی ده‌ستکورتی دا، دراویک له ژیر ئەسته‌ری جلیکیا وه‌دۆزی. که‌واته ئەم سه‌ده‌قه‌یه هی ئەوه، ئەو ئەم خیر و سه‌ده‌قه‌یه‌ی پیکردووه. چەند عه‌یبه.

به‌خۆی گوت: " ئاه به‌ئێ دوو سه‌به‌ی ده‌یبینم! پیشانی ده‌دم چ کاریکی کریت و دزیوی کردووه!"
به‌ دلێکی پر له قین و به‌ هه‌ستیکی برینداره‌وه، چوه ناو جیگاوه.

سه‌به‌ی، دره‌نگ له خه‌و رابوو. برسی بوو، هه‌ولیدا دووباره‌ بکه‌وتیه‌وه و تا سه‌عات دووی دوانیوه‌رۆ له خه‌و رانه‌بیت. ئەوسا به‌ خۆی گوت: " نا، ئەم ره‌وشه به‌م حاله‌وه ناچیته‌ سه‌ر، ده‌بن ریگه‌یه‌ک وه‌دۆزم و پاره‌یه‌ک په‌یدا بکه‌م. " ئەوسا به‌و ئومیده‌ی به‌ دهم ریگاوه، چاره‌سه‌ریک وه‌دۆزی، له مال وه‌ده‌رکه‌وت.

هیچ چاره‌یه‌کی به‌ بیرا نه‌هات، لێ که‌ به‌به‌ر هه‌ر خوارنگه‌یه‌کدا ده‌بووری ده‌می له برسا ئاوی ده‌کرد. که‌ بوو به‌ نیوه‌رۆ، چونکه‌ هه‌شتا هه‌چ چاریکی نه‌دۆزی بووه‌وه، له ناکاوا برپاری دا: " چ قه‌یدییه! ده‌چم به‌م بیست فرانکه‌ی کلوتیلد فراڤین ده‌خۆم. ئەمه‌ نابیته‌ باسی ئەمه‌ی که‌ سه‌به‌ی پاره‌که‌ی نه‌دمه‌وه."

به دوو فرانک و نیو فراقینی له خوارنگه یه کدا خوارد. وهختایه ک گه ییه باره گای پوژنامه که، ئه و سنی فرانکه ی که له پهرده داره که ی وهرگرتبوو، دایه وه: ' فوکار وهره، ئه مه ئه و پاره یه ی که دویشه و بو کرئ گالیسکه به قهرز دابووتمی. '

تا سهعات ههوتی شه و کاری کرد. پاشان خوی به خوارنگه یه کدا کرد و به و سنی فرانکه ی له پاره که ی کلوتیلد هه لی گرتبوو، شامی (شینو، شیف، نانی ئیواری) خوارد. دوو پهرداخ بیره شی خوارده وه، مه سره فی ئه و پوژه ی گه ییه نو فرانک و سی سانتیم.

به لام چونکه سبه یینش، نه ی توانی هیچ پاره یه ک په یدا بکات، دوو باره شه ش فرانک و نیوی له دراوه بیست فرانکیه که ی کلوتیلد هه لگرت، وهختایه ک گه ییه ژوانگه که یان، جگه له چوار فرانک و بیست سانتیم هیچی دی له بهرکا نه مابوو.

وهکو سهگ هار بووبوو، به لینی به خوی دا یه کسه ر پهوشی خوی یه کلایی بکاته وه. به ماشقه که ی ده لیت: ' ده زانی ئه و دراوه بیست فرانکیه ی که دویشه و خستبووته گیرفانمه وه، دوزیمه وه، ئه مرۆ ناتوانم بتده مه وه چونکه هه ر وهکو خۆم و پاره م پئ نییه، ده رفه تیشم نه بوو، پاره یه ک په یدا بکه م. لی ئه مجاره که یه کدیمان دینه وه، پیتی ده ده مه وه. '

کلوتیلد، میهره بان و به هه شتاو، به ترس و له رزه وه هات، به ترس و له رزه وه له خوی ده پرسنی ئاخو دلداره که ی چۆن رهفتاری ده گه ل ده کات و چ کاردانه وه یه کی ده بیته؟ و

ماوهیهکی زور و به پیداکرییه وه ماچی کرد، تا له هه وه لاین ساتی دیداره که یاندا پینگه ی گله یی و گازنی لینگریت. دورواش به خوی دهگوت: 'وهختی ئه وه هاتووه که مهسه له که باس بکه م. هه ر ئیستا پینگه یه ک ده دوزمه وه.' نه پینگای دوزییه وه وه نه هیچ قسه یه کی کرد، له هه نبه ر ئه و په یف و وشانه دا که ده بوایه ده رباره ی ئه م بابه ته هه ستیاره بیکردبایه، پاشه کشه ی کرد. کلوتیلدش هیچ قسه یه کی سه باره ت به چوونه ده ره وه نه کرد و، به وپه ری میهره بان ی به رخورد و مامه له ی له ته کدا کرد.

نیوه شه و بوو که له یه کدی جیابوونه وه و قه راریان دا که چوارشه ممه ی ئاینده یه کدی بدین، چونکه کلوتیلد، بۆ چه ندین شه و، له شوینانی جوراوجور ده عه وتی شام بوو. سه بی نیوه رۆ، وهختایه ک دوروا ده یویست پاره ی فراقینه که ی بدات، دهستی به گیرفانیا کرد تا ئه و چوار فرانکه ده ربیتی که له به رکیا مابوو، به لام سهیری کرد بووه به پینج و یه کینکیان زیتره.

له سه ره تاوه، وای بۆچوو، دوینی که باقی پاره که یان داوه ته وه، به سه هو ئه م دراوه یان داوه تی، به لام دوایی تیگه یی مهسه له که چیه، سه باره ت به م خیر و سه ده قه یه، ههستی به بچوکی کرد، سه رودلی به ته واوه تی گیرا. داخی ده خوارد که بۆ شتیکی نه گوتووه! ئه گه ر به تووندی قسه یه کی کردبا، ئه م مهسه له یه تازه ته ده بووه وه. به دریزایی چوار رۆژی دواتر، له هه موو ده رگایه کی دا، هه رکاریکی له ده ست هاتبوو، کردبووی تا پینج لوی به

دهست بيتن، به لامل بيتوده. ناچار دراوه زيړه كې
كلوتيلدشي خه رج كرد.

ويړاي ئه مهش، كاتې دووباره يه كيان بينييه وه و
سهرباري نارېزايي و توورېه بووني ئه: ' تكيه
دهستېرداري شوخييه كاني شهواني پيشوو به، دووباره ي
مه كه وه، چونكه ئه م كاره زورم نارېه حهت دهكات. '

كلوتيلد، فيلتيكي دوزييه وه كه به دزييه وه دراويكي بيست
فرانكي، بخاته گيرفاني پانتوله كه يه وه.

وهختي دراوه كې له گيرفانيا دوزييه وه، جنيويكي دا،
به لامل خستيه گيرفاني ئيله كه كه يه وه تا له بهر دهستيا بيت،
چونكه تاغه يه ك پوليشي پې نه بوو.

ئيدى به مجوره دلخوشي خوي دهدايه وه: ' دهى
همووى له يه ك جي دهدهمه وه. ئه م پاره يه م به قهرز
ليوه رگرتوه. '

سهره نجام كاشيز و ژميريارى پوژنامه كه، ملي بو
پارانه وه و داواكاني ئه و دا و قه بوولى كرد پوژى سه د
سووى بداتن، به لامل ئه م پاره يه به زه حمت به شى خواردنى
پوژانه ي ده كرد و به شى دانه وه ي قهرزه كاني كلوتيلدى
نه ده كرد.

به ئې، وهختايه ك كلوتيلد دووباره خوليا و كه لكه له ي
ئه وه ي كه وه توه سهر كه شهوان سهرى هموو جيگا
گوماناوى و نه شي اوه كاني پارس بدات، ئيدى دوروا دواى
كه پانه وه له گه شت و گه پانه سه ركيشانه كانيان، وه كو
جاران له دوزينه وه ي دراويكي زيړ له گيرفانه كانيا، پوژى له
پيلاوه كانيا، پوژيكي دى له كيفى سه عاته كه يا، زور تووره
نه ده بوو. ياني كلوتيلد، كه هه نديك هه وا و هه وه س و

خولیای هه‌بوو که ئەو(دوروا) جارێ نەیدەتوانی بیانەینیتە
دی، باشتر نەبوو خۆی (کلوتیلد) پارەکە‌ی بدات و لێیان
مەحرووم نە‌بێ؟

حیسابی هەموو ئەو پارانە‌ی که لەوی وەر‌ده‌گرت،
لەلای خۆی راده‌گرت، بەو ئومێدە‌ی رۆژی له رۆژان
هەمووی بداتە‌وه.

شەویک کلوتیلد، پتی گوت: "تو دەزانی تا ئیستا
نە‌چوووم بۆ فولی برجر؟ دە‌کری بۆ ئە‌ویندە‌رم بیه‌یت؟"
دوروا، له ترسی ئە‌مە‌ی که نە‌با تووشی راشیل بییت،
هە‌ندیک سلە‌مییه‌وه، بە‌لام پاشان بە‌خۆی گوت: "چ قە‌یدییه!
شته‌که له شار‌دنه‌وه‌دا نە‌ماوه، خۆ من زە‌ماوه‌ندم له گە‌لیا
نە‌کردوو. هاوسە‌ری نیم. ئە‌گەر له گە‌ل ئە‌ما بمینی، خۆی
له هە‌موو شتیکی حالی دە‌بییت و نایە‌ت قسە‌م له‌گە‌لدا بکات.
خۆ دە‌توانین بچین لۆ‌جیک بگرین و لە‌وئ دانیشین."

بیانوییه‌کی دیکە‌شی بە‌دە‌سته‌وه بوو که بۆ ئە‌م
ب‌ریاره‌ی هانده‌دا. زۆر به ئاسانی دە‌یتوانی لە‌م
تە‌مه‌شاخانه‌یدا لۆ‌جیک بۆ ماشقه‌کە‌ی بگری بیته‌وه‌ی پارە
بدات. ئە‌مه‌ خۆی له خۆیا، جۆره‌ چاکه‌ دانە‌وه‌یه‌ک بوو، له
هە‌ن‌بەر ئە‌و کۆمه‌که‌ مادیه‌دا که لە‌وی وەر‌ده‌گرت.

به کلوتیلدی گوت له ناو گالیسکه‌که‌دا دانیشیت تا ئە‌و
ب‌روات لۆ‌جیک بگریت، نە‌یدە‌ویست کلوتیلد ئە‌و ببینی که
بلیته‌کە‌ی به‌ خۆ‌رای، به‌ بێ پارە‌ دە‌ده‌نی، ئە‌وسا به‌ دوویا
هات و به‌ دوو قۆلی خۆیان به‌ تە‌مه‌شاخانه‌که‌دا کرد و
کۆنترۆ‌لچیان بلیتش سلایان لێ‌کرد.

حە‌شیمه‌تیکی فرە له راره‌وه بازنه‌بییه‌که‌دا دە‌خولانه‌وه. به
زە‌حمه‌تیکی زۆر توانیان به‌ ناو ئاپۆ‌رای ئە‌و پیاو وژنانە‌دا

که له مشتەری دەگەپان، پەت ببن. ئەنجام گەییە
لۆجەکیان که کهوتبوو نێوان ئورکستەرەکه و پارەوه
بازنەییەکهوه.

لئ خانم دوماریل، تەمەشای شانۆکەیی نەدەکرد، تەنیا
سەیری ئەو ژن و کیزانەیی دەکرد که له دواي ئەوهوه له
پارەوهکهدا دەسوورانهوه، هەر ساناساتی ئاوپتیکی پاشی
دەدایهوهو تەمەشای ئەوانی دەکرد، زۆری حەزدهکرد
دەستیان لێدات، یەخه و بەرۆکیان سەح بکاتەوه، دەست به
قژ و گوێیاندا بیئنی تا بزانی ئەم بوونهوهراڤه له چ
مەعدەنیکن.

له ناکاوا گوتی: ژنیکی قەلەوی قژ پەش له نێو
حەشیمەتەکهیه که بەردەوام سەیری ئیمه دەکات. له دلی
خودا وام هەست دەکرد پەنگه هەر ئیستا بیت بۆلامان و
سلایمان لێبکات. بینیت؟

دوروا بەرسفی دایهوه: "نا، بیگومان به سههو چووی."
بەلام خۆی له یەکهەم ساتهوه، هەستی بهو نیگایانه کردبوو.
پاشیل بوو که به نیگای توورپه و ، به نیازی قسهی
تووندهوه، به دەورووبەری ئەوانا دەسوورپایهوه.

هەمووی چەند خولهکیک لهوهپیش، دوروا له ناو
ئاپۆراکهدا بهلای ئەوا پەت بووبوو و "پاشیل" ش به
چپهوهو به چاولێداگرتنیکهوه که مانای ئەمه بوو: "تێدەگەم"
"سلای لێکردبوو. لئ دوروا، له ترسی ئەوهی نەبا
ماشقهکهی هەستی پینیکات، بەرسفی سلایه مپهر ئامیزهکهی
ئەوی نەدابۆوهو به لووتبەرزى و سارد و سەری بهلاپیدا پەت
بووبوو. پاشیل که دووچارى هەسوودی و غیرهیهکی

نائاگایانه بووبوو، گه پاپووه و خوی پیندا کیشابوو و به
دهنگیکی بهرزتر گوتبووی: "سلاو جورج."

دوروا، دیسان وهلامی نه دابوووه. ئیدی راشیل بۆ
ئوهی وهلامی سلاوه کهی وه ربگریته وه و ئه و ناچار به
ناسینی خوی بکات، به ردهوام به دهورو بهری لوجه کهی
ئه واندا ده سووراپیه وه و چاوه روانی ساتی گونجاو بوو.
هه رکه بینی خانم دوماریل، ته مه شای ئه و دهکات، به
نووی قامکان به شانی دوروایدا کیشا: - سلاو، حالت باشه؟
به لام دوروا، ئاویری لینه دایه وه.

راشیل، دووباره گوتی: - ئه وه چیه له پینچ شه ممه
رابدوووه و گۆرت گوم کردوووه و پرووت له م ناوه
نه کردوووه؟

دوروا، هیچ وهلامیکی نه دایه وه و به جوژی خوی له گیل
دا که ئاماده نه بوو، ته نانهت به تاچه وشه یه کیش ده گهل ئه م
ژنه دا، خوی بخاته مه ترسییه وه.

راشیل، له قاقای پیکه نینی دا. پیکه نینیکی تووره و گوتی:
"چییه، لالش بووی؟ ناشی ئه م خانمه زمانی گه سستیبت؟

دوروا، به توورپهیی و به پراویژیکی دژمنانه وه گوتی:
- کئ رینگه ی پینداوی قسه له گهل مندا بکهی؟ برۆ
به لای کاری خوته وه دهنا به گرتت ده دم.

ههنگی راشیل، به نیگایه کی گرگرتوووه وه، به سینگ
دهرپه پاندنه وه هاواری کرد:

- ئاوها! هه ی گه وچی بی سه روبه ر. پیاو که له گهل
ژنیکا خهوت به لای که مه وه سلاویکی لیده کات. ئه گه ر ئه مرۆ
له گهل ژنیکه دیکه دای، مانای وانیه، ئیدی خوتم لینه ناس و
نه بان بکهی. ئه گه ر له و چه ند خوله کهی پینش ئیستادا که به

لاتا پەت بووم، ئاماژەيەكت بۇ كوردبام، دەستبەردارت دەبووم و لە كۆلت دەبوومهوه. بەلام كە خۆت لە گيلى دەدى، دەبىن باجەكەى بەدى. پارهستە بۆم چىشتىكت بۇ لىنەم بستى پۆنى لە سەر بىن! كە من ببىنى ئىدى پووت نەيەت سلاوم لىيكەى...

هيشتا پتوہبوو، لە سەر هات و هاوارى خۆى بەردەوام بىن، لى خانم دوماريل بلەز دەرگای لۆجەكەى فەكرد و لە كاتىكا حایر وسەرگەردان چاوى بۇ دەرگای چوونە دەرەوہى تەمەشاخانەكە دەگىنرا، لە نىو ئاپۆراى خەلكەكەدا ون بوو.

دوروا، بە غار دووى كەوت و هەولیدا خۆى پىن بگەيەنىت.

هەنگى راشيل، كە ئەوانى بەو شپىزەبىيەوہ و لە حالى هەلاتنا ببىنى، بە دەنگىكى سەرکەوتوانە هاوارىکرد:

- ئەهای ئەم ژنە بگرن. بىگرن، دلدارەكەى لىدزىوم.

ئاپۆراى ناو پارەوہەكە لە قاقايان دا. دووان لە پياوہكان بە شوخى و حەنەكەوہ شانەكانى كلوتىلدیان گرت و ويستيان بۇ ناو خەلكەكەى بگىنرەوہو ماچى بگەن. لى دوروا، كە خۆى گەياندىنى، بەتوورپەيى و بەتۆبىزى خانم دومارىلى لە چنگيان دەرھىنا و گەياندىيە سەرچادەكە.

كلوتىلد، بلەز خۆى هەلدايە ناو ئەو گالىسكەيەى كە لەبەر تەمەشاخانەكەدا وەستاوو و دورواش بە دوايا. كە گالىسكەچىيەكە پرسى: "بۇ كۆى بۆم؟" دوروا گوتى: "بەكەيفى خۆت، بۇ ھەركۆيت دەوى."

گالیسکه که به خاوی که و ته ری و به هوی ناهه مواری
سه لبه ندی جاده که وه هر هه لتهک هه لتهکی بوو. کلوتیلد
پهست و تووره، ههردوو دهستی به دهم و چاوییه وه
گرتبوو، هانکه هانک خه ریک بوو دهخنکا، دوروا نهیده زانی
چ بکات یان چی بلیت. نه انجام که گوئی له دهنگی گریانی
کلوتیلد بوو، به دهم ده مه لالکئوه گوتی: " کلو گیان، گوئی
بگره، ریم بده با شته که ت بق روون بکه مه وه! خه تای من
نییه... کاتی خوی سووکه ناشنایه تیه کم ده گه ل ئه م ژنه دا
پهیدا کردبوو... ئه وسای که من و تو هیشتا یه کترمان
نه ده ناسی... "

کلوتیلد، له ناکاوا، دهسته کانی له سهر پوخساری لابرده،
به توورهیی و خرۆشی ژنیکی عاشق و خیانهت لیکراوه وه،
به هانکه هانک، به پچرپچر و به په له په ل گوتی: " هه ی
به دبه خت... نه گهت... که شتیکی سووک و چرووکی!... یانی
شتی واده بی؟ به راستی عه ییه!... ئاه، ئه ی پهروه ردگار!...
به راستی مایه ی شه رمه زارییه!... "

ئه وسای، که توزی خوی کۆنترۆلکرد و دهیتوانی به
شیوه یهکی لۆژیکی قسان بکات، به تووره ییهکی زیاتره وه
گوتی: " یانی به پاره ی من له گه ل ئه ودا ده خه وتی ها؟ سه لا
له ئه قلی من که له پیتاوی ئه م هه رزه یه دا پاره م به تو ده دا...
هه ی خوێری!... "

که میک بیده نگ بوو، وا دههاته بهرچاو که له وشه یهکی
تووندتر بگه ری، وشه که ی له سهر زمان بی و بۆی نه یهت،
ئه وسای له ناکاوا وه بییری هاته وهو به جووله یهک وه کو
ئه وه ی بیهوی تفی له چاره بکات، گوتی: " ئاه، هه ی به راز... "

به رازی چه پهل... به رازی به د فەر و نه گریس... به پارهی من
 هه قه که یت دهدا... به راز... به رازی سووک و چرووک...
 چونکه هیچ وشه یه کی دی بۆ نه ده هات، هه میسه
 دووباره ی ده کرده وه: "هه ی به راز... به رازی چه پهل..."
 له ناکاوا، به رهو ده ری خۆی دانه وانه وه، ئاسینی
 عه ره بانچییه که ی گرت و گوتی: "بوسته!" ئه وسا ده رکی
 گالیسکه که ی کرده وه و خۆی هه لدا به خواره وه.

جۆرج ویستی دوا ی بکه وئ، به لام خانم دوما ریل، به
 ده نگیک ی ئه وه نده به رز هاواری به سه ردا کرد: "بۆت نییه
 دابه زی!" که چه ند پینواریک له ده وری خربوونه وه و دوروا،
 له ترسی ئه وه ی نه با هه را و هه نگامه و قه رقه شه به رپا
 بییت و ئابروویان بچی، نه یو پرا له جیی خۆی ببزوی.

کلوتیلد، جزدانه که ی له گیرفانی ده رهینا و له بهر
 رۆشنایی فانۆسی گالیسکه که دا بۆ پارهی ورده که را، ئه وسا
 دوو فرانک و په نجا سانتیمی نایه قولی دهستی کا برای
 عه ره بانچی و به ده نگیک ی له رزۆک گوتی: "هان، ئه وه
 کپییه که ت... ئه م چه په له ش ببه بۆ که په کی بورسو له محالی
 باتینیول."

ئو خه لکه ی له وینده ر خپ بوو بوونه وه، ده ستیان به
 گالته و پیکه نین کرد. یه کینک له پیاوه کان گوتی: "هه ر بژی،
 بچکۆل!" که نجیک ی به په لالا که له نیوان ته گه ری
 گالیسکه که دا وه ستابوو، له په نجه ره که وه سه ری برده
 ژووری و گوتی: "شه و باش، کوپی باش!"
 ئه وسا گالیسکه که که وه ته پئی، ده نگ ی پیکه نینی
 رینواره کان، هیتشتا هه ر نه نیشتبوو وه.

(٦)

جۆرچ دوروا، بۇ سبەى بەيانی، رۆژىكى خەمىنى دەست
پىکرد، بەبىتاقەتى خۆى گۆرى، ئەوسا لەبەر پەنجەرەى
ژوورەكەى رۆنىشت و لە فكران پۆچوو. ھەستى كرد ئازاى
بەدەنى كوتراو، وەكو ئەو ھبوو دویشەو كوتەكىكى باشى
خواردبى.

سەرەنجام زەرورەتى پەيداكردىنى پارە ناچارى كرد
مشورىكى خۆى بخوات وچوو بە سۆراخى فورستىەو.
فورستىە كە لە ئۆفیسەكەى خۆيا لەلاى موغەيرىيەكەو
دانىشتبوو، كە ئەوى بىنى پرسى:

- ھا خىرە بەم بەيانی زووھ لە خەو ھەستاويت؟
- شتىكى خراپم لىقەوماو. قەرزىكى زۆرم لە سەر
كەلەكە بوو.

- ھى قومار؟
- بەلى، ھى قومار.
- زۆرە؟
- پىنچ سەد فرانك.
تەنيا دووسەد و ھەشتا فرانك بە كلوتىلك قەرزدار بوو.
فورستىە بە ناباوەرىيەو پرسى: - ئەم پارەى بەكى
قەرزدارى؟

دوروا، نەيتوانى بەپەلە وەلام بداتەو.
- بە... بە جەنابى كارفيل.
- مالى لە كوئىيە؟
- كوچەى... كوچەى...

فورستىە دەستى بە پىكەنىن كرد: " كوچەى سەعات
دووى پاش نيوەرۆ بۆى بگەرى نا؟ من ئەم ئاغايە دەناسم.

ئەگەر كارەكەت بە بىست فرانك رايى دەبىن، من دەتوانم
بتدەمى، لەو زياترم پى ئەناسوورپى.

دوروا، سكه يەكى زىپى بىست فرانكى لە فورستىه
وهرگرت، ئەوسا لە هەموو دەرگايەكى دا، پوووى لە هەموو
ناسياوھەكانى نا، ئەنجام نزيكى سەعات پىنجى دوا نيوھپو،
توانى هەشتا فرانك كۆبكاتەوھ.

دەبوايە دووسەد فرانكى دى پەيدا بكات. بپيارى
تەواوى دا بەدەم هەلگرتنى ئەو پارەيەوھ كە كۆى
كردبووھوھ، لەبن لىوانەوھ بەخۆى گوت: " نايى لەبەر
خاترى ئەم سەلئەيە خۆم سەغلەت بكەم. هەركاتى بووم،
پارەكەى دەدەمەوھ."

پازدە دانە پوژ، ژيانىكى هەژارانە، رىك و پىك و دور
لە هەر فيعلىكى بەسەر برد، بپيارى بنجىرى داوو. پاشان
ئاگرى عەشقبازى حەجمانى لەبەر بپرى، دەتگوت چەندىن
سالە، ژنىكى لە هەمىز نەگرتوھ، وەكو چۆن دەرياوانىك بە
دېتنى وشكانى كۆنترۆلى خۆى لە دەست دەدات، بەو ئاوايە
بەدېتنى هەر ژنىك ئازاى ئەندامى دەكەوتە لەرزىن.

شەويك، بە ئومىدى دېتنى راشيل، چوو بۆ فولى برجر،
هەركە وەژووركەوت چاوى بەو كەوت، چونكە راشيل،
پاتوقى ئەوئىندەربوو. بۆ هېچ شوئىنىكى ديكە نەدەپۆيى.

بە پوخسارى خەنۆلەوھ بەرەولاي ئەو پۆيى، دەستى
بەمەبەستى تەوقەكردن بۆ درىژكرد، بەلام راشيل، سەراپاي
بە نىگا دايبژت وپرسى: - چىت لە من دەوئ؟

دوروا، ويستى پىيكەنئىت: - بەسە، ئەم ئەتوارەت لە چىيە!

راشيل پشتى تىكرد و گوتى: - من هاتوچۆى گەوادان

ناكەم.

ههولیدابوو، پیسترین جنیوی پییدات. دوروا، سووری
سوور بووهوه و به تاقی تهنیا بۆمال گه رایهوه.

فورستییه که نه ساغ بوو و تهواو لاواز و بیتاقهت بووبوو
و بهردهوام دهکۆکی و ته مهنی له رۆژنامه که دا بردبووه
سه، دهتگوت هه میسه له کارین قورس و دژوار و تاقهتبه
دهگه ری تا به ملی ئه ویدا بدات. ته نانهت رۆژیک، له ده می
توورپهیدا و پاش کۆکه کۆکیکی دریز که خه ریک بوو
ده یخنکانه، چونکه دوروا زانیارییه کی پیویستی بۆ ئاماده
نه کردبوو، به ده م خوته و بۆله وه پنی گوت: " نه عله ت له
شه یتان، تۆ له وه بی شعورتری که وینام ده کرد."

دوروا، له زگ بوو بهر زلله ی بدات، به لام جله وی خوی
گرت و له بن لیوانه وه گوتی: " ئه م حه قهت له قولی مستان
ده بن." و له ویندهر رۆیی. بیروکه یه کی بله زی به میشکا
هات و له دلی خۆیدا گوتی: " پارهسته بۆم، بزانه چون
کلاوی قورمساغیت له سه ر ده نه م دۆستی ئازیز." و
خۆشحال به م بیروکه یه، ده سه ته کانی لیکدی هه لده سوون له
باره گای رۆژنامه که وه ده رکه وت.

له سه به ینیوه برپاری دا نه خشه که ی جیه جی بکات.
سه ریکی خانم فورستییه ی دا تا بزانی رهوش چۆنه.

سه ریری کرد له سه ر قه نه فه یه ک پالکه وتوووه و خه ریکه
کتیب ده خوینیته وه. ژنه ی گه نج ته وقه ی ده گه ل کرد و
بیئه وه ی له جی خوی بجمی سه ری بۆلای ئه و وه رگیترا
وگوتی: " سلاو بیل ئامی " دوروا، هه ستیکی له لا چیتبوو،
وه کو ئه وه بوو زلله یه کی لیدرابی. پرسی: " بۆ به م ناوه
بانگم ده که یه ت؟"

ژنه ی گه نج، لیو به خه نده گوتی:

- ھەفتەى رابدوو خانم دوماريلم بىنى و بۇى
گىپرامەوھ كە لە مالى ئەوان بەم ناوھ بانگت دەكەن.

دوروا، بە دىتنى قەلافەتى مېرەبان و دۆستانەى ژنەى
گەنچ خەيالى ئاسوودە بوو. ئىدى بۇ دەبوا بترسىت؟
خانم فورستىيە، لە سەر قسەكەى رۆيى:

- ئەو غافل ناكەيت ومەرايى دەكەيت، نازى
ھەلدەگريت، بەلام سەبارەت بە من، مەگەر بەرېكەوت بىرت
بكەومەوھ و بىتتە دىدەنېم، بۇ نموونە ھەوت شەمموان، يان
شتىكى لەو بابەتە.

دوروا، لە لايەوھ رۆنىشت. سەراپاي بەنىگا دابىژت، بە
كونجكاوى كەسىكى توحفە دۆستەوھ تەمەشاي دەكرد.
ژنىكى لەبەر دلانى رەنگ زىرېن بوو، تەر و بېر، خوا
داينابوو بۇ نەوازىش. لە دلى خۇيا گوتى: " بىگومان لە يارۇ
باشترە. " گومانى لە راوكردى نەبوو، واى ھاتەبەرچا،
ھەركە دەستى بەرىتى، بەئاسانى دەىگريت، رېك وھكو
ئەوھى پياو مېوھىك لە دار بكاتەوھ.

لېبراوانە گوتى:-- بۇيە نەدەھاتمە دىدەنىت چونكە
مەسلەھەت و ابوو نەيەم.

- چۆن؟ چما؟

- چما؟ ناتوانى مەزەندەى لېدەيت؟

- نا، بەھىچ جۆرى.

- چونكە عاشقى تۆم... ئاھ، كەمىك، تەنيا كەمىك... و

نامەوى، بە تەواوھتى و دەرەبەست عاشقتان بىم.

ژنەى گەنچ، لەم قسەيەى ئەو نە سەرسام بوو، نە
نارەھەت بوو و نەخۇشحال. درىژەى بە بزە بى
موبالاتەكەى دا، پاشان بەكاوھخۇ گوتى:

- ئاھ، وڭزاي ئەمەش دەتوانى بېيت. ھېچ كەسىك ماوھەيكى زۆر عاشقى من نابىت و لەگەلما نامىتتەوھ.
دوروا، كە پتر لە راوڭزى ئەو سەرى سورمابوو تا لە قسەكانى، پرسى:- بوچى؟

- چونكە بېفایدەيە، من زۆر زوو ئەم بابەتە لە بەرانبەرەكەم حالى دەكەم. ئەگەر زووتر دەربارەى ترسى خۆت قسەت دەگەل كەردبام، زۆر زوو خاترجەمم دەكردىت و بە پىنچەوانەوھ داوام لىدەكردىت، چەندت دەتوانى بېيتە دىدەنېم.

دوروا، بە راوڭزىكى خەمناك گوتى:

- ئاخىر ھەر ئەم قسانە دەبنە بايسى وھى پياو كۆنترۆلى خۆى لە دەست بدات.

ژنەى گەنج ئاوپى لای ئەوى دايەوھ وگوتى:

- دۆستى ئازىن، بەلایى منەوھ پياوى عاشق لە جوملەى زندواندا نىيە. ئەو جۆرە پياوانە گەوج دەبن، نەك ھەر گەوج، بەلكو ترسناكىش دەبن. من پەيوەندى خۆم دەگەل ئەو پياوانەدا كە عاشقم دەبن يان وا دەنوڭن پەيوەندىيەكى زۆر نزيك وراستگويانەيان لەگەلما ھەيە، دەبېم، چونكە يەكەم بىتاقەتم دەكەن، دووھم وەكو سەكى ھار لەگىنە لە ھەر ئان وساتىكا پەلامارت بدەن، يان گوماناوى دىنە بەرچاوم. بۆيە دەيانخەمە كەرەنتىنەى ئەخلاقىيەوھ تا نەخۆشىيەكەيان چاك بېيتەوھ. ئەم قسانەت چاك لەبىر بىن، وەكو گوارە لەگوييان. بکە. من زۆرچاك دەزانم كە عەشق بۆ تۆ و لەلای تۆ جگە لە جۆرە ھەوھس وئىشتىيايەك ھىچى دى نىيە، بەلام بۆ من ولەلایى من، جۆرە... جۆرە پەيوەندىيەكى پوحييە كە لە نياز و مەرامى

پیاواندا جی نابیته‌وه. ئه‌وه‌ی نیاز و مه‌رامی ئیوه‌یه
جه‌سته‌یه، به‌لام مه‌رامی من پوچه. به‌لام... ریك بپروانه
چاوانی من...

ئیدی بزه‌کە‌ی ئاوا بووبوو، قه‌لافه‌تیکی سارد و مه‌ندی
هه‌بوو، له‌ کاتی‌کا ته‌که‌زی له‌سه‌ر هه‌ر وشه‌یه‌ک ده‌کرده‌وه
گوته‌ی: - من هه‌رگیز، هه‌رگیز نابمه‌ ماشقه‌ی تو، ئه‌مه‌ چاک
بخه‌ می‌شکی خۆته‌وه. بۆیه‌ ئه‌گه‌ر به‌توئ سوور بی له‌ سه‌ر
پاراوکردنی هه‌وا و هه‌وه‌سه‌کانت نه‌ک هه‌ر کاریکی بپه‌وده
ده‌کە‌ی، بگه‌ر زۆریش خراپ له‌ سه‌رت ده‌کە‌وئ... و
هه‌نوکه‌ که‌ شته‌که‌ پوون بووه‌وه... حه‌ز ده‌کە‌ی دۆستی
یه‌کدی بین، دۆستانی باش، دۆستانی راسته‌قینه‌ و بێ‌ریا؟

دوروا، تیگه‌یی، هه‌ر هه‌ولیک له‌ هه‌نبه‌ر ئه‌م فرمانه‌ بین
چه‌ند وچوونه، بیه‌فایده‌یه. به‌په‌له‌ و راستگۆیانه‌ بپیریاری خزی
دا و خۆشحال بوو له‌وه‌ی که‌ بتوانی له‌ ژیا‌نیا ئه‌و جووره
ئالنگاره‌ی (متحدی) هه‌بیت، هه‌ردوو ده‌ستی به‌ره‌ولای ئه‌و
دریژ کردن: - من به‌هه‌موو هه‌بوونمه‌وه، ده‌ربه‌ست
ده‌خزمه‌تودام، خانم، به‌که‌یفی دلی تو.

ژنه‌ی گه‌نج، که‌ راشکاوی و راستگۆیی باتینی ئه‌وی له
پاویژی ده‌نگیا خویندبووه‌وه، هه‌ردوو ده‌ستی بۆ دریژ کرد.
دوروا، هه‌ردوو ده‌ستی، یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ماچکرد،
ئه‌وسا سه‌ری هه‌لبه‌ری و به‌ ساده‌یی گوته‌ی: " په‌نا به‌خوا،
ئه‌گه‌ر له‌ ژیا‌نما تووشی ژنیکی وه‌کو تو بیام، بی هیچ
سه‌لمینه‌وه‌و دوو دلپیه‌ک ده‌مخواست و زه‌ماوه‌ندم له‌گه‌ل‌یا
ده‌کرد."

ژنه‌ی گه‌نج ئه‌مجاره‌یان ته‌واو که‌وته‌ ژیر باندۆره‌وه،
زۆر له‌م پێشوازی و نه‌وازشه‌ گه‌رمه‌ی، که‌ ژنان وه‌کو

تاریف و ستایشی راستگویانه، زور حەز دەکەن لە زاری
پیاوانیەوه بژنەون، خۆشحال بوو، هەنگی نیگایەکی خیرا و
سوپاسگوزارانەیی دوروای کرد، لەو نیگایانەیی که پیاوان
کوێلە دەکەن.

پاشان، چونکه دوروا، هیچ بابەتیکی نەدۆزییەوه، تا
سەرلەنوێی گفتوگۆی لەبارەوه بکەن، ژنەیی تاین، سەری
قامکی نایە سەر بازووی ئەو و بە راویژیکی شیرین و
خۆش گوئی:

- من ئیدی لە ئیستاوه ئەرکی دۆستانەم دەرەق بە
تۆ دەست پێدەکەم. تۆ کە سێکی دەست و پێ سپیت، گیانە...

سووکە هەلۆهستهیهکی کرد و ئەوسا پرسیی:-- دەتوانم

ئازادانە قسە بکەم؟

- بەلی.

- بە تەواوی؟

- بە تەواوی.

- دەیسای زۆر چاکە، کەواتە بچۆرە دیدەنی خانم فالتەر
که زۆر قەدری تۆی لەلایە، کاری بکە که بچیتە دلێیەوه. بە
ئارەزووی دلێ خۆت تاریف و ستایشی بکە، هەرچەندە
ژنیکی پاک داوینە، باش گوئی بگرە، تەواو داوینپاکە. ئاه!
نەخەلەتابی بیر... لەو پوووهو بیری خراپت بەمیشکا بیت ها.
ئەگەر کە سێکی سەرپرست و دروستکار و راستگو بیت،
شتی چاکتر چاوه‌روانت دەکات. من دەزانم که لە
پۆژنامەکەدا هیشتا کاریکی ناچیزت هەیه، بەلام خەمت
نەبێ، هیچ مەترسە. ئەوانە بەیهک چاو تەمەشای هەموو
نوسەر و پەيامنیزه‌کان دەکەن، بە یەکسانی مامەلە لەگەل
هەموویاندا دەکەن، بپۆ و باوەرت بە قسەکانی من هەبیت.

دوروا، به زهردهخه نه وه گوتی: "مه منونم، تو فریشتهی... فریشتهی پاسه وان." "ئهوسا، دهر باره ی بابه تین جوراوجور که وتنه قسان.

ماوهیه کی زور له وی مایه وه، چونکه دهیویست بۆ ژنه ی گهنجی بسه لمینی که، زور هزی له هاونشین ی نه وه، نه و کاته ی که دهیویست بروت، دووباره پرس ی: - که واته قه رارمان نه وه یه که دۆستی یه کدی بین؟
- وایه.

چونکه بۆی دهر که وتبوو، که تار یف وستایشه که ی تۆزی له مه وه به ری به دل ی ژنه ی گهنج بوو، هر بۆ دووپا تکر دنه وه یان له سه ری رۆی ی: - له بیرتان نه چی، نه گهر رۆژی له رۆژان بیوه ژن که وتی، ناوی من له ریزی پیشه وه ی خواز گاراندا بنوسه.

زور به په له له ژوره که وه دهر که وت تا دهر فه تی توور په بوون به خانم نه دات.

دوروا، چوونی بۆ مالی خانم قاتر، له بهر گران بوو، چونکه له لایه که وه نه و رینگایه ی پینه درابوو و له لایه کی تره وه نه یده ویست کاریکی ناشیانه ی لئ سادر بیت. جه نابی قاتر، له و رازی بوو، بایه خی به کاره کانی دها و له پووی متمانه وه، بۆ کاره دژواره کانی فری ده کرد، باشه بۆ سوود له م متمانه یه ی نه و وه رنه گری و هاتوچۆی مالی وان نه کات؟

ئیدی به یانییه کی زوو له خه و رابوو، چوو بۆ بازار ی میوه فروشان و بای ده دوازه فرانک، هر مئی دهر جه یه کی کری، له قه رتاله یه کی تایبه تی هه لگرتنی میوه ی نا، تا

بیسەلمینی که له پێگهیهکی دورهوه هاتوه. قهرتالهکهی دهگهله کارتهکهی خۆیدا بۆ مالی خاوهن پۆژنامهکه برد و دای به دهراوانهکه. له سهرا کارتهکهی نووسی بوو:

جۆرچ دوروا

بهوپهپی خاکهراپیهوه تکا له خانم قاتر دهکات، ئەم قهرتاله میوه ناچیزه، که ئەم بهیانیه له نۆرماندی یهوه بۆی هاتوه، لی قهبول بکات.

سبهینی له سهندوقی نامهکانیا، له بارهگای پۆژنامهکه، زهرهفیکی بینی که کارتی خانم قاتری تیاوو: که به سوپاسی زۆرهوه بۆ ههستی دلسۆزانهی جهنابی جۆرچ دوروا، رایگهیاندبوو که پۆژانی شه مموان له مالهکهیدا، پیشوازی له دۆستان و ناسیاوان دهکات.

پۆزی شه ممه ی ههفتهی دواتر، چوو بۆ مالی خانم قاتر.

ئاغا قاتر، له ساختمانیکا، له دوو خانووی جیادا، له مالزوب دهژیا، که یهکیک له خانووهکانی بهکرێ دابوو، ئیدی ئەهلی کار دهزانن چون پاره پهیدا دهکهن... ژووری دهراوانهکه، له نیوان دوو دهراگی گهورهی گالیسکه پهوهکهدا بوو، ئیدی ههه بۆ خاوهن مال و ههه بۆ کابرای کرێچی دهراگی تاییهتی خۆیانی دهکردهوه. به جلکی پاراوهی پایه بهرزانی کلێسا، به دوگمهی زیرین و یهخهی ئهرخهوانی و گۆرهوی سپیهوه، جۆره وبقار و شکۆیهکی تاییهت به ماله ئهراستوکراتانی، به ههردوو دهراگی چوونه ژوورهوهی خانووهکه ههه.

هۆلهکانی پیشوازی له نهۆمی یهکه مدها بوون، لهگهله ژووریکی چاوهروانیدا که پهردهین ئهستوو به

دەرگاگانیه وه هه‌لواسرابوون. دوو پیتسخزمت له‌به‌ر دەرگای چوونه ژووره‌وه‌یا، له‌سه‌ر کورسی دانیشتبوون و وه‌نه‌وزیان ده‌دا. یه‌کینکیان بالاپۆشه‌که‌ی له‌جۆرج وه‌رگرت و ئه‌ویتریان دارعاساکه‌ی لیوه‌رگرت، پاشان دەرگاکه‌ی فه‌کرد، پیتشی میوانه‌که‌ که‌وت، له‌به‌ر دەرگای چوونه ژووره‌وه‌ی هۆله‌که‌ وه‌ستا، خۆی که‌نارخست تا میوانه‌که‌ وه‌ژوور بکه‌ویت و به‌ده‌نگی به‌رز ناوه‌که‌ی له‌ئاپارتمان ه‌چۆله‌که‌دا راگه‌یاند.

جۆرج، حایر وحه‌په‌ساو، ته‌مه‌شایه‌کی ه‌هر چوارنکالی کرد، تا سه‌ره‌نجام له‌ئاوینته‌یه‌که‌دا چاوی به‌کۆمه‌لێک که‌وت که‌ پۆنیشتبوون و زۆر دوور ده‌هاتنه‌ به‌رچاو. هه‌وه‌لجار پێی لیگوم بوو، ئاوینته‌که‌ به‌هه‌له‌ی برد، پاشان به‌دوو هۆلی چۆلی دیکه‌دا بووری و گه‌یه‌ه‌ ژوورینکی بچووی پیتشوازی که‌ دیواره‌کانی به‌په‌رده‌ین ئاوریشمینی شینی گول زێرین داپۆشرابوون و چوار ژن له‌ده‌وری میزینکی خپ، که‌ پیاڵه‌ی چای به‌سه‌ره‌وه‌ بوو، دانیشتبوون و به‌ئه‌سپایی قسانیان ده‌کرد. دوروا، وێپای ئه‌و متمانه‌یه‌ی که‌ له‌ژیانی پارسی خۆیدا به‌خۆی په‌یدای کردبوو، به‌تایبه‌تی له‌پیشه‌ی رۆژنامه‌وانیه‌که‌یدا که‌ وای ده‌خواست ده‌گه‌ل خه‌لکانی گه‌وره‌ و پایه‌دارا له‌ته‌ماسا بێ، له‌په‌وشی ئه‌م ماله‌ و راپه‌وه‌کانی و تێپه‌رین به‌هۆله‌چۆله‌کانیا، که‌میک په‌شۆکاو و ده‌سته‌پاچه‌ بوو.

به‌ده‌م چاوگێزانه‌وه‌ بۆ خانمی مالی، که‌وته‌ ده‌مه‌لالکی:
خانم، من رینگه‌م به‌خۆ داوه‌...

خانم فالتر، ده‌ستی به‌ره‌و ئه‌و هینا، دوروا ده‌ستی گرت و له‌هه‌نبه‌ریا سه‌ری دانه‌واند. خانم فالتر گوتی: " زۆر

لوتفت کرد جه ناب که هاتیته دیده‌نیم. * ئه‌وسا کورسییه‌کی
پن نیشاندا. دوروا، له کاتی دانیشتنا به‌و خه‌یاله‌ی که
نشینگه‌که‌ی به‌رزه، ته‌قربیه‌ن له کورسییه‌که پۆچوو.

میوانه‌کان بیده‌نگ بووبوون. یه‌کینک له ژنه‌کان دووباره
ده‌ستی به قسان کرده‌وه. باسه‌که ده‌باره‌ی سه‌رما بوو که
خه‌ریک بوو تووند ده‌بوو، به‌لام نه ئه‌وه‌نده سارد که پچ له
تیفوی گیرۆ بگریت و نه ئه‌وه‌نده تووند که بشیت
خلیسکانتی سه‌ربه‌فران بکری. ئیدی هه‌رکه‌سه و پای خۆی
ده‌باره‌ی هه‌وای سه‌هۆلبه‌ندانای پاریس ده‌رده‌بپی، ئه‌وسا
هه‌رکه‌سه و ناوی وه‌رزی دلخوازی خۆی برد و کۆمه‌لیک
به‌لگه‌ی ساوا و پواوی به‌گه‌ل ده‌خست که وه‌کو گه‌رد
وتوژی ئاپارتمانانی چۆل، له دل و ده‌روونانی کۆن و
کۆنه‌په‌رستانه‌یان نیشتبوو.

ده‌نگی هیواشی ده‌رگاکه کردیه کاریک دوروا ئاوپری
لای ده‌رگاکه بداته‌وه و، له نیو دوو ئاویته‌ی بالاپرانا، ژنیکی
قه‌له‌وی بینی که خه‌ریک بوو نزیک ده‌بووه‌وه. هه‌رکه ئه‌و
گه‌ییه ژووره تایبه‌تیه‌که‌ی پیشوازی، یه‌کینک له خانمه‌کان له
جیی خۆی هه‌ستا، ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل هه‌موواندا کرد و چووه
ده‌ری. دوروا، نیگای به‌گه‌ل خست، که به هۆله چۆله‌کاندا
تیده‌په‌ری مه‌نجوخانی سه‌ر جله په‌شه‌کانی ده‌رده‌وشانه‌وه.
کاتی که جم و جولی هاتوچۆی میوانه‌کان کپ بووه‌وه،
هه‌ر هه‌مووان، له خۆرا و بیئه‌وه‌ی بچنه‌سه‌ر باس و
خواسین دی، که‌وتنه باسکردنی مه‌پراکش، جه‌نگی پۆژه‌لات
و گرفتاریه‌کانی ئینگلستان له ئه‌فریقای باشوور.
خانمه‌کان، به‌و زانیاریه‌ په‌راگه‌ندانه‌وه که لیتره‌وله‌وی
به‌رگوییان که‌وتبوو، گه‌نگه‌شه‌یان ده‌کرد، ده‌تگوت ده‌قی

نمایشنامه‌یه‌کی ئە شرافای و لەبار دەگێرێنەوێه که چەندین جار
پیشاندرا بوو.

میوانیکی دی وەژوور کەوت، ژنیکی کورته‌بالای قژ
زێڕینی لوول کراو بوو، که ئەو هاته ژووره‌وه، خانمیکی
به‌ژن زرافای که‌له‌گه‌تی نافسال، جییه‌که‌ی خۆی دایه و ئەو
مەره‌خه‌س بوو.

نەها، دەرباره‌ی چانسی ئاغای لینه له ئاکادیمیای
فەرهنسادا، دەدوان. میوانه تازه‌که قه‌ناعه‌تی ته‌واوی به‌وه
هه‌بوو که ئاغای کابانون لوبا، به‌ سه‌ر ئەودا زال ده‌بێ.
ئاغای کابانون لوبا، سیناریۆیه‌کی جوانی له دۆنکیشوته‌وه
وه‌رگرتبوو، کردبووی به‌زمانی فەرهنسی و به‌ شیعەر بۆ
شانۆی ئاماده‌ کردبوو.

- ئایا ده‌زانی ئەم نمایشنامه‌یه له زستانی ئاینده‌دا له
ئودیون پیشکەش ده‌کری؟

- به‌پاست، بیگومان ده‌چم بۆ دیتنی، ئەم کاره
ئە‌ده‌بییه‌ تازه‌یه.

خانم فالتز، به‌ کاوه‌خۆ، بێ خۆ شلوی کرن وه‌لامی
پرسیاره‌کانی ده‌دایه‌وه یان بۆچوونی خۆی ده‌رده‌بێ،
بیته‌وه‌ی دەرباره‌ی ئەوه‌ی ده‌یویست بیلێ، که‌مترین دوودلی
بنوێت، بۆچوونه‌کانی پیشوه‌خته ئاماده‌بوون.

که سه‌یری کرد دنیا خه‌ریکه تاریک ده‌بیت، له زه‌نگی دا
تا پیشخزمه‌ته‌که‌که‌ چرا بیئت، له هه‌مان کاتدا گوێی له گوت
وبیژی میوانه‌کان ده‌گرت که وه‌کو جۆگایه‌کی جوان وبه
ئارامی ده‌رۆی. له ناکاوا بیری که‌وته‌وه که بیری چووه
بروات بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی ئەو کارتی ده‌عه‌وتانه‌ی بۆ ئاهه‌نگ
و میوانداری شیفی ئاینده‌ دابووی به‌ چاپکردن.

که من قه‌له‌و و هیشتا جوان بوو، لهو ته‌مه‌نه ترسناکه‌دا
 بوو که به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو. به زه‌بری چاودیری، پاریز
 و مدارای تهن‌دروستی، جوانی پوو له نه‌مانی خزی
 ده‌پاراست. له هه‌رکاریکا ئاقلانه کاری ده‌کرد، لهو ژنانه بوو
 که پوچی وه‌کو باخیکی فه‌ره‌نساوی خه‌ملیو، پیک و پیک
 بوو. ئینسان به‌بن ئه‌وه‌ی تووشی هیچ بویه‌ریکی ئاوارته و
 چاوه‌پوان نه‌کری پیاسه‌ی تیا ده‌کرد و جو‌ره جوانییه‌کی
 تابه‌تی تیا به‌دی ده‌کرد. ژنیکی به ئاوه‌ز بوو، ئاوه‌زیکی
 ناسک، راز پۆشانه که بۆ ئه‌و و له‌ودا جینگه‌ی سه‌رگه‌رمی،
 خیره‌خوازی و، چاکه‌کاری ده‌گه‌رته‌وه، ئاوه‌زیکی ئاوه‌دان
 وکراوه بۆ هه‌موو کهس و هه‌موو شتیک.

هه‌ستیکرد که دوروا تا نها هیچی نه‌گوتوو و که‌سیش
 قسه‌ی ده‌گه‌ل ئه‌ودا نه‌کردوو و که‌میک ئازارمه‌ند دیته
 به‌رچاو. چونکه خانمه‌کان هیشتا هه‌رباسی ئه‌کادیمیایان
 ده‌کرد و له‌وه نه‌ده‌چوو، بیانه‌وی به‌و زووانه بابه‌ته‌که
 بگۆرن، پرسی: - تو جه‌نابی دوروا، که ده‌بێ له هه‌موو کهس
 شاره‌زاتر بی، تو رات چیه و کیت پێ په‌سندتره؟
 دوروا، بێ هیچ دوو دلایه‌ک گوتی:

- من له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا خانم، من هیچ کاتێ شیان
 وشایسته‌یی کاندیده‌کان که هه‌میشه جینگای ئیراد و مشت
 ومپه، له به‌رچاو ناگرم، به‌لکو بیر له ته‌مه‌ن و ره‌وشی
 سه‌لامه‌تی و نوژدارییان ده‌که‌مه‌وه. له ناو و عینوانیان
 ناپرسم، ده‌رباره‌ی نه‌خۆشییه‌کانیان پرس و جو‌ده‌که‌م.
 هه‌رگیز له‌خه‌می ئه‌وه‌دا نیم بزانه ناخۆ پاچفه‌یه‌کی شیعیری
 به‌ره‌مه‌نیکی لوپ و دو‌قیگایان کردوو یان نا، به‌لکو
 چه‌زده‌که‌م له ره‌وشی جگه‌ری، دلی، گورچیه‌کانی و مؤخی

ئاگادارېم. به لای منه وه گه شه و نه ش و نمای نائاسایی و نارپکی ئەندامین به دهن، به رزبونی رادهی ئالبومین له خوینا، به تایبهتی دهست پیکردنی نیشانه و نه خوشی عهسه بی و، تیکچوونی هاوسهنگی له پیکردنا، پتر له چل بهرگ بیهوده گویی و هرزه بیژی له مهر نیشتمان به شیعر و نه زمین نه باو، به نرختر و گرینگتره.

ئو بۆچوونهی ئو، بیدهنگیهکی سهیری به دووی خۆیدا هینا.

خانم قاتر، به دهم زهرده خه نه یه که وه پرسى: " بۆچی ئه م بۆچوونه ت هه یه؟ "

دوروا، به رسفی دایه وه: " چونکه من ته نیا له جسوجوی شتیکدام که بۆ خانمان له زه تبه خش بیت. به لئی خانم، ئەکادیمیا بۆ ئیوه ناکاته هیچ، مه گهر ئو کاته یه کیک له ئەندامانی بمریت. تا زیاتریان لئ بمریت، مه سه له که بۆ ئەنگو بالکیش تر ده بیت. به لام بۆ ئه وهی ئەندامان زوو زوو بمرن، ده بی له نیو به ته مه ن و نه خوشه کانه وه بیته هه لباردن. "

چونکه ئاماده بووان هیتشتا حایر مابوون، له سه ری پۆیی: " منیش وه کو ئیوه م، زور حه زده که م له کورته هه واله کانی پاريس دا، هه والی کۆچی دوایی ئەندامیکی ئەکادیمیا بخوینمه وه. چونکه یه کسه ر له خو، ده پرسم: " کئ جیکه ی ده گریته وه؟ " ئیدی بۆخۆم و لای خۆمه وه، ریزیک ناو به لیست ده گرم. ئه مه گه مه یه که، گه مه یه کی بچووی بیوه یه که دوای کۆچی دوایی هه ریه کیک له نه مره کان، له دیوه خانی هه رمالیکي پاريسی دا ده کریت: " گه مه ی مه رگی ئەندامانی گروهی چل نه فه ری. " (مه به ست له نه مران، ئەندامانی ئەکادیمیای فه ره نسایه که ژماره یان چل نه فه ره و

دوای ئه وهی هه لده بژیردرین، ناویان بۆ هه میسه
دهمینیتته وه.

خانمه کان که هیشتا که میک ههیران بوون، دهستیان به
زهرده خه نه کرد، چونکه سه رنج و قسه که ی ئه و زۆر به جی
و دروست بوو.

دوروا، له جی خۆی هه ستا و ئه م ئه نجامگیریه ی به
گویناندا دا:

ئیه وهی خانمان، ئه وان دیاری ده که ن و، ته نیا له بهر
ئه وه هه لیانده بژیرن، که به چاوی خوتان مه رگیان بدینن،
بۆیه پیره کان هه لبژیرن، زۆر پیره کان، زۆره انه کان، دان
عه مره کان هه لبژیرن و هه قتان به سه ر هه یج شتیکی دیکه وه
نه بیت.

ئه وسا، به ریز و حورمه تی ته واوه وه، کۆر و
مه جلیسه که ی به جیه یشت.

دوای رۆیشتنی ئه و یه کتیک له خانمه کان گوتی:
که نه جیکی خۆش و روح سووکه، ئه مه کتیه؟

خانم قاتر به رسفی دایه وه، یه کتیکه له په یامنیره کانی
رۆژنامه که، که هیشتا ورده کاران ئه نجام ده دات، به لام دلنیام
که زۆر زوو، ده گاته پله و پایه ی گه وره و به رز.

دوروا، به خۆشحالی و به هه نگاوین سووک بلقاری
مالزب ی ته ی کرد. له ئاکامی ئه م دیداره پازی و
خۆشحال بوو، له بن لیوانه وه به خۆی گوت: "ده ستپیک و
سه ره تایه کی باش بوو."

ئه وشه وه له گه ل راشیلدا ئاشت بووه وه.

هه فته ی دواتر، به دوو هه والی خۆش بۆ ئه و ده ستی
پیکرد. یه که میان ئه مه بوو که بوو به سه رۆکی به شی

ئامادەكردنى كورته ھەوالانى پۇژنامەكە و دووھىيان ئەمە بوو كە بۆشام دەعوەتى مالى خانم قالىتر بوو. يەكسەر، پەيوھندىيەكى لە نىوان ئەم دوو ھەوالەدا بەدىكرد.

پۇژنامەى لاقى فرانسز پىش ھەموو شتىك پۇژنامەيەكى پولساز بوو، خاوەنى پۇژنامەكە، كە ھەم خاوەنى پۇژنامەكە بوو ھەم نوينەرى ئەنجوومەن بوو، سوودى لەم دوو دەسەلاتە وەردەگرت، جگە لە پارە پەيداكردن ھىچ ئامانجىكى دىكەى نەبوو. ئىدى خۇشخووىي كرىبوو بە چەكىك و بەقازانجى خۆى بەكارى دىنا و ھەمىشە لە ژىر پەردەى خەندانى پىاوىكى مېھرەباندا، خەلكانى دەكرد بە ئالەتى دەستى خۆى، بەلام لە كارەكانيا، ئىدى لە ھەر بوارىكدا بوايە تەنيا سوودى لە خەلكانى فېلباز وئەو بى پەروايانە دەبىنى كە بەخۆى تاقي كرىبوونەو و لە ھەموو پوويەكەو ھەلىسەنگاندبوون.

بەراى ئەو دوروا، لەو گەنجانە بوو، كە دەكرا سوودى لىوھربگىرەيت، ھەر بۆيەش كرى بە سەرۆكى بەشى كورته ھەوالى پۇژنامەكە.

سكرتىرى ئەم كارە، تا ئەو كاتە ئاغاي بوارنار بوو كە سكرتىرى ئەنجوومەنى نووسەرانىش بوو، پۇژنامەوانىكى كارامە و دروستكار و كارمەندىكى ورد بوو. مو دەتى سى دانە سال، سكرتىرى دەستەى نووسەران و يازدە پۇژنامەى جۇراوچۆر بوو، بىئەوھى رەوشى كار و بۆچوونەكانى بگۆرپەت. ئەو وەكو ئەوھى لە خوارنگەيەكەو ھە بۆ يەكىكى دى بروت، بىئەوھى گۆى بە جىاوازى تامى خواردنى ھەريەكىك لەو خوارنگايانە بدات، بەو ئاوايە لە ئەنجوومەنىكەو ھە بۆ يەكىكى دى دەپۆى.

په یوه ندى به هیچ نایدؤلوجیا و باوه پړیکى مه زه بى
 و سیاسیه وه نه بوو. له هر پوژنامه یه کدا کارى بگردایه
 گوړپرایه ل و ملکه چی یاسا و پړیساکانى نه و ده بوو و نه زمونه
 دوور و دريژ و به ادا ره کانى خوی ده خسته خزمه تیبیه وه.
 وه کو نابینایه ک که هیچ کوئ نه بینیت و وه کو که پړیک که
 هیچ دنګیک نه ژنه وئ و وه کو لالیک که هرگیز ده باره ی
 هیچ شتیک ناقه قسه یه ک نه کات، کاریده کرد.

و پړای هه موو نه مهش له کاره که یدا پیاوړیکى دلسوژ و
 سه رپاست و دروستکار بوو، نه گهر کاریکى به لاوه
 ئا پړوومه ندانه نه بوايه نه یده کرد. وه فاداری کاره که ی بوو.

ئاغا قاتر، هه رچهنده نه وئ زور به دل بوو، لئی رازی
 بوو، به لام چه زیده کرد به رپرسیاریتی به شی کورته هه والان،
 که به پړای خوی جه وه هر ی پوژنامه که بوو، به که سیکی دیکه
 بسپړتیت. له پړیکای نه هه والانه وه بوو که ده کرا ده نگو و
 بانگه شه بلاو بکړیته وه، خه بهر وهه والان بلاو بکړیته وه، کار
 له رای گشتی وړه وشی ئا بووری بکړتیت. پیاو ده بئ بزانی
 چون له نئو دوو ئاههنگ و کوړی نه شرافیدا، بیته وه ی چ
 که سیک بئ بحه سیت، خه بهرئ، ده نگو یه ک، بانگه شه یه ک،
 به بئ نه وه ی به زمان باسی بکات، بلاو بکاته وه. ده بئ به له د
 بئ به هیما و ئاماژه، نه وه ی گهره کییه تی، له خه لکانی
 بگه یه نی، خه بهران به جوړئ به درو بخاته وه، که بیته باسی
 به هیزبونى بانگه شه، یان به جوړئ پشتیوانی لیبکات که
 هیچ که سیک باوه پ نه کات.

هه رکه سیک ده بئ هه موو پوژئ، له نئو کورته
 هه واله کانه وه، به لای که مه وه، خه بهر ی دلخوازی خوی
 هه لیتجن و بدوژیته وه. تا له نه نجاما هه موو که سیک نه م

خه بهرانه بخوینیتته وه. ده بی له خه می هه موو شت و هه موو که سیکا بی، له خه م و بیرى هه ر ژینگه و هه ر کاریکا بی، چ له پاریس و چ له شارستانانى ده ور به را، چ له نیوان سوپایان و نیگارکیشان، له نیوان ئەندامانى کلیسا و زانکویان، له نیوان قازیان و له شفرۆشاندا بی.

ئو که سه ی که ئەم گروپه په یامنیژ و رپورتیرانه ی له به رده ستا بی ده بی هه میشه وریا و ئاگادار بی، به دگومان، دووربین، ئاقیبهت بین، حیلە باز، زیرهک و سازشکار بی، هه موو فیل و ته له که یه ک بزانی، ده بی خاوه ن مه زه نده یه کی دروست بی و له یه که م نیگاوه هه والی راست و درۆ لیکدی جیابکاته وه، تا بکاریت بریاربدات که چ هه والیک بلاوبکاته وه و چ هه والیک وه لاره بنیت، و بزانی تا چ ئەندازه یه ک کار له رای گشتی ده کات و ئەنجام به شیوه یه ک بلاوی بکاته وه که زۆرترین کاریگه ری هه بیت.

ئاغای بوارنار که ئەزموونیکى دور ودریژی له م کاره دا هه بوو، له پووی ئیدارییه وه، زۆر به توانا نه بوو، به تایبه تی ئەو حیلە بازى و حیلە گه ریه خۆرسکه ی نه بوو که پۆژ به پۆژ پیشینی بیره باتینییه کانی به پۆیه به ری پۆژنامه له بکات و به دلی ئەو بکات.

دوروا، ده بوايه کارى ئەم به شه بگه یه نیته راده ی که مال و نووسینی ئەم لاپه په یه ی، که نوربردو قارن گوته نی له ئاوی قوولی حکومهت و له ته نکاوی سیاسه تدا که شتیرانی ده کرد به شیوه یه کی زۆرباش ته واو بکات.

ته گبیرکه ر و نووسه رانی راسته قینه ی پۆژنامه ی لافی فرانسز ده دوازه نه فه ریکى نوینه ری ئەنجوومه ن بوون، که هه موو ئەو مامه له و سه وداگه ریه به سوود و پر

قازانجانەى كە بەرپۆەبەرى پۆژنامەكە دەپهتايە ئاراوه، يان پشتيوانى ليدەكردن، سوودمەند بوون. له ئەنجومەندا پيتيان دەگوتن: "گروپى فالتىر" و بەغيليان پى دەبردن، چونكە دەگەل ئەوا يان بەهۆى ئەوهوه پارەيهكى مۆليان له بەرپكى خۆ دەنا.

فورستيه، رپپۆرتەرى سياسى، داردەستى ئەم مامەلەچيانە و جيبەجيبكەرى ئەو پيشنيازانە بوو كە له لايەن ئەوانەوه دەكران. بيرۆكە و كەرەستەى وتارە سەرەكيبەكانى لەوانەوه وەرەگرت، ئەويش دەچوو بۆ مالى خۆى تا خۆى گوتەنى له هاماچ و جەويكى ئاراما، بيرى خۆى جەم وچۆر بكات و دەقى وتارەكە فورمۆلە بكات و بەجوانى دايبەرژيتهوه.

بۆ ئەوهى پۆژنامەكە شەقل و دارشتنئىكى ئەدەبىيانەى هەبى، دوو نووسەرى ناوداريان، هەلبەتە بە شتياوى جياوازهوه، كردبوو بە بەرپرسيارى ئەم كارە: جاك ريفال، بەرپرسي هەوالين ئەدەبى و، نوربردوفارن شاعير و رپپۆرتەرى هونەرى، يان بە گوتەى نووسينگەى تازە، بەرپرسي چيرۆكان.

هەلبەتە، بەكرنپهكى كەم، هەندى خەلكى ديكەشيان له نووسەرانى هەمەكارە بەكرى گرتبوو، لەوانە: رەخنەوانانى هونەرى، بۆ بەشين نىگاركىشى، موزيكا و شانۆنامە، رپپۆرتەرى هەوال و بويهرين تاوانكارى و رپپۆرتەر بۆ پيشپرکى ئەسپان و مەسەلەين سواركارى و، "پات پلانچ" شيان، بۆ ئامادەبووان له ميواندارى و دەعوەت و ئاهەنگى ئەرستوكراتى و نووسينى هەوال و نووچە دەربارەى مۆد، ژيانى ئەشرافى، داب و ئەتەكيت و رەوشى ئيدارەدانى مال

پاگرتبوو که جارجاریک هه‌ندئ هه‌وال دهرباره‌ی ژیانی
تایبه‌تی هه‌ندیک له ژنانی خانه‌دانی بلاوده‌کرده‌وه.

لاقی فرانسز، له سهر دهستی خه‌لکانی جۆراوجۆر،
جیگه‌ی خۆی له حاندی بالا و پاینی کۆمه‌لگه‌دا کردبووه‌وه.
دوروا، که کرابوو به به‌رپرسی به‌شی کورته هه‌والان،
ئه‌وه‌نده که‌یفی ساز بوو، به کلکان گوێزی ده‌شکاند، که
ناوی خۆی به پیتی درشت، له سهر کارتیی ده‌عهوت بینیی،
له‌خۆشیان له که‌ولیی خۆی نه‌ده‌حه‌جمیی: ' خانم و ئاغای
قالتز، داوا له ئاغای جۆرج دوروا ده‌که‌ن، به به‌شداری له
ئاهه‌نگی نانی ئیواره له مالی خۆیاندا، پۆژی پینچ شه‌ممه‌ی
۱/۲۰ گه‌وره و سه‌ربه‌زیان بکات. '

هه‌والی ئه‌م لوتف و مه‌رحه‌مه‌ته تازه‌یه که ته‌واوکه‌ری
هه‌واله‌که‌ی پیتشو بوو، هینده سه‌رمه‌ستی کرد که
کارته‌که‌ی وه‌کو نامه‌یه‌کی دلداری ماچکرد. پاشان پۆیی به
سۆراخی یارۆی سه‌ندوقداره‌وه تا مه‌سه‌له‌ی گرینگی دارایی
ده‌گه‌لدا هه‌ل و فه‌سل بکات.

سه‌رۆکی به‌شی کورته هه‌والان، بودجه‌یه‌کی
له‌به‌رده‌ستدا بوو که ده‌یتوانی، هه‌ر له‌جیوه، هه‌قی ئه‌و
هه‌واله‌باش و خراپانه‌ی که په‌یامنیره‌کان بۆیان ئاماده
ده‌کرد، وه‌کو ئه‌و میوه نه‌وبه‌رانه‌ی که باخه‌وانان ده‌یخه‌نه
بازاپه‌وه بدات.

ئیدی بۆ ئه‌وه‌ی دوروا ده‌ست به‌کاربێ و کاره‌که‌ی
بکه‌ویته سهر سکه، بودجه‌یه‌کی مانگانه‌ی هه‌زار و دووسه‌د
فرانکی خرایه به‌رده‌ست که پیتوه‌بوو، زۆربه‌ی هه‌ره زۆری
بۆخۆی هه‌لبگریت.

یارۆی سهندوقدار، له هه‌ن‌ب‌ر م‌ک‌ر‌پ‌و‌ن و پ‌ی‌د‌ا‌گ‌ری
ئ‌ه‌و‌دا، پ‌از‌ی بو‌و، ب‌ر‌ی چ‌و‌ا‌ر‌س‌ه‌د فر‌ان‌ک‌ی و‌ه‌ک‌ر پ‌ی‌ت‌ش‌ه‌ک‌ی
ب‌د‌ات‌ئ‌. له ه‌ه‌و‌ل‌ه‌و‌ه ب‌ه‌ت‌ه‌م‌ا‌ب‌و‌و، پ‌ی‌ت‌ش ه‌ه‌م‌و‌و ش‌ت‌ی‌ک ئ‌ه‌و
د‌و‌و‌س‌ه‌د و ه‌ه‌ش‌ت‌ا فر‌ان‌ک‌ه‌ی که ق‌ه‌ر‌ز‌اری خان‌م د‌و‌م‌ا‌ر‌ی‌ل بو‌و،
ب‌د‌ا‌ت‌ه‌و‌ه، ب‌ه‌لام که ب‌ی‌ری ک‌ر‌د‌ه‌و‌ه و ح‌ی‌س‌ا‌ب‌ی خ‌ۆ‌ی ک‌ر‌د،
س‌ه‌ی‌ری ک‌ر‌د که ت‌ه‌ن‌یا س‌ه‌د و ب‌ی‌س‌ت فر‌ان‌ک‌ی ب‌ۆ د‌ه‌م‌ی‌ن‌ی‌ت‌ه‌و‌ه
ئ‌ه‌م ب‌ر‌ه ب‌ه ه‌ی‌چ ج‌ۆ‌ر‌ی ب‌ه‌ش‌ی ئ‌ی‌د‌ا‌ر‌ه‌د‌ان و ب‌ه‌ر‌ئ‌و‌ه‌ب‌ر‌د‌نی
کار‌ه ت‌از‌ه‌ک‌ه‌ی ن‌ا‌ک‌ا‌ت، ب‌ۆ‌ی‌ه د‌ان‌ه‌و‌ه‌ی ئ‌ه‌م ق‌ه‌ر‌ز‌ه‌ی خ‌س‌ت‌ه‌و‌ه
ک‌ا‌ت‌ی‌ک‌ی د‌ی.

م‌و‌د‌ه‌ت‌ی د‌و‌و پ‌ۆ‌ژ‌ان ه‌ه‌ر م‌ژ‌و‌و‌لی گ‌وا‌س‌ت‌ن‌ه‌و‌ه بو‌و ب‌ۆ
ش‌و‌ی‌ن‌ی کار‌ه ت‌از‌ه‌ک‌ه‌ی که له ه‌ۆ‌ل‌ه‌ گ‌ه‌و‌ر‌ه‌ک‌ه‌ی ئ‌ه‌ن‌ج‌و‌م‌ه‌ن‌ی
ن‌و‌و‌س‌ه‌ر‌ان‌دا بو‌و، م‌ی‌ز‌ی‌ک‌ی گ‌ه‌و‌ر‌ه‌ی ت‌ا‌ی‌ب‌ه‌ت ب‌ه‌خ‌ۆ‌ی ه‌ه‌ب‌و‌و،
چ‌ه‌ک‌م‌ه‌ج‌ه‌ی ب‌ۆ ک‌ا‌غ‌ه‌ز‌ی‌ن ز‌ی‌اد‌ه و ن‌ا‌م‌ه‌ک‌ان ه‌ه‌ب‌و‌و. م‌ی‌ز‌ه‌ک‌ه‌ی
ئ‌ه‌و له ل‌ای‌ه‌ک‌ی ه‌ۆ‌ل‌ه‌ک‌ه‌ بو‌و و، م‌ی‌ز‌ه‌ک‌ه‌ی ب‌و‌ار‌ن‌ار له ل‌ای‌ه‌ک‌ی د‌ی
بو‌و، که ه‌ه‌ر‌چ‌ه‌ن‌د‌ه ت‌ه‌م‌ه‌ن‌ی ه‌ه‌ب‌و‌و، ب‌ه‌لام ق‌ژ‌ی ر‌ه‌ش
ب‌ه‌س‌ه‌ر‌ی‌ه‌و‌ه م‌ا‌ب‌و‌و و ه‌ه‌م‌ی‌ش‌ه س‌ه‌ری ب‌ه‌س‌ه‌ر ک‌ا‌غ‌ه‌ز‌ه‌ک‌انی
ب‌ه‌ر‌د‌ه‌م‌ی‌ی‌ه‌و‌ه د‌ان‌ه‌و‌ا‌ن‌د‌ب‌و‌و.

م‌ی‌ز‌ی‌ک‌ی د‌ر‌ی‌ژ له ن‌ا‌و‌ه‌پ‌ا‌س‌ت‌ی ه‌ۆ‌ل‌ه‌ک‌ه‌ بو‌و، ت‌ا‌ی‌ب‌ه‌ت بو‌و
ب‌ه‌و ن‌و‌و‌س‌ه‌ر‌ان‌ه‌ی که ئ‌ۆ‌ف‌ی‌س‌ی ج‌ی‌گ‌ی‌ر و‌ک‌ا‌ت‌ی د‌ی‌ا‌ر‌ی‌ک‌را‌وی
ک‌ا‌ر‌ی‌ان ن‌ه‌بو‌و، ئ‌ه‌م م‌ی‌ز‌ه ه‌ه‌ن‌د‌ی‌ج‌ا‌ر له ج‌ی‌ا‌ت‌ی ت‌ه‌خ‌ت‌ی‌ش ب‌ه‌کار
د‌ه‌ب‌را و پ‌ه‌ی‌ا‌م‌ن‌ی‌ر و پ‌ی‌پ‌ۆ‌ر‌ت‌ه‌ر‌ه‌ک‌ان له س‌ه‌ری پ‌ۆ‌د‌ه‌ن‌ی‌ش‌ت‌ن و
ل‌ا‌ق‌ی‌ان له س‌ه‌ر‌ی‌ه‌و‌ه ش‌ۆ‌ر د‌ه‌ک‌ر‌د‌ه‌و‌ه ی‌ان چ‌و‌ا‌ر‌م‌ش‌ق‌ی
د‌ا‌د‌ه‌ن‌ی‌ش‌ت‌ن، ئ‌ه‌م‌ان‌ه ه‌ه‌ن‌د‌ی‌ج‌ا‌ر د‌ه‌ب‌و‌ون ب‌ه پ‌ی‌ن‌ج ش‌ه‌ش ک‌ه‌س و
ز‌ۆ‌ر ب‌ه‌ج‌د‌ی گ‌ه‌م‌ه‌ی ب‌ی‌ل ب‌و‌و‌ک‌ه‌ی‌ان د‌ه‌ک‌ر‌د.

د‌و‌ر‌وا‌ش ب‌ه‌ر‌ه‌ب‌ه‌ر‌ه ح‌ه‌ز‌ی چ‌و‌و‌ب‌و‌ه ئ‌ه‌م گ‌ه‌م‌ه‌ی‌ه و‌ب‌ه
ر‌ی‌ن‌و‌ی‌ن‌ی س‌ن پ‌و‌ت‌ی‌ن ف‌ی‌ری د‌ه‌ب‌و‌و و د‌س‌ت‌ی له س‌ه‌ر پ‌ا‌د‌ه‌ه‌ات.

فورستیه، که نهخوشییه که ی رۆژ به رۆژ تووندتر
 ده بوو، بیل بوو که یه کی هه بوو که تازه کړی بووی و
 بۆخوی قورس بوو، دای به دوروا. دوروا، به دهسته
 به هیزه که ی گویه رهش و قورس و دارینه که ی له کوتایی
 په ته که یه وه به ره و سهر و خوار هه لده دا و به دهنگی نهوی
 ده که وته ژماردن: "یهک، دوو، سئ، چوار، پینچ، شهش."
 رۆژی که له مالی فالتر، بۆ شام دهعوهت بوو، بۆ
 یه که مجار بیست چه لانی دوا به دوا ی یه ک گویه که ی کرد به
 نووکی باریکی ته شبیه که وه. به خوی گوت: "بۆمن رۆژیکی
 باشه، بهخت پووی تینکردووم." چونکه مه علانی له م
 یارییه دا، له ئیداره ی رۆژنامه که دا، به جزره بالاییه ک
 ده ژمیردرا.

زووتر له کاتی ئاسایی له دایه ره وه ده رکه وت تا فریای
 خۆگۆرپین بکه وی، خه ریک بوو به شه قامی له ندهندا پری
 ده کرد، چاری به ژنیک که وت که له پیش ئه وه وه پری
 ده کرد و شیوه ی ریکردن و به ژن و بالایی له خانم دوماریل
 ده چوو. ههستی کرد دم و چاری گری گرتووه و دلی به
 په له په ل لیده دا. پانایی رینگاکه ی بری تا ژنه که له ولاره
 بدینیت. ژنه که ش وهستا تا له شه قامه که بپه پیته وه. به
 سه هو چوو بوو، خانم دوماریل نه بوو، هه ناسه یه کی قوولی
 هه لکیشا.

زورجار له خوی پرسى بوو ئه گه ر رۆژیک له رۆژان
 پوو به پرووی ببیته وه ده بی چون رهفتاری ده گه لدا بکات.
 سلایوی لیکات یان خوی له گیلی بدات و وابنوینی ئه وی
 نه دیتووه؟

به خوی گوت: لى ئه و نابینم.

دنیا سارد بوو، سهری جوگاگان بهستبووی و سهر
شوستهکان له‌بهر تیشک و پروناکی چرا غازیان، وشک و
که‌وه‌یی بوو.

وهختایه‌ک گه‌ییه ماله‌که‌ی خوی به خوی گوت: *
پنویسته لیره باربکه‌م، شوینه‌که‌م بگورم، ئیره ئیدی بومن
به که‌لک نایه‌ت.

هه‌ستی به چالاکی وچه‌له‌نگی خوی ده‌کرد، هه‌زی
ده‌کرد له سهر بانان غار بدات و له هه‌مان کاتدا که له
ته‌خته خه‌وه‌که‌یه‌وه به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که ده‌پووی وده‌زق‌پیه‌وه،
به ده‌نگی به‌رز ده‌یگوت:

* به‌خت پرووی تیکردووم! به‌خت و یه‌غبال! پتویسته
نامه‌یه‌ک بۆ باو‌کم بنووسم. *

جار‌جار نامه‌یه‌کی بۆ بابی ده‌نووسی، به زوری
نامه‌که‌ی له مه‌یخانه‌یه‌کی بچو‌وکی که‌نار جاده‌یه‌ک
ده‌نووسی، ئەم نامه‌یه هه‌میشه ژیا‌نی له‌لا ده‌مه‌زه‌رد
ده‌کرده‌وه، هه‌ندی‌جار‌یش ئەو نامه‌یه‌کی بۆ ده‌هات که
ناونیشانه‌که‌ی ئەمی به‌پیتی درشت و ده‌ستیکی له‌رزو‌ک له
سهر نووسرا‌بوو. نامه‌یه‌ک که هه‌میشه به هه‌مان په‌یث و
پرستان ده‌ستی پیده‌کرد:

* کورپی ئازیم، بۆیه ئەم نامه‌یه‌م بۆ فری کردووی تا
بزانی حالی من ودا‌یکت باشه. هیچ ده‌نگ و‌باسی‌کی تازه له‌م
دیار و محاله‌ی لای ئیمه‌ نییه. له گه‌ل ئەمه‌شا خه‌به‌رم
زانپوه.... *

دوروا، هه‌میشه له خه‌می ئەوه‌دا بوو ئاگای له ره‌وشی
زید وزاگه‌ی خوی، بارودۆخی هاوسیکانیان، ره‌وشی
مووچه و مه‌زراو به‌روبووم هه‌بی‌ت.

به دەم بەستنی بۆینباخە سپیەکیەوہ لە بەر ئاویتە
 بچووکیەکیدا، ھەمیشە بە خۆی دەگوت: " پێیوستە سبە
 نامەیک بۆ بابم بنووسم. پیرەمێردی میرەبان ئەگەر
 ئەمشەو منی بەم جل و بەرگ و سەر و سیمایەوہ دیتبا،
 بیزانیبا لە کوێ دەعوەت کراوم لە سەرسامیا دەمی
 دادەچەقی. ئەمشەو خواردنیک دەخۆم کە ئەو بە عەمراتی
 نەبخواردووە. " لە ناکاوا مووبەقە رەش و دووکیەلاویبەکی
 پشت ھۆلی مەیخانە چۆلەکیانی، بە قاپلەمە و تاوہکانەوہ کە
 بە دیوارەکانەوہ ھەلواسرابوون ھاتەوہ بەرچاو، گورپەکیان
 لە بەر موغەیرییەکی خەوتبوو، میزیکێ چەور و چلکن کە بە
 ھۆی کۆنی وئەو خواردنەکی بە سەریا رژابوو، رەنگی دیار
 نەبوو، کاسەکی سووپ کە ھەلمی لێ ھەلدەستا لە ناوھندی
 میزەکەدا بوو، مۆمیک لە نیوان دوو قاپدا ھەلکراوو. باب و
 دایکی ھیتانەوہ بەرچاوی خۆی کە لەمبەر و لەوبەری
 میزەکەدا دانیشتوون و وەکو دوو گوندی، بەخاوی، شۆربا
 و سووپەکیان کەوچک کەوچک دەخوارد. بەھەموو
 ھەرەکات و سەکەناتیکیان ئاشنابوو، تەنانەت دەیزانی
 ھەموو شەوئێ کە پوو بەرووی یەکدی و بە دەم شۆربا
 خواردنەوہ دادەنیشان، چ بەیەکدی دەلێن.

دووبارە بەخۆی گوت: " پێیوستە پۆژی بڕۆم
 سەریکیان بەم. "

بەلام چونکە لە خۆگۆرپین و خۆ ئامادەکردن
 بووبووہوہ، چراکەکی کۆژاندەوہ و بە قالدەرمەکانا داگەرا.
 بە درێژایی بولقارە بازنەییەکی، ژنانی خۆفرۆشی کەنار
 چادەکە، بەرەو پووی دەھاتن. لێ ئەو بە قینز و بیژەوہ،
 وەکو ئەوہی سووکایەتیان پیکردبێ، لە خۆی دوور

دهخستنه وهو دهیگوت: ^۱ لاکهون، بېړون به لای کاری خۆتانه وه! ^۲ نه ویان به چتو پیاویک دهزانی؟ ئەم خۆفروشانه نه یانده توانی پیاوانی جۆراوجۆر لیکدی هاویر بکەن؟ هەست کردن به وهی که جلکی رهشی شهوی له بهرا بوو و دهچوو بۆ میوانی مالیکی زۆر دهوله مەند، فره به نیوانگ و زۆر گرینگ و ههستکردن به وهی که بووه به کهسیکی دی، کهسیکی سەر به دنیای پاره داران و خوشگوزهرانان، که سایه تیهکی دیکه ی تازهی بهو ده دا.

به دلنیا ییه وه خۆی به راره وه که دا کرد. چلچرا وئاویزه یه کی بهرز راره وه که ی به تهواوه تی پوناک کرد بووه وه. دوروا به رهفتاریکی ئاسایی و پر متمانه وه، داردهسته که ی و بالا پۆشه که ی دایه دهست ئەو دوو پینسخزمه ته ی که هاتبوونه پیشوازی.

هه موو هۆله کان پوناک بوون. خانم فالتر، له هۆلی دووه ما که له گشت هۆله کانی دی مهزنتر بوو، پیشوازی میوانه کانی ده کرد. به بزیه کی بالکیشه وه پیشوازی له دوروا کرد. دوروا، تهوقه ی دهگه ل دوو میوانی دیدا کرد که له پیش ئەودا هاتبوون، ئاغای فیومن و ئاغای لاروچ ماتیو، که ههردووکیان نوینه ری ئەنجوومه ن و له په یامنیزه نه ناسراوه کانی پۆژنامه ی لافی فرانسز بوون، که ناویان له پایی وتاره کانیاندا نه ده نووسرا. ئاغای لاروچ له پۆژنامه که دا دهسه لاتی تایبه تی هه بوو، ئەم دهسه لاته زاده ی ئەو دهسه لاته بوو که له ئەنجوومه ندا هه یبوو. کهس گومانی له وه نه بوو که له ئاینده دا ده بیته به وه زیر.

پاشان فورستیه وهاوسه ره که ی هاتن، هاوسه ره که ی جلیکی په مه یی له بهر کردبوو، له هه موو کاتی جوانتر بوو.

دوروا وهختایهک بینی ئەو ناسیاوی نزیکێ دهگه‌ل دوو نوینه‌ره‌که‌ی ئەنجوومه‌ندا هه‌یه زۆری پێ سه‌یر بوو. موده‌تی پێنج خوله‌ک دوروا له‌ خه‌لکه‌که‌ و له‌ نزیکێ موغه‌یرییه‌که‌وه، به‌ چپه‌ قسه‌ی ده‌گه‌ل ئاغای لاروچ ماتبو‌دا کرد. شارل ماندوو و شه‌که‌ت دیار بوو. نزیکه‌ی مانگی‌ک بوو زۆر لاواز بووبوو. هه‌میشه‌ ده‌کۆکی و ده‌یگوت: " پنیسته‌ قهراری خۆم بده‌م و بپۆم زستان له‌ باشوور به‌سه‌ر به‌رم."

نوربردوفارن و جاک ریفال پێکفه‌ گه‌یشتن. ئەوسا ده‌رگایه‌ک له‌وسه‌ری ئاپارتمان‌ه‌که‌وه کرایه‌وه، ئاغا فالتر ده‌گه‌ل دوو کیزی گه‌نجی که‌له‌گه‌تی به‌ژن زراف، یه‌کیکیان شازده‌ سالان و ئەوی دی هه‌ژده‌ سالان بوو، وه‌ژوور که‌وت. کیزه‌ گه‌وره‌که‌ ناحه‌ز و بچووک‌که‌ خشیک وشه‌نگول بوو.

دوروا، ده‌یزانی که‌ فالتر بابی خانه‌واده‌که‌یه، وێرای ئەوه‌ش زۆر سه‌ری سوپما. چونکه‌ هه‌میشه‌ به‌جۆری بیری له‌ که‌چه‌کانی سه‌رۆکه‌که‌ی ده‌کرده‌وه، وه‌کو ئەوه‌ی کیشوهریکی دووره‌ ده‌ست بن و که‌س نه‌یگاتێ. ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی وای ویناکردبوون که‌ بچووک و مندالن، که‌چی هه‌نووکه‌ دوو ژنی گه‌وره‌ی ده‌بینی. دیتنی ئەوان به‌م شینوه‌ چاوهرپوان نه‌کراوه، سووکه‌ ئاشووبیکی له‌ زه‌ینا دروستکرد. دوو کیزه‌ گه‌نجه‌که‌، دوای ته‌عاروف، ته‌وقه‌یان ده‌گه‌ل دوروادا کرد و چوون له‌ پشت میزیکێ بچووک‌ه‌وه که‌ بیگومان، تاییه‌تی ئەوان بوو، دانیشن و که‌وتنه‌ یاریکردن به‌و به‌کره‌ ئاوریشمانه‌ی که‌ له‌ نێو سه‌به‌ته‌یه‌کی بچووکدا بوون.

به دەم چاوه‌پروانی هاتنی میوانانی دیکه‌وه، هه‌موو بیده‌نگ بوون، له‌و بیده‌نگیه ناخۆشانه‌ی که پیش شام له نیوان خه‌لکانیکا که پاش مه‌شغه‌له‌تی جۆراوجۆری پۆژانه له ده‌وری یه‌کدی خرده‌بنه‌وه‌و هاوفیکرش نین، دروست ده‌بیت.

دوروا، که هیچ کاریکی نه‌بوو و، ته‌واو بیتاقت بووبوو، هه‌روا چاوی برییه دیواره‌که‌ی به‌راته‌ر. قاتر له دووره‌وه و به‌دل، هه‌ر بۆ‌ئوه‌ی خۆی به‌سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌یه‌وه هه‌لکیشیت گوتی: ' چیه ته‌مه‌شای تابلۆیه‌کانم ده‌که‌ی؟ وشه‌ی ' یه‌کانم ' ی زۆر به‌خه‌ستی ئه‌دا کرد. ' نها نیشانسانی ده‌ده‌م. ' چرایه‌کی هه‌لگرت و له تابلۆکانی نزیک کرده‌وه، تا جوانکاری و ورده‌کارییه‌کانیان باشتر بیته‌ دیتن.

- ئه‌مانه به‌رجه‌وه‌ن و دیمه‌نانن.

تابلۆیه‌کی گه‌وره‌ی گیومه، له ناوه‌ندی دیواره‌که‌دا هه‌لواسرابوو، که‌ناراویکی نورماندی بوو له ژیر ئاسمانیکی به‌تۆف وزیریانی دا. له خوار ئه‌م مه‌نزه‌ره‌یه‌وه تابلۆیه‌کی دی هه‌بوو که دیمه‌نی بیتشه‌یه‌ک بوو، ده‌سکاری هارپینی بوو، ئه‌وسا پیده‌شستیکی جه‌زایر بوو، که ده‌سکاری گیومه بوو، وشتریک له ئاسۆی تابلۆکه‌دا، له سه‌ر هه‌ردوو ده‌ست ولاقه درێژه‌کانی وه‌ستا‌بوو، له ساختمانیکی میژوویی سه‌یر ده‌چوو.

ئاغا قاتر چوو بۆ‌لای دیواریکی دی و به‌راویژنیکی جدی وه‌کو سه‌رۆکی ته‌شریفات و ئه‌ته‌کیتی پینشوازی گوتی: ' نیگار و تابلۆیانی به‌نرخ. ' چوار تابلۆ بوون: ' دیداریکی خه‌سته‌خانه ' به‌ره‌می جروکس، ' ژنی دروینه‌وان ' به‌ره‌می باستین لوپاج، ' بیوه‌ژن ' به‌ره‌می بورگرو، '

ئىعدام " به ره می جان پول لوران. دوایه مین تابلو دیمه نی
که شهیه کی خه لکی واندھی نیشاندهدا که له پال دیواری
کلپساکه ی خۆیدا، به دهستی مه فره زهیه ک له
شۆرشگێره کان، گولله باران دهکرا.

له کاتی باسکردنی تابلوکانی دیدا، بزهیه کی سه لارانه
نیشته سه رلیوی به پێوه بهری پۆژنامه که: " ئه مانه تابلوی
هاکه زایین. زیاتر بۆ سه رگه رمین. " له هه وه له وه تابلویه کی
بچووکی دهسکاری جان برۆ هه لواسرابوو، ناوی تابلۆکه "
هه وراز و نشیو " بوو، بریتی بوو له وینه ی ژنیکی جوانی
پاریسی که به پلیکانه کانی تراموایه کی دوو نهۆمی له حالی
حه ره که یا، هه لده گه را. سه ری له ئاستی نهۆمی دووهم بوو و
ئهو پیاوانه ی که له سه ر کورسییه کانی ئهم نهۆمه دا
دانیشتبوون، به خۆشحالییه کی تامه زرۆیانه وه، دهیانروانییه
ئهم پوخساره جوان و گه وجانیه ی که به ره ولای ئه وان
دههات. له هه مان کاتدا ئهو پیاوانه ی که له قاتی خواره وه
وه ستابوون، به ناچاری و له هه مان کاتدا به تامه زرۆیی
ته مه شای پاپوزی ئهم ژنه گه نجه یان دهکرد. ئاغا فالتو،
چراکه ی هه لبری بوو و به دهم بزهیه کی بيشه رمانه وه،
خیراخیرا ده یگوت و ده یگوته وه: " ها؟، به له زهت نییه؟ به
له زهت نییه؟ "

ئه وسا چراکه ی له تابلوی " نه جات " دهسکاری لانبر
نزیک کرده وه. تابلۆکه بریتی بوو له میزنیکی چۆل که بیچوه
پشیکیک له ناوه راستیا دانیشتبوو و به سه رسامی و
دوودلی ته مه شای میتشیک دهکرد که که وتبووه ناو
په رداخی ئاوه وه. دهستیکی هه لبری بوو و ئاماده بوو به

حەرەكەيەكە لەزگین پڕ بداتە مێشەكە و بیگریت. لێ هیشتا
 بپیری یەكجارەكە نەدابوو، تیامابوو چ بكات؟
 ئەوسا ئاغا، تابلۆیەكە دەسكاری دیتای نیشاندا
 بەناونیشانی "پەند" تابلۆكە سەربازێكی نیشاندهدا كە لە
 سەربازگەكەیدا خەریك بوو سەگێكی فێری تەپل ژەنی
 دەكرد و، لە سەری پۆیی: "بەمە دەلێن زهوق و سەلیقە!"
 دوروا، بە سیمایەكی تەئید ئامیزهوه پێدهكەنی و بە
 لەزەتەوه دەیگوت: "زۆر جوانن، گەلەك دلگیرن، دل..."
 لە ناكاوا، كە گویی بە دەنگی خانم دوماریل زرينگایهوه
 كە خەریك بوو دەچوو هۆلەكەوه، قسەكەى خۆی
 خواردەوه.

خاوهنی پۆژنامهكە، بە هەمان دەقەوه، چراكەى لە
 تابلۆكان نزیك دەكردەوه و پرونكردنەوهی دەدا:
 ئیستا ئاماژەى بۆ تابلۆیەكی شینباوی بەرھەمی موریس
 لولوار دەكرد: "لەمپەر"، ئەم تابلۆیە بریتی بوو لە
 كەژاویەك كە لەجێی خۆی وهستاوو، دوو پیاوی شەپۆش
 لە سەر جادەیهك بوون، دوو پیاوی زەلامی بەھیز و ھەرقل
 ئاسا، دەستیان نابوو بەخەى یەكدی.

ژنیكى جوان و دلرفین، لە پەنجەرەى كەژاوهكەوه
 سەرى هینابوو دەری و تەمەشای شەپەكەى ئەوانى
 دەكرد، بى خەم و خەيال و بى ترس و بێباک چاوى برى
 بووه كوتەك كاریبەكەى ئەم دوو پیاوه.

ئاڭای قاتر دووبارە گوتی: "لە هۆلەكەى دواتر
 تابلۆیانى دیکەش هەن، لێ ئەو تابلۆیانە بەرھەمی نیگارکێش
 و شیوهکارانى نەناسراوترن و سەربە هېچ رێبازێك نین.
 ئێرە هۆلى دانیشتنى منە، حالى حازر تابلۆى نیگارکێشانى

گەنج، زۆر گەنج دەكړم و له بهشه تايبه تەكانى
ئاپارتمانەكەيان هەلەدەواسم، چاوەروانى پوڤڤى دەكەم كە
شۆرەت و ناوبانگ پەيدا بكەن. ئەوسا بە دەنگى نەوى له
سەرى پوڤى: ئەها كاتى كړينى تابلويانە. نيگار كيشان
خەريكە له برسە دەمرن. تاقە پولتيكيان نيبە كە سكى خۆيانى
پى تير بكەن،

بەلام دوروا، هيجى نەدەبينى، گوڤى له قسەكانى
سەرۆكەكەى دەبوو بيئەوهى لەمانا و مەبەستيان تينگات،
خانم دوماريل لەوى بوو، لە پشتى ئەوهوه بوو. دەبى چ
بكات؟ ئەگەر سلأوى ليكردبا ئاخو ژنەى گورين، پووى
ليئورنەدەگيژا يان قسەى ناشيرينى پينەدەگوت؟ ئەگەر
نەدەچوو بەلايا و هيج قسەيهكى دەگەل نەدەكرد، ئاخو
ئەوانى دى له دلى خۆدا چييان دەگوت؟

بەخۆى گوت: ئەوهندەى بتوانم خۆم دەخافلينم.
هيندە شپرزە و نارەحەت بوو كە بۆ دەميك واى بەبيرا هات
كە بە درۆوه خۆى نەخۆش بخات و داواى بوردن له خانه
خويئەكەى بكات و لەويندەر بپروات.

تەمەشاكردنى تابلوكان تەواو بووبوو، بەپوئەبەرى
پوڤنامەكە پوڤى چراكە له جيگاي خۆى دابنيتەوهو
خيرهاتنى خانم دوماريل كە تازە هاتبوو، بكات
وئەحوالپرسى دەگەلدا بكات. دوروا، دووبارە خۆى بە
تەمەشاكردنەوهى تابلوكانەوه خافلاند، دەتگوت له جوانى و
ستايشى تابلوكان تير ناييت. بيري شيوا بوو. دەبى چ بكات؟
گوڤى له دەنگەكان بوو قسەكانى جيا دەكردەوه. خانم
فورستيه بانگى كرد: ئەاغاي دوروا بى زەحمەت! دوروا بە
هەشتاو بۆلاى ئەو چوو. ژنەى گەنج دەيويست واسيته

بویه کیک له دهسته خوشکه کانی بکات که قه رار بوو
ناهنگیک سازبکات وده یویست هه والی ئه و ناههنگه له
ستوونی کورته هه والانی پوژنامه که دا چاپ و بلاو بیته وه.
دوروا، به دهه م دهه مه لالکئوه گوتی: " هه لبه ته خانم،
هه لبه ته... "

خانم دوماریل، نها به ته واوی گهیی بووه نزیکي ئه و،
جورئته تی نه ده کرد پشته تینکات و له ویندهر دور
بکه ویتته وه.

له ناکاوا ههستی کرد خه ریکه شینت ده بیت. ژنه ی گهنج
به دهنگی به رز گوتی:

- سللاو بیل ئامی. نها ئیدی من ناناسیته وه؟

دوروا، بله ز ئاورپکی دایه وه. کلوتیلد، لیو به خنده، به
نیگایه کی سه رپیژ له میهر ومهحه بهت پوو به پووی
وه ستابوو، هه ر به و حاله وه دهستی به ره و ئه و پراگرت.
دوروا، به دهستی له رزوک ته وقه ی ده گه ل کرد.
هیتشتا ده ترسا ئه م ماسته موویه کی تیابن. ژنه ی گهنج به
ئارامیه کی ته واو گوتی: - که وتوو به کوئوه؟ ناتبینم.

دوروا، هه رچی کرد و کوشا، نه ی توانی خوی هیور
بکاته وه، به دهه مه لالکئوه گوتی:

- زور سه رقالم خانم، نامپه رژیته سه ر هیج. جه نابی
قالتر له پوژنامه که دا کاریکی تازه ی پی سپاردووم که
زوری مژوول کردووم.

ژنه ی گورین، به هه مان دهقه وه چاوی له دور چاوانی
ئه و بری بوو، بیته وه ی دوروا جگه له نیاز پاکي و
خیرخوازی شتیکی تریان تیدا بینن، گوتی: " ده زانم لی ئه مه
مانای وا نییه دۆسته کانت له بیر بکه ی."

خانمیکی قه‌له‌و که خوی به کۆر و مه‌جلیسه‌که‌دا کرد
ئه‌و جووته‌ی لیکدی هاویر کرد، ئه‌م خانمه‌ کراسیکی په‌خه
کراوه‌ی له‌به‌ر بوو به‌ بازووه‌ سوور و پوخساره
سووره‌که‌یه‌وه‌و، به‌ ئارایش و سه‌رووه‌زعیکی پو‌اله‌ت‌بازانه،
هینده‌ به‌ سه‌نگینی پئی ده‌کرد که‌ پیاو به‌ دیتنی ئه‌و
ده‌یتوانی هه‌ست به‌ قه‌له‌وی و گه‌وره‌یی لاقه‌کانی بکات.

چونکه‌ زۆر به‌ریز و حورمه‌ته‌وه‌ مامه‌له‌یان ده‌گه‌ل
ده‌کرد، دوروا له‌ خانم فورستی‌ه‌ی پرسى: - ئه‌م خانمه‌ کتی‌ه‌؟
- ویکتس دو پرس مور، ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ وتاره‌کانی
به‌ ناوی خوازراوی 'پات پلانچ' بلاو ده‌کاته‌وه‌. (موپاسان،
له‌و نووسه‌رانه‌ بوو که‌ ته‌نانه‌ت له‌ هه‌لبژاردنی ناوه‌کانیشا
ته‌نزی به‌کار ده‌برد، بۆ نمونه: خانم پرس مور به‌ مانای 'دیار
کون که‌ر' دئ و 'پات پلانچ' به‌ مانای 'په‌نجه‌ سپی
' دئ.)

دوروا، مات وحه‌یران، حه‌زیده‌کرد له‌ قاقای پێکه‌نین
بدات:

- پات پلانچ، پات پلانچ! ده‌وه‌ره‌ ده‌ی! من وام وینا
ده‌کرد که‌ ژنیکی گه‌نجی وه‌کو تو بئ. که‌واته‌ ئه‌مه‌ پات پلانچ
- ه‌؟ ئاه، چه‌ند ژنیکی باشه‌! چ ژنیکی باشه‌!
پیشخزمه‌تیک هاته‌ به‌ر ده‌رگا وگوتی: - خانم شام
ئاماده‌یه‌.

کۆری شامه‌که‌ ئاسایی و شاد بوو، له‌و کۆر و ئاهه‌نگ
و میوانیانه‌ بوو که‌ له‌ سه‌ر میز سه‌باره‌ت به‌ هه‌موو شتیک
و هیچ شتیک قسه‌ ده‌کریت.

له‌ سه‌ر میزه‌که‌ دورویان له‌ به‌ینی روز و، کیژه
گه‌وره‌که‌ی قاتر که‌ ناحه‌ز بوو، و خانم دوماریل

دانیشان دبوو. ئه م هاو نیشینه ی خانم دوماریل که میک نارچه تی ده کرد، هه رچه نده خانمی گورین زور ئاسوده دیار بوو و به گهرم و گوپی قسه ی ده کرد. دوروا، له هه وه لئ را نارچه حه ت و دوودل بوو، له سازفانیک ده چوو ئاههنگ و پیتمی سازه که ی گوم کرد بئ. و پرای ئه وه ش به ره به ره متمانهی به خوی پهیدا ده کرده وه و نیگای پرسیار نامیزیان لیکدی هه لدهنگوت و وه کو جارن به جدی و که م دابیژنیک هه وه سامیز ئاویتته به یه کدی ده بوون.

له ناکاوا هه ستیکرد، شتیک له ژیر میزه که وه به نه رمی به ر لاقی که وت. به کاوه خق پای برده پیتشه وه و به رپای ژنه ی گهنج که وت، بیتشه وه ی ژنه ی گورین، پای به ریتته دواوه. له و دهمه دا قسه یان ده گهل یه کدیدا نه ده کرد، هه ریه که یان ئاوپی لای هاومیزه که ی خویان دابووه وه.

دوروا، به دلنکی له رزوک و پر خورپه وه ئه ژنوی پتر برده پیتشه وه. ژنه ی گهنج به سووکه گوشاریکی ئه ژنۆ وه لامی دایه وه. ههنگی بۆی به دیار که وت که عه شقه که یان دووباره سه ری هه لداوه ته وه.

دوای ئه وه چییان به یه کدی گوت؟ شتیکی گرینگ نه بوو، لی هه رچاری که نیگای یه کدییان ده کرد، لیویان ده له رزی.

دوروا، له هه مان کاتدا، هه ر بۆ مجامه له جار جار قسه یه کی ده گهل کیژی سه روکه که یدا ده کرد. ئه ویش به هه مان شتوازی دایکی وه لامی ده دایه وه وه هه ر. قسه یه کی بوستبا، بی هه چ دوو دلنیه ک ده یکرد.

ویکتس دوپرس مور که له دهسته راستی جهنابی ئالتره وه پو نیشتبوو، پۆزی شازاده خانمانی لیده دا و،

دوروا، که کەیفی بە دیتنی ئەووە دەکرد، بە ئەسپایی لە خانم دومازیلی پرسى:

- تۆ ئەوێ دى دەناسى، ئەوێ گوتارەکانى بە نىوى خوازراوى "دومينو روز" هەو بەلاو دەکاتەو؟

- بەئى، بە تەواوەتى: لا بارون دولیقار!

- ئەویش لە هەمان قوماشە؟

- نە، بەلام بە هەمان ئەندازە کومیدییە. بالابەرز، لاواز، شەست سالان، بەقژى لوول کراوى دەستکردەو، ددانەکانى عەمەلین، بە هەمان نەفەسى تاییەتى دەورانى تازەکردنەوێ سەلتەنەت و بە هەمان ئارایشى سەرو وەزەو.

- ئەرى ئەم عاجباتیانەى دنیای ئەدەبیان لەکوێ راو کردووە؟

- خەلکانى تازە پیتیا کەوتوو، هەمیشە پاشماوێ ئەرستۆکراتەکان دەدۆزنەو و دەگرەخۆ.

- هەر لەبەر ئەمە؟ هیچ هۆیکى تری نییە؟

- هیچ.

ئەوسا گەنگەشە و باسیکی سیاسى لە نىوان بەرپۆهەبرى پۆژنامەکە و دوو نوینەرى ئەنجوومەندا، نوربەرد دوفارن و جاک ریفال دەستى پیکرد و تا کاتى خواردنى میوه وشیرینەمەنى بەردەوام بوو.

وەختایەک بۆ هۆلەکە زفڕینەو، دوروا، دووبارە لە خانم دومازیل نزیک بوووەو و چاوى لە چاوى ئەو برى و پرسى: "حەز دەکەى ئەمشەو بنگەینەمەو مالهەکەى خۆت؟"

- نە.

- بۆچی؟
 - چونکه ئاغای لاروچ ماتيو كه هاسامانه، ههرجاری كه من لیره دهعوت بم دهمگهیه نیتته وه.
 - ئه دی كه ی بتبینم؟
 - سبهینی وهره فرافین پیکه وه بخوین.
- بیئوهی هیچ قسهیه کی دی بکن، لیکدی هاویر بوون.
- دوروا، که کۆر ومه جلیسه که ی به لاوه پوتینی بوو، زۆر نه مایه وه. کاتی که خه ریک بوو به پلیکانه کاندایا ده گه پرا، تووشی نوربردو قارن بوو که ئه ویش خه ریک بوو مه جلیسه که ی به جیده هیتشت. شاعیری پیر باسکی ئه وی گرت. نها که له رۆژنامه که دا هیچ رکا به ری وهه فرکییه کیان له نیواندا نه بوو، هاوکارییان له بواری ته واو جیاوازا بوو، جۆره نیازپاکییه کی باوکانه ی سه بارهت به دوروا ده نواند.
- لیتی پرسی: - پیاسه یه کم له گه لا ده که ی؟
- دوروا به رسفی دایه وه: - به سه رچا و مامۆستای ئازیز.
- به ئه سپایی و هیدی هیدی به بولقاری مالزورب دا که وتته پئی. ئه وشه وه پاریس چۆل بوو، شه ویکدی سارد بوو، له و شه وانه بوو که له شه وانای دی دریزتر دیته به رچا و، ستیرانی ئاسمان به رزتر دیارن. هه وا ده تگوت به دم کزه ی ساردی خۆیه وه، شتیکی دووره دهستی ده گه ل خۆیدا دیتا.
- له ساته کانی هه وه له وه که سیان قسه یان نه کرد. پاشان دوروا بۆ ئه وه ی بیده نگیه که بشله قینیت، گوتی:
- ئه م لاروچ ماتيویه، که سیتیکی زۆر به ئاوه ز و خوینته وار دیاره.
- شاعیری دان عه مر له بن لیوانه وه گوتی: " وای ده بینی؟

دوروا، به سهرسامی و دوودلی گوتی: " به لی، من وای
بؤ دهچم یه کیک بن له نوینره به وهج و به دیمه نه کانی
ئه نجومه ن."

- ده شیت. له شاری کویرانا، یه که له چاو پاشایه.
ئه مانه هه ره موویان خه لکانی بو ده له ن، چونکه له نیو دوو
دیارده دا په روه رده بوون - پاره و سیاست - ئه مانه
خه لکانی فشه کهرن، هه له وه پری فزل فرۆشن، که ده رباره ی
هیچ باب ته تیک گه نگه شه یان ده گه ل نایه ته کردن، هیچ باب ته تیک
که باب ته ی حه زی من و تو بی. زانایی و هوشمه ندییان له
قولایی زیراباندا یه، به گوته یه کی دی له و شوینه دایه که
گه مارو پیسی تیا کۆده بیته وه، وه کو روبراری سن له
ناوچه ی ئانییر.

- ئاه، دۆزینه وه ی پیاوی هزرخان و خوینه وار کاریکی
دژواره، پیاویک که بتوانی ههستی ئاسویانی کراوه و
هه وای ئازاد و ته پ وتازه، وه کو ئه وه ی له که ناری ده ریادا
هه یه، له ناخی بنیاده ما دروست بکات. من چه ند دانه یه کم
له وانه ده ناسی، به لام حه یفی مردوون.

نوربردوفارن، به دهنگیکی ساف و زولال، به لام
پاریزکارانه قسه ی ده کرد، که ئه گه ر جله وی بؤ شل کردبا له
بیدهنگی شه وه که دا، دهنگدانه وه یه کی تاییه تی ده بوو، تووره
و خه مبار ده هاته به رچاو، له و خه مبارییانه ی که هه ندیچار
له گیانی هه ستیار ده ئالیت و وه کو زه وی ژیر سه هۆلبه ندان
ده یانه ییته له رزه.

دریژه ی به قسه که ی دا:

- به چ ده چی، بلیمه تی، که میک زیاتر یان که متر فه رق
ناکات، چونکه ئاکامی هه موو شتیک هه ر نه مانه.

یارۆی دان عەمر بیدەنگ بوو. دوروا که ئەو شەو
سەر حال و چالاک بوو، بە دەم بزهو گوتی:
- ئەمشەو زۆر پەشبینی مامۆستاگیان.
یارۆی شاعیر بەرسفی دایەو: - هەمیشە شتەکان بە
پەشی دەبینم کۆری خۆم، پەلە مەکه تۆش چەند سالیکی
دی دووچاری هەمان حال دەبیت. ژیان وەکو گردیکە
ئینسان تا ئەو کاتە لە سەرکەوتن و هەلگەڕاندایە
خۆشحالە، لێ کاتی که دەگاتە سەرێ و، لەناکاوا چاوی بە
سەرەولێژگە و بە کۆتایی کارەکه دەکەوێت که مردنە. کاتی
مرۆف بەرەو سەرێ دەپروات کات بەخاوی دەپروات، بەلام
لە کاتی هاتنەخوارەوهدا، کات زور بە خێرای دەپروات.
مرۆف، لە تەمەنی تۆدا شاد و خۆشحالە. ئارەزوی
زۆرشتی هەیه که پێیانیش ناگات. لە تەمەنی مندا ئیدی
چاوەروانی هیچ ناکات... تەنیا مەرگ نەبیت.
دوروا، دەستی بەپیکەنین کرد: بەقسەکانی تۆدا گیانم
هاتە لەرزین.

نوربردوفارن، دووبارە گوتی:

- نا، ئەمڕۆ لە قسەکانم تێناگە، بەلام پاشان، ئەم
قسانە ئیستای منت بێر دەکەونەو. پۆژیک دێ و، ئەو
پۆژە بۆ زۆرکەس بەخێرای دێ، که پیکەنین تەواو بوو،
چونکه لە پشت هەر شتیکهو که مرۆف تەمەشای دەکات،
مەرگ دەبینیت. ئەم وشەیه بۆتو هیچ ناگەیهنیت، تو و
مەرگ؟ لە تەمەنی خەلکانی وەک تۆدا ئەم وشەیه هیچ
مانایەکی نییه. بەلام لە تەمەنی خەلکانی من ئاسادا
وشەیهکی ترسناکه. بەلێ، بەشەر لە ناکاوا پەیی بە چەمک و
مانای ئەو وشەیه دەبات، بیئەوێ بزانیتم چما و دەربارەیی

چی، ئەوسا لە ژياندا ديمەن و بەرجهوهنی هەموو شتێک دەگۆڕێ. من پازدە سال دەبی ئەمە لە خۆما دەبینم، هەست دەکەم لە کاردايە، دەلێتی حەيوانیکی قرتینەر لە بوونمايە. بەرەبەرە مانگ بەمانگ و سەعات بە سەعات، پەيم بەبوونی بردووہ که خەریکە بەرەو هەرەس و دارپوخانم دەبات، تا وەکو ساختمانیکی کۆنە لە ناکاوا هەرەس بینم. وەهای گۆرپوم که ئیدی خۆم نانا سمەوہ. ئیدی من لیبوومەتەوہ، هەرگیز پیاوہ سەرحال و چالاک و چەلەنگ و بەتین و تاوہکەي دەورانی سی سالییم نیم. شايدی سبی بوونی قژە رەشەکەم بووم که چەند بەخاوی و ژیراوژیر رەنگی دەگۆرا، پیستی ساف، ماسولکەکانم، ددانەکانم و هەموو ئەو بەدەنەي که جاران هەمبوو، لیمی سەندووتەوہ، جگە لە روحيکی نا ئومید، که بەو نزیکانە ئەویشم لئ دەسینیتەوہ، هیچی تری بۆم نەهیشتووتەوہ. بەلێ، ئەم حەيوانە ناپرەسەنە، پارچە پارچەي کردووم. کاری نابووتکردنی دوور ودریژی بوونمی، بەنەرمی و ژیراوژیر، بە شتیوازیکی نەفرت ئەنگیز ئەنجام داوہ. هەنووکە لە هەر کاریکا که دەیکەم، مردن دەبینم. هەر هەنگاوێ دەنەم لەو، لە مەرگ نزیکم دەکاتەوہ. هەر جوولەيەکی من، هەر هەناسەيەکی من خیرایی بە کارە نەحس و شوومەکەي ئەو دەبەخشیت. هەناسەدان، خەوتن، خواردن، خواردنەوہ، کارکردن، پامان و بە خەيالەوہ چوون، هەرکاری که دەیکەین، ئەنجامەکەي مردنە. ئەنجام زننەگی کردنیش مردنە! ئا، تو ئاخري پەي بەم شتانە دەبەي، ئەگەر تەنيا يەک چارەکە سەعات بیری لیبکەیتەوہ، دەبیینی. ئیدی چاوەروانی چیت؟ عەشوق؟ چەند ماچ وپامووسانیکی دیکەيە و ئیدی لە تاقت دەکەوي. ئی،

دوایی؟ پاره؟ بۆ چ کارئیک؟ بۆ خەرج کردن له ژنان؟
 بە دەست هینانی شادمانی دلگیر؟ بۆ زۆر خواردن، قەلەو
 بوون و شەو تابه‌یانی نالین بە دەست ئازاری
 جومگە کانتەو؟ چیتەر؟ شۆرەت؟ وەختی بە شەر نەتوانی بە
 عەشقه‌وه بە دەستی بینیت، بە کەلکی چی دیت، بە چی دەچی؟
 ئی، دوای ئەمانە چی؟ دیسان ئاقیبەتی هەموو شتیک مەرگە.
 من حالی حازر، یەک لە باری خۆم، ئەوەندە لە نزیکە‌وه‌ی
 دەبینم، کە زۆر بەی جار حەز دەکەم دەست بەرمە پیشی و
 لە خۆمی دوور بخەم‌وه. زەوی دادەپۆشی، ئاسمان پڕ
 دەکات. لە هەموو شوێنیک دەبینم. ئەو حەیانە بچووکانه‌ی
 لە سەر جادەکان پلێشاو نەتە‌وه، ئەو گەلایانە‌ی لە لق و پۆپی
 درەختە‌کانە‌وه، دە‌پژین، ئەو موو سپیانە‌ی بە‌ر دینی
 بابایەکی دۆستە‌وه دە‌ی بینم، هەموو ئەمانە دلم نابووت
 دە‌کەن، هاوارم بە‌سەردا دە‌کەن: "لێ‌رە‌یه!" هەرچیە‌کم حەز
 لێ‌یه، هەر کارێ دە‌کەم، هەرچیە‌ک دە‌بینم، هەرچیە‌ک
 دە‌خۆم و دە‌خۆم‌وه، هەرچیە‌کم حەز لێ‌یه، هەیف، هەلانتی
 هەتاو، پانایی دە‌ریا، رۆخانانی جوان و هە‌وای فینکی
 شە‌وانی هاوین، کە روح فینک دە‌کاتە‌وه، ئاو‌پڕژینی دل
 دە‌کات، هەر هە‌موو ئەمانەم لێ‌دە‌سه‌نیتە‌وه!

شاعیری دان عمر، بە هەناسە‌پرکێ‌یه‌کی کەم و بە
 هێمنی ڕیی دە‌کرد، بە دەنگی بە‌رز خەون و خە‌یالە‌کانی
 دە‌گێ‌ر‌ایە‌وه، ئە‌وه‌ی بێ‌ر نە‌ما‌بوو کە کە‌س‌یک گۆی لە
 قسە‌کانی دە‌گرت.

دووبارە گوتی: "هیچکە‌س‌یکیش دوای مردن ناگە‌ر‌یتە‌وه،
 هەرگیز... قالبی پە‌یکە‌ره‌کان هە‌ل‌دە‌گرن، چە‌ند جاریان بوی،
 بە‌و قالبە هە‌مان شت دروست دە‌کە‌ن‌وه، بە‌لام بە‌دە‌نی من،

پوخسارم، هزرم، خواست و خولياکانم هەرگیز تازە نابنەوہ. وێرای ئەمەش، میلیۆنەھا و ملیاردەھا بەشەر لەدایک دەبن کە لە سەر ئەو چەند سانتیمە چوارگۆشەیی دەم و چاویان، کەپوویەک، چاوانی، ھەنێھەک و گونا و دەمیکی وەکو ھی من ھەیە، روھیکی وەکو پوھی منیان ھەیە، بیئەوہی من ھەرگیز بۆ ژیان بگەریمەوہ، بیئەوہی من ھەرگیز بۆ ژیان بگەریمەوہ، بیئەوہی ھەرگیز بەشیکی دیاریکراو لە بوونی من ولەم بوونەوہرە بی شومار و جیاوازانەدا، یەجگار جیاوازانەدا، ھەرچەندە بە پڕوالەت دەشوبھێتە یەکدی، دووبارە بیئەوہ. بەشەر دەستەو دامینی کئی بکەوئ، بکەوئتە خاک وپای کئی؟ ھاواری ناکامی و نائومیدی داوای کۆمەک بەریتەبەر کئی؟ ئاخەر باوەر بەچی بکەین، متمانە بەکئی بکەین. من باوەر بە ھیچ پێبازیک نییە، بەو قانونە ئەخلاقیە مندا لانە یە و بەو بەلێتە خۆپەرستانانەیان. تەنیا مەرگە کە ھیچ گومان و دوودلییەک ھەلناکری.

شاعیری دان عەمر وەستا، بە ھەردوو دەست یەخەیی پالتۆکەیی دوروای گرت و بە ئەسپایی گوتی:

- پیاوی گەنج، بیر لە ھەموو ئەو شتانە بکەوہ. پۆژان، ھەیفان و سالان بیر لەم مەسەلانە بکەرەوہ. ئەوسا بوون بە جۆریکی دی دەبینی. ھەولبەدە خۆت لە چنگی ھەموو ئەو شتانەیی گیرۆدەیان کردوویت پزگار بکە، ئەم ھەولە زەحمەتە بۆ دەرچوون لە جەستە یان لە بەرژەوہندییەکانتان، لە ھزر و بێرەکانتان و لە ھەموو بەشەریت بەن، بۆ ئەوہی تەمەشای شوپینکی دیکە بکەیی،

ههنگی تیدهگهی شهپی نیوان رۆمانتیکهکان و ناتوارلیستهکان^۱ چهند بیتباهه و ههروهها باسی بودجه. به ههنگاوی ههراو کهوته پیکردن.

- ههروهها ههنگی پهی بهبن هیوایی رههای خهلکانی بی ئومید دهبهی. ویل و سهرگهردان، دهگهل دوو دلایاندا دهست وپهنجه نهرم دهکهی. بههموو لایهکا هاوار دهکهی: 'کۆمهک' و هیچکهسپیش وهلامت ناداتهوه. دهستهکانت دریز دهکهی تا کۆمهکت بکهن، خوشیان بوئی، دلخوشیت بدهنهوه، پزگارت بکهن، لی کهس بهدهنگ و هاوارتهوه نایهت. بۆچی بهم جۆره پهنج دهبهین؟ له بهر ئهوهی بیگومان بهجۆری خولقیتراوین که جهستهمان دهتوانی زهمانیکی زیاتر بژی و روحمان زهمانیکی کهمتر، بهلام ئهوهندهمان بیرکردووتهوه، ئیدی هیچ هیچ هاوئاهاهنگیک له نیوان هۆشمهندی په رهسه ندوومان و هه لومه رجی نه گۆپی ژیانمان نه ماوه. تو ته مهشای ئه م خه لکه بودلهیه بکه: ئه گهر کاره ساتیکی گه وره یان به سه ر نه یهت، له ژیا نی خو پازین، بیته وهی به نه گبه تی و به دب ختی خه لکانی دی نار په حهت بن. حه یوانیش واهی نین.

دووباره وهستا، چهند چرکه یهک له فکران پاچوو، ئهوسا به قه لافه تیکی شهکات وملهکه چانه وه له سه ری پۆیی: - من که سیککی له دهست چووم. نه با بم هه یه، نه دا ک، نه برا، نه خوشک نه ژن، نه مندال و نه خوا.

۱- ئاماژه به بۆ کیشماکیشی نیوان لایه نگرانی روماننیزم که فیکتور هۆگۆ دامه زڕینه ری بوو و ناتوارلیستهکان که زولا و برناردن رووسن پییر، لایه نگر و په پیره وانی بوون.

دوای سووکه بیده‌نگییه‌ک دووباره گوتی: من ته‌نیا کیش
وقافیهم هه‌یه. ئەوسا سه‌ری پوو له ئاسمان هه‌لبری که
مانگی چوارده به‌هه‌ویقی ئاسمانه‌وه دهره‌وشایه‌وه
وگوتی:

“ من له جسوجوی واژه‌ی ئەم مه‌سه‌له ئالۆزهم .”
“ له ئاسمانیکی تاریک و خالییا که ئەم گۆیه‌ په‌نگزه‌رده
مه‌له‌ی تیا ده‌کا. ”

گه‌یشته‌ پردي کنکورده. به‌بیده‌نگی به‌سه‌ریا په‌پینه‌وه.
ئوسا به‌قه‌راخ پاله‌بوربون دا (پاله‌بوربون: که له‌خوار
مه‌یدانی کنکوره‌وه‌یه، به‌ر له‌شۆرش، له‌سالی ۱۷۲۲ دا بق
دوشس دو بوربون دروست کراوه و حالی‌حازر باره‌گای
ئهنجومه‌نی شورای نه‌ته‌وه‌یی فه‌ره‌نسیا.) درێژه‌یان به
پتی‌خو دا. نوربردو‌فان، دووباره‌ده‌ستی به‌قسان کرده‌وه:
- ژن‌بیته‌دۆستی من. تۆ نازانی ته‌نیایی له‌مه‌نه‌ی
مندا چ مانایه‌کی هه‌یه. ته‌نیایی حالی‌حازر، دووچاری
نیگه‌رانییه‌کی ترسناکم ده‌کات، ته‌نیایی له‌ماله‌وه، له‌پال
سۆپادا، له‌کاتی شه‌وا. واهه‌سته‌که‌م ته‌نیا من له‌م دنیا‌یه‌دا
هه‌م، به‌لام مه‌ترسی نادیار، شتین‌گونگ و ترسناک، وه‌کو
دیوار ده‌وریان داوم که من له‌دراوسیکه‌م که نایناسم، به
ئهن‌دازه‌ی ئەو ئەستیرانه‌ی که له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌یانینم،
دوورم ده‌خاته‌وه. جۆره‌ده‌رد و دل‌ه‌پاوه‌که‌ی به‌رۆکم
ده‌گریت، ده‌رد و دل‌ه‌پاوه‌کی ترس و، بیده‌نگی دیواره‌کان
ده‌مترسینن. بیده‌نگی ئەو ژووره‌ی که به‌شه‌ر به‌ته‌نیا تیا‌یدا
ده‌ژی، زۆر قوول و گه‌لیک‌خه‌مناکه. ته‌نیا بیده‌نگییه‌کی
ده‌وری جه‌سته‌ی به‌شه‌ر نییه، به‌لکو بیده‌نگییه‌که که
گه‌مارۆی پوهیشی داوه، که ده‌نگی کورسییه‌ک دی، پیاو له

ناخی ناخه وه دلی داده له رزی، چونکه له م ماله خه مناکه دا،
چاوه پوانی هیچ دهنگیک نییه.

دیسان بیدهنگ بوو و دووباره له سه ری پړویی: - که
به شه ر پیر ده بی، مندالان نیعمه تن، مندال بؤ ته مهنی پیری
نیعمه تن.

گه بی بوونه ناوه راستی شه قامی بورگونی. شاعیری دان
عمر، له به رده م خانوویه کی به رزا وه ستا، له زهنگی دا،
ته وقه ی ده گه ل دوروا دا کرد و گوتی: - ئەم هه له ق ومه له قه
پیره میزدانه یه له بیر خۆت به ره وه و، به گویره ی ته مهنی
خۆت بژی، ده ی خاترا ته.

له راره وه تاریکه که ی خانووه که دا ون بوو.

دوروا، به دلنکی گیرا وه دریزه ی به ریگه ی خوی دا.
وای هاته به رچاو چالینکی پر ئیسقانیان نیشانداه، چالیک که
بیه وی و نه یه وی، خو شی بی و ترشی بی، پوژئ له پوژان
هر ده بی تی بکه ویت. له بن لیوانه وه گوتی: ' شه ی تان به
نه علت بی، ماله که ی نابی شوینتیکی خوش بی... هیچ
هه زناکه م، شه ری کایه تی بیر کردنه وه کانی بکه م.'

له ناکاوا وه ستا، تا ریگه ی ئەو ژنه بونخو شه بکات که
تازه له گالیسکه دابه زی بوو و ده یویست بچپته ماله که ی
خویه وه. هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و به وپه ری تاسه
وتامه زرزییه وه بونه دلگیره که ی ئەوی هه لمژی. له ناکاوا دل
وده روونی پر بوو له شادی و ئومید، یادی خانم دوماریل،
که سبه نیی ژوانیان هه بوو، سه راپای داگرت.

هه موو شتیک به پرووییه وه پیده که نی، ژیان به
میهره بانیه وه ده هاته پیشوازی، به راستی هاتنه دی ئاره زوان
خو شه. به سه رمه سستی خه وت، به یانی زوو له خه و رابوو و

بپاریدا پیتش ئه وهی به رهو ژوانگه که یان بپروات، پیاسه یه ک به شه قامی بوادوبولونیدا بکات.

دویشه و بایه که ی خستبوو، ههوا خۆشتر بووبوو. ههتاو هه مان گهرمی خوش و دلگیری مانگی نیسانی هه بوو. هه موو ئه و که سانه ی که عاده تیان وابوو، له بیشه دا پیاسه بکه ن، ئه م به یانییه دهعه ته ی ناسمانی ساف و جهوه دلگیره که یان قه ببول کردبوو و له مال هاتبوونه دهره وه.

دوروا، به کاوه خۆ پئی ده کرد و پپ به سییه کانی هه وای سووک و خوشی ئه و پۆژه به هارییه ی هه لده مژی. له تاقی سه رکه وته نی ئه توال تپه پری و به سه متی پینچه وانه ی چه ره که تی ئه سپ سواره کانه وه خۆی به شه قامه گه وره که دا کرد. ته مه شای ئه و پیاو و ژنانه ی ده کرد که سواری ئه سپ بووبوون و به یورغه یان چوارناله دهرۆیشتن. پیوان و ژنانی دهوله مند و ئه رستوکراتی که ئیستا وه کو جاران چه سوودی پینه دهردن و خۆزیای پینه ده خواستن. ئیستا هه موو ئه وانه ی که م و زۆر به ناو ده ناسی، ئاگای له راده و ئاستی دهوله مندییان هه بوو، هه روه ها میژووی په نهانی ژیانشیانی ده زانی، چونکه کاره تازه که ی وای لیکردبوو، که ببی به ئه رشیفداری ژیانی خه لکانی بناف و دهنگ و واریقات و بویه ره به هه راوه نگامه کانی پاریس و پاریسیان. ژنانی ئه سپ سوار، به ئه ندامی شووش و باریک و به جلکی رهش و که مه ر ته نگه وه تیده په پین. ئیدی ئه و حاله تی قۆره ده ماغی و لووت به رزیه ی که ژنانی ئه سپ سوار هه یانبوو، به قه لافهت و سیمایانه وه دیاربوو. دوروا، به ناوبردنی ناو، عینوان و تایبه ته مندیه کانی گراویکانی جارانی یان ئه وانه ی ئیستای له بن لیوانه وه، ده تگوت له کلپسا دا

ویرد و دوعایان دهخوینتی، زور دلی خوش دهبوو،
هه ندیچار له بری ئه وهی بلیت:

بارون دو تانکله.

پرنس دولاتور ئانگران

له بن لیوانه وه دهیگوت: و له نیو ژنانی هاوړه گه زباز!

لويز ميشو، له تهمه شاخانه ی فودقیل

روز مارکتن، له ئوپرا.

زوری له زهت، له گه مه کردن به و ناوانه دهبرد، دهتگوت

له ژیر په رده ی به پواله ت جدی و سهنگینی ئه واند،

به دناوی هه میشه یی وقوولی تیره ی به شه ری ده بینی، ئه م

بابه ته خو شحالی ده کرد، ده ی هاوړ ژاند، دلخوشی ده دایه وه.

ئه وسا به دهنگی به رز گوتی: "هه ی فیلبازینه!" چاوی

بو ئه و سوارانه گپرا، که مقومقوی نهنگینی زیاتریان به

دواوه بوو. ناوی زپاویان بوو بوو به داستانی سهر زاران.

زوری له وانه بینی که وا گومان دهکرا له قومارا فیل

دهکهن و کۆری قومار سه رچاوه ی گه وره ی دهرامه ت و

داهاتیان بوو، تاقه سه رچاوه ی دهرامه ت و هه لبه ته

گوماناویان بوو.

ژماره یه کی دی که زور ناسراو بوون، به دهرامه تی

مولگی ژنه کانیا ن ژیانیا ن دهگوزهراند، هه موو خه لکی

ئه مه یان ده زانی، ئه مه له کهس شاراوه نه بوو، هه ندیکی دیکه

به سه رچاوه ی دهرامه تی گراوی و ماشقه کانیا ن ده ژیا ن

وئه مه مه علومی خاس و عامی خه لک بوو. خه لکانیکی زور

قه رزه کانیا ن دابووه وه (کاریکی ئابروومه دانه بوو) بیئه وه ی

هیچ که سینک بزانی پاره ی ئه م کاره یان چۆن به ده ست

هیناوه (پازیکی ته واو گوماناوی بوو) خه لکانیکی مامه له چی

ببینی که سهره‌ته زۆره‌که‌یان، له هه‌وه‌لی‌ را، به دزی و فزی په‌یداکردبوو و، له هه‌موو ماله‌ ئه‌شرافی و ئه‌رستۆکراته‌کاندا به باوه‌شی کراوه‌وه، پینشوازی ده‌کران. ئه‌وسا پیاوانیکی ببینی هینده‌ مایه‌ی پیز و حورمه‌ت بوون، هینده‌ خۆشناو و ناوبانگ بوون، که خه‌لکانی په‌ش و پرووت هه‌موو پوژنیک به‌رخوردیان ده‌گه‌ل ده‌کردن و فهند و فیلی بی شه‌رمانه‌یان، له نه‌خشه‌ و پلانی ئابووری گه‌وره‌ی نه‌ته‌وه‌بییدا، له که‌سانه‌ی که ئاگاداری بنج و بناوانی کاران بوون، نه‌ شاراوه‌ بوو و نه‌ به‌ پاز ده‌ژمیردرا.

هه‌ره‌هه‌موویان لووت به‌رز، قۆره‌ ده‌ماغ و له‌ خۆبایی و چاوحیز بوون. چ ئه‌وانه‌ی مووی لا جانگیان دریز کردبووه‌وه و چ ئه‌وانه‌ی سمیلیان به‌ردابوووه‌وه. دوروا پێده‌که‌نی و له‌ دلێ خۆیدا ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه: دزینه، فیلبازینه.

له‌ هه‌مان ساتدا گالیسکه‌یه‌کی سه‌رکراوه‌وجوان دوو ئه‌سپی سه‌پی ناوقه‌د باریکی له‌ ژیرا بوو، به‌ یورغه‌ نزیك بووه‌وه، یال و کلکی ئه‌سه‌په‌کان، به‌هۆی خیراییه‌وه، له‌ هه‌واکه‌دا سه‌مایان ده‌کرد. ژنیکی گه‌نجی قژ زه‌رد و ئه‌ندام وردیله‌ گالیسکه‌که‌ی داژۆت و دوو کورپژکه‌ش له‌ دوایه‌وه‌ دانیشتبوون. یه‌کیک بوو له‌ سوئلی و پووسپییه‌ به‌ نیۆبانگه‌کانی پاریس. دوروا. وه‌ستا، چه‌زیده‌کرد سلأوی لئیکات و ئه‌م تازه‌ پینیا که‌وتووێ دنیای عه‌شق، که‌ له‌ و سه‌عاته‌ تایبه‌تییه‌ی گه‌شت و گه‌رانه‌ ئه‌شرافیه‌ ریا بازانه‌ دا، به‌و گۆساختی و که‌شخه‌یییه‌وه‌ که‌ له‌ پێگای خۆفرۆشییه‌وه‌ به‌ ده‌ستی هینابوو، خۆنۆینی ده‌کرد، مه‌دح و ستایش بکات.

پندهچوو به شیوهیهکی هه‌ندیک گۆنگ و ئالۆز، هه‌ست به‌وه بکات که جۆره لیکچوونیک له نێوان خۆی و ئەودا هه‌یه، په‌یوه‌ندییهکی ئاسایی، که هه‌ردووکیان له یه‌ک قوماش و له هه‌مان ته‌بیعه‌تن و، سه‌رکه‌وته‌کانی خۆشی به هه‌مان رینگه‌کانی ئەو ژنه گه‌نجه‌وه به‌ده‌ست هاتوون.

به هه‌نگاوی سووکتر و به‌دلیکی سه‌رپرژ له شادی، به هه‌مان رینگای خۆیدا گه‌رایه‌وه و که‌میک زووتر له قه‌رار و مه‌داره‌که‌یان گه‌ییه به‌ر مالی ماشقه‌که‌ی.

کلوتیلد، به‌باوه‌شی کراوه‌وه پیشوازی کرد، ماچی کرد، له تۆ وایه هه‌یج شتیک له نێوانیاندا پووی نه‌داوه، ته‌نانه‌ت ئەو تۆزه پاریزه ئاقلانه‌یه‌شی، که جاران له ماله‌که‌ی ئەودا په‌چاوی ده‌کرد، له‌بیر خۆ برده‌وه. ئەوسا به‌ده‌م ماچکردنی سمیله‌ بادراوه‌کانیه‌وه گوتی:

- ده‌زانی چ گرفتیکم بۆ هاتووته‌ پێش‌نی گیانه‌که‌م؟
خۆم بۆ مانگیکی هه‌نگوینی خۆش ده‌گه‌ل تۆدا ئاماده‌کردبوو و هه‌نوکه‌ می‌زده‌که‌م بۆ ماوه‌ی شه‌ش هه‌فته‌ لیم بووه به‌مووی لووت، مۆله‌تی شه‌ش هه‌فته‌ی وه‌رگرتووه. به‌لام من نامه‌وی شه‌ش هه‌فته‌ به‌ بێ تۆ به‌سه‌ر به‌رم، به‌تایبه‌تی دوا‌ی ئەو سووکه‌ ساردییه‌ی که‌ که‌وته به‌یمنانه‌وه.
نه‌خشه‌یه‌کم بۆ دۆزیوه‌ته‌وه. دووشه‌مه‌م تۆ ده‌عه‌وتی شام ده‌که‌م، پێشتر باسی تۆم بۆ کردووه، به‌یه‌کترتان ده‌ناسینم.
دوروا، به‌ دوو دلی، که‌میک پرینگایه‌وه، چونکه‌ قه‌ت له‌ گه‌ل ئەم پیاوه‌دا، که‌ ژنه‌که‌ی داگیرکردبوو، یه‌کیان نه‌بینی بوو. ده‌ترسا به‌ هۆی په‌فتاری، گوتاری، نیگایه‌که‌وه، یان نیگه‌رانییه‌که‌وه ده‌سته‌که‌یان بکه‌وێته‌پروو. به‌ ده‌مه‌لالکێوه

گوتی: " نه، حەز ناکەم ناسیاوی لە گەل مێردەکتادا پەیدا بکەم. " ژنەى گۆرىن کە بەو پەرى سەرسامى لە بەردەميا وەستاىوو، بە نىگايەكى ساکارانە سەراپاى دادەبىژت، بە مکوورپى پرسى: " باشە بۆ؟ ئەم کارە چى تيايە؟ شتى وا پۆژانە پوودەدات، هەرگىز تەسەورم نەدەکرد تۆ ئەوەندە ساويلکە بىت. "

دوروا، کە ئەم قەسەيە تەنگەي گرتبوو گوتى: - باشە، دووشەممە، بۆ شام دىم.

ژنەى گۆرىن گوتى: - بۆ ئەوئەوى ميوانىيەکە شەقلى ئاسايى وەربگرىت، فورستىە و ژنەکەشى دەعوەت دەکەم، هەرچەندە حەزناکەم کەس بۆ مالەو دەعوەت بکەم.

دوروا، تا دووشەممە زۆر بىرى لەم دىدارو دەعوەتە نەکردەو، لى لەو دەمەدا کە خەرىکبوو، بە پليکانەکانى مالى خانم دومارىلدا سەردەکەوت، هەستى بە شپرزەيى و پەشۆکانىكى سەير دەکرد، نەک لەبەر ئەوئەوى کە تەوقە دەگەل ئەم مێردەدا بکات، شەرابەکەى بخواتەو و نمەكى مالەکەى بکات و دووچارى عەزابى ويژدان بىن، بەلام لە شتىک دەترسا کە خۆيشى نەيدەزانى چيە.

بۆ هۆلى پيشوازى براو وەکو هەميشە لەوئەوى بەدەم چاوەروانىيەو دەنىشت. پاشان دەرگای ژوورەکە کرايەو و پياويک بە رڊىنىكى سپيەو، بە قەلافەتىكى سەنگينەو، ميدال و نيشان بەبەرۆکەو، بە نەزاکەتىكى گومان ناميزەو بەرەو پووئەوى هات: - ژنەکەم زۆرى بۆم باسکردووئەوى، ئاغا، منيش بە دىدارتان خۆشحالم.

دوروا، که هه‌ولی د‌دا زۆر جدی و به‌پ‌یز بیته به‌رچاو،
به‌رهو پ‌ووی چوو، زۆر به‌ گه‌رمی ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل
خانه‌خو‌ییه‌که‌یدا کرد. پ‌اشان که دان‌یشت، هه‌رچی کرد
وک‌وشا، قسه‌یه‌کی بۆ نه‌هات که سه‌ری قسانی پ‌یتکاته‌وه.

ئاغای دوماریل، پارچه‌ چیلکه‌یه‌کی خسته‌ سو‌پاکه‌وه و
پ‌رسی: - له‌میژه‌ خه‌ریکی کاری پ‌ۆژنامه‌وانیت؟
دوروا به‌رسفی دایه‌وه: - نا، چه‌ند مانگیکه‌.

- ئه‌ها! که‌واته‌ زۆر به‌خ‌یرایی چوو‌یته‌ پ‌یش.

- ' به‌لی تا پ‌اده‌یه‌ک خ‌یرا. ' ئه‌وسا، به‌ هه‌وای خ‌وی،
بیته‌وه‌ی ب‌یر له‌و شته‌ بکاته‌وه‌ که ده‌یگوت، ده‌ستی به‌قسان
کرد، قسه‌یه‌ک ل‌یره‌و یه‌کیک له‌وئ، له‌و قسه‌ پ‌ۆت‌ین‌یانه‌ی که
عاده‌ته‌ن له‌ نی‌وان دووکه‌سی نه‌ناسدا ده‌کر‌ین. به‌ره‌ به‌ره
خات‌رجه‌م ده‌بوو و ته‌نانه‌ت پ‌ه‌وشه‌که‌شی به‌لاوه‌ ئاسایی
ده‌بوو، ته‌مه‌شای سه‌روسیمای سه‌لار و سه‌نگینی ئاغای
دوماریلی ده‌کرد و هه‌رچه‌نده‌ پ‌یکه‌نینی ده‌هات، به‌خ‌وی
گوت: ' کلاوی قورپ‌مساغیم له‌ سه‌ر ناو‌یت، د‌ۆستی ئازیز. '
خ‌ۆش‌حالییه‌کی جدی ئاو‌یته‌ به‌ گه‌نده‌لییه‌ک داخ‌زییه‌ دل و
ده‌روونییه‌وه، شادمانی و خ‌ۆش‌حالی د‌زیک که له‌ کاره‌که‌یا
سه‌رکه‌وتوو بووبی و به‌ سه‌ر د‌زییه‌که‌یه‌وه نه‌گیرایی، و
جۆره‌ ئۆخ‌ژنیکی پ‌یاکارانه‌ی له‌ دل و ده‌روون گه‌پ‌ایی. له
ناکاوا هه‌زیکرد، ببی به‌ د‌ۆستی ئه‌م پ‌یاوه، متمان‌ه‌ی
به‌ده‌ست بیئ‌ی، واداری بکات، مه‌سه‌له‌ تاییه‌ته‌کانی ژیا‌نی
خ‌وی بۆ ئه‌م بگ‌یر‌یته‌وه.

خانم دوماریل، له‌ ناکاوا وه‌ژوور که‌وت، له‌ هه‌وه‌له‌وه
نیگایه‌کی خه‌ندانی هه‌ردووکیانی کرد، ئه‌وسا چوو بۆلای

دوروا که زاتی نه کرد، له بهردهم ئاغای دوماریل دا، وهکو ههمیشه دهستی خانم دوماریل، ماچ بکات.

ژنه‌ی گهنج، شاد وئارام بوو، وهکو کهسیک به ههموو شتیک راهاتبی، ئهم دیداره دهگه‌ل حیل‌بازی و راشکاوی ئه‌ودا تیکی ده‌کرده‌وه و ئاسایی ده‌هاته به‌رچاو. "لورین" ش هاته ژوره‌وه، شه‌رمتر، به‌پاریزتر له ههموو جاره‌کانی دی چوو بۆلای دورواو ههنیه‌ی برده پیشه‌وه تا ماچی بکات، له حوزووری بابی ده‌ترسا. دایکی گوتی: "چی بووه؟ ئه‌مرو به بیل ئامی بانگی ناکه‌یت؟" کچۆله‌ی تاین سووری سوور بووه‌وه، وهکو یه‌کیک بی حورمه‌تییه‌کی گه‌وره‌ی کردیت، نه‌ینیه‌کی درک‌اندبی که نه‌ده‌بوو بیدرکینیت، یان رازیکی تاییه‌تی وکه‌میک گوناح ئامیزی به‌خه‌لکی گوتیت.

وهختایه‌ک فورستیه و ژنه‌که‌ی هاتن، ههمووان که شارلیان به‌و حال و په‌وشه‌ بینی ترسان. له زهرفی یه‌ک هه‌فته‌دا زۆر لاواز بووبوو، په‌نگی به‌ پوه‌وه نه‌مابوو، به‌رده‌وام ده‌کوکی. فورستیه دووپاتی کرده‌وه که پینج شه‌ممه‌ی ئاینده له سه‌ر داوای دکتور بۆ کان ده‌رۆن.

زۆر زووش هه‌ستان و کۆره‌که‌یان به‌جیه‌یتشت. دوروا سه‌ریکی له‌قاند و گوتی: "به‌ باوه‌ری من حالی زۆر بی‌حاله، باوه‌ر ناکه‌م زۆر بژی."

خانم دوماریل، قسه‌که‌ی بۆ سه‌لماند: "حه‌یفی! زۆری به‌ به‌روه‌ نه‌ماوه، په‌نگی مردووی لینیشتووه! به‌ختی هه‌یه که ئه‌و ژنه‌ی به‌نه‌سیب بووه."

دوروا پرسی: "ژنه‌که‌ی زۆری پیرا ده‌گات؟"

- ههموو کاره‌کانی بۆده‌کات. ئاگای له ههموو شتیک هه‌یه، خه‌لکانیکی زۆر ده‌ناسیت، بیته‌وه‌ی نیشانی بدات زۆر

ئەم و ئەو دەبىنەت، ھەرچىيەكى بوئ، ۋەكو خۇي دەيەوئ
ۋەھرگاڧى بىيەوئ بەدەستى دىتىن. لە ھەر ژنىكى دى
زىرەكترو، تىژفامتر، بەفئىل ۋتەگبىرتەرە. بۇ پىاويك بىيەوئ
پايە ۋپىگەيەك بە دەستىنى، گەنجىنەيەكە لە ۋگۆرە.

جۆرج دووبارە گوتى:- ھەلبەتە دواى مردنى ئەو
دووبارە شوو دەكاتەوہ.

خانم دومارىل، بەرسقى دايەوہ:

- بەلى، تەنانت پىم سەير نىيە ئەگەر لە ئىستاوہ
كەسىكى بۇخۇ دانابى، بۇ نموونە نوپنەرىكى ئەنجوومەن...
مەگەر ئەوہى... ئەو پىاۋە نەيەوئ... چونكە... چونكە...
لەوہيە لەمپەر و كۆسپى ئەخلاقى زۆرى لە رىگا بى... ئى
ئىدى، لەوہى پتر ھىچ نازانم.

ئاغاي دومارىل، بە پەستى و بى ھەوسەلەيىوہ و
بەدەم بۆلەبۆلەوہ گوتى:

- تۆ ھەمىشە ئىنسان دەخەيە گومانەوہ، منىش
ھەزىم لەم بابەتە نىيە. نابى ھەقمان بەسەر كارى خەلكىيەوہ
ھەبىت، خوادەكات وىژدانى خۇمان بۇ دەپارىزىرئ، ئەوہمان
بەسە. ئەم قسەيە دەبى ياسا و رىسايەكى گشتى بى بۇ
ھەموو كەسىك.

دوروا، بەدلىكى پەشىۋاوو ھزر وىبرىكى پەرىشان لە
مالى وان ۋەدەرکەوت. سبەنىن چوو بۇ دىدەنى فورستىيە
ۋھاوسەرەكەى. تازە لە كۆكردنەوہ ۋبەستى جانتاكانيان
بووبوونەوہ. شارل، لە سەر قەنەفەيەك پاكشاپوو و
ھەناسەى زۆر تووند بوو، بە دەم ھانكەھانكەوہ دەيگوت: "
دەبوايە مانگى لەمەۋپىش ئەم سەفەرەمان بگردبايە. " ئەوسا
زنجىرەيەك ئامۇژگارى سەبارەت بە پۇژنامەكە بە دوروا

دا، هرچه‌نده، هرچه‌نده پښتر قهراری هموو شتیکی
ده‌گهل ئاغای فالتر دا کردبوو.

وهختایه‌ک جورج ده‌یویست پروات، دلسوزانه ته‌وقه‌ی
ده‌گهل دؤسته‌که‌یدا کرد وگوتی: "ده‌ی، هاوړی، به هیوای
دیدار!"

به‌لام کاتی که خانم فورستیه ئه‌وی تا‌بر ده‌رگا
به‌رپرکرد، به‌ه‌لچوونه‌وه پتی گوت: "خو ئه‌و په‌یمانته له
بیر نه‌کردوو که به‌یه‌کمان دابوو؟ ئیمه دؤست و ئاشناین،
وانییه؟ نه‌گهر هر پتویستی‌ه‌کت به من ه‌بوو، بی هیچ دوو
دلایه‌ک، یه‌ک نامه یان بروسکه‌یه‌ک به‌سه، بؤ ئه‌وه‌ی
یه‌ک‌سهر بگمه خزمه‌تتان."

ژنه‌ی گه‌نج به‌ئه‌سپایی گوتی: "مه‌منوونم، له بیرت
ناکه‌م."

نیگای، به‌شیتوه‌یه‌کی قوولتر و دلگیرتر، پتی گوت: "
مه‌منوونم."

دوروا، له کاتیکا ده‌چوو خوارئ، له سهر پلیکانه‌کان
تووشی ئاغای دوفیدریک بوو که به‌خاوی ده‌چوو سهرئ.
جاریک له ه‌وه‌له‌وه له مالی فورستیه‌دا ئه‌وی بینی بوو.
کؤنت غه‌مگین بوو- پښده‌چوو خه‌مباری سه‌فه‌ره‌که‌ی ئه‌وان
بووبئ؟

دوروا، بؤ ئه‌وه‌ی ویل وماریفه‌ت بنوینئ، راستگوایانه
سلاوی لیکرد. فیدریک، خاکایانه وله ه‌مان کاتدا به‌که‌میک
فرناخییه‌وه، سلاوه‌که‌ی سه‌نده‌وه.

فورستیه و ژنه‌که‌ی شه‌وی پښنج شه‌مه حه‌ره‌که‌تیا
کرد.

(۷)

سەفەر و پویشتنەکه‌ی شارل، پایە و پینگەیه‌کی گرینگتری بۆ دوروا لە ئەنجومەن و دەستە‌ی نووسەرانی پوژنامە‌که‌دا ئیجادکرد. چەند وتاریکی بنه‌په‌تی و سەرەکی به‌ناو وئیمزای خۆیه‌وه‌ بڵاوکرده‌وه‌، ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که به‌شی کورته‌ هه‌واله‌کانیشی به‌پێوه‌ ده‌برد، چونکه‌ سه‌رۆک چه‌زیده‌کرد هه‌رکه‌سه‌، مه‌سئوله‌تی ئه‌و شته‌ هه‌لگریت که ده‌ینوسی. هه‌ندی باس و گه‌نگه‌شان هاتنه‌پیشه‌وه‌، که به‌ زیره‌کی توانا و شایسته‌یی خۆی سه‌لماندو، په‌یوه‌ندی وته‌ماسی هه‌میشه‌یی ده‌گه‌ل به‌رپرسان و پیاوانی ده‌وله‌تدا، به‌ره‌به‌ره‌ قالی کرده‌وه‌ که ئه‌ویش شروقه‌کاریکی سیاسی له‌زه‌بر و پویشنینی لێده‌رچیت.

ته‌نیا یه‌ک کۆسپ له‌ ئاسۆی کاره‌که‌یدا هه‌بوو. پوژنامە‌یه‌کی بچووکی دژبه‌ر، به‌رده‌وام هێرشێ ده‌کرده‌ سه‌ر ئه‌و، یان له‌ راستیا ئه‌وی کردبوو به‌ بیانوو بۆ هێرشکردنه‌سه‌ر به‌شی کورته‌ هه‌واله‌کانی پوژنامە‌ی لافی فرانسز یان له‌ راستیا خودی ئاغای ئالترین مه‌به‌ست بوو. ئەم پوژنامە‌یه‌ ناوی لایلوم بوو. هه‌موو پوژنیک وتارین ته‌نز ئامیز و به‌ته‌وس و توانج و پڕ په‌لاری بڵاو ده‌کرده‌وه‌. پوژنیک جاک ریفال پیتی گوت: که بنیاده‌میکی به‌ سه‌بر وحه‌سه‌له‌ی.

دوروا، به‌ ده‌مه‌ لالکێوه‌ گوتی: ' ده‌ته‌وی چ بکه‌م، خۆ راسته‌وخۆ هێرش ناکاته‌ سه‌ر من. '

به‌لێ، پوژنی که‌ خۆی به‌هۆلی ئەنجومەن و دەستە‌ی نووسەرانداندا کرد، بوارنار، نوسخه‌یه‌کی ئه‌و پوژه‌ی ' لایلوم ' ی دایه‌ ده‌ست.

- فەرموو، ديسان وتاریکی ناخۆش بە لای تۆوه.
 - ئاە! دووبارە چییە؟
 - هیچ، باسی خانمیکە بە نیوی ئوبرا، کە لە لایەن مامورانی دژە گەندەلێیەوه دەستگیر کراوه.
- جۆرج، رۆژنامەکەى لە دەست هاوکارەکەى وەرگرت و وتارەکەى، کە مانشیتەکەى " دوروا، رادەبویترى " بوو، خویندەوه:

" رېپۆرتەرى بە ناوبانگى لاقى فرانسز ئەمپرو پنى راگەياندين کە خانم ئوبر، کە ئیمە هەوالی دەستگیر کردنیان لە لایەن مامورانی دژە گەندەلێیەوه، بلأوکردبوووه، هیچ بوونیکى واقعی نییە و زادهى خەيال و خەيالدانى ئیمەیه. بەلن، خانمى ناقبرى لە ژمارە هەژده، جادهى ئیکوروى، گەرەکی مومارتر دەژى. ئیمە چاک دەزانين کە کارمەندانى بانكى فالتر چ بەرژەوهندییەکیان لەوه دایە کە داکۆکی لە بەرژەوهندییەکانى سەرۆکی پۆلیس بکن، کە چاوپۆشى لە ئاین و ئۆینهکانى وان دەکات. لى نامدەکار و رېپۆرتەرى ئەم بەشە، وچاکترە، چەند دانەیهک لەم هەوالە باشانەى کە هەرا وههنگامه وئاشوب دەنیتەوهو سەرەداوهکانیان لە دەستی ئەودایە، بە ئیمەش بدات: هەوال وخەبەرانیکی پەيوهست بە مردنەوه کە بۆ سبەى بە درۆ دەخريتەوه، ئەو پینکادانانەى کە لە ئىجادى پوویمان نەداوه، ئەو گوتارە گرینگانەى کە لە لایەن دەسەلاتداران و پایەدارانەوه دراوان و بەلام ئەوان هیچ وتاریکیان نەداوه، ئەنجام ئەو خەبەرانی کە پەيوهستن بە " بەرژەوهندییەکانى فالتر " هوه یان تەنانت چەند هەوال و نووچەیهکی نهنی سەبارەت بە ژنانى هەرزه و بەرەللا، یان دەربارەى هەندى

لهو بهروبومه باشانهی که سهراچاوهیهکی زور باشه بۆ ههندیک له هاوکارهکانی ئیمه.

دوروا، زیاتر چهپهسا بوو تا توورپه، تهنیا ئهوهندهی دهزانی که لهم گوتارهدا شتیکی زور ناخوش ههیه دژی ئهوه.

بوارنار دووباره گوتی: - کئ ئهه خهبر و نووچهیهی به تو دابوو؟

دوروا، ههرچهنده بیرری لینهکردهوه، نهدهچوو ههسهری، ئهوسا له ناکاوا بیرری کهوتهوه:

- ئا، بهلئ، سن پوتین بوو پاشان جاریکی دی وتارهکهی خویندهوهو له ناکاوا سووری سوور بووهوهو زور لهو تومهتی پولهکی بوونه توورپه بوو که درابوو ههپال ئهوه.

به دهنگی بهرز گوتی: به چ ههقی ئیدیعا دهکات که من پارهم وهرگرتوه تا...

بواربار، قسهکهی پیبری:

- شهیتان به نهعلت بی ها. به راستی ئهمه بۆ تو ناخوشه. سهروکیش سهبارهت بهم بابهته زور ههستیاره. زورجار ئهه شتانه له ستوونی کورته ههوالهکاندا، روودهدهن...

لهو کاتهدا سن پوتین، خوی بههولهکهدا کرد، دوروا به پاکردن بهرهو لای ئهوچوو: - وتارهکهی لاپلوم ت دیتوو؟

- بهلئ، من ئیستا له مالی خانم ئوبر بووم ولهویندهروهو دیم. ئهه ژنه ههیه، بهلام دهستگیر نهکراوه. ئهه دهنگویه ههچ بنج و بناوانیکی نییه.

هەنگى دوروا بە ھەشتاۋ بۇ ئۆفيسەكەى سەرۆك
پۆيى. ئاغاي ئالتر بېرىك بە ساردى بە نىگايەكى گوماناۋى
پىشوازىكىرد. پاش ئەۋەى گويى لە پوونكردنهۋەكانى دوروا
گرت، گوتى: بەخۆت بېرۇ بۆلاى ئەم ژنە و بەجۆرئ
خەبەرەكە بەدرۇ بخەنەۋە، كە ئەم جۆرە شتانه دەربارەى
تۇ نەنووسن. مەبەستم ئەو وتارانەىە كە لەمە بەدواۋە
دەنووسرىن. ئەم بويەرە بۇ رۆژنامەكە، بۇ من وبۇ تۇش
زۆر ناخۆشە. بابايەكى رۆژنامەوان، ۋەكو چۆن ژنى تزار
نابى بېيتە مايەى گومان، بەو ئاۋايە نابى بېيتە مايەى
گومان.

دوروا، سن پوتىنى ۋەكو دەليل و رېنما دەگەل خۆيدا
برد، سۋارى گالىسكەيەك بوون. بە گالىسكەچىيەكەى گوت:
ژمارە ھەژدە، شەقامى ئىكوروى، گەرەكى مونمارتر.
ساختمانىكى بەرز بوو، ناچاربوون شەش نھۆمان بېرن.
پىرەژنىك كە چاكەتتىكى خورى دەلبى لەبەر بوو دەرگای
لىكردنهۋە، كە سن پوتىنى بىنى گوتى: - تۇ ئىستا لىرە
نەبووى، چىترت لە من دەۋئ؟

سن پوتىن گوتى:

- ئەم پياۋەم كە مامور و سەرپەرشتىارى پۇلىسە
ھىناۋە، چونكە دەيەۋى بزانىت پرس و دۆزەكەى تۇ چىيە
ۋچۆنە.

ھەنگى ژنەى عەمەلمەندە، بردنىە ژوورەۋە و دەستى بە
قسان كرد:

- 'دۋاى تۇ دوۋكەسى دى ھاتنە ئىرە و گوتيان ئىمە
رۆژنامەوانىن و لە رۆژنامەۋە ھاتوۋىن، نازانم كام رۆژنامە.

“ئەوسا پۈۈيكرده دوروا و لە سەرى پۈيى: ” ئەم پياۋە دەيەۋى بزانى مەسەلەكە چى بوۋە؟ ”
- بەلى، ئايا ھېچ مامورىكى دژە گەندەلى تۈى دەستگىر كردوۋە؟

پىرەژن، ھەردوۋ دەستى بەرزكردنەۋەۋە گوتى:

- ھەرگىز بىر ئازىن، ھەرگىز. مەسەلەكە بەمچۆرەيە: قەسايىنكە ھەيە كە گۆشتى باش بە خەلكى دەدا، بەلام تەرازوۋوبازە. زۆرچار ئەۋەم لى بىنيوۋە و ھىچم نەگوتوۋە. پۈژى داۋام لى كرد بايى دوۋ لىور گۆشتى نەرمەم بداتى بۆ مەخلەمە، چونكە قەراربوۋ كچەكەم و زاۋاكەم بىن بۆ مالم، سەيرم كرد خەرىكە چىنگى چەرمە چەقالتە و ئىسقانم بۆ دەكىشىت. راستە دەكرا ” راگو ” لى لى دروست بىرىت، بەلام بۆ مەخلەمە نەدەبوۋ. بۆيە ۋەختىك دەلىم نەرمەم دەۋى، دەيى نەرمەم بداتى، نەك چەرمە چەقالتە. گۆشتەكەم لىۋەرنەگرت، ئەۋىش بەمنى گوت مشكە پىر، منىش ۋەلامم دايەۋە، پىرە دز، بە كورتىكەكى سەرتان نەيەشىنم، لىمان بوۋ بەشەپ ۋەقەشە ۋەخەلكانىك لە بەر دوۋكانەكەى خىر بوۋنەۋەۋە بە كەمالى ئىسراحت پىمان پىدەكەنن. سەرنجام مامورىكى پۈلىس، كە چاۋى بەۋ قەرەبالغى ۋەجەنجالىيە كەۋت پىي گوتىن بىرۈين بۆ پۈلىسخانە ۋەمەسەلەكەى لەگەلدا باس بىكەين. چوۋين بۆ پۈلىسخانە، دۋاى تۈزىك مەرەخەسىان كىردىن. ئىدى لەۋساۋە بۆ ئەۋەى شەپمان نەبىتەۋە، من نە گۆشتى لىدەكېم و نە بە بەر دوۋكانەكەيدا دەپۆم.

پىرەژنەكە بىدەنگ بوۋ. دوروا پرسى: - ھەر ئەۋەندە؟

- بەلى جەنابى پېزدار، ئەمە حال و حىكايەتەكە بوو.
پاشان پەرداخى شەرابى بۇ دوروا ھىنا كە وەرىنەگرت،
پېرەژن لىنى دووپات كىردەوۋە كە لە وتارەكەيدا، ئامازە بە
ساختەچىياتى و تەرازووبازىي قەساوۋەكە بكات.

وہختايەك بۇ بارەگای پۇژنامەكە گەرانەوۋە، دوروا
وہلامى وتارەكەي 'لاپلوم' ى دايەوۋە:

'جووچە پۇژنامەوانىكى گومناوى بى ناونىشان لە
پۇژنامەي لاپلوم دا كە پەپىكى لە كلكى خۇي دەرکىشاوۋە،
دەربارەي پېرەژنىك كە ئىدىعا دەكات كە گوايە لە لايەن
پۇلىسى دژە گەندەلىيەوۋە دەستگىرکراوۋەو من ئەو قەسەيە
رەندەكەمەوۋە، ئەوۋە زياتر پووي دەمى لەمنە و منى
مەبەستە. من بە خۇم چوومە ديدەنى خانم ئوبر كە بەلاي
كەمەوۋە تەمەنى لە سەرووي شەست سالەوۋەيە، خانم
بەخۇي باسى ئەو دەمەقالەيەي بۇكردم كەلەگەل قەسابى
سەركۆلانەكەيان توشى بووبوو، دەمەقالەكەيان لەسەر
ئەوۋەبوو پېرەژن داواي گۇشتى نەرمە و قىمەي لىكردبوو،
كابراي قەساب چەرمە چەقالتەي دابوويى، ئەوسا كاريان
گەيى بووۋە پۇلىسخانە. پېرەژن بەخۇي حال و حىكايەتەكەي
بۇ گىزەمەوۋە، ئەسلى مەسەلەكە ھەرئەوۋەندە بوو. بەلام
سەبارەت بە ئىدىعاكانى دىكەي نووسەرەكەي لاپلوم، نە
گوپيان دەدەمى و نە بەلامەوۋە گرینگن. بەتاييەتى بابەتىك كە
بە ناوي خوازراوۋەوۋە يان بەبى ناو بلاو دەكرىتەوۋە، ھىچ
كەسىك زەحمەتى وەلامدانەوۋەي ناداتە بەرخۇي.'

ئاغاي فالتىر وچاك رىقال كە تازە گەيى بوونە
پۇژنامەكە، وەلامەكەي دوروايان خوئىندەوۋەو بەلايانەوۋە

قەناعەت بەخش بوو و بېرىيان دا ھەر ئەو پۇژە، لە دواى ستوونى كورته ھەوالەكانەو ھەلاوبكرىتەو ھە.

دوروا، زووتر لە كاتى ئاسايى بۆمال گەراپەو، كەمىك شپرزە و نىگەران بوو. بەرانبەرەكەى چ ھەلامىك دەداتەو؟ ئەم ھىرشە تووندانە چ مەبەست و مانايەكيان لە پشتە؟ ئەم مورالە تووندەى پۇژنامەوانەكان، ئەم مەسەلە ناچيز وگەوجانەپە لەو ھەبوو پەگ و ريشە پەيدا بكات. شەوئى خراپ خەوت.

وختى سبەى بەياني نووسىنەكەى لە پۇژنامەكەدا خویندەو، بەچاپكراوى تووندتر لە دەستووسەكە ھاتە بەرچاوى. ھەستىكرد دەيتوانى ھەندىك رستەى نووسىنەكەى خۆى نەرمتر دابېرئۆيت.

ئىدى ھەموو ئەو پۇژەى بە نىگەرانى بەسەر برد وشەوئىش خراپ خەوت. بەياني زو ھەستا و چوو بە سۆراخى ژمارەى ئەو پۇژەى لاپلومەو، كە دەبوا ھەلامى نووسىنەكەى ئەوى ھەلاوكردباو.

دنيا دووبارە سارد بووبوو، ھەموو شوئىنىك بەستبووى، جۆگەكانى كەنار شەقامەكە، كە ھىشتا ئاويكى كەميان پىندا دەپۆيى، بە قەراخ ھەردوو شۆستەكەى ئەمبەر و ئەو بەرى جادەكەدا دوو نەواری بەستەلەكيان ئىجاد كەربوو.

پۇژنامانى بەياني ھىشتا نەگەيى بوون. دوروا ئەو پۇژەى بىركەوتەو كە قەرار بوو يەكەمىن وتارى بە ناوئىشانى: " يادگارپەكانى سەربازىكى سوارەى مامورى خزمەت لە ئەفريقا " لە لاقى فرانسزدا ھەلاو بېتتەو. دەست

وپتی خەریک بوو له سەرما دەتەزین، بەتایبەتی سەری قامکەکانی که ژانیان دەکرد. کوشکیکی شووشەبەندی رۆژنامەفرۆشی لەوێ بوو، کەوتە هەپوێله بە دەوری کوشکەکه دا. ژنە ی فرۆشیار له ناو کوشەکه که دا له بەر سۆپایەکی دەستی رۆنیشتبوو، له پەنجەرە بچووکه که ی کوشکەکه وه، تەنیا سەری که پووی و گۆنا سوور هەلگه پراوه کانی له ژیر کلاویکی خوربیه وه به دی ده کران. ئەنجام دابەشکەری رۆژنامەکه هات و بەشی کوشکەکه ی خستە ژوورە وه. فرۆشیارەکه نوسخەیه کی کراوه ی لاپلومی دایه دەست دوروا. بۆ ناوی خۆی گه پرا، لی هه وه لچار هچي نه یینی. خەریک بوو، هەناسەیه کی ئۆخە ی هەلکیشیت که له ناکاوا چاوی به بابەتیک له نیتوان دوو ناوینیشانی لاپه ره که دا که وت.

* جەنابی دوروا، به درۆ قسەکه ی ئیمه به درۆ ده خاتە وه. وێرای ئەمەش دان به وه دا دەنیت که خانم ئوبر هه یه و ماموریکی پۆلیس بۆ پۆلیسخانە ی بردووه. تەنیا دوو وشە ی " دژە گەندەلی " ماوه که له دوا ی وشە ی " مامور " هوه بیت تا راستی بویه ره که بگوتری و پوون بیته وه.

به لام ویزدانی کاری هەندێ رۆژنامەوان له ئاستی توانا و به ره ی خۆیاندا یه. ئەمەش ناو و ئیمزای منه: لويس لانگرومون ".

ههنگی دلی دوروا به تووندی که وتەلیدان، بۆمال زفریبه وه تا جل و بهرگ له بهر بکات، بیته وه ی به دروستی بزانی ده یه وی چ بکات. چونکه سووکایه تی پیکرا بوو،

سووکایه تیه کی راسته وخۆ و زهق که هیچ گومان و دوو
دلایه کی هه لئه ده گرت. له سه رچی؟ له سه ر شتیکی هیچ.
له بهر خاتری پیره ژنیک که له گه ل قه سابه که یدا ده مه قاله ی
بوو بوو.

بله ز خۆی گۆپی، هه رچه نده تازه سه عات هه شتی
به یانی بوو، چوو بۆ مالی ئاغای قالتتر.

قالتتر که دوروای بینی، به سه روسیمایه کی جدی گوتی:
ناتوانی پاشگه ز بیته وه؟

دوروا، هیچ وه لامیکی نه دایه وه. به ریوه به ری پۆژنامه که،
له سه ری پۆیی:

- یه کسه ر برۆ به سۆراخی ریقاله وه، ئه و ده توانی
فریات بکه وئ.

دوروا، به شپرزهی و ده مه لالکتیوه چهند وشه یه کی
گۆنگی گوت و ئه وسا له مالی قالتتر وه ده رکه وت و چوو به
سۆراخی ریقاله وه که هیتشتا له خه ودا بوو. که گوتی له
زهنگی ده رگا بوو، له جیگا ده ره پری و دوای خویندنه وه ی
بابه ته که ی لاپلوم گوتی: "چارنییه، ده بی برۆین. چ که سینکی
دی وه کو شایه دی دووهم هه لئه بژیریت؟"

- من نازانم.

- بوارنار چۆنه؟

- بوارنار، باشه.

- له به کاره یئانی شمشیردا چۆنی، هیچ ئه زموونیکت

هه یه؟

- نه خیر.

- ئه دی ده مانچه؟

- شاره زاییه کی که مم هه یه.

- زۆرچاکە، تا من دەپۆم باقی کارەکان تەرتیب دەکەم، تۆش مەشق و پراھیتان لە سەر تیرەندازی دەکەیت. دەقەبەک سەبرکە.

خۆی بە تەوالت و دەست شۆریبە کەدا کرد و دواى کەمیک بە پدینی تاشراو و سەر و چاوی شۆراو و جل و بەرگی بە تەرتیبە و هاتە دەری. - ئیستا لە گەل مندا وەرە.

لە قاتی خوارە وەى خانوویەکی بچوو کدا دەژیا. دورواى برد بو ژیرزەمینکی گەرە که هەموو پەنجەرەکانی پوو لە جادەکەى داخرا بوون و هۆلی شمشیربازی و تیرەندازیان ئامادە کردبوو.

دواى هەلکردنی چەند چرایەکی گازی که سەردایکی کۆتایی ژیرزەمینەکەى پوناک دەکردەو، شوینیک بوو که پەیکەرێکی ئاسنینی سوور و شینی لى دانرابوو، دوو دەمانچەى تازە که لە ژیرەو پەر دەکرانەو لە سەر میتزیک دانرابوون، بە دەنگێکی مەیلەو عەسکەرییانە وەکو ئەوێ ئیستا لە مەیدانی دوئییدا بن، دەستی بە فەرماندان کرد. - ئامادە؟

- تەقەبکە! یەک، دوو، سێ.

دوروا، بە بیتاقەتی، گوێزایەلی فەرمانەکانی ئەوێ دەکرد، دەستی دەبردە سەرەو، نیشانەى دەگرتەو و تەقەى دەکرد، چونکە زۆر بەى گوللەکانی نیشانەیان دەپینکا، ئاخەر لە تەمەنى تۆلاویدا بە دەمانچە کۆنەکەى بابى، زۆرى نیشانە لە کۆتران گرتبوو وە، جاک ریفال، گوئی: " زۆرچاکە، زۆرچاکە - سەر دەکەوێ - سەر دەکەوێت.

ئەوسا، كە خەرىك بوو دەپۆى و دورواى
بەجىئەهئىشت، گوتى:

- تا نىوھ پۆ لە مەشق و پراھىنان بەردەوام بە. ئەوھش
فېشەك، خەمى بەكارھىتائى فېشەكت نەبىت. بۆ فراھىن
دېمەوھ بۆلات و ھەر ھەوالىكم بە دەست بکەوئ، پىتى
دەلئىم.

و پۆى.

ئەم مەسەلانە چەند گەوجانە بوو! چ شتىكى دەسەلماندا؟
ئایا كەسىكى كەلەكباز، دواى شەپىكى تەن بەتەن،
كەلەكبازىيەكەى كەمتر دەبىتەوھ؟ كەبراىەكى ئابروومەند، كە
بووبى بە گەپجارى كەسىكى بوودەلە، بەوھى گىانى خۆى
بخاتە تالووگە ومەترسىيەوھ چى بەچى دەكات، چى
دەستدەكەوئ؟ نھا كە روھى لە دىئای تارىكدا دەخولايەوھ،
ئەو قسانەى نوربردوئارنى بىر كەوتنەوھ كە دەربارەى
حەقارەتى روھى بەشەران، پووچى و بېھودەى ھزر
وخولياكانيان و گەوجانەبوونى ياسا مؤرالىيەكانيان دەيكرد.
بە دەنگى بەرز گوتى: بە راستى ئەم پىرەمىردە قسەين
دروست وبەجئ دەكات.

ئەوسا ھەستى بە تىنوويتى كردو، چونكە دەنگى
چكانەوھى ئاوى لە دواوھ دەھاتەگوئ، خىرا ئاورپىكى پاشى
دايەوھ و چاوى بە دوشىك كەوت، چوو لەوئ ئاوى
خواردەوھ و دووبارە لە فەكران پآچووھوھ. ئەم ژىرزەمىنە
زۆر خەمناك بوو، خەمناك وەكو گۆر. دەنگى تەگەرى
گالىسكان لە سەر جادەكەى سەرى را، لە دەنگى دەستپىژى
دوورە دەست دەچوو. ئاخۆ سەعات چەند بوو؟ سەعات
لێرەدا، وەكو تىپەپىوونى زەمان لە زنداندا، دەبوورى،

بیتهوهی هیچ شتیک ئەم بوورینی زهمانه نیشانبدا ت یان دیاری بکات، مه‌گەر ته‌نیا هاتنی یارۆی زندانه‌وان و هینانی جیره‌ی پۆژانه ئەوه‌ی نیشانبدایه.

زۆری چاوه‌پوان کرد، ماوه‌یه‌کی زۆر.

ئەوسا له ناکاوا گوینی به‌ دهنگی بێ وقسه‌ زرينگایه‌وه، سه‌ر وکه‌لله‌ی جاک ریفال له‌ گه‌ل بوارناردا په‌یدا بوو. که‌ دوروای بینی به‌ دهنگی به‌رز گوتی: کاره‌کان ته‌رتیب بوو. دوروا وای ویناکرد، به‌ ته‌وازی نامه‌یه‌ک له‌ لایه‌ن هه‌ڤۆکه‌که‌یه‌وه ئاریشه‌که‌ بپاوه‌ته‌وه و ته‌واو بووه، دلی داخوړپا و به‌ ده‌مه‌ لالکپوه گوتی: - ئا... مه‌منووم.

جاک ریفال درێژه‌ی به‌ قسه‌که‌ی دا:

- ئەم لانگرومونه‌ پیاویکی زۆر ملایمه، هه‌موو مه‌رجه‌کانی ئیمه‌ی قه‌بوول کرد. فاسیله‌ی بیست و پینج هه‌نگاو، ته‌قاندنی یه‌ک فیشه‌ک به‌ ئەمری چاودێری مه‌یدانه‌که‌ و به‌ هه‌لبړینی ده‌ست. به‌م شیوه‌یه، واته‌ به‌ هه‌لبړینی ده‌ست، پیاو ده‌توانی باشت‌ر له‌ هینانه‌ خواره‌وه‌ی ده‌ست ته‌قه‌ بکات. بوارنار، ته‌مه‌شاکه، ئەمه‌ ئه‌و چه‌کانه‌یه‌ که‌ باس‌م بۆ ده‌کردیت.

پاشان یه‌ک یه‌ک هه‌لبێگرتن و ده‌ستی کرد به‌ تیره‌ندازی و به‌م کاره‌ ئەوه‌ی به‌ دوروا نیشاندە‌دا، که‌ له‌ حاڵی ده‌ست هه‌لبړیندا، باشت‌ر نیشانه‌ ده‌گیریته‌وه.

پاشان گوتی: - ده‌ی با بپۆین فراقین بخۆین، نیوه‌پۆ زۆر دره‌نگه‌.

چوون بۆ خوارنگه‌یه‌کی ئەو نزیکانه‌. دوروا زۆر که‌م قسه‌ی ده‌کرد. زیات‌ر به‌ بیده‌نگی نانی ده‌خوارد تا وا نه‌یه‌ته‌ به‌رچاو که‌ ده‌ترسیت.

دوای ئه وه دهگه ل بوارناردا چوو بۆ بارهگای
پۆژنامهکه و به شیوهیهکی پۆتینی و میکانیکی کهوته
کارکردن. زۆر بیتاک و بیتپه روا دههاته بهرچاوی ئهوانی
دی.

دوا نیوه پۆیهکی درهنگ جاک ریقال هات به
سۆراخیه وه، تهوقه ی دهگه ل کرد، قه راریان ئه وه بوو که
سبه ی به یانی سهعات ههوت شایه دهکان به گالیسه که بین به
دوایدا و بپۆن بۆ بیتشه ی وزنیه، ئه و شوینه ی که دوئیه که ی
تیا دهکرا.

هه موو ئه م کارانه به شیوهیهکی چاوه پوان نه کراو
ئه نهجامدرا بوو، به بی ههچ ده خاله تیکی ئه و، بیته وه ی ههچ
قه سه یه کی تیا کرد بی یان ره ئیکی ده ربی بی، بیته وه ی
قه بوولی کرد بی یان ره تی کرد بیته وه، ئه وه ش به خیراییه کی
ئه وتۆ که ته و او حه په سابوو، بیته وه ی به دروستی بزانی
که چ بویه ریک پووده ات.

نزیکه ی سهعات نۆ بۆ مالی خۆی زفریبه وه، به درێزایی
ئه م ماوه یه بوارنار به وه پهری گوێزایه لی دهگه لیا مابوو وه و
شامیشیان پیکفه خوارد بوو.

وه ختایه ک به ته نیا له ماله وه مایه وه، چه ند خوله کیک به
ناو ماله که دا پیاسه ی کرد. له وه په شوکاوتر بوو که بتوانی
بیر له شتیک بکاته وه. ته نیا بیری له یه ک شت ده کرده وه: -
دوئیه که ی سبه ی نی - که ئه م بی ره ته نیا هه ستیکی تنکه ل
و پیکه لی له لا دروست کرد بوو. ماوه یه ک له سوپادا کاری
کرد بوو، دهگه ل عه ره باندا چه نگی بوو، له و شه رانه دا پوو
به پووی ههچ مه ترسییه ک نه بوو بووه وه، ته نیا وه کو چۆن

بنیادەم لە کاتی راودا، تەقە لە بەرازیکی ھۆفی دەکات، بەو
ئاوایە کەمێک سەلمی بووبوووە.

بە کورتی ئەو کاریکی ئەنجام داووە کە دەبوا ئەنجامی
بدات. بەوجۆرە خۆی نیشانداو، کە دەبوو وا خۆی
نیشانبدات. کارەکە ی دەکەوتە سەر زاران، پشتیوانی
لێدەکەن، پێرۆزبایی لێدەکەن. پاشان بە دەنگی بەرز، وەکو
چۆن پیاو لە کاتی پەریشانحالییدا قسان دەکات، بەو ئاویە
گوتی: - ئەم پیاو چ کەسیکی بێ ھەستە!

دانیشت و لە فکران راچوو. ئەو کارتی ئەدرەسە ی کە
ھەژمەت کە ی داووی بە ریفال، تا ناو نیشان و ئەدرەسە کە ی
بزانیت، خستە سەر میزە کە. جارێکی دی نووسراوی سەر
کار تە کە ی خویندەو، لە رۆژیکا بیست کەرەت ئەم کارە ی
کردبوو: لوئیس لانگرومون، ۱۷۶، کوچە و شەقامی مونتارتر.
جگە لەو ھێجی تری لەسەر نەنووسراو.

ئەم وشانە کە لە پال یە کدا ریزکراوون، زۆر پارزنامیز
وما یە ی نیکە رانی بوون، چاویکی پێدا خشاندن. * لوئیس
لانگرومون * چۆن بەشەرێک بوو؟ لە چ تەمەنیکا بوو؟ قەد
و بالای چەند بوو؟ شینوہی چۆن بوو؟ بەراستی ئەمە
مەخسەرە نییە، کابرایەکی غەریبە، نەناس، لە ناکاوا بێ و لە
خوت و خۆرایی، بەبێ ھیچ ھۆیک ژیان لە بنیادەم تال
بکات؟ ھەر بۆ فەشە و بەھەوہس، ژیان تال بکات، لە سەر
چیش؟ لە سەر پیرەژنیک کە دەگەل قەسابی گەرە کدا،
دەمەبۆلە یەکی بوو.

جارێکی دی بە دەنگی بەرز گوتیەو: چەند بەشەرێکی
بێ ھەستە!

بیده‌نگ بوو، به‌دهم ته‌مه‌شاکردنی کارته‌که‌وه له فکران
پاچوو.

سات به‌سات زیاتر رقی له‌م پارچه کاغزه هه‌لده‌ستا،
رقیکی پر له‌کینه ونه‌فره‌تی ئه‌وتو که هه‌ستیکی پر
له‌نیگه‌رانی سه‌یری له‌لا دروست ده‌کرد. به‌راستی ئه‌م
بویه‌ره زور گه‌وجانه بوو. نینوک که‌ریکی، که له‌سه‌ر
میزه‌که بوو، هه‌لگرت و له‌ناوه چاپکراوه‌که‌ی سه‌ر
کارته‌که‌ی چه‌قاند، وه‌کو ئه‌وه‌ی بیه‌وی خه‌نجر له‌که‌سیک
بدات.

که‌واته ده‌بن شه‌پکات و به‌ده‌مانچه‌ش؟ بوچی
شمشیری هه‌لنه‌بژاردبوو؟ ئه‌وپه‌ری مه‌سه‌له‌که
به‌برینداربوونی بازوو یان ده‌ست کو‌تایی ده‌هات و
ده‌برایه‌وه، به‌لام ده‌مانچه، زه‌حمه‌ته، پیاو نازانی ئاخ‌ر
و ئاقیبه‌تی ئه‌م کاره‌ج ده‌بن و به‌کو‌ئ ده‌گات.
له‌دلی خویدا گو‌تی: به‌سه، ده‌بن جو‌رئه‌ت و غیره‌تم
هه‌بن.

دلی، له‌ده‌نگدانه‌وه‌ی ده‌نگه‌که‌ی خو‌ی داله‌رزی و
نیگایه‌کی ده‌ورو به‌ری کرد، هه‌ستی‌کرد خه‌ریکه‌ زور تو‌وپه
ده‌بیت. په‌رداخ‌ی ئاوی خواره‌وه و پو‌یی هه‌لا‌ژا.
هه‌رکه‌ چوو ه‌ ناو جیگا‌که‌یه‌وه، چرا‌که‌ی کو‌ژانده‌وه.
هه‌رچه‌نده ژوو‌ره‌که‌ی زور سارد بوو، به‌لام له‌ناو
جیگا‌که‌دا ته‌واو گه‌رم بوو بو‌وه‌وه، به‌لام نه‌یده‌توانی بخه‌وی.
به‌رده‌وام گینگی ده‌دا، ته‌پاوتلی ده‌دا، ده‌که‌وته سه‌ر پشت،
پینج خوله‌کینک له‌سه‌ر پشت راده‌کشا، ئه‌وسا ده‌که‌وته
تلدان، جارێ به‌لای چه‌پا و جارێ به‌لای راستا.

دووباره تینووی بووهوه. ههستا ئاو بخواتهوه و پاشان دووباره نیگه رانی زۆری بۆهینا : ئایا ده ترسم؟
بۆچی که هه دهنگیکی ئاشنای له ژووره که دا دیته گوی،
دلی به مجۆره شیتانه ده که ویته لیدان؟ هه رجاری که
سه عاته که ده گه ییه کاتی زهنگ لیدان، خشه خشی باندۆله که ی
ئهوی له خه و راده په راند، بۆ چه ند ساتیک به راده یه ک
ده په شوکا که هه ناسه ی ته نگ ده بوو.

ئهوسا، وهکو فه یله سوفیک که وته تاوتوی کردنی ئهم
مه سه له یه: یانی ما قووله بترسم؟

نه، بیگومان نه ده ترسا، چونکه لیدرا بوو تا کۆتایی
ماجه راکه بپوات و قه راری دا بوو دوئیله که بکات و ژیوان
نه بیته وه. به لام ههستی به نار هه تی و نیگه رانیه کی ئه وتۆ
ده کرد، که به نا چاری له خۆی پرسی: ' ئایا بنیاده م ده توانی
به پیچه وانه ی مه یلی خۆی بترسیت؟ ' و ئهم دوو دلی، ئهم
نیگه رانی و ئهم ترسه بوونی پریکات، ئه گه ر هیزیکی به
توانا تر له هیزی ویست و ئیراده ی خۆی به سه ر ئه وا زال
بئ چ پووده دا؟

بیگومان، بۆ پوو به پوو بوونه وه که ده پوات، چونکه
ده ویست بپوات. باشه ئه گه ر بترسا با یا له هۆش چووبا
چی؟ که وته بیر کردنه وه له پیگه که ی، له ئا پوو و ئاینده ی
خۆی.

له ناکاوا، ههستیکی سه یر زۆری بۆهینا، ههستی کرد
پتویستی به وه یه ههستی و له ئاوینه دا سه یری خۆی بکات.
دووباره مۆمه که ی داگیرساند. که روخساری خۆی له
ئاوینه که دا بینی، به زه حمه ت خۆی ناسییه وه، وای هاته
به رچاو که له مه پیش هه رگیز خۆی له ئاوینه دا نه بینیه.

چاوه‌کانی درشت هاتنه به‌رچاوی و په‌نگی په‌ری بوو، به‌لن
بئگومان په‌نگی په‌ری بوو.

ئه‌م بیره له ناکاوا وه‌کو گولله‌یه‌ک له دلای جه‌قی: *
سبه‌ینئ، ئه‌م کاتانه له‌وه‌یه‌مردبم. * و دلای تووندتر
که‌وته‌لیدان.

دووباره بۆ لای ته‌خته‌که‌ی گه‌رایه‌وه. به‌ ئاشکرا خۆی
بینی که له سه‌ر هه‌مان جیگا که‌وتوو. گۆناکانی ته‌واو
قوپابوون، چاوه‌کانی به‌ قولا چووبوون، ده‌سته‌کانی بی‌په‌نگ
و بی‌جووله، په‌نگ و پووی مردووانی لینیشتبوو.

ئه‌وکاته له ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ی ترسا، بۆ ئه‌وه‌ی چاوی به
ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ی نه‌که‌وئ، پووی په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه تا
ته‌مه‌شای ده‌ری بکات.

سه‌رمایه‌کی تیژ سه‌راپای له‌رزاند، یه‌کسه‌ر به‌ هانکه
هانک له په‌نجه‌ره‌که‌ی دوور که‌وته‌وه.

بیری له‌وه کرده‌وه ئاگر بکاته‌وه. بیته‌وه‌ی ته‌مه‌شای
دواوه بکات، دار و ئیزنگه‌که‌ی ناو سوپاکه‌ی داگیرساند.
ده‌ستی له هه‌رشتیک دها، ده‌سته‌کانی که‌میک ده‌له‌رزین،
سه‌ری گیز ده‌بوو، هه‌ندی بیری تیکه‌ل و پیکه‌ل له زه‌ینیا،
به‌رز و نزم ده‌بوونه‌وه و ئازاری دها، وه‌کو ئه‌وه‌ی
ئه‌خارنی خواردبیته‌وه، روحی حاله‌تیکه‌ی مه‌ستی په‌یدا
کردبوو.

به‌رده‌وام له خۆی ده‌پرسی: * ده‌بی چ کاریک بکه‌م؟
ئاخۆ چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر دیت؟ *

به‌ ناو ژوو‌ره‌که‌دا که‌وته‌ پراویچکه، به‌رده‌وام و بی
ئیختیار دووباره‌ی ده‌کرده‌وه: * ده‌بی به‌توانا بم، وره‌م به‌رز
بن، زۆر به‌ هیژ بم. *

ئەوسا بە خۆی گوت: " دەبن خەبەر بە باب و داکم
بدەم، چونکە لەوێ شتیکم بەسەر بیت."

لە پشت میزەکه‌وه پوڤنیش، کاغەزی تاییەتی
نامەنووسی لەبەردەم خۆی دانا و لە سەر ووی
کاغەزەکه‌وه نووسی: " باوک و دایکی ئازیزم..."

ئەوسا راما، دەبیرەوه چوو، سەیری کرد ئەم وشانە
سەبارەت بە بویەریکی وەها کارەساتبار، زۆر سادە و
ئاساین. ئەو پەڕەیهی دراند و لە سەر پەڕەیهکی دیکەدا
نووسی: " باوک و دایکی ئازیزم، دەبن سبەه یانی لەگەل
کەسێکا دوئیل بکەم، بۆیە لەگینە ئەم بویەرە..."

جورئەتی نەکرد رستەکهی تەواو بکات و بە تەکانیک لە
جێی خۆی هەستا. ئەم بیرە ئیستا، تەواو پەریشانی دەکرد: "
دەبن بپوات و دوئیل بکات. نەیدەتوانی خۆی بدزیتەوه. چی
لە دەروونیا دەگوزەر؟ دەبویست دوئیل بکات، ئەو نیازە
هەبوو و بپیری تەواوەتی دابوو، هەستی دەکرد وپرای
هەموو مکووری و جدیەتیک، تەنانەت توانا و باشاری
ئەمەه ی نەبوو کە بۆ شوینی پوو بەروو بوونەوه‌کەش
بپوات.

جارجاری، ددانەکانی بە دەم جیرەجیریکی وشکەوه
لینکدی هەلەدەسووان و، لە خۆی دەپرسی:

- ئایا حەریفەکه‌م تا ئیستا دوئیلی کردووه؟ دەست
راست و ئەنگیوێه، کەسێکی ناسراوه، لەم کارەدا بە ناو
ودەنگ؟ لێ هەرگیز ناوی ئەوی لە زاری هیچ کەسێک
نەبیستبوو. هەلەبەتە ئەم پیاوه ئەگەر ئەنگیوێه و تەفەنگچیهکی
مەعلان نەبوا، بەم ئاسانییه و بەبن هیچ گەنگەشەیه‌ک ملی
بۆ ئەم کارە بە تالوکه‌یه نەدەدا.

ههنگی، ساتی پروو به پروو بوونه وه که ی خۆیانی،
پهفتاری خۆی و پهفتاری حه ریفه که ی هیتایه بهرچاوی
خۆی. که ورده کاربیه کانی ئەم شه په ی دینایه بهرچاوی
خۆی میشکی ماندوو ده بوو و له ناکاوا کونی بچووک و
پهش وقوولی لوله ی ده مانچه که ی ، که قه رار بوو
گولله یه کی لئ بینه ده ری، له بهردهم خۆیدا بینی.

دوو چاری نا ئومیدییه کی ترسناک بوو. ئازای به ده نی
هاته له رزین، ئازای گرژ بوو. ددانه کانی لیکدی ده نان تا
هاوار نه کات، ههستی ده کرد، زۆری پتویست به وه یه خۆی
به سه ر ئه رزه که دا غل بکاته وه، قه پ به شتیکا بکات،
پارچه پارچه ی بکات. به ریکه وت چاوی به په رداختیکی سه ر
سۆپاکه که وت و بیرری که وته وه که له ناو کۆمه ده که یدا،
بوتلیک عاره قی هه یه که ته قریبه ن هه چی لینه خورا وه ته وه.
ئیدی له ده ورانی عه سه که ریبه وه فیری ئەوه بوو بوو که
به یانیان پینکی هه لبدات.

بوتله که ی ده رهیتنا و به تامه زرۆبیه وه، ده می نا به
بوتله که وه تا هه ناسه ی سوار نه بوو، ده می لیه نه گرت.
سه یه کی بوتله که ی خوار دبوه وه.

گه رمیه کی وه کوی گه رمی ئاگر گه ده ی سووتاند و
خیرا به هه مو ئازایدا بلا بووه وه به ده نی سه ر بوو،
وره ی به رز بووه وه.

به خۆی گوت: " فیله که م دۆزییه وه. " چونکه زۆری
گه رما بوو دووباره په نجه ره که ی کرده وه.

پۆژیکی سارد و سه هۆلبه ندان، خه ریک بوو به ره به ره له
ئاسۆوه سه ری ده ردینا. ئەستیره کانی ئاسمان، به هۆی

پروناک بوونهوهی دنیاوه، یهک به یهک ئاوا دهبوون و دیار نهدهمان و له خههکه قوولهکهی پینگای ئاسندا، چرا ترافیکه، سهوز و سوور و سپیهکان، بهره بهره پهنگیان دهبوارد.

ههوهلین مهکینهی قیتارهکان بهدهم شووت لیدانهوه له ویستگهکان دههاتنهدهری و دهچوون بۆلای ئه و فارگۆنانهی که دهبا له مهکینهکان بههسترتین. مهکینانی دی له دووری دوورهوه، پهیتا پهیتا بهدهم شووت لیدانی تیز و ناخۆشهوه دههاتن، لهو کهلهشیرانه دهچوون، که بهدهم پوژ بوونهوهوه دهقولینن و بیدار بوونهوهی خۆیان رادهگهیهنن.

دوروا، بهخۆی گوت: " لهوهیه جاریکی دی ههرگیز ئه م شتانه نه بینم و گویم له م دهنگانه نه بیت. " بهلام که بینی دووباره خهریکه بیر له چاره نووسی خۆی دهکاتهوه و خهفت بۆخۆی دهخوات و نهتره بهردهدا، کاردانهوهیهکی تووندی نواند: " ده بهسه، تا ئه و دهمه ی پروو به پرووی یهکدی دهبنهوه، نابن بیر له هیچ شتیک بکه یتهوه، ئه مه تاقه هۆیه که بۆ وره بهرنه دان. "

ئهوسا خهریکی خۆ رازانهوهی به یانیانی بوو. کاتن خهریک بوو ردینی دهتاشی و بهدهم ئه و بیره وه که پهنگه ئه مه دوا جار بن، روخساری خۆی له ئاوینه که دا بدینیت، بۆساتیک نهتره ی بهردا.

قومی عهرقی دیکه ی خواردهوه و دهستی به خۆگۆرپین کرد.

سهعاتیکی دیکه ش زۆر به خاوی و دژواری بووری. به دریزی و به پانی ژووره که دا دههات و دهچوو و ههولیده دا خۆی هیور بکاتهوه و زات وه بهرخۆی بنیت. که گوئی لیبوو

یه کیک له ده‌رگای ژووره‌که‌ی ده‌دات، دووچاری هه‌لچوون و هارپوژانیک کت وپری ئه‌وتو بوو، چيوای نه‌مابوو به پشتا بکه‌وئ. شایه‌ده‌کانی بوون.

- به‌میانی زووه!

هه‌ردووکیان پالتوی چه‌رمیان له‌به‌ر کردبوو. جاک ریفال دوا‌ی ئه‌وه‌ی ته‌وقه‌ی ده‌گه‌لدا کرد گوتی:

- "ده‌لئی سه‌رمای سیبریایه. "ئه‌وسا پرسى: "حالت باشه؟"

- به‌لئ، زۆر باشم.

- ئارامی؟

- زۆر.

- زۆرچاکه، که‌واته هه‌مووشتیک باشه، هیچت

خواردووه و خواردووه‌ته‌وه؟

- به‌لئ، پتویستم به‌هیچ نییه.

بوارنار به‌م بۆنه‌یه‌وه، نیشانیکی هه‌نده‌رانی سه‌وز و

زه‌ردی له‌به‌پۆکی دابوو که‌ دوروا تا نها ئه‌وه‌ی پتوه

نه‌بینی بوو.

به‌پلیکانه‌کاندا داگه‌پان. کابرایه‌ک له‌ ناو گالیسکه‌که‌دا

چاوه‌پوانیان بوو. ریفال، کابرای ناساند: "دکتور برومان."

دوروا، ته‌وقه‌ی ده‌گه‌لدا کرد و به‌ده‌مه‌ لالکتیوه گوتی: "

مه‌منوونم که‌ هاتوویت. "پاشان وه‌ختایه‌ک که‌ ده‌یویست له‌

سه‌ر کورسییه‌که‌ی پتیشه‌وه‌ دانیشیت، له‌ سه‌ر شتیکی ره‌ق

و تووند دانیشت که‌ وه‌کو سپرینگ به‌ ئاسمانیا هه‌لدا.

سه‌ندووکی ده‌مانچه‌کان بوو.

ریقال، دووباره‌ی کرده‌وه: * نه! کورسیه‌که‌ی دواوه،
 دکتور و که‌سی دوئیلکار ده‌بئ له دواوه دانیشن. * دوروا،
 ئەنجام له مه‌به‌ستی حالی بوو و، له لای دکتوره‌وه دانیشن.
 دوو شایه‌ده‌که‌ش سوار بوون وگالیسکه‌چییه‌که‌که‌وته
 پئ. به‌خۆی شاره‌زا بوو؛ ده‌یزانی ده‌بئ بۆ کوئ ب‌روات.
 به‌لام سه‌ندووقی ده‌مانچه‌کان جینگه‌یان به‌هه‌موویان
 ته‌نگ کردبوو، به‌تایبه‌تی به‌دوروا که‌هزی نه‌ده‌کرد
 سه‌ندووقه‌که‌ی له‌به‌رچاو بئ. ویستیان بیخه‌نه‌ پشتی
 خۆیانه‌وه، به‌لام که‌مهری ناره‌حه‌ت ده‌کردن، ئیدی به‌باری
 قیتیدا له‌نیوان ریقال و بوارناردا دایاننا، به‌لام هه‌ر سات
 ناساتی ده‌که‌وت، ئەنجام خزانیدیانه‌ ژیر پینانه‌وه، هه‌رچه‌نده
 دکتور چیرۆکی خۆشی ده‌گیرایه‌وه، به‌لام بیده‌نگی به
 سه‌ریاندا زال بوو. ته‌نیا ریقال قسه‌ی ده‌گه‌لدا ده‌کرد. دوروا
 ده‌یویست بیسه‌لمینیت که‌بئ منه‌ته، به‌لام ده‌ترسا ئەگه‌ر
 قسه‌بکات، سه‌ری داوه‌که‌ی له‌ده‌ست به‌ربئ وپه‌شوکانه
 ده‌روونییه‌که‌ی ئاشکرا ببیت. ترسی له‌رزین ده‌ستبه‌رداری
 نه‌ده‌بوو.

گالیسکه‌که‌نھا خه‌ریک بوو ده‌شته‌که‌ی ته‌ی ده‌کرد.
 نزیکي سه‌عات تۆ بوو. یه‌کیک بوو له‌و به‌یانیه‌ سه‌خته
 زستانیانه‌ی که‌هه‌موو شوینیکی ته‌بیعه‌ت وه‌کو کریستال
 دره‌خشان و ب‌رنده‌ بوو. قه‌دی دره‌خته‌کان یه‌که‌پارچه‌ سه‌خته
 بوو. زه‌وی له‌ژیر پیناندا قرچه‌قرچی ده‌کرد، هه‌وای وشک
 بچووکتترین ده‌نگی ده‌گه‌ل خۆیدا راده‌پفاند. دنیای ساف
 وسایه‌قه‌ وه‌کو ئاویته‌ ده‌دره‌وشایه‌وه‌و خۆر که‌ئویش
 سارد و پرشنگدار، له‌ئاسمانه‌وه‌ داده‌خزی و تیشکی

دهخسته سهر زهوی و ته بیعه تی سه هۆل به ندان و نه یتوانی
هیچ شتیگ گهرم بکاته وه.

ریفال به دورای گوت: - ده مانچه کانم له گاستین رنت
وه رگرتوون. به خۆی پری کردوون. سهری سه ندوو قه که
مۆر ومۆم کراوه. بۆ هه لێژاردنی ههر یه کیک له ده مانچه کان
به بهرچاوی شایه ده کانه وه، تیر وپشک ده کریت.

دوروا، به بیتاقه تی به رسفی دایه وه: - زۆر مه منوونم.
ئه وسا ریفال، چهند ئامۆژگارییه کی وردی کرد، چونکه
رژد بوو له سهر ئه وهی موه کیله که ی هیچ هه له یه که نه کات.
هه رخالیکی چهند جاریک بۆ دووباره ده کرده وه: وهختیک
ده پرسن: "ئاغایان ئاماده ن؟" به دهنگیکی دلیر به رسف
ده دهیته وه: "به لی!" وهختایه که فرمان ده دریت: "ئاته ش!
"تۆ به ز ده ست بهرز ده که یته وه و پیش ئه وهی ژماره سی
بدرکیترئ، تۆ فیشه کی خۆت ده ته قینی."

دوروا، بیته وهی به ده ست خۆی بی، له دلی خۆیدا
دووباره ی ده کرده وه: "وهختایه که فرمان ده درئ ئاته ش،
من دهستم بهرز ده که مه وه، وهختی فرمان ده درئ ئاته ش،
دهستم بهرز ده که مه وه."

گالیسکه که گه ییه ناو بیشه که، به دهستی راستا پیچی
کرده وه و خۆی به شه قامیکدا کرد. پاشان دووباره به
دهستی راستا پیچی کرده وه. ریفال له ناکاوا ده رگای
گالیسکه که ی کرده وه به گالیسکه چیه که ی گوت: "له
لایه وه، به و باریکه رینگایه دا." و گالیسکه که خۆی به باریکه
رینگایه دا کرد که جینگای ته گهری گالیسکه ی به سه ره وه
دیاربوو و گهلای وشک و به خوسار (زوقم) له مبه ر و
له و به ریبه وه، ده له رزین.

دوروا، هیشتا له بن لیوانه وه قسه ی ده کرد:

وهختی فه رمانی ئاتەش دەدری دەستم بەرز
دەکەمەوه. ئەوسا ئەم بیرە ی بە مێشکا هات که ئەگەر
بویه ریک بۆ گالیسکه که چیببیت ئیدی هه موو شتیک
دەبریتەوه. بۆنموونه گالیسکه که وه ربگه پڕی و لاقی ئەم
بشکیت!....

بهلام لهو بهری مهیدانیکی پرووتهندا، گالیسکه یه کی
دیکه ی بهدی کرد که راوه ستابوو و چوار پیاو له پالیا
وه ستابوو و ئەم پین و ئەو پینان ده کرد، تا گه ر میان
بیبته وه. که ئەوانی بینی به راده یه ک سهر و دلێ گه را و
هه ناسه ی تهنگ بوو که ناچار بوو بۆ هه ناسه وه رگرتن
دهمی بکاته وه.

له هه وه له وه شایه ده کان دابه زین، پاشان دکتور و
پاشان یارۆی دوئی لکار. ریفال سه ندووقی ده مانچه کانی
هه لگرت و ده گهل بوارناردا، به ره و دوونه فه ر له گروپی
به رانبه ر که به ره و ئەمان ده هاتن، جمان. دوروا بینی ئەوان
به شیوه یه کی ته شریفاتی پروتۆکۆلی سلاو یان له یه کدی
کرد، ئەوسا به ره و مهیدانه پرووته نه که که وتنه پڕی. به ده م
پێگا وه جارێ ته مه شای ئەرزه که و جارێ سه یری
د ره خته کانیان ده کرد. ده تگوت له خه می ئەوه دان شتیک
نه که ویته سه رزه وی یان به پینچه وان ه وه له زه و ییه وه بۆ
ئاسمان نه په پڕی. ئەوسا مه ودا کانیان به هه نگاو پێوا و دوو
داریان به زه حمه ت له م سهر و ئەوه سه یری مهیدانه که و له
ئەرزه سه هۆ لبه ندانه که دا چه قاند. ئەوسا له ده وری یه کدی
خرپوونه وه و وه کو چۆن مندالان گه مه ده که ن، به نیازی
شیر و خه ت دراویکیان هه لدا.

دكتور برومان له دورواى پرسى:- حالت باشه،
پټويستت به هيچ نيبه؟

- نا، هيچ پټويستيه کم نيبه، مه منونم.
واى هاته بهرچاو شيت بووه، يان له خه ودايه، يان خه و
ده بينن که بويه ريکي نانا سايي پرووى داوه و ئه وى له خو
گرتووه.

جاک ريفال هاته وه نک وى و به خو شحالييه وه و
به ئه سپايي گوتى:

- هه موو شتيک باشه، له هه لېژار دني ده مانچه که دا
بهخت يارى مه بوو.

ئهم بابته به دوروا و به لاي ئه وه وه هيچ بايه خيکي
نه بوو.

شايه ده کان، پالتوکه يان له بهرى داکنه، دوروا هيچ
کار دانه و هيه کي پيشان نه دا. گيرفانه کاني چاکه ته که ي گه ران
تابزانن ئاخو کاغه زيک يان ده فتهرچه يه کيان تيدا نيبه که
بشيت بهرى گولله بگريت.

دوروا وهک ئه وهى ويزدان بخوينن، له دلي خويدا
دووباره ي ده کرده وه: " وهختي فه رمان ده دري ئاته ش،
دهستم بهرز ده که مه وه."

ئه وسا دوروايان برد و له پال يه کيک له و دارانه يان
پاگرت که له ئه رزه که يان چه قانده بوو و ده مانچه يه کيان دايه
دهستي. له وکاته دا چاوى به پياويک کهوت که له بهرامبه ريا
وه ستابوو، ته و او لئوه ي نزیک بوو. پياويکي کورته بالاي زگ
زه لامي، سه رسافي چاويلکه له چاو. ئهم پياوه حه ريفه که ي
بوو.

کابرای به ته‌واوی بینی، به‌لام هم‌وو هزر و بیری لای
ئه‌م رسته‌یه بوو: " که فرمان درا ئاته‌ش، دست به‌رز
ده‌که‌مه‌وه و ته‌قه ده‌که‌م."

ده‌نگیک، له بیده‌نگیه قووله‌که‌ی مه‌یدانه پووته‌نه‌که‌وه
به‌رز بووه‌وه، ده‌نگیک ده‌تگوت له دووری دووره‌وه دیت و
پرسی: - ئا‌غایان ئاماده‌ن؟

جۆرج هاواریکرد: - به‌ئێ.

ئه‌وسا هه‌مان ده‌نگ فرمانی دا: - ئاته‌ش!...

جۆرج، هیچی دیکه‌ی نه‌ژنه‌وت، هیچی دی نه‌بینی،
هه‌ستی به‌ هیج شتیک نه‌کرد، ته‌نیا هه‌ستی به‌وه‌کرد ده‌ستی
به‌رز ده‌کات و به‌ هم‌وو هیزی خۆیه‌وه دست به
په‌له‌پیتکه‌دا ده‌نیت.

ئیدی گوئی له‌ هیچی دی نه‌بوو.

به‌لام یه‌کسه‌ر، توژیک دووکه‌لی له‌ کوتایی لوله‌ی
ده‌مانچه‌که‌یه‌وه به‌دی کرد، کابراش له‌ به‌رانبه‌ریا به‌ هه‌مان
ده‌قی خۆیه‌وه وه‌ستا‌بوو، هه‌نگی هه‌وریکی سپی چکۆله‌ی به
سه‌ر سه‌ری حه‌ریفه‌که‌شیه‌وه به‌دی کرد.

هه‌ردووکیان ته‌قه‌ی خۆیان کرد‌بوو. مه‌سه‌له‌که‌ کوتایی

هاتبوو.

شایه‌ده‌کان و دکتۆره‌که‌ی ده‌ستیان به‌ به‌ده‌نیا ده‌گیرا،
دوگمه‌کانی جله‌کانیان ده‌کرده‌وه‌و به‌ نیگه‌رانییه‌وه
ده‌یانپرسی: - بریندار نه‌بوویت؟ ئه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه: " نه،
باوه‌ر ناکه‌م."

" لانگرومون " ش وه‌کو حه‌ریفه‌که‌ی ساغ و سه‌لامه‌ت
بوو و جاک ریفال به‌ راویژیکی ناخۆشه‌وه‌و له‌بن لیوانه‌وه
گوتی:

- بهم دهمانچه نه‌عله‌تیه هم‌میشه حاله‌که وایه. یان
فیشه‌که‌که سهرده‌کا و به هه‌وادا ده‌پوات، یان یه‌کدی
ده‌کوژن. که چه‌کیتی چه‌یابه‌ره‌یه!

دوروا، له جیتی خۆی نه‌ده‌جما، گیز بووبوو، له
خۆش‌حالیدا به‌نج بووبوو: "ته‌واو بوو!" دهمانچه‌که‌یان، که
هیتشتا هر به‌ده‌ستییه‌وه بوو، لیوه‌رگرت. نها وای
هه‌ستده‌کرد، دژی هه‌موو دنیا جه‌نگیوه. ته‌واو بوو. چ
خۆشیه‌کی بوو! نها خۆی به‌دلاوه‌ریک ده‌زانی که ئاماده‌بوو
پوو به‌پووی هه‌رکه‌سیک بیته‌وه.

شایه‌ده‌کان، له گه‌ل یه‌کدیدا کۆبوونه‌وه و چه‌ند
خوله‌کیک قسانیان کرد، شوینیکیان بۆ دیدار ونووسینی
راپۆرته‌که هه‌لبژارد، پاشان سواری گالیسکه‌که‌یان بوون
ویارۆی گالیسکه‌چی که له شوینه‌که‌ی خۆی دانیشتبوو و
پتده‌که‌نی، قامچییه‌که‌ی له هه‌وادا بادا و شریقه‌ی لیوه‌هینا و
گالیسکه‌که‌که‌وته‌پێ.

به‌چار قۆلی له یه‌کیک له خوارنگه‌کانی بولفارد
فراقینیان خوارد و پابو‌چوونی خۆیان له‌مه‌ر بویه‌ره‌که
ده‌رپێ. دوروا، هه‌ستی خۆی ده‌رده‌پێ.

- بۆ من هه‌چ بایه‌خیکی نه‌بوو، هه‌چ کاریگه‌رییه‌کی
نه‌بوو. بینگومان به‌خۆتان ئاگاتان لیبوو؟
ریقال به‌رسفی دایه‌وه:-- به‌لی، ره‌فتار وه‌له‌لویستی تو
عه‌یبی نه‌بوو.

وه‌ختایه‌ک راپۆره‌که‌یان نووسی، به‌دوروا یان نیشاندا
که له کورته هه‌واله‌کانی رۆژنامه‌که‌دا بلأوی بکاته‌وه. که
ئه‌وه‌ی خۆپتده‌وه گوايه له‌گه‌ل ئاغای لويس لانگروموندا دوو

گولله یان به یه که وه ناوه، به سووکه نیگه رانییه که وه پرسى:-
به لام ئیتمه هه ریه ک گولله مان ته قاند.

ریقال بزایه کی کرد وگوتی:

- راسته، یه ک گولله... هه ریه کتان گولله یه ک... ده کاته
دوو گولله.

دوروا، که ئه م پوونکردنه وه یه ی به لاوه قه ناعه تبه خش
بوو، چیتر پیداکری نه کرد. بابا فالتر ماچی کرد.

- هه ربژی، هه ر هه بی، تو داکۆکیت له ئاپرووی لافی
فرانسز کرد!

جۆرج، ئه و شه وه، له باره گای چه ند پۆژنامه یه کی
گرینگ و له کافه سه نگینه کانی بولقاردا، به دیارکه وت.
دووچاریش تووشی حه ریفه که ی بوو که ئه ویش هاتبوو
خۆی به خه لک نیشانده دا.

سلاویان له یه کدی نه کرد. ئه گه ر یه کیکیان بریندار
ببوايه، ته و قه یان ده گه ل یه کدیدا ده کرد. ئه مه جگه له وه ی
هه ریه که یان به و په پری دلنیا ییه وه سویندیان ده خوارد گوئیان
له گیزه ی گولله بووه که به په نا گوئیاندا په ت بووه.

دوروا، سبه ی به یانی، ده وروبه ری سه عات یازده،
کاغه زیکی چکۆله ی شینباوی وه رگرت: " په نا به خوا، که
ترسام! هه رچی زوو وه ره بۆ شه قامی کونستاننوپل تا
ماچت بکه م، عه شقی من، تو چه ند ئازایت- ده ته په رستم -
کلو."

دوروا، پۆیی بۆ شوینی دیاریکراو. کلوتیلد خۆی له
باوه شی خست و سه ر وپرووی له ماچدا نقوم کرد.

- ئاه گیانه که م، ئه گه ر ده زانی ئه م به یانییه وه ختی
پۆژنامه کانم خوینده وه، چه ند نیگه ران و ناره حه ت بووم.

دهی بۆمی باسبکه. له نووکهوه بۆمی باسبکه، دهمهوی ورد
ودرشتی مهسهلهکه بزنام.

دوروا، ناچاربوو، مهسهلهکهی، له سیری تا پیازی، بۆ
باسبکات.

ژنه‌ی گنج پرسی: - خوا ده‌زانی شه‌وی پیش دوئێله‌که‌ت
چۆن به‌ سهر بردوو!

- نه‌بابه، زۆریش ئاسووده‌ خه‌وتم.

- ئه‌گه‌ر من له‌ جیاتی تو‌بام، خه‌و نه‌ده‌چوو‌ه‌ چاوم.
ده‌ی بۆمی بگێژه‌وه، په‌وش له‌ مه‌یدانی دوئێله‌که‌دا چۆن
بوو.

جو‌رج، شرۆفه‌یه‌کی پ‌ۆمانتیکانه‌ی بویه‌ره‌که‌ی بۆکرد.

- وه‌ختایه‌ک له‌ بیست شه‌قاوی یه‌کدیدا وه‌ستاین،
یانی چوار هینده‌ی دریزی ئه‌م ژووره‌، ئه‌وسا جاک ریفال
دوای ئه‌وه‌ی که‌ پرسی ئاماده‌ین، فه‌رمانی دا: " ئاتش. " من
یه‌کسه‌ر ده‌ستم به‌رزکرده‌وه، به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسۆیی ته‌واو
به‌رزم کرده‌وه، به‌لام هه‌له‌که‌م له‌مه‌دا بوو که‌ دهمویست
نیشانه‌ له‌ سه‌ری بگرمه‌وه. چه‌کینکی زبر و قورسیان دا‌بوو
به‌من، له‌کاتی‌کا من فیزی ده‌مانچه‌ی لووس و سووک بووم،
به‌هه‌رحال زبری ماشه‌که‌ (په‌له‌پیتکه‌) کردیه‌ کارێک گولله‌که‌
سه‌ربکات و به‌ سه‌ر سه‌ریا تێپه‌رێ. به‌ هه‌رحال نه‌ده‌بوو
زۆر سه‌ربکات. ئه‌م نا‌ره‌سه‌نه‌ش تیره‌ندان بوو ها. گولله‌که‌ی
به‌لای پ‌وومه‌تا تی‌ په‌رێ، هه‌ستم به‌ بایه‌که‌ی کرد.

کلوتیلد، له‌ سه‌ر ئه‌ژنۆکانی ئه‌و پ‌ۆنیشتبوو و هه‌ردوو
ده‌ستی له‌ گه‌ردنی هالان‌دبوو، ده‌تگوت ده‌یویست خۆی بکات
به‌ شه‌ریکی ئه‌و مه‌ترسییه‌ی که‌ پ‌وو به‌ پ‌ووی بووبوووه.

به دمه لالکيوه ده يگوت:- ئاه گيانه کهم، به له نگازو، نازيزی
دلّه کهم...

پاشان، که له گيرانه وهی سه ربهورده که بو وه وه، ژنه ی
گه نج گوتی:

- ده زانی، من ناتوانم به بی تو هه لکه م! پنیسته به
به رده وامی بتینم، به لام که می رده کهم له پاریس بی، ئەم
کاره زه حمه ته، زور به یانیا ن یه ک سه عات وه ختم هه یه،
پیش ئه وه ی تو له خه و رابی ده توانم بيم و ماچت بکه م،
به لام ئاماده نیم پی بنه مه ناو ئه و خانووه نه فره تیه. چ
بکه یین؟

له ناکاوا بیریک به میتشکی جور جدا هات وپرسی:- تو
ئیره ت به چه ند به کړی گرتووه؟
- مانگی سه د فرانک.

- زورچاکه، من خۆم ئیره به کړی ده گرم و تیا یا
ناکنجی ده بم. خانووه که ی ئیستام، ده گه ل ئەم پیگه یه دا که
هه مه تیکناکاته وه.

کلوتیلدا، که میک ده بیره وه چوو و به رسفی دایه وه:- نا،
من ئەمه م ناوی.

جورج، به سه رسامی گوتی:- بوچی ناته وی؟

- چونکه...

- ئەمه هه نهجه ت نییه. ئیره بو من شوینیکی زور
له باره. دیمه ئیره ولیره ش ده میتنمه وه.

ئه وسا به دهم پیکه نینه وه گوتی:- کرینامه که شی به ناوی
خۆم ده که م.

كلوتيلد، به پړدى رهتې دهكرده وه: - نا، نا، قه ببولم
نييه...

- باشه له بهرچې؟

هنگې به نه سپايې و به پراوړيكي دلنه واز به گوويدا
چپاند وگوتې:

' چونكه ژنانې دې بۇ ئيره دينيت و، من نه مه م ناوې. '

جورج، دههري بوو.

- به هيچ جورې، حاشا، به لين و سوز ددهم.

- نا، به لينيش بدهي، هر نه م جوره كارانه دهكه ي.

- سويندت بۇ دهخوم.

- به پاست؟

- به پاست، قه ولى شهرف، ئيره مالمانه، ته نيا بۇ

خومان دهبيت.

كلوتيلد، به شهوق و زهوقكي عاشقانه باوهشي پيداكرد

وبه خوويه و هې گوشي:

- باشه، قه ببولمه گيانه كه م. به لام نه گهر يهك جاري

دې خيانه تم لينكه ي، ته نيا يهك جاري دې، ئيدي هموو

شتيكي نيوانمان به يهكجارهكي ته واو دهبي و دهبرپته وه.

به پراوړيكي مه يله و نارازييه وه جارهكي ديكهش سويندي

بۇ خوارده وه و برياري دا، هر نه و پوژه، بۇ نه وه ي

باربكات تا كلوتيلد، هر كاتي به ويندا تپه پي، بتوانې سه ريكي

نه ويش بدات.

نه وسا كلوتيلد، پني گوت: - به هر حال يهك شه ممه بۇ

شام وهره بۇ مالي ئيمه. ميترده كه م به پياويكي خوش

مامه له ي زانيوي.

جۆرج، ئەو قەسەيەي ئەوي پىخۆش بوو: - بە راست؟
- بەلئى، دلەيت بە دەست هەتئاوہ. ئەرى کاتى خۆى بە
منت گوتبوو لە کۆشکىکا لە گوندىكى گەورەدا، پەرورەدە
بووى، وانىيە؟

- با، بۆچى لەمە دەپرسىت؟
- كەواتە دەبى سووكە شارەزايىيەكت لە مەر
كاروبارى كشتوكالىدا هەبى؟
- بەلئى.

- كەواتە دەربارەى باخەوانى و بەروبووى
كشتوكالى قسانى دەگەل بكە، زۆرى حەز لەو باسانەيە.
- باشە، لە بىرم دەمىنەت.

كلوتىلد، پاش ئەوئى تىر وپر ماچى كرد، هەستا وپۆيى،
ئەم دوئىلە، هەتندەى دى ئەوى لە دلئا شىرىن كردبوو.
دوروا، كە خەرىك بوو بۆ بارەگای پۆژنامەكە دەپۆيى
بەخۆى گوت:

' چەند بوونەوهرىكى خۆشە. چ ژنىكى سائەقلە! خۆيشى
نازانى چى دەوى و حەزى لە چىيە؟ چەند خىزانىكى
سەيرن! چ رىكەوتى، ئەم پىرەمىردەو ئەم ژنە ئەقل
سووكەى كۆكردوووتەوہ؟ چ فاكتەر وچ لۆژىكىك،
توانىويەتى ئەم سەرپەرشتيارە وادار بكات، كچە
مەكتەبلىيەك بخوازىت؟ ئەم ماستە موويەكى تىدايە! كى
چوزانى؟ خۆ لەوہشە عەشق وئىان بى؟ '

ئەوسا لەدلئى خۆيدا گەيىە ئەم قەناعەتە : ' بە ھەر حال
ماشقە وگراوئىيەكى مېھرەبانە. كەرم ئەگەر دەستبەردارى
بىم. '

(۸)

ئەو دوئيئەلى كە دوروا كوردى، كوردىە كارىك كە وەكو رېپۇرتەرى نمرە يەكى لافى فرانسز ناو دەرېكات، بەلام چونكە لە دۆزىنەوہى ھزر و بۆچوونى تازەدا، كۆلەوار بوو، ئىدى خۆھەلكىشان و بەخۇدا ھەلگوتى لە وارى داروخانى داب ونەرېتان وگالته كوردن بە تايبەتمەندىيە ئەخلاقىيەكان وداروخانى ھەستى نىشتمانپەرورەرى يان بەكورتى كەمخوئىنى شەرەف و ئابرووى لە لای فەرەنسىيەكان بۆخۆى ھەلبۇزارد. (زاراوہى " كەم خوئىنى " لەم وارەدا داھىتانی خۆى بوو و شانازى پىتوہ دەكرد.)

كاتى كە خانم دوماريل، بەو گيانە تەوسنامىزە بە دگومان وساويلكانەيەوہ كە تەبعى پاريسى پىتدەلېن، بە زاراوہىن ھەجو ئامىزەوہ، گالتهى بە گەندەبىژىيەكانى ئەو دەكرد، دوروا، بە خەندەوہ بەرسقى دەدايەوہ: " ئەم شتانە دەبنە بايسى ئەوہى لە ئايندەدا، ناو و باويك پەيدا بەكم. "

نہا، لەو ئاپارتمانە بچووكەى شەقامى كونستانىنوپل دەژيا، وەختايەك بۆ ئەوئىندەر بارىكرد، جگە لە جانتايەكى كۆن، شانەكەى، گويزان و تاقم تەراشەكەى و سابوونەكەى ھىچى دى نەبوو كە بۆ ئەوئىندەرى بگوازىتەوہ. كلوتيلد، ھەفتەى دوو سى جار، بەيانی زوو بەر لەوہى دوروا لە جىگا بىتە دەرى، دەگەبىيە سەرى و لە سەرما خۆى دەخزانە ژىر جىگاكەيەوہ.

دوروا، ھەموو رۆژانىكى پىنج شەممە بۆ شىنو، لەمالى وان ميوان بوو. ئىدى بە باس وخواسى كشتوكال، دللى مېردەكەى ئەوى بە دەست دىنا. جا چونكە بەخوئىشى سەرى لە بابەتېن زەوى وزار وكشتوكال دەخورا، ھەندىجار

به رادهیهک سه‌رگه‌رمی قسه‌وباسان ده‌بوون که ژنه‌ی گهنجیان، که له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که وه‌نه‌وزی ده‌دا، له بی‌ر ده‌چوو‌وه.

لورین ش هندیجار له باوه‌شی بابیا و هندیجار له باوه‌شی بیل نامی دا، خه‌وی لیده‌که‌وت.

کاتی دوروای رۆژنامه‌فان له مالی وان وه‌ده‌رده‌که‌وت، ناغای دوماریل، به‌و راپوژده‌ وه‌عزنامه‌یزه‌ی که ده‌رباره‌ی بچوو‌کت‌ترین شت به‌کاری ده‌برد، ده‌یگوت: 'ئه‌م کو‌ره به‌پراستی کو‌رپیکی روح سووک و له‌به‌ر دلانه. پیاویکی زۆر شاره‌زا و رۆشن‌بیره.'

هه‌یفی شوبات خه‌ریک بوو دوا رۆژه‌کانی به‌پ‌یده‌کرد. به‌یانیان که پیاو به‌لای عه‌ره‌بان‌ه‌ی گولفرۆشه‌کاندا ده‌رۆیی بۆنی گوله‌ وه‌نه‌وشه سه‌رمه‌ستی ده‌کرد.

دوروا، ژیانیکی بی کیشه و ئاسووده‌ی ده‌گوزه‌راندا. به‌لئ، شه‌ویک که بۆ مال گه‌راپه‌وه، سه‌یری کرد، نامه‌یه‌ک له ژیر ده‌رگای ئاپارتمان‌ه‌که‌وه خراوه‌ته‌ه‌وشه‌وه. ته‌مه‌شایه‌کی مۆری پۆسته‌خانه‌که‌ی کرد، نامه‌که له (کن)ه‌وه هات‌بوو. نامه‌که‌ی کرده‌وه‌و خویندیبه‌وه:

کن فیلا ژولی

براده‌ری نازیز و دۆستی خۆشه‌ویست، تۆ به‌منت گوت‌بوو، ئه‌گه‌ر کیشه‌یه‌کم هاته‌رئ، ده‌وتوانم داوای کۆمه‌ک له تۆ بکه‌م، وایه؟ زۆرچاکه، ناچارم داوای خزمه‌تیکی قورس له تۆ بکه‌م، وه‌ره‌هاوکاریم بکه و با له‌م ساتانه‌ی ئاخ‌ر وئۆخری ته‌مه‌نی شارلدا که روو له‌مردنه، به‌ته‌نیا نه‌بم. هه‌رچه‌نده هیشتا زه‌مینگیر نه‌بووه، لئ به‌و قسانه‌ی بی که دکتۆر به‌منی گوت‌وه، په‌نگه‌هه‌فته‌نه‌گه‌یه‌نیته سه‌ر.

ئیدی نه هیزم تیماوه و نه زاتی ئه وهم ماوه شایه دی و
 بینهری ئه م گیانه لالا و ئاویله که بهرده وامه بم. زۆر به ترسه وه
 بیر له و دوا ساتانه ده که مه وه که چیوایان نه ماوه بگه نه
 کوتایی. پینماویه، من جگه له تو ناتوانم داوای ئه م خزمهت و
 کومه که له هیچ که سینیکی دیکه بکه م، چونکه میرده که م
 هیچکه سینیکی نییه. تو هاو پینی بوویت و ئه و ده رگا کانی
 پۆژنامه فانی له تو کردووه ته وه. تکاده که م تازووه وهره. من
 هیچ که سینکم نییه که دواوی هاوکاری لینی که م.

دۆستی زۆر دلسۆزت مادلین فورستییه

ههستیکی سهیر، وه کو سروه بایه ک، خۆی به دل و
 دهروونی جوړجا کرد. ههستی پرزگاری، ههستی ئه و فهزا
 و هاماچه ی که به روویدا ده کرایه وه، له بن لیوانه وه گوتی: "
 ههلبه ته ده پۆم. ئه م شارله به له نگازو بیته وایه! سه رباری
 هه موو شتیکی چاره نووسیکی هاوبه شمان هه یه!"

کاتی نامه ی ژنه گه نجه که ی به سه روک نیشاندا، ئاغای
 قالتز، به دهم خوته خوت و بۆله بۆله وه، به نه به دلی مؤله تی دا
 بپوات، به لام چه ند جاریک لینی دووپات کرده وه: - لئ به
 زووترین کات بگه پریوه، لیره زۆر پینویستمان به تویه.

جوړج دوروا سبهینن، پاش ئه وه ی بروسکه یه کی بۆ
 خانم و ئاغای دوماریل نارد و له چوونه که ی خۆی
 ئاگاداری کردنه وه، به قیتاری له زگینی سه عات حه وتی
 به یانی به ره و (کن) که وته پئی.

پوژی دواتر، نزیکی سعات چواری پاش نیوه پو گه ییه
ئه ویتدەر.

ده لالیکی مولک فرۆشی، پینوینی کرد که چون بو فیلا
ژولی بروت. ساختمانه که که وتبووه داوینی گردیکی چره
دار ودرهخته وه، که وتبووه ناو کۆمه لیک خانووی سپی
زۆره وه که له که نیته وه تا که نداوی ژوان ده رویی.

خانوه که بچووک و نزم بوو، به ستایلی ئیتالایی
پۆنرابوو، که وتبووه قهراخ جاده یه که وه، که پینچاوپینچ به نیو
درهختاندا سهرده که وت و له سهری هر پینچیکدا، دیمه نینکی
دلرفین، زاخاوی چاوی ده دایه وه.

خزمه تکاره که ده رگای کرده وه و به دهنگی به رز گوتی:—
ئا، ئاغا. خانم به وپه ری بیقه راریه وه چاوه پروانی تویه.

دوروا پرسى:— ئه دى ئاغا حالى چۆنه؟

— ئاه باش نییه ئاغا. له ئاوزینگدايه.

جۆرج خۆی به هۆلیکدا کرد، دیواره کانی به په رده ن
په مەیی گول شین داپۆشرا بوون، په نجه ره یه کی گه وره و
به رزی هه بوو که روو له شار و ده ریا ده کرایه وه.

دوروا، له بن لیوانه وه به خۆی گوت: "سهیره، ئیره
وه کو خانووی هاوینه هه وار، قیلايه کی به شکویه. ئه م هه موو
پاره یه بیان له کوئ هیناوه؟"

دهنگی خشه خشى جل هات، ناچار ئاویری لای
دهنگه که ی دایه وه. خانم فورستیه، هه ردوو دهستی به ره و
ئه و دریز کرد: "چ لوتفیکى گه وره ت کردوه، چ مه حه به تیکت
نواوندوه که هاتووی!"

ئه وسا له ناکاوا دورواى ماچکرد وپاشان ته مه شای
یه کیان کرد.

ژنه‌ی گورین که می‌ک په‌نگی په‌ری بوو و توژیکیش
 لاواز بوو، به‌لام وه‌کو هه‌میشه ته‌ر وېر و ناسک بوو،
 بگره له‌جاران شه‌نگولتر و ناسکتر بوو. له‌بن لیوانه‌وه گوتی:
 - په‌فتاری زور خراپ گور اووه، ده‌زانی دوا دواییه‌تی،
 ئیدی زورم نازار ده‌دات. هاتنی توم پې راگه‌یاند. ئه‌دی کوا
 جانتاکه‌ت؟

دوروا گوتی: له‌عه‌ماری ویستگه‌ی قیناره‌که دامنا،
 چونکه نه‌مه‌دزانی بجمه چ ئوتیلنیک که له‌تووه نزیک بیت.
 ژنه‌ی گنج سووکه هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کرد و پاشان گوتی:
 - هه‌رلیزه، له‌م قیلایه‌دا ده‌بیت. ژووره‌که‌شت ئاماده‌یه.
 چونکه له‌ئان و ساتدایه بمریت، ئه‌گه‌ر شه‌وی بمری من
 به‌ته‌نیا ده‌بم. ده‌نیرم جانتاکه‌ت بینن.

دوروا، سه‌ریکی دانه‌واند وگوتی: - به‌دلی خوت.

ژنه‌ی تاین گوتی: - با جارئ بچینه سه‌ره‌وه.

جورج دووی که‌وت. مادلین، ده‌رگایه‌کی نه‌ومی یه‌که‌می
 کرده‌وه. جورج چاوی به‌شارل که‌وت که له‌به‌ر
 په‌نجه‌ره‌یه‌کا و له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک چه‌ند په‌تویه‌کی له
 خویه‌وه پېچابوو و سه‌یری ئه‌وی ده‌کرد، له‌به‌ر تیشکی
 سوورباوی خوره‌که‌دا، بې په‌نگتر ده‌هاته به‌رچاو، وه‌کو
 چه‌سته‌یه‌ک و ابوو که له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیشتیبت.
 به‌زه‌حمه‌ت ئه‌وی ناسییه‌وه، به‌لام ده‌یزانی، یان به‌مه‌زه‌نده
 ده‌یزانی که ئه‌مه دۆسته‌که‌یه‌تی و حالی به‌م حاله‌گه‌ییوه.

ژووره‌که یه‌که‌پارچه بۆنی تا، جۆشانه، به‌تج و سپرتو
 بوو، بۆنی تووندی ژووری نه‌خۆشانی ده‌رده باریکه‌ی
 لیده‌هات، بۆنیک که پیاو نه‌یده‌زانی ناوی چی لیتیت.

فورستیه، به‌خاوی و به بیتحالی دهستی هه‌لبری و
گوتی:

- هاتی؟ هاتی ببی به بینهری مردنه‌که‌م؟ مه‌منووم.
دوروا، بزه‌یه‌کی رواله‌تی بۆکرد: " بینهری مردنه‌که‌ت
بم! ئەم قسه‌یه چیه، ئەمه دیمه‌نی دیتن نییه، هه‌رگیز ئاماده
نیم ئەم کاته بۆ دیتینی کن هه‌ل‌بژیرم. هاتووم له‌حالی تو
بپرسم و که‌میک ئیسراحت بکه‌م.

شارل له‌بن لیوانه‌وه گوتی: " وهره دانیشه. " ئەوسا
سه‌ری له‌به‌ر خۆنا و ده‌بیرین ئاومیدانه‌وه چوو.

تووند تووند و پچرپچر هه‌ناسه‌ی ده‌کیشا، جارجاری
شتیکی وه‌کو ناله‌ی له‌زار ده‌هاته ده‌ری، ده‌تگوت ده‌یه‌وی
ئه‌وانه‌ی ده‌وروبه‌ری ئاگادار بکاته‌وه که‌چهند نه‌خۆشه.

ژنه‌که‌ی که‌سه‌یری کرد، ئیدی ئەو قسان ناکات، چوه
به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌شانی دادایه‌ سه‌ر قه‌راخ په‌نجه‌ره‌که‌ و به
ئاماژه‌ی سه‌ری ئاسۆی نیشاندا و به‌دوروا‌ی گوت: " وهره
ببینه‌ بزانه‌چهند جوانه‌!"

بناری گرده‌که‌ی به‌رانبه‌ریان، تا وه‌کو شار، به‌شیوه‌ی
نیوه‌بازنه‌یی، به‌که‌ناراوه‌که‌دا درێژ بووبووه‌وه.
سه‌رانسه‌ری بناره‌که‌پر بوو له‌فێلا. لایه‌کی نیمچه‌بازنه‌یی،
به‌دهستی راستا، به‌دیواریکی شه‌پۆلگیر کۆتایی ده‌هات که
شاریکی کۆن و بورجی زه‌نگی کلێسا که‌وناراکه‌ی ده‌یروانی
به‌سه‌ریا. سه‌متی چه‌پی که‌ناره‌که‌ ده‌گه‌یه‌به‌که‌پک ولووته‌ی
کروازت، که‌به‌رانبه‌ر به‌گرافه‌کانی لیره‌ن بوو. ئەم دوو
گرافه‌ وه‌کو دوو په‌له‌ی سه‌وز بوون له‌نیۆ ئاوه
شینباوه‌که‌دا، له‌وه‌سه‌ره‌وه، ئەوه‌نده‌ساف و پان دیاربوون،
ده‌تگوت دوو گه‌لای گه‌وره‌ن و له‌ئاوه‌که‌دا مه‌له‌ده‌کن.

له دوورتر، له و بهری که نداوه که وله سهرووی دیواری
شه پو لگیره که و بورجی ناقوسه که وه، زنجیره یه ک کتوی
شینباو له ناسودا دیار بوون که زناړ ولو تکه کانیان له هندی
شوین و له هندی جی رک و تیژو له هندی جی خوار
و که چ، به ناسمانی پر شنګداره وه هیلیکی سیر و جوانیان
پتکدینا. نه م کوانه به قولله و لو تکه یه کی قوچه کی کوتایان
دهات، که بنکه که ی له قولایی ده ریادا بوو.

خام فورستیه گوتی نه وئ ئیستريله. (ئیستريل: زنجیره
کتویکه له ویلایه تی پروفانس له باشووی فهره نسا که
به رزترین لو تکه ی، زناری و نیگره).

فهزا و هاماجی پشت زناړ ولو تکه تاریکه کان، سوور
بوو، سووریکی خوین ناسای ناو یته به زهر دیک که چاو
ته حه موولی نه ده کرد.

دوروا، مه فتوونی نه م شکو وجه لاله ی بولیله ی ئیواره
وه خته یه بوو بوو. چونکه هرچی سهری هینا و سهری برد،
په یف و وشه ی باشتر و خویاتر و جوانتری بو ده بر پنی
وه سف و ستایشی نه و دیمه نه بو نه دوزرایه وه، له بن
لیوانه وه گوتی: - به لئ، به راستی نه فسو ناویه!

فورستیه سهری به لای ژنه که یا به رز کرده وه و گوتی: -
کوا، با تو زئ هه وام بو بیت.

هاوسه ره که ی به رسقی دایه وه:

- ناګادار به، درهنګه، خور به ره و ناو ابوون ده چیت،
دووباره سهر مات ده بیت و به خوت ده زانی، نه گهر به م
حاله وه سهر مات بیت، حالت خراپتر ده بیت.

فورستیه، دهستی راستی به خاوی ته کاند، وه که نه وه ی
بیه وئ که سیک بهر مشتان بدات و به حاله تیکی تووړه وه،

حاله تیک که وشکی لیو، لاوازی گونا و زهقی ئیسکه کانی که سیکي له حالی مهرگای زیاتر دهنواند، به ئه سپایی گوتی:

- پیت ده لیم خه ریکه ده خنکیم. ئیدی کارم ته واوه، بۆ توچ فرهقی دهکات که پوژئی زووتر یان درهنگتر بمرم.

خانم فورستییه، په نجه ره که ی خسته سهر گازی پشت. شنه یه که وه ژوورکه وت، ئوخزنی وه دل و دهروونی ههرسیکیان خست. شنه یه کی خوش، ئارام و فینک، وه کو شنه یه کی به هاره که تیکه له یه که بی له بونی ئه و دهوون و گوله زورانهی که له به هاراندای له م بنار و قه دپاله دا ده پروان. بونی تیژی شیرینه و شوکه ی درهختان و بونی تورتی کالیپتوس دنیای پر ده کرد.

فورستییه، به هانکه هانک و تامه زرویی هه وای تازه ی هه لده مژی. نینوکه کانی له دهسکی قه نه فه که ی ژیریا چه قاند، به دهنگیکی نزم، فیکه ئاسا و توورپه و خروشیا که وه گوتی:

- په نجه ره که داخه، ئه م هه وایه ئه زیه تم ده دا. حز ده که م له شکه فتنیکا بمرم.

ژنه که ی به سستی په نجه ره که ی داخست، ئه وسا هه نیه ی نا به شووشه ی په نجه ره که وه و چاوی برپیه دوور.

دوروا، به حاله تیکی عه زاب ئامیزه وه، چه زیده کرد، قسه ده گه ل دوسته نه خوشه که یدا بکات، دلخوشی بداته وه.

به لام هه یچ قسه یه کی دلخوشکه ری بۆ نه ده هات. به ده مه لالکیوه گوتی:

- له وه تای هاتووینه ئیره حالت بریک باشتر نه بووه؟

فورستییه، به بیقه راری که سیکي ماندووه وه شاننه کانی هه لته کاند و گوتی: " به خۆت حال م ده بینی. " دووباره سه ری له به رخو نا.

دوروا دووباره گوتی:- هه‌وای ئێره له چاو هه‌وای پاريسدا زۆر باشه. له‌وئ چله‌ی زستانه. به‌فر ده‌باری، دنیا به‌کپارچه به‌سته‌له‌که، هه‌ندی‌جارش باران ده‌باری و له سه‌عات سینی پاش نیوه‌پۆوه دنیا به‌پاده‌یه‌ک تاریک ده‌بیت که خه‌لک وخوا ناچار ده‌بن چرا داگیرسینن.

فورستیه پرسى:- خه‌به‌ر وباسی پۆژنامه‌که؟

- نه، هه‌یچی تازه نییه. ئه‌و کۆره " لاکرین " یان، که له پۆژنامه‌ی فۆلتیر کاری ده‌کرد، له جێی تۆ داناه، به‌لام بێ ئه‌زمونه، جارێ له‌وینیه تا خۆت ده‌گه‌رێتیه‌وه.

فورستیه، به‌چپ‌چپ‌چری گوتی:

- من؟ من ئیدی ده‌بێ بچمه ژێر دوو مه‌تر خاکه‌وه‌و

له‌وینده‌ره‌وه نووچه وه‌ه‌وال ئاماده بکه‌م.

بیری مردن، هه‌میشه وه‌کو ده‌نگ و ده‌نگدانه‌وه‌ی

زه‌نگۆله‌یه‌ک له هه‌ر بیرکردنه‌وه‌و په‌یفیکیدا ده‌نگیده‌دایه‌وه.

بێده‌نگیه‌کی دوورو درێژ که‌وته به‌ینیانه‌وه، بێده‌نگیه‌کی

قوول و به‌سوئ. په‌نگه تۆخه‌کانی زه‌رده‌په‌ری ئیوارێ

به‌ره‌به‌ره کالده‌بوونه‌وه‌و کێوه‌کان له ئاسمانی سوورباوا، له

تاریکیدا هه‌لده‌کشان. سایه وسینه‌ری په‌نگاوپه‌نگ که

سه‌ره‌تای شه‌ویان راده‌گه‌یاند وه‌یشتا سووریه‌کی ئاگرینی

به‌ره‌و ئاوابوونیان پێوه مابوو، ده‌یاندا له ناو ژووره‌که و

ئیدی په‌نگیکێ ئاویته له په‌ش وئه‌رخه‌وانی، که‌ل وپه‌ل،

دیواره‌کان وپه‌رده‌کان وگۆشه که‌ناره‌کانی ژووره‌که‌یان

ده‌په‌نگاند. ئاوینه‌که‌ی سه‌رووی موغه‌یریه‌که، که ئاسۆی له

خۆیدا ده‌نوانده‌وه، وه‌کو له‌وحه‌یه‌کی خوینین ده‌هاته

به‌رچاو.

خانم فورستیه له جی خوی نه ده جولای. هر به ده قی
خویه وه وه ستابوو و پشتی له ژوره که و هه نیه ی به
شووشه ی په نجره که وه بوو.

فورستیه به ده نگیکی ماندوو، پچرپچر و زیقاوله دهستی
به ناخافتن کرد:

- چهند بولیل و زهرده په پری تری له م بابه ته ده بینم؟...
هه شت... ده... پازده یان بیست... رهنگه سی دانه، نه زیاتر.
ئیه به بهر تانه وه ماوه... سه باره ت به من کارم کراوه،
ته واو... و ژیان، وه کو نه وه ی من زندوو بم، هر به رده وام
ده بیت... ره وره وی رۆژگار ناوه ستیت...

چهند خوله کیک بیده نگ بوو، نه وسا دووباره گوتی:

- هه رچییه ک ده بینم، نه وه م بیده لیت که نه و په پری
چهند رۆژیکی دیکه یه وئیر نایان بینم... به راستی تر سناکه...
ئیدی هیچ شتیک نابینم... هیچ شتیک له و شتانه ی که هه ن
نابینم... نه و شته بچوو کانه ی که به شهر به کاریان ده بات...
په رداخ... قاپ و ئامان... نه و ته خته خه وانیه که به شهر له
سه ری ده خه وئ و ئیسراحه تی له سه ر ده کات. گه پانی
شه وان به گالیسکه زور خو شه... چهند حه زم له و شتانه یه...
به نه سپایی و به تووریه ی قامکه کانی هه ر دوو دهستی
ده جولاند، ده نگوت، خه ریکه له سه ر ده سکی قه نه فه که ی
ژیریا پیاو لیتدات. بیده نگ بوونه کانی، زور له قسه کانی به
ئازار تر بوون، چونکه پیاو هه ستیده کرد، فورستیه بیر له
شتین به ئازار ده کاته وه.

دوروا، له ناکاوا، قسه کانی چهند هه فته پیشی
نور بر دو فارنی بیر که و تنه وه: " من نها مردن نه وه نده نزیک
له خوم ده بینم که زور جار ده مه وی ده ست دریز بکه م وله

خومی دوور بخه مه وه... مه رگ له هه موو شویتیک ده بینم. که گیانه وه رانی بچوک ده بینم له سه رجاه کان پلیشاونه ته وه، که ئه و گه لایانه ده بینم ده پزین، که مووی سپی ردینی دۆستیک ده بینم، هه موو ئه مانه دلم تیک ده شکینن و بانگم لیده که ن: "ئهمه ش مه رگ!"

ئهو پۆژه له مانای قسه کانی ئه و حالئ نه بوو بوو، ئیستا که فورستییهی به م ره وشه وه ده بینم، په ی به چه مک و مانا کانیان ده برد. په شوکانیکی گونگ و ناخویا و به نازار بالئ به سه ریا کیتشا، ده تگوت مه رگی نه فره تی، زۆر له نزیکه وه ده بینم، له سه ر ئه م قه نه فه یه دا، که ئه و پیاوه ی له سه ر پالکه و تپوو و هانکه هانک ئاوزینگی ده دا، ده بینم.

حه زیده کرد هه ستیت، له م ژووره وه وه ده رکه وئ، هه لیت ویه کسه ر بۆ پاريس بفریتته وه. ئه گه ر ده یزانی، هه رگیز بۆ ئیره نه ده هات.

شه و وه کو تازیه و پرسه یه کی زو و په س که بیه وئ بدات به سه ر ئه م پیاوه دا، که له گیانه لادا بوو، به ره به ره بالئ به سه ر ژووره که دا کیتشا. ته نیا په نجه ره که هیتشا دیار بوو، و به ژن و بالایی بی جووله ی خانم فورستییه له چوارچیه که یدا دیار بوو.

فورستییه به توو په یی پرسى: - ئی، که س نییه چرایه ک داگیرسینیت؟ ئه مه ش بوو به په رستاری نه خووش؟

سایه ی، ئه و به ژن و بالاییه ی که هیتشا له چوارچیه ی په نجه ره که دا ده بینرا، دیارنه ما، ئه وسا ده نگى زه نگى هاته گوئ که له هه موو ماله که دا ده نگیدایه وه.

پیشخزمه تیک به خو وچرایه که وه وه ژوورکه وت و چراکى له قه راخ موغه یرییه که دانا.

خانم فورستیه به میزده‌ک‌هی گوت:- چه زده‌ک‌هی بخه‌وی
یان بۆ شی‌خواردن دیتته خواره‌وه؟

شارل، له بن لیوانه‌وه گوتی:- نه، دیمه خواره‌وه.
به‌دهم چاره‌پروانی ئاماده‌بوونی شی‌وه‌وه، هه‌رسیکیان
نزیکه‌ی یه‌ک سه‌عات بی جووله‌مانه‌وه. جارچار قسه‌یه‌کیان
له زار دهرده‌چوو، قسه‌یه‌کی ئاسایی، سواو، بیفایده، وه‌کو
ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر بیانیه‌شتبا بیده‌نگیه‌که زیاتر درێژه بکیشیت،
یان هه‌وا له‌م ژووره‌دا، که مه‌رگ تیایدا ده‌خولایه‌وه،
ماوه‌یه‌کی زۆر بی جووله‌بی، ئه‌وا مه‌ترسییه‌ک،
مه‌ترسییه‌کی گونگ پووی ده‌دا.

سه‌ره‌نجام پیشخزمه‌ته‌که هاواریکرد که شی‌و ئاماده‌یه.
ئه‌م چاره‌پروانییه‌ به‌لای دورواوه زۆر دوور ودریژ و
ته‌نانه‌ت بی کۆتاییش بوو. شتاقیان قسه‌یان نه‌ده‌کرد،
هه‌موویان به‌ بیده‌نگی نانیان ده‌خوارد و به‌ سه‌ری قامکان
نانه‌که‌یان ورد ده‌کرد. پیشخزمه‌ته‌که بیئه‌وه‌ی که‌س گویتی له
ده‌نگی پیتی بی، ده‌پۆیی، ده‌هات و خواردنی دیتا. چونکه
شارل به‌ده‌نگی پینان بیزار ده‌بوو، پیشخزمه‌ته‌که، پیللوی
بن نه‌رمی له‌پێ کردبوو تا ده‌نگیان لێوه‌ نه‌یه‌ت، ته‌نیا
چرکه‌چرکی میلی سه‌عاته دیوارییه‌ دارینه‌که، بیده‌نگی
ژووره‌که‌ی ده‌شله‌قاند.

هه‌رکه له‌ نان خواردن بوونه‌وه، دوروا به‌ بیانووی
ماندوو بوونه‌وه چوو بۆ ژووره‌که‌ی خزی. له‌وی له‌به‌ر
په‌نجه‌ره‌که‌دا وه‌ستا وکه‌وته ته‌مه‌شاکردنی مانگی چواره.
مانگ تریفه‌ سارد و ماته‌که‌ی به‌ سه‌ر دیوارانی سه‌پی
فیناکاندا په‌خش ده‌کرده‌وه‌و پوله‌که‌ی نورانی بزۆز و نه‌رمی
به‌ پانتایی ده‌ریادا بلاوده‌کرده‌وه. جۆرج له‌ هه‌نجه‌تیک

دهگه‌پا که هرچی زووتره له‌وئ هه‌لیت، ئیدی بیانوی
بوخوی دروست ده‌کرد، بۆ نمونه بروسکه‌یه‌کی بۆ
هاتووو ده‌بی بروت وه‌ریگریت، یان ئاغای قالتز، داوای
کردووو به‌ زووترین کات بزف‌پیتته‌وه.

سبه‌ی به‌یانی که له‌ خه‌و پابوو، بپاری هه‌لاتن و
جیه‌جی کردنی ئه‌و بپاره‌ی، دژوارترو زه‌حمه‌ت تر هاته
به‌رچاو. خانم فورستیه‌ فریوی ئه‌م هه‌نجه‌ت و بیانوانه‌ی
نه‌خوارد، ئه‌و له‌ ئه‌نجامی ئه‌م ترسنۆکییه‌دا، دلسۆزی و
مه‌حه‌به‌تی ژنه‌ی گه‌نج له‌ ده‌ست ده‌دات. به‌خوی گوت: "
به‌پاستی ناخۆشه، به‌لام چارچییه، ژیان ئه‌م ده‌مه
ناخۆشانه‌شی تیايه، له‌وه‌شه ئه‌م په‌وشه‌ زۆریش نه‌خایه‌نی.

دنیا ساف وه‌ه‌تاو، ئاسمان شین بوو، له‌ شینه
تایه‌تیه‌کانی باشووری فه‌ره‌نسا، که‌ دل له‌ شادیا سه‌ررپژ
ده‌کات و دوروا که‌ وای هه‌سته‌ده‌کرد هه‌شتا زووو تا
سه‌ریکی فورستیه‌ بدات، له‌ فینلاکه‌ وه‌ده‌رکه‌وت وه‌ره‌و
ده‌ریا دایکیتشا.

وه‌ختایه‌ک بۆ فراهین گه‌رايه‌وه، پیتسخزه‌ته‌که‌ پتی گوت:
" ئاغا دوو سه‌ی جار داوای تۆی کرد، ئه‌گه‌ر ده‌کرئ بپۆ
سه‌ریکی لیتده‌ه.

چووو سه‌ره‌وه. فورستیه‌ به‌ پوآله‌ت له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌یدا
خه‌وی پیندا که‌وتبوو. ژنه‌که‌ی له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک پراکشابوو
و کتیبی ده‌خوینده‌وه.

که‌ ئه‌و وه‌ژووورکه‌وت، نه‌خۆشه‌که‌ سه‌ری قوت کرده‌وه.
دوروا پرسی:

- ئى، حالت چۆنە؟ ئەم بەيانىيە لە بەرچاوم باش
ديارى.

فورستىيە لە بن لىوانەوہ گوتى:

- بەلى، باشتىرم. كەمىك وەخۆ ھاتوومەوہ. خىرا
فراقىنەكەت لە گەل مادلیندا بخۆ، چونكە دەمانەوئى بېرۆين بە
گالىسكە پياسەيەك بكەين.

مادلين، ھەركە لە گەل دوروا دا بە تەنى مایەوہ گوتى:

- ئەمپۆ وا وينا دەكات نەجاتى بوو. لە بەيانىيەوہ
خەرىكە نەخشە دادەريژى و بەرنامە دادەنيت. سەعاتىكى دى
دەچين بۆ كەنداوى ژوان تا ھەندىك فەخفوورىان، بۆ
ئاپارتمانەكەى پارىسمان بكړين. دەيەوئى بە ھەر نرخى بووہ
لە مال وەدەريكەوئىت. بەلام من دەترسم پيشهاتىكى
ترسناكمان بىتەرئى. ئەو بەرگەى تەكانى چال و قورتانى
شەقامەكە ناگرئىت.

كە گالىسكەكە ھات، فورستىيە بە كۆمەكى پيشخزمەتەكە،
ورده ورده، پلە بە پلە بە قالدەرمەكەدا ھاتەخوارى. بەلام
ھەركە چاوى بە گالىسكەكە كەوت گوتى چادەركەى لاپەرن.
ژنەكەى قايىل نەبوو و گوتى:- سەرما ت دەبى، ئەمە
كارىكى شىتانەيە.

فورستىيە بە رژدىيەوہ گوتى:- نە، حالم زۆر باشتەرە.
زۆر بەچاكى ھەست بەمە دەكەم.

سەرھتا بەو رىنگا پېر سىيەراندەدا رەت بوون كە بە ناو
باخاندەدا رەت دەبن و (كن) دەكەن بە باخىك بە ستايلى
ئىنگلىزى، ئەوسا مىلى جادەى " ئانتىب " يان كە بە قەراخ
دەريادا دەپۆيى گرتەبەر.

فورستیه، باسی تایبه تمه ندییه کانی ده قهره که ی ده کرد. سهره تا فیلا ی کونت دوپاری نیشانان. پاشان ناوی خودان فیلاکانی دیکه ی برد. شاد بوو، به لام شادییه کی سارد و سپی که سیتی له حالی مهرگا. چونکه توانای نه وه ی نه بوو که بازووی بهرز بکاته وه، به ناماژه ی قامکان فیلاکانی نیشانده دان.

- سهیره، نه مهش گرافی سنت مارو قه سره که یه تی، نه و قه سره ی که بازن لیوه ی هه لات. (بازن: مارشال بازن فرمانده ی له شکری لورن، له جهنگی سالی ۱۸۷۰ دا ده گه ل نه لمانه کاندای که له گه ماروی شاری مزدا له لایه ن سوپای نه لمانه وه شکستی خوارد و پاده ست بوو، پاش زندانی کردنی له م گرافه دا و مه حکوم بوون به مهرگ، له سالی ۱۸۷۳ دا لیزه وه هه لات وچوو بۆ مه درید.) هه لبه ته بویه له ویتان زندانی کردبوو تا نه توانیت هه لیت!

نهوسا، یادگار ییه کانی ده ورائی عه سکه ری و نه وه ههنگه ی که خزمه تی تیا کردبوو، بیرکه وته وه، باسی هه ندیک نه فسه رانی کرد که زورشتی ده رباره یان ده زانی. له ناکاوا جاده که پیچی کرده وه، له وبه ری پیچه که وه که نداوی ژوئان به ته واوه تی دیار بوو، گونده سپیه که ی له م به ری و لووته و که پکی نانتیب له وبه رییه وه.

فورستیه که له ناکاوا دوو چاری شادیه کی مندالانه بوو بوو به پچر پچری گوتی:

- ئاه، که شتی جهنگی، ئیستا ده یانینی.

له راستیا پینج شهس که شتی جهنگی له ناوه راستی که نداوه پان وبه ری نه که دا بوون، ده تگوت تاویرانن و به

هه ژگ و بژال داپوشراون. کهشتی سهیر، ناجۆر و گهوره، ناقولا و بهبورج و لهنگه رانه وه دهتگوت دهیانه وی له بنی دهریاکه دا جیگیر بین.

کهشتیه کان، هینده مهزن وقورس بوون پیاو باوه پی نه ده کرد بتوانن له جیی خۆ بجولین، دهتگوت به بنی دهریاکه وه به سترانه ته وه، به توپخانه ی مه له وان، خر، بهرز، له شیوه ی بورجین دیده وانیا و وهکو ئه و چرا ده ریاییانه ی که له سهر تاویران رۆده نرین.

کهشتیه کی سئ بورجی گهوره، به مه بهستی چوونه ده ریا به لایندا رۆیی. هه موو بایه وانه کانی، که سپی و دلگیر بوون، کردبووه وهو به ره و روه ی بایه که هه لیکردبوون. ئه م کهشتیه له چاو ئه م دێوه جهنگیانه دا زۆر جوان و پیک و پیک بوو. ئه و دێوه ئاسنین و دزیوانه ی له سهر ئاوه که خه وتبوون.

فورستیه هه ولیده دا یه ک یه ک ناویان به ری: " لوکلب، لوسوفرن، ده ریادار دوپره، لورو دوتاپل، لادیقا ستاسیون. " پاشان دووباره گوتی: - نه، هه له م کرد، ئه مه یان لادیوا ستاسیونه.

گه بیینه بهر خانوویه کی گهوره که له سهر تابلۆی سهر ده رگا که ی نووسرابوو: " سیرامیکی هونه ری که نداری ژوئان " گالیسکه که به دهوری چیمه نیکدا سوورپایه وهو له بهردهم فیلیاه کدا وهستا.

فورستیه ده یویست دوو گولدان بۆ سهر کتیبخانه که ی بکریت. چونکه نهیده توانی له گالیسکه که دابه زیت و به پیتان بروات، نمونه ی گولدانه کانیا، یه ک یه ک بۆ دیتایه لای

گالیسکه که و نیشانیان دهدا. زوری پیچوو، تا گولدانى
دلخوازی خزی ههلبژیریت، هه میسه بۆچوونی ژنه که ی و
دورواى دهپرسی:

- دهزانی، ئەمەم بۆ ئەو هیه له سەر کتبخانه که ی
ئەوسه ری ئۆفیسه که می دابنەم. یانی کاتی له سەر
کورسییه که م دابنیشم، هه میسه له بهرچاوم بی. چه زده که م
مودیلکی کۆن بی، به ستایلی گولدانانی یونانی.

نمونه کانی، ئەم دیو وئەودیو ده کرد، ده یگوت نمونه ی
دی که ی بۆ بینن، پاشان تەمەشای نمونه کانی دی که ی
ده کرده وه. ئەنجام گولدانى دلخوازی خزی ههلبژارد،
پاره که ی دا و دهستووری دا به په له ئەو گولدانانه په وانە ی
پاریس بکه ن. ده یگوت:-- تا چەند پۆژیکی دی بۆ پاریس
ده گه پیمه وه.

به ره و مال زه پینه وه، لى كه به قهراخ كه نداوه كه دا
تیده په پین، ته وژمه بایه کی سارد له دۆلیکه وه هه لیکردو
پیک به ره و پرووی ئەوان هات و فورستییه خسته کۆکین.
له سه ره تا وه کۆکینه که ی سووک بوو، لى به ره به ره
زیادی کرد، ئیدی له یه کیینه و په یته په یته ده کۆکی و کۆکه
به ری نه دده دا، ئەنجام لیکرد به نزره و خنکه خنک.

فورستییه خه ریک بوو ده خنکا، هه رکاتی بیویستبا
هه ناسه هه لیکیشیت کۆکه ئەو کی ده گرت، کۆکه که ی له
قولایى سینگیه وه هه لده قولای. ئیدی ئوقره ی له بهر برابوو.
به هیه شتیک ئارام نه ده بووه وه. ناچار بوون به چوار دهسته
له نیتو گالیسکه که وه بۆناو ژووره که ی بهرن. دوروا که
لاقه کانی گرتبوو، له گه ل هه ر گرژییه کی سیپه لاکه کانی، به
له رزینی لاقه کانی هه سته پیده کرد.

گه رمای جینگه و بانه که دادی نه دا، کۆکه تا نیوه شه و به رینه دا. ئه نجام به هژی ده رمانی ئارام به خشه وه، کۆکه به ریدا. فورستیه تا ده مه و به یانی، به چاوی کراوه وه له نیو جینگاکه ی دانیشته.

یه که مین قسانی که کردنی ئه وه بوو که به ره به ری بۆ بینن، چونکه مکوو بوو له سه ر ئه وه ی هه موو به یانی به ک ردینی بتاشیت. خۆی بۆ ئه م کاره ئاماده ده کرد، هه ستا، دانیشته، به لام هه ر زوو ناچار بوو راکشیته وه هه ناسه ی هینده به دژواری ده هات و ده چوو و پچر پچر بوو که خانم فورستیه ترسی لینیشته و ناچار بوو دوروا که تازه خه وتبوو، بیدار بکاته وه داوای لیکات بچن به داوی دکتورا. دوروا، به په له پۆیی، دکتوری له گه ل خۆی هینا و گه راپه وه، دکتور شروویکی بۆ نووسی و چهند ئامۆژگاری به کی کرد. وه ختایه ک که دوروا خه ریک بوو دکتوری به پری ده کرد، حاالی نه خۆشه که ی لئ پرسی. دکتور گوتی:

- له گیانه لادا یه. ناگاته سه به ی به یانی. ئه م ژنه گه نجه داماو ه ئاگادار بکه وه له دووی قه شه ش بنیرن. من له وه ی زیاتر ه یچم بۆی له ده ست نایه ت. و یرای ئه وه ش ده خزمه تتاندام.

دوروا به پینش خزمه ته که ی گوت خانم فورستیه گاز بکات.

- چپوای به به ره وه نه ماوه. دکتور ده لیت قه شه ی بیننه سه رین. ده ته وی چ بکه ی؟

ژنه ی گه نچ، ماوه به کی زۆر تیاما. ئه وسا به ده نگینکی نووسا و گوتی:

- بهلئ، واچاکتره... له زور رووه وه... دهچم نامادهی دهکمه و پتی دهلیم قهشه حهز دهکات بتبینی... ئیدی هیچی ترم به بیرا نایهت، به ئه رک نه بن برق قهشه یهک وه دوزه و له گه ل خوتا بیهینه، یه کینک بدوزه وه که زور به تانی قساندا نه چی و... پتی بلئ ته نیا گوئ له ئیقراره کان (ئیعتراف) بگری و ته و او، ری و ره سمه کانی دی به خومان بسپیږیت.

دوروا، قهشه یه کی پیری خوش مه شربی له گه ل خویدا هینا که پر به پیستی حال و هه لویسته که ی خویان بو. هه رکه یاروی قهشه چوو دیار نه خوشه که، خانم فورسته له ژوره که هاته ده ری وله ژوره که ی ته نیشه وه له پال دوروا دا پونیشته.

- که باسی قهشه م له گه لیا کرد، ته و او تیک چوو، ترسیکی سه یر نیشه سه ر پوخساری، ده تگوت... ده تگوت ههستی کردبوو.. ههستی کردبوو که دوا دوا بیه تی... ههستی کرد، کاری کراوه و ته نیا چند سه عاتیکی له زیاندا ماوه.

مادلین، پهنگی ته و او بزرا بوو. له سه ر قسه کانی پوی: - حاله تی پوخساریم هه رگیز له بیر ناچیته وه. بیگومان له و ده مه دا مه رگی به چاوی خوی دیتوو... ئا دیتوو بیه تی..

گوئی له دهنگی قهشه که ده بوو، چونکه گوئی گران بوو، به دهنگی به رز قسه ی ده کرد، ده یگوت:

- به لام، نا، نا گیانه که م، ئه وه ندهش حالت خراپ نییه. راسته نه خوشیت، به لام هیچ مه ترسییه کت له سه ر نییه. که منیش هاتوومه ته سه رینت، وه کو دۆست، وه کو ئه رکی دراوسیاتی هاتووم.

گوئیان له وهلامهکهی فورستیه نهبوو. پیره میزد
دووباره گوتی:

- نا، ریورپه سمی چه ورکردنت بؤناکه م. وهختایه ک
حالت باشتربوو، پیکه وه باسی ئه و ریورپه سمه ده کهین.
ئه گهر چه زده کهی، ده توانی سوود له م دهرفته وه ربگری و
بؤنموونه له بهرده م مندا ئیعتراف بکهیت، منیش لاریم نییه.
من بابایه کم شوان، خوا خوامه، په زه کانم بخرمه سه ر
رینگه ی راست. بیده نگیه کی دوور ودریژ به رقرار بوو.
فورستیه، بیگومان به دهنگه پچرپچر و بیده نگدانه وه کهی
قسه ی ده کرد. پاشان قه شه که به دهنگی کی جیاوان، به
راویژیکی وه عز ئاسای ناو میحرابان گوتی:

- رهحمه تی خوا بیگوتاییه سروودی کونفی تیور
بخوینه، کورم - له وهیه له بیرت چوو بیته وه، ده ی من
یارمه تیت دده م. له گه ل مندا بیلیتره وه: " کونفی تیور دیو ئو
متی پوتانتی... بیا تاماریا سامپر ورجینی.. " (واته ئه ی
خوای توانا، دان به هه موو شتیکا دهنه م... ئه ی مریه می
پیروژ خۆم به تو ده سپیرم.)

جارجار هه لوهسته یه کی ده کرد تا فورستیه فریابکه وئ
وته کانی ئه و دووباره بکاته وه ئه وسا گوتی:

- ده ی هه نووکه ئیعتراف بکه کوره که م..
مادلین و دوروا، له جیی خویان نه ده بزوان، ته واو
په شۆکابوون وله چاوه پروانییه کی به سوئ و پر نیگه رانیدا
بوون.

فورستیه، له بن لیوانه وه شتیکی گوتبوو. قه شه که
دووباره ی کرده وه:

- تو له دووی پابواردنی گوناکارانه دا بوویت... چ
جوره پابواردنیک کورپی خوم؟

مادلین، هستا وبه سادهیی گوتی:

- با برۆینه ناو حه وشه. نابیی گوی له ئیعترافه کانی
ئه و بگرین.

چوونه ناو حه وشه وله سهر تهختیک، له بهر ده رگا
رۆنیشن. بنجه گوله باختیکی پر له گول به دیار سهریانه وه
بوو، کومه لیک گوله میخه که له باخچه که ی پشتیان وه بوو و
بۆن و بهرامه یه کی نه رم و خوشی به هوا پاکه که دا په خش
ده کرده وه.

دوروا، دوا ی بیده نگییه کی چهند خوله کی پرسى:- پیش
ئه وه ی بۆ پاریس بگه ریتته وه، زۆر لیتره ده مینیتته وه؟
مادلین به رسفی دایه وه:- نا، هه رکه رپوره سمه کان
ته واو بوون ئیدی ده گه ریمه وه.

- یانی بۆ نمونه پازده رۆژی دیکه ت بیده چیت؟

- به لئ، هه ر ده پازده رۆژیکم بیده چی.

دوروا، دووباره پرسى:- باشه هیچ خزم و خویشینکی
نزیکى نییه؟

- نه، ته نیا چهند بن عامیکی دووری هه ن، داک و
بابیشی، کاتی ئه و مندال بووه، مردوون.

به دوو قۆلی ده یانروانییه په پوله یه ک که به ده م
فرینه وه بله ز له گوله میخه کیکه وه ده چووه سهری یه کیکى
دی و شیله ی گوله که ی ده مژى وبه وه خوراکى خزی
دایبینه کرد. که له سهر گولیک ده نیشته وه، باله کانی به
ئه سپایی ده جولاندن. ماوه یه ک به و ده قه وه وبه بیده نگی
مانه وه.

پیشخزمه ته که هات و خه بهری دانی که قه شه که کاری
خوی ته او کردووه. به دوو قۆلی به پلیکانه کانداندا
سه رکه وتن.

فورستیه، له دویتنوه تا ئیستا لاوازتر بووبوو. قه شه که
دهستی گرتبوو.

- به هیوای دیدار، کوربه کهم، سبهی به یانی دووباره
دیمه وه دیده نیت.

ههنگی له ژووره که وه ده رکه وت.

فورستیه که له سه ر مردن بوو، هه رکه قه شه که
وه ده رکه وت، هه ولیدا دهستی به ره ولای ژنه که ی بهرز
بکاته وهو به پچرپچری گوتی: - فریام بکه وه... نه جاتم بده...
ئازیزم... نامه وی بمرم... نامه وی بمرم... ئاه! فریام بکه ون...
پیم بلین که چ بکه م، برۆن دکتورم بو بینن... هه ر ده رمانیک
بلین ده یخۆم... نامه وی... نامه وی..

ده گریا، دلۆپه روندکی درشت به سه ر گۆنا ژاکاوه کانییا
غل ده بووه وه، گۆشه لاوازه کانی ده می وه کو مندالانیک که
خه میکیان له دل بی، چرچ بووبوون.

ههنگی دهسته کانی که وتنه سه ر جینگه که ی، به خاوی
که وتنه جول جول، له تووایه ده یانویست شتیک له سه ر
چه رچه فه که هه لگر نه وه.

ژنه که شی که که وتبووه گریان، به ده مه لالکیوه گوتی:

- نه گیانه کهم هیچ نییه. ماندوویت، سبهی هه موو
شتیک دیته وه تایم، ئه و گه شت و گه رانه ی دوینن ماندووی
کردوویت.

فورستیه، وهکو سه‌گنیک که رای کردبیت، که‌وته
هانکه‌هانک، هه‌ناسه‌ی ئه‌وه‌نده له‌ز وین ئامان بوو نه‌ده‌هاته
ژماردن، هینده‌ش سست بوو به‌زحمه‌ت گویت لیده‌بوو.

به‌رده‌وام ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه:

- نامه‌ویی بمرم!... ئاخ، په‌روه‌ردگار... په‌روه‌ردگار...
خودایا... چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر هاتووه؟ ئیدی هیچ شتیک
نابینم... هه‌رگیز... هیچ شتیک... ئاه خواگیان!

ت‌مه‌شای به‌رانبه‌ری خۆی ده‌کرد، جاوی بریپووه
شتیکی نادیار وناح‌ز، ترسی دیمه‌نی ئه‌م شته، به‌نیگایه‌وه
دیاربوو. ده‌سته‌کانی هه‌مان جووله‌ی ناخۆشیان ده‌کرد.

له‌ ناکاوا له‌رزیک سه‌راپای داگرت، به‌ پچ‌پچ‌ری
گوتی: - گۆرستان... من... خوای مه‌زن!...

چ قسه‌یه‌کی دی نه‌کرد. به‌هه‌ناسه‌ی سوار و نیگای
سه‌رگه‌ردانه‌وه له‌ جووله‌ که‌وت.

کات ده‌بووری. سه‌عاتی چالمه‌ی دێپ‌یکی ئه‌و نزیکانه،
ده‌می نیوه‌پۆی راگه‌یان‌د. دوروا له‌ ژووره‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وت تا
شتیک بخوات. دوا‌ی سه‌عاتیک زفریبه‌وه. خانم فورستیه
ئاماده نه‌بوو ب‌روات نانی بخوات. نه‌خۆشه‌که هیچ
جووله‌یه‌کی نه‌کردبوو، هیشتا قامکه لاوازه‌کانی به‌سه‌ر
چه‌رچه‌فه‌که‌دا دیتا، ده‌تگوت ده‌یویست شتیک هه‌لگرت و
به‌ره‌و ده‌م وچاوی خۆی بیات.

مادلین، له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی خوار ته‌خته‌ خه‌وه‌که‌وه
رۆنیشتبوو. دوروا، له‌ سه‌ر کورسییه‌کی دی له‌ لای ئه‌وه‌وه
دانیشت و هه‌ردووکیان به‌ بیده‌نگی چاوه‌پوانیان ده‌کرد.

په رستاريك كه دكتور بؤ چاوديزى نه خوشه كهى نار دبوو، له لاي په نجه ره كه وه وه نه وزى ددها. دوروا، به خوښى خهريك بوو به ره به ره خو ده بيرده وه، له ناكوا هه ستيكرد، شتيك روويداوه. وه ختايه ك چاوه كانى هه لينا، ريك له و دمه دا بينى كه چاوه كانى فورستيه، وه كو دوو پرته وى روناكى، كه بكوژينه وه، داخران. نزره يه كى سووك گه رووى نه خوشه كهى بزواندو دوو باريكه رچهى خوښ، به لالغاوه كانيا هاته خورائ و به سهر كراسه كه يدا پرژا. ده سته كانى خاوبوونه وه. هه ناسه ي برابوو.

هاوسه ره كهى كه پنى زانى بوو، به دهم گريانه وه كه وته سهر زانى و خوى دا به سهر جيگا كه يدا. جؤرچ، حاير و ترساو، بينه وهى به ده ستي خوى بيت نيشانهى خاچى به سهر خوښا كيشا. په رستاره كه كه بيدار بوو بووه وه، له ته خته خه وه كه نزيك بووه وه و گوتى: "ته واو بووه."

دوروا، كه هينور بوو بووه وه، ناهيكى پر ناسووده يى هه لكيشا و له بن ليتوانه وه گوتى: "زوتو تر له وهى چاوه پروان بووم، ته واو بوو."

كه شله ژان و نار په حه تيه كانى سه ره تا ته واو بوو، يه كه م وه جبهه گريان و روندك پرژان ته واو بوو، ئيدى نه وهى پتويست بوو بؤ مردوويه ك بكرئ، كرديان. دوروا، تا شه وئ به م لا و به ولادا غارى دا.

وه ختايه ك بؤ مال گه پايه وه زورى برسى بوو. خانم فورستيه نانيكى كه مى خوارد، نه وسا به دوو قولى، شه وئ به ديار مردووه كه وه ئيشكيان گرت.

دوو مؤم له سهر ته پله کینک داگیرسابوون وله ته نیشته
مؤمه کانه وه چهند چله گوله میموزایه کیان له ناو پر داخنی
ئاودا دانابوو، چونکه چله شمشادیان که له م جوره بؤنانه دا
به کار ده برئ دهست نه که وتبوو.

ئهم ژن و پیاوه گه نجه به تهنیا به دیار که سیکه وه
دانیشتیوون که له دنیا دا، له ژیا نا نه ما بوو. بیته وه ی چ
قسه یه یک بکه ن، به دهم ته مه شای جه نازه که وه له فکران
پاچوو بوون.

به لام جورج که له هاماجی نیمچه تاریکی دهوری
جه نازه که نیگه ران بوو، به گؤساخی مؤره ی لیده کرد. ئهم
پوخساره ژاکاو و سیسه له یه که پؤشنای له رزؤکی
مؤمه که هینده ی دی لاوازتری نیشانده دا، نیگا و بیبری وی
به لای خؤیدا راده کیشا، به جورئ نه فسوونی ده کرد که
نه دیده توانی چاوی لینگوازیته وه یان بیبری لینه کاته وه. ئهمه
دؤسته که ی فورستیه بوو که تا دویئن قسه ی ده گهل ده کرد.
ئهم ناکامه ی کوتایی ژیا نی مروف، چهند بویه ریکی سه یر
وترسناکه. قسه کانی نور بر دوقارنی بیر که وتنه وه که ترسی
مه رگ بالی به سه راپایدا کیشابوو: "هیچ که سیک هه رگیز
ناکه پریته وه." ملیونان و ملیاره ها به شهر دینه دنیا وه، هه موو
وه کو یه ک، به هه مان چاوانه وه، هه مان که پوو، هه مان دم
وزار و هه مان که لله و میتشکه وه، بیته وه ی ئهم که سه یان، که
نها له ناو جینگای مه رگا بیگیان پاکشابوو، تیابیت.

چهند سالیگ وه کو هه موو به شه رانی دی ژیا بوو، نانی
خواردبوو، پیکه نی بوو، ناشقینی کردبوو، هیوا و ئومیدی له

دلا په روږده کړدېو. که چي نه هه موو شتيک، بۆ هه ميشه، سه باره ت به و ته او بوو بوو.

ژياننکي پينج و دوو ږوژي و ئيدي هيچ! به شهر دپته دنياوه، گه وره ده بيت، خو شحاله، چاوه پروان ده کات و پاشان ده مريت. به دوعا ئه ئي ژن يان ئه ئي پياو، جاريکي دي هه رگيز ناگه رپيته وه سهرزه وي! که چي وپړاي ئه وهش، هه رکه س بگري خولياي عومري ئه به دي له دلي خودا په روږده ده کات. ئيدي هه رکه سه جيهاننکه له ناو جه رگه ي جيهاننکي دي که دا و هه موو که سيک له ماوه يه کي زور زوردا، به ته واوه تي ده ږزي و ده پروي تا ژياننکي تازه، له پاشماوه که يه وه سهر هه لېدا. گيا و ږووه کان، به شهران، ستيران، هه موو گيانيان وه بهر ده که وي و پاشان ده مرن، تا گوږاننک، چي بيت. هيچ بوونه وه ريک و گيانه وه ريک چ ميروو، يان مړوف، يان ستيران بي، دوو باره ناگه رپيته وه.

ترسيکي گونگ، گه وره و کوشنده، سواري روحی دوروا بوو بوو، ترس له م نه بوونه بي سنوره، له م نه بوونه حه تميه که بۆ هه ميشه ئه م بوونه تيژتپه ږ و هه ژارانه يه نابووت ده کات. نه ا له هه نه بهر هه ږه شه ي ئه و نه بوونه سه ري دانه وانديو. بيړي له و ميرووانه ده کړده وه که ته نيا چهند سه عاتیک ده ژين، بيړي له و گيانه وه رانه ده کړده وه که ته نيا چهند ږوژيک ده ژين، له و به شهرانه ده کړده وه که چهند ساليک وه هند چار چهند سه ده يه ک عومر ده ران. ئاخر چ جياوازي به ک له نيوان ئه مانه دا هه يه؟ چهند ږوژيک زياتر و ته او.

نیگای بۆ خالینکی دی گواسته وه تا له وهی پتر جه نازه که نه بینیت.

خانم فورستیهش، سه ری له بهر خۆ نابوو، وادیار بوو بیرری له بابه تین به سوئ ده کرده وه. قژه زهرده که ی دهوری پوخساره غه مگینه که ی هینده جوان بوو، که ههستیکی ناسکی، وهکو هیوایه کی گونگی، له دلای دوروادا هاپوزاند. ئەویک که هیشتا ته مه نیک ی به به ره وه مابوو بۆ ده بی غه مگین بئ؟

که وته ته مه ساکردنی ئەو. مادلین که نقومی بیره کانی خۆی بوو ئەوی نه ده بینی. جۆرج به خۆی ده گوت: " وێرایی ئەمهش تاقه شتی که له ژياندا بایه خی هه بیت، هه ره عه شقه! له نامیزگرتنی ژنیک که پیاو خوشی بوئ! سنوور و ئاقاری شادمانی به شه ری، ته نیا ئەمه یه و هیچی دی."

فورستیه، زۆر به بهخت ویه غبال بوو که ئەم هاوسه ره به هۆش وجوانه ی به نه سیب بووبوو. چۆن یه کتریان ناسی بوو؟ ئەم ژنه چۆن رازی بووبوو، میرد به پیاویکی ناچیزو کمی وهکو ئەو بکات؟ چۆن توانی بووی ئەو بکات به به شه ر؟

ههنگی که وته بیرکردنه وه له و ره مزو رازانه ی که له ژيانی هه ره که سینکا هه یه. که وته بیرکردنه وه له و قسانه ی که له پاشمله ده رباره ی کۆنت دو فیدریک ده یانکرد و ده یانگوت گوایه جیازی بۆ کردوو و میردی بۆ دۆزیوه ته وه.

له ئیستا به دواوه چ ده کات؟ شوو به کن ده کاته وه؟ به نوینه ریکی ئەنجوومه ن، وهکو خانم دوماریل ده یگوت؟ یان

به كه ستيكى خودان نائنده يه كي دره خشان، كه ستيكى له فورستيه باشترا؟ ئايا ريكار ونه خشه وبه رنامه ي تاييه تي هه بوو؟ چه ندي حه زده كرد ئه م شتانه بزائيت. به لام بوچي له خه مي ئه و كارانه دا بئ كه ده يه وي بيانكات؟ ئه و پرسيا رهي له خو ي كرد و بو ي ده ركه وت كه خه م و خوليا ي ئه و ده گه رپيته وه بو ئه و ئه نگيزه په نهان و ئالوزانه ي كه به شه ر له خو ي شي ده شارپته وه و مه گه ر به كنوكو ي زور له بووني خويدا، ده ناي په ي پينا بات.

به ئي، بوچي به خو ي هه ولي به ده ست هيناني ئه و نه دات؟ ره نكه بو ي ببيت به پشتيوانتيكي به هيز. به كو مه كي ئه و زور به خيرا ي و بئ چه ند وچوون، ده گاته پينگه وپا يه ي گه و ره.

بوچي نابئ سه ركه وتوو بئ؟ هه ستي ده كرد كه به دلي ژنه ي گه نجه و، سه باره ت به و هه ستيكي زياتر له هاودلي و دو ستا يه تي هه يه، جو ره خو شه ويستي و مه حه به تي كه كه له نيوان دوو سه روشتي گونجاودا ديته ئارا و هاوكات ره گ وپيشه ي ده چپته وه سه ر هاودلييه كي بيده نگ و نه هاتگه سه رزار. ژنه ي گه نج ده يزاني كه ئه و كه ستيكي زي ره ك، كو لئه ده ر و سه رسه خته و ده تواني متمانه ي پينا كات.

مه گه ر خو ي داوا ي ليئه كردبوو كه له و ته نگانه يه دا بو ئيره بيت؟ بو له دووي ئه وي نار دبوو؟ ئايا نابئ ئه م هه لو يست و ره فتاره ي ئه و به جو ره هه لبژاردينك، جو ره ئيعترافيك يان جو ره ته فزيل كردنيك ليك بداته وه؟ ئايا له و ماوه يه دا كه بيوه ژن كه وتني مسوگه ر بووه و، بيري له وه

کردووه ته وه داوای کومه ک له م بکات، زیاتر له بیړی نه وه دا
بووه که هاوسه ری ناینده ی خوی دیاری بکات؟

ئیدی نارووه کی تووندی له لا دروست بوو که په ی
به م مه سه له یه به ریټ و پرسیار له م ژنه گه نجه بکات که
نیازی دلی چیه. ده بو دوو سبه ی لیږه بږوات، چونکه
نهی ده توانی به ته نیا له گه ل هم ژنه گه نجه دا، له م ماله دا
بمینیته وه. بویه ده بی په له بکات، ده بیټ به رله گه رانه وه بوی
پاریس، به شیوه یه کی ناقلا نه وه یمن، په ی به نه خشه
و به رنامه کانی هم ژنه سه باره ت به ناینده ی خوی به ریټ و
نهی لیت هم هه له ی له ده ست بچیت، نه با له هه نبر داوا
ومکووړی که سیکي دیدا راده ست بی و وه عد و به لیتکی
و هها بدات که نه توانی ژوان بیته وه.

بیده نگیه کی قول بالی به سه ر ژوره که دا کیشابوو،
ته نیا ده نگی چرکه چرکی سیسته ماتیکي میلی سه عاتی سه ر
سوږپاکه، بیده نگیه که ی ده شله قاند.

جوړج، له بن لیوانه وه گوتی:-- زور ماندوویت، ها؟
ژنه ی گه نچ به رسفی دایه وه:-- به لی، خوم به پیوه ناگرم.
ده نگدانه وه ی ده نکه کانی خویان سه رسامی کردن.
ده نکه کان له م ناپارتمان چول و شوومه دا، ده نگدانه وه یه کی
سه بیړی هه بوو. هه ردووکیان پیکفه، ته مه شای روخساری
جه نازه که یان کرد، ده نکوت چاوه روانی نه وه بوون بزنان
ناخو وه کو چند سه عاتی له مه پیش ده جوولیت، قسه
ده کات.

دوروا، دووباره گوتی:-- حه یفی، مردنی نه و بوی تو
جه زره به یه کی قورسه، گوړانیکي گه وره یه له ژیانته،

گۆرانیکی راسته قینه و کوت وپره له ههست و له جۆری ژيانت.

ژنهى گهنج بيتهوهى هيچ وهلامتيك بداتهوه، ئاهيتكى قوولى ههلكيشا.

دوروا، دريژهى به قسهكانى دا:-- بۆ ژنيكى گهنجى وهكو تۆ ئه تهنيايهه کوت وپره زۆر زهحمهته.

ئوسا بيتهنگ بوو. ژنهى گهنج ديسان هيچ قسهيهكى نهکرد. دوروا به پچرپچرى گوتى:

- به ههرحال، بهخۆت دهزانى چ پهيمانتيك له نيوان ئيمهدا ههيه، تۆ چۆنت بوئ له خزمهتتدام. من هي تۆم.

ژنهى گهنج، دهستی بۆلاى ئه و دريژکرد، نيگايهكى خهمناک و مهحهبهت ئاميزى ئهوى کرد، له و نيگايانه بوو که تاسهر مۆخى ئيسکان دهبرئ.

- مهمنوونم، لوتفت ههيه، کهسيكى بن هاوتاييت. ئهگهر جورئهتم ههباويه و ئهگهر بمتوانيبا کارتيکت بۆ بکهم، منيش پيم دهگوتى ههرکارتيکم له دهست بن، دريغيت ليتناکهم.

دوروا، دهستی ژنهى گهنجى، کهبۆى دريژ کردبوو، ههر له ناو دهستی خۆيدا راگرتبوو و دهیگوشى، پر بهدل چهزى دهکرد ماچى بکات. سهرهنجام برپارى داو دهستی ژنهى گۆرینی له دهمى نزيك کردهوه و ماوهيهكى زۆر ماچيکرد. پاشان که ههستيکرد ئه نهوازشه دۆستانهيه زۆرى خاياندا، ناچاربوو دهسته چکۆله و ناسکهکهى بهربدات. دهستی ژنهى گهنج به نهرمى کهوته سهر رانهکانى و به راويژيکى جدى گوتى:

- ئهري، بهراستی تهنيا دهبم، لي ههولدهدم نهتره بهرنهدم.

جۆرچ نەیدەزانی چۆن تینی بگەیه نیت که زۆر خۆشحال دەبن، فرە بەختەوەر دەبیت ئەگەر ئامادەبیت شوو بەم بکاتەو. هەلبەتە لەم هەلۆیستەدا و لەم شوینەدا و لەهەنبەر ئەم جەنازەییەدا، نەیدەتوانی ئەم قسەییە دەگەل ئەودا بکات. وپرای ئەوەش وای وینا دەکرد، دەتوانی پرستەییەکی دوولۆنە، گونجاو و لەبار بدۆزیتەو، پرستەییەک که هەندیک بە توئیکل بی و پیاو بتوانی لە میانییەو، مەبەستی خۆی لە بەرانبەرەکی بگەیه نیت.

لئ ئەم جەستە بی جوولەییە که لە بەرانبەریان داو لە سەر جینگاکە که وتبوو و لەمپەری دەخستە نیتوانیانەو، بواری نەدەدا. لە لایەکەو، هەمووی چەند خولەکیک لەمەپیش هەستی دەکرد، بۆنیک ناخۆش لە ناو ژوورەکەدا پەنگاوتەو، بۆنیک ناخۆش که لەم سینە دارزاووە بەرز دەبوو، یەکەمین بۆنی مەرگ، که لە مردووییەکی بیتەواو، دەگەییە کەپووی ئەو کەسانە شەوئ بەدیارییەو دادەنیشن... بۆنیک که لە ئان و ساتدا، تابووتە که پردهکات.

دوروا، پرسى: - ئەرى ناکرى، پەنجەرە که کەمیک بکریتەو؟ هەست دەکەم هەوای ژوورە که زۆر ناخۆش بوو.

ژنەى گۆرىن بەرسفى داىەو: - بۇ نا، منىش هەستدە کەم بۆنىكى ناخۆش لە ژوورە کەدا پەنگاوتەو.

دوروا، بەرەولای پەنجەرە که رۆی و کردییەو. شیبایەکی تەر و فینک و بۆنخۆش وەژوورکەوت و شولەو گری مۆمەکانی، که بە دیار جەنازەکەو دەگران هیتایە

لهرزین و سه‌ما. مانگ وه‌کو شه‌وی پیتشوو، بئ درینگ ده‌یدا
له دیواری سپی ڤیلاکان و پرووی به‌رینی ده‌ریا. دوروا، که
به نه‌فوسی قول هه‌واکه‌ی هه‌لده‌مژی، له ناکاوا دلی پر بوو
له هیتی و ئومیدان، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌رزینی گپی مؤمه‌کان
به‌خته‌وه‌ری ئه‌ویان له په‌گ و ریشه‌وه‌ ده‌ره‌ینابوو‌بئ.

پرووی کرده ژنه‌ی گنج وگوتی: - وه‌ره، که‌میک هه‌وای
تازه هه‌لمژه. چ شه‌و و چ هه‌واپه‌کی دلگیره.
ژنه‌ی گنج به‌هیوری به‌ره‌و نک ئه‌وچوو، ئانیشکه‌کانی
نانه قه‌راخ په‌نجه‌ره‌که.

هه‌نگی دوروا، به‌ ئه‌سپایی و له بن لیوانه‌وه‌ گوتی:

- گویی بگره‌ بزانه چ ده‌لیم و باش گویی له قسه‌کانم
بگره، لیم مه‌گره که له‌م کاته‌دا ئه‌م قسانه به‌تو ده‌لیم، لیم
توو‌ره مه‌به. چونکه من دووسبه‌ی بۆ پاریس ده‌گه‌ریمه‌وه،
په‌نگه تا تو بۆ ئه‌وینده‌ر ده‌گه‌ریتته‌وه، کاتی ئه‌م قسانه
دره‌نگ بوو‌بئ. به‌خوت چاک ده‌زانی من که‌سیکی لات
وله‌ویژ و نه‌بووم و ده‌بئ چاوه‌پوانی ئاینده‌ بم تا په‌وشم
باشتر بئ، به‌لام ئیراده‌و ویستم هه‌یه، که‌میک ناوه‌زیشم
هه‌یه. وا هه‌سته‌ده‌که‌م ئه‌م ریگایه‌شم گرتوو‌ه‌ته‌به‌ر، ریگای
دروسته. هه‌موو که‌سینک ده‌زانی له‌ گه‌ل پیاوی کارامه و به
ئه‌زمووندا چۆن به‌رخورد ومامه‌له‌ ده‌کات، به‌لام که‌سی که
تازه ریگایه‌کی گرتبیتته‌به‌ر، پیاو نازانی سه‌ر له‌ کوپوه
ده‌ردینیت. چ باش، یان باش. به‌ هه‌رحال ئه‌گه‌ر بیرت مابئ،
پوژئی له‌ مالی ئیوه‌دا گوتم که‌ بالاترین حه‌ز و ئاره‌زووم
ئه‌مه‌یه که‌ ده‌گه‌ل ژنیکی وه‌کو تۆدا زه‌ماوه‌ند بکه‌م. وه‌لامم
مه‌دوه، با قسه‌که‌م ته‌واو بکه‌م. ئه‌م قسانه‌ی ده‌گه‌ل تۆدا

دهیکه داوا نییه، چونکه له م کاته و له م شوینه دا، هر داوایه کارنکی نابجایه. تهنیا مه بهستم نه مه به که تو ناگادار بکه م ده توانی به یه که وشه من به خته وهر بکه یت و، هروه ها ده توانی من بکه ی به دوستیکی راسته قینه و برا ناسا، یان به میردیکي به خته وهر، ئیدی به که یفی دلئ خوت، حه ز ده که م نه و هس بزائیت له هه ردوو حاله ته که دا، به دل و به گیان ده خزمه تتدا ده بم. داوات لیناکه م ئیستا به رسقم بده یته وه. حه زناکه م له مباره یه وه و له م شوینه دا، چ قسه یه کی دی بکه م. وه ختی له پاریس به کمان بینیه وه، ده توانی تیم بگه یت که چ بریاریکت داوه. تا نه وکاته هیچ قسه یه که له باره یه وه ناکه ین، باشه؟

به دریزی نه و ماوه یه ی نه و قسانه ی ده کرد، ته مه شای ژنه ی گورینی نه کردبوو، وه کو نه وه بوو هه موو نه و قسانه بو شه وه که بکات. ژنه ی گه نج به جوړی له به رده میا حایر مابوو وه کو نه وه ی گوئی له قسه کانی نه و نه یت. به نیگایه کی مه ند وگونگ، ده پروانییه نه و دیمه ن و تابلو گه وره کاله وه بووه ی به رده می که هه یفه شه وه که لینی ده دا وپوناکی ده کرده وه.

ماوه یه کی زور به هه مان ده قه وه، شانبه شانی به کدی، بیده نگ ونوقمی خه یالان مانه وه.

سه ره نجام ژنه ی گه نج گوئی:

- "که میک ساردی کرد. " نه وسا بولای ته خته خه وه که

گه پرایه وه و دورواش دوا ی که وت.

وه ختی دوروا له ته خته خه وه که نزیک بووه وه، هه ستیکرد جه نازه که به راستی خه ریکه بون ده کات. کورسییه که ی که میک له که ته که دوورخسته وه، چونکه

نەیدەتوانی ماوہیەکی زۆر بەرگەمی ئەم بۆنە بگریت. پاشان
گوتی: - سبەیی بەیانی پێویستە یەكسەر لە تابووت بنزیت.
ژنەیی گەنج وەلامی دایەوہ: - بەلێ، بەلێ، وایە. سبەیی
دەوروبەری سەعات هەشت تابووت سازەكە دێ.

ئیدی كە مەتر تەمەشای جەنازەكەیان دەكرد، خەریك بوو
دەگەل مردنەكەیی فورستیه دا پادەهاتن. بەرە بەرە ئەم
مردنەیان، كە تا سەعاتی لەوہ پێش نیگەرەن و نارەحەتی
دەكردن، لە لا ئاسایی دەبوو، هەرچەندە خۆشیان گێای
مردنی بوون.

لە قسان بوونەوہ. مات ویدەنگ، بەرێز و حورمەتەوہ،
بە دیار جەنازەكەوہ، بەیئەوہی بخەون، شەونخونیان
دەكرد. لێ دەوروبەری نیوہشەو، دوروا خەوی لێكەوت.
وہختایەك بیدار بووہوہ بینی خانم فورستیهش خەوی
لێكەوتوہ. كەمێك لە سەر كورسییەكە جولاً تا جێگاكەیی
خۆی تۆزێ خۆشتر بكات، پاشان دووبارە چاوانی نوقاندن
و بەدەم خوتە خوتەوہ، لە بن لیوانەوہ گوتی: " شەیتان بە
نەحەت بێ، ئینسان لە ناو جێگادا زۆر ئاسوودەترە! "

دەنگێك، لە ناكاوا لە خەوی راپەراند. پەرستارەكە
وہژووركەوت. بە تەواوی پۆژ بوو بووہوہ. ژنەیی گەنجیش
كە پوو بە پووئی ئەو لە سەر قەنەفەیهك پۆنیشتبوو،
بەھمان ئەندازە حایر و حەپەساو دەھاتە بەرچاو. رەنگی
كەمێك پەری بوو، لێ هەرچەندە شەوێكی نارەحەتی لەسەر
ئەم قەنەفەیه بەسەر بردبوو، بەلام هەر گەش و پاراو،
جوان و میرەبان بوو.

دوروا كە چاوی بە جەنازەكە كەوت راپلەكی و
ھاواریکرد: " ئا، ئا، پێشی! " پدینی لە زەرفی ئەم چەند

ساعاتدا، له روویا پوابوووه، وهکو ئهوه بوو له پووی کهسیکی زندوو پوابیتهوه. ههردووکیان له دیتنی ئەم حالهتی زندوو بوونه، به پوو و پوخساری کهسیکی مردوووه، ههراسان بوون، وهکو ئهوه بوو بویهریکی په پوجوئاسای ترسناک پووی دابی، یان که وتبته بهر هه پشه یه کی نا ئاسایی، زندوو بوونه وهی مردوو یه که وه، یان پوو به پووی یه کی که له وه مهسه له نا ئاسایی و ترسناکانه بووبنوه، که ئینسان شپرزه ده کهن و ئه قلی ده بن.

دوای هاتنی په رسته تاره که، ههردووکیان پویشتن تا وهکو تا ساعات یازده ئیسراحت بکهن. پاشان جه نازه کهی "شارل" یان له تابووته که نا، ئیدی ههستیان به ئاسوودهیی کرد. بۇ فراقین پوو به پووی یه کدی له دهوری میزیک پویشتن و، دهستیان به قسانی تهسه لابه خش و شاد کرد، نها که کاریان ده گهل مردوو که دا ته او بووبوو، دووباره ده گه پانه وه سهر ژیانی پوژانهی خو یان.

گه رمایه کی خو شی به هاری له په نجه ره کراوه که وه ده هاته ژووره وه و بون و به رامه ی ئه و گوله میخه کانه ی که له بهر په نجه ره که دا پوینترابوون، ده گهل خویدا دیتایه ژووره وه.

خانم فورستی، به دوروای گوت که پیاسه یه کی ناو حه وشه که بکهن، به دهوری چیمه نه بچوو که که دا که و تته پیاسه وراویچکه و به کامی دل هه وای فینکی ئاویته به بونی دار کاژ و کالیپتوس - یان هه لده مژی.

ژنه ی گهنج، له ناکاوا دهستی به قسان کرد، هه لبه ته بیته وهی سهری بولای ئه و وه ربگنیریت، واته هه مان کاری

کرد که دویشوو له ژووره که دا کردبووی. وشه کانی به کاوه خو و به دهنگی هیواش وپر وبقاره وه دهدرکاند:

- گوئ بگره دۆستی زۆر نازیز، من بیرى خۆم کردووته وه.. سه بارهت به و پيشنيازهى بۆ منت کرد، چه زناکه م بيه لم به بئ وه لام بۆ پاريس بگه پيئته وه. نه به به لئ وه لامت ددهمه وه ونه به نه خيز. چاوه توپ دهکين، بابزانين چ دهئ، زياتر وباشتر يه کدى دهناسين. توش به چاکى بير له م مه سه له يه بکه وه. راده ستى ويست و برپارى سه رقه سه رقه و په وته نى مه به. هه لبه ته که پيش به خاکسپاردنى ئەم شارله بيئته وايه، له مباره يه وه قسان له گه ل تودا ده که م، هۆيه که ي ئەمه يه که دواى ئەو قسانه ي که له گه ل مندا کردت، زۆر پئويسته که چاک بزانيه من کيم، تا ئە گه ر له حاله تيکا ئەو که سه نه بووى... که بتوانى من ده رک بکه ي و ته چه موولم بکه يت، تا زياتر خۆت به و خواست و بيرانه وه خه ريک نه که يت که بۆ منت ده ربيرين. چاک بزانيه که زه وجين و زه ماوه ند بۆمن و به لاي منه وه، قه يد و به ند نييه، به لکو جوړه شه را که تيکه. من دهمه وي نازاد يم، نازادى ته واو، سه بارهت به و کارانه ي ده يکه م. سه بارهت به په فتارم، کردارم، رۆيشتم، هاتنم. من سه بارهت به په فتارم نه چه سوودى و غيره قه بوول ده که م، نه چاوديرى که س و نه چه له حانى و چه ندوچوون قه بوول ده که م. هه لبه ته به لئ دده م به هيچ جوړى ئابرووى ئەو پياوه ناخه مه خه ته ره وه که زه ماوه ندى ده گه ل ده که م وه رگيز نايکه م به قه شمه ر وگه پجارى خه لکى. به لام ئەو پياوه ش ده بئ له لاي خۆيه وه به لئ بدات، به چاوى يه ک هاوتا، يه ک

شهریکه وه ته مه شام بکات، نهک به چاوی که سیکي ژیردهست و نهک به چاوی هاوسه ریکی ملکهچ و گویرایه ل. من ئەمه چاک دهزانم که هزرینی من وهکو خه لکانی دی نییه، به لام من به هیچ کلۆجی ئاماده نیم، دهستبهرداری بم یان بیگورم. ده بی ئه وهش بیژم: هیچ وه لامیکی من مه ده وه، نه فایده ی هیه و نه وه ختیته تی. هه رکاتی یه کدیمان بینیه وه، ده کړی گه نگه شه یه کی دیکه له مباره وه بکه ین. نها برۆ پیاسه یه ک بکه. منیش ده گه پیمه وه بۆلای ئه و، شه وئ یه کدی ده بینیه وه.

دوروا، ماوه یه کی زۆر دهستی ئه و ی ماچکرد و پاشان بیته وه ی تاقه یه ک قسه بکات، رۆی.

شه وئ ته نیا له کاتی شینو خوارنا یه کدیان بینی، پاشان چونکه هه ردووکیان شه کهت و ماندوو بوون، هه ریه که، چوو بۆ ژووری خۆی تا بنوون.

جه نازه که ی شارل فورستیه، بۆ سبه ی بیته یچ جوړه پئ وړه سمیک له گوړستانی (کن) به خاک سپێردرا. جوړج دوروا، بریاریدا سه عات یه ک و نیوی دوانیوه پۆ، به قیتاری له زگین بۆ پاریس بزفړیته وه.

خانم فورستیه، له گه لیا بۆ ویستگه ی قیتار پۆی و به دم چاوه پوانی هاتنی قیتاره که وه، به ئاسووده یی، له ویستگه که دا و به دم پیاسه وه، باسی زۆر مه سه له ین ئاساییان کرد.

قیتاره که گه یه ویستگه که، ته نیا پینچ فارگونی پنه بوو، به راستی زۆر له زگین بوو. دوروا، خۆی به فارگونیکا کرد، جینگای خۆی گرت و ئه وسا دابه زی تا که میکی دی قسه

دهگهل ژنه گهنجه که دا بکات. چونکه له و هه لده بپرا، له ناکاوا
دوو چاری خه م و په ژاره یه کی تووند بوو، ده تگوت بو
هه میسه له و داده بپیت.

ماموری قیتاره که هاواریکرد: " نه فهرین مارس، لیون و
پاریس، سوار بن."

دوروا، سوار بوو، لی له په نجه ره ی قارگونه که وه
سه ری دهره ینا تا دووباره چهند قسه یه کی دی دهگهل ژنه ی
که نجدا بکات. مه کینه ی قیتاره که شووتیکی لیدا و پیره قیتار
به نه رمی که وته پئی.

جورج، هیشتا هر سه ری له په نجه ره ی قارگونه که وه
دهره ینا بوو و ته مه شای خانم فورستییه دی دهکرد، که به نیگا
ئوی به پرنده کرد. له وکاته دا که ژنه ی گهنج خه ریک بوو له
چاوی ون ده بوو، هه ردوو دهستی بو زاری برد و ماچیکی
هه وایی بو فریکرد.

ژنه ی گهنجیش، به دوو دلی، به پاریزه وه و به دزییه وه،
ماچه که ی بو سه نده وه.

به‌ئشی دووهم

(۱)

جۆرج دوروا، ژيانی ئاسایی و رۆژانه‌ی خۆی ده‌ست
پیکردبووه‌وه. له ئاپارتمانێکی بچووکێ قاتی خواره‌وه دا، له
شه‌قامی کونستانتینوپلدا، ژيانێکی ماقوولی به‌سه‌ر ده‌برد،
وه‌کو پیاویک که خۆی بۆ ژيانێکی تازه ئاماده‌ بکات.
ته‌نانه‌ت په‌یوه‌ندی ده‌گه‌ل خانم دوماریلدا، شیوه‌یه‌کی ژن و
مێردانه‌ی له‌خۆ گرتبوو، ده‌تگوت ده‌یویست، خۆی بۆ ژيانی
ژن و مێردایه‌تی ئاینده‌ را‌دینیت.

گراوێ و ماشقه‌که‌ی که زۆر جار سه‌ری له ئارامی و
رێک و پێکی په‌یوه‌ندیه‌کانی خۆیان ده‌سو‌رما، به‌ده‌م
زه‌رده‌خه‌نه‌وه ده‌یگوت: " تو له مێرده‌که‌شم گوێراپه‌ل تر
بووی."

خانم فورستیه هه‌شتا بۆ پاريس نه‌گه‌راپووه‌وه. هه‌ر له
کن مابووه‌وه. نامه‌یه‌کی ئه‌وی پێگه‌یی که ده‌یگوت له نیه‌وی
نيساندا ده‌گه‌رێته‌وه، بیته‌وه‌ی هه‌چ ئاماژه‌یه‌کی بۆ
خاترخوازیه‌ راستگۆيانه‌که‌یانی کردبیت. دوروا، چاوه‌ر‌وان
بوو. ئیستا سوور بوو له سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر خانم
فورستیه، هه‌ردوو دلییه‌ک نیشانبدات، ئه‌وا، به‌ مه‌به‌ستی
خواستی، په‌نا وه‌به‌ر هه‌ر رێگه‌یه‌ک به‌ریت. به‌لام متمان‌ه‌ی
ته‌واوی به‌خۆی هه‌بوو، که هه‌یزیکێ په‌نامه‌کی و
ئه‌فسوونیکێ ئه‌وتوی تیا به‌ که هه‌رژنیک را‌ده‌کێشیت و ژن
نییه‌ بتوانی خۆی له به‌ری بگریت.

نامه‌یه‌کی کورت، ئاگاداری کرده‌وه که کاتی گرینگ و
بنجبری چاره‌نووسی به‌و زوانه دیته‌دی. 'من له پاريسم،
وه‌ره دیده‌نیم.'

'مادلین فورستیه'

هیچ شتیکی دی تیا نه‌نووسرابوو. نامه‌که‌ی به پۆسته‌ی
سه‌عات نۆی به‌یانی، گه‌ییه ده‌ست. هه‌ر ئه‌و. پۆژه سه‌عات
سێی دوانیوه‌پۆ، چوو بۆ دیدنه‌ی ژنه‌ی گه‌نج. مادلین، به
بزه‌یه‌کی دلنه‌واز و به‌ میهره‌بانیه‌یه‌وه ته‌وقه‌ی ده‌گه‌لدا کرد. بۆ
چه‌ند ساتیک چاویان له‌ دورچاوی یه‌کدی بری.

ئه‌وسا مادلین له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - به‌راستی لوتفیک
زۆرت کرد که له‌و ته‌نگانه‌و هه‌لومه‌رجه‌ دژواره‌دا بۆ
ئه‌وینده‌ر هاتی و له‌ گه‌لما مایته‌وه.

جۆرج به‌رسفی دایه‌وه: - هه‌ر کاریکی دیکه‌شت لیداوا
بکرده‌مایه، بۆم ده‌کردیت.

چوون دانیشتن، مادلین له‌ خه‌به‌ر وباسی پاريس و،
حالی خانه‌واده‌ی فالتر و هه‌موو هاوکارانی پۆژنامه‌که‌ی
پرسی. هه‌میشه‌ بیرى له‌ لای پۆژنامه‌که‌ بوو.

- بیرى حال وه‌وای پۆژنامه‌که‌ ده‌که‌م. من به
هه‌موو بوونمه‌وه‌ بووبووم به‌ پۆژنامه‌وان. ئه‌م کاره‌م زۆر
خۆشه‌هوی.

ئه‌وسا بیده‌نگ بووم. جۆرج وای بۆچوو له‌ بزه‌که‌ی
ئه‌وا، له‌ راویژی ده‌نگیا و، ته‌نانه‌ت له‌ قسه‌کانیشیا، جۆره
ده‌عه‌وتیک په‌نه‌انه، هه‌رچه‌نده‌ به‌لێنی به‌خۆی دابوو، په‌له
نه‌کات، به‌لام هه‌ربه‌خۆی نه‌وه‌ستا و به‌ده‌مه‌لاکتیوه‌ گوتی: -

ئى... بۇ... بۇچى ناگە پىتتە وە سەر ئەم كارە... ئەم پىشە يە...
ئەمجارە يان... بە ناو ونا سنامەى دورواوہ؟

مادلىن، لە ناکاوا دەستى خستە سەر بازووى ئەو
و بەجدى و لەبن لىوانە وە گوتى:- واچاکە جارى باسى ئەم
بابەتە نەكەين.

لى جۇرچ ھەستىکرد، پىشنىيازەكەى قەبوول کردوہ، لە
ھەنبەرىا چۆكى دادا، بەكول و بەدل دەستى ماچکرد و
بەدەمە لالکىتوہ گوتى:- مەمنونم، مەمنونم، تەحا كە خوشم
دەوئى.

مادلىن، لە جىنى خۆى ھەستا، جۇرچش ھەستا، سەبرى
کرد رەنگ بەروویە وە نەماوہ. ھەنگى بۆى بە دياركەوت كە
چووەتە دللى ئەو وەوہ رەنگە لە مېژىش بى بۆى لىدرا بى،
چونكە بەرانبەر بە يەك وەستابوون، جۇرچ لە ئامىزى گرت،
ئەوسا ھەنىەى رامووسى، رامووسانىكى مەحەبەتامىز
وسەلارائە.

وہختايەك مادلىن، بە سەر سىنگى ئەودا داخزى و
خۆى لە ھەمىزى دەرھىتا، بەراوئىزىكى جدى گوتى:

- گوئىگرە، دۆستى نازىز، من ھىشتا ھىچ بېرىارىكم
نەداوہ. بەلام وئىراى ئەمەش، ئەگەرى ئەوہ ھەيە وەلامەكەم
ئەرى بى. بەلام دەبى بەلئىنم بەدەيتى كە ئەم بابەتەت لە دەم
دەرنەچىت تا ئەو كاتەى خۆم ئىزنت دەدەم.

لە كانگای دلەوہ سوئىندى بۇ خوارد و بەدلئىكى شاد و
پر لە ئومىدەوہ، لە مالەكەى ئەو وەدەرکەوت.

لە دىدارەكانى دواترىا، پارىزىكى زورى دەکرد، داواى
ئەوہى لىنەکرد، كە بە راشكاوى پەزامەندى خۆى
دەربېرئەت، چونكە مادلىن بەجۇرئ باسى ئايندەى دەکرد

وده یگوت: " پاشان " هه ندى بهرنامه و نه خشه ی ئه وتوى ده خسته پوو که په یوه ندى به ژيانى ههردووکیانه وه هه بوو، نه خشه و بهرنامه گه لیک، که هه میسه باشتر و ناسکتر بوو، له وهلامى بنجېر و قه بوول کردنى فرمى.

دوروا، له وه به دواوه، زیاتر وجدیتر کارى ده کرد، خوى له زیاده مه سره ف و ده ستبلوى بیهوده ده پاراست و، هه ولیده دا پاره و پولیک پاشه که وت بکات تا له کاتى زه ماوه نده که دا زور نهدار و لات وله ویر نه بیت. ریک به پنجه وانه ی جارانه وه که زور ده ستباد بوو، هه نووکه چرووک و ئالچاخ بوو بوو.

هاوین بوورى، پاییزیش تته پرى، بیته وه ی چ که سیک به به ینیان بزانی، چونکه زور کهم یه کترینان ده یینی و ئه و بیینهش له ناو خه لکی و له کور و میوانی و ئاهه نگاندا بوو. شه ویک مادلین، که به گومانه وه ته مه شای چاوانی ئه وى ده کرد، گوتى:

- هیتشتا ده رباره ی نه خشه و رینگاکانى ئاینده مان هیچت به خانم دوماریل نه گوتووه؟

- نا، دوستى نازیز، چونکه به لئیم به تو دابوو، تاقه یه ک وشه م له م باره یه وه به که س نه گوتووه.

- زورچاکه، ئیدی وهختى ئه وه هاتووه پنی بلینیت. منیش به فالتر و هاوسه ره که ی ده لئیم. ئه م هه فته یه ده بیپینینه وه، نا؟

جورج سوور بووه وه: - به لئى، له سبه یه وه.

مادلین، به هیورى چاوى برییه خالیکی دیکه. ده تگوت ده یویست وا بنوینى که هه ستى به په شوکانه که ی ئه و نه کردووه، ئه وسا دریزه ی به قسه که ی دا: - ئه گهر رازى

بیت، له هه وهلی هه یفی مایسدا زه ماوه ند ده که یین. ئەمه زۆر گونجاوتره.

- به دلی تو، هه رچییه ک بلنیت پازیم.
- پوژی ده یه می مانگی پینج که ده کاته شه ممه، پوژی دلخوازی منه، چونکه سال پوژی له دایکبوونمه.
- باشه، ده ی هه یفی پینج باشه.
- باوک و دایکت له نزیکه روئان ده ژین، وانا؟ هه لبه ته وهکو له خۆتم بیستوهه.
- به لئ، له نزیکه روئان، له کانتیلون.
- له وئ چ ده که ن؟
- له وینده ر... ورده کاسی ده که ن.
- ئاه، زۆر چه زده که م ناسیاویان له گه ل په یدا بکه م. دوروا، که میک په شوکا: - به لام... مه سه له که ئەمه یه... پاشان وهکو پیاویکی به وره، قریری خۆی دا و له سه ری پوئی:

- دۆستی ئازیز، ئەوان دێهاتین، مه یخانه یه کیان هه یه وه موو هه ولنکی خۆیان داوه تا بتوانم درێژه به خویندن بدهم. من به هه بوونی ئەم داک و بابه شه رمه زارنیم، لئ... ساویلکه ییان... ته بیعه ته دێهاتیه که یان، له وه یه به دلی تو نه بیت.

ژنه ی گه نچ ناو به ناو بزه یه کی دلگیری ده کرد، مه چه به تیکی راستگۆیانه ده نیشه سه ر پوخساری.

- نا، بیگومان خۆشم ده وین، به دلّم دهبین. ده چینه ده یده نییان. من ئەمه م ده وئ. دوا یی له مباره یه وه قسه ت له گه لدا ده که م. منیش له بئه ماله یه کی نه دارو ده ستکورتم... لئ من داک و بابم نه ماون. له م دنیا گه وره یه دا هه یج که سیکم

نییه. دەستی بەرەو نک وی درێژ کرد و لە سەری پۆیی:
جگە لە تۆ.

جۆرج، هەستیکرد هیچ ژنیک تا نە نەیتوانیوه بەمجۆرە
ختووکهی سۆزی بدات، تەژی قیانی بکات و دلەبندی خۆی
بکات.

ژنە گەنج گوتی:-- شتیکم بەبیرا هات، هەرچەندە
پوونکردنەوهی زۆر زەحمەتە.

جۆرج پرسى:-- ئەو شتە چیه؟

- نازیزەکهەم، منیش وهکو هەر ژنیکی دی... خالین
لاواز و نەرتنی خۆم هەیه، حەزم لە پۆلەتپەرەری و ناو
وناوبانگی گەرە هەیه. هەمیشە حەزمکردوو ناسناویکی
ئەشرفیانەم هەبیت، ئایا تۆ بەبۆنەى زەماوەندەکهمانەوه،
ناتوانی ناو و شۆرەتیکی ئەشرفیانە بۆ خۆت تەرتیب
بکەیت؟

ژنە گەنج، که ئەو قسەیهی کرد سووری سوور
بووهوه، دەتگوت قسەیهکی دوور لە نەزاکەتی کردبوو.

دوروا، ساویلکانە وهلامی دایهوه:-- منیش زۆر کەرەت
بیرم لەم بابەتە کردوووتەوه، بەلام هەرچی سەردینم و
سەردەبەم، ئاسان نایەتە بەرچاوم.

- بۆچی ئاسان نییه؟

جۆرج دەستی بەپینکەنین کرد:-- دەترسم بێم بە گەپچار.
ژنە گەنج شانەکانی هەلتهکاندن وگوتی:-- وانیه، ئاخ
لەبەرچی. هەمووان ئەم کارە دەکەن وکەسیش گالتهیان
پیناکات. تۆتەنیا ئەوهندەت لە سەرە که ناوهکەت بکەى بە
دوو بەشەوه: " دو روا، زۆریش گونجاوه. " (دو. روا:

هه‌لبه‌ته جاران و ئیستاش وشه‌ی: دو له پیش ناوانه‌وه
نیشانه‌ی ئه‌شرافیه‌ته. (

جۆرج، بۆ ئه‌وه‌ی وابنوینی ئاگاداری ئه‌م شتانه هه‌یه،
یه‌کسه‌ر به‌رسفی دایه‌وه:

- نا، واهی باش نییه. ئه‌مه کارێکی زۆر ساویلکانه و
ته‌قلیدی و باوه. بیرم له‌وه کردووه‌ته‌وه سه‌ره‌تا له
نووسینه‌کاندا، ناوی زاگه‌که‌م وه‌کو ناوی خوازاو
به‌کاربه‌رم، پاشان بیخه‌مه سه‌ر ناوه‌که‌ی خۆم و، دواتر
به‌گوێره‌ی پیشنیازه‌که‌ی تو بیکه‌م به‌ دوو به‌شه‌وه.

مادلین پرسى: - ناوی زاگه‌که‌ت کانتلویه؟

- به‌ئێ

مادلین، سووکه هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد:

- نا، من چه‌زم له‌ پاشگران نییه. با بزانی ناکرێ ئه‌م
ناوی کانتلویه که‌میک ده‌سکاری بکه‌ین؟

قه‌له‌میکى له سه‌ر میزه‌که هه‌لگرت وده‌ستی به‌ نووسینی
ناوان وه‌له‌سه‌نگاندنیان کرد. له‌ ناکاوا به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: -
ته‌مه‌شا، بزانه ئه‌م ناوه‌ چۆنه.

کاغه‌زه‌که‌ی له‌ به‌رده‌م جۆرج دا راگرت. له‌ سه‌ری
نووسی بوو: خانم دو روا دو کانتل.

جۆرج که‌میک ده‌بیره‌وه چوو و پاشان به‌ راویژێکی
جدی گوتی: - به‌ئێ، زۆر باشه.

مادلین زۆر خۆشحال بوو، به‌رده‌وام دووباره‌ی
ده‌کرده‌وه:

- دو روا دو کانتل، دو روا دو کانتل، خانم دو روا
دو کانتل، عاله‌ عال.

ئەوسا بە قەلەفەتیکى ئاسوودەوہ دريژەى دائى:- دەبىنى چەند بە ئاسانى دەکەويتە سەر زارى خەلکى. بەلام دەبى زوو فریا بکەوى، دەنا زۆر درەنگ دەبى. تو لە سبەيەوہ وتارەکانت بەناوى: د. دوکانتل ەوہ بلاوبکەوہ و کورته ەهوالەکانت بە ناوى دوروا وە بلاو بەکەوہ. ئەم ناوانە ەمموو پوژىک لە پوژنامەکەدا بلاو دەبنەوہ و کەسبىش سەرى لەوہ ناسورمى کە تو وتارەکانت بە ناوى خوازراوہوہ بلاودەکەیتەوہ.

لە کاتى زەماوہندەکەماندا، دەتوانىن کەمىک دەسکارى ئەم ناوہ بکەين و تو بە ئاشنا و بناژوکانت بلىتى لە پرووى خاکە سارى و لەبەر پىگەکەت، چاوت لەوہ پۆشيوہ کە وشەى دو بخەیتە پيش ناوہکەتەوہ، يان ەەر ەيچ نەلىتى. ناوى بچووکى بابت چىيە؟
- ئەلکسندر.

مادلين، دوو سى جار لە بەر خۆيەوہو بە ئەسپايى ئەو ناوہى گوتەوہ: "ئالکسندر، ئالکسندر" لە ەمان کاتدا گوئى لە دەنگدانەوہى فونەتیکەکەى دەگرت، ئەوسا لە سەر کاغەزىکى سبى نووسى:

"ئاغا و خانم ئەلکسندر دو روا دوکانتل بە شانازىيەوہ ەهوالى زەماوہندى ئاغاي جورج دو روا کانئلى کورپان لەگەل خانم مادلين فورستىەدا، بەخزمەتتان رادەگەيەنن."
کەمىک لە دوورەوہ تەمەشاي نووسراوہکەى خۆى کرد و بە خۆشحالىيەوہ گوتى:

- ئىنسان، ئەگەر يەک توز زيرەکى بەکاربەرى، دەتوانى ەەرچىيەکى دەوى، بەخەلکى قەبوول بکات.

جوړج وهختن گه ییبه سه رجاده که، بریاری دا، له ئیستا به دواوه، ناوی دو روا، یان دوروا دوکانتل له خوئی بنیت، ئه نجام وای هاته زهین که بایه خ و سهنگ و ئیحتوباریکی تازهی پهیدا کردووه. به کهش و فشیکی زیاتره وه پئی ده کرد، سه ری بهرز دهگرت، فرناختر ومه غروورانتر سمیلی باده دا، پیک وهکو پیکردن و پهفتاری که سیکي پهسن و ئه سلزاده. هه ستیده کرد، چه زده کات به و په پری خوشحالییوه به هر ریټواریک بلیت: من ناوم دو روا دو کانتله.

لئ هرکه گه یشته وه ماله کهی خوئی، خه یالی خانم دو ماریل نیگه رانی کرد، په کسهر نامه یه کی بؤ نووسی و قهراری دیداریکی بؤ سبه یین دانا و به خوئی گوت: کاریکی قورسه، قهرقه شه و دهرده سه ریکی گه وره م له گه لیا ده بیت. پاشان هر به بی موبالاتی و خه مساردیه سروشتیه کهی خوئی که ده بووه مایه ی ئه وهی مه سه له ناخوشه کانی ژیان پشتگویی بخت، ئه م بابه ته ی له زهینی خوئی تاراند ودهستی به نووسینی و تاریکی ئینشایی کرد دهرباره ی پهوشی باج و خه راجی تازه بؤ هاوسهنگ کردنی بودجه ی ولات.

له م و تاره دا پئیشنیزی کردووه بؤ وشه ی دو له پیش ناوانی ئه شرافیه وه سالانه سه د فرانک له خاوه نه کهی بسه نریت و بؤ ناو وعینوانانی دی، له بارونه وه تا پرنس، سالانه له پینچ سه د فرانکه وه تا هزار فرانک له خاوه نه کانیان وهر بگیریټ. و له کو تاییدا ئیمزا و ناوی د. دو کانتلی له سه ر دانا.

سبه ی به یانی بروسکه یه کی له ماشقه که یه وه پینگه یی که تیایدا نووسرابوو، سه عات یه ک دیته دیده نی. به که میک نیگه رانییوه چاوه پروانی هاتنی کرد، سوور بوو له سه ر

ئەوھى كۆتايى بە مەسەلەكە بېنىت، لە ھەوھەلەوھ ھەموو شتىكى پىن بلىت وداى ئەوھى ھەوھەلەن ھەلچوون و نارەزايەتتەكان دامركانەوھ، ئاقلانە گەنگەشەى بكات و تىي بگەيەنى كە ناكرى ھەموو تەمەنى بە سەلتى بەرىتە سەر و چونكە خانم دوماريل پىداگريپەوھ دەيوست دريژە بەم شىوازە ژيانە بدات، ئاسايپە ئەوئش بىر لەوھ بكاتەوھ كە ھاوسەرىكى فەرمى و ياسايى ھەبىت.

ويژاى ئەمەش كەمىك خەمبار بوو. لە گوئى لە زەنگى دەرگا بوو، دلى كەوتە پەلەپەل.

خانم دوماريل، خۆى ھاوئشە باوھشى ئەوھوھو گوئى:
" سلاو، بىل ئامى."

پاشا ھەستىكرد، بەرخورد و مامەلەى ئەو ساردە، سەرى ھەلپرى و پرسى:- چىپە، حالت باش نىپە؟

- دانىشە، پئويستە بە جدى قسەبگەين.
ژنەى گەنج بە بىئەوھى كلاوھكەى دابكەنىت دانىشت، تەنيا تۆرى پىتس كلاوھكەى تا سەروو ھەنيەى ھەلدايەوھ و چاوەرۋانى كرد.

جۆرج چاوى بېرى بووھ ئەرزەكە، لە زەينى خۆيدا پىنشەكى بۆ قسەكانى ئامادە دەكرد. ئەوسا بە دەنگىكى خاو وپچرپچر گوئى:- دوستى ئازىزم، من زۆر نارەھەت و نىگەرەنم، كە دەبى ئەم راستىتە پىن بلىم. باوھر بگە زۆرم خۆش دەوئى، لە كانگاي دلەوھ خۆشم دەوئى، من ئەوھەندەى لەخەمى زىزبوونى تۆدام، لە خەمى ئەو ھەوالەدا نىم كە دەمەوئى پىتى بلىم.

خانم دوماريل، پەنگى زەرد ھەلگەرا، ھەستىكرد خەرىكە دەلەرزى، بە دەمەلالكىتوھ گوئى:- چى بووھ؟ خىرا بىلى.

دوروا، به ډاویژیکي غه مگین، به لام ږژد، به قه لافه تیکي
به ږواله ت ماندووه وه که عاده تن خه لکانی که خه به ری
ناخویشیان پینه له خوینی دینن، گوتی: "مه سه له که نه مه یه
که دهمه وی ژن بینم."

خانم دوماریل وه کو ژنی که خه ریک بن ببوریته وه،
ناهیکي هه لکیشا، ناهیکي ږږ نازار، که له ناخی ناخه وه
هه لده قولیت. بیته وهی هیچ قسه یه ک بکات، هه ناسه ی
به ږاده یه ک ته نگ بوو که هه ستیکرد خه ریکه ده خنکی.

جوړج که بینی نه وه هیچ قسه یه ک ناکات، له سه ری

ږوی:

- مه گهر هر خوا بزانی پیش نه وهی نه م ږپاره
بدهم، چه ند خه فته م خواردووه. به لام من نه مال وحالیکم
هه یه و نه پله وپایه یه کی کومه لایه تی، له پاریس دا بیکه س و
ته نیا بال، پتویستم به که سیکه پالی پتوه بدهم، یانی
شیره تکار و ته گبیرکه رم بن، پتویستم به پشتیوانیکه، که
سه بوریم پنی بیت. له شه ریک و هاوبه شیک ده گه ږام و
ناخری دوزیمه وه.

بینده نگ بوو، چاوه ږوانی نه وه بوو ژنه ی تاین قسه یه ک
بکات، تووږه بییه ک، کاردانه وه یه ک بنوینیت، هه راو
هه نگامه یه ک بنیته وه، جنیویک بدات.

لن کلوتیلد، دهستی نابووه سه ر دلی، له تو وایه
دهیه وی ږینگه له ده رچوونی بگریت و به رده وام هانکه هانکی
ده کرد، نه نجام سینگی به رده وام به رز ونزم ده بووه وه و
سه ری ده له قی.

جوړج، دهسته که ی دیکه ی که له سه ر ده سکی
کورسییه که داینا بوو، گرت. لن کلوتیلد به تووندی دهستی له

دەستى ئەو پاپسكاند، پاشان وەكو ئەوھى دووچارى
سەرگەردانى ومەنگى بووبىن، لەبن لىوانەوھە گوتى: - ئاھ...
خوآگيان..

جۆرچ، لە بەردەميا چۆكى دادا، بىئەوھى زاتى ئەوھ
بكات دەستى تىوھ بەدات. لە كاتىكدا زياتر لەم بىئەنگىھى ئەو
نارەھەت و نىگەران بوو، تا لە ھات وھاوار و ھەرا و
ھەنگامەى، لەبن لىوانەوھە گوتى:

- كلو، كلوى دەلال، ھەلۆىستى من پەچاوپكە. بزانە
لە چ پەوشىنكدام، ئاھ، چەندم ھەزدەكرد بتوانم لە گەل تۇدا
زەماوھند بكم. بەلام تۆ مىردت ھەيە. من چ بكم؟ كەمىك
بىربكەوھە گيانەكەم، بىرىك لە منىش بكەرەوھ! ئاخىر خۆ دەبى
منىش لەم كۆمەلگەيەدا جىگە ورىگەيەك بۆخۆم پەيدا بكم
و تا مال و حال و ژيان و گوزەرانىكم نەبىن، چۆن بەم
ئاواتە دەگەم؟ باوھر بكم!... ھەندىجار دەگەبىمە پەوشىك
ھەز دەكەم مىردەكەت بكوژم...

بە دەنگىكى نەرم، گىراو و فرىبۆك قسەى دەكرد،
دەنگىك كە وەكو نەواى موسىقا لە گوتىدا دەنگى دەدايەوھ.
بىنى دوو دلۆپە روندك لە چاوانى ماشقەكەى قەتەيس
مان و پاشان بە گۆناكانيا غل بوونەوھو، لە ھەمان كاتدا
دوو دلۆپە ئەشكى دى بە پىلۆھەكانىيەوھ ئاويژان بوون.
لە بن لىوانەوھە گوتى:

- ئاخ، مەگرى كلو، مەگرى دەلالى، تكا دەكەم مەگرى.
خەرىكە دلەم دەكەى بەبرىان.

ھەنگى كلوتىلد، ھەولىدا، ھەولىكى زۆر، بۆ ئەوھى خۆى
مەغرور و بىتياك بنوئىننى و بەدەنگىكى لەرزۆكى ژنىك كە لە

ئان وساتا بوو، له ھۆپژنی گریان بدات، پرسى: - ئو ژنه كټيه؟

جۆرچ، ھەلۆستەيەكى كرد، بەلام كە زانى چارى نىيە، دەبى وەلامى بداتەوہ گوتى: - مادلىن فورستىيە.

سەرپاى خانم دو ماريل كەوتە لەرزىن، ئەوسا مات وبيدەنگ ھىندە بە قوولى لە فكران پاچوو كە لە تووايە بىرى چووہتەوہ كە دوروا لە بەردەميا كەوتووہتە سەر چۆك.

ھەميشە دوو دلۆپە پوندكى زەلال لە چاوانىوہ سەرھاتاكټيان بوو، ئەو دووہ بەردەبوونەوہ دووى دى شويټيان دەگرتنەوہ. ھەستايە سەرپټيان. دوروا پټى وابوو كە بە نيازە بيھيچ قسەيەك، بيھيچ گلەبيەك، بيھيچ بوردنټك لەوئ وەدەرېكەوئ، بە ھەموو بوونى خۆيەوہ ھەستى بەئازار و بە بچووكى كرد. بۆ ئەوہى نەيەلټت بپوات، ھەروو لاقى لە ئاميز گرت ولە سەررووى جلەكانەوہ ھەستى كرد ماسولكەكانى ژنەى گەنج تورت و گرژ بوونەوہو نامادەى مقاوہمەت بوون.

بەدەم لافەوہ گوتى: تكا دەكەم ئاوا مەرۆ.

ھەنگى كلوتيلد، چاوانى بپيە خوارەوہ، لە سەرپټرا ئەوى بەنيگا دايبټت، بەنيگاي ئەم چاوہ فرميسكاوى، ناھوميدانەوہ، زۆر جوان بوو، ئەوسا بە پچرپچرى گوتى:

- ھيچ قسەيەك نىيە... ھيچم پى نىيە بە توى بلټم و... نەھيچ كارىكەم بەكارى تووہ ھەيە... تو... تو ھەقى خۆتە... تو... كەسى دلخوازى خۆت، بەباشى ھەلبزاردووہ...

ئەوسا بە توندی لاقەکانی لە نێوان دەستەکانی ئەو دەرھینا ولە دەرگاکی وەدەرکەوت، بە بیئەوہی دوروا فریای بکەوئ پئی لیتگریت و بتوانی گلی بداتەوہ.

کە ھەرخۆی بەتەنیا مایەوہ، لە جینی خۆی ھەستا، گێژو ویژ بووبوو. دەتگوت جەزەرەبەیەکی تووند بەرسەری کەوتبوو. ئەوسا بریاری خۆی داو بەخۆی گوت: " ئی ئیدی، دەبی ئەم کارە کۆتایی بیت... دوور لە ھەر سەرەشەییەک. ئاوام پینخۆشترە. " نھا کە ھەستی دەکرد لە ژیر باریکی قورس دەرپاز بوو، ئاسوودە، پزگار و ئازاد بە جۆرە سەرمەستیەکی زادەیی سەرکەوتن و تواناوە، مستی بە دیوارەکەدا دەکیشا، دەتگوت چارەنوس تاقیدەکاتەوہ.

وہختایەک مادلین لینی پرسی: " بە خانم دوماریلت گوت؟ " جۆرج بە ئەرخایەنی بەرسفی دایەوہ: بەلێ، ھەلبەتە...

ژنەیی گەنج بە نیگای زولال، زەینی ئەوی دەپشکنی.

- باشە لەم بابەتە نیگەرەن نەبوو؟
- ھەلبەتە نا، بە ھیچ کلۆجی، بەپینچەوانەوہ بەلایەوہ کاریکی ئاسایی و زۆریش بەجیبوو.

ھەوآلەکە بەخیرایی بە ھەموو لایەکدا بلأوبووہوہ. ھەندیکەس سەریان سوورما، ھەندیکی دی دەیانگوت پینشینی ئەو ھالەیان دەکرد، گروپیکی دیکەش، تەنیا بزەییەکیان دەکردو وایان دەنواند ئەم مەسەلەییەیان بەلاوہ ئاساییە.

جۆرج، نھا ھەوآلەکانی بە ناوی د. دو کانتلەوہ بلأودەکردەوہ، کورتە ھەوآلەکانی بە ناوی دوروا و وتارە سیاسیەکانی کە تازە دەستی بە نووسینیان کردبوو بە ناوی دو روا بلأودەکردەوہو زۆرەیی کاتی دەگەل

دهزگیرانه که پیدا به سهردهبرد. ژنه‌ی گهنج به میهر و مه‌حه‌به‌تیکی دۆستانه، که له هه‌مان حالدا، چه‌زیتی واقعی به‌لام په‌نامه‌کی و هه‌وه‌سیکی په‌نهانی وه‌کو خالی لاوازی تیکه‌ل بوو، ده‌گه‌ل ئه‌ودا په‌فتاری ده‌کرد، بریاری دابوو که زه‌ماوه‌نده‌که‌یان زۆر تاییه‌تی بی و ته‌نیا به‌ حوزوری شایه‌ده‌کان ئه‌نجام بدریت و به‌نامه‌یان ئه‌مه‌بوو که هه‌مان شه‌و به‌ره‌و روئان برۆن. به‌یانی پۆژی دواتر ده‌چنه‌ دیدنه‌ی باب و دا‌که‌ پیره‌که‌ی ئه‌و و چه‌ند پۆژیک له‌ جه‌م وان ده‌قه‌تینن.

دوروا، هه‌ولیدابوو ئه‌و له‌و بیره‌ ژێوان بکاته‌وه، به‌لام که‌ بۆی نه‌چوو بووه‌ سهر، ناچار ملی بۆ داواکه‌ی ئه‌و دابوو. پۆژی ده‌یه‌می هه‌یفی پینج، ژن ومیردی تازه‌ که‌ گرتیه‌ستی مه‌زه‌بیان له‌ کلێسادا به‌ پتویست نه‌زانی بوو، چونکه‌ هیچ که‌سیکیان ده‌عوته‌ نه‌کردبوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ریکی خیرای شاره‌وانیان دابوو وگرتیه‌ستی فه‌رمیان کردبوو، جانتا‌کانیان کۆکردبووه‌وه‌و بۆ مال گه‌رابوونه‌وه‌، پاشان له‌ ویستگه‌ی قیتاری سن لازار سواری قیتاری سه‌عات شه‌شی دوا‌ی نیوه‌پۆ بوون و نورماندی خۆت بگه‌ره‌ واهاتین.

پیش ئه‌وه‌ی له‌ فارگۆنی قیتاره‌که‌دا به‌ دوو قۆلی بمیننه‌وه‌، به‌ هه‌مووی بیست که‌لیمه‌ قسه‌یان ده‌گه‌ل یه‌کدا نه‌کردبوو. هه‌رکه‌ هه‌ستیان کرد قیتاره‌که‌ که‌وتوه‌ته‌ پێ، ته‌مه‌شای یه‌کیان کرد و بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ته‌که‌لوف و نارچه‌تیه‌ی که‌ نه‌یانده‌ویست به‌یه‌کتری نیشانبدن، بشارنه‌وه‌، ده‌ستیان به‌پیکه‌نین کرد.

قیتاره‌که، به خاوی له ویستگه‌ی باتینیول تیتیه‌پی، به‌لای
سه‌نگر ومه‌ته‌ریزه‌کانی قه‌راخ روبرای سین دا تیتیه‌پی و
رینگای ده‌شتی گرت‌به‌ر.

ژن ومیزد، جار‌جار چند قسه‌یه‌کی ئاساییان به بن هیچ
مه‌به‌ستی ده‌گه‌ل یه‌کدیدا ده‌کردو پاشان له په‌نجه‌ره‌که‌وه
ته‌مه‌شای دیمه‌نه‌کانی ده‌ره‌وه‌یان ده‌کرد.

پاش تیتیه‌ر‌بوون، له پردی ئانییر، که چاویان به
ر‌وباره‌که وئا‌پ‌ز‌پ‌رای به‌له‌مه‌کان، ماسیفانه‌کان و لوتکه
ب‌چ‌وو‌که‌کانی سه‌ر ر‌وباره‌که که‌وت، چالاکییه‌کی کوت
و‌پ‌ر‌پ‌ان تیکه‌وت. هه‌تاوی تووندی هه‌یفی مایس، به تیشکه
خواره‌کانی به‌له‌مه‌کان و ر‌وباره‌ ئارامه‌که‌ی، که ده‌تگوت
وه‌ستاون و هیچ جووله‌یه‌ک ناکه‌ن، زی‌ر‌وه‌شان ده‌کرد.
ر‌وباره‌که له ژیر تیشک و‌گه‌رمای ر‌وژی ر‌وو له ئاوابووندا،
ده‌تگوت له‌جیتی خوی چه‌قی بوو. به‌له‌میکی بایه‌واندار، به
دوو بایه‌وانی کراوه‌ی سپی و‌سینگۆشه‌وه، که چاوه‌ر‌وانی
هه‌ل‌کردنی که‌مترین با بوو، له بالنده‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌چوو که
بیه‌وی بفریت.

دوروا له بن لیوانه‌وه گوتی: - من ده‌ور‌وبه‌ری پاريس
ده‌په‌رستم، هه‌ندیک بیره‌وه‌ریم له‌گه‌ل ماسییه
سووره‌وه‌کراوه‌کانیا هه‌یه که خۆشتین بیره‌وه‌ری ژیانمن.
مادلین گوتی: - ئەدی به‌له‌مه‌کانی؟ گه‌رانی ناو ر‌وباره‌که
به به‌له‌مان، به‌تایبه‌تی ده‌مه‌وخۆرئاوا، یه‌جگار خۆشه.

ئەوسا بیده‌نگ بوون، ده‌تگوت نه‌ده‌ویران له‌وه‌ی پتر
ده‌رباره‌ی ژیان و بیره‌وه‌ریانی ر‌ابردوو قسان بکه‌ن، یان
به‌بیده‌نگی و به‌که‌میک که‌سه‌رانه‌وه ئەم بیره‌وه‌ریانه‌یان له
زه‌ینی خۆدا ده‌ور ده‌کرده‌وه.

دوروا، که بهرانبر به ژنهکەى پۋنیشتبوو، دەستى گرت و ماچى کرد، پاشان گوتى: - کهبۆ پاريس گه پايه وه، جارجارى بۆ شامى دهچينه شاتو.

مادلين، له بن ليوانه وه گوتى: ' زۆر کارمان له پيشه! ' پوايزى قسه کهى به جۆرى بوو وهک ئه وه بوو بيه وى بلت: ' پيوسته شته دلگيره کان، فيداى کارانى به سوود بکرى. '

دەستى مادلينى هەر له نيو دەستا بوو و بە نیکه رانییه وه له خۆى دەپرسى، کهنگى دەتوانى لەم قوناغە وه، بچیتە قوناغى نه وازش کردن و له هەمىز گرتنى ئەو. ئەو هەرگىز له هەنبر کچۆله يەکی گەنج و چاو و گوى نه کراوه دا، دەسته پاچه نه بوو بوو، نه په شوکابوو، به لام هوشمەندییه زیره کانه و حيله گه رانه کهى مادلين، شپىزهى ده کرد.

دەترسا مادلين به ساويلکه، زۆر شەرمەن يا فرە گۆساخ، زۆر گيل يان زۆر پوودارى بزانیت.

به ئەسپايى دەستى دهگوشى، مادلين هيج کاردانه وه يەکی نه دەنواند. سەرەنجام گوتى:

- زۆرم پى سەيره که تۆ ژنى من بى، باوه ر ناکەم که تۆ ژنى من بى.

مادلين، به حيره ته وه پرسى: - بۆ ئەم قسه يه ده کهى؟

- نازانم. پىم سەيره. حەز دەکەم ماچت بکەم و پىم سەيره که ئەم مافەم هەيه.

مادلين، گۆناى هيتايه پيشه وه و ئه ویش وهک ئه وهى خوشكى خۆى ماچ بکات، سەرى کولمى ماچکرد.

دوو باره گوتى: - هه وه لچار که تۆم بينى (له بيرته، ئەو شه وه بوو که فورستيه دهعه وتى کردبووم) له دللى خۇدا

گوتم: "خاگيان، خۆزگە ژنيكى وهكو ئوم دەبوو"، نھا
ئەو ئاواتەم ھاتووھتە دى و ئەو ژنەم ھەيە.

مادلىن لە بن لىوانەوھ گوتى:

- لوتقى خۆتە. ئەوسا بە نيگا ھەميشە خەندانەکانى،
چاوهکانى دابىژت. جۆرج لە دللى خۇيدا گوتى: "زۆرسارد و
سرپ، چەند كەسيكى كەودەنم، دەبىن لەوھى زياتر ھەر مە
پيش. "وېرسى: - تۆ چۆن فورستىھت ناسى؟

مادلىن، بە پەستى بەرسقى دايەوھ: - يانى ئىمە بۆيە
دەچىن بۆ روئان تا باسى ئەو بکەين؟

جۆرج سوور بووھوھ وگوتى: چەند كەرم، ئاخىر تۆ زۆرم
دەترسىنى؟

مادلىن، بە خۆشحالىيەوھ گوتى: "من؟ شتى وانىيە!
ئاخىر بۆ، لە پای چى تۆ بترسىنم؟

نھا جۆرج، تەواو لىتى نزيك بووبوھوھ. مادلىن بە
دەنگى بەرز گوتى: "ئە، ئەوھ ئاسكىك بوو!"

قىتارەكە، نھا خەرىك بوو بە ناو بىشەى سن چرمن دا
تىدەپەرى و ژنەى گەنج، كارمازيكى بينى بوو كە بە غار لە
شەقامىك پەرى بووبوھوھ.

لەو كاتەدا كە مادلىن ھەمدىس لە پەنجەرەكەوھ
دەپروانىھ دەرى، جۆرج، بەلاى ئەوا دانەوييەوھو گىسۆھ
ناسكەكانى ماچكرد.

مادلىن، سووكە ھەلوھستەيەكى كرد، ئەوسا سەرى
ھەلىتا وگوتى: - بەسە ئىدى، ختووكەم دىت.

لىن جۆرج دەستبەردار نەبوو، بەتووپەيى، بە سمىئە
قىتەكانى، پىستە سپىيەكەى ئەوى نەوازش دەكرد.

مادلىن، تەكانىكى دا وگوتى: - واز دىنى يان نا.

جۆرج، كه دهستی به پشتی ئەوا داخزاندبوو سەری
گرت و بۆلای خۆیی وەرگێت، ئەوسا وەكو هەلۆیەك خۆی
به نێچیر و چەشەكەیدا بدات دەمی ئەوی ماچکرد.

مادلین، بە دەم دەست و پێ تەكاندانهوه ئەوی له خۆی
دوور دەخستەوهو هەولێدەدا خۆی له دەستی وی دەرباز
بكات، سەرەنجام خۆی پرزگارکرد و دووبارە گوتی: -
پێمگوتی بەسە.

لێ جۆرج، گوتی بە قسەكەى ئەو نەدا، تامەزرۆیانە
نەوازشتی دەکرد.

مادلین، هەرچۆنى بوو خۆی لەباوەشى دەرھینا و بلەز
هەستا و وەستا.

- ئاە جۆرج، واز لەم ئەتوارانە بێتە. خۆ ئێمە مندال
نین، دەتوانین تا دەگەینە روئان خۆبگرین.

جۆرج، كه گوتی لەو قسە ماقوولانەبوو سوور بوو،
ئیدی له جیبى خۆى داسەكنى و پاشان هێور بوو،
بەپاویژىكى جدی گوتی: - باشە، خۆ دەگرم، بەلام لێرە تا
روئان، بە هەمووی بیست وشەم پێ نییە كه بیلیم. تۆخۆت
حەكەم بە، ئێمە هیشتا نزىكى پارىسین، تازە خەرىكىن له
پواسى رەتدەبین.

مادلین گوتی: - باشە، من قسەدەكەم، له جیاتی تۆش
قسەدەكەم.

پاشان بەوپەرى پوونی دەربارەى ئەو كارانە دوا، كه
دەبوا دواى گەرانهوھیان بۆ پارىس، ئەنجامى بەن. دەبى
ئەو ئاپارتمانەى كه دەگەل مێردەكەى پێشوویدا، تىای
دەژيان، بەپێنەوه و دورواش له رۆژنامەكەدا جىگەى

فورستیه بگریته‌وه و هه‌مان مووچه و به‌راتی ئه‌و
وه‌ربگریت.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه، به‌ر له‌ ئه‌نجامدانی رپۆره‌سمی
زه‌ماوه‌نده‌که‌یان، ئه‌و به‌ کارامه‌یی و ناسووده‌یی
بازرگانیکه‌وه، هه‌موو ورده‌کاریه‌کانی مه‌سه‌له‌ مادی و
داراییه‌کانی ژیا‌نی هاو‌به‌شیانی حه‌ل و فه‌سل کردبوو.

زه‌ماوه‌نده‌که‌یان به‌ گوێزه‌ی قه‌رارنامه‌ سه‌ری گرتبوو،
به‌گوێزه‌ی قه‌رارنامه‌که، هه‌رکه‌سه‌ خاوه‌ن مو‌لک و مالی
خۆی بوو، هه‌موو ورده‌کاری و ئه‌گه‌ر و پێشها‌تیک له
قه‌رارنامه‌که‌دا پێشبینی و تۆمارکرا‌بوو: وه‌کو مردن،
جیا‌بوونه‌وه‌و له‌دایکبوونی یه‌ک یان چه‌ند مندالیک. جو‌رج به
چوار هه‌زار فرانک له‌م هاو‌به‌شیه‌دا، به‌شداری کردبوو که‌ به
گوته‌ی خۆی هه‌زار و پینج سه‌د فرانکی قه‌رز کردبوو و
باقیه‌که‌ی له‌ زه‌رفی سالی رابردو‌ودا، بۆ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه،
پاشه‌که‌وت کردبوو. مادلین، خاوه‌نی ئه‌و چل هه‌زار فرانکه
بوو، که‌ له‌ فورستیه‌وه به‌ میرات بۆی ما‌بووه‌وه.

مادلین، ده‌ستی به‌ وه‌سفی ئه‌خلاق و ئه‌توار و
تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی می‌رده‌که‌ی پێشوو‌ی کرد: - پیاو‌یکی زۆر
به‌ قنیا‌ت و که‌م خه‌رج بوو، زۆر به‌رنامه‌دار و پرکار بوو
ده‌یتوانی له‌ ماوه‌یه‌کی که‌ما ده‌وله‌مه‌ند ببیت.

جو‌رج، گو‌یی له‌ قسه‌کانی ئه‌و نه‌ده‌گرت، بی‌ری تری له
خه‌یا‌ل و له‌ بی‌را بوو.

مادلین ناو به‌ ناو هه‌له‌سته‌یه‌کی ده‌کرد و ئه‌وسا
دریژه‌ی ده‌دای‌ی:

- تا سى يان چوارسالى دى دوتوانى دهرامه تى سالانته بگه يه نيته سى تا چل هه زار فرانك. ئەمه ئەو مووچە يە بوو كه ئەگەر شارل مابا، وەرى دەگرت. جۆرج، كه بەرە بەرە لەم پەند و وەعز دادانەى ئەو هەوسە لەى چوو بوو، بەرسفى دايەوہ:
- پيموايه ئيمه بۆ ئەوہ ناچين بۆ روئان تا باسى ئەوہ بگهين.

مادلين، بە نەرمى قامكى بە روومەتى ئەودا هينا وگوتى:- راست دەكەى، خەتاي منە.
مادلين پيئدەكەنى.

جۆرجش، وەكو كوپرېژگەين ئاقل، دەستەكانى لە سەر ئەژنۆكانى دانابوو و لەجىي خۆى نەدەجولا.
مادلين گوتى:- دەزانى، بەم شيوە يە شيوەى خەلكانى گەمژەت گرتوہ.

جۆرج بەرسفى دايەوہ:- من دەبى بەمجۆرە دەورەكەى خۆم ببينم، تۆ بەخۆت تۆزى لەمەپيش ئەم دەورەت بۆ دانام، هەر ئەو يە و نايگۆرم.

- بۆچى؟

- چونكە تۆ ئيدارەى كاروبارى مالت بەدەستە، تەنانەت ئيدارەى منيش. بەراستى ئەم بابەتە وەكو بيوہژنيك پەيوەندى بە تۆوہ هە يە ئەمە كارى تۆ يە.

مادلين، بە سەرسامى پرسى:- مەبەستت لەم قسانە

چيە؟

جۆرج، بەراويزى مندالە مەكتەبليەك كه دەرسەكەى بۆ ماموستا دەليئەوہ گوتى:

- مه به ستم ئه مه يه كه تو ئه زموونىكى زورت هه يه كه ده بى قه ره بووى نه زانى من بكاته وه، كارامه يى پراكتيكى تو له مه سه له ي زه ماوه ندا، ده بى كو تا يى به چاو و گو ي نه كراوه يى من بي ئى، ته نيا ئه وه م مه به سته و هيجى دى.

مادلين، به دهنگى بهرز گو تى: - ئه م قسانه چييه.

جو رچ، وه لامى دايه وه: - ئيدى، ره وشه كه وايه. من ژنان ناناسم. تو به پيچه وانه وه پيا وان باش ده ناسيت، ده ماريان ده ناسيت، چونكه بي ته ژنى، ده بى من ته عليم بده يت... ئه مشه و، خو ئه گه ر خو ت به تو ي ده توانى له ئي ستا وه ده سته كار بى، ده ست به ته عليم دانم بكه ي..

مادلين، به شادمانيه كى زوره وه گو تى: - ئه م قسانه چييه ده كه ي، بو ئه م شتانه ئوميدت به منه!...

جو رچ، به هه مان راويزى قوتابيه كه وه كه له وه لامى ماموستادا زمانى تيك ده ئاليت گو تى:

- هه لبه ته كه ئوميدم به تو يه، ته نانه ت چا وه پروانم، ده رسيكى چا كم پيئده يت... له ميانى بي ست وانه دا... ده دانه بو پيشه كى... خو يندن و ده ستورى زمان... و ده وانه ش بو زانيارى ومانا و به يان... من هيج شتيك نازانم.

مادلين، كه زورى كه يف به م قسانه ي ئه و ده هات ها واري كرد: - چه ند شيتى.

جو رچ، له سه رى رو يى:

- نها كه ده ست پيشكه رييه كه له تو وه ده ستى پي كورد كه به من بل ئى تو، منيش به كسه ر چاو له تو ده كه م و پي ت ده ليم: عه شقى من، سات به سات زياترم خو شده ويى، با وه رنا كه م، تا رو ئان كه زور دوور دي ته به رچاو، بتوانم خو م بگرم و چا وه پروان بكه م.

نھا، بە ڤاویژی ئەکتهریکی سەرشانۆ قسەى دەکرد، بە ئەدا و ئەتواریک که مادلینى دینایه پیکهین، هەلبەتە مادلین ئەم ڤهفتار وشۆخى و ئەتواریه قەرەجیانەى ئەهلى ئەدەبى بەلاوه ئاسایى بوو.

تەمەشای لا ڤوومەتى جۆرجى دەکرد و بەپاستى جوان دەهاتە بەرچاوى، وەکو کهسیک بە لەزەتەوه بپروانیتە میوهى سەر درەختیک و ئەقل پى پى سەبر بکه تا ئەم میوهیه پیندەگات ئەوجا بیخۆ، لە دوودلیدا بوو.

ئەوسا، بە دەم ئەو بیرانهوه که بە زهینیا تیندەپهپین، کهمیک سوور بووهوهو گوتى:

- قوتابییە چکۆله ئازیزهکه، باوەر بە ئەزمونەکانى من، ئەزمونە گەرەکانى من بکه. ماچى ناو فارگۆنى قیتاران هیچ بایهخیکیان نییه، مرۆف دلى لیتان تیک هەلدیت. ئەوسا پتر سوور بووهوهو لە بن لیوانهوه گوتى:-
ئینسان نابى گەنمەکهى بە نەگەبیوى دروینە بکات.

جۆرج، که مانا پەنھانەکانى ئەو وشانەى لەم زارە جوانهوه دەردەهاتن، هیتابوویه جۆش، دەکهوتە مەسخەرەبازى. ئەوسا نیشانەى خاچى بەسەر خۆیدا دەکیشا و وەکو ئەوهى لەبن لیوانهوه ویزد و دوعايان بخوینیت، گوتى:

- من حالى حازر خۆم بە دەستى سن ئانتوانى فەرمانزەواى وەسوهسان سپاردووه. نھا بووم بە پەیکەریکی بپۆنزی.

شەو بەرە بەرە دادەهات و، دەست و بیابانەکانى سەمتى پاستى سکەى قیتارەکه، سیبەرە ئاوریشم ئاساکانى دادەپۆشى.

قیتاره که به قهراخ پویاری سین دا ده پوی. ژن و
میرده گه نجه که سهیری ئاوه سافه که بیان ده کرد که وه کو
شریت و نهواریکی پۆلای زاخاو دراو، له که ناری پیله کاندای
پاکشاپوو، ته مه شای دوا پرته وی زهرده پپی هه تاوی پوو
له ئاوابوونیان ده کرد که له شینوهی سینه و سایه ی تاریکدا
له ئاسمانه وه داده پژاو، په نگیکی سووری ناگرینی هه بوو.
ئه م پوناکی و پرته وانه ش به ره به ره مه حوو ده بوونه وه،
تاریک ده بوون و تاریکیه کی خه مناک جیگه ی ده گرتنه وه.
دهشت وده ره که ش به دم له رزینیکی شوومه وه له
تاریکیه که دا پۆده چوو. له رزینی مه رگی که هه موو
ئیاوه یه ک، زه وی له خوی ده گریته.

خه می شه وانه که له په نجه ره کراوه که ی قیتاره که وه
وه ژوو ده که وت، به جو ری خوی به دل وده روونی شادی،
چه ند ساتیکی پیشتری، ئه م ژن و میرده گه نجه دا کرد، که
ناچار به بیده نگی کردن.

هه ردووکیان، به مه بهستی ته مه شاگردنی ئه م حالته ی
گیانه لایه ی پۆژ، پۆژینی ئاوا جوانی هه یقی مایس، ته واو
له یه کدی نزیک بوو بوونه وه.

له شاری مانت دا، چرا چکۆله کانی ناو فارگۆنه کانیان
هه لکرد، که تیشکه زه ردباو و له رزۆکه کانیان، به رگی
که وه یی ته خته کانیان پوناک ده کرده وه.

دوروا، دهستی له قه دی ژنه که ی ئالاند و به خۆه ی
گوشی، هه واو هه وه سه توونده که ی چه ند خوله کیک له مه
پیشی گۆرابوو بۆ میهره بانی. میهره بانیه کی سست که
چاوه پوانی ورده نه وازشانی بچووک و دلنه وایی ئامیز بوو،

لهوچۆره نهوازشانهی که ئینسان دهرهق به مندالان دهیکه ن.

به دهنگیکی ئەسپایی گوتی: مادی ئازیزم، زۆرم خوێشدهویتی.

شیرینی و خوشی ئەم دەنگه، سۆزی ژنه ی گهنجی بزواند، تهزوویهکی سووک به لهشیا هات، دهمی بۆ جوړج، که سهری نابوو سه سینگ، راگرت.

دوای کیشماکیشینی کهم و ههناسه برکینهکی تووند و ناز ونه وازشی ناشیانه، وهه ندیک نارازیانه، شهکتهت و ماندوو، له پال یهکا مانهوه، تا ئەوه بوو قیتاره که شووتیکی دریزی لیدا، شووتی ئەوهی راگه یاند که له ویتسنگه که نزیک بوونه تهوه.

مادلین، به سهری قامکان، مووه تیکرژاوهکانی لاجانگهکانی جوړجی، نه وازش کرد وگوتی:

- زۆر گه وچانه بوو، رهفتاریکی مندالانه مان کرد.

بهلام جوړج، که به جۆش وخرۆشینی سهیره وه پهیتا پهیتا دهستهکانی مادلینی ماچ دهکرد، بهرسفی دایه وه:

- من دهتهپرستم، ماده چکۆله کهم.

تاوهکو روئان، به ئارامی و تهقریبه ن به بی جووله لهباوهشی یهکا مت بوون و گۆناکانیان به یهکه وه نابوو و چاویان بپی بووه پهنجهره تاریکهکانی فارگۆنه که که جارجاری پوناکی ئەو مالانهی به به لایاندا رهت دهبوون، پۆشنی دهکرده وه. زۆر خوێشحال بوون که به و جوړه ئالکاو یهکدی بوون و به دهه م خهون و خه یالی هاوئامیزی و نه وازشی راسته قینه و ئازادتره وه دهژیان.

له میوانخانە یە کدا، که په نجه ره کانی به سهر که ناراو هه کانی روبردا ده کرانه وه، دابه زین ودوای خواردنی شامیکی سووک چونه ناو جیگاوه، سبهینی سهعات ههشت پیشخزمه ته که هات بیداری کردنه وه.

نانی به یانیان له سهر ته پله کینکی ته نیشته ته خته خه وه که بۆ دانرابوو، دوای ئه وهی نانیان خوارد، قاوه لتیان کرد، دوروا، سه راپای ژنه که ی به نیگا دابیژت، ئه وسا به شادمانی و خوشحالی پیاویکه وه که کهنجیکی دۆزبیتته وه، باوهشی پیندا کرد و له بن لیوانه وه گوتی: - ماده چکۆله ئازیزه که م، ههسته که م زۆرم خوشده وایی... زۆر... زۆر...

مادلین، که بزه یه کی مندالانه و خوشنوودی به سهر لیوه وه بوو، به دهم وه لامی ماچه کانی ئه وه وه، گوتی:
- منیش... په نگه.

لی جورج، سه بارهت به دیدهنی باب وداکی که میک نیگه ران بوو. پیشتر چه ندین جار باسی تایبه تمه ندی و پهوشی وان قسه ی ده گهل ژنه که یدا کردبوو، ئامۆژگاری کردبوو که چون مامه له یان ده گه لدا بکات. ئیستاش، وای هاته خه یال که نه گهر ئه و قسانه ی بۆ دووباره بکاته وه خراب نه بیت.

- ده زانی ئه وان خه لکانی ساده و دیهاتین نه ک ئه کته رانی ئۆپراکومیک.

مادلین پیکه نی: - ده ی باشه ده زانم، چه ندین جار ئه مهت پین گوتووم. ده ئیستا رابه با منیش هه ستم.

جورج، به پرتاو له ناو جیگا که هاته ده ری و به دهم له پیکردنی گۆره و ییه کانیه وه گوتی:

- له مالی ئهواندا زۆر نارەحەت دەبین، زۆر نارەحەت. ژوورەکهی جارانی من، جگه له تەختەخەویکی شەق وشێ، بە دۆشەکیکی پێ له کاوه، هیچی دیکهی تیا نییه، ئینسان له سه‌ری بخه‌وێ. له کانتلودا، کهس دۆشەک و سێسه‌می باشی نییه.

مادلین زۆر شه‌نگول و سه‌رحال ده‌هاته به‌رچاوه:

- باشتر، خراب خه‌وتن... له گه‌ل... له گه‌ل تۆدا و... بێداربوونه‌وه به بانگی که‌له‌شێره‌وه، زۆر خۆشه.

مادلین، جلی ماله‌وه‌ی له‌به‌ر کردبوو، ماکسیه‌کی فانیله‌یی سێی ده‌لب بوو که جۆرج یه‌کسه‌ر ناسییه‌وه. دیتنی ئه‌وی به‌م جلکانه‌وه له‌لا ناخۆش بوو. بۆچی؟ چاک ده‌یزانی که ژنه‌که‌ی ده‌ دوازده‌ ده‌ستی له‌م جلانه‌ هه‌یه وه‌هرکه له‌ ناو جیگا ده‌رده‌که‌وێ یه‌کیکیان له‌به‌ر ده‌کات. نه‌یده‌توانی جله‌ کۆنه‌کانی، ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ شووه‌که‌ی پێشوویه‌وه هه‌بوو فری بدات و جلک و شتی تازه‌ بکڕیت؟ به‌کورتی دوروا حه‌زیده‌کرد، جلکی ماله‌وه‌ی، جلکی خه‌وی و، جلکی ژیره‌وه‌ی، ئه‌وانه‌ نه‌بن که له‌ ژیا‌نی شووه‌که‌ی جارانی له‌به‌ری ده‌کردن. هه‌ستی ده‌کرد ئه‌م جلکه‌ نه‌رم و گه‌رمانه، شوپنه‌واری نه‌وازش و ته‌ماسه‌کانی فورستییه‌ی پێوه‌یه.

چوو بۆ به‌ر په‌نجه‌ره‌که و جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند.

دیمه‌نی به‌نده‌ره‌که، فراوانی له‌نگه‌رگایه‌که به‌ به‌له‌مین بایه‌وانی بچووک یان که‌شتیانی هه‌لمی گه‌وره‌وه، به‌ سلینگانی میکانیکی سه‌ر که‌ناراوه‌که که به‌ هاره‌هاری زۆره‌وه باریان له‌ که‌شتیان داده‌گرت، هه‌رچه‌نده له‌ رابردوودا ئه‌م شتانه‌ی بینی بوو، به‌لام ئه‌و دیمه‌نانه‌ هینایه جۆش و گو‌تی: - عه‌جه‌ب، ئیره‌ چه‌ند جوانه.

مادلین، به تاو بۆلای میژدهکە ی پۆیی، هەردوو دەستی نانه سەرشانی ئەو، گوێرپایەلانی بەرەولای ئەو دانەوی بوو، خۆشحال و ھاروژاو بەو دەقەوێ مایەوێ. بەردەوام دووبارە ی دەکردەو:

- ئا، کە جوانە! چەند جوانە! قەت وینام نەدەکرد ئەم ھەموو کەشتیە ھەبیت.

دوای یەک سەعات ھەرکە تیان کرد، قەرار بوو فراقین دەگەل دایک و باوکی جۆرجدا بخۆن، بەچەند رۆژیک پێش ھانتیان، ئەوانیان ئاگادار کردبوو. سواری گالیسکە یەکی بی چادری شەر و شەپرێو بوون، کە بە تەق و ھۆرە کە یا دەتگوت دووکانی مسکەرییە. بە بولقاریکی بەرزی تا رادەیک ناشیریندا تێپەڕین، پاشان بە میژگوزاریکا رەت بوون کە رۆخانە یەکی بچوکی بە ناودا دەپۆیی و، سەرەنجام بە قەدپالی گردیکا سەرکەوتن.

مادلین، کە ماندوو بوو، لەبەر تیشکی ھەتاوێ خۆشە کە دا، کە گەرمی دەکردەو، لە سووچیکی گالیسکە کۆنە کە دا خەوی لیکەوت، دەتگوت لە ھەمامی گەرمی پوناکی و ھەوای دلنەوازی دەشت و دەرا پاکشابوو. میژدەکە ی بیداری کردەو و گوتی: - بڕوانە.

گەیی بوونە دوو سیتیەمی بەرزایی گەردەکە، کە دیمەنیکێ زۆرجوانی ھەبوو و ھەموو رینبواریک کە دەگەییە ئەویندەر دەووستا و سەیری ئەو دیمەنە ی دەکرد.

ئەو خالە دەپروانییە دۆلێکی گەورە، بەرز و پان کە روبااریکی زولال بە پیچ و دەورە ی فراوان سەرانسەری دۆلە کە ی تە ی دەکرد.

له دووری دووره‌وه، له پشت شاره کریکاریه‌که‌وه، لیره‌واریکې دار کاژان، کارستانیک خونوینی ده‌کرد و، روبری سین، دوی تپه‌ربوون به نیوان هر دوو به‌شی شارد، دريژه‌ی به پښگای خو دده، به که‌ناری گرد و به‌زایانی پر درختا، که لیره‌وه له‌وی به‌رده سپیه‌کانیان، له شیوه‌ی ئیسقانی جه‌سته‌یه‌کی گوره‌دا به‌دیار ده‌که‌وتن، تیده‌په‌ری و، پاشان، که پښچیکې گوره‌ی بازنه‌یی ته‌ی ده‌کرد، له ئاسق‌ئاوا ده‌بوو و له چاو ون ده‌بوو. به دريژایی روبره‌که که‌شتیانی گوره‌ه‌بیران و یه‌دهک کیشانیک که له دووره‌وه به ئەندازه‌ی می‌شیک دیار‌بوون، رایانده‌کیشان و دوو‌که‌لیکی خه‌ستیان به حه‌وادا ده‌کرد.

گرافین بچوک، چ ئەوانه‌ی لیکدییه‌وه نزدیک بوون و چ ئەوانه‌ی لیکدی دوور‌بوون، له ناو‌ئاوه‌که‌وه سه‌ریان قوت کرد‌بووه‌وه له ده‌نکی ته‌زیب‌حیکې که‌سکی ناریک و پینک ده‌چوون.

یاروی گالیسکه‌چی، چاوه‌روان بوو تا رینواره‌کان له ته‌مه‌شاکردن تیر ببن، به ته‌جره‌به ده‌یزانی هر تا‌قم وچینه رینواریک، چهند به دم ته‌مه‌شاکردنه‌وه ده‌میننه‌وه.

لئ وه‌ختایه‌ک گالیسکه‌که که‌وته‌پښ، دوروا له دووری سه‌د مه‌تری خو‌یانه‌وه، له ناکاوا چاوی به ژن وپیاویکی دان عمر که‌وت که به‌ره‌وه ئەوان ده‌هاتن. به‌دهم هاواره‌وه خوی له گالیسکه‌که هه‌ل‌دایه خواره‌وه‌وه گوتی: خو‌یانن، من باشیان ده‌ناسم.

ژن و پیاویکی گوندی بوون. به له‌قه‌له‌ق رینان ده‌کرد، به‌دهم ریکردنه‌وه جار‌جاری شانیان به‌ریه‌کدی ده‌که‌وت. پیاوه‌که کورته‌بالا، چوارشانه، سورفل، که‌میک ورگن بوو،

ویژای ئەوەی بەتەمەن بوو، هیشتا بەگۆر بوو. ژنەکه بە پێچهوانەوه، بالابەرز و ڕیوێله و گرز و مۆن بوو، ژنی ناو کار و خەباتی دژواری گوند و کشتوکال بوو، که له مندالییهوه کهوتبووه بەرگیروداری کارکردنهوه و بزه نه‌نیشتبوووه سەر لیوانی. له کاتیکا میزدهکه‌ی به دەم خواردنه‌وهوه، به دەم هه‌موو مشتەرییه‌کانیه‌وه پیده‌که‌نی وشۆخی وسوعه‌تی ده‌گه‌ل ده‌کردن.

مادلینش له گالیسکه‌که دابه‌زی، به دلێکی خه‌مینه‌وه ته‌مه‌شای ئەم دووکه‌سه‌ بینه‌وایه‌ی ده‌کرد که له‌وان نزیک ده‌بوونه‌وه. خه‌میک که تا نها شتی وای به‌خۆوه نه‌بینی بوو. ئەوان، کۆره‌که‌ی خۆیان به‌م جوانی و پۆشته و په‌رداخیه‌وه نه‌ده‌ناسییه‌وه، هه‌روه‌ها باوه‌ریان نه‌ده‌کرد ئەم خانمه‌ نازدار و شیکه‌ به‌م کراسه‌ درێژ و ته‌نکه‌وه بووکه‌که‌یان بی.

ژن و پیاوه‌ دان عه‌مره‌که، کپ و کپ و بله‌ز به‌ره‌وپیری کۆره‌که‌یان ده‌چوون که چاوه‌نۆری دیتنی بوون، بینه‌وه‌ی ته‌مه‌شای ئەم خانم و ئاغا شارنشینه‌ بکه‌ن که گالیسکه‌یه‌ک به‌ دوویاندا ده‌هات.

داک و بابی به‌ ته‌مەن، به‌لای ئەواندا بوورین، جۆرج به‌ پینکه‌نینه‌وه‌ هاواریکرد: - سلاو، بابا دورو!

پیره‌میزد و پیره‌ژن وه‌ستان، سه‌ره‌تا، حایرمان، ئەوسا له‌ سه‌رسامیا گیژ و مه‌نگ چه‌په‌سان.

دایکی زووتر له‌ بابی وه‌خۆ هاته‌وه، خیرا خۆی جه‌م و جۆر کرده‌وه‌و له‌ جیتی خۆی ره‌ق راوه‌ستا، به‌ده‌مه‌لالکینوه گوتی: - ئەمه‌ تۆی، کۆره‌ نازیزه‌که‌م؟

جۆرج، به‌رسفی دایه‌وه: - ئەری، خۆم دایه‌ دورو!

ئەوسا چوو بۆلای و پۈومەتەکانی ماچکرد، ماچئىكى تەر و تازە و ئاودارى دايك وفرزەنى. ئەوسا گۇناكانى لە گۇناكانى بابىشى ھەلسون. بابى كالاھەكى داکەندبوو، كالاھەكى لەو كالاوانە بوو كە لە روئاندا مۆد بوو، لە ئاورىشىمى رەش بوو، زۆر قووچ بوو، لە كالاوى مالات فرۇشان دەچوو.

ئەوسا جۆرج، ژنەكەى پىيان ناساند: "ئەمە ژنەكەمە." جووتە دىھاتى، حایر و حەپەساو، لە سەرپای مادلىنيان دەپوانى. ئەويان وەكو دياردەھەكى مېتا سروسىتى، لە محەك دەدا، بەترس و نىگەرانیەكى، ئاويىتە بەخۇشى لەلايەن بابەكەوھو ئاويىتە بە غىرە و حەسوودى لەلايەن دايكەكەوھ، تەمەشا دەكرا.

پياوھى دان عەمر، كە تەببەتەتەكى شادى ھەبوو و چەن پىكى شەرابى سىوى ھەلدابوو و ھىندەى دى كرابووھو، جورئەتى و ھەرخۇنا و، بەتیلەى چاو نىگایەكى عەيارانەى كرد و گوتى:

- بە ھەرحال دەتوانىن ماچى بکەين، نا؟

- كۆرەكەى بەرسقى دايەوھ: "ھەلبەتە."

مادلىن، بەكەمىك نارەحەتەوھ، گۇناكانى بردنە پىشەوھ تا پىرەمىزدەى دىھاتى، شلپەشلپ ماچى بکات، ئەوسا لىئوھەكانى بە پشت دەستى سىرى.

دایكە پىرەكەش، بەجۆرە سلکردنەوھەكى غىرەئامىزەوھ بوو كەكەى ماچکرد. نا، ئەمە بووكى دلخوازی ئەو نەبوو، ئەو كىژىكى دىھاتى قوت و قەلەو، سوور و سېى وەك سىئو و قەلەو و گۇشتن وەك ماينى زايای دەويست. ئەم خانمە بەبۆنى مسك و عەبىرىيەوھ - چونكە ھەر عەترى بەلای

پیره ژنه وه، مسک و عه بیر بوو - زیاتر له ژنانی هه رزه ده چوو.

ئهوسا، دواى گالیسکه که که وتن، که بار و بنه ی تازه بووک و زاواى هه لگرتبوو.

پیره میزد، باسکی کوره که ی گرت، که میک رایکیشایه دواوه و به خووشه ویستی وه پرسى: - تو پیم بیژه، وه زع و حالت باشه؟

- به لی باشه، زۆر باشه.

- ئه وچاتر! ئه دی ژنه که ت پاره و پله داره؟

جۆرج وه لامى دایه وه: - به جیازییه کی چل هه زار فرانکیه وه.

پیره میزد، به ئه سپایی فیکه یه کی په سندن امیزی کیشا، هینده ی ئه م بره پاره یه پی زۆریوو، ته نیا ئه وهنده ی له دهست هات له بن لیوانه وه بلیت: "عه جایه ب!" ئهوسا به دلنیا ییه وه گوته ی: "په نا به خوا، چه ند ژنیکی خشکوک هیتاوه" ریک پر به پیستی زهوق و سه لیه ی ئه و بوو. کاتی خۆی به ژن ناس ناوبانگی ده رکردبوو.

مادلین وداکی جۆرج شان به شانی یه کدی پینان ده کرد، هیچ قسه یه کیان نه ده کرد. ئهوسا هه ردوو پیاوه که پینانرا گه یشتن.

گه یینه گونده که، گوندیکی بچووک بوو له قهراخ جاده یه ک، هه ر به ریکی جاده که ده خانوی تیاوو، خانوه کان دیهاتیا نه وکوخته یین جووتیاری بوون، هه ندیکیان به که رپووچ دروستکرا بوون و هه ندیکیان به قور و خشت. خانوه گله کان، به پوش و حه سیر سه ریان گیرابوو و خانوه که رپووچه کان به قرمید. مه یخانه که ی بابا

دوروا ، ساختمانیکى دوو نهۆمى بوو، نهۆمىكى خواره وه
يه کىكى سهر وه که به جه مه لۆن سهرى گىرابوو و
که وتبووه سه مته چه پى جاده که وه، رىک که وتبووه،
ده روزهى گونده که وه. لقه کاژىک به ره سمى کۆن له سهرى
چه قىنرابوو، نىشانهى نه وه بوو که رىبوارانى تىنو، ده توانن
له وىندهر ده مته ته ر بکه ن.

مىزى نانخواردنىان، که دوو مىزىان پىکه وه نابوو، له
هۆلى مه یخانه که دا، ئاماده کردبوو، دوو ده سمال سفره ی
گه وره یان له سهر قاپه کان دانابوو. ژنه که ی دراوسىيان که
هاتبوو یارمه تىان، که ئەم خانمه شکۆمه نده ی بىنى،
کرنۆشى بۆرد و دواى نه وه ی که جورجى ناسىيه وه، به
حیره ته وه گوته: " یا چه زره ته ی مه سىح، ئەمه تۆ
به رخۆله که م؟ "

جورج، به خۆشحالىيه وه به رسفى دایه وه:-- به لى خۆم،
دایه برولىن.

وه کو چۆن داک وبابى خۆى رامووسى بوو، به و ئاوايه
نه وىشى ماچکرد، نه وسا ئاوپى لای ژنه که ی دایه وه
وگوته:-- با برۆین بۆ ژووره که ی خۆمان، ده توانى له وى
کلاوه که ت دابکه نى.

له ده رگای سه مته راسته وه، ژوورىكى پى نىشاندا که
سارد بوو، نه رزه که ی به که رپووج که فپۆش کرابوو،
دیواره کانى ته ر او کرابوون، ته خته خه وىكى تىابوو، که
پرده ی که تانى به ده ورا درابوو. خاچىک له سه رووى قاپى
ئاوى پىرۆزه وه دانرابوو، دوو وینه ی ره نگىن به
دیواره کانه وه هه لواسرابوون، یه کىکىان وینه ی پل و فىژىنى
بوو و، نه وىترىان وینه ی ناپلۆن بوو به سواری نه سپىکى

زەردەو، ئەو تاقە زىنەتى ئەم ژوورە خاۋىن وخەمناكە
بوو. (پل ۋىرژىنى، ناۋى قارەمانانى كىتتېيكن بەھەمان
ناو، لە نووسىنى برناردن دو سن پېيرە.)

ۋەختايەك بە دوو قۇلى مانەو، مادلىنى ماچکرد:

- پۇژباش ماد. بە دیدارى داك و بابە پېرەكەم
خۇشحال. كە پياو لە پاریس دەبى بېریان لىناكاتەو، كەچى
دوای ئەوۋى دەیانىنى، خۇشحال دەبى.

پىك لەو كاتەدا باوكى بەمست كەوتە لىدانى دیوارەكە
ۋە دەنگى بەرز گوتى: - دەى مندالىنە، شۇربا ئامادەيە.
هەلبەتە ناچار بوون بچنە سەر مېز وخوانەكە.

نیوہ پۇژو فراقینەكە دىھاتیانە ودوور ودریژ بوو،
بریتی بوو لە زنجیرەيەك خواردن كە تىكیان نەدەكردهو،
خاوشیان يەك نەبوو، سوسىسى بەراز، دوایی خۇراكى
گۆشتى سوورەو كراو، پاشان هیلكە وپۇن بەتەماتەو.
بابا دوروا كە چەند پىكىك شەرابى سىتو وشەرابى سوورى
هەلدابوو، زەوقى حەنەكچياتى كرابوو، دەستی بە
گىرآنەوۋى ژمارەيەك نوكتە ومەتەلۇكى هەلبۇاردە كرد كە
بۇ كۆر و ئاھەنگان و بۇنەى تايبەتى داینابوون، ماجەراى
بېپەردە و دوور لە نەزاكەت كە بە گوتەى خۇى، لە
دۇستەكانى پروياندابوو. جۇرچ، ھەموو ئەو نوكتە و
حىكايەتانەى ئەزبەر بوو، وپراى ئەو ش پىدەكەنى، حال و
ھەواى زید وزاگە سەرمەستى كرىبوو، عەشق و
خۇشەويستى خۇرسك سەبارەت بە دەفەرەكەنى، شوپنانى
دەورانى مندالى، ھەموو ھەستەكان، بېرەوهرى و شتەكانى
رابدوو كە نھا دووبارە دەبىنەو، ھەريەكەيان

بیره وه ریبه کی وه بیر دینایه وه، جیگه ی نووکه چه قویه ک به ده رگایه که وه، کورسیه ک به پایه له ق و شر و شه پریوه کانیه وه که بویه ریکی له لا زندوو ده کرده وه، بونی خاک، بونی شوکه و شیرینه ی دره ختان که له لیره وه ره که ی ته نیشته وه ده هات، بونه تاییه تیه کانی ماله که، جوباران، هه ره موو ئه مانه به قوولی کاریان تیکردبوو.

دایه دوروا، هیچ قسه یه کی نه ده کرد. مات وخه مگین له خۆ پۆچوو بوو، به و نه فره ته وه که له دلایا سه ری هه لدا بوو، به تیله ی چاو ده پروانییه بوو که که ی. به نه فره تی کریکاریکی به ته مه نه وه، دینهاتیکی پیری، ده ست و قامک زبر و پیره لوک، به جهسته یه کی ماندوو و پهریشانی کارین دژواره وه، ده پروانییه ئه م ژنه شاریه، که وه کو ژنیکی به نه عله ت کراو، حاشالیکراو ئه وی بیزار ده کرد، وه کو بوونه وه ریکی له زه تخوازی ئه هلی رابواردن و گوناحان ته مه شای ده کرد. هه ر تاو ناتاوئ هه لده ستا تا قاپی خواردنی تازه بینیته سه رمیزه که، فه خارنیکی زه ردباوی ناو سوراخی و شه ربه یه ک له په رداخه کان بکات، یان شه رابی گازداری سیو که که فی ده کرد و شیرین بوو و به بچوو کترین جووله، ته په دۆری بوتله کان، وه کو ساردی گازدار، ده رده په پی و ده چوو به حه وادا.

مادلین، زۆر که می ده خوارد، زۆر که م قسه ی ده کرد، خه مین بوو، بزیه ک نیشتبووه سه ر لیوی، لی بزیه کی خه مناک و تاساو. هه ستی به مه غدووری و که سه ران ده کرد. چما؟ خۆ خۆی ویستبووی بیت، زۆرچاک ده یزانی ده چیت بۆلای خه لکانیکی دینهاتی، دینهاتیانیکی نه دیتکه و

نیمچه هۆفی. ئاخۆ له خه یالی خویا چۆنی ویناکردبوون، که له ئەسلا ئەهلی خهون و خه یالان نه بوو؟
 ئایا پینشبنی ئەم شتانه ی کردبوو؟ ئایا ژنان هه میشه ئاره زووی ئەو شته ناکهن که له حه قیقه تدا بوونی نییه؟ ئایا ئەوانی له دووره وه به شتیه یه کی شاعیرانه له دهف خۆی بهرجهسته کردبوو؟ نا، به لام پهنگه شاعیرانه تر، پهسه نتر، میهره بانتر و خۆش پوآلهت تر له م دووه بهرجهسته ی کردبووبن. وێرای ئەمهش به ته مای ئەوه نه بوو، ئەوان وهکو کاراکته رانی ناو چیرۆکان، خه لکانی دیار و شایسته و ئایدیال بن. ئەدی بۆچی به ئەدا وئه تواری دینهاتیانه ی ئەوان، به ته بیعه تی ناهه موار و زبیریان، به قسه و پراویژیان به پهفتار و ده ربړینی خۆشحالیان، قه لس ده بوو؟

دایکی خۆی بیرکوه ته وه، که هه رگیز باسی ئەوی ده گه ل چ که سیکا نه ده کرد، مامۆستایه کی فریو خواردوو که له سن دنی گه و ره بوو بوو و، که مادلین گه یی بووه ته مه نی دوازه سالی، له نه داری و داخ و که سه را مرد. پیاویکی نه ناس و بیگانه ئەم کچۆله یه ی گرتبووه خۆ و گه و ره ی کردبوو. ئایا بابی بووه؟ ئەم پیاوه کئ بوو، ئیستاش ئەمه ی به ته واوه تی بۆ ساغ نه بووه وه، هه رچه نده جار جار مه زهنده ی گۆنگی لیده دا.

نیوه پۆژ له ته واو بوون نه ده هات. نه ا به ره به ره سه روه سه کوتی مشتته رییان په یدا ده بوو، دهستی بابا دوروا یان ده گوشی، چاوپروونی هاتنه وه ی کو په که یان لیده کرد وژیروژیتر ده یان پوانیه ژنه گه نجه که و زۆلانه چاویان داده گرت، که مانا که ی ئەمه بوو: 'خوآگیان، هاوسه ره که ی ئەم جۆرج دوروا یه چه ند جوانه.'

مشته‌ریبانی دی که زور ناسیاو و خۆمانه نه‌بوون، له سهر میزیک پۆده‌نیشتن و به‌دهنگی به‌رز ده‌یانگوت: " بوتلی شەراب! پەرداخێ بیرە! دوو پیاڵە عەرەق! " ئەوسا دەستیان به‌دومینه‌ده‌کرد، به‌دهم هه‌راو هه‌نگامه‌ی زۆره‌وه پوله ئێسقانییه‌ ره‌ش و سپیه‌کانیان، به‌سهر میزه‌که‌یا ده‌کوئا.

دایه‌ دوروا، په‌یتا په‌یتا ده‌هات وده‌چوو. به‌هه‌مان قه‌لافه‌تی گوناهانه‌وه، قه‌خارنی به‌مشته‌ریبه‌کان ده‌دا، پاره‌ی لێوه‌ده‌گرتن و به‌چمکی به‌رکۆشه‌ شینه‌که‌ی، میزه‌کانی خاوین ده‌کرده‌وه.

دووکه‌لی سه‌بیلی گلێن و سیفارین هه‌رزان بایه‌ هۆله‌که‌ی پرکردبوو. مادلین، که‌وته‌ کۆکین وگوتی ناتوانین برۆینه‌ ده‌روه‌؟ تاقه‌تم چوو، ناتوانم له‌وه‌ی پتر لێزه‌دا بمینمه‌وه.

هه‌شتا خواردن ته‌واو نه‌بووبوو، بابه‌ دوروا، ناره‌حه‌تی خۆی ده‌ربری، هه‌نگی مادلین هه‌ستا، چوو له‌ به‌ر ده‌رگای مه‌یخانه‌که‌، که‌ به‌رووی چاده‌که‌دا ده‌کرایه‌وه‌و له‌سهر کورسییه‌که‌ پۆنیشت و چاوه‌پوان بوو که‌ خه‌زووری و میرده‌که‌ی قاوه‌ و مه‌شرووبی دوا‌ی نانخواردن، بخۆنه‌وه.

دوا‌ی که‌میک جۆرج چوو به‌لایه‌وه‌ پرسى: - چه‌ز ده‌که‌ی برۆینه‌ خوارى بۆ قه‌راخ روبراره‌که‌؟

مادلین، به‌خۆشحالییه‌وه‌ رازی بوو: - به‌ئێ، بابروین.

له‌ گرده‌که‌وه‌ داگه‌پان، له‌ قه‌راخ روبراره‌که‌دا به‌له‌میکیان به‌کری گرت و هه‌موو دوانیوه‌پۆکه‌یان له‌ که‌نار گرافیکى ناوه‌ندی روبراره‌که‌دا، له‌ سینه‌ر و سایه‌ی دار بیاندا گوزه‌راند، گه‌رمای خۆشی به‌هاری وته‌کانی بێشکه‌ ئاسای به‌له‌مه‌که‌، خه‌ویکی خۆشی لێخستن.

که شه و داهاات ئەوسا بۆ مال زفړينه وه.

شام له بهر پوښنايي موميكي سهر ميژه كه، بۆ مادلين له فراښينه كهش ناخوښتر بوو. بابا دوروا كه نيمچه مهست بوو، قسه ي نه ده كرد و هاوسه ره كه شي ههر گرژ ومون بوو. پوښنايي كزي مومه كه، ستيه ره كانى ئەوانى له سهر ديواره كه، به كه پووانى زهلام و جووله ين نائاساييه وه، ده نواند. هه نديچار ده ستيكي ديئوئاسا ده بينزا كه چنگيكي وهكو خرماشه ي باخه وانتيك بهرز ده كرده وه و به ره و ده ميكي كراوه ي غارئاساى ده برد، كه يه كيكيان كه ميكي سه رى و هرده گنيزا، لايه كي پووى له بهر پوښنايي زهردباو و له رزوكي مومه كه، له سهر ديواره كه به ديارده كه وت.

هه ركه له شيو خواردن بوونه وه، مادلين ميژده كه ي له مه يخانه كه برده ده رى، تا له وه ي پتر له ناو هؤله نيمچه تاريكه كه دا نه ميئنه وه كه بۇنى دووكه لى تووندى سه بيل و فه خارن تيكل بووبوو و هه واي ژوره كه ي قورس كردبوو. كه گه ييه هه واي ئازاد، جورج گوتى: - بيتاقهت بووى،

نا؟

مادلين، ويستى بهرپه رچى بداته وه، لى جورج قسه كه ي پيپى و له سه رى پويى:

- نه، قسه مه كه، به خؤم هه ست پيده كه م. ئەگه ر چه ز ده كه ي و گه ره كته له سبه يه وه ده رپوينه وه.

مادلين له بن ليئوانه وه گوتى: - به لى ده مه وئ.

به كاوه خؤ پياسه يان ده كرد. شه ويكي خوښ و فينك بوو، تاريكيه قووله كه ي له تووايه پربوو له ده نگين هيواش، پاز

ونياز، زه مزه مه. خويان به باريكه پښه كدا كرد، كه سينبه رى
دره ختاني به رز بالى به سهردا كيشابوو.

مادلين، به نه سپايى پرسى:- له كوئين؟

جوړج به رسقى دايه وه:- له ليږه وارداين.

- ليږيكي گه وره يه؟

- زور گه وره يه، گه وره ترين ليږي فوره نسايه.

- بونی خاک، درهخت و خه ته تيلکه و بونی تازه و
کونی بيشه چره که که له شيله ی چړو و بړو و گياى ته و
پزيوى بن درهخته کان پښکها تبوو، ده تگوت له م باريکه
پښگيايه دا خه وتببون. مادلين که سهرى ه لينا، له به ينى لق
وپو و گه لای درهخته کانه وه چند نه ستيره يه کی به دى کرد
وهه رچهنده هيچ شنه يه ک نه ده هات ولق وپوکانى
نه ده هه ژاند، هه ستي به هه ژان وله ريه کی گونگی گه لاکانى
ده ورو به رى خوی ده کرد.

راجفرينىكى سهر دهر وونى له رزاند وگه ييه سهر
پښسته که شى، نيگه رانييه کی ناديار دلى گوشى، بوچى؟ به
خويشى سهرى ليده رنه ده کرد. به لام وای هه سته کرد گوم
بووه، خه ريکه تيا ده چى، جوړه ها مه ترسى ئابلوقه ي داوه،
که سى به دهر وه نييه، ته نيای ته نيایه، به تاقى ته نيا له م
دنيايه دا وله ژير نه م گومه زه زندووه ي ديار سهرى،
ده له رزى .

به نه سپايى گوتى:- که ميک ده ترسم، چه زده که م
بگه پښينه وه.

- باشه، با بگه پښينه وه.

- نه دى سبه ي بو پارس ده گه پښينه وه؟

- به لئی، سبهی.

- سبهی به یانی؟

- به لئی، سبهی به یانی، مادام تو پیتخۆشه.

بۆ مال زهڤینه وه. داک و بابی جۆرج نووستبوون. مادلین خه وئیکی ناخۆشی کرد، به بچووکتترین دهنگی هاوینه وار که بۆ ئه و تازه بوو، له خه و راده په پری، دهنگی کوند و قژاوکه، مرخه مرخی به رازان که کرابوونه ئاغه لئیکی ته نیشته خانووه که وه و قوقاندنی که له بابیک که له دواى نیوه شه وه وه، نزیکبوونه وهی پۆژی راده که یاند. ههرکه دنیا پوناک بووه وه، له جیگا که ی هاته ده ری و خۆی بۆ پۆیشتن ئاماده کرد.

وهختی جۆرج به داک و بابی گوت که به ته مای پۆیشتن، پیره میتر و پیره ژن، چه په سان، پاشان بۆیان ده رکه وت که ئه م بریاره کوت و پیره، سه رچاوه که ی له کوئیه. بابه که به ساکاری پرسى: - به و زووانه ده تبیینمه وه.

- هه لبه ته، هاوین.

- ده ی زۆرچا که.

پیره ژن به ده م پرته و بۆله وه گوتى: - هیوادارم له و کاره ی که کردووته ژنیوان نه بیته وه.

جۆرج، به ناوی دیارییه وه دووسه د فرانکیکی دانى، تا له و رینگه یه وه گله بیان بپری. کوریزگه یه کیان به دواى گالیسکه دا ناردبوو، گالیسکه که ده وروبه ری سه عات ده ده هات، بووک و زاوا، پیره ژن و میزدی دئهاتیان رامووسى و که وتنه پری.

وهختايهك خهريك بوو به نشيوي گردهكه دا دادهگه پان،
جورج دهستی به پيگه نين كرد، ئەوسا گوتی:

- ئن، ئەمەش وا، پيشتر پيم گوتبووی، نه ده بوو تو به
داک وبابم، وهکو خانم و ئاغای دو روا دوکانتيل بناسينم.

مادلينش له قاقای پيگه نيني دا و وهلامی دايه وه:

- نها زور خوشحالم، په شيمان نيم، خه لکانی باشن،
خه ريكه به ره به ره له گه لياندا راديم. له پاریسه وه شيريني و
نوقل و ئاجيليان بو ده نيرم.

ئەوسا له بن ليوانه وه له سهري پويی: - دوروا
دوکانتيل... ده بينی هيچ كه سيك له ديتنی ئەم ناوه له پايی
ده عوهه تنامه كانمانه وه، حایر ناميني. بو هه مووانی باس
ده كه ين كه هه شت پوژمان له مولكه كانی داک ويا ابتدا
به سه ر بردووه.

ئەوسا له ميترده كه ی نزيك بووه وه، سهري سمیلي
ماچكرد وگوتی: " سلاو، جۆ!"

جورج به رسفی دايه وه: " سلاو ماد. " و دهستی له قه دی
ئالاند.

پوباره گه ووه و پانه كه، له دوروه وه، له قوولایی
دۆله كه دا ده بينرا كه به وينه ی زنجيريكي زيوين له بهر
تيشكي خۆره كه دا ده دره وشايه وه و ليندكي جيا ده بووه وه،
هه روه ها هه موو دووكه لكيشی كارخانه كان كه دووكه لی
زوخالیان ده كرد به ئاسمانی شينباوا، هه موو مناره نووك
تيژه كان كه به ئاسمانی شاريكي كونا به رز بوو بوونه وه، به
پوونی ده بينران.

(۲)

خانم و ئاغای دوروا دوو پوژ بوو بۇ پاريس گه رابوونه وه، جورج پوژي، له پوژنامه كه دا چووه وه سهر كاره كه ي جاراني، واته لاپه رهي كورته هه والان، چاوه پرواني ئه وه بوو دهست به كاره تازه كه ي بكات، بي به جيتشيني فورستيه، هه موو وهختي خۇي بۇ نووسيني وتار و شيكرده وه ي سياسي تهرخان بكات.

ئو شه وه به دلي خو شه وه بۇ مال گه راپه وه، بۇ مالي دوسته كه ي جاراني، تامه زروي ماچي ژنه كه ي بوو، كه به جازيبه وجواني جهسته يي، ئه مي خستبووه ژير بانديوري خويه وه. وهختي به بهر دوو كاننيكي گولفروشي شه قامي نوتردام دو لورتدا تيپه ري، بي ري كه وته وه كه چه پكه گوليكي بۇ مادلين بكرپت، چه پكه گوله باخيكي گه وره ي، كه هيشتا خونچه كاني نه پشكوتوو بوون كر ي، خونچه كان زور جوان وبوندار بوون.

كه به پليكانه كاني ههر نهوميكا سهرده كه وت، به كه ش وفش و ره زامه ندييه وه له ئاوينه كه دا ته مه شاي خوي ده كرد و ئه وكاته ي بيرده كه وته وه كه پي نابووه ئه م ماله.

چونكه بي ري چوويوو كليله كه ي بيات له زهنگي دا. هه مان بيتسخزمه تي جاران، كه له سهر داواي ژنه كه ي هيلابوويانه وه، هات و ده رگاي ليكرده وه.

ليني پرسى:- خانم هاتووه ته وه؟

- به لي ئاغا.

به لام كاتي كه خهريك بوو له ژووري نان خواردنه وه تينده په ري، كه بيني ميزه كه له جياتي بۇ دوو نه فهر، ئاماده كرابي بۇ سى نه فهر ئاماده كراوه، زوري پي سه ير

بوو و، چونکه پرده‌کە‌ی نیوان ژووری نانخواردن و
هۆله‌کە‌ لابرابوو، مادلینی له هۆله‌کە‌دا بینی که خەریک بوو
چەپکە‌ گولیکی وه‌کو چەپکە‌ گوله‌کە‌ی ئه‌وی له گولدانیک
ده‌نا. له دلی خۆیدا هم نارازی بوو وه‌هم زویر، وه‌کو
ئه‌وه‌بوو نه‌فه‌ریکی دی، بیروکە‌ی گول کپینه‌کە‌ و، ئه‌و
خه‌یال و له‌زه‌ته‌ی که به‌ ته‌مابوو له پینشکه‌شکردنی چەپکە‌
گوله‌کە‌ به‌ ژنه‌کە‌ی، بیبینی، که‌ستیکی دی لێی دزی بیت.
وه‌ختی خۆی به‌ هۆله‌کە‌دا کرد پرسی: - که‌ست بۆ شیو
ده‌عه‌وتکردوه‌؟

مادلین، بیئوه‌ی ئاو‌ری لێداته‌وه‌، هر به‌و ده‌قه‌وه‌ که
خەریک بوو گوله‌کانی له نیو گولده‌که‌ رینکه‌خست به‌رسفی
دایه‌وه‌:

- ئاو، نا. دۆستی دێرینم کۆنت دو فیدریکه‌ که‌ عاده‌تی
وایه‌ دوو شه‌مموان لیره‌ شام بخوات و ئیستاش وه‌کو
جاران دی بۆ لامان.

جۆرج له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - که‌واته‌، ئاوها.
به‌ خۆ وچه‌پکە‌ گوله‌کە‌ی ده‌ستیوه‌ له‌ نزیکی ژنه‌کە‌ی
وه‌ستابوو. چه‌زیده‌کرد بیشاریته‌وه‌، فری بدات، وێرای
ئه‌وه‌ش گوتی: - هانی بیگره‌، گوله‌ باخم بۆ کپیوویت.
مادلین، له‌ ناکاوا ئاو‌ری لێدایه‌وه‌و به‌ روخساری
خه‌ندان وپووی که‌شه‌وه‌ هاواریکرد: - ئاه، ده‌ستخۆش که‌
بیرت له‌ من کردوه‌ته‌وه‌.

به‌ شه‌وق وزه‌وقینی راسته‌قینه‌ی پڕ له‌زه‌تی ئه‌وتۆوه
ده‌سته‌کانی بۆ درێژکرد و لێوه‌کانی ماچکرد، که‌ جۆرج
ناره‌زایه‌تی‌کە‌ی خۆی بیری چووه‌وه‌.

گوله‌کانی له دهستی وی وەرگرت، بۆنی کرد، به‌که‌یف
وخۆشی و دلخۆشی مندالیکه‌وه، گوله‌کانی، له گولدانیکی،
خالی دا، که به‌رانبهر گولدانی یه‌که‌م بوو، نا. ئەوسا
نیگایه‌کی هه‌ردوو گولدانه‌ پر له گوله‌کانی کرد وگوتی: - نه‌ا
به‌ دلمه. سه‌ر سوپاکه‌م زۆرچاک رازاوه‌ته‌وه.

ئەوسا، به‌قه‌ناعه‌تی ته‌واوه‌وه له سه‌ری پۆیی: - ده‌زانی،
فیدریک، ئینسانیکه‌ی باش ومیهره‌بانه. زۆر زوو ده‌بیت به
دۆست و براده‌ری.

له زه‌نگی قاپی درا، کۆنت فیدریک بوو، زۆر به‌ئارامی و
ئاسووده‌یی هاته‌ ژووره‌وه، ده‌تگوت له مالی خۆیدا. پاش
ئەوه‌ی به‌ نه‌زاکه‌ته‌وه سه‌ری قامکه‌کانی مادلینی ماچکرد،
ئەوسا بۆلای جۆرج گه‌رایه‌وه و به‌گه‌رمی ته‌وقه‌ی ده‌گه‌لدا
کرد و به‌جدی پرسی: - ئی حال و ئەحوالت دوروی ئازیزی؟
هه‌مان قه‌لافه‌تی وشک و مه‌غروورانه‌ی جارانی نه‌بوو،
به‌لکو میهره‌بان و خۆشخوو بوو. ده‌یویست ئەوه نیشانبدات
که په‌وشی جارانی به‌ ته‌واوی گۆپاوه. جۆرج، که سه‌ری له‌م
په‌فتار و ئەتواره‌ی ئەو سوپما‌بوو هه‌ولیدا خۆی میهره‌بان
نیشان بدات، تا به‌ پوو‌خۆشی و خۆشه‌فتاری وه‌لامی ئەو
بداته‌وه، دوا‌ی پینچ خوله‌کیک له‌ گه‌فت وگۆ، ده‌تگوت ده‌ دانه
سه‌له‌ یه‌کدی ده‌ناسن و هاو‌پێی گیانی به‌ گیانین.

هه‌نگی مادلین که‌ پرووی له‌ خۆشیا گه‌شابووه‌وه، پێی
گوتن:

- من ئێوه پێکه‌وه به‌جێ دێلم. ده‌بێ سه‌ریکی
مووبه‌قه‌که‌ بده‌م.

ئەوسا، جووته‌ پیاو به‌نیگا به‌رێیان کرد وله‌ ژووره‌که
وه‌ده‌رکه‌وت. وه‌ختایه‌ک هاته‌وه، بێنی خه‌ریکه‌ به‌ دووقۆلی

باسی شانۆ دهکهن، سه بارهت به شانۆنامهیهکی تازه دهدان، هینده هاوړاو بۆچوون بوون، که پرشنگی دۆستی له چاویان دهبووه.

شامهکهیان زۆر دلگیر وتایهتی بوو، کۆنت له ماله داو له نیوان ئەم ژن ومیرده جوان وئازیزه دا، بهراډهیهک ههستی به ئاسوودهیی و خوشی دهکرد که تا درهنگانی مایهوه.

هه رکه کۆنت رۆیی، مادلین له میردهکهی پرسى:

- پیاویکی خوشه، ها؟ پیاو که به باشی بیناسیت، رایهکی دی ده باره پهیدا دهکات. دۆستیکى چاک، بیوهی، وهفادار، دلسۆزه. ئاه که بهیئ ئه... هیشتا مادلین قسهکهی تهواو نهکردبوو و جۆرج وهلامی دایهوه: - بهلن، بهرای من پیاویکی خوشهویسته، وا تهسهور دهکه م به باشی له زمانی یهکدی تیدهگهین.

مادلین یهکسه ر گوتى: - ئاگات لى نییه، ئەمشه و بهر له خهوتن کاریکى زۆرمان له بهردهمه. پيش نانخواردن فریا نهکه وتم بۆتى باسبکه م، چونکه فیدریک زۆر زوو هات. هه ندى ههوالی ناخۆشم ده باره ی مه راکش پى گه بیوه. لاروش ماتيو، نوینه رى ئیستای ئەنجومەن و وهزیری ئاینده ئه وهوالانه ی داومى. ده بی و تاریکی گرینگ و پر سهروسه دا له و باره یه وه ئاماده بکهین. واریقات و ژماره و ئامارم له لایه. ده بی به په له دهست به کاربین. وه ره ئه و چرایه هه لگره.

جۆرج چراکه ی هه لگرت و چوون بۆ ئوفیسه کهیان.

هه مان کتیه کانی جاران به ریز له کتیه خانه که ریز کرابوون، به م جیاوازییه وه که ئه و سى گولدهانی که

فورستیه له دوا پوژه کانی ژیانیا، که حالی که منی باش بوو، له که نداوی ژواندا کړی بوونی، ئیستا له سر کتیبخانه که دانرابوون.

له ژیر میزه که دا، ژیر پاییه که ی فورستیه، چاوه پروانی نه وه بوو که پییه کانی دوروای بنریته سر. جورج هرکه له پشت میزه که وه دانیشست پییه کانی له سر ژیر پاییه که (ژیر پای: تخته داریکه له ژیر میزی کارکړنا داده نری تا پای بخریته سر) دانا و قه له میکی که فورستیه نوو که که ی که میک جووی بوو، له ناو قه له مدانه عاجه که ه لگرت.

مادلین جگه ره یه کی پتکرد، پشتی به موغه یریه که وه نا وئو خه بر و هه والانه ی که بیستبوونی گتپرایه وه. نه وسا بچوونی خوی له مهر هه واله کان و سکیچی وتاریک که له زهینی خویدا که لاله ی ده کرد، بوئو شه رح کرد.

جورج به وردی گوئی له قسه کانی نه و ده گرت، خیراخیرا توماری ده کردن، وهختایه ک که له نووسینیان بووه وه، بچوونه پیچه وانه کانی خوی دهربری، مهسه له که ی خسته بهر ورده بیننی لیکولینه وه وه، که وره ی کرده وه و پهره ی به بچوونه که دا، به لام نه ک به مه به سستی نووسینی وتاریک، به لکو نه خشه یه ک بوو بو دژایه تی وه زیره که ی ئیستا. نه م هیرشه ده بوو به سره تا و ده ستنیکی کاره که. ژنه که ی به پاده یه ک هاتبووه جوش، که بیری چووه وه نه فوس له جگه ره که ی بدات، به گویره ی بچوونه کانی جورج، ناسوی تازه ی سه باره ت به م مهسه له یه له به رچاو کرابووه وه.

جارچار له بن لیوانه وه ده یگوت:- به لی... به لی... زورچاکه... عاله... عه یی نییه.

وہختایەک جۆرج لە دەربڕینی بۆچوونەکانی خۆی بوو، مادلین گوتی: -نە دەبێ ئەمانە بخەینە سەر کاغەز. بەلام جۆرج نووسین و دەستپێکی نووسینی بەلاوہ دژوار بوو، وشە و پەیفی پێویستی بە زەحمەت بۆ دەهات. هەنگی ژنەکەى هات، بە ئەسپایی بە سەر شانیا دانەویبەو و زۆر بە ئەسپایی دەمی لە پەنا گوتی نا و دەستی بە گوتنی رستە و پەیفین گونجاو کرد.

جارجار دووچاری دوودلی دەبوو و دەپرسی: -ئەمە دەقاو دەق ئەو شتە یە کە دەتەوێ بیلێ؟
مێردەکەى بەرسفی دەدایەو: -بەلێ، دەقاو دەق.

مادلین، رستەین تووند و تیژی دەزانی، رستەین نیشداری ژنانە کە زۆرچاک دەیتوانی، تانە و تەشەر لەسەرۆکی دەستەى وەزیران بەدات، قەلافەتى ئەوى، ئاویتە بەو سیاسەتە دەکرد کە گرتبوویەبەر، ئیدی ئەمەى بە شتوازیکی هیندە خۆش دەردەبێ کە هەم خۆینەرى دینایە پێکەنین و هەم دروستبوونی بۆچوون و گەنگەشەکانی خۆی پێ دەسەلماند.

دورواش، هەندێجار، چەند دێرێکی خۆی دەخستە سەر قسەکانی ئەو و کاریگەرى رستەکەى قوولتر و زیاتر دەکرد. جگە لەمانە لە نووسین و دەرشتنی هەوال و نووچەین کورتی تەنز ئامیزا، فێری هونەرى بەکاربردنی رستەین دوولۆنەى، مانا پەنھان بووبوو و، کاتێ ئەو بویەرەى مادلین دەگێژرایەو، ئەگەر هەندێک گومان ئامیز و یان مەیلەو خەتەر بوايە، ئیدی لەرێگای ئەو جۆرە رستانەو و پینەى دەکردو بە شتوازیکی هیندە کاریگەر دایدەرشتەو و خۆینەرى وادار دەکرد، بەخۆی بابەتەکە هەلێنی و بچیتە بنج

وبناوانی و باوهرو قهناعهتی پینکات، که ئەگەر راسته و خویش
بۆی پوون کراباوه، به مجۆره کاری تینه ده کرد.

وهختی وتاره که ته و او بوو، جۆرج به دهنگی بهرز و
بهراویژیکی وتاریژانه خویندییه وه. ههردووکیان زۆریان
به دل بوو، خویشحال و حهیران به دەم یه که وه پینکه نین،
دهتگوت تازه خویان به یه کدی ناساندبوو، چاویان بری بووه
یه کدی، به جۆش و خرۆش و مهحه به ته وه، به شهوق
وزه و قه وه، به گهرم و گۆرپییه کی عاشقانه وه که له زهین و
جهسته یانه وه هه لده قولایه کدییان رامووسی.

جۆرج، چراکه ی هه لگرت و به نیگایه کی پر سۆز و
گودازه وه گوتی: ' نهاکاتی خه وتنه. '

مادلین به رسقی دایه وه: - تۆ له پیتشه وه برۆ سهروه رم،
چونکه تۆ رینگاکه روناک ده که بییه وه.

جۆرج له پیتشه وه رۆیی و مادلین له دواوه، به نووکی
قامکان ملی ختووکه هه دا تا واداری بکات خیراتر بروات،
چونکه جۆرج به م ختووکه دانه، راده جفری و ته زووی پیتدا
دههات.

وتاره که به ناوی جۆرج دوروا دوکانتیله وه بلآو بووه وه
وهه را وههنگامه یه کی زۆری نایه وه. ئەنجوومه ن ته و او
تهنگه تاو بوو. بابا فالتر، پیروزیایی له نووسه ره که ی کرد
وبه شی سیاسی رۆژنامه که ی به وسپارد، لاپه ره ی کورته
هه و الان و بویه رانیس خرایه ئەستوی بوارنار.

ههنگی له رۆژنامه که دا، خه بات و دژایه تییه کی لیتها توه انه
و بی ئامان له دژی وه زاره تی دهره وه که ئیدازه ی ئەم
ماجه رایه ی ده دا، دهستی پینکرد. هیتشه کان که هه میشه
زیره کانه و پشت به ستوو به به لگه و پروداوان بوو، جارێ

تەنز ئامىز و جارى جدى، گافى شوخ و گافى نىشدار بوون،
 بە بەردەوامى و دىقەتتىكى ئەوتوۋە دەستى خۇي دەۋەشاندا
 و ئامانجى دەپىكا، كە ھەرھەموو خەلكى ھەپەساندبوو.
 پۇژنامەكانى دى، ھەلبەتە بە ئاماژەۋە بۇ ژىدەر و چافكانى،
 بەشىك لە و وتارانەيان ۋەردەگرت و بلاويان دەكردەۋە،
 ھەندىجار بەشىكى تەۋاو و گرىنگى ئەو وتارانەيان لە
 لاپەرەكانى خۇياندا بلاو دەكردەۋە. پياۋانى دەۋلەت كەۋتتە
 ھەۋلى ئەۋەى بزىانن ئاخۇ ناتۋانن بە كۆمەك و لە رىگەى
 پۇلىسەۋە دەمى ئەم دژمنە نەناس و چىرە دپژە دابخەن.
 دوروا، لە ناۋەندە سىياسىيەكاندا ناۋبانگى دەركردبوو.
 بە چۇنەتتى تەۋقەكردى خەلكەكە لەگەلىا و كلاوداگرتنىان
 لە ھەنبەريا، ھەستىدەكرد كە پۇژ بە پۇژ دەسلەتتى زياتر
 دەبىت و پايەى بەرزتر دەبىت. ژنەكەشى بە سەدەمى تواناى
 داھىتەرانەى روحى و دەروونى خۇي و كارامەيى
 زانىارىيەكانى و دۆست و ئاشنايانى بىن شومارىەۋە لە نىۋ
 پايەدارانى كۆمەلگەدا، ھىندەى دى ئەۋى سەرسام و
 ھەيرانى خۇي دەكرد.

ھەر جارى كە بۇمال دەگەرپايەۋە، سىناتورى، نۆينەرىكى
 ئەنجومەن، قازىيەك، چەنەرالىكى لە مالەكەى خۇيدا
 دەبىنى، كەۋەكو دۆستىكى دىرىن، زۇر خۇمانە و بەپژىزەۋە
 پەفتارى دەگەل مادلىندا دەكرد. لە كوئى وچۇن ناسياۋى
 دەگەل ئەم خەلكانەدا پەيدا كىردبوو؟ ھەر خۇي دەيگوت لە
 كۆمەلگەى پىشەنگاندا. بەلام چۇن توانى بوۋى متمانە
 ۋە ھەبەتتەيان بە دەست بىتنى؟ سەرى لەم مەسەلەيە
 دەرنەدەچوۋ.

به خوی دهگوت: دهیتوانی بییت به سیاستوانیکی
گوره.

زۆر بهی کات، بۆ نانخواردن، درهنگ دهگهییه مالهوه،
به هانکه هانک، به پرهنگ و پرووی گهش و به بهدنی له رزانهوه
خوی به مالدا دهکرد و تهنا ته پینش ئه وهی کلاوه کهشی
دابکه نی دهیگوت:

- ئه مرۆ خه بهر وباسی گهرم و دهستی یه کم پینیه.
ته سه ور بکه که وه زیری داد، تازه دوونه فه ری، که ئه ندای
کومسیونی هاوبهش بوون، به قازی دامه زران دوون.
ده رستیکی وای پیده دهین که تا ماوه له بییری نه چیته وه.

پاشان، جه زره به یه کی له وه زیردا و، بۆ سبهی یه کیکی
دی و بۆ رۆژی سیتی می یه کیکی دی. لاروش ماتیو، نوینه ری
ئه نجو مهن که رۆژانی سی شه ممه، رۆژیک له دوای کۆنت
دو فیدریک له مالی وان شامی ده خوارد به خوشحالییه کی
زۆره وه ته وهی ده گهل ژن و میرده که دا ده کرد و هه میسه
دووباره ی ده کرده وه: "به راستی شه ره نه گالته، مه حاله
دوای ئه م هیرشانه سه رکه وتن به ده ست نه یه نین."

له راستیا، به هیقی ئه وه بوو پۆستی وه زاره تی ده ره وه،
که له میژبوو مرخی لی خوشکردبوو، به ده ست بینیت.

ئهو له سیاستوانه هه زار پوهه کان بوو، بی ئیمان، بی
توانا، دوور له هه موو جور ئه تیک و زۆر که مزان، وه کیل
مودافیعی شارستان، پیاویکی به سه روسیمای ناوه ندی شار،
که فیلبازانه په یوه ندی ژیرا و ژیری باشی ده گهل هه موو
حیزب و داروده سه ته کاندا هه بوو، جۆره مه سیحیه کی
ده مارگیری کۆمار یخوازو قاره مانیکی ئازادیخواز بوو به
شیوازیکی پرگومان، له و جۆره به شه ره هه لپه رستانه بوو

که له ده می هه لېژاردنی گشتیدا هه زارانی وه کو ئو، وه کو قارچک له زېلانی کومه لگه وه هه لده تون.

هه لویستی دیتایانه می کافیلیانه ی ئوی له هه موو هاوکارو خه لکه ده ست وپې سپی وه یچ له بارا نه بو وه که ی ده ورو به ری جیاده کرده وه وه کو که سیک ی زرینگ و به ده سولات وده سترق ده هاته به رچاو، له شاری کویرانا به که له چاو پاشایه.

کابرایه ک بوو، بۆ به رژه وهندی خوی زیره ک بوو، هه م به سه ر وسیم بوو، هه م به نه زا که ت وئته کیتزان، هه م خاکی و هه م میهره بان. له نئو چینه بالاکانی کومه لگه وه ره وه ها له ناو په مه کی خه لکی وله ناو که و ره کارمندان ی ئو زه مانه دا، بازار ی زور گه رم بوو.

ئیدی له هه ر کور و مه جلیسیکا باس باسی ئو بوو، ده یانگوت: " لاروش، پوژئ دی ده بی به وه زیر ، و به خویشی زور به دلنیا ییه وه له و باورده بوو که لاروش ده بیته به وه زیر.

به کیک بوو، له شه ریکه گرینگه کانی بابا فالتر، هه ره وه ها له زور فروفیل و دزی و فزی دارا ییشدا هه ر هاوکار و شه ریکی بوو.

دوروا، به دلنیا یی و کومه لیک ئومیدی گونگه وه به ئاینده، پشتیوانی له وه ده کرد. له پاستیا دریزه ی به هه مان کار ده دا که فورستیه ده ستی دابووی، لاروش ماتبو، به لئنی دابووین که نه گه ر به مرادی خوی بگات، نیشانی لژیون بونوری بۆ وه رده گریت، تاقه جیاوازی مه سه له که ته نیا ئه مه بوو که نیشانه که به به رۆکی میرده تازه که ی مادینه وه

دەكرا، دەنا، رەوشە گشتیەكە ھەر وەكو خۆی مابوو ەو ەو
بەموو نەگۆر ابوو.

رەوشەكە بۆ ھەمووان بە پادەیەك وەكو خۆی
مابوو ەو ەكە ھاوکارەكانی دوروا، بابەتیکیان بەدەم ەو ەو
گرتبوو ەكە خەریك بوو بەرەبەرە توورپە ەو دەكرد. بە
فورستیە بانگیان دەكرد.

ھەر ەكە پینی دەنایە ناو ئیدارە ەو رۆژنامەكە، یەكێك
لەلایەك ەو ەو ھاواریدەكرد: "بەلێ بزائم فورستیە."

جۆر ەو خۆی لە گیلی دەدا، وای دەنواند گۆیی لەو
ھاوکارە ەو نەبوو ەو سەری بە ناو جی نامەكاندا دەكرد، بۆ
ئەو نامانە دەگەرا ەكە پەیو ەندی بەخۆی ەو ەو ەو. ھەر ئەو
ھاوکارە دووبارە بەدەنگی بەرزتر دەیگوت: "ئەھای،
فورستیە." دوا ەو بانگەكە ەو ئەو، دەنگی چەند پێكە نینکی
ئەسپایی و پەنھانی دەھاتە گۆی.

كاتی دوروا خەریك بوو بۆ ژوورەكە ەو سەرۆك
دەچوو، ئەو كەسە ەو ەو بە فورستیە بانگی كردبوو،
پایدەگرت و دەیگوت: ئا، ببورە، مەبەستم تۆ بوو، دەمویست
قسەت دەگەل بكەم. ببورە ھەموو جار ەو لیم تێك دەچی و
بەناوی شارلی نەگبەتەو ەو گازت دەكەم ھۆیەكەشی ئەمە ەو
ەو ەو تارەكانی تۆ زۆر لە نووسینەكانی ئەو دەچن.
ھەر كەس ەو دەیانخوینتەو ەو دوو چاری ھەمان شوبھە دەبیت.
دوروا، ھیچ وەلامینکی نەدەدایەو ەو، بەلام ژیرا و ژیر لە
توورپەیدا خۆی دەخواردەو ەو. رقیکی كوێرانە ەو لەو
مەرحومە ھەلدەگرت.

تەنانتە بابا قالترش، لە ھەن بەر ئەم دیاردە ەو ەو،
دیاردە ەو لێكچوونی زەقی شیوازو بۆچوون ولێكدانەو ەو

سیاسییه‌کانی لیکۆلینفانه تازه‌که ده‌گه‌ل نووسینه‌کانی نووسهری په‌حمه‌تیدا، که بووبوو به داستانی سهرزازی هه‌موو که‌سان، گوتبووی: " به‌ئێ، هه‌ر ده‌لێی نووسین و ئینشای فورستییه، به‌لام فورستییه‌یه‌کی شاره‌زاتر و تووندتر و به‌تواناتر."

جاریکی دی کاتی دوروا کومه‌دییه تایبه‌تیه‌که‌ی بیل بووکه‌کانی کرده‌وه چاوی به بیل بووکه‌که‌ی فورستییه که‌وت که نه‌واریکی ئاوریشمی په‌ش له ده‌سکه‌که‌یه‌وه پینچرابوو، ئه‌وه‌بوو که خۆی به‌کاری ده‌برد وهی ئه‌و ده‌ورانه بوو که له ژیر چاودێری سن پوتین دا کاری ده‌کرد. به‌نه‌واریکی په‌مهی رازابوو‌وه. هه‌موویان له سهر هه‌مان په‌فه به‌گویره‌ی درێژی و کورتی ریزکرا‌بون، ده‌ست‌نوسیکی بچووکی، وه‌کو ئه‌وانه که له مۆزه‌خانه‌کاندا له‌به‌رده‌م شته‌کاندا ده‌نوسرین، داده‌نن، له‌به‌ر ده‌م بیل بووکه‌کاندا دانرابوو ولێی نووسرابوو: " مه‌جموعه‌ی فورستییه وشه‌ریکه‌که‌ی و، فورستییه - دوروای ئیستا، به‌بێ زه‌مانه‌تی ده‌وله‌تی. کالاین له ئیستی‌هلاک نه‌هاتگ که له هه‌موو کاتی‌کدا، ته‌نانه‌ت له سه‌فه‌ریشدا ده‌توانرێ سوودی لێ ببینرێ."

ده‌رکی کومه‌دییه‌که‌ی داخست و به‌ده‌نگی به‌رزی ئه‌وتو که ئه‌وانی دیکه‌ش گوینان لیبیت گوتی: " خه‌لکانی گه‌وج و حه‌سوود له هه‌موو شوینی په‌یدا ده‌بن وه‌ن."

لێ کیریا و غرووری بریندار بووبوو، غروور و دلناسکی نووسهران، که هه‌میشه ئه‌م هه‌ستیاری و تووره‌یه له‌لای شاعیران و په‌یامنیران، ده‌ها‌روژین.

ئەم وشەي " فورستىيە " پەردەي گويىيەكانى دەدرى، لە
بيستنى قەلس دەبوو، دەترسا وھەرجارى ئەو وشەيەي
بەرگوي دەكەوت سوور دەبووھە.

ئەم ناوھ بۇ ئەو جۆرھ تەوس و توانجىكى تيابوو،
تەنانەت لە تەوسيش زياترى تيابوو، بەجۆرھ بىرپىزى و
سووكايەتيەكى تيابوو. ئەم وشەيە ھاوارى دەکرد: "
ژنەكەت ئەم كارانەت بۇ ئەنجام دەدات، وەكو چۆن بۇ
مىردەكەي پىشوشى ئەنجامى دەدا. تۇ بەبى ئەو نەدەكەيە
ھىچ و نە بە ھىچ كويىيەك دەگەيت. "

زۆرچاك دەيزانى و قەناعەتى تەواوى وابوو كە
فورستىيە بەبى مادلىن نەيدەكردە ھىچ وپولتىكى قەلبى
نەدەھيتا، ئەدى خۆي، ئەميش ھەر وەكو ئەو نەبوو!

وختايەك بۇ مالەوھش دەگەرايەوھ، ئەم بىرە بەسويىيە
دەستبەردارى نەدەبوو. سەرانسەرى مالەكە، دۆستە
كۆنەكەي وھبىر دىتايەوھ، ھەموو كەل وپەلەكان، ھەموو
توھەفياتەكان، دەستى بۇ ھەرشتىك دەبرد. لە سەرھەتاوھ
بىرى لەم شتانە نەدەكردەوھ، بەلام ئەوھى ھاوكارەكانى
دەستيان دابووينى، زامىكى ئەوتوى كرىبووھ روح
ودەروونى، كە نھا ھەر بابەت و ھەرشتىكى بچووك و
نادياريش دەيكولاندەوھو ئازارى دەدا.

دەستى دەدايە ھەرشتىك، يەكسەر دەستى شارل
لەبەردەميا بەرچەستە دەبوو، كە كاتى خۆي دەستى
دابوويى. ئەو شتەي كە دەيبىنى يان بەكارى دەبرد، ھەمان
ئەو شتانە بوون كە كاتى خۆي فورستىيە، بەكارى دەبردن،
شتانىك كە خۆي (فورستىيە) بۇ خۆي كرىبوونى، ھەزى
لئيان بووبوو. جۆرج، بەرەبەرە، تەنانەت بە پەيوھندى ژن

ومیردایه تی نیوان دۆسته کۆنه که ی و ژنه که ی ئیستیای
خۆی، قه لّس و توورپه ده بوو.

هه ندیچار، به خۆیشی له م هه لچوون و هارپوژانه
دهروونییه ی خۆی، که هه یچ سه ری لیده رنه ده کرد، سه ری
سوړ ده ما و له خۆی ده پرسى: " شه ی تان به نه عله ت بی ها،
بۆچی ئەم بییر و هزره م تیورپوکاوه؟ من هه ست به هه یچ
هه سوودی و غیره یه ک له دۆسته کانی مادلین ناکه م. له هه یچ
کاریکی نیگه ران نیم. ئازاد و سه ربه ست به ئاره زووی خۆی
بۆ هه رکۆتیه کی بوئ دیت و ده پروات، که چی یادی ئەم
شارله گوندییه، خوام نایه لئ، ده هه ریم ده کات!"

له دلّی خۆیدا، له سه ر ئەو قسه یه ی ده پۆیی: " له راستیا
که سیکی بیکاره و گه وچ بوو، بیگومان ئەم مه سه له یه یه که
به م جوړه ئازارم ده دات. ئەوه ی که توورپه م ده کات، ئەمه یه
که بۆچی مادلین شووی به م که ره دیتیه کردبوو."

هه میسه به خۆی ده گوت: " چۆنه که ژنیکی وه کو
مادلین، توانیویه تی بۆ تاقه یه ک ساتیش ته هه موولی ئەم
هه یوانه بئ ئەقله بکات؟"

هه موو پۆژی، ده گه ل هه ر ئاماژه یه کی بچووکا، چ
له لایه ن مادلینه وه با، یان له لایه ن پینسخزمه ته که وه با، یان
له لایه ن کاره که ری ماله که وه با، وه کو نه شته ر به دلّیا
پۆده چوو و پق وکینه ی تووندتر و زیاتر ده بوو.

دوروا، که هه زی له خواردنی شیرینی بوو، شه ویک

پرسی:

- ئه ری چۆنه، هه یچ میوه جات و شیرینه مه نیه کمان
نییه؟ تۆ قه ت ئەو شتانه نابیه ته سه ر میتزه که.

ژنه ی گه نج به رووخۆشییه وه به رسقی دایه وه:

- راست دهکەیت، هەر له بیرم نەبوو. ئاخەر شارل
حەزی لە و جۆرە خوار دەمەنیانە نە دەکرد...

جۆرج، بە بیتهوهی بە دەستی خۆی بی، قسهکهی پتیری
و گوتی:

- دەزانی ئەم شارلە خەریکه بەرەبەرە ژیانم لیتال
دەکات. لە هەموو شوینی ناو ناوی شارلە. شارل حەزی
لەمە بوو، حەزی لەوه بوو. نەها که شارل گۆر بەگۆر چوو،
بەسە با وازی لیتین.

مادلین بیتهوهی سەر لەم توورە بوونە کوت و پڕە
ئەو دەرکات، مات و حەیران تەمەشای میزدەکهی دەکرد.
پاشان، چونکه ژنیکی بەئاوەز و تیژفام بوو، کهم دایژیک
هەستی بەوه کرد که چی لە دل و دەروونیا دەگوزەری، ئەم
ژەهری غیرەو حەسوودییه سەبارەت بە کابرای مردوو،
دەگەل بچووکتەرین شتا که ئەوی وەبیر دینایەوه کوشندەتر
دەبوو.

هەلبەتە ئەم هەستی حەسوودی و غیرەیهی بە حالەتیک
منداڵانە دەهاتە بەرچاو، بەلام چونکه بەقازانجی خۆی
دەزانی، بێدەنگ بوو و هیچی نەگوت.

جۆرج، چونکه نەیتوانی بوو توورەیی خۆی بخواتەوه
پەنھانی بکات زۆر لە دەستی خۆی نارازی بوو. بەلێ ئەو
شەوه پاش شیو چوون بۆ ژووری کارەکهیان، تا وەکو
هەمیشە وتارەکهیان بنووسن. پاش ئەوهی لە پشت
مێزەکهوه رۆنیشت داخی دلێ بە ژیرپایی (ئەو تەختەیهی
لە ژیر مێزەوه پتیی دەخەنە سەر) یەکه رشت و
بەپیکەنینەوه پرسى: - شارل هەمیشە پینەکانی دەرچین؟

مادلینیش، به دهم خندهوه بهرسفی دایهوه: - نا،
همیشه ترسی له پهسیف (ههلامهت، پهسیو) بوو؛ ناخر
سیپه لاکه کانی تهواو نه بوون، ههستیار بوون.
دوروا، به توانجهوه گوتی: " بهراستی وابوو و
بهکردهوهش سهلماندی."

ئهوسا، بهوپه پری ئه ته کیتتهوه له سهری رۆیی: " شوکر
من وانیم." و دهستی ژنه کهی ماچکرد.
له کاتی خهوتندا چونکه ئهم بیر وخولیاپه ههر
دهستبهرداری نه ده بوو، دووباره پرسى:
- شارل له کاتی خهوتنا کلێتهیهکی له سهر دهکرد تا
گوئییه کانی سهرمایان نه بیت؟

مادلین، ئهم پرسیاره ی ئهوی به سوعبه تهوه وهرگرت و
بهرسفی دایهوه:
- نا، له چکیکی له سهر دهکرد و له سهر هه نیه ی گری
دهدا.

جۆرج، شانەکانی هه لته کاند و به راویژی حه قارهت
ئامیزی پیاویکی خۆپه سندهوه گوتی: - چ که و جی بوو!
له وه به دواوه، شارل بوو به بابتهی هه موو قسه
وباسیکی، به هه موو بۆنه یه که وه، ناوی ئهوی دینایه ناو
ناوان و به سهر و سیمایه کی به زه بی ئامیزه وه ده یگوت: ئهم
شارله به له نگازه.

کاتی که له رۆژنامه که وه بۆ مال ده که راپه وه، چونکه
له ویندهر یه ک دوو جار به ناوی فورستیه وه بانگیان
کرد بوو، ئیدی له قه بره که شا وازی لینه ده هیتنا و هه زار و یه ک
نه فرهت و جینیوی بۆ ده نارد و به مه تۆله ی خۆی ده کرده وه.

ئیدی کیماسی و کورت بینی و بن ئه قلیه کانی ده ژمارد
و به شوخی و تهوس و توانجه وه ئه م کیماسیانه ی ده ژمارد.
شهرح و شروقه ی ده کردن، گه وره ی ده کردنه وه، ده تگوت
گه ره کیه تی له بهر چاوی ژنه کهیدا و ابنوینی که دژبه ری
هه فرکیکی ترسناک ده کات و ده یه وی له بهر چاوی ئه وی
بخات.

هه همیشه ده یگوت و ده یگوته وه: - ماد له بیرته ئه م
فورستیه قه شمه ر و فشه که ره هه همیشه ده یگوت ده یه وی
پیمانی بسه لمینیت که پیاوانی قه له و به هیزتر و به تواناترن له
پیاوانی له ر و لاواز؟

پاشان، که وته مه راقی ئه وه ی که هه مو و ورده کاری
و تاییه تمه ندیه کانی په یه وندی ژن و میزدایه تی رابردوی
ئه وان بزانتیت، که مادلین نارچه ت و نیگه ران خوی له
پرسیاره کانی ئه و ده دزییه وه، به لام ئه و پیداکری ده کرد،
ده سته ردار نه ده بوو.

- یا لالا، به سه، بۆم باسبکه بزائم. له و ساتانه دا سه ر
وسیمایه کی سهیری پهیدا ده کرد؟

مادلین به نارچه تی و له بن لیوانه وه ده یگوت: - واز
دینی یان نا، واز له و بیته.

جۆرج، دووباره ده یگوت:

- نا، بۆم باسبکه! راسته گوایه ئه م چه یوانه له ناو
جینگاشدا، کابرایه کی ده ست وپن سپی بووه، هیچی پی
نه بووه؟

هه همیشه، به م جنیوه ده ی برییه وه: - چ دیته تیه کی که ر
بووه.

شەویک، ئاخىر وئۆخرى ھەيڧى حوزەيران بوو. لە کاتىڤا
 لەبەر پەنجەرە وازەکەدا ۋەستابوو و جگەرەي دەکىتشا،
 گەرماي شەوي خستىه سەر خولياي گەشت وگەرەن.
 پرسى: - ئەرى مادە گيانەکەم، دەلئى چى برۆين بۆ بىتەشەکە
 و باي بالىک بەدين و سڤىيەکى پىمان دەرەکەين؟
 - چاکە، با برۆين.

گالىسکەيەکیان بەکرى گرت، سەرەتا بە شەقامى
 شانزىليزىدا کەوتنەرى و پاشان چوونە سەر شەقامى بوار
 و بولونى. دنيا کپ و مات، سروەيەک چىيە، لە ھىچ لايەکەوہ
 نەدەھات. بەکىک بوو لەو شەوہ گەرم و نمسارانەي کە
 ھەوای گەرمى پاريس، ۋەکو بوخارى کوورە دەچىتە
 سىپەلاکەکانى بەشەرەوہ. گالىسکانىکى زۆر خىلى عاشقانيان
 بەژىر دار ودرەختەکاند دەگىرا. گالىسکەکان بەرىز
 دەجوولان.

جۆرج و مادلىن، بە دىتنى دىمەنى دەست لە ملانىتى ئەو
 جووتانەي ناو گالىسکەکان، ژنان بە جلکى کالى تەنک و
 پياوان بە جلکى تۆخەوہ، زۆر خۆشحال دەبوون،
 ئاپۆرايەکى زۆرى عاشقان، بە ژىر ئاسمانى پڤ ئەستىزە
 وگەرمى پاريسدا بەرەو بىتەشە و جەنگەلەکە دەڤۆيشتن. جگە
 لە دەنگى چەرخى گالىسکەکان بە سەر ئەرزەکەوہ ھىچ
 دەنگىکى دى نەدەھات. جووتەکان لە نىو ھەر گالىسکەيەکدا
 کە پەتدەبوو، دوو بە دوو، لەسەر کورسىيەکەي شانيان
 دادابوو و خامۆش و نوقمى ھەواو ھەوەس و بەدەم
 چاوەرۋانى جووتىوونىکى نزيکەوہ، خۆيان لىکدى
 ھەلدەسوو. ھەوای گەرم و تارىک دەتگوت لە ماچا پاراو
 بووبوو، ھەستى نازو نوزو نەوازىش و شەھوہتو ئارەزووى

حه یوانی په راگه نده، هه واکه ی قورستر ده کردو ده یهاروژاند، هه موو ئه م خه لکه هاو هه میزه، سه رمه سته ئاره زوو وغه ریزه، حاله تیکه پر جو ش و خرؤشیان به ده ورو به ری خؤدا بلاو ده کرده وه. هه موو ئه م گالیسکه عه شق هه لگرانه، که ده تگوت نه وازشیان لئوه هه لده قولیت، شنه یه کی هه وهس و پروژینیان به هه واکه دا ده کرد.

جوړج و ما دلینش هه ستیان کرد ئه م ناشقینیه گیرویه خه ریکه تووشی ئه وانیش ده بیت. بینه وهی هیج قسه یه ک بکن به نه رمی ده سته یه کدیان گرت، به لام به سه ده می گه رمی و قورسی هه واکه و ئه و هه لچوونه ده روونیه ی ده یهاروژاندن، که میک په شیو حال بوون.

وه ختایه ک گه بیینه پیچی ئه و شه قامه ی که به به رده م مه ره ریزه کانی پاريسدا رهت ده بوو، یه کدیان ماچکرد و ما دلین به سووکه شه رمیکه وه و له بن لیوانه وه گوتی:-- ده زانی سه بارهت به سه فهره که ی روئانمان، کاریکه مندالانه مان کرد.

شه پؤلی گه وره ی گالیسکه کان له بهر ده روازه ی چوونه ژووره وه ی بیته که، مه سافه یان وه رگرت، له و شه قامه دا که بؤ ده ریچه کان ده پؤی و گالیسکه که ی جوړج و ما دلین خوی پیدا کردبوو، گالیسکه کان زیاتر لیکدی هاویر بوون، به لام تاریکی شه وانیه ی بیته که، هه وای نمداری ده ورو به ری لق و پؤی دره ختان، شنی جو باره کان که به خوړه خوړ به ژیر دره خته کانداه پؤی وئو فینکیه ی که له ئاسمانی ساف و پر ئه ستیره وه داده رژا، جوانیه کی قولتر و پر رازتری، به رامووسانی ئاشقانی نه سره وت ده دا.

جۆرج، له کاتینکا که ژنهکهی به خۆیهوه دهگوشی گوتی:
ئا، ماده چکۆله جوانهکه م.

مادلین گوتی:— له بیرته جهنگل و بیتشهکهی نزیکى
مالهکهی باوک و دایکت چهند شووم و خهمناک بوو؟ وام
دههاته خهیاڵ پره له گیانلهبه رانی هۆفی وله برانهوه نایه ن.
که چی ئیره زۆر جوان و دلگیره، ئینسان ههست به
نهوازشی شنهی بایه که دهکات و ئەمهش دهزانم که سیفهر
لهوبه رى بیتشهکهیه.

جۆرج بهرسفی دایهوه:— له بیتشهکهی نزیک مالى داك و
بابمدا، جگه له ئاسك و پیتوی، حه یوانه کیتوی و به راز هیچی
دیكه نییه و هه ندیجاریش لیره وله وی کوخته و لانه ی
جهنگه لوانیک به دی ده کرئ. (فورستیه: له زماندا به مانای
جهنگه لوان دی، که وهکو ناوی تاییه تی بو میرده که ی
پیشوی مادلین، به کار هاتوه).

ئەم وشه یه، ئەم ناوه ی دۆسته مردووه که ی که
به ریکه وت له زاری ده رچوو بوو، حه په ساندی، ده تگوت
یه کینک له وپه ری لیره چره دارستانه که وه ئەو وشه یه ی
به گویتیدا دابوو. له ناکاوا بیده نگ بوو، ناره حه تیه کی سه یر
دایگرت. ناره حه تیه کی زاده ی حه سوودی و غیره یه کی پر
نازار وله بن نه هاتوو که ماوه یه ک بوو ژیا نی لی تال
کردبوو، حه وانه وه ی له بهر بری بوو.

دوای هه لوه سته یه کی مه یله ودریژ پرسى:— ئه ری قه ت
رینکه وتبوو، هه ندیک شه و به م شتیه یه له گه ل شارل دا بو
ئیره بیی؟

مادلین بهرسفی دایهوه:— ئا، زۆر جار.

له ناکاوا ههستیکرد، چه زدهکات یه کسه ر بۆمال
بگه پیته وه، چه زیکی توو په که دلی دهگوشی. به لام وینهی
فورستیه، زهینی داگرتبوو و دهستبهرداری نه ده بوو، تیی
ئالابوو. نهیده توانی جگه له و بیر له هیچ که سیککی دی
بکاته وه و جگه له و باسی که سی دی بکات.

به راویژیکی ناجوامیزانه پرسى: - ماد، ده لیم؟

- ده لئی چی ئازیزم؟

- قهت رینکه و تووه کلاوی قورمساغی بکه یته سه ر

شارلی داماو؟

مادلین، به راویژیکی نیگه رانی ئامیزه وه وله بن لیوانه وه
گوتی: - تو به م قسانه به راستی خۆت گه و ج ده که ی.

به لام جورج، دهستبهرداری ئه و بیرکردنه وه یه ی خۆی
نه ده بوو.

- ماده چکۆله که م، راسته و راست پیم بلن، ئیعتراف
بکه، خیانه ت لیکردوه یان نا؟ ئیعتراف بکه که فریوت
داوه. مادلین، بیده نگ بوو، وه کو هر ژنیک ئه و قسه یه ی
له بهر گران بوو. جورج دووباره، به پزڊیییه وه گوتی:

- به راستی کلاوی قورمساغی هر له خۆی ده هات.
ئا، به لئ، به لئ. بۆیه ئه گه ر بیستمه وه فورستیه قورمساغ
بووه، زۆر خۆش حال ده بم. ئاه، چه ند به شه ریکی گیل و
گه مژه بوو!

ههستی کرد ژنه که ی خه ریکه بزهی دیتن، رهنگه شتیککی
بیر که وتبیته وه، بۆیه هه مدیس له سه ری پۆیی:

- ئن، ده بیلئ، چی تیا به؟ به پینچه وانه وه ئه گه ر
ئیعتراف بکه ی که ئه وت فریوداوه، زۆرم پینخۆش ده بیت،
به تاییه تی ئه گه ر ئیعتراف بۆ من بکه ی.

له راسټيا، ئه مه ی لئ بووبو به مهراق كه بزانی ئه م
شارله، ئه م شارله چه پهل و نه گریسه، ئه م مردووه
نه فره تیه، داغمه ی ئه م نهنگه ی به ته وئله وه نرابوو یان نا.
وئرای ئه مه ش، خولیا به کی دیکه، خولیا به کی نه نگینتر و
حه یابه ره تر، هانی دها ئه م بابه ته بزانی.

دیسان دووباره ی کرده وه: - ماد، ماده چکوله
نازیزه که م، تگا ده که م بیلی. ئه و کابرایه له وانه بوو که
شایسته ی ئه و له که و په له یه بی، ئه گهر ئه وه ت دهره قی
نه کردبی، به راسټی غه له تت کردووه. ده ی گیانه که م، ئیعتراف
بۆ من بکه... به من بلی..

ئه م مکوور بوونه ی ئه و له حالی حازردا بیگومان به لای
مادلینه وه مایه ی پیکه نین بوو، چونکه پیده که نی، پیکه نینی
کورت و پچرپچر.

ده می له په ناگوئی ژنه که ی نابوو: - ده ی گیانه که م... قسه
بکه... ئیعتراف بکه.

مادلین، به حهره که تیکی زبر لئی دوور که وته وه له
ناکاوا گوتی: - که به شه ریکی سائهللی، ناخر ئه م قسانه
قسه ی کردن؟

ئه م قسه یه ی به راویژیکی هینده سه یر کردبوو، که
تزوویه کی سارد به سه راپای جوړجدا هات، سه رگه ردان و
هه ناسه سوار له جیتی خوی وشک بوو، ده تگوت
چه زره به یه کی ده روونی ویکه وتبوو.

گالیسکه که نها به که ناری ده ریاچه که دا ده رویی، ئاسمان
ئه ستیزه باران بوو. تارمایی دوو قوو له تاریکیه که دا، به
ئاسته م ده بینرا که به کاوه خۆ له ئاوه که دا مه له یان ده کرد.

جورج به دهنگی بهرز به گالیسکه چیه که ی گوت:- با
بگه پینه وه.

گالیسکه که گه پاره وه، نها پرو به پرووی نهو گالیسکانه
ده پوی که به خاوی له به ران به ره وه ده هاتن و چراکانیان
وهکو چاوانی درشت، له تاریکی لیره وار که دا
ده دره وشانه وه.

ژنه که ی نه م قسه یه ی به چ راویژیکی سهیره وه نه دا
کرد بوو. له خوی ده پرسی: " باشه نه مه ئی عتراف بوو؟ "
دلنیا بوونی له وه ی که گوايه خیانه تی له میردی پینشووی
کرد وه، خه ریک بوو له توور به پیدا ده ی خنکاند. پر به دل
حه زیده کرد دارکاری بکات، ده ست بنیته بینی و بیخنکینی،
قژی ده سکه نه بکات.

ناه، نه گه ر وه لایمی داباوه، ده یگوت: " به لام گیانه که م،
نه گه ر مه به ستم بوايه خیانه تی لی بکه م، بیگومان له گه ل تودا
ده مکرد. "

چند نه وی ماچ ده کرد، به خو وه ی ده گوشی، زیاتر
خوشی ده ویست.

ده ست به سینگ، بیجووله له جی خوی دانیشتبوو و
ته مه شای ئاسمانی ده کرد، زهینی هینشتا له وه په شیوتر بوو
که بتوانی بیر بکاته وه.

هه ستیده کرد، کینه له دل یه وه هه لده قولیت و توور به ییه ک
که له هه ن بهر هه وه سین ژنانه له بوونی هه ر پیاویکا گر
ده سه نی، سات به سات پتر کلپه ده سه نیت. بو په که مینجار،
ههستی به نیگه رانی پیاویک کرد، که له ژنه که ی خوی
به گومان بی! پیش هه موو شتیک کابرایه کی حه سوود بوو،
حه سوود سه باره ت به م پیاوه مردووه، سه باره ت به

هەرشتیک که په یوه ندى به فورستیه وه هه بووا! غیره
و حه سوو د یه کی سهیر و به سوئ، که نها پږق و نه فرهت له
مادلینیشی، ئاویته ده بوو. باشه ئه گهر خیانه تی له میژده که ی
پیشووی کرد بیت، ئەم چۆن دهیتوانی متمانه ی پیتکات؟

ئەوسا به ره به ره، سووکه ئارامیه ک دهروونی گرتوه،
بیتگوتان به و ناره حه تیه ی چه شت بووی، به خوی گوت: " ژنان
هه موو قه حه پن، ده بی له گه لیاندا رابویری و هیچ
فیدا کاریه کیان بۆ نه که ی."

غه مگینی دلئ، له شتوه ی وشه ین پږ نه فرهت و بیتزاید
گه ییه سه رلیوی. به لای پږگه ی نه دان بیتنه درکاندن. هه میسه
له دلئ خۆیدا ده یگوت و ده یگوت هه: " دنیا هی خه لکی
به توانایه. ده بی به توانا بی، ده بی له سه رووی هه موو
شتیکه وه بی."

گالیسه که که نها خیزاتر ده پۆی. دووباره به بهر
مه ته ریزه کاندایه تپه پږی. دوروا، له بهردهم خۆیه وه و به
ئاسمانه وه پږشناییه کی ئامال سووری ده بینی، له پږشنای
کووره یه کی زه به لاج ده چوو، هه راوه نگامه و زاوه ژاویکی
تیکه ل و پیکه لی ده هاته گوی، هه را وه نگامه یه کی گوره،
به رده وام، پیکه اتبوو له ده نگین جیاوان، هه مه مه ی گۆنگ،
نزیک، دوور، ترپه و خورپه ی گوره و گۆنگی ژیان، پاریس،
به خوی له م شه وه ی هاوینه دا، وه کو دیویکی شه که ت و
ماندوو، هه ناسه ی هه لده کیشا.

جۆرچ به خوی ده گوت: " زۆر که رم ئه گهر به موئ خۆم
ناره حه ت بکه م. هه رکه سه بۆخۆی، سه رکه وتن بۆ که سانی
ئازا و بویره. هه موو شتیک جگه له خۆپه رستی هه چی دی

نییه. خۆپهرستی له پیناوی ناوبانگ و سهروه تدا، گرنگتره له خۆپهرستی له پیناوی ژن و عهشق و پابواردن دا.

تاقی سههرکهوتنی ئهتوال، له بهر دهروازهی چوونه ناوشار، له سههر دووپایه ی زه به لاهی دیو ئاسادا وه ستابوو، جۆره دیویکی بیژهزا، که له تو وایه ئامادهیه بکه ویتته جووله و شه قامه پانه که ی به رانبه ری پیشیل بکات.

جۆرج و مادلین، له ریزی ئه و گالیسکانه دا بوون که جووته خامۆش و دهست له هه میزه کانیا ن بۆمالی خویان و چینگه ی دلخوازی خویان ده برده وه. وا دهاته به رچاو که هه موو دنیا غه رقی شادی، له زهت و خۆشبهختی، به لای ئه واندا تیده په ری.

مادلین، که تا ئه ندازه یه ک حالی بووبوو، که میژده که ی چی له دلدایه، به راویژنیکی نه رم پرسی:

- بیر له چی ده که یه وه ئازیزم؟ نیو سه عاتیک ده بی که تاقه وشه یه کت له زار ده رنه چووه.

جۆرج به ته وسه وه به رسفی دایه وه:

- بیر له م هه موو که و جانه ده که مه وه که یه کدی ماچ ده که ن و به خۆم ده لیم له ژیا ندا، جگه له مه، کارین دیکه ش هه ن که بکری ن.

مادلین له بن لیوانه وه گو تی: - دروسته... به لام ئه م کاره ش جار جار پیویسته.

- پیویسته... پیویسته... هه لبه ته کاتی پیویسته ئه گه ر به شه ر کاریکی باشتری نه بی بی کات.

بیرکردنه وه ی جۆرج، ده گه ل دامالینی ژیا ن له شه قله رۆمانتیکیه که ی، ده گه ل تووره یی و رقیکی که چ بیرانه دا له شه ری دهسته و یه خه دا بوو: " زۆر که رم ئه گه ر خۆم ئه زیهت

بدەم، خۆم لە ھەموو شتیک مەحرووم بکەم، خۆم نیگەرانی و ناپەرھەت بکەم، خۆم ئازار بدەم و روحم دووچارى پەنج بکەم، وەکو ئەوێى کە ماوێیە کە خەریکە ئەمە دەکەم. " وێنە و تارمایی فورستیه، بە زەینیدا تێپەری بیئەوێى کە مترین رقی ھەستینى. وای ھاتە خەيال ئاشت بوونەتەو، دووبارە بوونەتەو بەدۆست، ھەزیدەکرد پوو لەو ھاواربکات: " شەوباش، ھاوپی. "

مادلین کە لەم بێدەنگیە قەلس بوو، پرسى:

- چۆنە بەر لەوێى بۆ مال بچینەو، برۆین لە کافەى تورتونى، مۆتەیە شتى بخۆین.

جۆرج، بە تیلەى چاوە تەمەشایەکی کرد. روخسارى ناسک و قژە زێزینەکەى لەبەر رۆشنایى ئەو چرا غازیانەى کە لەبەر دەرگای چوونە ژوورەوێى کافەىەکی ساز و زەربیدا ھەلکرا بوون، دەدرەوشایەو.

لە دلى خۆیدا گوتى: " چەند خشکۆکە، باشتر، خەلکانى بە توانا تر شایستەى پارووی چەورتر و نەرمترن، ھاوپی. بەلام ئەگەر ھەوای جەمسەرى باکوور گەرم ببیت، منیش لە ئیستا بە دواوہ لەبەر خاترى تۆ خۆم دەپەنجینم. " ئەوسا وەلامى ژنەکەى دایەوہو گوتى: " ھەلبەتە ئازیزم، " بۆ ئەوێى پەى بەپازى دەروونى نەبات، ماچى کرد.

مادلین، وای ھات بە خەيالدا، کە لێوہکانى مێردەکەى، لە کاتى ماچکردنى ئەمدا، چایى بوون.

وێرەى ئەمەش، جۆرج ھەمان بزەى ھەمیشەى بەسەر لێوانەوہ بوو، و بۆ ئەوێى یارمەتى ژنەکەى بدات لە گالیسکە کە دابەزیت، لە بەر قالدەرمەکانى بەردەرگای کافە کە دا دەستى ژنەکەى گرت.

دوروا، سبەى بەيانی كە خۆى كرد بە بارەگای
 پۆژنامەكەدا چووہ تاقيبی بوارنار، پتی گوت: دۆستی نازین،
 دەمەوی كاریكم بۆ بكەیت. هەندئ كەس پتیان خۆشە بە
 فورستیه بانگم بكەن، بەلام من خەریكە بەرەبەرە بەمە
 پەست دەبم. دەتوانی ئەو پیاوہتیەم لەگەل بكەى و
 بەهاوكارەكان بلی، ئەگەر لەمەودوا هەركەسێك رینگەى
 بەخۆى بدات و ئەو سووعبەتەم لەگەلدا بكات، دەكیشم
 بەدەمیا. ئیدی عوبالیان بە ئەستۆى خۆیان، ئیدی دەبى
 خۆیان بىر لەوہ بكەنەوہ كە ئەم شوخیه دوئیلن دیتن یان
 نا. بۆیەش هاتم بۆلاى تۆ چونكە ئینسانىكى ئارام و
 سەنگینی و لە بەزمەكەى پیشوودا یەكێك بووى لە
 شاہدەكانم.

بوارنار، ئەم ماموریەتەى پەسند كرد.

دوروا، بۆ شت كړین لە ئوفیسی پۆژنامەكە
 وەدەرکەوت و دواى یەك سەعات كە گەراییەوہ، ئیدی هیچ
 كەسێك بە فورستیه گازی نەكرد. وەختایەك بۆ مال
 گەراییەوہ، دەنگى ژنانە لە هۆلەكەوہ دەهات. لە
 پیشخزمەتەكەى پرسى: - كئ هاتووہ؟
 پیشخزمەتەكە بەرسفى دایەوہ: - خانم فالتر و خانم
 دوماریل.

لیدانی دلى كەمیک خیرابوو، ئەوسا بەخۆى گوت: -
 باشە، چ قەیدییه و، دەرگای هۆلەكەى كردهوہ.
 كلوتیلد، لە تەنیشت موغەیرییهكەوہ. لەو شوینەدا كە
 تیشكى هەتاو لە پەنجەرەكەوہ لە ژوورەوہى دەدا،
 وەستاوو. جۆرج وای هاتە بەرچاو كە كلوتیلد بە دیتنى ئەو

که میک پهنکی تیکچوو. هه وه لجار خیرهانتی خانم فالتر و هه ردوو کیزه کهی کرد که وه کو دوو نیگابان له م لاو له ولایه وه پونیشتبوون. پاشان چوو به لای کونه ماشقه که یه وه. ژنه ی گهنج دهستی هینایه پیشی و جورج به نیازیکی تایبه تیه وه ته وقه ی دهگل کرد و دهستی گوشی. دهتگوت دهیه وی پئی بلیت: ' هینشتا هه ر خوشم ده ویی. ' کلوتیلدش، به هه مان نیاز ومه به ست دهستی نه وی گوشی. دوروا پرسی: - دوا ی نه م قهرنه دابرا نه، حالت چو ن بوو، باش بووی؟

کلوتیلد، به که مالی ئاسووده یی به رسقی دایه وه: - هه لبه ته، نه دی تو بیل ئامی؟

ئه وسا روویکرده مادلین و له سه ر قسه که ی پوی: - ریگه ده ده ی هه ربه بیل ئامی گازی بکه م؟

- هه لبه ته، گیانه که م، هه رشتیکی دیکه شت گه ره ک بئ، ریگه ت ده ده م. له وه لامه که ی مادلین دا، هه ست به سینبه ری ته نزیک ده کرا.

خانم فالتر، باسی پیشبرکینه کی شمشیربازی و ده عوه ت و زیافه تیکی ده کرد که جاک ریقال ده یویست له ماله بئ که بیانووه که ی خویدا به رپای بکات، زیافه تیک که قه رار بوو هه موو خانمانی مه جلیس ئارا به شداری تیابکه ن. ئه وسا له سه ری پوی:

- زور خوش ده بیت. لی مخابن من که سم نییه بو نه و کوره م به ری، چونکه میزده که م له وکاته دا له پاريس نابیت. دوروا، یه کسه ر پیشنیازی کرد، نه و بو نه و کوره بیات. خانم فالترش قه بوولی کرد وگوتی: من و کیزه کانم مه منوونیشته ده بین.

جۆرج، تەمەشایەکی کیزە چکۆلەکەى ڤالترى کرد و له دلى خويدا گوتى: ' ئەم سۆزانیە چکۆلە یە نەک هەر خراب نییە، بەلکو زۆریش باشە. ' شەکل و شێوەی بووکەلە یەکی شەرمن و دلناسکی هەبوو. بەژنی زۆر کورت، ناوقەدى باریک، سینگ و بەرۆکی مینیاتۆرى، چاوانى مینایى، شینی - کەوھیی دەتگوت بە فلچە کیشراو، پێستی زۆر سپى، زۆر ساف و یەک دەست، هیچ خال یان رەنگىکی پێو نەبوو، قژەکەى تیکرژاو، لول، وەکو میرگىک یەک دەست، سووک، وەکو هەورینى دلگیر، لە راستیا لە قژى ئەو بووکەلە جوان و گرانبەھایانە دەچوو کە ئینسان بە باوھشى کچۆلانەو دەیان بینى وھەندىجار لە خودى کچۆلەکانیش گەرەترن.

خوشکە گەرەکەى، زۆر، ناشیرین بوو، پانکۆلە، بى حال، نەدەچوو دلى کەسەو، لەو کیزانە بوو کە کەس نە مجامەلەیان دەکەن و نە هیچ شتیکیان دەر بارە دەلین.

دایکیان لە جێى خۆى هەستا، پویکرده جۆرج و گوتى:

- کەواتە، پینچ شەممەى ئاینده، سەعات دووى دوا

نیوہ پۆ.

جۆرج، بەرسفى دایەو: - دلنیا بە خانم، خەمت نەبى.

ھەرکە خانم ڤالتر و کیزەکانى رۆیشتن، خانم دوماريليش

ھەستا و تى: - بە هیواى دیدار، بیل نامى.

ئەمجارەیان ئەو، دەستى جۆرجى بە گەرمى و تاماوە یەکی زۆر گوشى. جۆرج ھەستیکرد ئەم ئیعتراڤە بیدەنگ و پەنھانە، تەواو پەرىشانى کرد، ھەستى بە جازیبە یەکی ھەوہ سامیز، سەبارەت بەم ژنە بورژوازییە ئەندام وردیلە یە کرد، ژنیکی قەرەج ئاسا و روح سووک و دلگیر، کە پیدەچوو بە راستى ئەوى خوشبوئ.

له دلی خویدا گوتی: سبهی ده پرم سهریکی ددهم.
ههرکه به تهنی ده گهل ژنه کهیدا مایه وه، مادلین له قاقای
پتکه نینی دا، پتکه نینیکی شاد و بیپه روا. ئه وساء، له کاتینکا
راسته وخو چاوی له دور چاوانی ئه و بری بوو، گوتی:
- ده زانی چ ئاشوبینکت له دلی ئه م خانم قالتره دا به رپا
کردوه؟

جورج به نه باوه رپیه وه گوتی: - برؤ بابه، راده بویری؟
- نه، باوه ر بکه، به شهوق وزه و قینکی شیتانه وه،
ده رباره ی تو قسه ی ده گهل مندا ده کرد، له و نه ده وه شایه وه.
حه زیده کرد میردانی وه کو تو بؤ کیژه کانی بدؤزیته وه!...
خوشبه ختانه که ئه م مه سه لانه بؤ ئه و گرینگ نییه.

سهری له مه به سستی ژنه که ی ده رنه ده کرد. پرسی: - یانی
چی، گرینگ نییه. مادلین، به دلنیایی ژنیکه وه که گومانی له
داوه رپیه که ی خوی نه بی گوتی:

- ده زانی خانم قالتر، له و ژنانه یه که هیچ پیاویک قه ت
تاقه وشه یه کی عاشقانه ی به گویتیدا نه داوه، له هه موو
پروویه که وه که سینی پؤلایینه. میرده که ی، که توش وه کو من
ده یناسی. به لام ئه و له قوماشینکی دیکه یه. له لایه که وه زوری
پیناخوش بووه که شووی به پیاویکی جووله که کردوه،
به لام هه میسه وه فاداری پیاوه که ی بووه. ژنیکه نه جیبه.
جورج، به حیره ته وه گوتی: - وامده زانی ئه میس جووله که یه.

- ئه م؟ به هیچ جورئ. سهرپه رشتیاری هه موو
کاروباره خیرخوازیه کانی ئه نجوومه نی ئاینی مادلینه.
ته نانه ت زه ماوه نده که شی به گویره ی ری و ره سمی کاتولیکی
بووه. نه شمزانیه قالتر هه ر به درۆوه و به پوآله ت بووبن
به مه سیحی، یان قه شه که چاوپوشی له و مه سه له یه کردبی.

جۆرج له بن لیوانه وه گوتی: - بلی... ئاوها... كه واته منی زۆر به دله؟

- ههلبهته. ئهگەر تۆ زهماوه نندت له گهڵ منا نه کردبا، پێشنيازم دهکرد، كه خوازگاری سوزانی كچه بچووكی بگهیت، مهگەر ئهوه له روزی خوشکی جوانتر نییه؟
جۆرج به دهم سمیل بادانه وه بهرسفی دایه وه: -
دایكیشی خراب نییه.

مادلین، به نارهحه تی گوتی:

- دهزانی گیانه كه م، ته مه نای دایكه كه شت بۆ ده كه م، به لام ترسم له و نییه. لێ ناترسم، هیچ ژنیک له م ته مه نه دا، یه كه م هه له ی خۆی ناكات. ده بی زووتر بیر له و شتانه بكاته وه. جۆرج له دلی خۆیدا گوتی: " ده زانی ئه گەر بمتوانیا له گهڵ سوزاندا زهماوه ند بگه م، چه ند باش ده بوو..."
ئه وسا شانەکانی هه لته كاندن: " پیف، ده لێی شیت بووم، چما بابی شتی وا قه بوول ده كات؟ "

ویژای ئه مه ش، به لێنی به خۆی دا، له مه به دوا وه، زیاتر چاودیری رهفتاری خانم قالتز، سه باره ت به خۆی (جۆرج) بکات، بیته وه ی له خۆی بپرسیت ئایا ده توانی له م رینگه یه وه هه ندیک ئیمتیازان به ده ست بیئتت یان نا. ئه و شه وه، یادگارییه عه شقیه کانی ده گه ل کلوتیلا، بیره وه ره یه مه حه به ت ئامیزو له زه تخوازییه کانی، ده سته برداری نه بوو. بیرى کاره خۆشه کان، میهره بانیه کان و گه شت و گوزاره کانیا نی وه بیرکه و تنه وه. به رده وام به خۆی ده گوت: " ئه له هقی ژنیکی میهره بانه. به لێ، سه به ی ده چمه دیده نی."

سه به ی نی، دوا ی فراشین چوو بۆ كوچه ی ورنوی. هه مان کاره کهر ده رگای لیقه کرد و به شیوازیکی خۆمانی تایبه ت به

کاره‌که‌رانی خانه‌واده‌ین نیمچه ده‌وله‌م‌ند گوتی:- حالتان باشه ناغا؟

جۆرج وه‌لامی دایه‌وه:- بژی، کچه‌که‌م.

خۆی به‌هۆله‌که‌دا کرد، هه‌مان ئه‌و شوینه‌ی که ده‌ستانی ناشی پیا‌نویان تیا‌دا لیده‌دا. لورین بوو. جۆرج وای ویتا ده‌کرد نها دیت و خۆی له‌ باوه‌شی داویت. لئ کیزۆله‌ی گۆرین به‌ وبقاره‌وه له‌ جیتی خۆی رابوو، وه‌کو خه‌لکانی گه‌وره‌ سلا و ئه‌حوال پرسییه‌کی ته‌شریفات‌ی ده‌گه‌لیا کرد و چووه‌ ده‌ره‌وه.

ده‌نگوت ژنیکی ته‌وه‌ین کراوه، جۆرج وای وپما. دوا‌ی که‌میک دایکی هات. جۆرج، ده‌سته‌کانی گرتن و ماچی کردن و گوتی:- چه‌ندم بیر ده‌کردیت.

- منیش هه‌روه‌ها.

له‌ ته‌نیشت یه‌که‌وه پۆنیشتن. به‌ پرووی یه‌که‌وه گرزینه‌وه، چاویان له‌ دو‌ر چاوی یه‌کدی بری بوو و پر به‌دل هه‌زیان ده‌کرد یه‌کدی راموسن.

- کلو گیانه‌که‌م، خۆشم ده‌وینی.

- نا، منیش هه‌روه‌ها

- یانی له‌م حاله‌دا... له‌م حاله‌دا... زۆر لیم زویر نیت؟

- با و، نا. زۆر زیز و ناره‌حه‌ت بووم، به‌لام که‌ پاشان له‌ هۆی ئه‌م کاره‌ت حالی بووم، له‌ دلی خۆما گوتم: ' قه‌یدی نییه، ئاقیبه‌ت پۆژی له‌ پۆژان دووباره‌ بۆ باوه‌شی من ده‌گه‌ریتته‌وه. '

- زاتم نه‌ده‌کرد بگه‌ریمه‌وه، له‌ خۆم ده‌پرسی ئاخۆ

چۆن به‌رخوردم ده‌گه‌ل ده‌که‌یت. نه‌ده‌وی‌رام، به‌لام له‌ کانگای دله‌وه‌ هه‌زم ده‌کرد بێم بۆلات. ئه‌رئ لورین بۆچی ئاوا

له گه لاما سارد بوو، تهنانهت پوژباشيشى لينته كردهم و به توپره يي ليره چووه دهري.

- نازانم. لن له وه تاي زه ماوه نندت كردوه، يهك قسه ي
دهر باره ي تو له گه لدا ناكري. پيموايه غيره دهكات.

- نه بابيه!

- بۇ نا گيانه. نها به بيل نامى ناوت نابا، پيت ده لیت
ئاغاي فورستيه.

جورج سوور بووه وه وپاشان له كلوتيلد نزيك
بووه وه: - كوا راموسانتيك بده من.

كلوتيلد، ريگه ي دا كه ماچي بكات.

جورج پرسى: - ده توانين له كوئ يه كدى بدنين؟

- مه علومه، له هه مان خانوى شه قامى

كونستانتينوپل.

- ئاه!... يانى ئه و ئه پارتمانه هيشتا نه دراوه به كرى؟

- نا، بۇ خۆمم داناوه.

- بۇ خۆتت داناوه؟

- به لئى، قه ناعه تم وابوو، جاره كى دى سهرى ئه ويندهر

ده ده يه وه.

شه پۇليكى خوشحالى غرور ناميز، ئوخۇنى خسته دل و

دهروونى. كه واته ئه م ژنه ئه وى خوشده وئى،

خوشه ويستيه كى راسته قينه، هه ميشه يى، قول.

به ئه سپايى گوتى: " ده تپه رستم. " ئه وسا پرسى:

ميرده كه ت چۆنه، حالى باشه؟

- به لئى، زور باشه. مانگيك ليره بوو و پيژى دووباره

به ماموريه ت پويشته وه.

دوروا، نه يتوانی جلهوی پیکه نینه کهی خوی بگریت: - چ
پیکه وتیکی باشه!

کلوتیلد، ساده دلانه گوتی: - به لئی، به راستی پیکه وتیکی
باشه. به لام ده زانی ئه گهر له پاریسش بی، هیچ کیتشه به ک
دروست ناکات.

- راسته. ویرای هه موو ئه مانهش پیاویکی روح
سووک و خوشه ویسته.

- ئه دی تو له چدای؟ له گهل ژیا نی تازه تا چونی؟
- نیوداشتم، نه باش و نه خراپ. ژنه که م هاو پریمه،
شهریکمه

- هه رئه وهنده؟
- هه رئه وهنده... به لام له مه سه له سۆزداریه کانا...
- تیده گم. به لام ویرای ئه مهش ژنیکی باشه.
- به لئی، به لام نام هاو ژینیت.
له کلوتیلد نزیک بووه وه به ئه سپایی گوتی: - که ی
ده توانین به کدی بدینین؟

- باشه... سبهی، ئه گهر چه زده که ی.
- باشه، سبهی، سه عات دوو باشه؟
- به لئی سه عات دوو.

جۆرج هه ستا بروت، به لام که میک نیگه ران و نارچه حهت،
به ده مه لالکتیوه گوتی:

- ده زانی، به ته مام خۆم ئا پارتمان که به کری بگرم و
خۆم کری که ی بدهم. من خۆم چه زده که م. ئیدی ماقوول نییه
تو کری ئه وی بدهیت.

ئه مجاره یان کلوتیلد، به رهفتاریکی عاشقانه دهسته کانی
ئه وی ماچ کرد و له بن لیوانه وه گوتی:

- بەكەيفى دلى خۆت بكة. بەلای منه وه گرینگ ئەوه يه
ئەپارتمانەكە بۆ خۆمان بىت...

دوروا، بەدل و دەروونىكى شاد و ئاسوودەوه لە نك
ئەو پۆيى. وهختايەك بەبەر جامخانەى وینەگرىكا تىدەپەپى،
چاوى بە وینەى ژنىكى چاوكەوره كەوت كە زۆر لە خانم
فالتىر دەچوو، لەدلى خۆيدا گوتى: "رىك وهكو ئەوه، هىشتا
پاروويەكى چەور. ونەرە، گوشتى دەخورى. چۆنە تا نھا
هېچ بايەخىكم بەو نەداوه. حەزدەكەم بزانم پىنچ شەممە،
چۆن مامەلەم دەگەلدا دەكات. " بە دەم پىكردەنەوه،
بەخۆشحالەكى دەروونىەوه، دەستەكانى لىكدى
هەلەسەسون، خوشحالەكى زادەى سەرکەوتتى هەمەلاپەنە،
خۆشحالى غرورثامىزى پىاوىك كە لە ئاشقىنى پىر مېهرى
ژنانەوه سەرچاوه دەگرىت، سەراپاى داگرتىبوو.

كە پىنچ شەممە هات بە مادلىنى گوت:- تۆ ناىەى بۆ
مالى رىقال؟

- ئا، نا، حەزم لەو جۆرە كۆر و مەجلىسانە نىيە،
دەپۆم سەرىك لە ئەنجوومەنى نوینەران دەدەم.

جۆرج، بە گالىسكەيەكى بى چادر، چوو بە دواى خانم
فالتىردا، چونكە هەوا زۆر خوشبوو.

كە ئاغا ژنى بىنى زۆرى بى سەير بوو، چونكە گەنج
وجوان هاتە بەرچاوى. خانم فالتىر، مىكياچ و ئارابىشتىكى
تەنكى كردبوو، تۆپىكى تەنك سىنگ و بەرۆك و يەخەى
جلەكانى داپۆشى بوو، كە لە ميانى كونى تۆپەكەوه، بەرز
ونزم بوونەوهى مەمكە قوت وقەلەوهكانى دەبىنرا. جۆرج،
هەرگىز بە تەپووبرى و شەنگولەيه وه نەبىينى بوو. بەراستى
زۆر هەوهس ئەنگىز و سىكسىانەى هاتە بەرچاو.

سەروسىمىيەكى ئارام و پېر وىقارى ھەبوو وپەفتارى،
پەفتارى داىكىكى بەپىز و ئەرخايەنى ئەوتوى ھەبوو كە لە
نەوسنى پىوانى چاوباشقالى شەروال پىسى دەپاراست.
زۆرى قسە نەدەكرد، ئەگەر قسەشى كىردبا، دەربارەى
بابەتى ئاسايى دەكرد. ئەو بابەتانەى كە ھەمووان لىنى
بەئاگان. بۆچوونەكانى ئاقلانە، ئوسولى و پىك و پىك و
دوور لە ھەر زىدەپۆيىكە بوون.

كىزە بچووكەكەى، سوزان كە جلىكى پەمەيى لەبەربوو،
لە يەكىك لە تابلۇكانى واتو دەچوو (واتو: نىگاركىشىكى
فەرەنسايى ئاخىر وئوخىرى سەدەى ھەژدەو سەرەتاكانى
سەدەى نوزدەيە) كە تازە تەواوكرابىن، تەپ و تازە و بە
پەونەق و پېر جىلوە بوو، خوشكە گەورەكەى، بە مامۇستا
يان سەرپەرشتىارىك دەچوو كە مامورى چاودىرى ئەم
كچە جوانە بووكەلە ئاسايە بىتت.

پىزىك گالىسكە لەبەر مالى رىقال دا ۋەستابوو. دوروا،
قولى دايە خانم قالىتر و پىنگفە ۋەژوور كەوتن.

پىشېركىيە، شمشىر بازىيەكە بە قازانجى مىندالانى سىوى
دەفەرى شەشەمى پارس بەرپاكرابوو، ھەموو خانمانى
سىناتور و نوينەرانى ئەنجوومەن، ئەوانەى راستەوخۇ يان
ناراستەوخۇ پەيوەندىيان بە پۆژنامەى لاقى فرانسزەوہ
ھەبوو، سەرپەرشتى پىشېركىيەكەيان لە ئەستو گرتىوو.

خانم قالىتر، بەم مەرچە قايبىل بووبوو كە دەگەل
كچەكانيا بۆ ئەم كۆپ و مەجلىسە بىت كە كەيەكىك نەبىت لە
سەرپەرشتىاران و بەرپەبەرەكانى، چونكە ئەو كۆمەك
ۋىارمەتە خىرخوازىيەكانى خۆى لەرنگاى كەشيشانى
كلئىساۋە ئەنجام دەدا. نەك لەبەر ئەۋەى كە كەسىكى

مەزەبى تەۋاۋەيىر بى، بەلكى لەبەر ئەۋەي شىۋى بە
پىۋىكى جۈۋەكە كىرە، ناچار بۇ ئەم كارەبكات.
ھەرۋەھا ئەۋەي بە ئەركى خۇي دەزانى كە ھەندىك پۋالەتى
مەزەبى رەچاۋبكات، چۈنكە ئەم دەۋەت و زىفەتەي كە
ئەم پۋژنامەقانى بەرپاي كىرە، چۈرە ھاماجىكى
كۆمارىخۋازى و دۋاجار ئەنتى مەزەبى پىۋە دىارەبۇ.
سنى دانە ھەفتە بۇ، لە ھەمۇو پۋژنامەكاندا، باس
باسى ئەم پىشېركىتە بۇ:

* ھاۋكارى رېزدارمان جاك رىقال لە دەست
پىشكەرىيەكى داھىنەرانەدا لىبراۋە كە پىشېركىتەكى
شمشىرىبازى، بە سوود و قازانجى سىۋىانى دەقەرى
شەشەمى پارسى، بەرپابكات. ئەم پىشېركىتە لە ھۆلە
جۋانەكەي تەنىشت ئاپارتمانە تايبەتەكەي خۇيدا ئەنجام
دەدرىت.

* دەۋەتەكان لە لايەن خانمان لالۋىنى، رىمونت،
رىسولن، ھاۋسەرانى سىناتۋرانى بە ھەمان ناو و، خانمان
لاروش ماتىۋ، پىرسول، فىرمەن، ھاۋسەرانى نۆينەرانى
بەناۋبانكى ئەنجۈۋمەنەۋە، كراۋە. كۆكردنەۋەي پىتاك، لە
كاتى پشۋى نىۋان ھەردوۋ بەشى پىشېركىتەكەدا، دەكرىت،
ئەۋ پىتاكەي كە كۆدەكرىتەۋە، يەكسەر پادەستى
بەپىۋەبەرى شارەۋانى دەقەرى شەشەم يان نۆينەرى ئەۋ
دەكرىت.

ئەم بابەتە خۇي لە خۇيدا بە بانگەشە و رىكلامىكى
گەۋرە دەھاتە ژماردن، كە يارۋى پۋژنامەقان بە قازانجى
خۇي دەزانى.

جاک ریقال، له بهر دهرگای ماله‌که‌ی خویدا پیشوازی له میوانان ده‌کرد. له پار‌هو و هۆله‌که‌دا میزیکي پر له خواردن و خواردنه‌وه دانرابوو، که به‌های مه‌سره‌فی ئه‌وانه‌ش ده‌خرايه سهر دهرامه‌تی پیشبرکینه‌که. به پروخوشییه‌وه، ئه‌و پلیکانه‌یه‌ی که بۆ ژیر زهمینیک ده‌پویی نیشانی میوانه‌کان ده‌دا، ژیرزه‌مینه‌که بۆ شمشیربازی و تیره‌ندازی ئاماده کرابوو و، ده‌یگوت: " بۆ خواره‌وه، خانمان بۆ خواره‌وه، پیشبرکینه‌که له خواره‌وه ئه‌نجامه‌درئ. "

که خانم فالترى بينی، خیرا به پیرییه‌وه چوو، ده‌ستی ماچکرد، ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل دورواشدا کرد وگوتی: - سلاو بیل ئامی.

جۆرج، چه‌په‌سا، پرسى: - کئ به‌توی گوتوو که...
 ریقال، قسه‌که‌ی پیپری و گوتی: - ئه‌م خانم فالتره
 ئازیزه که ئه‌م نازناوه‌ی زۆر به‌ده‌له.
 خانم فالتر سوور بووه‌وه وگوتی:
 - به‌ئێ، دان به‌وه‌دا دهنه‌م که ئه‌گه‌ر له ئیستا زیاترم
 ناسیبای، منیش وه‌کو لورینی چکۆله، به بیل ئامی گازم
 ده‌کردیت. ئه‌م نازناوه‌ت زۆر لیدیت.
 دوروا، به‌ده‌م پینکه‌نینه‌وه گوتی: - تکا ده‌که‌م خانم،
 له‌مه‌ودوا وابکه.

خانم فالتر چاوانی برینه ئه‌رزه‌که وگوتی: - نه، جارئ،
 هیشتا وه‌کو پیویست یه‌کدی ناناسین.
 جۆرج له‌بن لیوانه‌وه گوتی: - یانی ئه‌م ئومیدهم ده‌ده‌یه
 که پوژئ له پوژان بیینه دۆستی نزیک؟
 خانم فالتر گوتی: - یه‌عنی، بابزانین.

جۆرج، له بەردەم ئەو پلیکانە باریکەى که پۆشنایى چرایەکی غازى پوناکی دەکرەو، لاکەوت. گۆرانی پۆشنایى پۆژەکه بەم پوناکییە زەرەدە کزە، حالەتیکى خەمناکی ئیجاد دەکرد. بۆنى تايبەتی ژیرزەمینەکه له پلیکانە تەنگەکانەو، دەهاتەسەری. بۆنى شتی گەرم، بۆنى دیوارە نەمسارەکان که بەم بۆنەیهو، شۆردرابوون، بۆنى دارى عوود که شوینە ئاینییەکانى وەبیر دینایەو، بۆنى عەترى ژنانە: وەنەوشە، زەمەق، شاپەسەند دنیای پێکردبوو.

لەم ژیرزەمینە گەورەیهو، دەنگى قسەکردن و هەراو هەنگامەى ئاپۆرای خۆرشیاگ دەهاتەگۆی.

سەرانسەرى ژیرزەمینەکه، چرای غازى پێچاوپێچ و فانتۆسانى کاغەزین که له ژیر گەلا و گولا دانرابوو، تا بەردین ناهەموار و زبرى دیوارەکان داپۆشن، پوناک کرابوو. جگە له گەلا ولق وپۆپان هیچى دى نەدەبینرا. میچەکه بەگەلاى سەرخەس داپۆشرا، ناو هۆلەکه به گول و گەلاى درەختان رازبوو.

هۆلى ژیرزەمینەکه بەم ئارایشانەو، بەلاى هەمووانەو جوان بوو. دیمەنیکى خەيالى و شاعیرانەى هەبوو. له بەشى کۆتایى هۆلەکهدا، شوینیکى بچووکى غارناسا بوو که له نیوان دوو ریز کورسى تايبەت به داوەرەکان دا، شوینیکیان بۆ شمشیربازەکان دروستکردبوو.

لەم بەر و لەو بەرى هۆلەکهو، دە ریز تەختە و کورسى دانرابوو که بەشى دانیشتنى دوو سەد نەفەرى دەکرد، بەلام چوار سەد نەفەر دەعوەت کرابوون.

له هەنبەر شوینەکهدا، کۆمەلێک پیاوی گەنج، بەجلكى تايبەتى شمشیربازانەو، هەموو ناوقەد باریک، دەست و لاو

دریژ، سینگ شیر و سمیله بادر او، له بهردهم ته‌مه‌شاقانه‌کاندا
 پریزان به‌ستبوو. ته‌مه‌شاقانه‌کان، به‌ناو بانگیان ده‌کرد،
 مامۆستایان و هه‌وادارانئ ئه‌م هونه‌ره‌یان دیاری ده‌کرد،
 هه‌ره‌موویان له پالنه‌وانانی ناوداری شمشیربازی بوون.
 پیاوانی پیر وگه‌نج به‌ بالاپۆشی دریژه‌وه که له
 شمشیربازی خۆمانی و ئاشنا ده‌چوون، له ده‌وروبه‌ری
 ئه‌وانا، مژوولی قسان بوون. ئه‌وانه‌ش به‌ته‌ما بوون
 سه‌رنجی ته‌مه‌شاقانه‌کان بۆلای خۆ پراکیشن، بانگیان بکه‌ن
 و ته‌عاروفیان ده‌گه‌ل بکه‌ن، ئه‌مانه‌ مامۆستایانی کارامه و
 ناوداری فه‌ندی شمشیربازی بوون، هیچیان جل و به‌رگی
 شه‌ریان له به‌ر نه‌کردبوو.

خانمه‌کان، ته‌قریبه‌ن هه‌موو ته‌خته‌کانیان داگیرکردبوو،
 ده‌نگی خسه‌خسی جله‌کانیان وزه‌مزه‌مه‌ی قسه‌کانیان، هۆلی
 ژیرزه‌مینه‌که‌ی پرکردبوو.

خانمه‌کان، وه‌ک ئه‌وه‌ی له ته‌مه‌شاخانه‌داین، به
 باوه‌شینی ده‌ستی خۆیان باوه‌شین ده‌کرد، چونکه هه‌وای
 ئه‌م ژیرزه‌مینه‌ پر گول وگه‌لایه، وه‌کو گولخانه، گه‌رم و
 سه‌نگین بووبوو. جارجار به‌کیتک له ئاماده‌بووه لیتۆک و
 هه‌نه‌کچه‌یه‌کان هاواری ده‌کرد: "نۆشابه، بیره، ناوجۆ!"

خانم قاتر وکچه‌کانی، چوون، له پیزی پێشه‌وه، له
 جینگای خۆیان، که پینستر بۆیان دیاری کرابوو، دانیشن.
 دوروا پاش ئه‌وه‌ی که ئه‌وانی گه‌یاندنه ئه‌وی، له‌بن لیتۆنه‌وه
 گوتی:

- مه‌جبورم ده‌ست به‌ردارتان بم، چونکه پیاوان بۆیان
 نییه له سه‌ر ته‌خته‌کان دانیشن.

خانم قاتر، به‌ سووکه دوودلییه‌که‌وه گوتی:

- ویرای ئەمەش حەز دەکەم لە گەلما بمینتەووە و شمشیربازەکانم بە ناو پێ بناسیت. ئەگەر لە لای ئەم تەختەووە بوەستی، کەس بیزار ناکەیت.

بە چاوە درشت و میهره‌بانەکانی تەمەشای دوروای دەکرد. بە پێداگرییەووە لە سەری پۆیی: " دەوی لە گەل ئیمەدا بمینەووە... ئاغای... ئاغای بیل ئامی، پتوێستمان بە تۆیە. " جۆرج، بەرسفی دایەووە: - بەسەرچاوی خانم، دەخزمەتودام.

خەلکەکە لە هەموو لایەکەووە دەیانگوت: " ئەم ژێرزەمینە چەند جێیەکی خۆشە، زۆر دلگیرە. "

جۆرج، بەباشی شارەزای ئەم ژێرزەمینە و تاقە کەوانیەکەوی بوو. ئەو پیش نیوهرۆیەوی وەبیر دیتایەووە کە تیايا بەسەری بردبوو، بەیانی پۆزی پیش دوئیڵەکە، بە تاقی تەنیا، لەبەرانبەر مقەوایەکی سپی بچووکا، کە لە کۆتایی ژێرزەمینە دووہما، وەکو چاویکی گەورە و ترسناک تەمەشای دەکرد، وەبیرخۆی هیتایەووە.

دەنگی جاک ریقال، لە سەر پلیکانەکانەووە بەرز بوووەو: " خانمان، دەست پێدەکەین. "

شەش پیاو، بە جلکێن زۆر بەدەن چەسپەووە، بۆئەوہی ماسوولکەکانی سینگیان دەرکەوئی، چوون لە جینگا دیاریکراوہکەدا ولە سەر کورسی داوهرەکان دانیشتن.

ناویان دەماودەم گەرا: جەنەرال رینالدی، سەرۆکی داوهران، پیاویکی کورته‌بالای سمیل بابر بوو، جوزفین رودە، نیگارکیش، پیاویکی بالابەرزێ کەللە سافی ریدین دریز بوو، ماتيو دوئوژار، سیمون رامونسیل، پیر دوکارفن، سن

پیاوی سەروسیما جوانی پۆشته وپەرداخ بوون، ئەنجام گاسپار مرلورون، راهینەرۆ مامۆستای شمشیربازی.

دوو تابلۆ، لەم بەر و لەوبەری ژیرزەمینەکە ھەلۆاسراون. لە سەر تابلۆکە ی سەمتی راستا ناوی: ئاڭای کریفکور نووسرابوو و لە سەر تابلۆکە ی سەمتی چەپ ناوی: ئاڭای پلومو نووسرابوو.

ھەردووکیان راهینەر بوون، دوو راهینەری باش بەلام نمرە دوو. ئەو جووتە بە رەفتاری وشک و سوپاییانەو، ھاتنەبەردەم شانۆکە. دوا ی ئەو ی بە شیوازی شمشیربازان سلاو یان لیکدی کرد، دەستیان بە ھێرش و پەلامار کرد، بە جلکە سپییە چەرمەکانیانەو لە دوو سەربازی کارتۆنی دەچوون کە بۆ ئەو ی خەلکی بیننە پیکەنین، شمشیربازان دەکرد. جار جار وشە ی "خواردی" لە زاری یەکیک لە شمشیربازەکان دەر دەھات و شەش داوھەری پیتشپرکیتە کەش، بەسەر و سیمایەکی پسیپۆرانیەو سەریان بۆ پیتشەو دادەنەواند.

ئاپۆرای خەلکە کە جگە لەم دوو بووکە لە زندووی کە دەستیان لە ھەوادا تەکان دەدا، ھیچی دیکەیان نە دەبینی، لە ھیچیش تینە دەگەیین، بەلام دلخۆش و خۆشحال بوون. ئەم دوو نەفەرە بەلای ئەوانەو کەمیک ناھەموار و تارادە یەک مەخسەرە دەھاتنە بەرچاو. بە دیتنی ئەوان، ئەو زۆرانبازە دارینانەیان بێر دەکەوتەو کە پۆژی ھەوەلی سالی لە بولقارەکان دەیانفرۆشتن.

دوا ی دوو شمشیربازە کە ی یەکەم، ئاڭایان پلانتون و کاراپن ھاتنە بەردەم شانۆکە. یەکیکیان راهینەری شمشیربازی بوو و ئەویتریان راهینەری سوپایی بوو.

پلانتون زور ورديله وړپوه له بو، کاراپن به پېچه وانوه زور زهلام و قهله و بو. پياو گومانی ئه وهی ده کرد ئه م بالونه که له ورگی فوو دراو ده چوو، ده گهل یه که م جه زره بهی شمشیردا بته قی. هه موو پیده که نین. ئاغای پلانتون وه کو مه یموون هر هه لبه ز ودابه زی ده کرد، به لام ئاغای کارپن ته نیا بازووی ده جولاند و باقی به دهنی له بهر قهله وی جولهی نه ده کرد و هر پینچ خوله ک جاری ئه وهنده به قورسی وبه زحمه ت بق پیشه وه داده نه و بیه وه وه ک ئه وهی گرنگترین بریاری ژیا نی داییت. دوا ی ئه وه زور به زه حمه ت ده یوانی بچیته وه دخی یه که می.

خه لکانی پسرور وشاره زا، کاره که یان به کارامه و مه حکم ده زانی و ته مه شافانه کانیش به دلنیا ییه وه و به گویره ی گوته ی وان، هانیان ده دان.

دوا ی ئه وان نوره ی ئاغایان پوریون ولاپالم هات، یه کتیکیان راهینه ر وئو ویتریان ئاماتور (هاوی) بو که ده ستیان به گمه پر جم وجوله که کرد، به تووره یی په لاماری یه کترین ده دا، هینده به تووندی پریان ده دایه یه ک، که داوهره کان ناچار بوون کورسی به ده ست هه لین. جووته شمشیربازه که، به تووندی و له هه مان کاتا به شیوه یه کی کومیدی، له م سه ری مه یدانه که وه بق ئه وسه ر ده چوون وده گه رانه وه. گه رانه وه یان بق دواوه کورت و ده بووه مایه ی پیکه نینی خانمه کان وه ترش و په لاماره کانیا ن به هه نگاوی هه راو ئه نجام ده دا، که که مۆکه یه ک ته مه شافانه کانی ده هاروژاند. ئه م هه لبه ز و دابه زه جومناستیکیانه، بوونه مایه ی ئه وه ی یه کیک له ته مه شافانه کان هاواربکات: "خوتان ماندوو مه که ن، کات

ته‌واو بووه! " خه‌لکه‌که که که‌میک له‌بج سه‌لیقه‌یی ئەو نارەحەت بووبوون، هاواریان کرد: "وس!"

قەزاوێت و داوهری پەسپۆرەکان دەربارەیی وان، دەماو دەم گەرا. جووتە شمشیرۆه‌شینەکه زۆر خۆیان ماندوو کردبوو، بەلام کارەکه‌یان، هەندێجار پەچاوی دیقەتی تەواوی تیا نەبوو.

بەشی یە‌که‌می پێش‌برکێیە‌که، بە شمشیر‌بازییە‌کی یە‌جگار جوانی جاک ریفال و مامۆستای بە‌نیۆبانگی بە‌لژیکی لوبیگ کۆتایی هات. ریفال بووه‌ مایە‌ی دلخۆشی خانمە‌کان. بە‌راستی گە‌نجیکی قۆز بوو، خۆش ئە‌ندام، نە‌رم، چالاک و چە‌لە‌نگ و زۆر دلگیرتر له‌ هە‌موو ئە‌و کە‌سانە‌ی که له‌ پێش ئە‌ودا یاریان کردبوو. له‌ شیۆه‌ی بە‌ره‌قانی و هیرشدا، هیندە‌ی ناسکی ئە‌رستوکراتانە‌ دە‌نواند که هە‌مووان پێیان خۆش بوو و پێک بە‌ پێچە‌وانە‌ی پە‌فتاری پە‌قیبە‌که‌ی‌وه‌ بوو. هە‌موو دە‌یانگوت: پیاویکی بە‌ ئە‌دە‌ب و بە‌ تە‌ربیتە‌. ئە‌و سەر‌که‌وت و هە‌مووان چە‌پڵە‌یان بۆ‌ لێ‌دا.

چە‌ند خولە‌کێک بوو له‌ نە‌ومی سەر‌ه‌وه‌ دە‌نگی هە‌را و هە‌نگامە‌یە‌کی سەر‌ دە‌هاتە‌ گۆی که تە‌مە‌ شاقانە‌کانی نیگە‌ران و نارە‌حە‌ت دە‌کرد. دە‌نگی هە‌لبە‌ز و دا‌بە‌زی تیکە‌ل بە‌ پیکە‌نین و قاقا. ئە‌و دووسە‌د میوانە‌ی که نە‌یان توانی بوو، بە‌ سە‌دە‌می تە‌نگی جیگا‌که‌وه‌ بێ‌تە‌خوارە‌وه‌، بێ‌گومان خە‌ریک بوون بە‌ شیوازی خۆیان که‌یف و سە‌فایان دە‌کرد. له‌ سەر‌ پلیکانە‌ خولوا‌ه‌که‌، پە‌نجا که‌سێک کۆ بووبوونە‌وه‌، گە‌رمای ناو ژێ‌رزە‌مینە‌که‌ زۆر ناخۆش بوو، خە‌لکه‌که‌ بێ‌تاقە‌ت بووبوون. تە‌مە‌ شاقانە‌کان هاواریان دە‌کرد: "هە‌وای ئازاد."

"نۆ‌شابه‌ فریا‌بخە‌ن!"

هه مان کابرای لیتیۆکی پیتشوو دووباره هاواریکرد: *
نۆشابه، بیرهی سارد، ئاوجۆ!

سەر وکهلهی ریقال به جلکی شمشیربازی و
پوخساری سوور هه لگه پراوه وه په یدابوو وگوتی:

- ئیستا ده لیم ساردیتان بۆ بینن. به پراکردن به رهو
پلیکانه کان پۆیی. به لام ریگهی نهۆمی خواره وه برابوو.
ریگه کردنه وه له نیو ئه م ئاپۆرا تیکرژاوه ی سەر پلیکانه کان،
به ئه ندازه ی کون کردنی ساپپته که دژوار و زهحمهت بوو.
ریقال هاواریکرد: به ستهنی بۆ خانمان بینن.

په نجا دهنگ پیکه وه هاواریان کرد: * به ستهنی *
سه ره نجام سینیهک له پلیکانه کانه وه هاته خواره وه، لی
قاپه کان به تال بوون. په ندان له ریگا هه موویان خواردبوو.
دهنگیکی بهرز هاواریکرد:-- خهریکه لیتره ده خنکیتین،
خیرا شته که ته واوبکه ن، بابپۆین به لای کاری خۆمانه وه.

دهنگیکی دی گوتی: * پیتاکه که کۆ بکه نه وه! * و ئاپۆراکه
به هانکه هانک، به لام به جدی دووباره یان کرده وه: *
پیتاکه که کۆ بکه نه وه... پیتاکه که... *

ههنگی شهش کهس له خانمان به نیو تهخته کاندای
که وتنه پۆی و، دهنگی زرینکه زرینگی سکه و دراوان که
دهخرانه کیسه کانه وه بهرز بووه وه.

دوروا، ناوی پیاوه ناوداره کانی ئهنجوومهنی به خانم
قالتز دهگوت. خه لکانی مه جلیس ئاراو به ئه ته کیت بوون،
پۆژنامه فانه کان، که له پۆژنامه گه وره و قه دیمیه کانه وه
هاتبوون، به جۆره پارێزیکه وه که زاده ی ئه زموونی خۆیان
بوو، به چاوی سووکه وه سهیری لافی فرانسزیان دهکرد.
ئه وانه گه لیک له م پۆژنامه سیاسی - داراییانه یان بینی بوو

که به فروفیل هاتبوونه ئاراوه و زور زوو له گه له کوهنتی وهزیریک یان کابینه یه کدا، نه مابوون. نیگارکیش و په یکه رسازانی ته هلی وهرزشی ناودار، له نیو ئاماده بوواندا هه بوون، له وانه شاعیریکی ئه ندامی ئه کادیمیا که هه مووان به قامکان ئامازه یان بو ده کرد، دوو سازقان وچه ندین فرهنگی له چینی ئه شراف. دوروا، له دوی ناوی ئه وانه وه پاشگری " رهست " شی به کار ده برد (که مانای راستا کویری ده دا). (راستا کویر: به و فرهنگی و بیانیانه ده گوتری که سهروهت و سامانیکی فرهیان هه یه و له ولاتیکی دیدا ده ژین) تا به گوته ی خوی لاسایی ئه و ئینگلیزانه بکاته وه که وشه ی ئیسک له سه ر کارتی ده وه تنامه کانیا ن ده نووسن. (ئیسک، به شی یه که می ئیسک ویره Esquire که نیشانه ی ئه سلزاده یی ئینگلیزانه وله دوی ناوه که یه وه به کار ده بری.) یه کیک به دهنگی بهرز گوتی: " سلوا، دۆستی ئازیز. " کونت دو فیدریک بوو، دوروا، ته وازی له خانمه کان خواست و چوو ته وقه ده گه له ئه ودا بکات. وهختی گه پرایه وه پنی گوتن: " چه ند پیاوینکی به ریزه، ئه م فیدریکه. ئه سلزاده یی له سه راپای ده باری. "

خانم قاتر، هیچ به رسفینکی نه دایه وه. که میک ماندوو بوو بوو، ده گه له هر هه ناسه هه لکیشانینکدا، سینگ و به روکی به نارچه ته ی بهرز ونزم ده بووه وه، ئه مه مایه ی سه رنجی دوروا بوو. جار جار نیگای له نیگای " ئاغازن " ده گیرا، نیگایه کی په ریشان و دوودل که بو ساتیک له سه ر پووی ئه و ده گیرسایه وه و یه کسه ر ده تارا. دوروا به خوی ده گوت: " عه چه ب... عه چه ب... عه چه ب... یانی ده توانم ئه مه ش بخه مه داوه وه؟ "

کیسه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی پیتاکان به به‌رده‌م ئه‌واندا پۆیی،
په‌بوو له‌ سه‌که‌ی زێڕه‌ و زیو.

تابلۆیه‌کی دی له‌ به‌رده‌م جیگا که‌دا هه‌لواسرا که‌ له
سه‌ریان نووسی بوو: " به‌نامه‌یه‌کی ته‌واو چاوه‌په‌وان
نه‌کراو. " ئه‌ندامانی ده‌سته‌ی داوه‌ری گه‌رانه‌وه‌ سه‌ر
جیگاکانیان و به‌ده‌م چاوه‌په‌وانیه‌وه‌ دانیشتن.

دوو ژن به‌ جلکی شمشیربازیه‌وه‌و به‌ شمشیرانی
سووکه‌وه‌ هاتنه‌ به‌رده‌م شانۆکه‌. جله‌کانی سه‌ره‌وه‌یان تۆخ
وبه‌ده‌ن چه‌سه‌پ بوو و ته‌نووره‌کانیان کورت و تا نیوه‌ی
پانیان بوو. زریی سه‌ر سینگ و مه‌مکیان ئه‌وه‌نده‌ به‌رز بوو
که‌ ناچاربوون، سه‌ریان به‌رز بگرن. هه‌ردووکیان گه‌نج و
شه‌نگول بوون. به‌ریز و حورمه‌ته‌وه‌ به‌ده‌م ئاماده‌بووانه‌وه
پنده‌که‌نین. ماوه‌یه‌کی زۆر چه‌په‌له‌یان بۆلیدان و هورایان
بۆکیشان.

له‌ نیو خه‌نده‌و شوخیانی ناسک وزه‌مزه‌مه‌ی
ته‌مه‌شاقانه‌کانه‌وه‌، شمشیره‌کانیان به‌ نیشانه‌ی ئاماده‌یی بۆ
ده‌ست په‌یکردنی په‌شبه‌رکێته‌که‌ له‌ به‌رده‌م خۆیاندا تووند گرت.
بزه‌یه‌کی مه‌حه‌به‌ت ئامیز نیشته‌بووه‌ سه‌رلێوی
داوه‌ره‌کان و له‌گه‌ل هه‌ر جووله‌یه‌کا ئافه‌رینیان لیده‌کردن.

ته‌مه‌شاقانه‌کان به‌ ده‌نگی به‌رز، زۆریان هانده‌دان،
جووته‌ ژنی شمشیرباز هه‌وه‌سه‌ی په‌یاوانیان هه‌لده‌ستان و
سه‌لیقه‌ی ئاسایی پارسیانه‌ی خانمه‌کانیان سه‌باره‌ت به‌
ناسکی دلگیر و که‌می گۆساخانه‌ و زینایی هه‌ندیک بویرانه‌ی
خۆیان ده‌هه‌روژاند. هه‌مان حاله‌تیان له‌ لا ده‌هه‌روژاندن که‌
شعیرین تووندوتیژی ئوپه‌ریتان و ده‌نگیژانی کافه

وگازینۆیانی سازوزەرب، بە قژی دەستکردی جوان
وسیمای دەستکردیانەوه، دەیان ھاروژاند.

ھەر جاری کە یەکیک لە شمشیربازەکان ھێرشی دینا،
ئاپۆراکە تەواو دەخروشا. ھەریەکیکیان پشتی بکەوتایەتە
ئاپۆراکە، دەمەکان بە شەوقەو دەکرانەوه، چاوەکان زەق
دەبوونەوه، پیاوھەکان ئیدی تەمەشای دەست و
شمشیرەکانیان نەدەکرد، بەلکو چاویان دەبریبە ئەندامی
جوان و بەژنی رێک و پێکی و، لەخۆشی و کەیفان ھورایان
دەکیشا.

ئیدی چ کەسیک تەمەشای شەرە شمشیری
شمشیربازەکانی دی نەدەکرد. ھەرھەموویان ھۆشیان لەلای
ھەرا و ھەنگامەکەی نھۆمی سەرەوھ بوو. بۆ ماوھێ چەند
خولەکیک دەنگ، دەنگی ئەم جی و ئەوجی پیکردنی موبیلان
بوو، دەتگوت لەسەرەوھ مال دەگوازنەوه، ئەوسا لە ناکاوا
دەنگی پیاوۆ لە سەری را بەرز بووھوھ و دەنگی ھەلپەرکی
و گۆرانی بەرز بووھوھ. ئەوانەئێ لەسەرەوھ بوون، لە تۆلەئێ
نەدیتتی بەزم و پەزمەکەئێ خوارەوھ، کۆری سەما
و ھەلپەرکییان گەرم کردبوو.

سەرەتا، دەنگی پێکەنینیکی بەرز لە نیو حەشیمەتەکەوھ
ھەستا. پاشان چونکە خانمەکان مەیلی سەما و ھەلپەرکییان
لا ھاروژا بوو، ئیدی سەیری شائۆ و مەیدانەکەیان نەدەکرد
و بەدەنگی بەرز کەوتنەقسان.

بیری بەرپاکردنی کۆری سەما و ھەلپەرکی لە لایەن ئەو
میوانانەوھ کە درەنگ گەیی بوون، زۆر پەسند و خۆش بوو.
بەلایانەوھ خۆش بوو تەنانەت ئەوانەئێ کە لە خواریشەوھ
بوون، حەزیان دەکرد بچنەسەرەوھ.

لەم کاتەدا، دوو شمشیربازی تازه هاتنە سەرشانۆ
و بەجۆری کەوتنە هێرش و پەلامار و شەپە شمشیر کە
سەرنجی هەمووانیان ڕاکێشا.

هیندە بە جوانی و بەوردییەوه، هیندە بە دلنایییەوه
پەفتاریان دەکردو بە وردی هونەری پەلامارو کێشانەوهیان
پەچاو دەکرد کە حەشیمەتەکە، حایر و حەپەساو چاویان
تێپەین.

خێرای و خوێنساردی هێرش و بەپەقانیان، جوولەیی
خێراو ئاقلانەیان کە خاوەنە هاتە بەرچاو و هیزی کارامە و
بێ خەوشیان هەمووانی مەفتوون و سەرسام دەکرد.
ئامادەبووان وایان هەستەکرد تەمەشای دیمەنێکی جوان و
بێنەزیر دەکەن کە دوو هونەرمەندی گەورە و کارامە
ولەزەبر پێشکەشیان دەکردن، دوو هونەرمەند کە هەموو
هونەر، کارامەیی، فەند و فێل و شایستەگییەکی بەدەنی دوو
هونەرمەندی گەورەیان تێادا کۆبوو بوووه.

ئاپۆراکە بە جۆری لە یارییە کە پامابوو کە ورتە لە
کەسەوه نەدەهات. وەختایە کە دوای دوایە مین هێرش و
پەلامار هەردوو شمشیر وەشینە کە تەوقەیان دەگەڵ یە کەیدا
کرد، خەلکە کە کەوتنە هەلپەڕکێ و هوراکێشان و هاواری
بۆی و بابژییان هۆلە کە ی هینتایە لەرزین. نەها هەمووان ناوی
دوو شمشیربازە کە یان دەزانی: سرجان و رافینیاک.

هەموو ئامادەبووکان هارپوژابوون، شەپریان لێدەباری.
پیاوکان شەپریان دەفرۆشت، خێسەیان لەوانە ی تەنیشتی
خۆیان دەکرد. لەگین بوو لە سەر بزەیک بەگژیە کەدا بچن و
بکەونە گیانی یە کدی. ئەوانە ی کە بە عەمراتیان شمشیریان

به دهسته وه نه گرتبوو، نها به دارعاساكانيان هونه رى
شمشيزبازيان دهئه زموو.

نها ته مه شافانه كان، هيدي هيدي وكه م كه م به پليكانه
بزوزه كاندا ده چوونه سهره وه. سهره نجام ده يانتوانى ده مئى
ته ر بكن. وه ختيك بينيان له نهؤمى خواروه وه كوړى سه ما
و هه لپه ركيتيان به رپا كړدووه، هه موو خواردن و
قه خواردنه كانى سه رميزه كانيان چه پاو كړد، تووړه بوون،
ميوانه كانى نهؤمى خواروه ش به دم گه رانه وه بو مالى
خويان، ده يانگوت به راستى شهرمه كه دووسه د نه فەر بو
ئوئ بكيش بكرين و هيچيان نيشان نه دن.

له نهؤمى خواروه وه، نه يه ك شيرينى مابووه وه نه يه ك
دلؤپه شامپانيا، نه شهره تئ نه بيره يه ك، نه ئاونه باتيكى
ترش و نه ميوه يه ك نه مابوو، پاكوويان دابوو. ميوانه كان
هه ره هه موويان چه پاو كړدبوو و خواردبوويان.

پيشخزمه ته كان، به چاره ي غه مگينه وه، له حالنكا
هه وليان ده دا جلهوى پيكنه نينه كانيان بگرن، ده يانگوت: "
ژنه كان له پياوه كان هارتر بوو، هينده يان خواردبوو و
خواردبووه وه، خهريك بوو ده رشانه وه. " ئينسان وائى
ويناده كړد، چيرؤكى تالانكردن و چه پاوى شارنك له لايه ن
دژمنه وه، له زارى پاشماوه كانى ئه م هيرش و په لامارانه وه
ده ژنه وئ.

هيچ چاره يه كيان نه بوو ته نيا روښتن نه بئ، پياوه كان
داخيان بو ئه و بيست فرانكه ده خوارد كه به پيتاك دابوويان،
له حالنكا ميوانه كانى نهؤمى خواروه وه، نه ك هه موو شتيكيان
خواردبوو و چه پاو كړدبوو، به لكو تاغه پوليكيشيان نه دابوو.

خانمانی سەرپەرشتیاری ئەم ئاھەنگە سێ ھەزار
فرانکیان کۆکردبوو. دواى داشکانى تیچووی ئاھەنگە،
تەنیا دووسەد و بیست فرانک بۆ منداڵە سیویەکانی
دەقەری شەشەمی پارێس مایەو.

دوروا، بۆ گەیاندنەوێ خانم فالتر و کیزەکانی
چاوەرپوانی گالیسکە بوو. وەختایەک لەناو گالیسکەدا پروو
بە پرووی ئاغازن دانیشت، جارەکی دی نیگای پڕ نەوازش
وسرکی، ئەمی غافلگیر کرد. بەخۆی گوت: "تەسەر دەکەم
قولاپەکەى قووت دابیت" چونکە دەیزانی دەتوانی سەرنجی
خانمان بۆ خۆی راکیشیت، بزهیهکی بۆکرد، چونکە خانم
دوماریل، دواى تازەکردنەوێ پەيوەندییەکانیان،
وادەهاتەبەرچاو، بەعەشقیکی شیتانەوێ ئەوی خۆش دەوێت.

بە ھەنگاوی سووک و شادەوێ بۆ مال گەراپەو. مادلین
لە ھۆلەکەدا چاوەرپوانی بوو. بە میژدەکەى گوت:

- ھەوال و خەبەری دەستی یەکەم لایە. کیشەى
مەراکش خەریکە ئالۆز دەبیت. ئەگەری ئەو ھەیه فەرەنسا
لە زەرفی چەند مانگیکی دیدا، لەشکرکیشی بۆ ئەویندەر
بکات. بەھەر حال دەتوانین سوود لەمە بدینین لە بۆ
سەرنگون کردنی وەزیر، ھەنگی لاروش، سوود لەو واقعە
دەبینی و دەبیت بە جیگرەوێ ئەو.

دوروا، بۆ ئەوێ سەربکاتە سەر ژنەکەى، وای نواند
کە لە قسەکانی ئەو دڵنیاییە، متمانەى تەواوی بەقسەکانی
ئەو نییە. دەوڵەت ئەوەندەش شیت نییە کە ھەلە
گەوجانەکەى تونس دووبارە بکاتەو.

لین مادلین، بە بێ سەبری شانەکانی ھەلتەکاند: "من
بیت دەلیم چۆن! تیت دەگەینم بۆچی! تۆ ناتوانی لەو حالی

بی که بۆ ئەوان پای پارەیهکی زۆر له ئارادایه. ئەمڕۆکه گیانه، له ئاین و ئۆینی سیاسیدا، نابێ بگوتری: " له دووی ئەو ژنه بگه پین که ههراکهی ناوه تهوه " به لکو ده بێ بگوتری: " له خودی ههرا و ماجهراکه بگه پین. "

دوروا، بۆ ئەوهی ئەو بچولینی، به سههه و سیمایهکی هه قارهه ئامیزه وه له بن لیوانه وه گوته: - ئەم قسانه چیه. مادلین که خه ریک بوو تووره ده بوو گوته: - تۆش به ئەندازهی فورستیه ساویلهکی.

ده بیست ئەو ئازار بدات و چاوه پوانی ئەوه بوو تووره ببیت. لێ جۆرج بزه یهکی کرد و به رسفی دایه وه: - فورستیه قورمساغه که؟

مادلین، له سههه سامیا راچلهکی و له بن لیوانه وه گوته: - ئا، جۆرج!

جۆرج، که قه لافه تیکه ته وسامیز و گوساخانهی له خۆ گرتبوو، دووباره گوته:

- ئی، وانیه؟ ئەدی تۆ ئەو شه وه به خۆت به منت نه گوت که خیانتهت له فورستیه ده کرد؟

ئوسا به راویژیکی به زه یی ئامیزه وه له سههه ری پۆیی: " میردهکی بینه وا. "

مادلین، پشتی تیکرد و به رسفی نه دایه وه؛ لێ دوا یهک خولهک بیدهنگی دووباره گوته:

- سی شه ممه میوانمان هه یه: خانم لاروش ماتبو ده گه ل کۆنتس پرسمور بۆ شام دین. هه زده که ی ریفال و نور بر دوقارنیش ده عوه ت بکه ی؟ سه به ینی بۆ مالی خانم فالتر و دوماریل ده پۆم و ئەوانیش ده عوه ت ده کم. په نگه خانم " رسولن " ش بیت.

مادلین، ماوهیک بوو، له ریگهی دهسه لاتی سیاسی میژده که یه وه، خه ریک بوو په یوه نندیانی تازه ی دروست ده کرد و شاهنگ وده عوهت وده عوهتکاری سازده کرد تا خانمانی ئه و سیناتورو ئه ندام په رله مانانه، که پئوئیستیان به پشتیوانی لافی فرانسز هه بوو، بۆ مالی خۆیان بکیش بکات. دوروا به رسقی دایه وه: - زۆر چاکه، ده عوهتی ریفال و دوقارن له سهر من.

خۆشحال بوو، له خۆشیان دهسته کانی لیکدی ده سوون، چونکه هه نجهت و بیانوو یه کی باشی بۆ ئه زیهت دانی ژنه که ی و بۆ تۆله کردنه وه ی کینه وغیره ناراسته و خۆکه ی گه شته که ی ئه و شه وه ی بی شه ی بولونی ده ست که و تبوو. هه رجاری ناوی فورستی ه ی. دینا، سیفه تی قورمساغیشی ده دایه پالی. هه ستیده کرد به م کاره ی درهنگ یان زوو مادلین ده هری ده کات. ئه و شه وه، ده چه لان ده رفه تی هیتا که به بیباکی و به سیمای ته نز ئامیزه وه، ناوی ئه م * فورستی ه قورمساغه * بینیت.

سه بارهت به مردووه که هیچ کینه یه کی له دلدا نه بوو، تۆله ی خۆی ده کرده وه.

ژنه که ی وای ده نواند گوئ به و ته شه رانه ی ئه و نادات و به بی موبالاتی و ږو خۆشی ږو به ږووی ده بووه وه. سبه ی چونکه قه رار بوو مادلین ږروات بۆلای خانم قاتر و ده عوهتی بکات، جۆرج ویستی ده ستپیشکه ری بکات و به ته نی ده گه ل ئاغاژندا وه مینی و بزانی ئاخۆ به راست گیرۆده ی ئه و بووه یان نا. ئه م بابه ته هه م سه رگه رمی ده کرد و هه م جۆره متمانه یه کی پیده به خشی.

ساعات دوو چوو بۆ بولقاری مالزب بۆ مالی ئاغا که
لهوی بوو. برا بۆ هۆلی چاوه پروانی. سه روکه اللهی خانم
قالتر په یادبوو و به ههشتاو و به شادییه وه دهستی به رهو ئه و
دریژ کرد.

- چ بایهک توی بۆ ئه م ناوه رامالیوه؟
- هیچ بایهک له ئارادا نه بووه، هه ر حهزی دیداری
ئیه بۆ ئه م ناوهی رامالیم. هیزیک به ره و مالی ئیهی رانیم،
ئیدی نازانم چۆن، ئیدی هاتم و ته و او! ئایا ئه م دیداره کوت
و پر و پراسته و خۆیه، قه ره بووی قسه و پروونکردنه و هم بۆ
ده کاته وه.

جۆرج، ئه م قسانه ی به ئه ده به وه ده کرد. بزه یه ک
نیشتبووه سه رلیوی و دهنگی، جدیه تی پتوه دیار بوو.
خانم قالتر، حایر مابوو، سوور بووه وه و ئه وسای به
پچرپچری گوتی:

- به لام... به راستی... سه ر له مه ده رناکه م... غافلگیرت
کردم...

جۆرج، له سه ری پۆیی: - ئه مه جۆره ده ربیرینیکی
خۆشه ویسته... تا دو چاری نیگه رانی نه بی.
له لای یه که وه و له سه ر قه نه فه که دانیشتیبون. خانم
قالتر، شه قلی شوخی به قسه کانی دا.
- که واته جۆره ده ربیرینیکی خۆشه ویسته... به
پراست؟

- هه لبه ته! له میژه ده مو یست ئه م کاره بکه م. زۆر
ده میکه. به لام چ بکه م، جور ئه تم نه ده کرد. ده لین تو زۆر
جدی و سه ختگیریت..

خانم، فالتر که وهخۆ هاتبوووه بهرسفی دایهوه: - چما
ئهمرۆت بۆ ئەم کاره ههلبزاردوووه؟
- نازانم. ئەوسا دەنگی نهوی کرد وگوتی: "یان له بهر
ئهمهیه که له دویننیه تاکو نها، بۆ تاقهساتیکیش له بیرم
دهرنه چووی"

خانم فالتر که له ناکاوا رهنگی پهپی بوو، به
دهمه لالکیوه گوتی: - دهی، ئەم گالته بازیه بهسه، باباسی
شتی دی بکهین.

لئ جۆرج، هینده له ناکاوا، له بهردهمیا بهچۆکدا هات که
ژنه ی داماو ترسا. ویستی ههستیت، لئ جۆرج دهستهکانی
له قهدی ئالاندبوو و نهیده ههشت ههستیت و، بهدهنگیکی
ههلهچوووه، ده یگوت و ده یگوتهوه:

- بهلئ، راسته که ده میکه، شیتانه تۆم خۆشدهوی.
هیچ وهلامیکی من مهدهوه. ئئ ئیدی چاوهروانی چیت، من
عه قلم له دهست داوه! خۆشم دهوی... ئاه، ئەگەر دهترانی
چه ندم خۆشدهوی!

خانم فالتر، هه ناسه ی سوار بووبوو، هانکه هانکی
پینکه وتبوو و ده یویست قسه بکات، به لام نهیده توانی تاقه
وشه یه ک بدرکینئ. به دهستهکانی ئەوی ده دایه دواوه، چنگی
نابوووه قژه که ی تا ریگه نه دات ئەم ده مه نهوسنه له ده می
نزیك بیته وه، به ههشتاو سه ری به راست و به چه پدا
وهرده گێرا. چاوهکانی نووقاندبوو تا ئەو نه بینیت.

جۆرج له سه ر جله کانه وه نه وازشی ده کرد، دهستی پێدا
دینا و ژنه ی به له نگاز خه ریک بوو له ژیر گوشاری ئەم
نه وازشه له ناکاوا و توونده دا، له پهل و پۆ ده که وت. جۆرج
له ناکاوا ههستایه سه ر پێیان و ویستی له ئامیزی بگریت، لئ

مادلین، به یانی هه مان پوژ، نامه یه کی کورتی ئاغاژنی
پینگهیی: ' به زحمه تیکی زور نه وسا توانیم خۆم ئازاد بکه م،
بۆیه دیمه ده عوه ته که تان. به لام میترده که م ناتوانی بیت. '
دوروا به خۆی گوت: ' چهند باشم کرد، که جارێکی دی
به دویدا نه چووم. نها هیتور بووه ته وه. ده بی زور وریابم. '
ویزای ئه مه ش، به که میک نیگه رانییه وه چاوه پوانی
هاتنه که ی بوو.

جۆرج، خۆی زور خاکی، زور به پاریز و ئارام نیشان
دا.

خانم لاروش ماتيو و ریسولن ده گهل شووه کانیاندا
هاتبوون.

لاویکنتس دوپرسمور ده رباره ی کۆر و مه جلیسانی
ئه شرافای قسه ی کرد. خانم دوماریل، به ئارایش وجله
فانتازیه رهش و زهرده کانییه وه زور جوان بووبوو،
کراسینکی ئه سپانیایی له به ربوو که ناوقه ده باریک و به ژن
و بالا ریک و جوان و باسکه که میک گوشتنه کانی تووند له
خۆ گرتبوو و سه ره بچووکه بالنده ئاساکه ی زور به توانا
ده نواند.

دوروا، خانم فالتری له سه ر میزه که ی سه متی راستی
خۆیه وه دانیشاند و به دریزایی شامه که (شینو، شیو، شیف)
به ریز و حورمه تیکی زیاد له پینویست، ده رباره ی بابه تی زور
جدی قسه ی ده گهل کرد. جار جارینکیش نیگایه کی کلوتیلدی
ده کرد. له دلێ خۆیدا گوتی: ' ئه له هقی ئه و له هه مووان
خشیکتر و شه نگولتر و ته پروپرتره. '

ئەوسا چاۋى بېرىپ ۋەنەكەي كە ئەۋىش لە بەرچاۋى
جوان و روح سووك بو، ھەرچەندە، لەناخى خۇيدا ھەستى
بە پۋىكى زۆر بەرانبەر بە دەكرد.

بەلام ئاغازن، لە بەر ئەۋەي رامكردنى دژوار بو، بە
ئاسانى خۇي بەدەستەۋە نەدەداۋ جۆرە مېياتى و
تەرۋېرىپىكى تياۋو كە پياۋانى دەجۋولاند، زياتر
دەپھارپوژاند.

خانم ڤالتر، زوو پۋىي. دوروا خېرا گوتى: - با بتگەيەنم.
خانم ڤالتر قەبوۋلى نەكرد، لى جۆرچ پىداگرى كرد و
لەبن لىۋانەۋە پىنى گوت:

- چما ناتەۋى بتگەيەنم. زۆر لىتان زوير دەيم. وا
مەنۋىنە كە بە ھىچ كلۋجى نەت بەخشىوم. بەخۆت دەبىنى
چۆن بووم بە كورپىكى ئاقل وگوپرايەل.
خانم ڤالتر گوتى: - ئاخىر تۆ ناتوانى ميوانەكانتان بە
تەنيا بەجىبىلى.

جۆرچ، بزەيەكى كرد: - قەيدى نىيە، ئەۋپەرى بىست
خولەكىكم پىدەچى. تەنانەت، پىشى نازانن. ئەگەر ئەم
داۋايەم قەبوۋل نەكەي، بە راستى دلم دەشكىنى.

خانم ڤالتر بە ئەسپايى گوتى: - دەي باشە، رازىم.
لى ھەر كە بە دووقۆلى لە نىۋو گالىسكە كەدا گىرسانەۋە،
جۆرچ دەستى ئەۋى گرت و بەگەرمى ماچى كرد:

- خۆشم دەۋىي، خۆشم دەۋىي، پىگەم بدە ئەمەت پى
بلىم. دەستت بۆ نايەنم، دەستت لىنادەم. تەنيا ئەۋەندەم
دەۋى دلىيات بگەم كە خۆشم دەۋىي.

خانم ڤالتر، بە پچرپچرى گوتى:

- ئاھ!... دواى ئەوھى قەولت بە من دا... زۆر خراپە...
زۆر خراپ...

جۆرج، واى نیشاندا كە گوشار لە خۆى دەكات، ئەوسا
بە راویژىكى خاۋ گوتى:

- بەخۆت دەبىنى كە ئاقل بووم و خۆم كۆنترۆل
كردووه. وىراى ئەمەش تەنيا ئەوندەم رېگە بدە كەپىت بلىم
خۆشم دەوتى... و ھەموو رۆژى ئەمەت بەگويدا بدەم... بەلى
تەنيا رېگەم بدە بىم بۆ مالتان، لە ھەنەرتدا چۆك دا بدەم و
تەمەشای رۇخسارە جوانەكەت، كە شایستەى پەرسىنى منە،
بكەم و ئەم سى وشەىە دووبارە بكەمەوھ.

خانم قالىتر، كە دەستى بەو سپاردبوو، بەدەم
ھەناسەبركۆھ گوتى:- نا، ناتوانم، نامەوئى. ئاخىر خەلكى چ
دەلئىن، گەر كچەكانم و كارەكەرەكانم بزانن، چ
كاردانەوھەىەكىان دەپىت. نا، نا، مەحالە...

جۆرج دووبارە گوتى:- بەبىن دیدارى تۆ ناتوانم بژىم.
ئىدى ئەم دیدارە لە مالى خۆتاندا بى يان لە ھەر شوینىكى
دى، دەبى تۆ ببىنم، ئەگەر رۆژى بۆ يەك خولەكیش بوو،
دەبى بىبىنم، دەستت بگرم، ئەو ھەواىە ھەلمژم كە لە
جلەكانتەوھ ھەلدەستىت، تەمەشای بەدەنت وچاۋە درشتە
جوانەكانت بكەم كە ئاگرم تى بەردەدەن.

خانم قالىتر، بەجەستەى لەرزانەوھ گوتى لەم وشە
سواۋە عاشقانانەىە دەگرت و بەدەمەلالكۆھ دەىگوت:

- نا... نا... شتى وا نەبووھ و نابى. بە سە ببېرەوھ!
جۆرج، بە ئەسپاى بەگوئى خانم قالىترىدا دەچپاند و
دەيزانى دەبى زۆر بەپاريزەوھو ھەنگاو بەھەنگاو لەم ژنە
سادەىە بچىتە پىشەوھو، پاشان قەرارى دیدارىكى

لیۆه بگریت، سه ره تا له و شوینه دا که خانم قالتز ده یویست
و پاشان له و شوینه دا که خۆی دیاری ده کرد.

- گوئی بگره... به هر نرخێ بووه ده بی بتبینم... وه کو
که دایه کی نه دار له بهر ده رگا که تان به ده م چاره وروانییه وه
ده وه ستم... ئه گهر له مال نه یه یته ده ری، به خۆرتی خۆم
به ژوردا ده که م... به هه رحال هه ر ده تبینم... ده تبینم...
سبه ی.

ژنی بینه وا، دووپاتی ده کرده وه: "نا، نا، نه یه یته. ناتوانم
له ماله وه پێشوازیته بکه م. بیه ره که یه که نه بکه وه."

- ده ی باشه، بلێ ده توانم له کوئی بتبینم... له جاده...
له بازار... له هه رجیته که... له هه ر کاتی که بته وی... من ته نیا
ئه وه نده م گه ره که بتبینم... سلاو ئی که لیتیکه م... ده لێتم: "خۆشم
ده ویی" و ئه وسا ده پۆم به لای کاری خۆمه وه.

خانم قالتز، تیامابوو که چی بلێ وچی بکات، چونکه
گالیسکه که خه ریک بوو ده گه ییه ناو هه وشه که ی خۆیان،
له بن لیوانه وه به ز گوئی: - زۆر چاکه، سبه ی سه عات سن
ونیو، ده پۆم بۆ کلێسای ترینیته.

دوای ئه وه ی دابه زی به گالیسکه چیه که ی گوئی: - ناغای
دوروا بکه یه نه وه مالی خۆیان.

وه ختایه ک بۆ مال زفڕییه وه، ژنه که ی پرسی: - کیوه
چوو بوویت؟

جۆرج، به ئه سپایی گوئی: - چووم بۆ ته له گرافخانه،
په یامیکی به په له م هه بوو که ده بوایه فڕی بکه م.

خانم دوماریل لییان نزیک بووه وه و گوئی: - بیل ئامی،
ده مگه یینیته وه بۆ مالی خۆم؟ ده زانی که من ته نیا به م مه رجه

به میوانی بۆ شوینانی دوور ده پۆم که له گه رانه وه دا به کێک
بمگه یه نیته وه.

ئه وسا پروویکرده مادلین و پرسی: - خۆ غیره ناکهیت؟

مادلین به سستی به رسفی دایه وه: - نه، نه زۆر.

میوانه کان خه ریک بوون ده پۆیشتن. خانم لاروش ماتبو
قه لافه تی کاره که رانی دینه تی هه بوو. کێژی مه حزه رداریک
بوو که لاروش له و کاتانه دا پارێزه ریکی ساده و بیده سه لات
بوو، ئه م شووی پیکردبوو. خانم ریسولن به ته مه ن و
خۆه لکیش بوو، قه لافه تی له و مامانه قه دیمیا نه ده چوو که
کاره کانیا ن له رینگه ی کتیبانه وه و له کتیبخانا نه وه فیربوون.
لاویکنتس دو پرسی مور، به که ش و فشه وه سه یری ده کردن
و به سه ری قامکه سپیه کانی و به بیتاقه تی ته وقه ی ده گه ل ئه م
خه لکه دا ده کرد.

کلوتیلد، به جله سه راپا تۆرو ته نکه کانی که له ده رگا که
وه ده رکه وتن به مادلینی گوت: - ده ستخۆش، شامه که ت
به راس تی شام بوو نه گالته. تۆ ماوه یه کی دی، زۆریش
ناخایه نی، ده بیت به خاوه نی یه که مین سالۆن و دیوه خانی
سیاسی پاریس.

هه رکه ده گه ل جۆرج دا به ته نی مایه وه، به خۆه ی
گوشی و گوتی: - ئاه، بیل ئامی ئازیم، پۆژ به پۆژ زیاترم
خۆشده وینی.

ئه و گالیسکه یه ی که ئه و جووته ی ده برد وه کو که شتی
پێی ده کرد. ژنه ی گه نچ دووباره گوتی: ئیره به هیه چ کلۆجی
ده گه ل ژووره که ماندا نایه ته به راورد کردن.

جۆرج، به رسفی دایه وه: " نه خیر. " به لام له دلی خۆیدا
بیری له خانم قاتر ده کرده وه.

(٤)

مەيدانەكەى بەردەم كلىساي ترينيتە، لەبەر ھەتاوى درەخشانى ھەيڤى ھەوتا، چۆلى چۆل بوو. گەرمای تاقەتبەر، پاريسى لە زەواق نابوو. دەتگوت ھەواى قورس وگەرم لە ھەويڤى ئاسمانەو ھەسەر شارا دەپژئ، ھەواكەى لە كيشا نەبوو، قورس وگەرم، سىپەلاكى ئازار دەدا.

فوارەكانى بەردەم كلىساكە بە خاوى دادەپژان. دەتگوت ئاوەكە لە پۆشتن ماندووبوو، شەكەت وبيزار. ئاوى ناو ئەستىلەكە كە پارچە كاغەز وگەلا مەلەيان بەسەرەو ھەركرد، كەمىك سەوز، چرو لينج دەھاتە بەرچاوا.

سەگىك خۆى بە ھەوزەكەدا كەردبوو و خەرىك بوو لەم ئاوە ناسازگارەدا مەلەى دەكرد، چەند نەفەرىك كە لە سەر تەختە بەردىنەكانى ناو باخچە بازەنەبىيەكەى دەوروبەرى دەركاى چوونە ژوورەو ھەى كلىساكە پۆنىشتىبون، بە ھەسوودىيەو ھەمەشای ئەم ھەيوانەيان دەكرد.

دوروا، تەمەشايەكى سەعاتەكەى كەرد، ھىشتا نەبووبوو بە سى، واتە نىوسەعات زووتر ھاتىوو. لەدلى خۆيدا بە بىرۆكەى ئەم قەرارى دیدارە پىدەكەنى. لەدلى خۆيدا دەيگوت: " كلىسايان بۆ خەلكانى ھەكو خانم ڤالتر، بەكەلكى ھەموو كارى دىن. تەسەلابەخش دەرھەق بەو ھەى شووى بە كابراییكى جوولەكە كەردبوو، زەمىنەخۆشكەر بۆ نارازى بوون لە دنیای سىياسەت، قوتابخانە وڤىزگە بۆ ڤىرېبونى پەفتارى شایستە وگونجاو لە كۆر و مەجلىسى ئەشرفىدا، پەناگا بوو، بۆ ژوان و دیدارە عاشقانەكانى. ئەلھەقى دەشیت كلىسا بە پىنى عادەت، لە كاتىن جۆراو جۆردا و بە مەبەستىن

جیاواز به کار ببری و سوودی لیوه ربگیریت، ئەگەر ههوا
خۆش بێ وهکو داردهست، ئەگەر ههتاوبی وهکو چهتری
ههتاوی، ئەگەر باران بێ وهکو سهیوانی راستی و ئەگەر
پیاو له مالیش نههاته دهڕی له پارهبهکهدا دایدهنی. ژنانی
وهکو ئەو زۆرن که خوای گهوره بههیچ نازانن، بهلام
نامادهنین تاچه یهک وشه ی خراب دهبراره ی خوا بزنهون و
ئەگەر ههلیان بۆ ههلبکهوی، وهکو دهلالی عهشقبازی
سوودی لیوه ردهگرن. ئەگەر پیشنیازی ئەوهیان بۆ بکری
بێن بۆ موتیلک، ئەم کاره بهنهنگ و پيسوایی دهزانن، بهلام
عهشقبازیان له پای میحراییکدا پین کاریکی تهواو بهجییه. *

بهخوای به دەوری ئەستێلهکهدا پیاسه ی دهکرد، ئەوسا
تهمهشایهکی سهعاتی کلێساکه ی کهرد که دوو دهقیقه له
پیش سهعاتهکه ی ئەوهوه بوو و سهعات سن و پینج دهقیقه
بوو.

بیری لهوه کردهوه ئەگەر له ناو کلێساکهدا چاوه پوان
بکات باشتره، وهژوورکهوت. ههوايهکی فیتک، وهکو ههوا ی
ژیرزه مینانی به رهو روو هات، به لهزه تهوه ههواکه ی
ههلمزی، ئەوسا به دهورانه وری کلێساکهدا سوپایهوه، تا
شارهزای شوینه که ببیت.

دهنگی ههنگاوین دی، ریک وپیک بهلام پچرپچر، لهو
سهری بینا مهزنه کهوه، وهلامی ههنگاوهکانی ئەوی، که له
ژیر تاقی بهزی کلێساکهدا دهنگی دهدايهوه. کونجکاو ی و
فزولیهت ناچاری کرد سهری بکیشیت تا بزانی ئەوه کتیه که
پیاسه دهکات. کهوته تاقیی، پیاویکی قهلهوی سهرساف
بوو، که سهری بهرز گرتبوو، کلاوهکه ی بهدهستهوه گرتبوو
و دهستهکانی نابوونه پشت سهری.

پیره ژنیک لیږه و په کینک له وئ، که وتبوه سه رچوکان و
 دم وچاوی له ناو دهسته کانی نابوو و خه ریک بوو ویرد و
 دوعای ده خویند.

ههستی ئاسووده بییه کی زاده ی تهنیایی و بیده نگی،
 پوچی پاراو ده کرد. پوناکیه ک که به سه ده می ئه وه ی له
 شووشه په نگی نه کانه وه ده هاته ژوره وه، جوړه ها ره نگی
 له خو گرتبوو، چاوی نه وازش ده کرد.

به لای دورواوه فینکی هه وای ناو کلنساکه " زور دلگیر "
 بوو. هاته لای ده رگای کلنساکه وه دووباره پوانییه
 سه عاتکه ی. هیشتا نه بوو بوو به سی وچاره ک. له بهر
 راره وه سه ره کییه که دا له سه ر ته ختیک پوینشت، حه زی
 چوه جگه ره، به لام بوی نه بوو له ویدا جگه ره بکیشیت.
 له وپه پری کلنساکه و له نزیکی میحرا به که دا، هیشتا ده نگی
 پئی پیاوه قه له وه که ده هات.

نه فهریک هاته ناو کلنساکه وه، جوړج بله ز ئاوپری
 لیدایه وه. ژنیکي ئومی بوو، ته نووره یه کی په شمینی له بهر
 بوو، ژنیکي هه ژار بوو، له لای یه که مین کورسییه وه چوکی
 داداو جووله ی له خو بری، دهسته کانی پیکه وه جووت کرد،
 چاوی برییه بالا وکوته ویرد و پارز و نیاز.

دوروا، به تاسه وه ته مه شای ده کرد، له دلی خویدا
 ده پیرسی ئاخو چ په ژاره یه ک، چ په نجن و چ ناو می دیه ک
 ئم دلّه زاره، ئازار ده دات. دیار وخویابوو که نه داری و
 هه ژاری برستی لیبریوه. په نگی میردیگی هه بن نان وشه قی
 ده رخوا رد بدات، یان مندالیکي هه بن و له حالی مه رگا بن.

له بن لیوانه وه گوتی: " خه لکانی بیتنه وا، چما که سیکیان
 تیا هه یه که بیتخه م وئازار بن؟ " له ناخی خویدا زور له

تهبیعت و سروشتی بیژرحم و بییهزهیی پهست و قهلس
بوو. ئەوسا له دلی خۆیدا بیرى لهوه دهکردهوه که ئەم
داماوانه بهلای کهمهوه وا تهسهور دهکن، کهسیک لهو
سهرى سهروهه ههیه که له خهمی ئەواندایه، ئەوانی له بییه،
پهوشیان تۆمار دهکات و ترازوو به دهست مشووریان
دهخوات. " لهو سهرى سهروههیه " بهلام له کوئییه؟

دوروا، که کهی و بیدهنگی کلێساکه کردبوویه کاریک له
فکران رابجیت، به دەم ههلسهنگاندنی کارهکانی
ئافه ریدکارهوه، له بن لیوانهوه گوئی: " بهراستی ئەم شتانه
زۆر کهوجانه و ههچ و پووچن. "

دهنگی خسهخشی جل و بهرگ رایچلهکاند. خۆی بوو.

له جیی خۆی ههستا و بهلز بهرهوپیری چوو. خانم فالتر
تهوقهی دهگهڵ نهکرد، تهنیا بهچه گوئی:

- تهنیا چهند ساتیکم کات ههیه. دهبنی به زووترین
کات بگه پیمهوه. له تهنیشت منهوه چۆک دابده، تا خهلکی
گومانمان لینهکن.

له رارهوه لاهه کهه کهوته پئی، بوجیگای له بار و
ئهمان دهگهرا، دیاره شارهزای ههموو گوشه و کهنارهکانی
ئهویندهر بوو. پوخسای له پشت پهچهیهکی توپینی
ئهستوروهه پهنهان بوو. ههینده بهخاموشی پئی دهکرد، که
که م وزۆر دهنگی بییهکانی نهدههات.

وهختایهک گه بییه نزیک میحرابهکه، ئاوپی لهو دایهوه،
به راوژیکی رازنامیز، که زیاتر له کلێسادا بهکار دهبرئ
گوئی: - گوشه وکه ناران باشتره، که متر دهکهویه بهرچاو.

له ههنبهر میحرابهکهدا کرنوشیکی برد، ئەوسا بهلای
راستی میحرابهکهدا پیچی کردهوه، بۆ شوینی هاتنه

ژورەوہی پارہوہکە گہرایوہ و بەجدی لە ھەنبەر
تەختیکی تاییەتی وێرد و دوو عادا، چۆکی دادا.

جۆرجیش، لە تەنیشت ئەوہوہ لە ھەنبەر یەکیک لەو
تەختە تاییەتیانەدا چۆکی دادا، ھەرکە ھەردووکیان بە
حالتی وێرد و دوو عاوہ، جوولەیان لە خۆ بڕی، جۆرج گوتی:
- مەمنوونم کە ھاتی. من دەتپەرستم. ھەمیشە
ویستوومە ئەمەت بێ بلیم کە چۆن عاشقی تۆ بووم، چۆن
کە یەکەم کەرەت تۆم بینی شەیدا و مەفتوونت بووم...
پینگە دەدەیت کە پۆژی گرتی دڵم بۆ بکەمەوہ
و ھەرچیەکی تاییە بۆتی ھەلپۆژم و پیتی بیژم؟

خانم ڤالتر، بە دەم بیرکردنەوہیەکی قوولەوہ، گوتی لە
قسەکانی ئەو دەرگرت، لە تۆزایە ھیچ شتیک ناژنەوێت. لە
میانی قامکەکانیوہ گوتی: - بەراستی من ئەقلم لە دەست
داوہ کە پینگە بەتۆ دەدەم ئەم قسانە بەمن بلیت، شیتیم کە
ھاتووم بۆ ئێرە، ئەمە ی من دەیکەم شیتاتیە، شیتاتیە دەیەلم
تۆ وا وینابکە ی کە ئەم... ئەم بویەرە، ئەم ماجەرایە دەشیت
بەردەوام بێ. ھەموو ئەمانە لەمیشکی خۆتا بسترەوہ،
فەرماؤشی بکە، دەبێ لە بیرێ خۆتی بەریتەوہ و ھەرگیز
جارەکی دی ئەو قسانە لە گەل مندا نەکەیت.

دوای ئەم قسانە بیدەنگ بوو. جۆرج بۆ وەلام، بۆ
وشەین چارەنووس ساز، پڕچۆش و خرۆش دەگەرێ. بەلام
چونکە ھیچ وشەیکە عەمەلی نەدۆزییەوہ، تیا مابوو چ بلی،
سەرەنجام گوتی:

- من چاوەروانی ھیچ نیم... بەتەمای ھیچ نیم، چاوم
لەھیچ نییە. خۆشم دەوێ. ھەرچیەکی بکە ی، ئەوہندە ئەم
رستە یە دەلیمەوہو ھیندە بەکول و بەدل دەیلیم و دەیلیمەوہ

که سەرەنجام دەرکی بکەیت. دەمەوی خۆشەویستیم بە سەرتا داپڕۆی، پوخت پاراو بکات، وشە بە وشە، سەعات بە سەعات، پۆژ بە پۆژ، تا سەرەنجام وەکو بادەییەکی مەستکەر بچکیتە ناخی ناختەووە بوونتان داگیربکات، دلان نەرم بکات، سۆز و بەزەییەت بجولێنێ، ناچارت بکات کە تۆش بە من بیژیت: "منیش خۆشم دەوێت."

شانهکانی خانم قالدەر خەریک بوو دەلەرزین و سینگ و مەمکەکانی بەز بەرز و نزم دەبوونەو، سەرەنجام بە پچرپچری و زۆر بەز گوئی: "منیش خۆشم دەوێت."

جۆر، بەتووندی راچلەکی، وەکو ئەوێ جەزەبەییەکی تووند بەرسەری کەوتی، ئاھیکی ھەلکیشا و گوئی:

- ئاھ! خودایا!

خانم قالدەر بە دەم ھەناسەبڕکیوێ دووبارە گوئی: "یانێ دەبواوە ئەم قەسەییەت پێبێت؟ خۆم بە گوناحبار و سووک دەزانم. منی کە... دوو کیژم ھەن... لێ ناتوانم... ناتوانم... باوەرم نایەت... ھەرگیز باوەرم نەدەکرد... ئیدی ئەمە... لە دەسلاتی من بەدەر، لە سەرۆکی دەسلاتی منەوێ... گوئی بگرە... گوئی بگرە... من ھەرگیز کەسم... جگە لە تۆ... خۆش نەویستوو... سویندت لەسەرم نییە، سویندت بۆ دەخۆم جگە لە تۆ کەسی ترم خۆش نەویستوو. تۆم یەک سال لەمەپێش، بەپەنھانی، لە کانگای دلمەوێ خۆش ویستوو. ئاھ چەندم رەنج کیشا، چ ھەولێک ما نەیدەم، بەلام ئیدی ناتوانم، خۆشم دەوێت."

بە دەم گریانەوێ روخساری لە نیو ھەردوو دەستی نا، ئازای لە حەژمەتاندا دەلەرزێ.

جۆرج، له بن لیوانه وه گوتی: - دهستم ویده، تا بیگرم،
بیگوشم...

خانم فالتر، به ئه سپایی دهستیکی له سه ر پوخساری
لابرد. جۆرج سهیری کرد گۆنای له ههستردا (پوندک،
فرمیسک، عهسر، ئه شک) ته ر بووه و دلۆپه پوندکیکی دی
به نووکی برژانگه کانیه وه ئاو یزانه و له ئان و ساتدایه که
به ربیته وه.

دهستی خانم فالتری گرت وگوشی: - چه ند چه ز ده که م
فرمیسکه کانت بخۆمه وه.

خانم فالتر، به دهنگیکی نهوی و شکاو که پتر له ناله
ده چوو گوتی: - لاوازی من به هه ل مهزانه، کۆنترۆلی خۆم
له دهست داوه.

جۆرج، چه زیده کرد بزهیه ک بکات. چۆن دهیتوانی له و
شوینه دا سوئی ئیستیفاده له لاوازی ئه و بکات؟ دهستی ئهوی
نایه سهردلی خۆی و پرسی: " ههست به لیدانی ده که یته؟ "
ئیدی پرسته سۆز بزوینه کانی ته واو بوو بوو.

به لام تۆزی له وه پیش دهنگی ریک و پینکی پینیه کانی پیاوه
قه له وه که نزیک ده بووه وه، هه موو شوینه کانی به لای که مه وه
بۆ جاری دووه م ته ی کرد بوو و له راره ویکی بچوو کتره وه
بۆ ئه وئ ده هات. خانم فالتر، وهختایه ک دهنگی پنی ئهوی له
نزیکی ئه و پایه یه وه که خۆی له په نایا چه شار دابوو، ژنه وت،
دهستی له دهستی جۆرج ده رهینا و دووباره نای به
پوخسارییه وه.

هه ردووکیان، به چۆکا هاتیوون، ده تگوت به جووته له
به ر قاپی خوا ده پارینه وه و لافه ده که ن. پیاوه قه له وه که
به لایاندا بووری، نیگایه کی خه مساردانه ی کردن، کلاو

به‌دهست، دهستی له‌پشتی نابوو و به‌رهو دهرگای دهرئ
ده‌پوښت.

لئ دوروا، که به ته‌مای ئه‌وه بوو قهراری دیداریک له
شوینیکی دی، له دهرئی کلیسا دابنئ، له‌بن لیوانه‌وه گوتی: -
سبه‌ی له کوئ ده‌توانم بتبینم؟

خانم فالتر، هیچ وه‌لامیکی نه‌دایه‌وه. ده‌تگوت روحی
له‌به‌ر نییه، بووبوو به په‌یکه‌ریک له ویرد و نزا.
جوړج دووباره گوتی: - حه‌زده‌که‌ی سبه‌ینی له پارکی
مونسو په‌کدی بدینن؟

خانم فالتر، پرووی بۆلای ئه‌و وهرگتړا، په‌نگی به
پرووه‌وه نه‌مابوو، هیله‌کانی دهم وچاوی له نیکه‌رانی و
ناره‌حه‌تیدا تیکرژابوو، به پراوینیکی پچرپچر گوتی:

- ویلم که... جارئ وازم لیبینه ولیره برؤ، ته‌نیا پینج
خوله‌ک که له‌گه‌ل تودام هه‌ست به عه‌زاب ده‌که‌م... دهمه‌وئ
لاقه و دوعا بکه‌م... ناتوانم... لیره برؤ... واز بینه با دوعا
بکه‌م. به‌ته‌نیا... پینج خوله‌ک... ناتوانم... واز بینه با له‌به‌ر قاپی
خوا بپاریمه‌وه، بمبوره... نه‌جاتم بده... واز بینه... پینج
خوله‌ک...

پوخساری هینده ماندوو بوو که دوروا بیته‌وه‌ی تاقه
وشه‌یه‌ک بلئ، له جیی خوی هه‌ستا، ئه‌وسا به سووکه دوو
دلپیه‌که‌وه پرسئ: - برؤم و دوا‌ی که‌میکی دی بکه‌ریمه‌وه؟
خانم فالتر، سه‌ریکی له‌قاند که ماناکه‌ی ئه‌مه بوو: '
به‌لئ، تا چه‌ند خوله‌کیکی دی. ' هه‌نگی جوړج به‌رهو ئه‌و
سه‌ری کلیساکه وبق شوینی ده‌سته‌ی سروود خوانان
که‌وته‌پئ.

خانم فالتر، کاتن به تهنیا مایه‌وه، هه‌ولیدا دو‌عا بکات، هه‌ولیکتی له پاده‌به‌ده‌ری دا تا داوای کۆمه‌ک له خودا بکات، به جه‌سته‌ی له‌رزان و پ‌وحی سه‌رگه‌ردانه‌وه پ‌وویکرده ئاسمان و هاواریکرد: " ره‌حم بکه!" .

به توورپه‌یی چاوه‌کانی نوقاند تا ئه‌و که‌سه‌ی که لیتی دوور که‌وتبووه‌وه، جاره‌کی دی نه‌بینیته‌وه! ئه‌وی له زه‌ینی خۆی وه‌ده‌رنا، که‌وته دژبه‌ری ئه‌و، به‌لام له جیاتی مه‌ده‌دی ئاسمانی که له دل‌ه‌ی غه‌مگین و ماندوویدا به‌ته‌مای بوو، جگه له سمیله قیت و بادراوه‌کانی جۆرج، هیچی دیکه‌ی نه‌ده‌هاته به‌رچاو.

یه‌ک دانه سالی خشت بوو، شه‌و و پ‌وژ دژی ئه‌م وه‌سوه‌سه پ‌وو له زیاده‌ی، خه‌بتی بوو، دژی ئه‌م وینه‌یه که له خه‌ویشیا ده‌ستبه‌رداری نه‌ده‌بوو، جه‌سته‌ی له ئاشووبا هه‌لده‌کیتشا و خه‌وی شه‌وی لیحه‌رام ده‌کرد، ده‌جه‌نگی. ئیدی نه‌یده‌توانی دو‌عا و لافه بکات، جگه له‌و نه‌که‌سی له خه‌یال بوو نه‌بیری له که‌سی دی ده‌کرده‌وه.

حالی حازریش په‌رۆشی ئه‌وه‌بوو که له‌و دوور که‌وتبووه‌وه، و پ‌رای ئه‌مه‌ش، بیهوده هه‌ولی ده‌دا، ده‌خه‌بتی، خۆی هانده‌دا و به‌هه‌موو بوونی خۆیه‌وه داوای کۆمه‌کی ده‌کرد. له ناخی دل‌ه‌وه چه‌زی ده‌کرد بمریت و به‌مجۆره پ‌اده‌ستی هه‌وا وه‌هه‌وسی به‌ده‌نی نه‌بیئت، ئه‌وی که عه‌مریک بوو هه‌له‌یه‌کی نه‌کردبوو. ئیدی هه‌ندئ وشه‌ی پارانه‌وه ئامیزی به‌کار ده‌برد که به‌خۆیشی له مانایان حالی نه‌ده‌بوو و له هه‌مان کاتا گوئی له ده‌نگی پ‌یی جۆرج بوو که به ژیر تاق و گومه‌زی به‌رزی کلێساکه‌دا دوور ده‌که‌وته‌وه.

ئیدی بۆی دەرکەوت که هەموو شتیک کۆتایی هاتوو،
 هەول و تەقەللا فایدەى نیه! وێرای ئەمەش نەیدەویست
 ڕادەست بێت. تووشى حەملەیهکی عەسەبى بوو که ژنان
 بە دەم لە قەفرتى و هاوارەو لە سەر زەوى دەتلینیتەو.
 ئازای بە دەنى دە لەرزى، هەستیدە کرد، خەریکە خۆى بە پێو
 ناگریت و دەکەوێتە سەر زەوى ولە بەینى کورسیەکاندا
 بتلیتەو و هاواری ترسناک بکات.

نەفەریک بە هەنگاوی هەراوێو، بە پەلە نزیک دەبووێو.
 ئاوێرى لێدایەو. کابرایەکی قەشە بوو. هەنگى لە جێى خۆى
 هەستا. بە غاردان بەرەو ئەو چوو، هەردوو دەستی تیک
 هالاند و بە چەرچەرى گوتى: "نەجاتم بە! نەجاتم بە!"
 کابرای قەشە حایر و حەپەساو ڕاوەستا: - چ ئەمریکت
 هەیه خانم؟

- دەمەوێ نەجاتم بەدەیت. ڕەحەم پێدا بکە، ئەگەر
 فریام نەکەوێ، تیا دەچم.
 قەشەکە تەمەشایەکی کرد و لە دلی خۆیدا پرسى: ئایا
 ئەم ژنە شیت نیه؟

دوو بارە پرسى: - من دەتوانم چیت بۆ بکەم؟
 پیاویکی گەنج بوو، بالابەرز، کەمیک قەلەو، گۆناکانى پڕ
 و کەمیک داچەکیو، ڕدینی پاک تاشى بوو، بە ئاستەم
 هاتبووێو، یەکنى بوو لەو قەشە بەشەخسیەتە شارنشینانەى
 گەڕەکیکی دەولەمەندنشین و خوشگوزەران کە دەگەل ئەم
 جۆرە لاقە و پارانەو و مەغفیرەت خوازبانەى خەلکانى
 پارەدارا ڕاهاتبوو.

- گوی لە ئیقرارەکانم بگرە، رینوینیم بکە، پشتیوانیم
 بکە و پێم بلێ چ بکەم.

قه‌شه‌که به‌رسقی دایه‌وه: - من هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک،
پۆژانی شه‌ممه له سه‌عات سێوه تا شه‌ش گوئی له ئیقراری
باوه‌پداران ده‌گرم.

خانم فالتر، باسکی ئه‌وی گرت، به‌ ده‌م گوشینی باسکی
ئه‌وه‌وه به‌رده‌وام ده‌یگوت:

- نا، نا، هه‌رئێستا! زۆر زه‌روورییه! ئه‌و لێزه‌یه، له‌ ناو
ئه‌و کلێسایه‌یه چاوه‌پوانمه.

قه‌شه‌که پرسى: - کئى چاوه‌پوانته‌؟

- پیاویک... پیاویک که ده‌یه‌وی ئابرووم به‌ری، داوینم
له‌که‌دار بکات، ئه‌گه‌ر تو نه‌جاتم نه‌ده‌یت، فریام نه‌که‌ویت،
ناتوانم له‌ چنگی ده‌ریاز بيم... من که‌سیکی زۆر لاوازم، زۆر
لاوازم، زۆر لاواز و بئى توانا...

به‌ده‌م گرێانه‌وه له‌ به‌رده‌میا چۆکی دادا:

- باوکی روحانی په‌حمم پێدابکه! فریام بکه‌وه، له‌ به‌ر
خاتری خوا نه‌جاتم بده!

داوینی قاپووته په‌شه‌که‌ی کابرای قه‌شه‌ی گرتبوو که له
ده‌ستی ده‌رنه‌چئ و، کابرای قه‌شه‌ به‌نیگه‌رانی و دوو دلێ
ده‌پروانییه ده‌رووبه‌ر که نه‌با خه‌لکانی به‌دجسن و نا‌په‌سه‌ن
یان وشکه‌ دینداریک ئه‌و ژنه‌ بدینن که له‌ به‌رده‌میا به‌چۆکا
هاتووه.

چونکه له‌ ئه‌نجاما بۆی به‌ دیارکه‌وت که‌ن اتوانی له
ده‌ست ئه‌م ژنه‌ ده‌ریاز بئى گوئی:

- زۆر چاکه، هه‌سته، به‌ریکه‌وت کللی ژووری ئیقرار
و ئیعتراقم له‌ لایه. ئه‌وسا ده‌ستی به‌گیرفانیاکرد و ده‌سته‌یه‌ک
کللی ده‌ره‌ینا، یه‌کیکیانی هه‌لبژارد و به‌هه‌شتاو به‌ره‌و
ژووروچکه‌یه‌کی دارین چوو که زبڵدانی گیانه په‌شێوه‌کان

بوو، ئەو شوینە بوو که خەلکانی باوەردار، گوناحەکانیان
لەویندەر خالی دەکرد.

قەشەکە، لە دەرگای ناوەراستەوێ وەژوورکەوت و
دەرگای لە خۆی داخست. خانم قالترش، بە هەشتاو خۆی
بە ژوورۆچکە تەنگەکەدا کرد و بە پەرۆشەوێ بە
پچرپچری گوتی:

- باوکی روحانی داوای بوردنم بۆ بکە، چونکە
گوناحم کردووە.

دوروا، پاش ئەوێ فەڕەیهکی بە دەوری شوینی
سروودخوانەکاندا کرد، لە راپەرۆیکی لاوەکییەوێ بەسەمتی
چەپاگەرایەوێ.

لە ناوەندی راپەرۆکەدا تووشی کابرا قەلەوێ
سەرسافەکە بوو که هیشتا بە کاوەخۆ هەر پیاسەیی دەکرد.
لە خۆی پرسى: - ئەم پیاوێ لێرە چ دەکات؟

کابرای قەلەویش، پیتی قورس کرد و تەمەشای جۆرجی
کرد، وادیاربوو دەیویست قسەیی دەگەلدا بکات. وەختی
بەتەواوێ لە جۆرج نزیك بووێ، سلاوێ لێکرد و بە
ئەدەب و نزاکەتەوێ پرسى:

- ببورە ئاغا، زەحمەت نەبێ پرسىاریک، دەزانی ئەم
کلێسایە لە چ سەردەمیکا دروستکراوێ؟

دوروا بەرسفی دایەوێ: - راستت دەوێ منیش
زانىارییەکی ئەوتۆم لەبارەوێ نیه، پیموایە تەمەنی بیست،
بیست و پینچ سالیك دەبیت. ئەمە جگە لەوێ ئەمە
یەکەمجارمە که دیمە ئەم کلێسایە.

- منیش هەرگیز ئەم کلێسایەم نەدیتوێ.

دوروا، که فزولیه تی پیشه یی هاروژابوو پرسى:- وام
دیته بهرچاو زۆر به وردى ديقه تی ورده کاریه کانی دودهیت.
کابرای قهلهو، به نه به دلی گوتى:

- ديقه تی کلئسا نادم، چاوه پروانى ژنه که مم، که قه رار
وابوو لیزه یه کدى بدینین و وا زۆر ماتهل بووه.
سووکه هه لوهسته یه کی کرد و دووباره گوتى:- هه وای
دهره وه زۆر گهرمه.

دوروا، که وته ته مه شاکردنی ئه و، سه روسیمایه کی باشی
هه بوو، له ناکاوا بیری که وته وه که زۆر له فورستیه ده چیت.
لیی پرسى:- تو خه لکی شارستانی؟ (شارستان: شارئاسا،
شاروچکه و گونده واری سه ر به مه رکه ز و ناوه ندی هه ر
ئوستانیک).

- به لئى، له پین ده ژیم. ئه دى تو قوربان، له پووی
کونجکاوییه وه خۆت به م کلئسایه دا کردوه؟
- نه، منیش چاوه پروانى ژنیکم.

ئه وسا سلاویکی لیکرد و به دهم زه رده خه نه وه
دوورکه وته وه.

که گه ییه نزیک ده روزه ی هاتنه ژووره وه، ژنه ی بینه وا
هیشتا هه رچۆکی دادابوو، دوعای ده کرد. به خۆی گوت: "
زۆر خه می گیرابوونی دوعا کانیه تی. " ئیدی به زه یی پیندا
نه ده هاته وه، دلی به حالى نه ده سووتا. به لایا ره ت بوو و به
پاره وه که ی ده سته راستا، به ئارامی به ره و کوتایی کلئساکه
پۆی تا خانم قاتر بدۆزیته وه.

له دووره وه که وته ته مه شاکردنی ئه و شوینه ی که
پیکه وه وه له ته نیشته یه که وه به چۆکا هاتبوون، زۆری پین
سه یر بوو که خانمی نه بیینی، پیتی وابوو پایه که ی لئ

تیکچوو. تا نزیکى دوپایه پۆی و دووباره گه پایه وه. خانم
ڤالتر پۆی بو. حایر وحه په ساو وتورپه رهق راوهستا.
ئهوسا بیرى کرده وه که پهنگه ئه ویش به دواى ئه مدا بکه پرى.
دووباره، له پارپه وه لاهه کیه که وه به دهورى کلێسا که دا
سوپایه وه. که خانمى نه دۆزییه وه، پۆی له سه ره مان
کورسى که خانم ڤالتر له سه رى پۆنیشتبوو، دانیشته،
چاوه پوانى کرد تا ئه ویش بیت.

دواى توزیک، دهنگى چه چه و زه مزه مه سه رنجى
پاکیشا. که سى له م سووچه ی کلێسا که نه بینى بو. ئه دى
ئه م پاز و نیازه له کوئوه ده هات؟

هه ستا و که وته تاقیبکردنى سه رچاوه ی ئه م پاز و نیازه،
له نوێژخانه که ی ته نیشته پارپه وه که وه چاوى به
ژوورۆچکه ی ئیقرار کردنه که که وت. چمكى کراسیک له
ده ره وه مابوو و که وتبووه سه ر ئه رزه که. چوه پیشى تا
بزانتى هی کتیه. کراسه که ی خانم ڤالتر بو، که واته خه ریکى
ئيعتراف کردن بو!..

مه یلیکی تووندی لا چیبوو که بپوات له شانەکانى
بنه وئى و له ژوورۆچکه که بیهینیته ده ره وه. ئه وسه به خۆى
گوت: "قه يدى نییه! ئه مپۆ نۆره ی قه شه یه که گوئى له
ئيعترافه کانى بگريته و سه به ی نۆره ی منه. " له هه نه به ر
ژوورۆچکه که و له سه ر کورسییه ک پۆنیشته و به ئارامى
چاوه پوانى ده کرد، حالى حازر گالته ی به م به زمه ده هات.

زۆرى پینچوو، ئه نجام خانم ڤالتر هه ستا و له
ژوورۆچکه که هاته ده رى که ئه وى بینى به ره و پووى هات.
حاله تى سه روچاوى سارد و جدى بو. پتى گوت:

- ئاغا، تىكا دەكەم لە گەلما مەيە، دوام مەكەووە
ھەرگىز بەتەنيا بۆ مالى ئىمە مەيە. دەنا پىشوازىت ناكەم،
ئىدى ئۇبالت بە ئەستوى خۆت. خواحافىز!

بە رەفتارىكى سەلار و سەنگىنانە لەو دوركەوتەوہ.
جۆرج وازى لىھىتا كە بروت، چونكە لە نىتيا نەبوو بە
خورتى ناچارى بكات. ئەوسا كە قەشەكەش نە ھەلچوونەوہ
لە ژوورۆچكە كە ھاتەدەرى، بەرەو پرووى پۆيى، چاوى لە
دورچاوانى بېرى، سەرى لىبەردە پىشەوہ وگوتى: - ئەگەر ئەم
جىبەت لەبەردا نەبوايە، دوو زللەي ئاودارم بەدەم
وقەپۆزى چەپەلتدا دەكىشا.

ئەوسا پىشتى كەردە قەشەكە و بەدەم فىكە لىدانەوہ لە
كلىساكە وەدەركەوت.

پياوہ قەلەوہكە، لە دەرىي كلىساكە، لە ژىر چەتر
وساباتى سەر دەرگاي ھاتنە ژوورەوہكە، وەستابوو.
كلاوہكەي نابووە سەرى و ھەردوو دەستى نابوونە پىشتى
خۆي، شەكەت و ماندووى چاوەپروانى، تەمەشاي مەيدانە
فراوانەكە و ئەو كوچە و كۆلانانەي دەكرد كە دەھاتنەوہ
سەر مەيدانەكە.

وہختايەك دوروا بەلايدا بوورى، بە ئاماژەي سەر
سلوويكى دۆستانەيان لىكدى كەرد.

جۆرج، كە ھىچ كاريكى دىكەي بەدەستەوہ نەبوو، بۆ
بارەگاي پۆژنامەكە پۆيى. ھەركە وەژووركەوت و چاوى
بەسەر وسىماي مژوولى ھاوكارەكانى كەوت، يەكسەر
تىگەيى كە بويەرىكى نااسايى روويداوہ، بۆيە يەكراست بۆ
ئۆفيسى بەرپۆەبەرى پۆژنامەكە پۆيى.

بابا فالتر، به توپهیی وهستابوو و به پچپچپی
وتاریکی دهخویندهوه. به دهم پستهکانهوه، هندیک ئهرکی
به سهر پهیامنیزهکانی دهووروبه ریا دها، هندیک پینوینی
بوارناری دهکرد و سهری زهرفهکانی ههلهدهپچپی.

وهختایهک دوروا وهژوورکهوت، سهروک له خوشیا
هاواریکرد: - ئاه، چ شانسیک، ئهمهش بیل ئامی!

به جوړه شهرمیکهوه قسهکهی بری و به راویژیکی
تهوازی خوازانهوه گوتی:

- ببوره که بهو ناوهوه ناوم بردیت، ئهو پهوش و
پنشهاتهی هاتووته پینشی زوری په ریشان کردووم. ئهمه
جگه له وهی له بهیانیهوه تا شهوی گویم له ژن ومندالهکانمه
که به بیل ئامی ناوت دهبن، ئیدی منیش دهمم بهوه
راهاتوه. خو لیم زویر نیت؟

جوړج، پینکهنی وگوتی: - به هیچ کلوجی. ئهم نازناوه
هیچی تیا نییه که نیکه ران و نارچهتم بکات.

ئاغا فالتر، دریزهیی به گوتهکهی دا: - دهی باشه، منیش
وهکو ههمووان، به بیل ئامی ناوت دهبهم. ئی مهسهلهکه
ئهمهیه که هندیک مهسهلهی گرینگمان له بهردهمه. حکومت
به سئ سهد و ده رهئی دژ، له ههنهبر سهد و دوو رهئی
پازی کهوت. پشووهکانمان دووباره دواکهوتوه، کهوته
کاتی.... و ئهمرو ۷/۲۸ ه. ئهسپانیا له ماجهرای مهراکش
تووپهیه و، ئهم مهسهلهیه بووه بایسی روخانی حکومت.
ههموومان کهوتووینهته کیشه. مارو، بۆ دامهزراندنی
حکومهتی تازه هاتووته راسپاردن. جهنه رال بوتین داگر بۆ
پوستی وهزارهتی بهرگری و لاروش ماتيو بۆ پوستی
وهزارهتی دهرهوه ههلهدهبژیریت. پوستی وهزارهتی ناوخو

بۇخۇي دادەنيت. ئىمەش، تەقريبەن دەبىن بە پۇژنامەي
نېمچە فەرمى حكومت. من خەرىكم سەر وتارەكە
دەنوسم، كە برىتتە لە دەربىرنى بۇچوونىكى سادە و
دىارىكردى رىكار و بەرنامەي ئايندە بۇ وەزىرەكان.

بزه يەكى كرد و لە سەرى رۇيى:

- دياره رىكار و بەرنامە يەك دەگرنە بەر. بەلام من بۇ
مەسەلەي مەراكش شتىكى جوان و سەرنجراكىشم دەوى،
هەوالىكى گەرمى رۇژ، خەبەرىكى كارىگەر، هەيەجان
و پروژىن، وەلحال نازانم چى. تو ئەوهم بۇ تەرتىب بكە.

دوروا، كەمىك لە فكران راجوو، پاشان گوتى:

- سەرداوەكەم دۆزىووتەو. لىكۆلینەو، يەكى تەواو
دەربارەي پىنگەي راميارى كۆلۆنىەكانى ئەفرىقامان ئامادە
دەكەم، ئەو كۆلۆنىانەي كە تونس كەوتووتە سەمتى
چەپیانەو، جەزایر لە ناوهراست و مەراكش لە سەمتى
راست، كورته مېژوويەكى ئەو نەژاد و رەگەزەي كە لەم
دەفەرە بەرىنەدا دەژى و، راپۆرتىكى توریستى لە خاكى
مەراكشەو، تا ئاوايى گەورەي فىگىگ كە تاكو نها، پنى هېچ
ئەوروپايەكى پى نەگەبىو و حالى حازر جىنگەي هەفرىكەي،
دەنوسم. ئەمەت بەدلە؟

بابا قالت، بە خۇشحالییەو هاورىكرد: - عالە،

ناونیشانى وتارەكەت چىبە؟

- لە تونسەو، تا تەنجە.

- زۆرچاكە.

دوروا، چوو بۇ ئەرشىفخانەي پۇژنامەكە، تا ئەو
ژمارەيە بدۆزىتەو، كە يەكەمین وتارى خوى بە ناونیشانى:
بیرەوهرى سەربازىكى سوارەي مامورى خزمەت لە

ئەفرىقا ۋە تىيا بىلاۋىرا بولۇپ، تا سوۋكە دەسكارىيەكى بىكات ۋە وتارىكى تازەى لىۋە ھەلىنجى، چۈنكى ھەمان مەسەلەى سىياسەتى كۆلۈنمىلىكى لى ئەفرىقا، دەربارەى خەلىكى جەزاير ۋە گەشت ۋە گوزارى لى ۋىلايەتى ئوران ۋە تىيا باسكارابوۋ.

لە زەرفى سى چارەكە سەعاتدا كارەكە تەواۋ بوۋ، پەرەگراف ۋە بابەتە سەرەكەكان درانە دەم بەكەۋە، ھەۋىنى خەبەرى رۇژ ۋە ستايشى كاپىنەى تازەشى خرايە سەر. سەرۆك، وتارەكەى خويندەۋە ۋە ئەۋسا گوتى: - عالە... عالە. تۇ پىۋىكى گەرەۋ بەتواناى، دەستخۇش، ئافەرىن.

دوروا، ھەرچەندە لە كلىساي ترىنيتەدا ناكام بوۋ، بەلام ئەۋ رۇژەى بە يەكىك لە رۇژە خۇشەكانى ژيانى خۇى دەزانى، بەدلخۇشى بۇ شام كىرن بۇ مال گەرپايەۋە. سەبارەت بە خانم قالىتر، ھىچ نىگەران نەبوۋ، چۈنكى سۈور دەيزانى ئەم نچىرە درەنگ يان زوۋ بە پىتى خۇى بۇلاى ئەم دەگەرپىتەۋە.

ژنەكەى، بە پەرۇشەۋە چاۋەپوانى بوۋ. ھەرەكە چاۋى پىكەۋت بە ھەلچۈنەۋە گوتى:

- دەزانى لاروش بوۋ بە ۋەزىرى دەرەۋە؟
- بەلى، تۇزى لەمەپىش وتارىكم لەمبارەيەۋە، دەربارەى جەزاير نۈوسى

- چ وتارىك؟
- تۇش دەيزانى. ھەمان ئەۋ وتارەيە كە يەكەمجار پىكەۋە نۈوسىمان: ۋ بىرەۋەرى سەربازىكى سۈارەى مامورى خزمەت لە ئەفرىقا ۋە سوۋكە دەسكارى ۋ

پیداچوونہ و ہویہ کم بؤ کردوہ کہ دہگہل ئہم پھوش و
ہہ لوئیستہی ئیستادا بگونجیت.

مادلین بہ دہم زہردہخہنہوہ گوتی: - زورچاکہ.

دوای بیرکردنہ و ہویہ کی کہم، دریزہی بہ قسہ کی دا:

- دہزانی، من پینوایہ، ہہقہ دریزہ بہو وتارہ بدہین
کہ ئہوسا تو وازت لیتہینا... زنجیرہ وتاریکی باش و بابہتی
ئہمرؤی لیدہردہچیت.

دوروا، لہ پشت میزہ کہوہو لہ ہہنہبہر قاپہ سووپہ کہی
بہردہمیا رؤنیشٹ وگوتی: - زور راستہ، نہا کہ ئہم
فورستہی قورمساغہ گور بہگور بوو، ئیدی ہیچ کؤسپیک
لہ بہردہم دریزہدان بہم کارہ نہماوہ.

مادلین، بہ راویژیکی کہ سہردار وتوورہوہ، بہ تووندی
گوتی:

- ئہم گالتہیہ، لہ نابہجاییش زیاترہ. تکات لیدہکہم
لہوہی پتر لہ سہری مہرؤ، دووبارہی مہکہوہ. دووبارہی
بکہیتہوہ مانای وایہ...

دوروا، دہیویست وہلامیکی تہنزئامیز بداتہوہ، لی لہو
ساتہدا بروسکہیہ کی بن ناو وئیمزایان دایہ دہستی بہم
ناوہرؤکہ: " بہدہستی خؤم نہبوو، داوای بوردن دہکہم،
سبہی سہعات چواری دوانیوہرؤ وہرہ بؤ پارکی مونسو. "
مہسہلہ کہ خویا بوو، کاغہزہ کہی لہ بہرکی نا وبہ دلئیکی
شادہوہ بہ ژنہ کہی گوت:

- ئیدی ئہم شوخیہ دووبارہ ناکہ مہوہ گیانہ کہم.
بہراستی گہوجانہیہ، ہہق بہ تویہ، تو راست دہکہیت.

و دہستی بہ خواردنی شیوہ کہی کرد. بہ دہم نان
خواردنہوہ ئہم چہند وشہیہی لہ دلئی خویدا دہگوتہوہ: " بہ

دهستی خۆم نه بوو، بمبوره، سبهی سهعات چواری پاش
نیوه پۆ وهره بۆ پارکی مونسۆ، كهواته هاتبووه رهدا،
رادهست بووبوو، مانای پشته وهی ئەم رستانه ئەمه بوو: "
خۆمت رادهست دهكهم، من هی تۆم، له هershوین و له هر
كاتینكا تۆ بتهوئ.

دهستی به پینکه نین کرد.

مادلین پرسى: - مه سه له چیه، بۆ پیده كه نی؟

- هیچ نییه، قه شه یه کم بیركه وته وه كه چهند سهعاتینك
له مبه ر تووشی بووم و قه لافه تینکی سهیری هه بوو.

دوروا، بۆ سبهی له سهعات چواردا چوو بۆ ژوانگه.
خه لکانی بیکار و وه رهزی دهستی گه رما هه موو
ته خته کانیا ن گرتبوو، یان سه ره رشتیار و دایه نانی مندالان،
كه له خه ون و خه یالانی خۆدا نقوم بووبوون و له هه مان
كاتدا ئەو مندالانانه نی كه پیتیان بوون و له ناو له مگاندا
خویان تل دهدا، هه موو ته خته کانیا ن گرتبوو.

خانم فالترى له خه رابه یه کی کۆنی چکۆله دا دۆزییه وه
كه چافکانیه کی به نیتودا ده پۆی. به سه روسیمایه کی
نیگه ران و په ریشانه وه به ده وری هه ندی کۆله كه و پایه ی
بچووکی بینایه کی کوندا پیاسه و راوێچکه ی ده کرد.
هه ركه سلای لی کرد، خانم فالتر گوتی: - ئەم پارکه
چهند قه ره بالغ و جه نجاله.

دوروا، له سه ر كه فزیک رۆنیشته و گوتی: - راست
ده كه ی، هه ز ده كه ی بۆ شوینینکی دیکه برۆین؟

- بۆ کوئ؟

- بۆ ھەرشوئینی بىن، بۆنمۇنە ناو گالیسكە يەك،
پەردەى پەنجەرەكەى لای خۆت دادەيەوھو خەيالت
ئاسوودە بىت.

- بەلئى، ئەوھم پىن باشترە، لىرە خەرىكە لە ترسا
زىرەى مەرگ دەكەم.

- زۆر چاكە، تا پىنج خولەكى دىكە وەرە بەر ئەو
دەرگايەى بەلای بولقارە بازنەيەكەدا دەكرىتەوھ. من لەوئى
بە گالیسكە يەكەى سەر بە چادەرەوھ چاوەرۋانت دەكەم.

وبە ھەشتاۋ بەرەو دەرگای چوونە دەرەوھ پۆيى.
خانم قالىتر پاش ئەوھى سواری گالیسكەكە بوو
ۋەپەردەكەى لای خۆى دادايەوھ، پرسى:- بە
گالیسكە چىيەكەت گوتوۋە بۆ كوئىمان بەرىت؟

جۆرچ بەرسفى دايەوھ:- كارت بەم كارانەوھ نەبىن، ئەو
خۆى دەزانئ دەبىن چ بكات.

ناونىشانى ئاپارتمانەكەى شەقامى كونستانتىنوپلى بە
گالیسكە چىيەكە دابوو.

خانم قالىتر، دووبارە گوتى:- مەگەر ھەرخوا بزائى چ
ئەزىەتتىك لەبەخاترى تۆ دەخۆم، لە چ عەزاب و
ئەشكەنجەيەكدام. دوئىنئ لە كلىساكەدا زۆر بە زبرى
پەفتارم كرد، بەلام دەمويست بەھەر نرخی بووھ لە تۆ
دووربەكەومەوھ. دەترسام بەتەنيا لەگەل تۇدا بمىنمەوھ، لىم
بوراۋى؟

دوروا، دەستەكانى گوشى وگوتى:

- بەلئى، من بەرادەيەك خۆشم دەويى، نەك ھەر لەو
پەفتارەت دەبورم، ھەرشتىكى دىكەش لەلايەن تۆوھ بكرئ
ئامادەم چاۋپۆشى لىيكەم.

خانم فالتر، نیگایه کی لافه ئامیزی کرد وگوتی:
- گوئ بگره، ده بی به لئتم بدهیتی رژم بگریتم...
سه بارهت به من... سه بارهت به من... زهنت خراپ نه بی...
ئه گهر وانه بی، چیترا ناتوانم بتیینم.

جورج، له سه ره تادا هیچ به رسفیکی نه دایه وه، هه مان
ئه و بزهی یه به سه ره لیوه وه بوو که ژنانی ئه فسوون ده کرد.
ئه وسه له بن لیوانه وه گوتی: - من خولامی تووم.

ههنگی خانم فالتر، گیتراپه وه که چون پاش ئه وه ی
ببستی دهیه وئ ده گهل مادلین فورستی ده زه ماوه ند بکات،
عاشقی ئه و بووه، ئه م مه سه له یه ی به هه موو
ورده کارییه کانیه وه ده گیتراپه وه، ورده کاریانی په یوه ست به
رۆژان وکۆمه لیک مه سه له ی تابه تی دیکه.

له ناکاوا بیدهنگ بوو. گالیسکه که وه ستابوو. دوروا
دهرکی گالیسکه که ی کرده وه.

خانم فالتر پرسی: - له کوئین؟

جورج به رسفی دایه وه: - وه ره خوارئ و بپوره ئه م
خانوه وه، له وئ ئاسووده تر ده بین.

- به لام ئیره کوئیه؟

- خانووی خۆمه... ئاپارتمانی ده ورانی زوگورتیا تیمه
که بۆ ماوه ی چه ند رۆژیک دووباره به کریم گرتووه ته وه، تا
په ناگه یه کی خه لوه ت و چه په کمان هه بیت و بتوانین، بیخه م
وخه یال یه کدی بدینین.

خانم فالتر، زور له وه ده ترسا به ته نی له گهل ئه ودا
بمیینته وه، خوی به گالیسکه که وه چه سپانده بوو، به ده م
ده مه لالکئوه ده یگوت: - نا، نا، نا، نامه وئ، نامه وئ.

جۆرج، به پراویژنیکی ئامیرانه وتووند گوتی:
- سویند دهخۆم پریزت دهگرم. وهره خواری، ئه وه تا
خه لکی خه ریکه سه یرمان ده که ن، کاتیکت زانی له ده ورمان
خر ده بنه وه. په له بکه... په له بکه، وهره خواره وه.
دووباره ی کرده وه:- سویندت بۆ دهخۆم پریزت دهگرم.
خاوه ن دووکانیکی شه رابفرۆشی، به کونجکاو ی
ته مه شای ده کردن. خانم قالتز، به ترس و له رزه وه خۆی به
پاره وی خانووه که دا کرد. ده یویست به پلیکانه کاندای
سه ربکه ویت، لئ جۆرج تووند بازوی گرت وگوتی:- ئیره یه،
له نهۆمی خواره وه یه.

پالی نایه ناو ئاپارتمان به چو وکه که ی خۆیه وه.
جۆرج، هه رکه ده رگا که ی داخست، وه کو چۆن هه لۆ
په لاماری چه شه ونیچیر ده دات، به وئاوایه پری دایه. خانم
قالتز، که وته له قه فرتی، به رگری ده کرد و به پچرپچری
ده یگوت:- ئا، خودایا، ئاه، خواگیان...

جۆرج، به جۆش و خروشه وه، ده یلاواند و نه وازشتی
ده کرد. بیته وه ی خانم قالتز بتوانی له م نه وازشه پرجۆش و
خروشه هه لی، به ره به ره راده ست ده بوو.

له و کاته دا که جۆرج ئه وی له باوه ش گرتبوو، به
ده نگیکی گیراو له بن لیوانه وه، گوتی: "باوه ربکه... سویندت
له سه رم نییه سویندت بۆ دهخۆم که تا ئیستا هه رگیز که پل
و مه عشوقم نه بووه." وه کو ئه وه ی کچیکی گه نج بیت و
بلیت: "سویند دهخۆم که داوینپاکم."

جۆرج، له و کاته دا له دلی خۆیدا ده یگوت: ئه م بابته
بۆمن هیهج بایه خیکی نییه.

دنیا پاییز بوو. جورج وژنه‌کەى ھاوین له پاريس مابوونه‌وهو له پشووى کورتى ھاوینه‌دا، نوینه‌رانى ئەنجومەن، به وتارەکانیان خەباتىکى توندیان به سوودى کابینه‌ى نوئى، له پوژنامەى لافى فرانسزدا بەرپاگردبوو.

هەرچەندە هیتستا سەرەتاکانى هەيفى ئوکتوبەر بوو، بەلام له بەر پەشتوى رەوشى مەراکش، ئەنجومەن ناچاربوو کۆبوونه‌وه‌کانى خۆى ئەنجام بدات.

کەس له و باوەرەدا نەبوو کە دەولەت ناچار بێ لەشکر بۆ تەنجه فوڤى بکات، له گەل ئەمەشا، پيش پشووى ھاوینه‌ى ئەنجومەن يەکیک له نوینه‌ره‌کانى بالى راست، بەنئوى لامبەرسارازن، له وتاربيژييه‌کى سەرنجراکيش و پر جوش و خرؤشا، کە تەنانهت بووه مايه‌ى پەسند وستايىشى بالى ميانەرەویش، له سەر سمپله قيته‌کەى خۆى و پدئى سەرؤکى دەولەت گرهوى کرد، کە دەولەتى (حکومەت) تازەش ناچاره، وهکو حکومەتى پيشوو، لەشکر بۆ تەنجه فوڤى بکات، تا ھاوکارى ئەو سوپاييانە بکات کە له تونس جيگير بووبوون و وهکو ئەوهى دوو قاپ ئاو له سەر سوپايه‌ک دابنەن، تا ھاوسەنگى بەرقرار ببیت. ئەو نوینه‌ره له سەر قسەکانى رۆيى بوو: " ولاتى ئەفريقا، له راستيا، وهکو دووکه‌لکيشى سوپايه بۆ فەرەنسا، سوپايه‌ک کە باشترین ئيزنگ و سووتەمەنى ئيمه دەسووتينيت، سوپايه‌کى زەبه‌لاح کە به زەبرى ئەسکەناس هەلیدەکەن و نايەلن بکوژيته‌وه. ئيوه، هەر بۆ سەرگەرمى و بەشيوه‌يه‌کى هونەرماندانه سەمتى چەپى سەرى سوپاکەتان به زينه‌تى

تونسی پازاندووتهوه که گران له سهرتان دهکهوی، دهبینن که ئاغای ماروس، به چاولیکه‌ری هاوکاره‌که‌ی پیشووی خۆی سه‌متی راستی سه‌رسو‌پاکه به زینه‌تی مه‌پراکشی ده‌پازینیتته‌وه.

ئهم گوتاره که زور شوهرتی په‌یداکرد، بوو به ده‌سمایه‌یه‌کی باش بۆ دوروا، تا ده گوتاران ده‌رباره‌ی جه‌زایر بنووسیت که له راستیا به درێژه‌ی ئهو گوتارانه ده‌هاته ژماردن که له سه‌ره‌تای کاری رۆژنامه‌وانی خۆیا ده‌ستی پینکردبوو وئیدی به تانیا نه‌چووبوو، و به‌هه‌موو توانای خۆیه‌وه داکۆکی له تیوری فریکرنی له‌شکر و هیز کرد، هه‌رچه‌نده باوه‌ری وابوو که کاری وا پروونادات و ناکریت. ئهو به وتاره‌کانی هه‌ستی نیشتمانپه‌روه‌ری خۆینه‌رانی جولاندو به جبه‌خانه‌ی به‌لگه‌ین ته‌وه‌ین ئامیز، ئه‌سپانیای توپاران کرد، لهو به‌لگه‌ ته‌وه‌ین ئامیزانه‌ی که پیاو ده‌رباره‌ی ئهو میلیله‌تانه به‌کاری ده‌بات که به‌رژه‌وه‌ندیان ده‌گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندی خۆیدا هه‌ق‌دژه.

رۆژنامه‌ی لافی فرانسز به حوکمی ئه‌وه‌ی له ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌وا نزیک بوو، وابه‌سته‌ی ده‌سه‌لات بوو، بایه‌خیکی گه‌وره‌ی په‌یداکرد. له پینش هه‌موو رۆژنامه پر ئیحتوباره‌کانه‌وه، هه‌والین پامیاری بلاوده‌کرده‌وه، به پرسته‌ین مانادار و ناراسته‌وخۆ، بریاری ئاینده‌ی وه‌زیره‌کانی، یانی دۆسته‌کانی خۆی راده‌گه‌یاند، له ئه‌نجاما بوو به چافکانی هه‌وال بۆ هه‌موو رۆژنامه‌کانی پاریس وشار وشارۆچکه‌کانی ده‌وروپه‌ری پاریس. بابه‌ته‌کانی له هه‌موو رۆژنامه‌کاندا نه‌قل ده‌کرا، به‌ره به‌ره ترسی خسته

ھەموو دلەكانەوھو ئەنجام ھەمووانى واداركرد كه پىزى بگرن. نھا ئىدى قسە و گوته ئىن دارودەستەى سازشكاران و مامەلەچىاتى سىياسى جىگەى گومان نەبوو، بەلكو بە ئورگانى فەرمى حكومت دەھاتە ژماردن. لاروش ماتىو روھى رۆژنامەكە بوو و دوروا، پەيقدار و وتەبىژى بوو. بابا فالتر، نوینەرى بىدەنگى ئەنجوومەن و بەپىوہبەرى بەپارىزى رۆژنامەكە بوو، كه دەيزانى چۆن خۆى لە ھەرا وھەنگامەكە دووربگرئ، وھكو دەيانگوت، ژىراوژىر خەرىكى مامەلەيەكى گەورە بوو دەربارەى كانزای مس لە مەراكش.

ھۆلى چاوەروانى ومىوانى، مالەكەى مادلىن بووبوو بە سەنتەرى ئەو كۆبوونەوہ گرینگانەى كه ھەموو ھەفتەيەك زۆرىك لە ئەندامانى كابينەكە، لەوئىندەر كۆدەبوونەوہ. تەنانت سەرۆكى كابينەى حكومەتئىش دوو چەلان، لە مالى ئەودا شامى كردبوو، ھاوسەرانى پىاوانى دەولەتئانىش كه جاران دوودل بوون لە ھاتۆچۆ بۆمالى ئەو، ئىستا شانازيان بەوہوہ دەكرد كه لە دۆستانى ئەون و ئەوہندەى ئەوان سەردانى مادلىنيان دەكرد، مادلىن نىو ئەوہندە سەردانى نەدەكردن.

وہزىرى كاروبارى دەرەوہ ھەر مەپرسە، بووبوو بە خاوەن مال. شەو ورۆژى بۆ نەبوو، ھەركاتى دلى پىوہبا، بۆ مالىان دەھات، بروسكان، نووچە وخەبەران و زانىارىيانى دەگەل خۆيدا دىنا و دەقەكانىيانى بۆ جۆرج يان مادلىن، وھكو ئەوہى كاتب و سكرتيرى تايبەتى ئەو بن، دەگىراپەوہ. ئىملای پىدەكردن.

کاتی ئه و ده‌پۆیی و دوروا به ته‌نیا ده‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا ده‌مایه‌وه، به‌راویژیکێ هه‌په‌شه ئامیزو پر تۆمه‌تی ناراسته‌وخۆ و ژیراویژیر توورپه‌یی و بیزاری خۆی سه‌باره‌ت به‌م پیاوه‌ تازه‌ پیاکه‌وتوووه‌ بوئه‌له‌یه‌ ده‌رده‌بهری.

لێ مادلین، به‌ بیزاری شانه‌کانی هه‌لده‌ته‌کاندن و دووپاتی ده‌کرده‌وه: "تۆش هه‌مان کاری ئه‌و بکه، وه‌کو ئه‌و بکه و، ئه‌گه‌ر ده‌توانی ببه‌ به‌ وه‌زیر و سه‌رت به‌رز بگره‌ و، تا ئه‌و کاته‌ی به‌و پۆسته‌ نه‌گه‌ی، بیده‌نگ به‌ وه‌یج مه‌لی."

جو‌رج، به‌ ده‌م بادانی سمیټیه‌وه، خه‌یسه‌ی لیده‌کرد و ده‌یگوت:

- هه‌یشتا که‌س نازانی من بایی چه‌ندم وچ کارانیکم له‌ ده‌ست دێ، به‌لام پۆژی ئه‌مه‌ به‌ هه‌مووان نیشانده‌ده‌م.

مادلین، فه‌یله‌سوفانه‌ سه‌ری ده‌له‌قاند و ده‌یگوت:-

ئاینده‌، نیشانی ده‌دا.

به‌یانیه‌ک که‌ قه‌راربوو هه‌ردوو ئه‌نجومه‌نی نوینه‌ران و سه‌نا دوا‌ی پشووه‌کانی هاوینه‌، دووباره‌ ده‌ست به‌کار بینه‌وه، مادلین که‌ هه‌یشتا له‌ ناو جینگابوو، به‌ می‌رده‌که‌ی که‌ خه‌ریک بوو خۆی ده‌گۆری و قه‌راربوو فراقین له‌ مالی ئاغای لاروش ماتیو بخوات و ده‌ستورات و زانیاری پێویست بۆ نووسینی وتاری رامیاری سه‌به‌ی به‌یانی پۆژنامه‌ی لافی فرانسز وه‌ربگریت، به‌می‌رده‌که‌ی ده‌گوت ئه‌م گوتاره‌ پێویسته‌، به‌جو‌ره‌ به‌یانیامه‌یه‌کی نیمچه‌ فه‌رمی هه‌نگاوه‌ واقعیه‌کانی حکومه‌ت بیته‌ژماردن.

مادلىن دەيگوت:- لە بىرت نەچچى، لىتى بېرسە كە ئايا
جەنەپال بىل ئونكىل، وەكو، بوو بە قاو بۇ ئوران
دەنئىردى يان نا، ئەم بابەتە گرىنگى تايىبەتى خۇى ھەيە ھا.
جۇرچ، بەپەستى بەرسقى دايەوہ: -خۇم دەزانم دەبى چ
بكەم. بەم قسە سواوانەت بىزارم دەكەى، دەمكوژى، وازم
لىئىنە.

مادلىن بەوپەرى ساردى گوتى: -بەلام تۇ گيانەكەم،
نيوہى ئەو قسانەى كە پىتى دەلىم بە وەزىرى بلىى لە بىر
دەكەى.

جۇرچ، بەدەم پرتاندنەوہ گوتى:- ئەم وەزىرەى تۇ
مىشكى سەرم دەبات، ئىنسانىكى بىشعوورە.

مادلىن بە ئارامى گوتى:- بەلام ئەم وەزىرە زىاتر ھى
تۆيە تا ھى من بىت. چونكە سوودى بۇتۇ زۇر زىاترە.
جۇرچ، نيوہ ئاوپىكى لىتدایەوہو بە تەوسەوہ گوتى:-
ببورە، بەلام دلدارى لەگەل مندا ناكات.

مادلىن، بە خاوى و بەراوئىكى ئارام گوتى:
- لە گەل منىشى ناكات، بەلام زەمىنەى سەركەوتنمان
بۇ فەراھەم دەكات.

جۇرچ، بىدەنگ بوو، ئەوسا بەدەم سووكە
ھەلوہستەيەكەوہ لە سەرى رۇيى:- ئەگەر قەراربوايە لە نىو
دلئەند و مەفتوونەكانت دا يەكىكيان ھەلبۇزىرم، ئەم قىدىرىكە
پىرە بىدەسەلاتەم ھەلدەبۇارد. ئەوہ گۇرى گومە؟ ھەشت
رۇژ دەبى كە نەمدىتوہ.

مادلىن، بىھىچ باندۇرىك گوتى:- نەخۇشە، تەنانەت
نامەيەكى بۇمن ناردووہ، كە بە ھوى سەرھەلدانەوہى

بادارى و نوقرسەكەيەوۈ لە جىدا كەوتوۈە. ھەقە بېرى
سەرىكى لىتدەيت. دەزانى تۆى زۆر خۆش دەۋى، ئەگەر بېچى
سەرىكى لىتدەى زۆر خۆشحال دەبىت.
جۆرچ، بەرسقى دايەوۈ: - بەلى، خەمت نەبى. دەچمە
عيادەتى.

ۋەختايەك لە خۆگۆپىن بوۈوۈ، كالاۋەكەى لە سەر نا،
چاۋىكى بە دەوروبەريا گىرا تا بزانى ھىچى لە بىرنەچۈۈ،
چونكە ھىچى نەبىنى، لە تەختەكە نىزىك بوۈوۈ، تەختى
نىۋچاۋانى ژنەكەى پامووسى و گوتى:

- دەى، تا شەۋى خواخافىز، باۋەپناكەم كە بتوانم
پىش سەعات ھەوت بۇمال بىمەۋە.

لە مال ۋەدەر كەوت. ئاغاي لاروش ماتىو چاۋەپروانى
بوو، ئەو پۇژە قەرار ۋابوو كە سەعات دە نانى نىۋەپۇ
بخوات، چونكە دەيوست، لە كۆبۈنەۋەكەى كاپىنەى
حكومەتدا كە قەرار بوو نىۋەپۇ پىش دەستپىكردى كارى
ئەنجومەن، دەست پىتكات، بەشدارى بكات.

ھەركە بە تەنيا ۋبە ئامادەبوۈنى سكرتېرى تايبەتى
ۋەزىر، لە دەورى مىزەكە دانىشتن، چونكە خانم لاروش
ماتىو، نەى ۋىستبوۈ مەۋعېدى فراڧىن خواردەنەكەى بگۆپى،
دوروا، دەربارەى ۋتارەكەى كەۋتە قسان، ئەو سەرە
قەلەمانەى، كە لە سەر كارتىك تۆمارى كرىبوۈن، بۇ ۋەزىر
خوئىندەۋە، ئەۋسا گوتى:

- جەنابى ۋەزىر، ھىچ شتىكى ئەۋتۆى تىادەبىنى كە
پىۋىستى بە دەسكارى و گۆرىن ھەبىت.

- زۆركەم دۆستى ئازىز. سەبارەت بە دۆزى
مەراكش، زۆر بە متمانەۋە قسە دەكەيت، سەبارەت بە

فړیکردنی هیز، به جوړیکي بنووسه وهکو ئهوهی قهرار بی
 ئه م کاره بکړئ، بهلام وا له خوینهر بگه یه نن که سه رناگریټ
 و توش که مترین باوه رت به وه نییه. به جوړیکي بنووسه که
 خوینهر له بن دپړه کانه وه، بگاته ئه و ئه نجامگیرییهی که ئیمه
 ناماده نین، خومان بخهینه گیزاوی ئه م بویه ر وماجه رایه وه.
 - به لئ حالی بووم، گوتاره که م به جوړی ده نووسم که
 خه لکیش وای تیگه ن، ژنه که م پیی گوتم له جه نابتان بپرسم
 ئایا جه نه پال بیل ئونکل بو ئوران ده نیردری یان نا. دواى
 ئه و قسانه ی که نها ده گل منت کردن، وا وینا ده که م که نا،
 نانیردریت.

وهزیری کاروباری دهره وه گوتی:- نا.

پاشان باس هاته سهر یه که مین کوبوونه وهی
 ئه نجوومنه که تا چند سه عاتیکى دی ده کرا. لاروش ماتيو،
 له به رخویه وه ئه و گوتاره ی ده گوته وه که ده یویست
 له وینده ر بیدات تا زورترین کار له هاوکارانی بکات. به دم
 قسه کردنه وه ده سستی راستی ده جولاند، هه نديچار چنگاله که ی
 به رزده کرده وه وه نديچار چه قوکه ی و هه نديچار پارووه
 نانه که ی، بیته وهی ته مه شای چ که سیک بکات، روو له
 ئه نجوومنه و نوینه رانی نادیار، به سهر وسیمای ریک
 وپیکه وه، به و په ری ده ماوهری و په وانی قسه ی ده کرد.
 سمیئیکى بچووکى ناسکى هه بوو، که ئه م سهر و ئه وسهری
 وهکو کلکى دووپشک هه لگه رابووه وه، جیئى له قزی دابوو و
 له ناوه رپاسته وه به ریکى دابه شى کردبوو، قزه که ی وهکو
 که نجانی خودئارای ديهاتى به هه ردوو لاجانگه کانیا
 به ردابووه وه. هه رچه نده هيشتا گه نج بوو، به لام که میک،

زیاد قهله و گوشتن بوو؛ ورگی له ئیله که که یه وه در په پری
 بوو. سکر تیره تایه تیه که به کاوه خۆ دهیخوارد و
 دهیخوارد وه، هه لیه ته به و زیده بیژیانیه ئه و راهاتبوو، لئ
 دوروا، به غیلی به و سه رکه وتنانه ده برد که ئه و به دهستی
 هیتابوو، له کاتیکا دپووی سه سوودی له دلی ده چه قی، له
 دلی خویدا ده یگوت: " به لئ، به رده وام به، بی سه روبه را ئه م
 به پرسانه چه ند خه لکانی بووده له و سووک و چروکن."
 لاروش ماتوو، تاکاتی قاوه خواردنه وه، دریژه ی به
 چه نه لیدان و سه روده ست جولاندن دا، پاشان که بینی
 خه ریکه دیر ده که وئ، زهنگی لیدا که گالیسکه که ی ئاماده
 بکن و به دم ته و قه کردنه وه ده گه ل دوروادا گوتی: - ئی، له
 قسه کانم حالئ بووی دۆستی ئازیز؟

- باش حالئ بووم چه نابی وه زیر، متمانته به من
 هه بی، خه مت نه بی.

دوروا، له وینده ره وه، به کاوه خۆ بۆ باره گای پۆژنامه که
 پۆیی تا وتاره که ی بنووسیت وریک بخت، تا سه عات
 چواری پاش نیوه پۆ هیچ کاریکی دیکه ی نه بوو، سه عات
 چوار قه راری دیداری ده گه ل خانم دو ماریل دا، له
 ئاپارتمانه که ی شه قامی کونستان تینوپل هه بوو، چونکه
 هه فته ی دوو پۆژان، دوو شه مموان و هه یینیان، به
 به رده وامی له وئ یه کتریان ده بینی.

به لام که خۆی به هۆلی دهسته ی نووسه راندا کرد،
 بروسکه یه کی داخراویان دایه دهستی، بروسکه که له خانم
 قالتره وه بوو که ده یگوت:

- ھەرچۆنیک بوو دەبى ئەمىر قسەت لەگەندا بکەم.
مەسەلەكە زۆر گرینگە زۆر گرینگە. سەعات دووی پاش
نیوەرۆ لە ئاپارتمانەكەى شەقامى كونستانىنوپل چاوەپوانم
بە. دەتوانم خزمەتتىكى گەرەت پىتیکەم.

دۆستى ھەمیشەبىت تا مردن: فیرجینی

جۆرج، گوتى: " شەیتان بە نەحەت بى ھا. لە گەنە
دەچىت. " ھىندە قەلس بووبوو كە دەستى نەدەچووە كار،
ئەوسا بە پەستى و بىزارى لە ئىدارەى پۆژنامەكە
و دەركەوت.

شەش ھەفتە بوو، لە ھەولى ئەودا بوو، كۆتایى بە
پەيوەندىبەكەنى دەگەل ئەودا بىتیت، بىئەوہى بتوانىت جۆش
وخرۆشى لە كۆتایى نەھاتكى ئەو دابمركىنیتەوہ.

خانم فالتز، پاش گلان ورا دەست بوونەكەى، دووچارى
پەشىمانىبەكەى توندى بووبوو ولە ماوہى سى دیدارىاندا،
لەدارەكەى بە سەرزەنشەت و نەفرەت و گازنان و ھەرزو بىزار
كردبوو. جۆرج كە لەم دىمەنە ناخۆشانە بىزار بووبوو و
چىتر مەیل و ئارەزووى لەم ژنە نائىسالى قىرسىچمەىە
نەمابوو، زۆر سادە خۆى لەو دوور گرتبوو بەو ھىواىەى
كە بوىەرەكە خۆ بەخۆ كۆتایى بىت و بىرپىتەوہ.

بەلام فیرجینی نا ئومىدانە خۆى بەوہوہ ھەلئاسى بوو،
دەنگوت دەىوئى بەو بەردەوہ كە لە ملی خۆى بەستبوو،
خۆى لە روبرىكدا غەرق بکات، بەتاسەوہ خۆى بەم عەشقە
ناكامەوہ ھەلئاسى بوو. جۆرج، جارى لەپرووى لاوازى
نەفس، جارى بۆ رابواردن و ھەندىجار لە پرووى
مداراكردنەوہ، رادەستى خواستەكانى ئەو بوو بوو، ئەنجام

فیرجینی ئەوی لە چوارچێوەی ئەم ھەوەس و ھەوەسبازیە ھەوسار پچپیو، بێ شەرمانە و تاقەت بەرەدا زندانی کردبوو و بە دەربڕینی مەحەبەت و خۆشەویستی لە پادەبەدەر، بیزار و بیتاقەتی دەکرد.

حەزیدەکرد ھەموو پوژی جۆرج ببینیت، بە بروسکە لە وەخت و ناوہختەکانی، بە مەبەستی دیداری بەپەلە لە سیلە کۆچە و کۆلانیکا، لە موغازەییە کدا یان لە پارکیکی گشتیدا، ئەوی ئیحراج دەکرد.

لەم دیدارانەدا، ھەمان قسانی دووبارە دەکردهو، دەیگوت ئەو دەپرستیت، بۆ ئەو پیروژ و مقەدەسە، ئەوسا کە بە جێدەھێشت و دەروویی سویندی دەخوارد کە بەم چەند ساتە دیدەنیەیی ئەو بەختەوەر و خۆشحالە.

خۆی، بە جۆریکی جیاوازی، لە وەی جۆرج بە خەیاڵ وینای کردبوو نیشانەدا، ھەولیدەدا، بەناز و کریشمەیی ساوا و پواو، ئەدا و ئەتواری گەنجانە. دلای ئەو بەریت، رەفتاری منداڵانە کە بۆ تەمەنی ئەو کریت بوو. ژنەیی بیتەوا، تا ئەو کاتە بەو پەری داوین پاکی مابوو، پەدووی کەمترین ھەوا و ھەوەس نەکەوتبوو، بچووکتترین لەزەتی ناپرەوای بە خۆی پەوا نەبینی بوو، ئەم بویەرە لە جەستە و گیانی ئەودا کە تەنھاو ژیانیکی ئارام و رۆتینی بەسەربردبوو، لە ناکاوا گری گرتبوو، لە تەمەنی چل سالیادا، پاییزی تەمەنی، دواي ھاوینیکی سارد و بێ رەوونەق، کردبووی بە توفانی ئەوسەری دیارنەبوو. پاییزیک کە لە بەھاریکی رەنگزەرد دەچوو، بەگولین نەپشکووتوو و خونچەین پەژمردە پیتش ئەوہی بکرینەو، شکوفایی

سەیری عەشقیکی مندالانە، عەشقیکی درەنگ وەخت، ئاگرین و ساکارانە، پرهەوراز و نشیوی پیتشیینی نەکراو، جۆش و خرۆش نیشاندان و خەندە و پیکەنینی هەرزەکارانە، نەوازش و ناز و نیونازی دەست و پەن گیر و تاقەتەر، ناز و نوزی نافسالانە، بیئەوہی هەرگیز رووی گەنجاتی بەخۆوہ دبیین... لە رۆژیکا دە دانە نامە ی بۆ دەنووسی، نامەین شیتانە وگەوجانە، بە شتوازیکی سەیر، شاعیرانە و کۆمیدی، وەکو نامە ی سوورپیتستەکان، رازاوہ بە ناوین بالندان و حەیانانەوہ.

هەرکە بە تەنیا دەمانەوہ، بە دەربڕینی خۆشەویستی موبالغە ئامیزی مندالانی گەورە، ئەوی ماچ دەکرد، لێوہکانی بە شتوہیەکی ناقولاً دەجولاندو هەلبەز و دابەزی مندالانە ی دەکرد. جۆرج بە تاییەتی لەو نازناوانە بیزار بوو، کە بە نازوہ لەمی دەنا: "مشکەکەم"، "سەگەکەم"، "پشیلەکەم"، "جەواھیرم"، "بالندەکەم"، "گەنجینەکەم" بیزار بوو. لەو عەشقبازییە ی کە هەمووجاری بە شەرم و شوورەییەکی نمایشی و مندالانە بۆ ئەمی دەنواند، بیزاربوو لەو رەفتارە ترستامیزانە ی کە گواپە بە خەیاالی خۆی زادە ی خۆشەویستی بوو و بە ئەدا و ئەتواری جۆراوجۆرەوہ خۆی پادەستی جۆرج دەکرد. بۆ نمونە لە جۆرجی دەپرسی: "من هی کێم؟" چونکە جۆرج بلەز و یەکسەر بەرسقی نەدەدایەوہ، هەرخۆی دەیگوت: "هی تۆم". هیندە ی پیداکری لە سەر ئەم عیشوہگەرییە سووکانە دەکرد کە جۆرجی دەهری دەکرد.

به بۆچوونی جۆرج، ژنەى بېنەوا، نەیدەزانى که دەبى له
 عەشقبازیدا زیرەکی بنوینى، وردى و پارىزى زۆر بەکار
 بەرىت. ئەو که ژنىکی نافسال، دایکی مندال و له چینی بالای
 کۆمەل بوو، ئەمەى نەدەزانى که دەبى، جۆره سەنگینی و
 ویقاریک بنوینى، جدى بى، هەندىجار، فرمیسکیکی پەشیمانى
 سەبارەت بەو کارە ناشایستەیهى که دەیکا، بریژى، بەلام
 فرمیسکانى دیدون ئاسا نەک فرمیسکانى جولیتانە. (دیدون:
 کیژى پاشای سورف و شابانوى ئەفسانەیی کارتاج بوو که
 بە سەد دل عاشق و حەیرانى ئاینیاسى شازادەى خەلکی
 ترویا بوو و که ئاینیاس بە فەرمانى خواوەندان
 دەستبەردارى بوو، ئەو له ناٹومیدی و له سوئیاندا خۆى
 فریدایە کۆمەلیک ئیژنگ وچیلکەى گرگرتووەو دلى خۆى
 بەر خەنجەر دا). (جولیت: قارەمانى شانۆنامەیهى
 شەکسپیرە که عاشقى رومیو دەبیت و عەشقهکەى بە
 نمونەى ناسکی کچانە و سەفای عەشقیکی قوول و واقعی
 دیتە ژماردن).

هەمیشە دووبارەى دەکردهو: - چەندم خۆشدهوئى
 بچکۆلهکەم! تۆش بەو ئەندازەیه منت خۆشدهوئى، کورە
 نازدارەکەم؟

جۆرج، ئیدی لەم قسانە: " بچکۆلهکەم " و " نازدارەکەم "
 بیزار بوو و له ناخى خۆیدا حەزیدەکرد بە " پیرەژن " بانگی
 بکات.

بە جۆرجى دەگوت: - چ گەوجایەتیهکی گەورەم کرد که
 رادەستى تۆبووم. بەلام پەشیمان نیم. خۆشەویستى زۆر
 باشە.

هه ره مو ئه و قسانه ئه و بۆ جورج بېتام و ناخوش بوون. به جورئ ئه م رسته يه ئه خوشه ويستی زور باشه. دهرکاند، که دهنگوت کيژيکی دلساف و بيگهرده و ئه و رسته يه له سهر شانۆي نمايش ده لیت.

ژنه ي بينه واه، سۆز و گودازيکی ناشيانه و له هه مان کاتدا حاله تيکی جدی ئه و تۆي دهنواند که جورجی دينا يه پيگه نين، ئه و پير و کالانه ي بيرده که و تنه وه که هه ولده دن فيزی خويندن و نووسين بين.

وهختايه ک به نيگايه کی قول و ترسناکی هه ندئ له و ژنانه ي که ته ر و پري گه نجاتيان له ده ست داوه، نيگايه کی قول و به رزه فرانه، سه باره ت به دوا عه شقيان، ته مه شای ئه وي ده کرد، وه کو مندالی بچووک، شيرين زمانی ده کرد، تا دلگيرتر و ئازيزتر بيته به رچاو: "کوشم ده وي، بچکولانه که م، ژور کوشم ده وي، له گه ل ژنه چکوله که تا باش به."

هه نگي جورج، خواي نه ده ما، پر به دل حه زی ده کرد به ر ده مپيژي جنيوی بدات، کلاوه که ي هه لبريت و بپرواته ده ري و ده رگا که له دواي خويه وه به تووندي به ديواره که دا بدات.

له سه ره تاوه، زوربه ي جاران له ئاپارتمانه که ي شه قامی کونستانتينوپلدا يه کيان ده بينی، به لام چونکه جورج ده ترسا، به ريگه وت، له وينده ر تووشي خانم دوماريل بييت، به هه زار ويه ک بيانوو خوی له م ديدارانه ده دزييه وه. هه نگي ناچار بوو، هه موو جارئ بۆ فراقين يان شام بۆ مالی وان بپرواته. فيرجيني له ژير ميزه که وه ده ستی ده گرت و ده يگوشي، يان له پشت ده رگايه کی داخراوه وه عه شقبازی ده گه ل ده کرد.

به لام جۆرج، زیاتر له زهتی له قسه کردن و گه مان ده گهل سوزان دا، ده بیینی، که به دهست پهنگینییه کانی ئهوی سه رگه رم ده کرد. له جهستهی بووکه له ئاسای ئه م کیزۆله یه دا، روحیکی چالاک وچه له نگ، دوور له هر چاوه پوانی و حيله بازیه ک په نهان بوو، که هه میسه هه مووانی وه کو بووکه له ی فیلمین کارتۆن، هه مووانی دیتایه جۆش و پیکه نین. هه مووشتیک و هه مووکه سیک، به قسه کانی و وه لامه حازر و ئاماده و چه زووداره کانی غافلگیر ده کرد. جۆرج، به هره و توانا کانی ئهوی ده ها پوژاندو نا چاری ته نزگویی ده کرد. نیتوانیان زۆر خو شبوو.

سوزان، هر ساناساتی گازی ده کرد:- گوی بگره بیل ئامی. وهره ئیره بیل ئامی.

جۆرج، ئه مه ی له خوا ده ویست، وازی له دایکی دیتا و ده چوو به لای کچۆله که وه که شهیتانانه چه ند وشه یه کی به گوتیدا ده دا و ئه وسا به دووقۆلی له قاقای پیکه نینیان ده دا.

وێرای هه موو ئه مانه ش، جۆرج که له عه شقی دایکه که و په فتاره دزیوه کانی بیزار بوو بوو، گهی بووه بیزاریه کی ئه وتۆ که نه دهیتوانی بیینی و نه گوی له ده م و دووی بگری، نه به بی توو په بوون بیری لینگاته وه. بۆیه چوونه مالی وانی ته رک کرد، به رسقی نامه کانی نه ده دایه وه و گویی به تکا و پارانه وه کانی نه ده دا.

ئیدی ژنه ی بینه وا، بۆی ده رکه وت که جۆرج خو شی ناویت، دوو چاری خه م و په ژاره یه کی تووند بوو. لی هر ده سته به ردار نه ده بوو، کۆلی نه ده دا، له هه موو شوینی تاقیبی ده کرد، له ناو گالیسه که یه کی چادر داردا، له بهر ده رگای

ئىدارەى پۇرۇنامەكەدا، لە بەر مالەكەيا، يان لەو كوچە و
كۆلانانەدا كە وای مەزەندە دەكرد پىئاندا رەت دەبىت،
چاوەرۋانى دەكرد.

جۇرچ، زۇر حەزىدەكرد، بىرەنجىنى، جنىوى بداتى، لىنى
بدات و بە ئاشكرا پىنى بلىت: " چىت لىم دەوئىت، وازم لىبىنە .
" بەلام لە بەر پۇرۇنامەكە و كارەكەى مداراى دەكرد،
ملاحةزەى دەكرد. ھەولیدەدا لە گەلپا سارد بى، زبر بى،
بەلام بە رۋالەتلىكى نەزاكەت ئامىزەوہ و تەنانەت ھەندىچار
بە قسەى ناخۇش و زبر تىنى بگەيەنىت كە پىئوىستە، كۆتايى
بەم ماجەرايەيان بىئىت و بەردىكى بخاتە سەر.

فېرچىنى، پىداگرى دەكرد كە بە ھەرشىۋەيەك بوو، بۇ
ئاپارتمانەكەى شەقامى كونستانتىنوپلى بكىشىت و، جۇرچ لە
ترسى ئەوہى نەبادا رۇژىك ھەردوو ژنەكە لەوئىندەر
توشى يەكدى بىن ئۇقرەى لەبەر بىرابوو.

خۇشەويستى و عەشقى سەبارەت بە خانم دومارىل، لە
ماوہى ئەو ھاوينەدا، بە پىچەوانەوہ رۇژ بەرۇژ زياتر
دەبوو. جۇرچ، بە " گورپەكەم " دەيدواند و بە راستى
لەزەتى لە ھاودەمى و ھاونشىنى ئەو دەبىنى. تەبع و
تەبىئەتەيان لە زۇرشتا تىكىدەكردەوہ، ھەردووكان لە ژيانا،
سەركىش و سەرەپۇ و لاسار بوون، ئەھلى رېسك و
رېبوردن بوون، بىئەوہى بە خۇ بزائن، لە قەرەجانى
بىابانگەر دەچوون.

ھاوينىكى عاشقانەى پىرچۇش وخرۇشيان قەتان، وەكو
ئەو خويندكارە گەنجانەى كە مانكى ھەنگوين دەبەنەسەر،
خۇيان لە ھەموو شوئىن و لەگشت كەسىك دەدزىيەوہ

تاپىكەۋە بۇ ئارجانىتۇي، بۇژىقال، فرون، يان پواسى بېرۇن و
فراڭىن يان شىئو لە يەككىك لەو شۇيىنانە بخۇن.

بە سەعاتان بەسۋارى بەلەم بە پوباردا دەسۋورانەۋەو
لە كەناراۋەكەدا گۈلىان دەچنى. خانم دومارىل، كۈشتەي
ماسى برژاۋى رۋبارى سىن، قاۋرمەي كەرويشك
ومارماسى كولاو بە پياز و شەرابى سىپەۋە بوو، ھەرۋەھا
دلبەندى دانىشتنى ژىر كەپرى مەيخانەكان و گۈيگرتن لە
ھەرا ۋەبەزمى بەلەمەۋانەكان بوو. جۇرچ زۇرى ھەز لىئوو
دەگەل ئەۋدا، لە پۇژىكى خۇشى ھەتاۋا، سۋارى قارگۈنىكى
سەربەتالى قىتارى دەۋرۋەرى شار بىت و بەدەم گوت
ۋىژ و شۇخى ۋىپكەننەۋە، گۈندە دزىۋەكانى دەۋرۋەرى
پارىس بەدەنە ژىر پىۋەو تەمەشاي خانوۋە پەرتوۋەكانى
دانىشتوانى ئەو ديار ۋدەقەرانە بەكن.

جۇرچ، كاتى كە ناچار بوو بۇ خۋاردنى شام بۇ مالى
خانم قالىتر برۋا، كە ماشقە گەنجەكەي بىردەكەۋتەۋە، كە
ھەموو پۇژەكەي دەگەل ئەۋدا، لە دەشت ۋدەرا، لە نىو
سەۋزە زاراندا، بەخۇشى و شادى بە سەر بردبوو، زياتر لە
ماشقە نافسالە قىرسىچمەكەي بىزار دەبوو.

ئەو پۇژەش، لە حالىكا پىنى ۋابوو ئىدى بۇ ھەمىشە لەو
خەلەسىۋە، چونكە پىشتىر بە جۇرىكى زۇر پوون و بە
شىۋازى ھەندىك زىر برىارى برىنى پەيوەندى دەگەل ئەۋدا
دابوو، ئەو بروسكەيەي پىگەيى بوو. خانم قالىتر، لە
بروسكەي گۇرىندا داۋاي كىردبوو سەعات دووى پاش
نىۋەرۋ، لە ئاپارتمانەكەي شەقامى كۈنستانىتۋىل دا بىيىنى.

بە دەم پىاسەكردنەۋە، جارىكى دى بروسكەكەي
خۋىندەۋە: " ھەر چۇنى بوۋە، پىۋىستە ئەمرو قسەت لە

گه لدا بکه م. مهسه له یه کی زور گرینگ هه یه. زور گرینگ. سه عات دووی پاش نیوه رو له ئاپارتمان هکه ی کونستان تینوپل چاوه روانم بکه. ده توانم خزمه تیکی گه وره ت پیکه م. دوستی هه میسه بییت تا مردن - فیرجینی.

جوړج له دلی خویدا ده یگوت: ' ئه م کونده پیره چی لیمده وئ، گریو ده که م هیچ قسه یه کی نییه له گه لمی بکات. هه میسه هه ر ئه وه ده لیته وه که گوايه من ده په رستیت. ویرای ئه مه ش پیوسته برؤم بزانه چی ده وئ. باسی مهسه له یه کی زور گرینگ و خزمه تیکی گه وره ده کات، له وه شه راست بکات. کلوتیلد، سه عات چوار بو ئه وئ دیت، ده بی چ بکه م. خو ده بی فیرجینی تا سه عات سی بیلمه وه. خوابکات ئه م دووه له وینده ر تووشی یه کدی نه بن. دنا وای به حال م. چهنه ژنانه ی به وه زهن.

پاشان بیرری که و ته وه که ژنه که ی خوی تاقه ژنی بوو که هه رگیز ئه زیه تی نه ده دا. ژبانه ی خوی ده گوزهراند و به پوالت له کاته تاییه تیه کانی عه شقدا، زوریشی خو شده ویست، چونکه به هیچ کلؤجی ریگه ی نه ده دا که سیک نه زم و نیزامی سه رگه رمیه کانی پوژانه ی ژبانیه ی بشیوتیت. به کاوه خو به ره و ژوانگه پوئی و له زه ینی خویدا، خوی بو رو به پو بوونه وه ی ئاغازن ئاماده کرد:

- وای به حالی ئه گه ر خه به ر و باسیکی گرینگی پینه بی، کاریکی پنده که م که هه رگیز له بیرری نه چیته وه. قسه که ی کانبرون (کانبرون: مه به ست ئه و وشه دزیوه یه که چه نه رال کانبرون له چه نگی واترلودا به کاری بردبوو. فه رمانده ی ئینگلیزی له دوا ساته کانی چه نگدا، که شکستی

فهره نسییه کان ئاشکرا بووبوو و برابوووه، پوو له
فهره نسییه کان گوئی: فهره نسیایانی ئازا رادهست بن و
کانبرون له وهلامی ئه ودا گوتبوو گوو... (له چاو ئه و
قسانه دا که دهمه وئ بیکه م، هه لئا بن. له پیش هه موو شتیکا
پئی ده لیم که له ئیستا به دواوه، پی نانه مه ماله که ی. خوی به
ئا پارتمان ه که دا کرد و چاوه پروانی خانم فالتری کرد.

هینده ی پینه چوو که ئه ویش هات، هه رکه جورجی بینی
گوئی: - ئاه، بروسکه که مت به دست گه یی! زور باش بوو!
جورج، به پوو گرزییه وه گوئی: - خه ریک بوو ده چوو م
بو ئه نجوومه ن که بروسکه که تم پیگه یشت. چیت لیم ده وئ؟
خانم فالتر توره که ی سه ر دهم وچاوی هه لدا بووه وه تا
ئه و ماچ بکات و به قه لافه تی سه گیکه ترساوی دهسته مو که
فیتری کوته ک خواردن پی له جورج نزیک بووه وه.

- چهند دره ق به من بیتره حمی... چهند به زبری
ره فتارم ده گه ل ده که ی... ئاخه ر من چ خه تیه کم ده رباره ی تو
کردووه؟ یانی نازانی من له پیناوی تودا چ عه زاییک ده خوم!
جورج، به دهم بۆله بۆله وه گوئی: - دیسان دهست
پیکرده وه؟

به ته واوی له نزیکه جورجه وه وه ستابوو، چاوه پروانی
بزه یه ک یان جووله یه که ی ئه و بوو، تاخوی له هه میزی باوئیت.
له بن لیوانه وه گوئی:

- نه ده بوو په یوه ندی له گه ل مندا به رقه رار بکه یت تا
پاشان به م سارد و سه رییه ره فتارم له گه لدا بکه یت، ده بوایه
وازم لیبیتی، دنلیا و ئاسوده، به هه مان حاالی خومه وه
ژیابام. له بیرت نایه له کلئسا که دا چ مه راییه کت ده کردم

وپاشان منت به خۆرتی کیشایه ئەم خانووه؟ و ئیستاش
به م شێوهیه قسه م له گه‌لدا ده‌که‌ی! خواگیان! ئوف خودایا!
چهند به‌د ره‌فتاریم له‌ گه‌ل ده‌که‌ی!
جۆرج، به‌ تووندی پێی به‌ عاریدیدا کوتا و به‌ تووندی
گوتی:

- ئاه! ده‌ستبه‌ردار ده‌بی یان نا! گیانم گه‌ییه‌ کونه
لووتم. بوو به‌ عه‌زه‌تم، ده‌قیقه‌یه‌ک له‌گه‌ل تودا بم و گویم
له‌م قسه‌ سواو و ئاه و ئاله‌ و گازنانه‌ی تو نه‌بیته‌. ده‌لێی
کچۆله‌یه‌کی ده‌ دوازه‌ سه‌له‌ی چاونه‌کراوه‌ بوویت،
فریشته‌یه‌کی پاک و بیگه‌رد بوویت و من خاپاندوویمت و له
خشته‌م برده‌وویمت و ده‌ستدریژیم کردۆته‌ سه‌رت. نه‌گیانه،
باچینه‌ سه‌ر ئه‌سلی مه‌سه‌له‌که‌، مه‌سه‌له‌ی فریودانی کێژیکی
مندالکار له‌ ئارادا نه‌بووه‌. تو له‌ ته‌مه‌نی ناه‌سالی و به‌که‌مالی
ئه‌قل و خوايشتی خۆت، خۆت راده‌ستی من کردووه‌. له‌م
پرووه‌ مه‌منوونی تۆم، ئه‌مه‌م له‌ به‌رچاوه‌ و پێی ده‌زانم،
به‌لام به‌هیچ کلۆجی به‌نیاز نیم، تا ماوم خۆم به‌ داوینی تۆوه
هه‌لواسم. تو میزیدت هه‌یه‌ و من ژنم هه‌یه‌. که‌سمان ئازاد
نین. خۆمان راده‌ستی هه‌وه‌سینک کرد، ئه‌وه‌نده‌ و به‌س. ئیدی
ته‌واو بوو.

خانم ئالتر گوتی:

- ئاه، که‌ دل ره‌قی! چهند بیته‌ده‌ب و چهند داماوێ!
هه‌لبه‌ته‌ کچۆله‌یه‌کی مندالکاری چاو و گوێ به‌ستراو نه‌بووم،
به‌لام تا ئه‌وه‌کاته‌ دل‌م به‌هیچ پیاویکی دی نه‌دابوو. هه‌رگیز له
جاده‌ی داوینپاکی لام نه‌دابوو...

جۆرج قسه‌که‌ی پێیبری:

- دەزانم، سەدان جار ئەم قەوانەت بۆ لیداو مەتەو. بەلام تۆ دوو مندالت ھەبوو، خۆ من پەردەى کچینیم لى زوت نەکردوویت.

خانم فالتر، ھەنگاوی چوو ھەواو ھەگوتى: - ئاخ، جۆرج، ئەم قەسەى تۆ ئابروو مەندانە نییە!....

ئەوسا ھەردوو دەستی نایە سەر سینگی و ھەناسە بپکیتی پیکەوت، ھەنسک و گریان لە ئەوکی گیرا.

و ھەختایەک جۆرج بینی کە روندک خەریکە بە گۆناکانیا دیتە خواری، کلاو ھەکەى کە لە سەر سوپاکە دانابوو ھەلگرت و گوتى: - دیسان دەست بە گریان کردەو! زۆرچاکە، کەواتە عەسر بەخیز.

بۆ نیشاناندانی ئەم نمایشنامەى مەنت بۆ ئێرە کیشا؟

خانم فالتر، ھەنگاوی چوو پێشى تا رینگەى لینیگریت، ئەوسا بە ھەشتاو دەستەسپەکەى لە بەرکی دەرھیتا و بەتووندى فرمیتسکەکانى سپى. خۆى ھیتور کردەو، بەدەنگیکى مکووم و بەو پەرى ئازار و کول و کۆفانەو، ھەژدەر ھەژدەر کەوتە قسان: - نا... بۆیە ھاتووم بۆ ئێرە تا... تا خەبەریکت بدەمى... خەبەریکی سیاسى... تا بتوانى لە رینگەى ئەو خەبەرەو پەنجا ھەزار فرانک و بگرە زیاتریش بخەیتە تەنکەى باخەلتەو... ئەگەر خۆت بتەوئ.

جۆرج کە لە ناکاوا راویژی دەم و دووی نەرم بوو پرسى: - یانى چى؟ مەبەستت چییە؟

- دویشەو، بەرپیکەوت ھەندى لە قەسەکانى مێردەکەم لە گەل لاروش دا بەرگوى کەوت. ھەلبەتە زۆریش قەسەکانیان لە من نەدەشاردەو. لى فالتر بە لاروشى دەگوت

که به هیچ جورئ مهسه له که به تو نه لیت، دنا هه موو شتیک ئاشکرا ده که یت.

دوروا، کلاره که ی له سهر کورسییه ک دانا وبه وردی چاوه پروانی پاشماو ه ی قسه کانی نهوی کرد.

- ئی، چییان به یه کدی ده گوت؟

- حکومهت ده یه وی هیزش بکاته سهر مه راکش.

- واز بیته. من نه مرۆ نانی نیوه پۆم له گه ل لاروش دا خوارد وئه و که م وزۆر ئامانج و نیازه کانی حکومه تی پینگوتم تا تیهه لکیتشی وتاره که می بکه م.

- نه گیانه که م، ئه وانه کلایان له سهر ناوی، چونکه ده ترسن ده ستیان بکه ویته پروو و هه مووان بزانی چ مه به ستیکیان هه یه.

جۆرچ گو تی: دانیشه با بزانی.

خویشی له سهر قه نه فه یه ک پۆنیشت. ههنگی خانم فالتر ته پله کینکی هینایه پینشه وه له بهینی لاقه کانی جۆرجی دانا و له سهری دانیشته. ئه وسا به راویژیکی نه وازش نامیزه وه له سهری پۆیی:

- چونکه هه میشه بیرم لای تویه، گوئی له هه موو ئه و قسانه ده گرم که له ده روروبه رما ده کرین.

ئه وسا، به نه رمی ومیهره بانی بۆی گیزایه وه که ماوه یه که وا هه سته دکات خه ریکن هه ندی کاران دژی ئه و ده که ن و هه رچه نده له و ده ترسن، بۆ مه رامی خۆیان ده یکه ن به دار ده ست.

ئه وسا له سهری پۆیی: - ده زانی وه ختی ئینسان یه کینکی خۆشبوئی، فیلبازیش ده بی، فیزی فیلیش ده بی.

سەرەنجام دوینی پەى بە ئەسلى مەسەلەكە بردبوو. پای مامەلە وسەودایەكى گەورە لە ناوا بوو، مامەلەیهكى یەجگار گەورەو پڕ سوود كە ژیراویژیر و بەپەنھانی دەكرا. نھا بزەى دەكرد و لەو زیرەكى نواندەنى خۆى خوشحال بوو، وەكو ژنیكى شارەزا لە وارى دارایی و سەوا و مامەلەى دراوییدا، زۆرى كەیف بەخۆ دەھات و لەخۆشیان لە پیتى خۆى نەدەھینورى، وايدەنواند دەزانیت چ دەسیسە و ئاین و ئۆپینك لە كاری بۆرسە و نەختینەى بەھادارا لە ئارادایە، چۆن بەھای ئەم ئەوراقانە بە ساختە بەرز و نزم دەپیتەوھو لە ئەنجامدا زەرووانى دنیای سەرمایەدارى، پاشەكەوتى بچووكى خەلكانى پووتە لووش دەكەن ولە قورپى رەشیان دەنەن و مالىۆیرانیان دەكەن. ئەو سەرمایەگوزارى و وەبەرھینانە بچووكانەى كە بە ناوى پیاوانى سەرپاست، ئابروومەند و بەپیزەوھ، پیاوانى سیاسى یان بانكدارانى گەورە دەكران.

بەردەوام دووبارەى دەكردەوھ:

- ئاھ، ئەو كاری كە ئەوانە گەرەكیانە بیکەن زۆر گەورەیه، دەسكەوتى یەجگار گەورەى بەدواوھیه. قاتر ئەم پیلانەى داپشتووھ و ئەم مامەلەیهى سازاندووھ، چونكە لەم جۆرە كارانەدا وەستایە. بە راستى ھاوتای نییە. جۆرج، كە لەم ریس و گوریسەى ئەو بیتاقەت بووبوو، بەبى حەوسەلەبى گوتى: - دەى خیراكە وەرە سەر ئەسلى بابەتەكە.

- زۆرچاكە، حال و حيكایەتەكە بەمجۆرەیه: لەشكرکیشى بۆ سەر تەنجە، لەو پۆژەدا كە لاروش بوو بە وەزیری دەرەوھ، قەرارى لیداربوو. ئەوانە بەرەبەرە

دەستیان بە کړینې ئه وراقی قهره زه کانی مه پراکش کرد که به هاکی بۆ شهست و چوار پینج فرانک داکه وتبوو. ئه وانه زۆر لیهاتوانه و له ږیگه ی ده لالانی گومناو و تهنانهت درۆینه وهش دەستیان به کړینې ئه م ئه وراقانه کرد تا که س گومانیان لینه کات. تهنانهت کلایان نایه سه ری پوچیلده کانیش که به چاوی خو ده یانبینی هه موو پوژی ئه م ئه وراقانه کړیاریان بۆ په یدا ده بن. له وه لامی پرسیا ری ئه وانا، ناوی ده لالانیکیان ده برد که گومناو یان نابووت و بی ئیحتوبار بوون. له ئه نجامدا خه یالی بانکاره کان تهخت بوو. ونه اش ده یانه وئ هیز بۆ ئه وینده ر فوړی بکن. هه رکه سه ربازانی مه بی بنه نه ئه وئ، حکومه تی فه رهنسا زه مانه تی دانه وه ی ئه م ئه وراقانه ده کات. له ئه نجامدا دوستانه ی مه په نجا یان شهست ملیون فرانک ده خه نه تهنکه ی باخه لیان. نها له مه سه له که حا لی بوویت؟ ده زانی بۆ له هه موو که سیئک ده ترسن و له هه موو که سیئک به گومانن، تا نه با ده سه ته که یان بکه ویته پروو؟

خانم فالتر سه ری به سیئگی جوړجه وه نابوو وده سه ته کانی نابوون به سه ر ئه ژنوکانییه وه، خو ی پزوه ده نووساند و وای وینا ده کرد نها دلی هیناوه ته وه چی. ئاماده بوو له پیناوی لاوانه وه یه ک یان بزه یه کدا، په نا بۆ هه ر کاریک بیات و هه ر هه له یه ک بکات.

جوړج پرسى: - باشه تو دلنیایت؟

خانم فالتر، به ئه رخایه نی به رسقى دایه وه: - به لئ، دلنیا ی دلنیا م.

جوړج گوئی: - به لئ، به راستی مامه له یه کی گه وره یه. به لام ئه م لاروشه چه په له، با راوه ستی بۆم، بزانه چی

به سهر بېنم. ناخ! هيچ وپوچ، سووک و چرووک! ده بې
ناگای له خوی بې!... ناگای له خوی بې! بزانه چوڼ له
وهزيری ده خه م.

ئوسا له فکراڼ راچوو و له بن لېوانه وه گوتی: - وېړای
ئهمه ش، ده کړی سوود له م دهرفه ته وه ربگيریت.
- تو هېشتا ده توانی هه نديک له م ئه وراقی قهرزانه
بکړیت، به های له هه فتا و دوو فرانک هېوه تر نه چووه.
جوړج گوتی: - وایه، به لام کيشه م ئه ویه که پارهی
نه ختم به دهسته وه نییه.

خانم فالتر، نيگایه کی لافه نامیزی کرد.
- بېرم له مه کردووه ته وه گورپه چکوله نازیزه که م،
ئه گهر له گه لما میهره بان بیت، میهره بانې ته واو، ئه گهر
توزیکت خوش بویم، ده توانم قهرزت بده می.
جوړج، له ناکاوا و که میک به تووندی به رسفی دایه وه: -
نا، ته واو ناتوانم ئه م کاره بکه م...

خانم فالتر، به راویژیکي پارانه وه نامیزه وه و به ئه سپایی
گوتی:

- گوئی بگره، تو ده توانی به بیته وه ی قهرز بکه ی
ئیشیکي دی بکه ی، من به خویم به ته ما بووم باپی ده هزار
فرانک له م ئه وراقه قهرزانه بکړم تا بوخویم ده رامه تیکي
بچووک پیکه وه بنه م. ئیستا باپی بیست هزار ده کړم. تو
ده بیت به شهریکي نیوه ی. توخوت ده زانی که من ئه م
پاره یه نادمه وه به فالتر. ئیستا، واته حالی حازر پاره نایه ته
نالوگور. ئه گهر ئه م مه سه له یه سه رکه وتوو بې، هه فتا هزار
فرانکت به نه سیب ده بې، تو ته نیا ده هزار فرانک، به و
مه رجانه ی خوت ده ته وئی، بؤ من بگيریته وه.

جۆرج دووباره گوتی: - نا، من حەزم لەم سەودا و مامەلانی نییه.

خانم فالتر، بۆ ئەوەی قەناعەتی پێتکات، کەوتە بەلگەهێنانەوه، بۆی سەلماندا کە ئەگەر قەول بدات ئەم دە هەزار فرانکە بۆ کڕینی ئەوراقی قەرز بەکاربێنێ، پوو بە پوو هیچ خەتەرێک نابێتەوه، چونکە لە ئەنجاما ئەو هیچ پارەیهک بە قەرز نادات، چونکە بانکەکەى فالتر، بەهای کڕینی ئەوراقەکان دەدات.

وێرای ئەمەش، ئاگاداری کردەوه کە لە راستیا ئەو بە هۆی گوتارە سیاسیهکانیهوه لە لاشی فرانسزدا، زەمینەى ئەم سوودە مۆلەى بۆ ئەوان فەراهەم کردووهو ئەگەر بەخۆیشی سوود لەمە وەرئەگریت، دەکاتە ئەوپەرى ساویلکەى و سائەقلی.

جۆرج هێشتا دوو دل بوو. خانم فالتر لە سەرى پۆیى: - باش بیری لیتکەوه، لە راستیا فالتر ئەم دە هەزار فرانکە بەقەرز دەدات بەتۆ و، تۆ لە هەنێر ئەوهدا، هەندى کارت بۆ ئەو کردووه، کە زۆر لەم دە هەزار فرانکە بەنرخترە.

سەرەنجام جۆرج گوتی: - زۆرباشە، پەنجا بە پەنجا شەرىک دەبین. ئەگەر دۆرین دە هەزار فرانکەکەت دەدمەوه.

خانم فالتر، هێندە خوشحال بوو کە لە جینی خۆى رابوو، بە هەردوو دەستان سەرى جۆرجى گرت و بەتاسە و تامەزرۆییهوه کەوتە ماچکردنى.

جۆرج لە هەوهلەوه هیچ بەرخودانیکى نەکرد، پاشان کە بینی فیرجینی خەرىکە شولى لیتەلەدەکنشیت و ناز و نەوازشەکانى گەرمتەر دەبێ، بیری کەوتەوه کە کلوتیلد، بە

زویی دهگاتهجی و ئەگەر ئەم (جۆرج) ڕادهستی هەز و
ئارەزووهکانی ئەم ژنه ببیت، هیچی بۆ کلوتیلد پێ نامینیت.
بە نەرمی و میرهبانی ئەوی لە خۆ دوورخستهوهو
گوتی: - بەسە، ئاقل بە.

فیرجینی، بە نیگایهکی خه‌مینه‌وه ته‌مه‌شایه‌کی کرد و
گوتی:

- ناخ، جۆرج، یانی ئەوه‌شم پێ ڕه‌وا نابینی
ڕاتمووسم؟

جۆرج گوتی: - نا، ئەم‌ڕۆ نا. که‌م‌یک سه‌رم دیتینت و له‌م
بابه‌ته‌ نیگه‌رانم.

هه‌نگی فیرجینی گوێرایه‌لانه و دووباره له‌ سه‌ر
ته‌په‌که‌که‌ دانیشه‌وه‌و پرسى:

- هەز ده‌که‌ی سه‌به‌ی شه‌و بۆ شام بۆ ما‌لی مه‌ ببیت؟
ئەگەر بێی پیاوه‌تیه‌کی گه‌وره‌م له‌ گه‌لدا ده‌که‌یت.

جۆرج، که‌م‌یک سه‌له‌مییه‌وه، به‌لام جوورته‌تی نه‌کرد،
ده‌عه‌وته‌که‌ی ڕه‌ت بکاته‌وه‌و به‌رسفی دایه‌وه: - به‌لێ، دلنیا‌به.

- مه‌منوونم گیانه‌که‌م.
به‌نه‌رمی و به‌ناز و نه‌وازشه‌وه سه‌ری له‌ سینگ و

به‌رۆکی جۆرج هه‌له‌سه‌وو، به‌م کاره‌ی تالی له‌ قژه‌ درێژ و
په‌شه‌که‌ی بوو به‌ ئیله‌که‌که‌ی ئەوه‌وه.

فیرجینی، به‌مه‌ی زانی و بیروکه‌یه‌کی شیتانه‌ی به‌زه‌ینا
تیپه‌پی، یه‌کیک بوو له‌و بیروکه‌ ئه‌فسانه‌یانه‌ی که‌ زۆربه‌ی
کات بۆ ژنان له‌ هه‌ر لۆژیکیک پتر باوه‌ر کرده‌نیه. به
کاوه‌خۆ که‌وته‌ پێچانه‌وه‌ی ئەم تاله‌ قژه‌ به‌ ده‌وری یه‌کیک له
قوپچه‌کانی ئیله‌که‌که‌یه‌وه، ئەوسا تاله‌ موویه‌کی دیکه‌ی به

دەورى دوگمەيەكى دىكەوھ پىچا، ئەوسا دوگمەيەكى دى
 وھەر تالەموويەكى لە دەورى دوگمەيەك گرى دەدا.
 ھەلبەتە جۆرج لە كاتى ھەستاندا، ئەم مووانە
 ھەلدەكەنى، ئەو ئازارەى بەھۆى ئەم كارەوھ چىدەبىت،
 دەبىتە مايەى خۆشحالى فېرجىنى! و جۆرج بىئەوھى بەخۆ
 بزائىت، نىشانەيەكى ئەم لەگەل خۆيدا دەبات، ئەو چەند تالە
 مووھ لەگەل خۆيدا دەبات كە ھەرگىز داواى نەكردبوو. ئەم
 تالە مووانە دەبنە پەيوەندىك كە جۆرج بەوھوھ دەبەستى،
 پەيوەندىيەكى پەنھان، ناديار، تەلەسمىك كە ھەمىشە لەگەليا
 دەبىت. بىئەوھى كە خۆى بىھوئى بىر لەم (فېرجىنى)
 دەكاتەوھ، خەو بەوھوھ دەبىنى و سبەينى كەمىك زياترى
 خۆشدەوئ.

جۆرج لە ناكاوا گوتى:

- دەبى ھەر ئىستا بەجىت بىلم، چونكە لە
 ئەنجومەندا، بۇ كۆتايى كۆبوونەوھكە چاوەپوانى منن.
 ھەرچۆنى بوو پىويستە ئەمقۇ لەوئىندەر حازر بىم.
 فېرجىنى ئاھىكى ھەلكىشا وگوتى: - ئاخ، ھەروا زوو.
 ئەوسا، بە ملكەچىيەوھ لە سەرى پۆيى:
 - زۆرچاكە، بېرۇ گيانەكەم، بەلام بىرت نەچى سبەى
 شەو بۇ شىئو بىنى.

ئەوسا لە ناكاوا، لەم دوور كەوتەوھ، ھەستى بە
 ئازارىكى توند و زووگوزەر لە سەرىا كرد، وھكو ئەوھبوو
 دەرزىان بەسەرىا كردىنى. دلى بەتووندى لىتى دەدا،
 خۆشحال بوو كە لەبەر خاترى ئەو تۆزى ئازارى كىشاوھ.
 - خودا حافىز گيانەكەم.

جۆرج به بزهیهکی هاوسۆزییهوه، له ههمیزی گرت و به ساردیییهوه چاوهکانی رامووسی.

لئ ڤیرجینی، که بههۆی ئەم تهماسهوه جلهوی خۆی لهدهست بهربوو، جارێکی دی لهبن لیوانهوه گوتی:

- ههروا زوو!

نیگا لاقه ئامیزهکهی له دهرگای له دهرگای ژووری نووستنهکه بوو که دهرگاکی کرابوووه.

جۆرج، ئەوی له خۆی دوورخستهوه و به راویژێکی بلهز گوتی:

- دهیی تا زوو بهۆم، دهنای دیر دهکهوم.

ههنگی ڤیرجینی، لیوهکانی برده پێشهوهو جۆرج رامووسانێکی رهوتەنی کرد، پاشان چهترهکهی که فهرامۆشی کردبوو، دایه دهستی و دووباره گوتی: - دهی، دهی پهله بکه. له سهعات سنی تیپهپیهوه.

ڤیرجینی، بزهیهکی به پرویدا دا وگوتی: - سبهی شهو، سهعات ههوت.

جۆرجش بهرسفی دایهوه: باشه سبهی شهو، سهعات ههوت.

له سهرجادهکه لیکدی هاویز بوون. ڤیرجینی بهسهمتی راستا پینچی کردهوه و جۆرج بهسهمتی چهپدا.

دوروا، تا بولقاری بازنهیی رۆیی، ئەوسا خۆی به بولقاری مالزیدا کرد و بهدهم پیاسهوه تهیکرد. وهختایهک به بهر شیرینیخانهیهکدا رهت دهبوو، چاوی به شابهرووی به شهکر کهوت که له قاپی کریستالیدا، له جامخانهکهدا دانرابوو. بهخۆی گوت:

نېو كېلۆيەك لەمە بۆ كلوتيلد دەكېرم، ھەزى لەم جۆرە
شاھەپرووھە.

نېو كېلۆي كېرى، دووكاندارەكە بۆي لە پاكەتيك كرد و
دايە دەستى.

سەعات چوار خۆي بە ئاپارتمانەكەدا كردهو و بە دەم
چاوهپروانى ماشقەكەيەو دەنيشت.

كلوتيلد، كەميك دىر كەوت، چونكە شووھەكەي بۆ پاريس
زفېپى بووھو ھەشت رۆژ دەمايەوھ. لە جۆرجى پرسى:-
دەتوانى سبەي شەو بۆ شام، بۆ مالى ئىمە بىي؟ مېردەكەم
بە دېتنت خۆشحال دەبىت.

- نە، سبەي شەو لە مالى سەرۆك دەعوەتم. ھەندى
سات وسەوداي سىياسى داراييمان ھەيە كە مژولى
كردوين.

كلوتيلد، كلارەكەي دانا و ئەوسا دوگمەكانى بلووزەكەي
كە زۆر تەنگ و بەدەن چەسپ بوو، ترازاند.
جۆرج، پاكەتە شاھەپرووھەكەي لەسەر سۆپاكە دانا
وگوتى:

- كەميك شاھەپرووي بە شەكرم بۆت ھىناوھ.
كلوتيلد، لە خۆشحاليا، دەستەكانى بەيەكا مالى وگوتى:
- دەستخۆش بى، ئەزىتەت كىشاوھ.
پاكەتەكەي ھەلگرت، شاھەپروويەكەي نايە دەمى و تامى
كرد، ئەوسا گوتى:

- چەند خۆش و بەتامە. لەو دەچى ھەمووي بخۆم و
ھىچ بۆ تۆ نەيەلمەوھ.

ئەوسا بەجۆش و خروشىكى لەزەتخوازنەوھ جۆرجى بە
نىگا دابىژت وگوتى:- تۆ ھەموو ھەزەكانى من دىنيتە دى.

به کاوه خق شابه پروه کانی ده خوارد و هه موو جارئ ته مه شایه کی ناو پا که ته که ی ده کرد تا بزانی تیا ماوه یان نا. ئەوسا گوئی: - ئی، نها وهره له سهر ئەم قه نه فه یه دانیشه، منیش له به ینی لاقه کانت داده نیشم، ئەم گال گالیانه م ده خۆم، واهی زۆر باشتر به دلمه وه ده نووسیت.

جۆرج، بزه یه کی بۆکرد، له سهر قه نه فه یه ک پۆنیشت و کلوتیلدی له باوه شی خویا دانا، وه کو چۆن خانم قاتر له باوه شی دانیشتبوو.

جار جارئ سهری به لای جۆرج دا بهرز ده کرده وه به زاری پره وه ده یگوت:

- ده زانی گیانه که م خه وم پتوه بینیت. له خه وما به دوو قۆلی سواری وشتریک بوو بووین و چوو بووینه سه فه ریکی دوور ودریژ. وشتره که دوو کۆپه وانهی هه بوو وه ره یه که مان له سهر یه کیکیان دانیشتبووین، به بیابانیکا ده پۆشستین. چه ند بابۆله وسه ندویچ و بوتلی شه رابمان ده گه ل خۆماندا برده بوو، له سهر وشتره که وه قه پمان له بابۆله کان ده دا و شه رابمان به سه را ده کرد. به لام من بیتاقت بووم، چونکه نه مان ده توانی هه چ کاریک بکه ین، زۆر له یه کدییه وه دوور بووین و من هه زم ده کرد پیاده بيم.

جۆرج گوئی: - منیش هه ز ده که م پیاده بم.

به و دیمه نه پتده که نی، کلوتیلدی هانده دا زیاتر قسان بکات، قسه ی هه له ق و مه له ق بکات، و ئەم بابه ته چیرۆکه مندالانه یه بگێریته وه و ئەم ره فتار و ئەتواره مندالانه یه، که تاییه ته به ناز و نه وازشی ژنانی ئاشقه وه، بنوینیت. ئەم ئەتوار وقسه مندالانه یه ی که له زاری خانم دوماريله وه

دەھاتە دەری ئەوەندە خۆش و بەلەزەت بوو ھەر مەپرسە. کەچی کە ھەمان ئەو قسانەى لە زارى خانم ئالترەووە دەژنەوت، بىزار دەبوو. لەگيانى خۆى وەرەز دەبوو. کولتیلدش بە جۆرجى دەگوت: " گيانەکەم، بچکۆلەکەم، گورپە جوانەکەم . " ئەم وشانەى لە زارى ئەووە زۆر پىخۆش بوو، لە ئەوازى لەزەت بەخش دەچوو. بەلام چەند خولەکیک لەو پىش کە خانم ئالتر ھەمان ئەو قسانەى دەکرد، پىنى قەلس دەبوو، دەھرى دەکرد، بىزاري دەکرد. چونکە پەیف ووشەین عاشقانە کە ھەمیشە یەكسانە، ھەمان پەیف و وشەن، تامى ئەو دەم وزارە دەدات کە لىوھى دەردیت.

بەلام جۆرج، ھەرچەندە لەزەتى لە ھەلق و مەلق گۆیھەکانى کولتیلد دەبینى، بىرىشى لە لای ئەو ھەفتا ھەزار فرانكەش بوو بە دەستى بکەویت. لە ناکاوا، دوو چەلان، بە ئەسپای قامكى بە سەرى ماشقەکیدە کىشا و، لە قسانى خست وگوتى:

- گوى بگرە، پشە جوانەکەم. کارىکت پى دەسپىرم کە بۇ مىردەکەتى بکەى. لە زمانى منەو پى بلى سبەى باى دە ھەزار فرانك لە ئەوراقى قەرزى مەراکش بکرىت کە حالى حازر بە ھەفتا و دوو فرانكە، دلنای دەکەم لە زەرفى سى ھەیفى دیدا شەست تا ھەشتا ھەزار فرانك قازانچ دەکات. پى بلى ئەمە بەکەس نەلێت. لە زمانى منەو پى بلى کە فریکردنى ھیز بۇ تەنجە براو تەووە و حکومت دانەوھى قەرزەکانى مەراکش لە ئەستۆ دەگریت، بەلام یەك وشە سەبارەت بەم بابەتە بە عەبدەل بەشەر نەلێت. ئەمە نەپنیھەكى حکومتە کە بۆم کەشف کردوویت.

کلوتیلد، زۆر به جدی گوئی له قسهکانی ئه و دهگرت،
ئهوسا له بن لیوانه وه گوئی:

- سوپاست دهکهم. ئه مشه و مهسه له که به میرده کهم
دهلیم. ده توانی متمانه ی ته وای پینکه هیت، دلنیا به ئه م سپه
به کهس نالیت. پیاویکی سرقایمه. خه مت نه بی.

پاش ئه وه ی هه موو شابه پروه که ی خوارد، فووی کرده
زه رفه کاغه زینه که و مستیکی پیدا کیشا، ته قاندی و خسته
ناو موغه بیریه که وه، گوئی:

- ده ی نها با برۆین پالیکه وین. پیش ئه وه ی له جتی
خوی هه ستی دهستی به ترازاندنی دوگمه کانی ئیله که که ی
جوړج کرد. له ناکاوا وهستا، به دوو قامکان موویه کی
دریژی، له جی دوگمه یه ک ده رکیشا و دهستی به پینکه نین
کرد:- سهیره، موویه کی مادلینت له گه ل خۆتا هیناوه. چه ند
میتردیکی به وه فا و ئه مه کداریت.

ئهوسا، له پینکه نین که وت و به دیقه ت له و تاله مووه ی که
به دهستی وه بوو، ورد بووه وه و له بن لیوانه وه گوئی:-
به لام ئه مه مووی مادلین نییه، ئه مه قاوه ییه.

جوړج، به دهم بزه یه که وه گوئی:- په نگه مووی
کاره که ره تایبه تیه که ی بی.

لئ کلوتیلد، به وردی و دیقه تیکی پۆلیسانه وه، ته مه شای
ئیله که که ی ئه وی ده کرد، موویه کی دیکه ی، له دهوری
دوگمه یه کی دی، دۆزییه وه. پاشان مووی سینییه میشی
دۆزییه وه، پهنگی هه لیزرکا و ئازای که وته له رزین و
به هاواره وه گوئی:- ئه ها، تو ده گه ل ژنیکا رات بواردووه که
مووه کانی له دهوری دوگمه کانی ئیله که که ت هالاندووه.

جوړج که چه په سا بوو، به دهمه لالکتیوه گوئی:

- ئەو شەپت بووی، تۆ سەھووی...

لە ناکاوا بیری کەوتەو، پەي بە مەسەلە کە برد، پەشوکا و بە راویژیکى تەوسامیزەو نكۆلى کرد، ھەرچەندە پىنى ناخۆش نەبوو کە ماشقەكەي گومانی ئەوھى لىنیکات کە جگە لەو دەگەل ژنانى دیکەشدا سەر وسەودای ھەيە.

کلوتیلد، لە سەر جسوجۆيەكەي خۆي بەردەوام بوو، مووی دیکەشى دۆزییەو، مووھکانى لە دەورى قوپچەکان کردەو ھەلپشتنە سەر ئەرزەكە.

بەغەریزە و تەبعی فیلبازانەي ژنانەي خۆي، پەي بە مەسەلە کە برد، بە توورپەي و بە ئەوكى پڕ لە گریانەو ھاواریکرد: - ئەم ژنە خۆشى دەويى و ویستويەتي شتىكى ئەوت وەكو یادگارى لەلا ھەيیت... ئا، کە پیاویكى ناپاک و خیانەتکاری...

پاشان لە ناکاوا ھاواریكى کرد، ھاواریكى تووند، زادەي خۆشحالییەكى توورپە: " ئا... ئا... پیرەژنە... یەكینک لە مووھکان سپیە... نۆبەتي ئەو قەوانەيە... یانى پیرەژنانیش نابویرى... پیم بلن، ئەو پیرەژنە لە رای عەشقبازی لەگەلیا، پارەت دەداتى؟ پیم بلن... پارەت دەداتى تا لە گەلیا بخەوی، پابویرى؟ ئا... یانى وات لیھاتوو، پارە وپول لە پیرەژنانیش بکیشیتەو... کەواتە تەواو ئیدی پنیوستت بە من نییە... ئەو ژنە بکە بەدۆستی خۆت... "

ھەستا، بە ھەشتا و پۆی بۆلای بلوزەكەي کە لەسەر کورسیەكى دانابوو و بلەز لەبەرى کرد.

جۆرج، بە تەریقەو ھەویستی نەيەلیت بروت، بەدەمەلالکیتوھ گوتى:

- نا، كلو... خۆت شىت مەكە... خۆشىم نازانم ئەم
مووانە چىن بە سەر ئىلەكە مەو... گوى بگرە... مەرۇ...
واز بىتە... مەرۇ...

كلوتىلد، بەردەوام دەيگوتەو: - پىرەژنەكە بکە بەدۇستى
خۆت، بېرۇ بۇلاى ئەو... با مووہکانىت بۇ بکەن بە
ئەنگوستىلە... بە مووہ سىپىەکانى... ھەلبەتە مووى سىپى زۇر
بۇ ئەم کارە...

بە پەلەپەل و بە توورپەيى جەکانى لەبەرکرد، کللوہکەي
لە سەر کرد، تۇرى کللوہکەي دادايەوہ سەر پوخسارى.
دەرگاگەي فەکرد و لە ئاپارتمانەكە وەدەرکەوت، جۇرچ،
حایر و حەپەساو، گىژ و وىژ لەجىي خۆي وشک بووبوو.

ھەرکە بەتەنى ماپەوہ، لە ناخى دلەوہ لە خانم ڤالتر، لەم
پىرەژنە پەتیارەيە، دايكى دوو کىژى گەورە توورپە بوو!
شەرت بى بەلایەكى وای بەسەر بىنم کە ھەرگىز لەبىرى
نەچىتەوہ، چىشتىكى بۇ لىننەم بستى رۇنى لەسەر بى.

ئاويكى دا بە دەم وچاوە سوور ھەلگەر اوہكەيدا، ئەوسا
بەدەم خەيالى ئەوہوہ كە چۇن تۆلەي لىبىسەنىت، لە
ئاپارتمانەكە وەدەرکەوت. ئەمجارەيان ئىدى نايبورىت، نا بە
ھىچ كلۇجى نايبورىت! بەدەم پىاسەوہ ھات تا گەيپە بولڤار،
ئىدى لەبەر دەرگاى جواھىرڤرۇشىك وەستا و كەوتە
تەمەشاي سەعاتىكى بەرباخەلان كە زەمان پىئويكى سەيرى
ھەبوو. دەمى بوو حەزى لەمجۆرە سەعاتە بوو. نرخەكەي
ھەزار و ھەشت سەد فرانك بوو.

لە ناکاوا موچورکەيەكى خۇشحالى پىداھات و بەخۆي
گوت:

- " ئەگەر ھەفتا ھەزار فرانكەكەم دەست بکەوئ دەتوانم ئەم زەمان پئوھ بکړم."

بە خەيال، دەستی بە ژماردن و ھەلسەنگاندنی ئەو کار وپروژە و شتانه کە دەیتوانی بەم ھەفتا ھەزار فرانكە بیانکات و بیانکړیت.

لە ھەوھلەوھ خۆی بۆ ئەنجوومەن کاندید دەکات. پاشان زەمان پئوھکەمی (کرونومەتر) دەکړیت، پاشان تیکەلاوی سەودا و مامەلەمی بۆرسە دەبیت... و دواي ئەوھش... ھەزی لیتەبوو بۆ بارەگای پۆژنامەکە بروت، ھەزی دەکرد پئیش ئەوھمی ڤالتر بدینی، قسە دەگەل مادلیندا بکات و وتارەکەمی بنوسیت. بۆیە بەرھو مألەوھ بەرئیکەوت.

پئیش ئەوھمی بگاتە کوچەمی درویو، لە ناکاوا وەستا، لە بیری چوو بوو بروت لە حالی کۆنت دوڤیدریک بېرسیت کە مألەکەمی لە کوچەمی شوسەدانتن بوو. بۆیە پئ و پئ گەپایەوھ و بەدەم پئوھ بیری لە ئایندهمی پېرشنگدار دەکردەوھ، بیری لە بویەر و واریقاتی خۆش، شتین باش، دلنەواز دەکردەوھ. بیری لەو پارە مۆلە دەکردەوھ کە قەرار بوو بەو نزیکانە بە نسیمی بیت و، ھەلبەتە بیری لەم لاروشە بو دەلە و چروکە و، لە ئاغاژنە قۆتپەکەش دەکردەوھ.

توورپەبوون و تۆرانەکەمی کلوتیلدی زۆر بەلاوھ گرینگ نەبوو، چونکە زۆرچاکی دەناسی و دەیزانی زوو دەببورت و لەگەلی ئاشت دەبیتەوھ.

وھختایەک لە دەرگاوانەکەمی پرسی مالی کۆنت دوڤیدریک لە کامە نھۆمدایە و لە ھەمان کاتدا پرسی:

- حالی چۆنە، بیستوومە لەم ماوھەدا نەخۆشبووھ.
دەرگاوانەکە بەرسفی دایەوھ:

- به لامل حالی جه نابی دوفیدریک زور خراپه، ئاغا له وه ناچیت بگاته سبه یینی. نه خویشیه که گه ییوه ته دلی.

دوروا، به جورئ نارپه حهت بووبوو که نه یده زانی ده بی چ بکات! فیدریک له حالی مردندایه. ته و او په شوکا، بیرى هینده خراپى به زهیندا ده هات، که زاتی نه ده کرد، له دلی خوشیا بیلیت.

به پچرپچری به ده رگاوانه که ی گوت: "مه منونم... ده گه پیمه وه... " بیئوه وه ی خویشی به دروستی بزانی ده یه وئ چ بلیت. ئه وسای خوی هه لدا یه ناو گالیسکه که وه بو مالی خوی زفرییه وه.

مادلین بو مال گه رابوو وه. به هانکه هانک و به هه شتاو خوی به ژوره که ی ئه ودا کرد تا بله ز هه واله که ی بی رابگه یه نیت:- ده زانی؟ فیدریک له حالی مردندایه.

مادلین رۆنیشتبوو خه ریک بوو نامه یه کی ده خوینده وه. سه ری هه لئنا وپرسی:- چی؟ چیت گۆ؟... چی چی؟... چیت گوت؟

- "گوتم که فیدریک حالی بی حاله، نه خویشیه که گه ییوه ته دلی و خه ریکه ده مریت. " ئه وسای سه ری رۆی: " به ته مای چ بکه ی؟ "

مادلین، په نگی تیکچوو، له جیی خوی هه ستا، گوناکانی گرژ بوون، ده له رزین، ئه وسای روخساری له نیو هه ردوو ده ستی نا و به تووندی ده ستی به گریان کرد. له جیی خوی وه ستابوو، له داخا و به دم هه نسک هه لدا نه وه سه راپای ده له رزی.

- من... بو ئه وئ ده پۆم... خه می منت نه بی... نازانم که ی ده گه پیمه وه... چاوه روانی من مه که...

جۆرج بەرسفی دایه‌وه: - زۆرچاکه، بۆ.
 ته‌وقه‌یان ده‌گه‌ل یه‌کدیدا کرد و مادلین هینده‌ به‌ز له‌ مال
 و ده‌هرکه‌وت، که له‌ بیری چوو ده‌ستکێشه‌کانی بیات.
 جۆرج، به‌ته‌نی شینوی خوارد و پاشان ده‌ستی
 به‌نووسینی وتاره‌که‌ی کرد. وتاره‌که‌ی ده‌قاوده‌ق به‌گوێره‌ی
 ئه‌و نامۆزگاریانه‌ نووسی که وه‌زیر پینی دابوو، وای له
 خۆینه‌ران گه‌یانده‌بوو که فێکردنی هیز بۆ مه‌راکش سه‌ر
 ناگریت. ئه‌وسا وتاره‌که‌ی بۆ ئۆفیسێ رۆژنامه‌که‌ برد، چه‌ند
 خوله‌کیک قسه‌ی ده‌گه‌ل سه‌رۆکدا کرد و به‌ده‌م مژدان له
 جگه‌ره‌که‌ی، به‌دلێکی شاد و ئاسووده‌وه، بیته‌وه‌ی به‌خوێشی
 بزانی بۆ، له‌ ئۆفیسێ رۆژنامه‌که‌ هاته‌ده‌ره‌وه.
 ژنه‌که‌ی نه‌زفیری بووه‌وه، چووه‌ ناو جینگاوه‌ ولێی
 خه‌وت.

مادلین، نزیکێ نیوه‌ شه‌و گه‌رایه‌وه. جۆرج که له‌ ناکاوا
 له‌خه‌و راپه‌ری بوو، هه‌ستا و له‌ناو جینگاکه‌دا دانیشت.

له‌ژنه‌که‌ی پرسى: - چی بوو؟

تاكو ئیستا، هه‌رگیز مادلینی به‌م ژاكاوی و په‌ریشانییه
 نه‌بینی بوو، مادلین له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - مرد.

- حه‌یف! فریا نه‌که‌وت شتێک به‌ تۆ بلیت؟

- هه‌یج. که من گه‌یمه‌ ئه‌وێ له‌ خۆ بووبوووه‌.

جۆرج له‌ فکران رۆچوو. هه‌ندێ پرسیاران ده‌هاتنه‌ سه‌ر
 زمانی و نه‌ده‌وێرا بیانکات.

ئه‌نجام گوتی: - وه‌ره‌ ونبوو.

مادلین، به‌ هه‌شتاو و جله‌کانی داکه‌ند و له‌پال ئه‌ودا و
 له‌ سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ راکشا.

جۆرج، دووباره پرسى: - باشه، له كاتى مردنه كهيا، هيچ خزم و خويش و كهس و كارىك به ديارىيه وه نه بوو؟

- جگه له خوشكه زايه كى، كهسى دى به دياره وه نه بوو.

- ئەم خوارزايه ي (خوشكه زا) زوو زوو سه رى ده دا؟

- نا، ده دانه سال بوو يه كترىان نه بينى بوو.

- ئەدى خزم و كهسى ديكه شى هه ن؟

- نه، باوه ر ناكه م.

- له م حاله دا... ميرا ته كه ي به م خوارزايه ي ده برى ت، وانا؟

- نازانم.

- ئەم قىدرى كه پياوئى كى پاره دار بوو؟

- ئەرى، زۆر زه نگىن بوو.

- ده زانى، سه روه ت و سامانه كه ي به نزى كه چه ند بوو؟

- نا، به دروستى نازانم. ره نكه يه ك دوو مليونى ك بى.

جۆرج، چى تر له سه رى نه رۆى. مادلىن، مۆمه كه ي كوژانده وه وه له پال يه كا، مات و بى ده نك، به ده م بى روخه يالانى جۆرا و جۆره وه، پال كه وتن.

جۆرج، خه وى زپا. نها ئە وه هه فتا هه زار فرانكه ي كه خانم قاتر قه ولى پى دا بوو، زۆر كه م ده هاته به رچاوى. له ناكاوا هه ستى كرد مادلىن خه رى كه ده گرى. بۆ ئە وه ي دلىنا بى يت پرسى: - خه وتو وى ت؟

- نه.

ده نكى گرى ناوى بوو و به ده نى ده له رزى. جۆرج دووباره گوتى:

- به راست بیرم چوو پیت بلیم که ئەم جەنابی
وہزیرەت کلای لە سەر ناوین.

- چۆن؟

هەنگی ئەو سات و سەودا و ئاین و ئۆینە، که لاروش و
قالتەر لە بەینی خۆیاندا کردبوویان، لەسیری تا پیازی بۆ
گیراپیەو.

وہختی لە قسەکانی بووہو، ژنەکە ی پرسى:- ئەم
شتانەت لە کوێوہ زانی؟

جۆرج، بەرسفی دایەوہ:- رینگەم بدە کہ لەوہ ی پتر
بەتانی ئەم بابەتەدا نەچم. تۆ ہەندى شتوازت بۆ وەدەست
ہیتانی زانیاریان ہە یە کہ من ہیچکات ئەوہت لیتناپرسم.
منیش ہەندى سەرچاوہ و چافکانی تاییەت بەخۆم ہە یە کہ
حەزناکەم کەس پیتی بزانیەت. بەلام لە دروستی ئەو
زانیاریانە ی کہ پیمگوتی، دانیابە.

هەنگی مادلین، لە بن لێوانەوہ گوتى:

- بەلى، دوور نییە، دەشیت... من گومانم کردبوو کہ
ئەو جووتە دەیانەوئ بە بن ئاگاداری و بەشداری ئیمە، کەین
و بەینیک لە بەین خۆیاندا بکەن.

لئ جۆرج کہ خەوی زراپوو، لە ژنەکە ی نزیک بووہوہ
و بەسۆزەوہ گوئی ماچکرد. مادلین، بەتووندی ئەو ی
لەخۆی دوور خستەوہ:

- تکایە وازم لێبێنە، باشە؟ حال و حەوسەلە ی ئەم
کارانەم نییە.

جۆرج، بە گوێزایەلی، رووی بۆ دیوارەکە وەرگیترا
و پستی کردە ئەو، ئەوسا چاوہکانی نوقاندن و ئاقیبەت خەو
بردییەوہ.

دهر و دیواری کلیساکه به قوماشی رهش داپوشرا بوو.
سه‌رینیکی گه‌وره که تاجیکیان له‌سه‌ر دانابوو، ئه‌وه‌ی به
رپیواران ده‌گوت که ئه‌سلزاده‌یه‌ک مردوو.

رپیوره‌سمه‌که تازه کوتایی هاتیوو وحه‌شیمه‌ته‌که
خه‌ریک بوو بلاوه‌یان لیده‌کرد. وه‌ختایه‌ک که به به‌رده‌م
تابووته‌که‌دا ده‌بوورین و سه‌ری رپیزیان بۆ جه‌نازه‌که
داده‌نه‌واند، ته‌وقه‌یان ده‌گه‌ل خوارزاکه‌ی کونت دوفیدریک دا
ده‌کرد و سه‌رخوشیان لیده‌کرد.

که دوروا و ژنه‌که‌ی له کلیساکه هاتنه‌ ده‌ری، به دوو
قۆلی و شانبه‌شانی یه‌کدی و به‌پیتیان به‌ره‌و مالی خزیان
رپویشن. هه‌ردووکیان بیده‌نگ و له فکران رپوچوو بوون.
سه‌ره‌نجام جۆرج وه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی خوی
قسه‌بکات گوتی: - به‌پاستی زۆر سه‌یره.

مادلین پرسی: - چی سه‌یره، دۆستی ئازیز.

- که فیدریک شتیکی به ئیمه‌ نه‌به‌خشیوه.

مادلین، سووری سوور بووه‌وه، وه‌کو ئه‌وه بوو له
ناکاوا تارایه‌کی سووریان به‌سه‌ر و پروه سپیه‌که‌یدا
کیشابنی، گوتی: - بۆچی، ده‌بن شتیکی به ئیمه‌ بیه‌خشیته، هیج
هۆیه‌کی بۆ ئه‌م کاره‌ شک نه‌بردوو.

سووکه هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کرد و ئه‌وسا له سه‌ری رپوی:

- ره‌نگه وه‌سیتنامه‌یه‌کی لای مه‌حزهداره‌که‌ی دانابن.
جاری ئیمه‌ هیج شتیکی له‌م باره‌یه‌وه نازانین.
جۆرج، که‌میک له فکران رپوو پاشان له‌بن لیوانه‌وه
گوتی:

- بەلئى، دوورنىيە، چونكە ئەو پياوۋە دۇستى ھەردووكمان بوو. ھەفتەى دوو چەلان لە مالى مە شامى دەكرد، ھەركاتى ئارەزووى بىكردايە بۇ مالى مە دەھات، يانى مالى مە ۋەكو مالى خۆى وابوو، بە تەواوى مالى خۆى بوو. تۆى ۋەكو كىژى خۆى خۆشدەويست و نە مندالىكى ھەبوو، نە برايك نە خوشكىك، تەنيا يەك خوارزا. خوارزايەكى دوورى ھەبوو. بەلئى بىگومان دەبى ۋەسیتنامەيەكى لە دواى خۆى بەجى ھىشتىت. من چاوم لە ھىچ نىيە، تەنيا يەك يادگارى، تەنيا بۇ ئەۋەى بىسەلمىنى كە ئىمەى لەبىر بوو ۋ، خۆشى ويستووين و سەبارەت بە ۋەپوئەندىيەمان دەگەل ۋى دا بەۋەفا بوو. بەھەرھال نىشانەيەكى خۆشەويستى دەرھەق بەمە قەرزدارە.

مادلىن، بە قەلافەتىكى بىرناك و بىموبالاتەۋە گوتى:

- بەراستى، ئەگەرى ئەۋە ھەيە كە ۋەسیتنامەيەكى لەپاش خۆى بەجى ھىشتىت.

ۋەختايەك بۇ مال گەرانەۋە، كارەكەرەكە نامەيەكى دايەدەستى مادلىن. نامەكەى كردهۋە، خويندىيەۋە ۋەپاشان داي بە مىردەكەى.

نووسىنگەى بەلگەنامانى فەرمى لامانور

ژمارە ھەقدە، شەقامى دىقوژ

خانمى ئازىز

بە شانازىيەۋە، داواتان لىدەكەم كە لە يەكىك لە پۇژانى سى شەممە، چوارشەممە يان پىتچ شەممەدا، لە نىۋان سەعات دوو بۇ چوارى دوانىۋەرۆ، سەبارەت بە بابەتىك كە پەيوەندى بە ئىۋەۋە ھەيە، لە نووسىنگەكەى من دا ئامادەبن. لەگەل رىزدا: لامانور.

جۆرجىش لە لاي خۆيەو سۈر بۈوۈە.

- دەبى سەبارەت بەھەمان مەسەلە بىن. سەيرە كە نامەكەى بۇ تۇ نۈوسىۈە نەك بۇ من كە سەرگەقارى خانەوادەم.

مادلىن، لە ھەوۈلەو ھىچ ۈەلامىكى نەدايەو، لى دۈاى بىر كىردنەو ەيەكى كەم گۈتى: - دەتەۈى ھەر ئىستا بۇ ئەۈى بېۈىن؟

- بەلى، خراپ نىيە.

دۈاى خۈاردنى فراڤىن، بەرەو نۈوسىنگەى ناقبرى كەوتنەپرى. ھەر كە خۇيان بە نۈوسىنگەكەى لامانوردا كىرد، سكرتيرەكە ھەر كە ئەوانى بىنى بە ھەشتاۈ و بەرېزىكى تاييەتەو ە لەبەريان ھەستا. و بۇ ژوررەكەى سەرۈكى ناردن.

سەرۈك پىاۈىكى گىردەلەى قەلەو بوو، ئازاى بەدەنى قەلەو بوو. سەرى ۈەكو گۈيەك بوو، كە بە گۈيەكى گەۈرەترەۈەيان نابى. دوو پاى ھىندە بچۈوك و خپى ھەبوو كە ئەۈانىش لە دوو گۈى بچۈوكتر دەچۈون.

سەرۈكى نۈوسىنگەكە سلاۈى لىكردن، كورسى بۇ دانان و پاشان رۈوى كىردە مادلىن وگۈتى:

- خانم، بۇيە داوام لىكردبوويت كە بىنى بۇ نۈوسىنگەكەم تا لە دەقى ۈەسىتنامەكەى كۈنت دو قىدرىك، ئەۈەندەى پەيۈەندى بە تۆۈە ھەيە ئاگادار بىت.

جۆرج، نەيتۈانى جەلەۈى خۇى بگىرىت و لەبن لىۈانەۈە گۈتى: - مەزەندەكەم دروست دەرچۈو.

سەرۈكى نۈوسىنگەكە لە سەرى پۈى:

دهقی وهسیتنامه که تان، که زوریش کورته بۆ دهخوینمه وه. کاغه زیکی له ناو جینگا کاغه زه که ی بهرده می هه لگرت و که وته خویندنه وه ی:

من، که له خواره وه ئیمزام کردو وه، پل - ئەمیل - سپهرین - گوئتران، کونت دوفیدریک، به که مالی سه لامه تی بهدنی و دهروونی دوا خواسته کانی خۆم به م جوړه ی خواره وه ده رده بپرم: چونکه مهرگ شهرمی له که س نییه و دهشیت له هر سات و ئانیکا به روکی هه موو که سیک بگریت، من بۆ ئەوه ی پیشگیری له هر غافلگیرییه کی مردن بکه م، ئەم وهسیتنامه یه م نووسیوه و به ئەمانه ت له نووسینگه که ی لامانور دایده نه م:

چونکه میراتگری ده رجه یه کم نییه، هه موو سه روه ته که م که بریتیه له ئەوراقی به هادار به بری شهش سه د هه زار فرانک و مرده مال و مولکان که بایی نزیکه ی پینج سه د هه زار فرانک ده بی، بی هیچ قهید و شهرتی به خانم کلر مادلین دوروا ده به خشم. تکای لیده که م ئەم دیارییه، له دۆستیک که ئیدی له ژیا نا نه ماوه، وه کو نیشانه ی مه حبه تیکی بی پیا، قوول و پر حورمه ت و پیز قه بوول بکات.

سه روکی نووسینگه که له سه ری پوی:

- ئەوه یه. ئەم وهسیتنامه یه له مانگی ئابی پابردوا نووسراوه و ئەلته رناتیفی وهسیتنامه یه کی دیکه یه به هه مان ناوه پوک، که دوو سال له مه پیش به ناوی خانم کلر مادلین فورستیه وه نووسرا بوو. من ئەو وهسیتنامه یه شم لای خۆم هه لگرتو وه که له هه نبه ر هه رجوړه نار هزاییه کی که س

وکاری کۆنت دوڤیدریک دا دەیسەلمینیت که خواستی کۆنتی
رەحمەتی هەمان خواست بوو و هیچ گۆرانیکی بەسەر
نەهاتوو.

مادلین، رەنگی تەواو ژاکابوو، چاوی بۆی بوو
پنیه‌کانی خۆی، جۆرج بە تووڤەیی، بە سەری قامکان،
سمیلەکانی بادەدا، سەرۆکی نووسینگە، پاش سووکە
هەلۆستەیک دووبارە گوتی:

- هەلبەتە ئەم مەرجەش هەیه ناغا، که خانمتان بەین
رەزەمەندی تۆ ناتوانی ناوەرۆکی ئەم وەسیتانەمەیه قەبوول
بکات.

دوروا، لە جیتی خۆی هەستا و بەراوێژیکی وشک گوتی:
- پێویستم بە ماوێهەکه که بیر لەم مەسەلەیه
بکەمەوه.

سەرۆکی نووسینگەکه بزەیه‌کی هاتی و سەریکی
دانەواند و بە راوێژیکی مەحەبەت ئامیزەوه گوتی:

- ناغا، من لەو واز وازی و دوودلیه‌ی تۆ تێدەگەم.
پێویستە ئەمەش بلیم که خوارزای جەنابی دوڤیدریک که ئەم
بەیانیه دەقی وەسیتنامەکه‌ی بینی، گوتی ئەگەر سەد هەزار
فرانکیکی پێ بدریت، ئامادەیه بێ هیچ ناپەرەزاییه‌ک ناوەرۆکی
وەسیتنامەکه قەبوول بکات. بەرایی من وەسیتنامەکه هیچ
عیب و ئیرادیکی نییه، بەلام سکالای مافه‌وانی، هەرا
وه‌نگامه‌یک دەنیتەوه که رەنگه واباشتر بێ خۆتانی لێ
ببۆین. ئیدی خەلکی هەمیشه ناپەرەسەنانه حوکم دەدن. بە
هەرحال، بیزەحمەت دەتوانن، بەرله رۆژی شەممە، رایی
خۆتانم لە باره‌ی تیکرای ئەم بابەتەوه، پێزابگەیه‌ن؟

جۆرج، سەرىكى دانەواند وگوتى: - بەلى قوربان.
ئەوسا سىلاويكى تەشريفاتى لە سەرۆكى نووسىنگەكە
كرد، وەستا تا ژنەكەى، كە بىدەنگ بوو، لە پىش ئەو وە
بچىتە دەرى وبەخۆيشى بە قەلافەتتىكى ھىندە گرژ ولە
خۆپازىيەو دەوى ئەو كەوت، كە خاوەن نووسىنگەكە
حەپەسا.

ھەر كە گەيىنە مالى، جۆرج، بە توندى دەرگاگەى
داخست، كىلاوھەكەى، فېردايە سەر تەختەخەوھەكە وگوتى:

- تۆ ماشقەى فېدريك بوويت؟

مادلىن، كە خەرىك بوو تۆرەكەى سەر پوخسارى
ھەلدەدايەو، لە ناكاوا وبەتوندى ئاوپرى لای ئەوى
دايەو: - من؟ ئاخ؟

- بەلى، تۆ. ئىنسان، لە خۆپايى ھەموو سەر وەت و
سامانەكەى بۆ ژنىك بەجى ناهىلىت ئەگەر...

مادلىن، بەجۆرى دەلەرزى كە نەيدەتوانى دەرزى و
سناقەكانى تۆرە ناسكەكەى، لە قزى دەربىنت.

دەوى پامانىكى كەم، بە دەنگىكى گونگ، بە پچرپچرى
گوتى:

- چى... چى... ئەو شىت بووى... تۆ... تۆ... تا تۆزى
لەمەپىش، بەھىواى ئەو نەبووى... كە كۆنت شىتىكى بە
مىرات بۆ دانابى؟

جۆرج، لە نزيك ئەو وەو وەستا بوو، بە وردى دىقەتى
ھەموو ھالەت و سىما گۆر كىيەكانى ئەوى دەدا، وەكو
تەحىقكارىك كە ھەولەدات، لە ميانى رەفتار و ئەتوارى
تۆمەتبارەو پەى بە بچووكترىن نىشانەى لاوازيەكانى
بىات. لە كاتىكا لە سەر ھەر وشەيەك دەو وەستا، گوتى:

- بەلئى... دەيتوانى شتىك بۇ من دابنىت، بۇ من...
مىردەكەت... بۇ من، دۆستى... تىدەگەى... بەلام نەك بۇ تو...
وھكو دۆست... بۇتۇ، ژنى من. لە دىدى خەلكى و چۆنىەتى
قەزاوہت و داوہرى خەلكىيەوہ، جياوازييەكى زۆر سەبارەت
بە پەيوەندى من و تۇ لە گەل ئەو پياوہدا ھەيە.

مادلىنش، چاوى لە دور چاوانى ئەو بېرى بوو. بە
شىئوہيەكى قوول و سەير، دەتگوت گەرەكەيتى، شتىك لە
قولايى چاوى ئەودا بخوئىتتەوہ، دەتگوت گەرەكەيتى پەى
بە ناخى ناديارى ئەو بەرپت، پەى بەو شوئىنە بەرى كە
بنيادەم ھەرگىز ناىگاتى، مەگەر جارچارى، لە ساتىكى بىن
خەبەرى، يان فەرامۆشى، يا گەوجاتىدا، بۇ ساتىكى تىژتپەپ،
خودى خۆى نىشانىدات، پىك وھكو دەرگايەك كە بۇ
دەمىكى كورت بە سەر نھىئيەكانى روح و دەروونى
بەشەردا بىكرىتتەوہ... ئەوسا بە ئەسپايى گوتى:

- وىزپاى ھەموو ئەمەش، واپىدەچى كە ئەگەر... ئەم
سەرۋەتە مۇل و گەرەيە بىبەخشراپا، مەسەلەكە زۆر
سەيرتر و باوہرنەكردەنى تر دەھاتە بەرچاۋ.

جۆرج، بە تووندى پرسى:- بە چ بەلگەيەك؟

مادلىن گوتى:- چونكە...

ھەلوہستەيەكى كرد و ئەوسا لە سەرى پۇيى:

- چونكە تۇ كە مىردىمى... ماوہيەكى زۆر كەمە
ناسياويت لەگەل ئەودا پەيدا كردوہ... چونكە من سالانىكە
دۆست و ئاشناى ئەوم... چونكە يەكەم وەسىتنامەى ئەو
كاتە نووسيوہ كە فورستىە ھىشتا لە ژيانا بوو، ئەوكاتەش
دەقى وەسىتانهكە ھەر بەسوودى من بووہ.

جۆرج، که به ههنگاوی ههراوهوه به ژوورهکهدا دههات
ودهچوو، وهستا وگوتی: - تو ناتوانی ئەم میراته قهبوول
بکهیت.

مادلین، به بی موبالاتی گوتی:

- زۆر راسته، کهواته پیویست ناکا تا شهमे
بوهستین، دهتوانین هه ئیستا لامانور ئاگادار بکهینهوه، که
ئهو میراتهمان ناوی.

جۆرج، له ههنبهر ژنهکهیدا وهستا، دووباره بۆ چهند
ساتیک چاویان له دوپچاوی یهکدی بپری، ههولیاندا، دزه
بکهنه ناو شوینه نادیار و عاسی و پهنهانهکانی روح و ناخی
یهکدی و پهی به هزر وهزینی یهکدی بهرن. ههولیاندهدا،
له میانی پرسیاریکی خامۆش و بهجۆشهوه، ویژدانی یهکدی
کهشف بکهن. کیشماکیشی نزیکی دوو کهس که له گهله یهکدا
دهژین، لئ له یهکدی بی خه بهرن، له یهکدی به گومانن، بۆنی
یهکدی دهکهن، چاودیتری یهکدی دهکهن، بهلام هه رگیز
ناتوانن بچنه ناخی روحی یهکدییهوه.

جۆرج، له ناکاوا به دهنگی نهوی، روو به رووی ئهو
گوتی: - دهی دهی، ئیقرار بکه که ماشقهی ئهوبوویت.

مادلین، شانهاکانی ههلهتهکاند وگوتی:

- که به شهریکی نهفامی... ئیدریک منی زۆر خۆش
دهویست، خۆشهویستییهکی بی پیا وپاک... دوور له هه
مه بهستیک... ته نیا ئه وهنده وهیچی دی.

جۆرج، پیتی به عاردیدا کوتا وگوتی: - نا، درۆ دهکهی.
دهنا مهحاله...

مادلین، بە ئارامی بەرسفی دایەوہ: - ئەوہ راستی
مەسەلەکە یە و تەواو.

جۆرج، دووبارە دەستی بە هات وچۆ کرد و، ئەوسا
دووبارە وەستا:

- کەواتە پیم بلی بۆ ھەموو سەرۆتەکە ی بۆتۆ
بەجێھێشتوہ؟

مادلین، بەبێ موبالاتی بەرسفی دایەوہ:

- شتەکە خویایە. وەکو چۆن خۆت پیشتر گوتت، جگە
لە ئیمە، یان بە گوتە یەکی دی جگە لە من ھیچ دۆستێکی
دیکە ی نەبوو. چونکە لە مندالییەوہ منی دەناسن. دایکم لە
مالی دایک و بابی ئەوا سەرپەرشتیار و دایەنی منداڵ و
ھاو دەمەکانی دایکی ئەو بوو. ئەو بە زۆری دەھات بۆلای
من و چونکە ھیچ میراتگریکی راستەوخۆی دیکە ی نەبوو،
بۆیە منی بە میراتگری خۆی ھەلێژارد. ئەگەری ئەمە ھە یە
کە لە دلی خۆیدا کەمیک عاشقی من بووبی، بەلام چ ژنیک
ھە یە، پۆژی لە پۆژان پیاویک بەو جۆرە ی خۆش
نەو یستبیت؟ ئەم خۆشەو یستبیتە پەنھان و پانەگە ی نراوہ،
کردوویە تیبە کاریک، کاتی کە و یستوویە تی وەسیتنامە کە ی
بنووسیت، ناوی منی بیری بکە ویتەوہ، بۆ نا؟ ھەموو
دووشەممە یە ک کە بۆ مالی مە دەھات گولی بە دیاری بۆ
دەھینام. بەلام تۆ ھیچ سەرت لەم کارە ی ئەو نە دەسو پرا،
وانیبی؟ ئەم پۆکە ش، لەبەر ئەوہ سەرۆت و سامانە کە ی
بە من بە خشیوہ، چونکە کەسی تری نەبووہ سەرۆتە کە ی
پێ ببە خشیت. بە پێچەوانەوہ، ئەگەر میراتە کە ی بە تۆ

بېخشىبا، زۆر سەير دەبوو، بۇچى دەبوايە ئەو كارە بكات؟
ئاخر تۇ دەتكردە چى ئەو؟
هېندە بە ئارامى و بە راوئىژىكى ئاسايى قسەى دەکرد
كە جۇرجى خستە دوولئىيەو. جۇرج دووبارە گوتى:

- فەرق ناكات، ئىمە ناتوانىن لەم ھەل و مەرچەدا ئەم
مىراتىيە قەبوول بکەين. كارىگەرىيەكەى زۆر ناخۇش دەبىت.
خەلكى جۇرەھا بىرى ناجۆر دەكەنەو، ھەزار و يەك قسە
و قسەلۆكم دوادەخەن، پىم پىدەكەنن. ھاوکارەكانم لە
ئىستارە بەغلىم پىدەبەن و خواخوایانە بیانوویەکیان دەست
بکەوئ و ھىرشم بکەنەسەر. من پىئویستە لە ھەموو کەسنىک
پتر لە خەمى ئابروو و شۆرەتى خۇما بم. بۆیە مەحالە رىگە
بدەم کە ژنەكەم مىراتىک قەبوول بكات کە رەوشىكى
تایبەتى ھەيە، ئەویش مىراتى پىئویک کە ھەمووان بلین
عاشقى ژنەكەم بوو. فورستىە لەگىنە دەربارەى ئەو
بابەتانه چاوپۆشى کردبىت، بەلام من، نا.

مادلىن، بە نەرم و نىانى، لە بن لىئوانەو گوتى:

- زۆرچاکە، دۆستى من، قەبوولى ناکەين، چش لەو
ملىؤن فرانکە، با ئەو ھەمان نەبىت.

جۇرج، ھىشتا بە ناو ژوورەكەدا دەھات و دەچوو،
بەدەنگى بەرز قسەى دەکرد، لەو دەچوو پرووى دەمى لە
ژنەكەى بووبى، بىئەوہى راستەوخۇ قسەى دەگەلدا بكات:

- باشە، بەلى، يەك مىليؤن... بە دەرەك... ئەو لە
نوسىنى ئەم وەسىتنامەيەدا، بىرى لەو نەکردووتەو کە
چ سەھوویەك دەكات و چۆن پىئوہرە ئەخلاقىەكان بن پى
دەكات. بىرى لەو نەکردووتەو، من دەخاتە چ

هەلۆئىستىكى ناچۆر و مەسخەرە ئامىزەوہ... ئەمانە ھەموو دەگەپتەوہ بۇ تەبع و تەبىعەت و بىرکردنەوہ لە ژياندا... ئەوئەندە بەس بوو نيوەى سەرۆتەكەى بەمن بەخشىبوایە، ئىدى ھەمووشتىك دروست دەبوو و رەوتى خۆى وەر دەگرت.

لە سەر كورسىيەك پۈنىشت لاقى خستەسەر لاقان، دەستى بە بادانى سمىلەكانى كرد، رىك وەكو ئەو كاتانەى كە دووچارى ئارىشەيەك يان نىگەرانييەك دەبوو، يان بىرۆكەيەكى دژوارى لە مېشكا بوایە.

مادلين، شيش و قولاپەكەى ھەلگرت، كە جارچارى كارى قولاپدۆزى دەكرد و بە دەم ھەلئازدنى ئەو داوانەوہ كە دەيوست بەكارىان بەرى، گوتى: - من ھىچ قسەيەكم نىيە. ئىدى قەرار قەرارى تۆيە.

جۆرج، ماوہيەكى زۆر بىدەنگ بوو، سەرەنجام بە دوودلىيەوہ گوتى:

- پياو بە ھىچ جۆرى تىناگات بۆچى ئىدريك تۆى بەتاقە مىرانگرى خۆى ھەلئازدووە و بۆچى من رىگەى ئەم كارەم بەتۆ داوہ. قەبوول كردنى ئەم سەرۆتە بەم شىوہيە جۆرە ئىعترافيكە... جۆرە ئىعترافيكى ناراستەوخۆيە لە لايەن تۆوہ بە بوونى پەيوەندى نارەواى تۆ لە گەل ئەو دا، ھەرۆھا نىشانەى جۆرە نامەردى و بى غىرەتییەكە لە لايەن منەوہ. دەزانى خەلكى ئەم قەبوولكردنەى مە چتۆ لىكدەدەنەوہ؟ دەبى رىگەيەك، شىوازىكى زىرەكانە بدۆزىتەوہ تا بتوانى دەمى خەلكى بىتەگرتن. بۆ نمونە دەبى وا لە خەلكى بگەيەنرى كە سەرۆتەكەى لە نيوان

هەردوو کماندا دابەش کردووە، نیووەی بە میژدەکە و نیووەی بە ژنەکە بەخشیووە.

مادلین پرسى: - من سەردەرناکەم لەم کارە، ئاخىر شتى وا چۆن دەبیت لە کاتینکا وەسیتنامەکە زۆر خویایە و بە راشکاوی نووسراوە.

جۆرج، بەرسفی دایەو: - زۆر ئاسانە، تۆ دەتوانى تا لە ژيانای نیووەی میراتیەکە بەمن ببەخشیت. چونکە ئیمە مندالمان نییە، ئەم کارە شیاو، بەم شیووەیە پینگە لە هەر قسە و قسەلۆکیکی خەلکی دەگیریت و دەمیان دادەخریت.

مادلین، بە بى حەوسەلەبى گوتى:

- لەمەش تیناگەم چۆن دەکرى پینگە لە بەدگۆبى خەلکی بگیریت، خۆ دەمى خەلکی کونە دیوار نییە چەپکى قوربى پێدا بەدیت و بگیریت، لە کاتینکا وەسیتنامەکە حازرە و ئیمزای فیدریکی پێووە.

جۆرج، بە توورەبى گوتى: - چما ئیمە ناچارین وەسیتنامەکە بە دەر دیواراند هەلواسین تا هەموو خەلکی ببینن؟ چەند بەشەرتىکى سا ئەقلی. بە هەموو خەلکی دەلینین کە کۆنت دو فیدریک سەرۆتەکەى بەیەکسانى لە نینوانماندا دابەشکردووە... و تەواو. خۆ تۆ بەبى پرسى من ناتوانى ئەم سەرۆتە وەر بگیریت. من کاتى پینگە بە تۆ دەدەم کە تۆ نیووەی ئەم سەرۆتەم بەدەیتى و من نەبم بە گەپجارى خەلکی.

مادلین، نىگایەکى تىزى کرد و گوتى: - بەدلى خۆت، من هیچ قسەبەکم نییە.

هەنگى جۆرج هەستا و دووبارە بە ژوورەکەدا کەوتە هاتوچۆ، وای نیشان دەدا، دووبارە دووچارى دوودلى بوو

و لهه مان کاتدا خوی له نیگای تیژی ژنه که ی ددزییه وه و
لینکا لینکا دهیگوت:

- نا... نا، پهنگه باشتین کار نه وه بی که به
یه کجاره کی چاوپووشی لیتکه یین... ئه مه زور
ئابرومه ندانه تره. ئیدی هیچ قاویک دانا که وئ. خه لکی هیچ
گومانیک ناکن.

له هه نبر ژنه که یدا وه ستا و دریزه ی به گوته کانی دا:

- زورچاکه ئازیزم، ئه گهر تو رازی بی، من به خوم
بۆلای خاوه ن نووسینگه که ده پوم و پرس و راشی پنده که م.
بوی پرونده که مه وه که چ ترس و واز وازی که له مباره یه وه
هه یه و پنی ده لیم که بریارمان داوه میراته که به یه کسانی
له به ینی خوماندا دابه ش بکه یین تا ریگه له قسه و قسه لۆکی
خه لکی بگرین. که من نیوه ی ئه م میراته وه ربگرم ئیدی هیچ
بیانویه ک بو خه لکی نامینته وه که له پاشمله مان بلین. وه کو
ئوه ی به دهنگی به رز به هه موو خه لکیم گوته ی: ' ژنه که م
بۆیه ئه م میراته قه بوول ده کات که من، میزده که ی، قه رار
ده دم که چ کاریک باشه بیکات و چ کاریک خراپه نه یکات،
من ئه مه م قه بوول کردوه ' ئه گهر وانه بی قسه و قسه لۆکانی
دنیا مان دوا ده خرئ و ئابروومان ده چیت.

مادلین، زور ساده وله بن لیوانه وه گوته ی: - به دلای خوت.

جوړج، دووباره دهستی به چه نه بازی و
پوونکرده وه کانی کرده وه:

- به لئ، ئه گهر ئه م میراته به یه کسانی دابه ش بکرئ،
ئیدی هه موو شتیک وه کو پوژی پوناک عیان ده بیت. ئیمه
دوستیکمان هه بووه که نه یویستوه جیاوازیمان له نیواندا

بکات، که نه یویستووه بلیت: ' من وهکو له ژيانا فهرقم نه کردون، نه مویستووه له دواى مردنیشم فهرقیان بکهم. ' هه لبه ته ژنه که ی پتر خوش ویستووه، به لام که سهروه ته که ی به یه کسانى به سهه ر ئه و دووه دا دابه شکردووه ویستوویه تی ئه وه به سه لمینیت که په یوه ندی به و ژنه وه، په یوه ندی به کی ئه فلاتونی و دوور له هه ر گومان و ریایه ک بووه. دلنیا به ئه گه ر به راستی و ابویه ئه م کاره ی ده کرد. بیری له م لایه نه ی مه سه له که نه کردووه ته وه، بیری له ئاکامی ئه م کاره ی خوی نه کردووه ته وه. وهکو خوت چهند خوله کیک له مه پیش ده نگوت، هه موو هه فته یه ک گولی بۆ دینایت و دیاره ویستوویه تی دوا یادگاریشی بۆتۆ به جی بلیت، بیته وه ی بیربکاته وه...

مادلین، به ده نگیکی مه یله و تووره، قسه که ی پیبری و گوتی:

- باشه. تیگه ی شتم. پیویست ناکات هینده له سه ری برۆیت. یه کسه ر برۆ بۆلای مه حزه رداره که.

جۆرچ، سوور بووه وه، که وته ده مه لاکئ و گوتی: - هه ق به تویه، هه ر ئیستا ده رۆم.

کلاوه که ی هه لگرت و که خه ریک بوو که ژووره که ده رده که وت، گوتی:

- مه سه له ی خوشکه زا که شی به په نجا هه زار فرانکیک یه کلاپی ده که مه وه، باشه؟

مادلین، به غرووره وه گوتی: - نه، ئه و سه د هه زار فرانکه ی، که داواى کردووه، بده یه. ده توانی هه موو ئه م پاره یه، له به شه که ی من ده ریینی و بیده یتی.

جۆرج ته‌واو ته‌ریق بووه‌وه و له‌بن لیوانه‌وه گوتی: - نا،
ئه‌وه‌ش له‌ نیوان هه‌ردوو کماندا دابه‌ش ده‌که‌م. ئه‌گه‌ر هه‌ر
یه‌که‌مان په‌نجا هه‌زار فرانک به‌و بده‌ین، هه‌یشتا یه‌ک ملیۆن
فرانکی سافیمان بۆ ده‌میتێته‌وه.

ئه‌وسا، له‌ سه‌ری رۆیی وگوتی: - خودا حافیز، ماده
چکۆله‌که‌م.

چوو، مه‌حزه‌رده‌ره‌که‌ ئاگادار بکاته‌وه که ژنه‌که‌ی چ
بپاریکی داوه.

سبه‌ینی له‌ نووسینگه‌ی نافه‌ریدا، قه‌راردادێکیان ئیمازا
کرد که به‌ گوێره‌ی ئه‌و قه‌رارداده‌ مادلین دوروا، له‌ ژیانی
خۆیا پینچ سه‌د هه‌زار فرانک له‌ میراته‌که‌ی خۆی، به
مێرده‌که‌ی ده‌به‌خشیت.

وه‌ختایه‌ک له‌ نووسینگه‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وتن، چونکه
هه‌واکه‌ی خۆشبوو، جۆرج پێشنیازی کرد تا بولقار به‌ پێیان
بپۆن. خۆی له‌ هه‌نبه‌ر مادلین زۆر میه‌ره‌بان، به‌ ئه‌ده‌ب و
به‌ نه‌زاکه‌ت نیشان ده‌دا، له‌ خۆشیا له‌ که‌ولی خۆی
نه‌ده‌حه‌جمی، پێکه‌نین له‌ لیۆی نه‌ده‌بپرا، به‌ هه‌موو شتی
پێده‌که‌نی، به‌لام مادلین غه‌رقی بیرکردنه‌وه و که‌میکیش جدی
بوو.

پۆژیکی پاییزی نیمچه‌ سارد بوو، خه‌لکی به‌ز پێیان
ده‌کرد. جۆرج ژنه‌که‌ی برده‌ به‌رده‌م ئه‌و جه‌واهیرو فرۆشیه‌ی
که‌ زۆرجار له‌ جامخانه‌که‌یه‌وه ته‌مه‌شای کرونومه‌تره
دلخوازه‌که‌ی کردبوو. پیتی گوت:

- رینگه‌م ده‌ده‌ی دیارییه‌کت بۆ بکرم؟

ما دلین، به بینموبالاتی و له بن لیوانه وه گوتی: - به که یفی خۆت.

چوونه ناو جه واهیر فرۆشییه که وه. جۆرج له مادلینی پرسى:

- چ شتیکت ههز لێیه، گهردانه، مووچه وانه، یان گواره؟

دیتتی جه واهیزات وزیر و زیوانی جوان ونگین و بهردین گرانبه های پرشنگدار، سارد و سربیه رواله تیه که ی مادلینی سربیه وه و به نیگایه کی کونجکاوانه و که میک تاسه مه ندانه که و ته ته مه شای جامخانه کان.

له ناکاوا، له ژیر باندۆری ههزیکى دهروونیدا گوتی: -
ئا، ئه م مووچه وانیه، چه ند جوانه.

مووچه وانیه کی زنجیری بوو، شیوه یه کی سه یری هه بوو، که له سه ر هه ر ئه لقه یه کی، نکینکی جیاواز دانرابوو.

جۆرج پرسى: - ئه م بازنگه بايى چه نده؟
جه واهیر فرۆشه که گوتی: - سئ هه زار فرانک جه ناب.

- ئه گه ر به دوو هه زار و پینج سه د فرانک ده بن بۆمى داينه.

جواهر فرۆشه که، که میک بیری کرده وه و ئه وسا گوتی: - نه خیر به پیز، نابى.

- ده ی، ئه م کرونومه تره شى بخه سه ر و به هه زارو پینج سه د فرانکی حیساب بکه. هه مووی ده کاته چوار هه زار فرانک و پاره که يت کاش ده ده مى. باشه؟ ئه گه ر نایده ی ده چم بۆ شوینیکى دى.

جه واهیر فرۆشه که، که میک داما و ئه نجام رازی بوو.

- باشه به ریزم، پاریم.

جۆرج، پاش ئه وهی ئه دره سهی ماله که یانی به جهواهر فرۆشه که دا، له سهری پۆیی:

- تاجیکی، له قه بی بارونیم بۆ دروست بکه که یه کهم پیته کانی ناوی خۆمی "ج. پ. ک" ی له سهر دیوی ناوه وه له سهر هه لکۆلرای.

جهواهر فرۆشه که، به ئه ده به وه سهریکی دانه واند وگوتی:

- به چاوان جه نابی بارون، بۆ پینج شه ممه ئاماده ده بیت.

مادلین، حایر وحه په ساو بزه یه کی بۆ کرد. وه ختیگ له دوو کانه که هاتنه ده ره وه، به میهره بانی بازووی میژده که ی گرت. شه یتان و زیره ک و له زه بر ده هاته بهر چاوی. نها که پاره یه کی مۆلی به ده ست هینابوو، هه قی خۆی بوو، بیر له وه بکاته وه که له خه می عینوان و له قه بیکی ئه شرافانه دا ب.

خه ریک بوون به بهر ته مه شاخانه ی ودقیل دا تیده په رین. شانۆنامه یه کی تازه نمایش ده کرا. جۆرج گوتی:

- ئه گه ر پارزی بی، ئه مشه و ده چین بۆ ته مه شای ئه م شانۆنامه یه. بابزانین ده توانین لۆجیک په یدا بکه ین.

لۆجیان په یدا کرد و بلیتیان کړی. جۆرج دووباره گوتی:-- چۆنه برۆین شیو له کاباره یه کدا بخوین؟

مادلین، به خۆشحالیه وه گوتی:-- زۆر باشه، زۆرم پینخۆشه.

جۆرج، وه کو فه رمان په وایه ک خۆشحال بوو و بیری له وه ده کرده وه که ده توانن چ کاریکی دی بکن. به ژنه که ی گوت:

- چۆنە بېرۆين خانم دوماريلش له گەل خۆماندا بهرين؟ وهكو بيستوومه ميژدهكەي له پاريسه و حەزدهكەم تهوقەيهكەي دهگەل بکەم و ئەحوالپرسییەكەي له گەلدا بکەم.

چوون بۆ مالى ئەوان. جۆرج كە له دواي ږووداوهكەي ئەو ږۆژهوه، بېرىك له يەكەم دیداری ماشقهكەي دهترسا، خۆشحال بوو بهوهي كه ژنهكەي له گەلدايهو، ئیدی لیتیان نابى به شهپ...

لئ کلوتیلد، وهكو ئەوهي نهباي دیبى و نهباران، هیچ شتىك له نیتواناندا ږووي نهدابى، نهك هەرڅۆي به دهعهوتهكەيان قاييل بوو، بهلكو ميژدهكەشي وادار كرد بهگەلیان بکەوئ. لهكەش وههوايهكەي خۆشا شامیان كرد و شهويكى خۆشيان پىكفهقهتاند.

جۆرج و مادلين درهنگاننك بۆ مالى خۆيان زڤینهوه. چرا غازیهكان كوژابوونهوه. جۆرج، بۆ ږوناك كردهوهي پليكانەكان، جارجاری تهله شقارتهيهكەي مۆمى دادهگيرساند. وهختايهك گهيينه سەر يەكەم سهحنى پليكانەكان، تيشكى تهله شقارتهكه له ناکاوا ږوخساريانى له ئاوينهكەداو لهناو تاريكى پليكانەكاندا، زۆر ږوناك كردهوه.

ږىك لهو تارمايپانه دهچوون كه له ناکاوا بهديار دهكەون و لهپږ له تاريكى شهودا ون دهبن. جۆرج، دهستی ههلبږى تا ږوخساريان به باشى ږوناك بکاتهوه وبهدهم خهنديهكەي سهركهوتووانهوه گوتى:

- ئەمانهش ئەو مليونيرانەن كه دهيانهوي تىپهپږن.

(۷)

دوو هه یف به سهر داگیرکردنی مهراکشدا تیده پهری،
فهره نسا که تهنجی کۆنترۆل کردبوو، نها هه موو
که ناراو هکانی ئه فریقای ده رایای نافینی له ژیر ده ستدا بوو،
هه لبه ته هه موو قه رزه کانی ئه م ولاته داگیرکراوه شی زامن
کردبوو.

خه لکی ده یانگوت دووان له وه زیرانی کابینه که، بیست
ملیۆن فرانکیان له م مه سه له یه دا، خستوو ته ته نکه ی
باخه لیان و ناوی لاروش ماتیوش، به ناشکرا که وتبووه سهر
زاران.

سه بارت به قالتز، هه مووان ده یانزانی له م مه سه له یه دا
دووسه ره مامه له ی کردوو و سی تا چل ملیۆنی له شوینی
قه رزه که به ده ست که وتوو و هه روه ها هه شت تا ده ملیۆنی
له کانزای مس و ئاسن ده ستکه وتوو، هه روه ها له کپینی
زه ویدا له پیش داگیرکردنی مه راکش، به پاره یه کی هه رزان
و فرۆشته وه ی له دوای داگیرکردنی، به ئیداره ی
کۆلۆنیه کان، پاره یه کی مۆلی له ته نکه ی باخه لی ناوه.

قالتز، له زهرفی یه ک دوو پۆژدا، بووبوو به یه کینک له
پیاوه به ده سه لاته کانی دنیا، ده وله مه ندر و به توانتر له و
پاشایانه ی که کپنۆشیان بۆ ده براو زمانان له ئاستیاندا
ده که وتنه ته ته په ته، یا هه رچی دونه ت، بووده له یی و به غیلی
ناخی به شهر هه یه، ده ری بپرن وله و زمانانه وه بکه ونه ئه و
گۆپه.

ئو ئیدی قالتزی جووله که، خاوه ن بانکیکی بچوک و
گومانلیکراو، به رپوه به ری پۆژنامه یه کی ئه هلی ته له که بازی و
نۆینه ر و په رله مانتاریک نه بوو که له رینگای ساخته وه

بووبین به ئەندامی ئەنجوومەن. نھا بوو بوو بە جەنابی
فالتەر، جوولەکە ی زۆر زەنگین.

نھا دەیویست سەرۆت و سامانەکە ی بە پووی
هەموواندا بدات، خۆی پێوہ بنوینیت. چونکە دەیزانی
شازادە ی کارلسبورگ، کیشە وئاریشە ی دارایی هە یە
وزۆری پێویست بە پارە هە یە، پێشنیازی بۆ کرد
خانووہکە ی، کە کە وتیووہ شە قامی فوبورسنت ئونورەوہ،
کە حەوشە گەرەکە ی پوو لە شانزە لیزە بوو، لە زەرفی
بیست و چوار سە عاتدا، بە بری سئ ملیۆن فرانک لیبکریت،
بە و مەرجه ی کە کەل و پەلی ناو خانووہکە بە دەقی خۆ یەوہ
بە چی بیئێ و دەستکاری هێچ نە کات. خانووہکە ی شازادە،
یە کیک بوو لە خانووہ هەرە جوانەکانی پاریس. ئە م برە
پارە یە شازادە ی خستە سەر کە لکە لہ و مامە لہ کە ی قە بوول
کرد.

بۆ سبە ی فالتەر و خانەوادە کە ی لە مالە تازە کە یان
گیرسانەوہ.

پاشان خولیایە کە دیکە ی کە وتە سەر، خولیای فاتیکی
راستە قینە کە دە یویست وە کو ناپلیۆن پاریس بخاتە ژیر
کوئترۆلی خۆ ی. لە و سەرۆبە ندە دا هە موو هونە رناسان و
خە لکی ئە هلی زە وقی پاریس دە چوو نە تە مە شای تابلۆ یە کە ی
گەرە ی دە سکاری نیگارکیشی بناف و دە نگی مە جەرستانی
کارل ماکروویچ و لە گالە رییە کە ی پسپۆر و تابلۆ ناسی
بە نیوبانگ، جاک لونوبل، نمایش کرابوو، بابە تی. تابلۆ کە
بریتی بوو لە ریکردنی مە سیح بە سەر ئاوا.

فالتەر، تابلۆ کە ی بە پینچ سە د هە زار فرانک کە ی، رینگە ی
لە شە پۆلی ئە و ئارە زوو مە ندانە گرت کە دە هاتن بۆ دیتنی و

کردیه کاریک هه موو خه لکی پاریس به حه سوودییه وه باسی بکه ن، سه رزه نشت یان ستایشی بکه ن.

پاشان، داخویانیکی له پوژنامه کاندایا بلاوکرده وه داوای له هه موو خه لکانی ناودار وه ونه ر دوستانی پاریسی ده کرد که بو ته مه شای تابلوکه بین بو مالی ئه و، تا که س نه لی که ئه و ئه هلی زه وقی له ته مه شای ئه م شاکاره ده گمه ن و بی هاوتایه مه حرووم کردوه.

ده رگای ماله که ی بو هه موو که س کراوه ده بی، هه رکه سیک چه زی لئی ده توانی بیت، ئه وه نده به سه ئه و ده عوه تنامه یه ی، که بوی فریکراوه، به ده رگاوانه که نیشانیدات و ته واو. ده قی ده عوه تنامه که به مجزه بو: " ئاغا و خانم فالتر داواتان لیده که ن شانازی ئه وه یان پییه خشن و پوژی ۱۲/۳۰، له سه عات نو وه تا دوازده ی شه و ته شریف بو ماله که یان بیتن و تابلوکه ی کارل مارکوویچ که به ناوی ریکردنی مه سیح به سه ر ئاوه وه، که به چرای کاره بایی پوناک کراوه ته وه ته مه شا بکه ن."

له په راویزی ده عوه تنامه که وه به پیتین ورد نووسرابوو " له نیوه شه و به دواوه، کۆری سه ما و هه لپه رکئی به رپا ده کریت."

به م پییه، ئه و خه لکانه ی که چه زیان لیبوایه ده یان توانی بمیننه وه تا مالباتی فالتر دوستانی ئاینده ی خویان له نیوا ئه واندان هه لبژیرن. ئه وان ی دی، دوا ی ته مه شای تابلوکه، بویان هه یه بیته ته مه شای خانووه که، که ل وپه له کانی وخواونه تازه که ی خانووه که، هه ندیک به کونجکاو ی، ژماره یه ک به گوساخی و گروپیکیش به بی موبالاتی، پاشان وه کو چۆن ها تیبوون به وئاوایه ده گه پینه وه.

فالترا دنيا بوو که ئەم خەلکانه جاريکی ديش دین بۆ ماله کهی، و وهکو چۆن بۆ مالی هاوره گهزه جووله که نوکیسه کانی، که وهکو ئەو تازه دهوله مند بووبون، دهچوون.

سه رها پنیوست بوو، هه موو ئە شرافان و ئە سلزادانی به ناوبانگ به لام نه دار که له هه موو شوینی ناویان به سه ر زاره وه بوو، پی بنه نه ماله که یان، ئە وانه دین تا بزائن ئەم پیاوهی که له زهرفی شهش ههفته دا، په نجا ملیون فرانکی له باخه ل ناوه، چتو که سیکه، هه روه ها دین تا بزائن چ که سانیکی دی دین بۆ ماله که ی، هه روه ها بۆیه ش دین که خاوه ن ماله که ئەم زهوق و سه ليقه یه ی هه بیووتا بین له ماله که ی ئەوا ته مه شای تابلویه ک بکن که رهنگ و بوی مه سیحیه تی هه یه، له کاتیکا خۆی بابایه کی جووله که یه...

وهکو ئەوه بوو بیهوئی پیتان بلیت: ' ته مه شاکه ن، من پینچ سه د هه زار فرانکم داوه تا ئەم شاکاره ی مارکو و یچ بکرم. ئەم شاکاره له ماله که ی مندا ده میتیته وه تا هه موو پۆژی منی جووله که بیدینم و زاخاوی چاوه کانی پی بده مه وه.'

له دنیا ی ئە شراف و ئە سلزاداندا، ده رباره ی ئەم دهعه ته، که وێرای ئەوه ی بۆ هیه ک سیک ئیلزامی نه بوو، گفتوگۆیه کی زۆر کرا. به خویان دهگوت دهچن بۆ ماله که ی ئەو، وهکو ئەوه ی بچنه دیتنی تابلو ئاویه کانی جهنابی پتی. مالباتی فالترا شاکارینکی له لایه، ده رگای ماله که ی به پرووی هه رکه سینکا کراوه ته وه که بروات ته مه شای بکات، مردوو له وه پاکتر ده شوردری.

لاقی فرانسز، پازده رۆژ بوو، هه‌موو به‌یانییه‌ک
هه‌والتیکی سه‌بارت به‌م بویه‌ره هۆنه‌رییه‌ی شه‌وی ۱۲/۳۰
بلاوده‌کرده‌وه و هه‌ولیده‌دا، سه‌رنج و هه‌ستی کونجکاری
هه‌مووان بۆ ئەم بابته‌هه‌ رابکیشیت.

دوروا، ئەم سه‌رکه‌وتنه‌ی ئاغای زۆر له‌ به‌رگران بوو،
له‌ داخا خه‌ریک بوو ژان ده‌یگرت.

ئهو، به‌و پینچ سه‌د هه‌زار فرانکه‌ی که له‌ ژنه‌که‌ی دزی
بوو، خۆی به‌ده‌وله‌مه‌ند ده‌زانی و نها له‌ چاو ئهو ملیۆنان
سه‌روه‌ت و سامانه‌ی که له‌ ده‌ر و دیوارانه‌وه به‌سه‌ر قالدردا
ده‌باری و نه‌یده‌زانی چۆن کۆی بکاته‌وه یان خه‌رجی بکا،
خۆی به‌هه‌ژار، زۆر به‌هه‌ژار ده‌زانی.

حه‌سوودی و به‌غیلی رۆژ به‌رۆژ زیادی ده‌کرد. رقی له‌
هه‌موو که‌س بوو، له‌ مالبات و خانه‌واده‌ی قالدتر، که‌چیت
هات وچۆی مالی ئه‌وانیان نه‌کردبوو، رقی له‌ژنه‌که‌ی خۆی
بوو که‌ فریوی لاروشی خواردبوو و پێی گوتبوو ئه‌وراقی
به‌هاداری مه‌راکش نه‌کړیت، به‌تایبه‌تی له‌ لاروش که
کلاوه‌که‌ی کردبووه سه‌ر ئهو وکردبووی به‌ ئاله‌تی ده‌ستی
خۆی وه‌فته‌ی دووجار ده‌هات له‌ مالیان شینوی ده‌خوارد.

جۆرج بووبوو به‌ کاتب و سکرتیری ئهو و، کاتیکیش
که‌ وتاره‌کانی به‌ گوێره‌ی پینماییه‌کانی ئهو ده‌نووسی،
به‌جۆری حه‌سوودی و به‌غیلی زۆری بۆ دینا، که‌ پرپه‌دل
حه‌زیده‌کرد ئەم تازه‌ پیاکه‌وتوو، خوش سه‌ر و سیما
وسه‌رکه‌وتوو به‌ده‌سته‌کانی خۆی خه‌فه‌ بکات. سه‌رکه‌وتنی
لاروش وه‌کو وه‌زیر ناچیز بوو و، بۆ ئه‌وه‌ی پۆسته
وه‌زارییه‌که‌ی بیاریزیت کاریکی نه‌ده‌کرد که‌ که‌س په‌ی به‌وه
به‌ری ئه‌ که‌ سه‌روه‌تیکی مۆلی له‌ ته‌نکه‌ی باخه‌ل ناوه. لئ

دوروا، له جوړی قسه‌کردنی غروورنامیزی ئەم کابرا دیتها تیه تازه پینیا که وتووه‌دا، له هه‌لس وکه‌وتیا، که گوساخانه‌تر بووبوو، له متمانه به‌خوبونیا، هه‌ستی به‌م سه‌روه‌ته توز وبا وپه‌نهانه ده‌کرد.

لاروش نها له مالی دوروا‌دا حوکم‌پانی ده‌کرد، چیگای جارانی کونت دوفیدریکی گرتبووه‌وه، به جوړی قسه‌ی ده‌گه‌ل کاره‌که‌ره‌کاندا ده‌کرد، ده‌نگوت سه‌رگه‌قاری دووه‌می مال‌ه‌که‌یه.

جوړج، به توپزی ته‌حه‌موولی ئەوی ده‌کرد، وه‌کو سه‌گیگ بوو که بیه‌وی گاز بگرئ، به‌لام نه‌ویزیت. زۆربه‌ی کات به تووندی په‌فتاری ده‌گه‌ل مادلیندا ده‌کرد، مادلینش به یتموبالاتی شان‌ه‌کانی هه‌ل‌ده‌ته‌کاند وله تووایه سه‌روکاری ده‌گه‌ل مندالیکي ده‌ست وپئ سپی و بیده‌سه‌لاتدایه. له‌لایه‌کی دیکه‌شوه سه‌ری له توورپه‌یی هه‌میشه‌یی ئەو ده‌سو‌رما وده‌یگوت:-- من سه‌ر له کاری تو ده‌رناکه‌م، هه‌میشه‌ پرته‌و بۆله‌ته. له کاتیکا په‌وشت زۆر باشه.

جوړج، پشستی تیده‌کرد و هیچ به‌رسفیکي نه‌ده‌دایه‌وه. سه‌ره‌تا گوتبووی بۆ ده‌عه‌ته‌که‌ی به‌پتوه‌به‌ری پۆژنامه‌که ناروات و ناماده‌نییه، پئ بناته مالی ئەم جووله‌که چه‌په‌له.

دوو مانگیگ بوو خانم‌قالترا، هه‌موو پۆژیک نامه‌ی بۆی ده‌نارد و لئی ده‌پاراپه‌وه که بچیته دیدنه‌ی، یان له هه‌ر شوینیکا که خۆی ده‌یه‌وی، مه‌وعیدیکی دیداری بۆ دابنیت تا بتوانی ئەو هه‌فتا هه‌زار فرانکه‌ی، که بۆی به‌ ده‌ست هیتابوو، بداتن.

جۆرج بەرسفی نەدەدایەو، نامە پڕ نائۆمیدیەکانی
ئەوی دەخستە سۆپاکەو. نەک لە بەر ئەوێ چاوپۆشی لە
بەشەکی خۆی، لەم سەودا و مامەلەیه کردبێ، بەلام
حەزیدەکرد بەد رەفتاری دەگەڵدا بکات، شیتی بکات، ناچاری
بکات لە هەنبەریا چۆک دابدات. نە ئەو زۆر دەولەمەند
بووبوو! و جۆرج دەیوسیت خۆی مەغرور بنوینێ.

پۆژی دەعوەتەکە بۆ تەمەشای تابلۆکە، وەختایەک
مادلین، پنی گوت کە هەلەیهکی گەورە دەکات کە نایەوی بۆ
مالی ئالتر بچێ، جۆرج وەلامی دایەو:-- وازم لێبێتە. من لە
مالەو دەمیتمەو.

دوای نان خواردنی ئیوارە، بە ماوہیەکی کەم، لە ناکاوا
گوتی:

- وێرایی ئەمەش، چاکتر وایە پیاو تەحەموولی ئەم
بیگارنە بکات، خێرا خۆت ئامادەبکە.

مادلین کە چاوہ پوانی ئەم قسەیهی لیدەکرد گوتی:-- بە
چارەکنیک خۆم ئامادە دەکەم.

جۆرج، بە دەم خوتە و بۆلەو خۆی گۆپی و تەنانەت لە
ناو گالیسکە کەشا هەر پەست و بیزار بوو.

حەوشەیی بەردەم بینای خانووەکەیی کارلسبورگ کە
تایبەت بوو بە پیشوازی میوانان، بە چوار گۆپی ئەلەتریکی
کە لە چوارگۆشەیی حەوشەکەو هەلواسرابوون لە چوار
هەیفی بچکۆلەیی درەخشان دەچوون، پوناک کرابوووەو.
فەرشیکی گرانبەهایان لە سەر قالدەرمەکانی چوونە
ژوووەوێ بینایەکە راخستبوو و لە سەر هەر پلەیهک،
خزمەتکاریک بە جلکی فەرمییهو وەکو بت بیجووڵە
پاوەستابوو.

دوروا، له بن لیوانه وه به ژنه که ی گوت:- ئەمانه
هه ره مووی بۆ خۆنواندنه.

شانه کانی هه لته کاند، خه ریک بوو له هه سوویدا ده مرد.
ژنه که ی گوتی:- بیده نگ به، تۆش ئەگه ر ده توانی وابکه.

خۆیان به بینایه که دا کرد وبالا پۆشه ئەستور ه کانیان
دایه ده ست ئەو خزمه تکاره ی که هاتبووه پیشواز یانه وه.

چه ندین ژنی دیکه ش، ده گه ل میز ده کانیاندا له
پاره وه که دا بوون، ژنه کان خه ریک بوون پالتۆ فه رووه کانیان
داده که ند. دهنگی چه ده ویان ده هاته گوی: "ئیره زۆر جوانه!
به راستی عه نتیکه یه!"

دیواره کانی هۆل و پاره وه گه وره که به فه رشی ده ست
چنی ناسک پارا بوونه وه که وه کو تابلۆ حیکایه ته که ی مارس
و فینۆسی نیشانده دا. له دوولای پاره وه که وه، پلیکانه ی
گه وره وجوان، به پیتچ و ده وره وه بۆ سه ره وه ده چوون و له
نهۆمی یه که مدا یه کیان ده گه رته وه. پله کانی قالدرمه و
پلیکانه کان، شاکار تیکی دنیا ی ئاسنگه ری بوون، که پهنگی
زیرینی مات و کونیان، پۆشناییه کی کزی به سه رانسه ری
پلیکانه مه پمه رییه سووره کاندایا لوده کرده وه.

له بهر ده رگای چوونه ژووره وه ی هۆله گه وره که دا، دوو
کچۆله، یه کیکیان به جلیکی تۆپی سوورو ئەو پتیریان به
جلیکی تۆپی شینه وه وه ستابوون و چه پکه گولیان به
خانمان ده دا. ئەو دیمه نه به لای هه مووانه وه جوان و دلگیر
بوو.

هه شیمه تیکی زۆر له نیتو هۆله یه ک له ناو یه که کاندایا
شه پۆلی ده دا. زۆر به ی خانمه کان، جلیکی ئاسایی و
نافه رمییان له بهر کردبوو تا نیشانی بدن به هه مان

سەروسىماوھ كە دەچنە پېشەنگا تايىبەتەكان، بۇ ئىترە ھاتون. بەلام ئەو خانمانەى كە بە نىيازبون لە كۆرى رەقس وسەمادا بەشدارى بكن، جلكى شەوى بىن يەخە و ئاسىنيان لەبەربوو.

خانم ڤالتر، لە نىو كۆمەلىك دۆستاندا، لە ھۆلى دووھمدا وەستابوو و سلاوى تەمەشاقانەكانى دەسەندەوھ. زۆريان ئەويان نەدەناسى و وەكو ئەوھى لە مۆزەخانەيەكدا بن، بىن گويدان بە خاوەن مال، سەريان بەملا وبەولادا دەكىشا.

وھختى چاوى بە دوروا كەوت، رەنگى بە تەواوھتى تىكچوو و تەكانىكى داىەخۆ كە بچىتە پىشوازى، بەلام دواىى وەستا تا ئەم بېروات بۆلاى. لەوكاتەدا كە مادلىن بە مېھرونەوازشەوھ چاك و خۆشى دەگەليا دەكرد جۆرج بە شىوھىەكى تەشريفاتى سلاوى لىكرد. دواى ئەوھ ژنەكەى دەگەل خانمى خاوەن مالدا بەتەنيا بەجىھىشت و ئەوسا بەناو ھەشاماتەكە كەوت، تا گوئى لەو قسە و قسەلۆكانە بگريت كە خەلكەكە لە پاشملەى خاوەن مالەكە دەيانكرد.

پىنج ھۆل بەسەريەكەوھ ھەبوو، كە ھەر ھەموويان بە پەردەين دەگمەن، گولدۆزى ئىتاليابى و فەرشىن گرانبەھى پۆژھەلاتى، رەنگاوپرەنگ و جۆراوچۆر رازىنرابوونەوھ. تابلۆى گرانبەھا و دەگمەنى نىكاركىشانى كلاسىكيان بە ديوارەكانەوھ ھەلۆاسى بوو. ھەموو ميوانەكان، زياتر لە ئاست ژوورىكى بچووكدا دەوھستان و بەسەرسامى لىيان دەپوانى كە بە شىواز و ستايلى لويىسى شازدەيەم، دروستكرابوو و بەجۆرە ژوورىكى پىشوازى تايبەتى دەھاتە ژماردن. ديوارەكانى ئەم ژوورە بە پەردەى ئاورىشمى ناسكى چەپكەگولى پەمەيى، تەخت شىنى كال، داپۆشرابوو.

مۆبيله‌ی پایه‌کورتی، دار زیرینی به پووکەشی له هه‌مان
په‌رده‌کانی قەد دیواره‌که، نیشانه‌ی ناسکی و زه‌وق
وسه‌لیقه‌ی جوان بوو.

جۆرج، له نیو ئاپۆرای خه‌لکه‌که‌دا هه‌ندێ که‌سی
ناوداری ده‌ناسی، له‌وانه: دۆشس دوتراسین، کۆنت و
کۆنتیس دوراقانیل، شازاده‌ جه‌نه‌رال داندرومون، مارکیزی
زۆر جوان ددون، ئەمه‌ جگه‌ له هه‌موو ئەو پیاو وژنه
ناودارانە‌ی که له پێۆپه‌سمی فه‌رمی و پۆژانی کردنه‌وه‌ی
هه‌ر پێشانگا و هه‌ر شانۆنامه‌یه‌که‌دا، ده‌بینران.

یه‌کیک بازووی گرت، ده‌نگیکی گه‌نجانه و ته‌پوتازه له
گویتیدا زینگایه‌وه وگوتی:

- ئاه، ئاخری دۆزیمیته‌وه، بیل ئامی ناره‌سه‌ن. ئەوه
بۆچی سه‌رمان ناده‌یت؟

سوزان قاتر بوو، که چاوه‌ جوانه‌ پرشنگذاره‌کانی، له
ژیر قژه‌ پره‌ زه‌رده‌ زیرین و چین‌چینه‌که‌یه‌وه، بپی بوونه
ئەو.

جۆرج به‌دیتنی ئەو زۆر خۆشحال بوو و به‌گه‌رمی
ته‌وقه‌ی ده‌گه‌لدا کرد، ئەوسا به‌ راویژیکی ته‌وازی خوازانه
گوتی:-- کاتم نه‌بووه، دوو مانگیکه‌ هینده‌ سه‌رقالم، که
نه‌متوانیوه بۆ هه‌یج شوینیک بپۆم.

سوزان، به‌ راویژیکی جدی درێژه‌ی به‌ قسه‌که‌ی دا:

- خراپه، زۆرخراپه، زۆرخراپه. تو نابیی ئەمه‌ له‌گه‌ل
ئیمه‌دا بکه‌ی، چونکه‌ من ودایکم تو ده‌پرستین. من به‌بی تو
هه‌لناکه‌م. ئەگه‌ر نه‌یه‌ی بۆ مالمان، له‌ بیتاقه‌تیدا ده‌مرم. بۆیه
به‌م راشکاویه‌ ئەم قسانه‌ت له‌ پوودا ده‌که‌م، تا له‌مه‌ودوا،
هه‌قی ئەوه به‌خۆت نه‌ده‌ی به‌مجۆره‌ خۆتمان لێبشاریته‌وه.

کوا دەستم وێدە با تابلۆی پیکردنی مەسیحت بەسەر
ئاو وە، کە لە کوتایی ھۆلەکە ی پشت گولخانە کە وە
ھەلواسراوە، پێ نیشانبدەم. باوکم بۆیە لە وێی ھەلواسیووە،
تا ھەمووان ناچاربین، بۆ دیتنی تابلۆکە، بە ھۆلە
جۆراو جۆرەکاندا تییپەرن، تۆ نازانی چەند دلی بەم خانووہ
خۆشە و چەند بەخۆیە وە دەنازی.

بەخاوی بە نیو حەشیمەتە کە دا رینیان دەکرد. ھەمووان
ئاو ریان دەدایە وە تا تەمەشای ئەم پیاوہ قۆزە و ئەم بووکە
شووشە شەنگولە بکەن.

نیگار کیشیکی بە نۆبەنگ گوتی:

- تەمەشا کەن، ئەم جووتە جوانە، ریک دەگەل ھەموو
کەل و پەلەکانی ئەم ماللە جوانە دا تیک دەکەنە وە.

جۆرج، بەخۆی گوت: - ئەگەر بە راستی توانام ھەبوايە،
دەبوايە ئەم کیزەم بخواستبايە. ھەلبەتە مەحالیش نییە. باشە
بۆ تا نھا بیرم لە مەنە کردووە تە وە؟ چۆن فریوم خوارد و
دوای ئەوە بیان کە وتم؟ چ شیتاتیەکی گەورەم کرد! بە شەر
ھەمیشە بە پەلە یە و، ھەرگیز وەکو پنیویست بیر لە ھەموو
شیتی ناکاتە وە، ئەقل ھەمووکاتی میوان نییە.

حەسوودی و بەغیلی، بەغیلییەکی وشک، دووبارە دلۆپ
دلۆپ دەپزایە ناخییە وە، شادی لە دل و دەروونی
دەسپییە وە و ژيانی تال دەکرد.

سوزان دەیگوت: - ئا، بیل ئامی، زیاتر ھاتوچۆمان بکە،
نھا بابم ھیندە دەولە مەند بوو، بەخۆیشمان نازانین چ
دەکەین، ئیدی جۆرەھا کاری شیتانە دەکەین، وەکو خەلکانی
شیت و شور رەفتار دەکەین.

جۆرج، به دەم پامان و خه یاله وه به رسفی دایه وه:-- ئیدی
بوخۆت بهم زووانه شوو ده کهیت و، ئیدی هه رگیز یه کدی
نابینن.

کیژی، به دلئیکی سافه وه گوئی:

- نا، نا، نا، وا زووش نا، من که سیکم دهوئ که
خۆشم بوئ، زۆرم به دل بئ، یانی به ته وای به گه نی بکه م.
نھا ئه وه نده دهوله مه ندم که به شی هه ردوو کمان به زیاده وه
بکات.

جۆرج، بزه یه کی ته وسامیز و پپرغووری به سه ر
لیوانه وه بوو، ئه وسا که وته ناو بردنی هه ندئ له و که سانه ی
که به لایاندا ده بوورین، که سانی له بنه ماله و خانه واده ی
زۆر ئه سلزاده وقه دیمی که ناز ناو و عینوانی ئه شرافییان به
کیژانی خه لکانی دهوله مه ندی وه کو ئه و فرۆشتبوو و حالی
حازر زۆر دوور له هاوسه ره کانیا ن ده ژیا ن، به لام ژیا نیکی
ئازادانه، مایه ی پیز و ئاویتته به بی په روا ییا ن ده گوزه راند.

ئه وسا به دەم ئەم ئەنجامگیرییه وه له سه ری پۆی:

- گریو ده که م که تۆش تا شه ش مانگیکی دی
ده که ویتته هه مان داوه وه. ههنگی ده بی به خانم ماکیز،
دۆشس یان پرنسس و به نیگایه کی پر غرووره وه ته مه شای
من ده که ی کیژه خان.

سوزان تووره بوو، به باوه شینه که ی کیشای به باسکی
ئهو داو سویندی خوارد که هه رگیز، بی مه یل و په زامه ندی
خۆی شوو به هیچ که سیک ناکات.

جۆرج، به ته وسه وه گوئی:-- باشه، ده تبینمه وه، ئه نگو
زۆر دهوله مه ندن.

سوزان گوتی: - به لام توش دهوله مند بوویت، میرات
به رکه وتووہ.

جورج، ٹاہیکی به زہی ٹامیزی هه لکیتشا، به زہی به خویا
وگوتی:

- خراپ نیه له مباره یه وه قسه بکین. ئه وپه پری
سالانه بیست هزار لیوریکی دهرامت ده بیت. ئه م بره
پاره یه بؤ ژیانی ئه م دهوروزه مانه، پاره یه کی زور که مه.

- به لام ژنه که شت به شینک له م میراته ی به رکه وتووہ.
- به لی به هه ردو وکمان یه ک ملیون فرانکمان
به رکه وتووہ. به چل هزار لیور دهرامته ی سالانه وه،
به هه ردو وکمان ناتوانین گالیسکه یه ک بؤ خومان بکین.

که یشتنه دوا هؤل، گولخانه که له به رانه بریان بو، به
باخچه یه کی زستانه ی فراوانه وه. پر بو له دار ودرهخت و
پروه کین ده قهرانی که رمسیر و گولین ده گمن. که به شهر
خوی به م ژینگه و سه وزه زارهدا ده کرد، که روناکی وه کو
شه پؤلین زیوین له به ینی لق وپؤ و گه لای درهخته کانه وه
بلاوده بووه وه و هالاوی که رمی خاکی نمسار و هه وای
عه ترینی به سهردا ده هات، هه ستنکی سه یری له لا دروست
ده بو، هه ستنکی شیرین، ناٹاسایی و سه رنجراکیش که له
ته بیعه تیکی ده سترده وه، نهرم و په ستنکه ره وه سه رچاوه ی
ده گرت. به شهر به نیو باخچه ین پرگول وگولزار و به
پاره ویکی نهرمی ئه وتودا ریی ده کرد، ده تگوت خه نه تیلکه یه.
دوروا له ناکاوا، له ده سته چه پاو له ژیر سایپته یه کی گومز
ٹاسای دارخورمایاندا، چاوی به ئه ستنکی گه وره که وت که
بؤ ئه وه ده شیا مه له ی تیا بکری و، له چوارنکالی
ئه ستنکه وه چوار قازی سیرامیکی ده سکاری دلف

دانرابوون، که له زاره نیوه کراوهکانیانوهه ئاو ده‌پ‌ژایه
ئه‌ستیله‌که‌وه.

زیخی زی‌پ‌نیان پ‌شتبووه بنی‌ه‌وزه‌که‌وهه ماسی‌ن
سووری‌گه‌وره‌مه‌له‌یان‌تیا‌ده‌کرد، ماسیانی‌سه‌یر، له‌دیوی
چینی‌ده‌چوون، چاوزه‌ق‌به‌پوله‌که‌ی‌شینباوه‌وه، له‌بنی
زی‌پ‌نی‌ه‌وزه‌که‌دا‌ده‌جولان‌و‌گول‌دۆزی‌و‌قول‌پ‌دۆزیه
سه‌یره‌کانی‌ئه‌و‌ولاته‌یان‌له‌سه‌ر‌قوماشی‌گرانبه‌ها‌و
ده‌گمه‌ن‌وه‌بیر‌دیتنایه‌وه.

جۆرج، به‌دل‌یکی‌پ‌له‌خورپه‌و‌داخورپانه‌وه‌به‌دیار
ه‌وزه‌که‌وه‌ه‌ستا، له‌دل‌ی‌خۆیدا‌گوتی: "به‌مه‌دل‌ن‌شکو
و‌جه‌لال، ئه‌مه‌یه‌ژیان، ئه‌مه‌ئه‌و‌خانوه‌یه‌که‌ده‌بی‌به‌شه‌ر
تیایدا‌بژی. خه‌لکی‌پ‌تی‌گه‌ییوون، من‌بۆچی‌پ‌تی‌نه‌گه‌م؟"
بیری‌له‌و‌پ‌نگا‌و‌ئه‌وزاران‌کرده‌وه‌که‌ده‌تگه‌یه‌ننه‌ئه‌و‌جۆره
ژیانه، به‌لام‌ئه‌قلی‌به‌هیچ‌کو‌ی‌پ‌ا‌نه‌گه‌یی‌و‌له‌م‌بن
تواناییه‌ی‌خۆی‌توو‌په‌بوو.

سوزان، له‌دنای‌خه‌ون‌وخه‌یالدا، خامۆش‌و‌بینه‌نگ
بوو. جۆرج‌به‌تیل‌ی‌چاو‌ته‌مه‌شایه‌کی‌ئه‌وی‌کرد‌و
جاره‌کی‌دی‌به‌خۆی‌گوت: "ئه‌وه‌به‌س‌بوو‌که‌له‌گه‌ل‌ئه‌م
بوو‌که‌شووشه‌زندوو‌ه‌دا‌زه‌ماوه‌ند‌بکه‌م."

سوزان، وه‌کو‌ئه‌وه‌ی‌له‌ناکاوا، له‌دنای‌خه‌ون‌و
خه‌یالدا‌هات‌بیتته‌ده‌ر، گوتی:-- ئاگاداره‌به.

جۆرجی، به‌ناو‌هه‌شیمه‌تیکدا‌که‌پ‌نگا‌که‌یان‌گرتبوو،
برد‌و‌ئه‌وسا‌له‌ناکاوا، به‌سه‌متی‌راستا‌وه‌ری‌چه‌رخاند.
له‌نیو‌باخچه‌یه‌کی‌رووه‌کانی‌سه‌یرا، که‌گه‌لا
له‌رزۆکه‌کانیان، وه‌کو‌قامکانی‌باریک‌له‌هه‌واکه‌دا‌بلاو

کردبووه وه، ئینسان پیاویکی دهبینی که به بی جووله له ناو
دهریادا وهستا بوو.

کاریگه ریبه که ی غافلگیر بوو. تابلۆکه که قهراخه کانی له
ناو سه وزایی بزۆزی پوو که کاندایه نهان بوو بوو، پیک له
چالیکی رهش دهچوو له زه مینه یه کی سهیر و خه یال و روژینا.
به شه ده بوا به وردی ته مه شا بکات تا لینی تیک نه چیت
و ههستی پینکات. چوارچینه ی تابلۆکه له ناوه راستی
به له میکا بوو که یارانی عیسا له ناویدا پوئیشتبون.
پرتوی فانووسیک به دهستی یه کیک له یاوه ره کانه وه، که له
قهراخی به له مه که دانیشتبوو، پوئیشنا یه کی که می
دهخسته سهریان، به لام هه موو پوئیشنا یه که ده که وته سه
مه سیح که خه ریک بوو بۆلای ئه وان ده هات.

مه سیح، به سهر شه پۆلیکه وه ده جوولا که له ژیر پینه
مه له کوتیه کانی هه موارو ساف بوو بوو و به نه واز شه وه له
هه نه بریا سهری راده ست بوونی فرو دینا. ده وره بری
پیاوه خودا ئاساکه هه ره مووی تاریک بوو، جگه له
ئه ستیره کان که به ئاسمانه وه ده دره وشانه وه.

پوخساری ئه و یاوه رانه ی ژیر پوئیشنا یی ئه و فانوسه ی
که به دهستی ئه و یاوه ره وه بوو که مه سیحی پینیشانده دا،
زور گرژ ده هاته به رچاو.

تابلۆکه، به ره مه می مامۆستایه کی یه جگار به توانا بوو،
یه کیک بوو له و به ره مه مانه ی که بیری بنیادم ده ئالۆزینی و
به سالان له خه یالدا ده مینیتته وه.

ئه و خه لکانه ی که تابلۆکه یان ده بینی، له هه وه له وه
ده هه په سان، پاشان به دنیا یه ک خه ون و خه یاله وه

دهرپویشن و دواى ئه وه گفټ و گډو و گهنگه شه یان دهرباره ی
بایه خی تابلوکه ده کرد.

دوروا، پاش ئه وه ی موده تیک ته مه شای کرد گوتی: -
خوشه پیوا هینده ی پاره هه بی که بتوانی توحفه یین وه کو
ئه مه پیشکesh به خوی بکات.

شه پۆلی ئه وه خه لکه ی که له ریوه ده هاتن، تووشی ئه وه
بوو، له کاتیکا دهستی ناسکی سوزانی هیشتا له قولاً بوو و
به نه رمی ده یگوشی، له وینده ر دوورکه وته وه.

سوزان، لئی پرسى: - هزت لئی په رداخی شامپانیا
بخوئته وه؟ باپرۆین بۆلای بوفیه که. رهنگه بایم له وینده ر
بدوزینه وه.

جاریکی دی به هه موو هۆله کاندا تته پرین. جه ماوه ری
خه لک، جه نجال و به هه را وه نگامه، به سه روسیمای رازاوه
و جلکی جوانه وه، وه کو ئه وه ی له جه ژنیکی گشتیدا بن، له
هه موو شوینیکا شه پۆلی ده دا.

جوړج، له ناکاوا گوئی له که سینک بوو ده یگوت: *
ئه مه ش لاروش و خانم دوروايه. * ئه و وشانه وه کو
شنه بایه ک بی و له دووره وه بی، به و ئاوايه به رگوئی که وت.
ئه م دهنگه له کوپوه ده هات؟ چاوی به هه موو لایه کدا گپرا و
سه ره نجام ژنه که ی خوی بیی که قول له قولی وه زیر
تیده پرین. چاویان له چاوی په کدی بری بوو و به ئه سپایی
و به شیوه یه کی خو منی قسانیان ده کرد.

واى هاته خه یال که خه لکی به دیتنی ئه و دووانه، به
ئه سپایی هه ندی قسان ده که ن، له ناکاوا، مه یلیکی هۆقیانه و
که وده نانه له ناخیا بیدار بووه وه که بروات و په لاماریان
بدات و به مست تییان به ریبت و بیانکوژیټ.

رەفتاری ژنەكەى ئەوى دەكرد بە گەپچارى ئاشنا
 وپىنگانە. فورستىەى بىرکەوتەو. پىدەچوو خەلكى بەیەكدى
 بلین: "ئەمەش دورواى قورمساغ." ژنەكەى چتۇ بەشەرىك
 بوو؟ تازە پىياكەوتووئەكى رووتە، بەلام زەبەردەست، كە
 خەلكى بۇ مالیان دەهاتن، زیاتر لەبەر ئەمە بوو، كە لە
 خودى ئەو دەترسان، چونكە وایان هەستەكرد، كەسىكى
 گرینگە، بەلام بىگومان دەربارەى خانەوادەو مالباتى
 بچووكى وان، بە ئارەزووى خۆیان بەدگۆییان دەكرد. لەگەل
 ئەو ژنەدا، كە مالهەكەیانى كەردبوو بە شوپىنكى گومان
 لىكراو، هەرگیز نەدەگەییە هیچ پلەوپیوستىك، ژنىك كە بە
 رەفتارى خۆى ئابرووى خۆى دەبرد وچۆرى ژیان و هەلس
 وكەوتى دەبوو بەبایسى وەى كە هەمووان ئەو بە كەبەرایەكى
 ساختەچى و هەلپەرست بزائن. نەها وەكو بارىكى قورس
 بووبوو بە ملییەو.

ئاخ ئەگەر دەیزانى! ئەوئەندە بەس بوو كەمىك
 لىهاتووئەتر و بەچاوىكى كراوئەترەو، گەمە بكات. ئەگەر ئەم
 سوزانە چكۆلەییەى بەدەست هینابا، چ قازانجىكى گەورەى
 دەكرد! یانى ئەوئەندە كوێر بوو كە نەیتوانى بوو، ئەم واقعە
 بیینی؟

گەبىنە هۆلى نانخواردن، ژوورىكى گەورەى پایە
 مەپمەرى بوو، مافورین كۆن و قەدىمى دەسكارى گوبلن،
 بەدیوارەكانیەو هەلواسرابوو. (گوبلن: مافورچنىكى كۆنى
 فەرەنسایى، كارەكانى زۆر جوان و سفت بوون، زۆر بەى
 نەخشى مافورەكانى تابلۆ و دیمەنن بە نۆپیانگ بوون.
 جیاوازی مافورى فەرەنسى دەگەل هی لای ئیمەدا، ئەوئەبوو

که هی ئەوان وەکو بەرەو و گلیمان لوس بوون و وەکو مافوری لای ئیمە تووکن نەبوون، بەلام زۆر سفت بوون.)
قالتر، وەختیک چاوی بە پۆژنامەوان و گوتارنوووسە دیارەکی کەوت، بەهەشتاوەرەولای ئەو هات، دەستەکانی گرت و تەوقەیی دەگەلیدا کرد. ئەوسا سەرەست و خوشحال گوتی:

- هەموو شتەکانت بینی؟ سوزان هەموو شتتکت نیشاندا، چ ئاپۆرپایەک لێرە خەبوونەتەو، وانییە بیل ئامی؟ شازادە 'گرش' ت بینی؟ چەند خولەکیک لەمە پیش هاتە ئێرە و پەرداخیک پونجی خواردەو.

پاشان بەهەشتاوەرەولای سیناتۆر ریسولن پۆیی کە ژنەکەیی گێژو وێژ بەشوین خۆیدا بکێش دەکرد. ژنەکەیی هیندەیی زێر و زیوەر وجەواھیراتی بەخودا کردبوو، بووبوو بەیەکیک لەو کوشکانەیی کە لەشەیتان بازاراندا، زیوەرلات دەفرۆشن.

پیاویک سلای لەسوزان کرد. پیاویکی بالابەرن، لاوان، زلف زەرد، کەمیک سەر پوتاو، لەوقەلافەت و سیمایانە بوو کە لەدوورەوہاواردەکەن ئەشەرافزادەن. جۆرج گویی لیبوو کە بەناوی مارکی دوکازولەوہخۆی ناساند. لەناکاوا هەستی بەجۆرەغیرەوحەسوودییک لەم پیاوہکرد. سوزان لەکەیەوہ ئەم پیاوہی دەناسی؟ بینگومان لەوکاتەوہ کە باوکی بەمجۆرە دەولەمەند بووبوو؟ دوور نەبوو خوازگاری ئیحتیمالی سوزان بیت..

یەکیک قۆلی گرت. نوربردوشارن بوو. شاعیری پیر، بەقژی چەور و جل و بەرگی شەرۆلە و سەروسیمای ماندوو و

بئ موبالاتیه وه، بهم لا وبه ولادا دهسوپایه وه. به جۆرجی
گوت:

- بهمه دهگوترئ که یف وسه فا و سهیران. دوی
سهعاتیکی دی هه مووان ده په قسن و پاشان ده پۆن
دهخه ون : و کچۆلان خوشحال ده بن. له م شامپانیایه بخۆوه،
به پراستی شتیکی توحفه یه.

په رداخه که ی دانئ که بۆی ته ژئ بکه ن، له بهرده م جۆرج
دا، که ئه ویش په رداخئ شامپانیای به دهسته وه بوو، به رزی
کرده وه و گوتی:- به سه لامه تی تۆله له زهوق وسه لیه کی
ملیۆنان سهروه ت ده بخۆمه وه.

ئه وسا به دهنگیکی میهره بان و نه رم له سه ری پۆیی:-
نهک له بهر ئه وه ی له دهوله مه ندبوونی خه لکی ناره حه ت بم
یان به غیلیان پئ ببه م، ئه م قسه یه وه کو ناره زاییه کی ئاسایی
ده که م.

جۆرج، ئیدی گوئی له قسه کانی ئه وه نه ده گرت. چاوی بۆ
سوزان ده گیترا که ده گه ل مارکی دوکازول دا له نیو
حه شیمه ته که ون بوو بوو. له ناکاوا نوربردو فارنی
به جیهیشت و که وته گه پان به دووی سوزاندا.

قه ره بالغیه کی قه وغا، به نیازی قه خارن پوو یان
کرده بووه بوفیه که، ئه وه نده قه ره بالغ بوو، بواری پیکردنی
نه بوو. وه ختایه ک که سه ره نجام توانی له قه ره بالغیه که
پزگار بئ، پوو به پوو ی خانم دوماریل وشووه که ی
بووه وه.

کلوتیلدی زوو زوو ده بینی، لئ له میژ بوو میژده که ی
نه بینی بوو. میژده که ی خانم دوماریل، به گه رمی ته وه کی
ده گه ل کرد و گوتی:- سوپاس بۆ ئه و پینماییه ی که له

پینگەي كلوتيلدهۋە بۆت نارەببوم. زۆر مەمنوونى تۆم،
دۆستى ئازىز. بە كۆپىنى ئەوراقى بەھادارى مەراكش، نىزىكى
سەد ھەزار فرانكەم قازانچ كۆرد. ئەم قازانچە لە چاۋى تۆ
دەزانم. دەتوانم بلىم كە تۆ دۆستىكى ئازىزى.

ئەو پىئاۋانەي كە بەلەي ئەواندا رەت دەببون، ئاۋرپان
دەدايەۋە وتەمەشەي ئەم ژنە شەنگۆل وچاۋ و برۆ
رەشەيان دەكۆرد. دوروا بەرسقى دايەۋە: - لە جىياتى ئەم
خزمەتە دۆستى ئازىز، مەن ژنەكەت لىدەستىنم يان لە راستيا
قۇل لە قۇلى دەكەم. ژن و مىزدان دەبى ھەمىشە لە يەككى
دووربخرىنەۋە.

ئاغاي دومارىل، سەرىكى دانەواند وگوتى: - دروستە.
ئەگەر يەكمان گوم كۆرد، دواي يەك سەعاتى دى لەم
شۈينەدا يەككى دەبىينەۋە.

- باشە.

خانم دومارىل و جۆرج دوروا، خۇيان بە
قەرەبالغىيەكەدا كۆرد و جەنابى دومارىلش بە دواياندا.
كلوتىلد، پەيتاپەيتا دەيگوت: - ئەم قالدترە چەند پىاۋىكى بە
شانسە. بە ھەرحال ئەقلى ئابوورى ئەو زۆر باش كار
دەكات.

جۆرج، بەرسقى دايەۋە: - خەلكى بەھىز و دەسەلاتدار
ھەمىشە سەركەوتوو دەبن، ئىدى بە ھەر پىنگەيەك بوۋە.
كلوتىلد دووبارە گوتى: - بە دوو كىژەۋە كە
ھەريەكىكىيان بىست تا سى مليون جىازيان دەبى. ئەمە جگە
لەۋەي سوزانىان جوانىشە.

جۆرج، چ قسەيەكى نەكۆرد. كە يەكىكى دى ھەمان ھزرى
ئەۋى دەگوتەۋە زۆر توورپە دەبوو.

کلوتیلد، هیتستا تابلۆکه‌ی مه‌سیحی نه‌بینی بوو. جۆرج، پیتشینازی کرد که بو ته‌مه‌شای تابلۆکه‌ی ببات. زۆریان که‌یف به‌ غه‌یبه‌ت وله‌ پاشمله‌ گۆیی ئەم وئەو ده‌هات و گالته‌یان به‌خه‌لکانی ناودار ده‌کرد. سن پوتین، به‌لایاندا بووری، چەند میدالیکی له‌ یه‌خه‌ی خۆی دابوو، جۆرج و کلوتیلد، زۆر به‌م کاره‌ی ئەو پیکه‌نین. کۆنه‌ سه‌فیریک که‌ له‌ دووی ئەوانه‌وه‌ ده‌هات، میدالی که‌متر له‌وی به‌ به‌رۆکی خۆیه‌وه‌ کردبوو.

دوروا گوتی: - ئەم کۆمه‌لگه‌ی پاريسه‌ چ چیشتیکی مجنوره‌.

بوارناریش که‌ له‌ نێو حه‌شیمه‌ته‌که‌دا ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل ئەودا کرد، هه‌مان میداله‌ سه‌وز و زه‌رده‌که‌ی پوژی دوئیله‌که‌ی له‌ به‌رۆکی دابوو.

ویکتس دوپرسمور، به‌که‌له‌شی زه‌لام و پازاوه‌ی خۆیه‌وه‌، له‌ ناو ئەو ژووره‌ تایبه‌تیه‌ی پیتشوازیدا که‌ به‌ ستایلی لویسی شازده‌یه‌م دروستکراوو، وه‌ستابوو و ده‌گه‌ل کابرایه‌کی دۆک دا قسه‌ی ده‌کرد.

جۆرج له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - چ گفتوگۆیه‌کی تایبه‌تی خۆشه‌.

وه‌ختایه‌ک به‌لای گولخانه‌که‌دا تپه‌پین، چاوی به‌ ژنه‌که‌ی که‌وت که‌ له‌نزیکي لاروش دانیشتیوو. لق وپۆپی دره‌خته‌کان، ئەو دووانه‌ی که‌م دابیزیک له‌ چاوی خه‌لکان ده‌شارده‌وه‌. وه‌کو ئەوه‌بوو بلین: " ئیمه‌ ئیره‌مان کردوو به‌ ژوانگه‌. ژوانگه‌ به‌ به‌رچاوی خه‌لکه‌وه‌. چونکه‌ گوی به‌ قسه‌ی خه‌لکی ناده‌ین."

تابلۆكەى كارل ماركوويچ، بەلای كلوتیلدهوه زۆر سەیر
و مایەى سەرنج بوو. دواى تەمەشاگردنى تابلۆكە گەرانەوه.
شووهكەى كلوتیلدیان ون کردبوو.

جۆرج، پرسى: - لورین چۆنە؟ لە من زویر نییە؟
- با، وەكو هەمیشەیه. هەركاتى ناوى تۆ دیتە ناوان
لە ژوورهكە دەچیتە دەرەوه.

جۆرج، هیچ بەرسفینكى نەدایەوه. زویر بوونی ئەم
كچۆلەیه خەمبارى دەكرد.

كە لە دەرگایەك دەرباز بوون، سوزان غافلگیرى كردن.
بەدەم هاوارەوه گوتى:

- ئەمە ئیوهن! باشە، بیل ئامى. نەها دەبى بەتەنها
بمىنیتەوه. كلوتیلدت لەدەست دەردىنم، دەمەوى ژوورهكەمى
پى نیشانبدەم.

هەردووکیان بە هەنگاوین لەزگین لەو دور كەوتنەوهو
بەناز و عیشووهوه، بە نىو ئاپۆرای تەمەشافاناندا داخزین، لەو
نازو عیشووه دلگیرانەى كە ژنان دەزانن چۆن لە قەرەبالغیدا
پىگای خۆیانى پىبەكەنەوه.

هەركە ئەوان تىپەپىن، لە دواى ئەوانەوه دەنگىك بە
ئەسپایى گوتى: "جۆرج! خانم فالتر بوو كە بە ئەسپایى لە
سەرى پۆی: " تەح كە بەشەرىكى دلپەقى. لە خوت و
خۆراى من دەپەنجینى. بە سوزانم گوت كە خانمەكەى
هاورپیت دەگەل خۆیدا بەرپیت تا بتوانم دوو كەلىمە قسەت
دەگەلدا بكەم. گوێ بگرە... ئەمشەو دەبى... دەگەل تۆدا قسە
بكەم... دەنا... هەرخۆم دەزانم چ دەكەم. بچۆ بۆ گولخانەكە.
بە دەستە چەپى گولخانەكەدا دەرگایەك هەیه كە دەتوانى
لەویوه بچیتە ناو حەوشەكە، بەو شەقامەدا برۆ كە دیتە

به رده مت. له کوتایی شه قامه که دا که پریک هه یه. له ژیر
که پره که دا ده خوله کینک چاوه پروانم بکه. ئەگەر نه پۆی، هەر
ئێستا و لێره دا ده یکه م به هات و هاواریک دنیات دیتمه
سهرا!

جۆرج، به غرووره وه کوتی: - باشه ده خوله کینکی دی
له و شویتنه دا ده بم.

پاشان لیکدی هه لبران. لی جاک ریقال، چوونه که ی
ئوی دواخست. قۆلی گرت و به سه ر و سیما وقه لافه تینکی
هه لچووه وه، دهستی به قسان کرد، قسه یه لێزه و یه کئ
له وئ. بیگومان له بوفیه که وه ده هات چونکه زور خه یال بوو.
سه رهنجام جۆرج ئوی به دهستی خانم دوماریل که
سه روکه لله ی پهیدا بوو و سپارد و به خۆی هه لات. که خۆی
به گولخانه که دا کرد، خوا خوای بوو که ژنه که ی و لاروش
ئو نه بینن. ئەم ئاواته ی هاته دی، چونکه ئو دووانه زور
سه رگه رمی گفت و گو بوون. ده رگایه کی له نیو گولخانه که دا
کرده وه و له وئوه خۆی به حه وشه دا کرد.

هه وای فینک، وه کو دوشینکی ئاوی سارد رای جفراند.
به خۆی گوت:

شه یتان به نه حله ت بی ها، له وه یه سه رام بیتت.
دهسته سه ره که ی وه کو بوینباخ له ملی به ست. پاشان لۆش
لۆش به ره و کوتایی شه قامه که پۆی، چونکه دوا ی ئه وه ی
له ده ور و به ره رونا که که ی بینایه که هاته ده رئ، به باشی
به رپتی خۆی نه ده بینن.

ئەم به رو ئه و به ری شه قامه باریکه که، دره ختین پرووت
و بی گه لا بوو که لقه باریک و پرووته کانیا ن ده له رینه وه.
روناکییه کی کز به نیو لقه کاندایه ده په ری، روناکییه ک که له

په نجره کانی بیناکه وه له درهخته کانی ده دا. هه یکه لیکي سپی له شه قامه که دا به دی کرد، خانم فالتر به بازووان و سینگی پرووته وه به دهنگینکی لهرزوک و پچرپچر گوتی: - ئاه، ناخری هاتیت؟ یانی تو به راستی دتهوئی من بکوژیت؟

جوړج، به نارامی گوتی: - تکا ده که م، مه یکه به هه را وهوریا، ده نا یه کسه ر هه لښم.

خانم فالتر، دهستی له ملی کرد و پوخساری له پوخساری نزیک کرده وه و گوتی: - ئاخر من چ خراپه یه کم له گه ل کردووی؟ تو وه کو به پرهلایه ک رهفتارم له گه لدا ده که ی. ئاخر من چ کاریکم به رانه برت کردو وه؟

جوړج، هه ولیدا ئه و له خوئی دووربخاته وه:

- ئه و پرۆزه مووه کانت له دوگمه کانی ئیله که که م گری دابوو، ئه م کاره ی تو له زگ بوو، کاری من وژنه که م بگه یه نیته ته لاق وجیابوونه وه.

خانم فالتر، بو چهند ساتیک چه په سا، ئه وسا سه ریکی بادا و به دم ره تکرده وه ی بیانووه که ی ئه وه وه گوتی:

- ئم، ژنه که ت گویی به م شتانه نادات، گومانی تیانیه یه کیک له ماشقه کانت بۆله بۆلی به سه رتدا کردو وه.

- من ماشقه م نییه.

- ئه وه قسه یه! ئه گه ر وایه تو بو نایه یته دیده نی من؟ بوچی ئاماده نیت ته نانه ت ههفته ی تاقه جاریک شام له گه ل مندا بکه ی ت؟ ئاخ خه ریکه له داخا ده مر م، هینده م خو شده وئی که جگه له تو هیچ شتیکی دیکه م له بیر و خه یالدا نییه، سهیری هه رجیته ک و هه رشتیک ده که م، تو دیتته به رچاوم، ئیدی زات ناکه م تاقه قسه یه ک بکه م، له ترسی ئه وه ی نه با ناوی تو م بیته سه ر زارا! تو له م شتانه حالی نابیت!

هستهدهکهم بووم به قولاپیکهوه و بهدهست و پین بهستراوی کهوتوممهته ناو کیسهیهکهوه وخۆشم نازانم چ حال و پوژگاریکم ههیه. بیرری تو بهرۆکی زهینم بهرنادات و ئهوکم دهگوشیت. شتیک لیرهدایه، سینگم دادهدریت، لاقم دهشکینن وهیزی پیکردنم له بهر دهبریت. وهکو حهیوانی گیرۆدهی ناو قهفهز، به دریژایی پوژ، له سووچیکا، له سهر کورسییهک دادهنیشم و بیر له تو دهکهمهوه.

جوړج، به سهرسامی بیرری لینی دهکردهوه، تهمهشای دهکرد. ئیدی ئه و ژنه نافساله نهبوو که ناز و نیونازی مندالانهی بهسهر ئهودا دهکرد، بهلکو ژنیک بوو، چله و له دهست بهربوو، ناومید، توانا به ئهجامدانی ههر کاریک.

لهوکاتهدا که بیروکهیهکی گۆنگ خهریک بوو له زهینی

جوړج دا چهکهرهی دهکرد، پینی گوت:

- گیانه، عهشق ههمیشهیی نییه. دووکهس عاشقی یهکدی دهبن و پاشان لیکدی ههلهدبرن. بهلام کاتی وهکو ئهمه ی من و تو دریزه بکیشیت، ئیدی دهبن بهبار. من ئهمه ناوی، ئهمه حهقیقهتی مهسهلهکهیه وتهواو. ویزای ئهمهش، ئهگهر وه ئهقل بینتهوه و دۆستانه رهفتارم له گهلهدا بکهیت، وهکو جارن بۆ مالتان دیم. دهتوانی ئهم کاره بکهیت؟

خانم فالتر، باسکه پرووتهکانی نایه سهر جله رهشهکانی

جوړج و لهبن لیوانهوه گوتی:

- لهبهر خاتری تو دهتوانم ههرکاریک بکهم.

- دهی باشه، کهواته لهسهر ئهمه ریکهوتین. تهنیا

دۆستی یهکدی دهبین، تهنیا دۆست، نهک شتی دی.

ژنه ی بهلهنگاز لهبن لیوانهوه گوتی:

- "باشه، قەبولمە". ئەوسا لىۋەكانى بىردە پىشەۋە
و گوتى: "تەنيا يەك ماچى دى... دوا ماچ."
جۆرچ، بە مېھرەبانى رەتلىك دەۋە:- نە، دەبىن پابەندى
قەۋل و قەرارەكەى خۇمان بىن.

خانم ئالتر پوۋى بۇلاى ئەو ۋەرگىپرا و پوندكەكانى
سېرى، ئەوسا پىراسكەيەكى لە باخەلى دەرھىنا، بىرىتى بوو
لە سەفتەيەك كاغەز كە شىرىتىكى ئاورىشىمى پەمەيى لە
دەۋر پىچراپوو، دايە دوروا وگوتى:

"ھانى، ئەمە بەشى تۆيە لەو سوۋدەى كە لە كېرىنى
ئەۋراقى بەھادارى مەراكش بە نەسىيمان بوو. زۆر
خۇشخالم كە تۈانىم ئەم پارەيەت بۇ پەيدا بكم، ھانى
بىكرە..."

جۆرچ دەيوست ۋەرىنەگرىت:- نە، ئامادە نىم ئەم
پارەيە ۋەربىگرم!

خانم ئالتر ھەلچوو و گوتى:- ئاخ، ئەم بەلايەم بە
سەردا مەدە. ئەم پارەيە ھى تۆيە، ئەگەر ۋەرى نەگرىت،
فېرى دەدەمە ئەو زىرابەۋە. كارى وا لە گەل منا مەكە
جۆرچ.

جۆرچ، بەستە چكۆلەكەى ۋەرگرت و خستىە
كىرفانىيەۋە و ئەوسا گوتى:

- پىۋىستە بگەپىننەۋە بۇ ناو بىناكە، دەنا توۋوشى
برك و سىنەپالو دەبىت.

خانم ئالتر لەبن لىۋانەۋە گوتى:- جا كوا! چەند ھەز
دەكەم بىرم و نەجاتم بى.

دهستی جۆرجی گرت، به نائومیدیه وه، به وپه پری
هه لچوون و توورپه بیه وه ماچی کرد وئه وسا به تاو خۆی به
ناو بیناکه دا کرد.

جۆرج، به ئارامی و غه رقی فکرانه وه، شه قامه که ی ته ی
کرد. دوا ی نه وه به قه لافه تی مه غروورانه، به دهم بزه وه
خۆی به گولخانه که دا کرد. ژنه که ی ولاروش له وینده ر
نه مابوون. ژماره ی ته مه شافانه کان که م ده بو وه وه.
وادیار بوو چ که سیک نه ی ده ویست بۆ کۆری سه مایه که
وه مینێ. چاوی به سوزان که وت که دهستی خوشکه که ی
گرتبوو. هه ردووکیان به ره ولای ئه و هاتن و له ویان پرسی
ده توانن له یه که مین نۆره ره قسا ده گه ل کونت دولاتور -
یوقیلین دا بره قسن یان نا.

جۆرج به سه رسامی پرسی: - ئه مه ده کاته کی.

سوزان عه یاران ه گوتی: - دۆستی تازه ی خوشکه که مه.

روز، سوور بو وه وه و له بن لیوانه وه گوتی:

- ئه مه چ شه یته نه تیکه، سوزت، ئه م ئاغایه ئه وه نده

دۆستی منه که ده توانی ده گه ل تۆدا بی.

سوزان، به دهم بزه یه که وه گوتی: - به ئی، تینه گم.

روز به توورپه بی پشتی له وان کرد و پۆی.

جۆرج، ئانیشکی سوزانی، که له گه ل ئه ما مابو وه وه،

گرت و به شینوه یه کی خۆی گرت و به پراویژنیکی

نه وازشامیزه وه گوتی: - گوئ بگره چکۆل گیان، به پراستی

من به دۆستی خۆت ده زانی؟

- بیگومان، بیل ئامی.

- یانی متمانه ت به من هه یه؟

- به ته واوی.

- له بیرته ماوهیهک له مه پیش چیم پینگوتیت؟
- دهرباره ی چی؟
- دهرباره ی شوو کردنت، یان به گوته یه کی دی
- دهرباره ی نه و پیاوه ی که بته وی میردی پینکه ییت.
- به لئی.
- زورچاکه. ناماده ی به لئینیک به من بده ییت؟
- به لئی، به لام له چ باره یه که وه و سه باره ت به چ
- شتیک؟
- به لئین بده ی هه رکاتی خوازگاریک هاته خوازبینیت،
- راویژ وشیره ت به من بکه ییت و، به بی پرس ی من هیچ قه ول
- و قه راریک به که س نه ده ی.
- باشه ، قه ول دده م.
- نه مه له به یینی خو مانا بی ها. تاقه وشه یه ک
- له مباره یه وه نه به دایکت بلئی نه به باوکت.
- باشه قه بو لمه.
- سویند ده خویت؟
- سویند ده خوم.
- له م کاته دا ریقال به سه روسیمایه کی مژووله وه هات به
- سه را و گوتی:
- کیژه خان، بابت بق ده ستنیکی سه ماکه له دووت
- ده گه پئی.

سوزان گوتی:- بابروین، بیل نامی.

لئ جورج به گوتی نه کرد. بریاری دابوو، به زووترین کات له وی بروات، ده یویست به ته نیا بی و بیره بکاته وه. زنجیرییه ک بیرین زور و تازه هورژمیان بق زهینی هینابوو. که وته گه پان به شوین ژنه که یدا.

دوای چەند خولەکیک دۆزییەووە کە دەگەل دوو پیاوی
 نەناسدا، لەبەر بوفیەکەدا، خەریک بوو شیر بە کاکاوی
 دەخواردووە. میزردەکە ی بەو دوو پیاووە ناساند، بە بیئەووی
 ناویان بلێیت. دوای چەند ساتیک جۆرج لە ژنەکە ی پرسى:-
 بپۆین؟

- بە کە یفی خۆت.

قۆلی بە قۆلی میزردەکە یا کرد و بە هۆلەکاندا، کە نەها
 چۆل بووبوون، تێپە پین. لە جۆرجی پرسى:
 - خانمی خاوەن مال لە کوێیە؟ دەمەوی خاتر خوازی
 لێیکەم.

- پنیویست ناکات. هەولەدات بۆ کۆری سەماکەمان
 بیئیتەووە و منیش ماندووم و ناتوانم لەووی پتر بمیئمەووە.
 - راستە، هەق بەتۆیە. لە کاتی گەرانەوویاندا بۆ مال،
 بە درێژایی رینگاکە بیئەنگ بوون. لێ هەرکە چوونە
 ژوورەکەیانەووە، مادلین، لێو بەخەندە و تەنانەت بەرلەووی
 تۆرەکە ی سەر پوخساریشی هەلبداتەووە گوتى:

- ناگات لێ نییە، خەبەریکی سەیرم بۆت پنیە.

- خەبەری چی؟

- هەلی بیئە.

- بەم درەنگە شەووە حەوسەلە ی هەلھێناتم نییە.

- دە ی باشە، سبە ی ۱/۱ .

- ئی چییە؟

- رۆژی پێشکە شکردنی نیشانانە.

- راستە.

- ئەمەش نیشانەکە ی تۆیە کە چەند خولەکیک

لەمە پێش لاروش دایە من.

قوتوویەکی پەشی چکۆلەیی دانیی که زیاتر له قوتووی
جەواھیرات دەچوو. جۆرج، بە خەمساردی قوتووەکەیی
کردەووەو چاوی بە نیشانی لژیون دونور کەوت. کەمیک
پەنگی زەرد ھەلگەپرا، ئەوسا بزەییەکی کرد و گوتی:

- حەزم دەکرد دە ملیونی لە پارەکانی بچ دابام... ئەم
نیشانە بۆ ئەو ھیچی تیناچیت.

مادلین، کە چاوەروانی ئەو بوو، جۆرج بەو نیشانە زۆر
خۆشحال بیت، لەم کاردانەوہیی ئەو توورە بوو و
بەپاویژیکی سارد گوتی: - بەراستی کەس سەر لە تو
دەرناکات. ئیستا ھیچ شتیک دلخۆشت ناکات.

جۆرج، بەکاوەخۆ گوتی: - ئەم پیاوہ تەنیا دەییەوئ
قەرزێ من بەداتەوہ و ھیشتا زۆر قەرزارباری منە.

مادلین، کە لە پاویژیی گوتەکانی ئەو سەری سوپمابوو،
دوو بارە گوتی:

- بەلام وێپرای ئەمەش، وەرگرتنی ئەم نیشانە لەم
سال و تەمەنەیی تۆدا، زۆر خۆشە.

جۆرج، گوتی: - ھەموو شتیک رێژەییە. ئەمەق دەمتوانی
لە مانە زیاترم ھەبیت.

قوتووەکەیی لە دەست ژنەکەیی وەرگرت، بە ھەمان
کراوہیی لە سەر سوپاکەیی دانا، بۆ چەند ساتیک پوانییە
ئەو ئەستێرە پەخشانەیی کە لە ناو قوتووەکەدا بوو. ئەوسا
سەری قوتووەکەیی نایەوہ، شانەکانی ھەلتەکاند و چووہ ناو
جینگاکەوہ.

پوژنامەیی فەرمی پوژی یەکەمی کانوونی دووہم،
پایگەیاندا کە ئاغای پروسپە - جۆرج دوروا، پوژنامەفان، لە

سەر خزمەتە ئاوارتەکانی، نیشانی سوارچاکی لژیون دونوری پێدراوه. ناوی بە دوو برگی جیا لە یەکی، دو روا، هینرابوو، ئەمە لە نیشانەکه پتر، جۆرجی خوشحال کرد. سەعاتیک دواى بلاوبوونەوهی ئەم هەوالە فەرمییە، نامەیهکی کورتی ئاغازنی بە دەست گەیی، که تکای لێدەکرد، شەوی دەگەل ژنەکهیدا بۆ شینو، بۆ مالى ئەوان برۆن، تا بە شانازی ئەو بۆنەیهوه ئاهەنگ بگێرن. که میک دوودل بوو، پاشان نامەکهی، که بە پستهین مهجازی هاتبووه نووسین، دا بە ژنەکهی وگوتی: - ئەمشەو، بۆ شام دەعوەتی مالى ئالترین. مادلین، حەپەسا.

- عەجەب، وامدەزانی ئامادەنیت چیتەر پێ بنهیتە ئەویندەر. جۆرج، لەبن لیوانەوه گوتی: - باوەری خۆم گۆرپوه. کاتی گەییە مالى ئەوان، خانم ئالتر، بە تاقی تەنیا، لەو ژورەدا که بە ستایلی لویسی شازدەیهەم دروست کرابوو، پۆنیشتبوو. ئاغازن ئەو ژورەى کردبوو بە ژورەى پینشوازی تاییبەتی خۆی. جلکی پەشی لەبەر کردبوو، بۆدەرەى لە قژی دابوو، که ئەمەى زۆر لێدەهات. لە دوورەوه پیر دەهاتە بەرچاو و لە نزیکەوه گەنج، وەختی که بە باشی دیقەت دەدا، دەبوو بە داویکی جوان بۆ راوه نیگا. مادلین پرسى: - چیتە تازیهبارى؟

ئاغازن، بە راویژیکى خەمین گوتی:

- نا و ئا. هیچکەسێک لە خزمەکانم نەمردوون. بەلام گەییومەتە تەمەنیک که بەشەر دەبێ لە پرسەى ژیان و تەمەنى خۆیدا دابنیشیت. ئیدی ئەمڕۆ بۆیه جلکی پەشم پۆشیوه تا لەمروە دەستی پینکەم. لە ئیستا بە دواوه، دلم تازیهبار دەبیت.

جۆرج، له دلى خۇيدا گوتى: يانى پابهندى ئەم قسه يەى
خۆى دەبىت؟

ئىواره خوانه كه كه مىك خه مناك بوو. ته نيا سوزان له
يه كىينه قسانى ده كرد، روز، وادياربوو له فكران پۆچووبوو.
هه مووان پىرۆزبايان له جۆرج كرد. دواى شام، به
هۆله كان و گولخانه كه دا كه وتنه گه ران و پياسه. چونكه
دورواو خانم قالتىر له دواى هه موويانه وه ده هاتن، خانم قالتىر
دهستى گرت و كه مىك دواى خست و به ئەسپايى گوتى:

- گوئى بگره... ئىدى ده ربارهى هيج شتىك قسه ت له
گه ل ناكه م، هه رگىز... به لام جۆرج، بىره دىده نىم... ملاحه زه
ده كهى كه ئىدى به ئىوه نالىم تو. به لام به بى تو هه ل ناكه م،
ناژىم. ئەشكه نجه يه كى به تره فه. به هه موو بوونمه وه هه ست
به تو ده كه م، له بوونماى، شه و و پۆژ له چاوه كانما، له دلما،
له جه سه تىمدا هه لته ده گرم، ده تپارىزم، ده لى ئى ژه ه رىكت
كردوو به گه رووما كه له ناخه وه ده مخوات. ناتوانم. نا،
ناتوانم. ئاماده م بۆتو ته نيا پىره ژنىك بم. بۆيه قۆم سپى
كردوو تا ئەمه ت بۆ بسه لمىنم، لى وه ره بۆ ئىره، جار جار
سه رى بده، وه كو دۆستىك.

دهستى جۆرجى گرتبوو، دهى گوشى، پان و پلىشى
ده كرده وه، نىنۆكه كانى له گۆشته كهى ئەوا ده چه قاند.

جۆرج، به وپه پى ئارامى به رسقى دا يه وه:

- قه بوولمه. ئىدى پىئوىست به وه ناكات له مباره يه وه
تافه قسه يه ك بكه ين. به خۆت ده بىنى كه ئەمىرۆ هاتووم.
هه ركه نامه كه تم به ده ست گه بى هاتم.

قالتىر، كه ده گه ل هه ر دوو كىژه كهى و مادلىن دا له
پىشه وه ده پۆيى، له بهر تابلۆكهى مه سىح دا وه ستا. به ده م

پیکه نینه وه گوتی: - ته سه ور بکه، دوینی ژنه که مم بینی، که وهک ئه وهی له نوژخانه دا بئ، له بهردهم ئه م تابلۆیه دا چۆکی دادابوو. خه ریک بوو ده پاراپه وه. خواجه که پیکه نیم! خانم قالتر، به دهنگیکی مکووم، دهنگی که جۆش و خرۆشیکی په نهانی پیوه دیاربوو، گوتی:

- هه ر ئه م مه سیحه یه که من رزگارده کات. هه رجاری که ته مه شای ده که م هیز وشه هامه تم پنده به خشیت. له بهردهم تابلۆکه دا، له و شوینه دا که مه سیح به سه ر شه پۆله کانی ده ریاکه وه ده پۆیی وه ستان. خانم قالتر، له بن لیوانه وه گوتی: - چه ند جوانه! یاوه ره کانی چه ند لئی ده ترسن و له هه مان کاتدا چه ند خرۆشیان ده ویت! ته مه شای سه ری بکه ن، چاوه کانی، چه نده سادهن، ده ئه وه نده میتا به شه رین. سوزان به دهنگی به رز گوتی:

- چه ند له تو ده چی بیل ئامی. دلنایام له تو ده چیت. ئه گه ر تو ردینت به رداباوه یان ئه و ردینی تاشیبا، کوت مت له یه کدی ده چوون. ئاه، ته مه شا بکه ن، چه ند لیکدی ده چن به راستی سهیره.

داوای له جۆرج کرد لای تابلۆکه وه بوه ستیت و، هه مووان بۆیان ته سدیق کرد که به راستی ئه و دوو روخساره لیکدی ده چن.

هه موو سه رسام بوون. قالتر ئه مه ی به لاوه سهیر بوو. مادلین، لیتو به خه نده گوتی: به لام سیمای مه سیح پیاوانه تره. خانم قالتر، به بی جووله وه ستابوو، به نیگایه کی جیگیر، روخساری عاشقه که ی ده گه ل روخساری مه سیحدا به راورد ده کرد و پهنگی به هه مان ئه ندازه ی پهنگی قژه که ی که به بۆدره سهی کردبوو، بزکا و سهی دههاته بهرچاو.

(۸)

له باقی مانگه کانی دیکه ی زستاندا، دوروا و هوسره که ی، زوربه ی جار سه ری مالی فالترین دها. تهنانهت هه ندی جار جورج به تهنیا بۆ ئه وینده ر ده چوو و شامی له وئ ده کرد. مادلین زوربه ی کات ده یگوت شه که ته وحه زیده کرد له ماله وه بمینیتته وه.

جورج، رۆژی هه یینی بۆ ئه م دیدارانه تهرخان کردبوو و خانم فالتر له و رۆژهدا که سی بۆ شام ده عوهت نه ده کرد، ئه و شه وه ی بۆ بیل ئامی تهرخان کردبوو، تهنیا بۆ ئه و. دوا ی شام یاری وه ره قیان ده کرد، خواردنیا ن به ماسیانی چینی دها. به خیزانی پیاسه یان ده کرد. خانم فالتر چه ندین جار، له پشت ده رگایه که وه، له په نای کۆمه لیک گوله وه له گولخانه که دا، یان له گوشه یه کی تاریکدا، له ناکاوا باوه شی به جورجا ده کرد، به خویه وه ی ده گوشه ی و به گویندا ده چپاند: "خۆشم ده وئی!... خۆشم ده وئی! بۆت ده مره!"

به لام جورج هه میشه به ساردی ئه وی له خۆی دورو خستبووه وه و به راویژیکی وشک به رسفی دابووه وه: "ئه گه ر جاریکی دی کاری وا بکه ی چیتر پئ نانه مه ئیره."

ئاخروئۆخری هه یفی ماس، له ناکاوا باسی زه ماوه ندی جووته خوشک که وته سه رزاران. وه کو ده گوترا روز قه راربوو ده گه ل کۆنت دولاتور - ئیفیلین دا زه ماوه ند بکات و سوزان شوو به مارکی دوکازول بکات. ئه م دوودانه بووبوون به ئه ندامی مالبا ته که. له و ئه ندامه خۆمانیا نه ی که مدارایه کی تایبه تی ده کران و له په چاو کردنی زوربه ی ئه ته کیت و ته شریفاته کان مه عاف بوون.

جۆرج و سوزان، به جۆره پراستگویییه کی خوشک
وبرایانه و نازاد دهژیان، به سهعاتان پینکفه قسانیان دهکرد،
به ههمووانیان پادهبوارد و به پروالته زور به کتریان
خۆشدهویست.

ههرگیز دهرباره ی زهماوهندی ئیحتیمالی کیژهی گهنج و
هروهها دهرباره ی ئه و خوازگارانه ی که دههاتنه خوازبینی،
گهنگه شه یان نه که وتبووه به یین.

پوژنیک بابا قالتر، بو فراقین جۆرجی بو ماله وه برده وه.
چونکه خانم قالتر، له دوا ی فراقین ده بوایه خجلی کاروباری
ماله وه بی، به لیستی حیسابی ئاماده کارانی خواردنه کان
رابگات، جۆرج به سوزانی گوت: "بابرۆین خواردن به
ماسییه سووره کان بده یین."

ههریه که یان پارچه ناننی گهره یان هه لگرت و بو
گولخانه که چون. له سه رانسهری که ناری مه پمه پی
حه وزه که دا، دۆشه که له یان دانابوو تا ته مه شاقانان بتوانن
ئاسووده تر و له نزیکه وه ته مه شای ماسییه کان بکه ن. جۆرج
وسوزان دوو دۆشه که له یان له ته نیشت یه که وه دانا و به سه ر
حه وزه که دا دانه وینه وه و نانه کانیان گرمۆله ده کرد و ده یان
خسته ئاوه که وه. ماسییه کان ههرکه ئه وانیان ده بینی به
ته کاندانی خیرای کلکان دههاتنه پینشه وه، به چاوه
به رجه سته کانیان ته مه شای ئه وانیان ده کرد، به دهوری
خۆیاندا ده خولانه وه. ئیدی که گرمۆله نانه کان ده چوونه
خواره وه، ماسییه کان بله ز بو ی داده کشان. پاش ئه وه ی
نانه که یان ده خوارد، دووباره دههاتنه وه سه ری تا گرمۆله
نانیکی دی بقۆزنه وه.

جوولەى دەمیان جوان بوو، هەلبەز و دابەزینی لەزگین و لە ناکاویان دیمەن و حالەتییکی سەیری بەم گیانلەبەرانی دەدا. پەنگە سوورەکیان بەسەر زیخە زێرینەکی بن حەوزەکەو، درەوشانەووەیەکی سەیری هەبوو. گافى بلەز دەجولان، پەنگە قەرمزە تۆخەکیان دەتگوت مەشخەلێکی بزۆزە و لە ناو ئاوە زولالەکەدا دەجولیت، یان بە هەلوەستە و وەستانییکی لە ناکاوا، پەراویزێکی شینباو لە دەوری پۆلەکەکانیان چێدەبوو.

جۆرج و سوزان، پوخساری خۆیان لە ئاوەکەدا دەبینی و پێی پێدەکەنین.

جۆرج لە ناکاوا و بە ئەسپایی گوتی: - هیچ باش نییە، هەندى شت لە من بشاریتەو سوزان.

کێژەى گەنج پرسى: - چىم شار دەتوتەو بیل ئامى؟

- بىرت نایە، شەوى زیافەت و دەعوەتەکە، لێرە لە ناو

گولخانەکە چ سۆزىکت (بەلێن، قەول) بە من دا؟

- نە!

- کە هەركاتى یەكێك هاتە خوازگارىت، بە من بلێیت.

- پاستە، مەگەر چی بوو؟

- هاتوونەتە خوازبینیت.

- كى؟

- خۆت باش دەزانى، لە خۆت بپرسە.

- نە، سویند دەخۆم.

- با دەزانى! ئەو درێژە لە خۆ پارزى، ماركى

دوكازول.

- یەكەم لە خۆپارزى نییە.

- دەشىت، بەلام گىلە. ھەرچى سەرۋەتى ھەيە لە قەبەلى قومارى كردوۋە گەنجىتى خۇى بۇ زەماۋەندى يەك لە دۋاى يەك تەرخان كردوۋە. ئەلھەقى پىر بە پىستى تۆيە، تۆيەك بەم ھەموو جوانىيە، بەم گەنجىتى يە تەپ وپرەۋە و بەم ھەموو زىرەكى و ھۆشمەندىيەۋە.

سوزان، لىۋبەخەندە پرسى:- بۇچى، بەم شىۋەيە لە
عەلەيى دەدوتى؟

- من؟ بە ھىچ جۇرى.

- با. دەنا ھىچ يەكىك لەو عەيبانەي تيا نىيە كە تۆ
گوتت.

- چەند خۇش خەيالى. ئەو كابرەيەكى كەودەنى بەفئىل
و دەھۋى لەبىنەۋە پرە.

سوزان، بە ئاستەم ئاۋرى لەو دايەۋە وچاۋى لە ئاۋرەكە
ھەلگرت وگوتى:

- بزاتم، چى دەربارەي دەزانى؟

جۇرج ۋەكو ئەۋەي پارىكى، كە مايىل بە دركاندى
نەبوۋىن، لە زار دەرهيترابى گوتى:

- مەسەلەكە ئەمەيە كە من... من... بەغىلى بەو دەبەم.
غىرەي لىدەكەم.

سوزان كەمىك حەپەسا وگوتى:- تۆ؟

- بەلى، من.

- عەجايەب، بۇچى بەغىلى پىدەبەيت؟

- چونكە عاشقى تۆم و خۇتیش ئەمە چاك دەزانىت،
نارەسەن.

سوزان، بەراۋىژىكى جدى گوتى:- ئەۋە شىت بوۋى،
بىل ئامى؟

جۆرج به رسفی دایه وه:

- ده زانم، که ئەقله کهم له دهست داوه. یانی ده بی من
پیاویکی ژندار، ئەم شته به تو، به کچیگی گهنج بلیم؟ شیت
که مه، گوناکاریشم، که سینی بو ده له، خویری، هیچ
ئومیدیکم نییه، هەر بۆیه شیت بووم. وهختایه ک که بیستم
ده ته وی شوو بکهی، به جۆری تووره بووم که ههزم ده کرد
که سینک بکوژم. هیوادارم بمبوری سوزان.

بیده نگ بوو. ماسییه کان که کهس نانی بۆ له ئاوه که
نه ده کردن، بی جووله وه ستابوون، وه کو سه ربازانی
ئینگلیزی به ریز وه ستابوون و ده یانروانیه ئەم دوو
پوخساره ی به دیار ئەوانه وه دانه وی بوونه وه.

سوزان، به راویژیکی نیوه غه مین و نیوه شاد له بن
لیوانه وه گوتی:

- چه یفی که تو ژنت هیناوه، له وهی زیاتر چیت
ده وی؟ هیچ کاریک ناکرئ. مه سه له که ته واو بووه.

جۆرج، له ناکاوا پووی تیکرد و پوو به پوو گوتی:-
ئه گه ر ژنم نه بوایه، شووت پیده کردم؟

کیژی، راستگۆیانه گوتی:- به لئ، بیل نامی میردم
پیده کردیت، چونکه تۆم له هه ر که سینی دی پتر خوش
ده وی.

جۆرج هه ستا، ده می تیک ئالاند و گوتی:

- مه منوونم... سوپاس... تکات لیده کهم به لئین به هیچ
که سینک مه ده، باشه؟ که مینک چاوه پروان بکه. تکا ده کهم!

قه ولم ده ده تی؟

- قه ول بی.

جۆرج، که تیکه نانیکى گهره‌ی به‌دهسته‌وه بوو، فریى دایه ئاوه‌که‌وه وئوسا وه‌کو ئه‌وه‌ی به‌پاستى ئاوه‌زى له ده‌ست دابیت، به‌بى خاتر خوازی، له گولخانه‌که هه‌لات. ماسییه‌کان به‌تامه‌زرۆییه‌وه، په‌لامارى ئه‌و تیکه نانه‌یان دا که ورد نه‌کرا‌بوو و به‌سه‌ر ئاوه‌که‌وه وه‌ستا‌بوو. به‌ده‌مه چکوله‌کانیان تیکه‌تیکه‌یان لیده‌کرده‌وه، پاشان نانه‌که‌یان بۆ ئه‌وبه‌رى حه‌وزه‌که برد و له ژیر پارچه نانه‌که‌دا وه‌کو هیتشوو‌یه‌کى بزۆز خر بوونه‌وه، وه‌کو گولیکى زندووی بزۆز، گولیکى گیاندار که سه‌ره‌وخوار که‌وتیته ئاوه‌که‌وه، ده‌هاتنه‌ به‌رچاو.

سوزان، حایر و سه‌رسام، په‌شێو و په‌ریشان، له‌جێى خۆى هه‌ستا و به‌کاوه‌خۆ بۆ هۆله‌که‌ پۆی. جۆرج له‌ مالێ وان پۆی بوو.

جۆرج، زۆر به‌ ئارامى بۆ مال گه‌پایه‌وه‌و که‌ بێنى مادلین خه‌ریکه‌ نامه‌ ده‌نووسیت، لێى پرسى: - هه‌نێى بۆ شێو با مالێ قاتر دیت؟ من ده‌پۆم.

مادلین، سووکه‌ هه‌لوسته‌یه‌کى کرد و ئه‌وسا گوتى:

- نا، که‌میک بێ حه‌واسم. حه‌ز ده‌که‌م لێره، له‌ ماله‌وه‌ بمینمه‌وه

جۆرج به‌رسفى دایه‌وه: - به‌ که‌یفى دلێ خۆت، که‌س زۆرت لیتاکات.

ئه‌وسا کلاوه‌که‌ی هه‌لگرت و بله‌ز له‌ مال وه‌ده‌رکه‌وت. ده‌مى بوو چاودێرى ژنه‌که‌ی ده‌کرد، تا‌قیبى هه‌لس وکه‌وت و په‌فتار و ئه‌تواری ده‌کرد و له‌ هه‌موو کاره‌کانى ئاگادار بوو. ئیدی ئه‌وکاته‌ که‌ ئه‌و چاوه‌پوانى ده‌کرد،

هاتبوو. تۆنى دەنگى ژنهكەى كە گوتبووى: " حەزەدەكەم
لێرە، لە مالهەو بەمىنمەوہ " ئەوى نەخاپاندبوو.

پوژانى دواتر بە مېهرەبانى رەفتارى دەگەليا كرد.
تەنانەت واى دەنواند كە خوشحال و بەكەيفە، كە شتىك
بوو، ئاسايى نەبوو. ژنهكەى پنى دەگوت: - دەبينم، سەر حال
و بەدەماخى.

پوژى هەينى زووتر لە كاتى ئاسايى خۆى گۆپى و
بەژنهكەى گوت، پيش ئەوہى بۆ مالى ئاغا بېرات، هەندى
كارى هەن دەبى پايان بكات.

نزيك سەعات شەشى دوانيوەرۆ، پاش ئەوہى ژنهكەى
رامووسى لە مال وەدەر كەوت، ئەوسا لە مەيدانى نوتردام
دو لورت گاليسكە يەكى بە كرى گرت. بە گاليسكە چيپەكەى
گوت:

- بۆ خانووى ژمارە هەفدەم بەرە، لە شەقامى فونتن
ولەوى چاوەر وانم بكە تا خۆم پيت دەلنم. دواى بۆ
خوارنگەى كوك فزان، لە شەقامى لافايت، دەپۆين.

گاليسكە چيپەكە، كەوتەپى، جۆرچ پەردەى پەنجەرەكانى
دادايەوہ. كاتى گەيبىنە بەرمالەكەى خويان، چاوى لەویندەر
نەدەگواستەوہ. دواى دە خولەكان، مادلىنى بينى لە مال
وہدەر كەوت و بەرەو بولقارى بازنەبى نشينو بووہوہ.

هەر كە مادلىن، دوور كەوتەوہ، جۆرچ سەرى لە
پەنجەرەى گاليسكەكەوہ دەر كيشا و بە گاليسكە چيپەكەى
گوت: - بجمى.

گاليسكەكە كەوتەپى و دواى كەمىك جۆرچى لە بەر
خوارنگەى كوك - فزاندا، كە خوارنگە يەكى بەشكو بوو
ولەو دەفەرەدا بە نامى بوو، داگرت. جۆرچ، خۆى بە ھۆلە

گشتیه‌کی خوارنگه‌که‌دا کرد و به ئارامی دهستی به نان خواردن کرد، به دهم نانخواردنه‌وه جارجاری ته‌مه‌شایه‌کی سه‌عاته‌که‌شی ده‌کرد. سه‌عات جهوت و نیو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی قاوه‌که‌ی خوارده‌وه، دوو پینک شامپانیای دهرجه‌یه‌کی به‌سهردا کرد و جگه‌ره‌یه‌کی پیکرد، له خوارنگه‌که وه‌ده‌رکه‌وت، گالیسکه‌یه‌کی، که به‌ویدا ر‌هت ده‌بوو، بانگ‌کرد و به گالیسکه‌چییه‌کی گوت بۆ شه‌قامی لاروشفوک‌ه‌ی بیات. بیئه‌وه‌ی پرس به دهرگاوانه‌که بکات، به پلیکانه‌کانی ئه‌و خانووه‌دا که مه‌به‌ستی بوو، هه‌لگه‌را تا گه‌ییه نه‌ومی سینیهم. به‌کاره‌که‌یه‌کی که دهرگا‌که‌ی لیکردبووه‌وه، گوت:- جه‌نابی گیب‌ر‌دولورم له ماله‌ یان نا؟

- به‌لئ‌ی جه‌ناب.

کاره‌که‌ره‌که بۆ هۆلیکی برد، جۆرج بۆ چه‌ند ساتینک به‌دهم چاوه‌روانییه‌وه له‌وینده‌ر مایه‌وه. دوا‌ی توزیک پیاویکی که‌له‌گه‌ت، به سینگ و به‌رۆکی پر نیشانه‌وه، که ره‌فتاریکی سوپاییانه‌ی هه‌بوو و، هه‌رچه‌نده گه‌نج بوو، لئ‌ی سه‌ری ماش و برنج بووبوو، هاته ژووره‌وه.

دوروا، سلای لیکرد وگوتی:- جه‌نابی که‌لانت‌ه‌ر، وه‌کو پیشتر پینگوتی، ژنه‌که‌م حالی حازر ده‌گه‌ل عاشقه‌که‌یدا، له خانوویه‌کی موبیله‌دارا، که له کوچه‌ی دمارتیر به‌کرییان گرتووه، خه‌ریکی شام کردنه.

یارۆی که‌لانت‌ه‌ر، سه‌ریکی دانه‌واند و گوتی:- من له خزمه‌تودام.

جۆرج، له سه‌ر قسه‌که‌ی رۆیی:- جه‌نابت تا سه‌عات نۆ وه‌خت هه‌یه، نا؟ له سه‌عات نۆ به دواوه ناتوانی خۆت به‌و

خانوه‌دا بکه‌ی تا به چاری خوت زیناکاری هاوسه‌ره‌که‌م
ببینی.

- به‌ئی وایه. زستانان تا سه‌عات حه‌وت و له ۳۱
مارس به دواوه تا سه‌عات نو دهرفته‌م هه‌یه. چونکه ئه‌م‌رؤ
۴/۵، تا سه‌عات نو کاتم هه‌یه.

- زورچاکه جه‌نابی که‌لانتەر. من گالیسکه‌که‌م له
خواره‌وه، له کۆلانه‌که‌دا راگرتووه، ده‌توانی ئه‌و ماموران‌ه‌ی
که‌ پئویستت پئینانه سوار بکه‌ین و پاشان برۆین بۆ به‌ر ئه‌و
خانوه‌ی که‌ پئیمگوتیت و که‌میک چاوه‌روان بکه‌ین. تا
دره‌نگتر بگه‌ینه ئه‌وینده‌ر، دهرفته‌ی ئه‌وه‌مان زیاتر ده‌بی که
بده‌ین به‌سه‌ریانا و به‌سه‌ر تاوانه‌که‌وه بیانگرین و
غافلگیریان بکه‌ین.

- به‌که‌یفی دلی تو جه‌ناب.

که‌لانتهره‌که‌ له هۆله‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وت، دوا‌ی که‌میک به
بالاپۆشینکه‌وه، که‌ له‌به‌ری کردبوو تا که‌مه‌ربه‌نده‌ سی
ره‌نگه‌که‌ی نه‌بیینی، گه‌رایه‌وه. له‌به‌ر ده‌رگای چوونه‌ ده‌ره‌وه
وه‌ستا تا جۆرج له‌ پئیشه‌وه وه‌ده‌رکه‌ویت، لی جۆرج که‌ بیر
وخه‌یالی رۆیی بوو و له‌ جئیه‌کی دی بوو، نه‌ ده‌رۆیی و
لیکدا لیکدا ده‌یگوته‌وه: "نابی جه‌ناب، تو پیش بکه‌وه، نابیی...
تو پیش بکه‌وه."

یارۆی که‌لانتەر گوتی:-- پیشکه‌وه جه‌ناب، من خاوه‌ن
مالم، نابیی، ده‌بی تو پیش بکه‌ویت.

جۆرج، سه‌ریکی دانه‌واند وخیرا وه‌ده‌رکه‌وت.
هه‌وه‌لجار چوون بۆ پۆلیسخانه و سی پۆلیسیان، که
جلکی مه‌ده‌نیان له‌به‌ر کردبوو، له‌گه‌ل خۆدا هه‌لگرت. جۆرج
پئیشتر ئاگاداری کردبوونه‌وه که‌ عه‌مه‌لیاته غافلگیریه‌که‌

ئەمشەو ئەنجام دەدریت. چونکە جینگەى ھەموویان لە ناو گالیسکەکە نەدەبوو، یەکیک لە پۆلیسەکان چوو لە تەنیشت گالیسکەچیپەکەو پۆنیشت و دوانەکەى دى لەسەر تەختەکەى بەرانبەرى جۆرج وکەلانتەرەکە دانیشتن و گالیسکەکە بەرەو کۆچەى دەمارتیر وەرپیکەوت.

دوروا بەکابرای کەلانتەرى گوت:

- من نەخشەى ئاپارتمانەکەم لەلایە. لە نەۆمى دووھەمە. ھەو لەجار ھۆلیکی بچووکە و دواى ژوورینکی نووستە. ژوورەکانى ئاپارتمانەکە پینگەیان بۆ دەرەو نىیە. ناتوانن لە ھیچ شوینیکەو ھەلین. کەمیک لە دوورى خانووەکە کابرایەکی قفل ساز ھەبە. ئەویشم ئاگادار کردووەتەو کە لە خزمەتتاندا بى.

کە گەیشتنە بەر خانووی دیاریکراو، سەعات ھەشت و چارەک بوو. بیست خولەکی دیکەش بە بیدەنگى چاوەرپوانیان کرد. لە سەعات نۆ کەم چارەکەدا، جۆرج گوتى: "نەا دەتوانین بچینە ژوورەو." بى ئەو ھى گوتى بە دەرگاوانەکە بدەن، کە ئاگای لە ھاتنە ژوورەو ھى وان نەبوو، بە قالدەرمەکاندا ھەلگەران. یەکیک لە پۆلیسەکان لە دەرى را، لەبەر مالا کەدا وەستا.

بەچوار قۆلى لەبەر دەرگای ئاپارتمانەکەدا وەستان. دوروا سەرەتا گوتى بە دەرگا کەو نا و پاشان لە کونى دەرگا کەو پوانیە ناو ژوورەکە. نە گوتى لە دەنگى بوو ونە ھىچى بەدى کرد. ھەنگى لە زەنگى دا.

یارۆى کەلانتەر، بە پۆلیسەکانى گوت:- ئەنگۆ لێرە چاوەرپوان بن، بەلام ئامادە و حازر بۆ پەلامار.

هه موو به دهم چاوه پروانیه وه وهستان. دواى دوو سى خوله كان، جوړج، دووباره چند جارېك له زهنگى دا. دهنگى نهوى له وسهرى ئاپارتمانكه وه هاته گوى و پاشان دهنگى ههنگاوى سووك نزيك بووه وه. نه فهرېك له كونى دهركا كه وه ته مه شاي دهره وهى كرد. ههنگى جوړج به پشتى قامكان، چند جارېك له دهركا ته خته كهى ئاپارتمانكهى دا. دهنگى ژنيك ، كه هه ولیده دا، تونى دهنگى خوى بگورې پرسى:- كتيه؟ كه لانته ره كه گوتى:- به ناوى قانونه وه داوات لیده كه م دهركا بكه وه.

دهنگه كه هه مديس پرسى:- تو كتيه؟

- من كه لانتهى پوليسم. ئه گهر دهركا كه نه كه نه وه، به توپزى دهيكه ينه وه.

دهنگه كه دووباره پرسى:- چيت دهوى؟

له م كاته دا جوړج گوتى:- منم، پتويست ناك، هه لتي، فايدهى نيه، چوار دهورت گيرا وه.

دهنگى پنيه كان كه په تى بوون دوور كه وته وه و دواى چند چركه يه ك زفرييه وه.

جوړج گوتى:- ئه گهر دهركا نه كه نه وه، له پاژنه وه دهرى دينين. هه ر به و دهقه وه، دهسكه مسه كهى دهركا كهى گرت و شانى له دهركا كه تووند كرد. چونكه كه س وه لامى نه دايه وه، هينده به توندى گوشارى له دهركا كه كرد كه قوفله كونه رزيوه كهى شوقه موبيله داره كه، هه لكه ندرا، هينده كوت و پپر كرايه وه كه توژيكي مابوو جوړج به سهر مادلين دا بكه وئ. مادلين، مؤم به دهست له هؤله كه دا وه ستابوو، بلوز وته نووره يه كى له بهر بوو، قزى ئالوزكاو و پتي په تى بوو. جوړج، هاوارى كرد:- خويه تى. له قافا گرتمان.

به ههشتاو خۆی به شوقه که دا کرد و که لانتیره که ش، کلاوه که سی داکه ند و، دواى که وت. ژنه ی گهنج، سرک و سلۆک له دووی ئەوان دههات و رینگاکه ی بۆ پروناک ده کردنه وه. به ژووری نانخواردندا تته پین، که پاشماوه ی خواردن و قاپه چه وره کان هیشتا کو نه کرابووه وه، بوتلین خالی شامپانیا، قاپی جگه ری قازی نیوه خوراو، ئیسقانی بی گۆشتی مریشک و پارچه نان به سهر میزه که وه په خش و بلاو بووبووه وه. دوو قاپ، له سهر ته پله کیکى که نار میزی نانخواردنه که دانرابوو که پپوون له قه پیلک و قاوغی به تالی سه دهف.

ژووری نووستنه که، دارژاو و داپژاو، به سهر یه کا درابوو. کراسیکی ژنانه، له سهر کورسییه ک که وتبوو، ده پین قوته یه کی پیاوانه به سهر ده سکی کورسییه کی دیدا درابوو. دوو جووت پوتین، جووتیکی ژنانه و جووتیکی پیاوانه، له پای سیسه م وته خته خه وه که دا، له سهر لا له ئەرزه که دا که وتبوون.

ژووری نووستنی ئەو شوقانه بوو که به کهل و پهل و ناوما له وه به کری ده درین. له و کهل و په له ئاساییانه ی که بۆنی ناخۆش و ناجۆری ژووری ئۆتیلانیان لیدئ، ئەو بۆنه ی که له په رده، دۆشه ک، دیواره کان و کورسییه کانه وه دئ، بۆنی هه موو ئەو خه لکانه ی که پۆژیک یان شه ش هه یقان له م ژووره گشتیانه دا ده خون و که ده پۆن که میک له بۆنی تایبه تی خۆیان، به جی ده هیلن، له و بۆنانه که دواى ئاویته بوونی بۆنی ئەو که سانه ی پیش ئەوان له م ژوورانه دا ماونه ته وه، بۆنیکى ناخۆش، تیکه ل و پیکه ل و تهحه موول ناپه زیری لیدیت.

قاپیگی پر له کینک، بوتلیک شه‌راب و دوو په‌رداخی نیوه به سهر سوپاکه‌وه ده‌بینرا. کلاویکی پیاوانه نرابووه سهر په‌یکه‌ری سه‌عاتیگی گه‌وره‌ی دیواریه‌وه.

یاروی که‌لانته‌ر، به تووندی پرووی کرده مادلین و چاوی له دوو چاوانی بږی و پرسى:

- تو خانم کلر مادلین دوروا، هاوسه‌ری قانونی جه‌نابی پروسپه جوړج دورواى، پوژنامه‌فانیت، که به خوی لیزه‌یه؟

مادلین، به ده‌نگیگی تیکشکاو گوتى:-- به‌لى جه‌ناب.

- لیزه چ ده‌که‌یت؟

مادلین، هیچ به‌رسفینکی نه‌دایه‌وه.

یاروی که‌لانته‌ر دووباره پرسى:-- لیزه چ ده‌که‌یت؟ بو له مالی خوتا نیت؟ به نیوه پروتی له‌م شوقه موبیله‌داره‌دا، که شوقه‌ی کرییه چ ده‌که‌ی، چما بو لیزه هاتوویت؟

که‌مینک چاوه‌پیی کرد، که مادلین هیچی نه‌ده‌گوت هه‌مدیس گوتى:

- نها که خوت نات‌ه‌وی ئی‌عتراف بکه‌یت، من ناچارم، په‌وشه‌که دیاری بکه‌م، حوکم له سهر په‌وشه‌که بده‌م.

له سهر ته‌خته‌خه‌وه‌که، که‌له‌شى پیاویک که خوی وه‌بن چه‌رچه‌فیک دابوو، ده‌بینرا. یاروی که‌لانته‌ر له ته‌خته‌که نزیک بووه‌وه وگوتى:-- ئاغا؟

کابرای ژیر چه‌رچه‌فه‌که جووله‌ی بونه‌کرد. وادیاربوو پشت له‌وان خه‌وتبوو و سه‌ری له ژیر سه‌رینه‌که نابوو.

که‌لانته‌ره‌که، ده‌ستی به‌و به‌شه‌ی به‌ده‌نی پیاوه‌که‌دا هیتا که وادیاربوو شانه‌کانی بوو و دووباره‌ی کرده‌وه:

- ئاغا، تىكا دەكەم، ناچارم مەكە كە بە توندى
رەفتارت لە گەلدا بىكەم.

ئى ئەو بارستايەى ژىر چەرچەفەكە، هېندە بىن جوولە
بوو لە تۆوايە مردووه.

دوروا، كە بە توندى هاتبووه پىنشەوه، چەرچەفەكەى
گرت وبەتوندى رايكىشا. سەرىنەكەى لە سەر سەرى كابرا
لادا وپوخسارى زەرد هەلگەپاوى لاروش ماتىو بەدىار
كەوت. جۆرچ، بە سەرىا دانەوييەوه، لە كاتىكا لە توورەييا
سەراپاي دەلەرزى و حەزىدەكرد دەست بىنئە بىنى وخەفەى
بكات، بە دەم ددانە چىرەوه هاوارىكرد:- بە لاي كەمەوه
غىرتى ئەوه تان هەبىن دان بە كارە دزىوہەكە تاندا بنەن.

كابراى كەلانتەر هەمدىس پرسى:- تۆ كىتى؟
يارۆى عاشقى پەشىو حال هېچ وەلامىكى نەدايەوه.
كەلانتەرەكە دووبارە گوتى:- من كەلانتەرى پۆلىسم، ئەمرت
پىندەكەم ناوى خۆت بلى.

جۆرچ، كە توورەيىەكى هۆشيانە سەراپاي دەهەژان،
هاوارىكرد:

- خويړى وەلام بدەوه، دەنا ناچار دەبم خۆم
ناوہەكەت بلىم.

هەنگى كابراى سەر تەختە خەوہەكە، بە دەمە لالکىوہ
گوتى:

- ئاغاى كەلانتەر، رىگە مەدە، ئەم شەلاتىە
سووكايەتيم پىيكات. من سەروكارم دەگەل ئەودايە يان
دەگەل تۆ؟ پىويستە وەلامى ئەو بدەمەوه يان تۆ؟
لەوہ دەچوو، زارى وشك بووبى و دەمى چوويئە
كلىلە.

یاروی که لانتەر به رسفی دایه وه: - له گهل من، ته نیا وه لامی من بده وه، ئاغا، لیم پرسیت تو کیتیت؟
کابرا هم مدیس بیده نگ بوو. چه رچه فه که ی له ملییه وه هالاندبوو و به نیگای سلۆکه وه سهیری ده و روبه ری ده کرد. سمیله باریک و بادراوه که ی، به روخساره زهرد هه لگه پراوه که یه وه، په شی په ش ده چوووه.

یاروی که لانتەر دووباره پرسى: یانی ناتوهی وه لامم بده یه وه؟ له م حاله ته دا ناچارم ده بن بتگرم. به هه رحال له ناو جینگاکه وهره دهره وه، دواى ئه وه ی جله کانت له بهر کرد، ههنگی تاقیقت له گهل داده که م.

کابرا له ژیر چه رچه فه که وه که و ته جووله جوول و له بن لیوانه وه کوتی:

- به لام ناتوانم به بهرچاوی ئیوه وه له جینگاکه بیمه ده ری.

- بوچی؟

کابرا به رسفی دایه وه: - چونکه... چونکه... به ته واوه تی پووتم.

دوروا، دهستی به ته وس وتوانجان کرد، کراسینکی پیاوانه له ئه رزه که دا که وتیوو، هه لیگرت وبق کابرای توور دا، ئه وسا به دم هاواره وه کوتی: - ده ی ههسته... که بتوانی له بهر دم ژنه که ما خۆت پووت بکه یه وه، ده توانی له بهر دم منیشدا جله کانت له بهر بکه ییت.

ئه وسا پشتی کرده ئه و و پووی کرده موغه بییره که. مادلین، وه خۆ هاتبووه وه، نها که ده بیینی هه موو شتیک که وتۆته ئه و گۆره ودهسته که ی که وتۆته پوو، ئاماده بوو، هه رکاریک بکات. گپی جه ساره تیکی سهیر له چاوانی

دهبووه وه، پارچه کاغه زیکی لول کرد و به کومه کی نه و ده مومی له شه مداننکی هرزان به هادا که له سووچنکی سوپاکه دانرابوو، داگیرسان. نهوسا پشتی به موغه یرییه که وه دا، یه کینک له لاقه پرووته کانی که له ژیر کراسه که یه وه هاتبووه ده ری، له بهر ئاگره که راگرت تا گرم بیته وه، جگه ره یه کی، که کاغه زه که ی په مپی بوو له قوتووه جگه ره که ی دهرهینا، دایگیرساند و دهستی به مژلیدانی کرد. که لانتیره که بولای نه و هات و چاوه پروانی نه وه بوو تا دلداره که ی جله کانی له بهر بکات. مادلین، به پروداییه وه پرسى:- نه مه کاری هه میشه یی تویه، جه ناب؟

که لانتیره که، به راویژنکی سه لارانه گوئی:

- هینده ی دهست به به ریوه بچی که متر، خانم.

مادلین، ته وس خه نیکى بو کرد و گوئی:- پیرو زبایت

لیده که م، چونکه کاریکی چه په له.

وای ده نواند سه یری میزده که ی ناکات، نه و نابینیت.

لی کابرای ناو جیگا که خه ریک بوو جله کانی له بهر

ده کرد. پانتوله که ی له بهر کردبوو، پوتینه کانی له پین کردبوو،

به ده م هاتنه پیشه وه خه ریک بوو دوگمه کانی نیله که که ی

داده خست.

کابرای که لانتهر (نهفسه ر پؤلیس) ئاوری لای نه و ی

دایه وه:- نه ناغا، ده ته وئ پیم بلنی تو کیت؟

کابرا به رسفی نه دایه وه.

که لانتیره که گوئی:- ناچارم دهستگیرت بکه م.

کابرا له ناکاوا هاواریکرد:- دهستم بؤ نه یه نی ها. من

پاریزه بندی یاسایم هه یه، هیز نییه بتوانی من دهستگیر

بکات.

دوروا، وهك ئه وهى بيهوئ بيهوئ بيهوئ به ئه زدا، به
ههشتاو به رهو پووى چوو و گوئى:

- ئه مه تاوانى ئاشكرايه... ئاشكراى ئاشكرايه، ئه گهر
بمهوئ ده توانم به گرتت بدهم، به لى ده توانم ئه م كاره بكه م.
ئه وسا به دهنگىكى له رزوك له سه رى پوئى: - ئه م
كابرايه ناوى لاروش ماتيوويه، وه زيرى كاروبارى دهره وهيه.
ياروئى كه لانتهر، حاير و چه په ساو ههنگاوئىك هاته
داواه و به ده مه لالكوئه گوئى: - جه ناب نها ئامادهى ناوى
خوتم پئ بئزى يان نا؟

كابرا زوئى له خوئى كرد، ئه نجام لئبرا قسه بكات:

- هه ر باشه، ئه م خوئپه بؤ به كه مجاره له ژيانبا درؤ
نهكات. وايه من ناوم لاروش ماتيوويه و وه زيرى كاروبارى
دهره وه م.

پاشان دهستى به رهو سينگى دوروا، كه خالئىكى
سوورى به سه ره وه دهره وشايه وه پاكئشا و گوئى:

- ئه م نيشانى لژيون دونوره به سه ر سينگيه وه
ده بئنى، من ئه م نيشانه م به م بؤده له يه داوه.

پهنگى دوروا زهره هه لگه را. به لى نيشانه كهى له يه خهى
خوئى كرده وه و خسته ناو موغه پرييه كه وه:

- نيشانئىك كه له لايه ن بئ شه رفىكى وه كو تووه
درا بئ، هه ر قابىلى ئه مه يه.

پوو به پووى يه كدى وه ستابوون، ددانيان چير
كردبو وه وه و كو له مستيان گوشى بوو، غه زه ب له چاره يان
ده بارى، يه كئىكيان بارىكه له يه كى سمئل بارىك و ئه وئيرىان
كه ته يه كى سمئل بابر بوو.

که لانتیره که بلهز که وته بهینیا نه وه و به هر دو
دهست لیکدی هاویر کردن:

- ناغایان، خوتان له بیر نه کهن که ئیوه کین، و یقار و
شه خسیه تی خوتان له دهست نه دن.

هر دو وکیان بیده نگ بوو و لیکدی دوور که وتنه وه.
مادلین هیتشا به دیار سوپاکه وه وه ستابوو و لیتو به خنده
جگهری ده کیشا.

که لانتیره که دووباره گوتی:

- ناغای وه زیر، من تو م به تهنیا ده گهل خانم دوروا،
که به خوی لیره یه، غافلگیر کرد، تو له سهر ته خته خه وه که
خه وتبووی و ئه ویش نیمچه پروت بوو. جله کانتان به تیکهل
و پیکه لی له ناو ژووره که دا که وتبوو، هر هه مو ئه مانه
نیشانه ی ئاشکرای زینا کارییه. ناتوانی نکولی له م راستیانه
بکیت. وه لامت بو ئه مه چییه؟

لاروش ماتبو، له بن لیوانه وه گوتی: - من چ قسه یه کم
نییه، تو ئه رکی خوت جیبه جی بکه.

که لانتیره که پرووی کرده مادلین و گوتی: - خانم تو دان
به وه دا دهنه ی که ئه م جه نابه عاشقتانه؟

مادلین، زور بی په روا، گوتی: - نکولی ناکم، به لی ئه و
عاشقی منه.

- ئه وه نده به سه.

ئه وسا که لانتهر، چند سهره قه له میکی دهر باره ی
شوینه که و ئه وه ی که به چاوی خوی دیبووی، له
دهفته رچه که ی خویدا تومار کرد. وه ختی که لانتهر له
نووسین بووه وه، وه زیر که جله کانی به ته واوی له بهر

کردبوو و پالتو و کلاره که ی به دهسته وه گرتبوو، پرسى:-
 کارت به من ماوه ئاغا؟ من چ بکه م؟ ده توانم برۆم؟
 دوروا، ئاوړى له و دایه وه و به دهم ته وسخه نیکه وه گوته:
 - بۆ ده پى؟ ئیمه کارمان ته واو بوو. ده توانى برۆى
 دووباره بخه ویته وه، نها به تنیا به جیتان ده هیلین.
 نهوسا قامكى خسته سهر بازووی یارۆى که لانتەر و
 له سهرى رۆى:
 - با برۆین جه نابى که لانتەر. ئیدی چ کاریکمان بیره و
 لیره نییه.

که لانتهره که، به سهرسامى دواى نه و کهوت، لى جورج
 له ئاستانه ی دهرگا که دا وه ستا تا که لانتهره که له پیش نه وه وه
 وه دهریکه وئى. که لانتهره که ش، ههر بۆ مجامه له خۆى
 دواخت.

جورج، به پینداگرییه وه گوته:

- "بهرموون جه ناب. " که لانتهره که گوته: "نابى."
 یارۆى رۆژنامه فان سهرى کی به ریزه وه ی دانه واند
 و به راپوژیکى پر نه زا که ته نه زنامه یه وه گوته: "نها نوره ی
 تویه جه نابى که لانتەر که پیش بکه وى. ئیره، ته قریبه ن مالى
 منه."

پاش چوونه دهره وه، به نهرمى و به سهر وسیمایه کی
 راپوژشانه وه، دهرگا که ی له دواى خۆیه وه داخت.

جورج دوروا، دواى سه عاتیک خۆى به باره گای
 رۆژنامه ی لافى فرانسزدا کرد. ئاغاى فالتر، هیتشتا له وئى
 بوو، به وپه پى جدی مژوولى راپیکردنى کاروبارى
 رۆژنامه که بوو. رۆژنامه که ی له م رۆژانه دا، بایه خیکى زورى

پهیدا کردبوو و بۆ ئەنجامدانی مامەلە و دان و ستانی
گرینگی بانکی، خاوەنەکە ی ئاسانکاری زۆری دەکرد.

بەپێوەبەری پۆژنامەکە سەری هەلبێری وپرسی:

- عەجایەب، لێرە چ دەکە ی؟ پەنگ و پووێکی
سەیرت هەیه. بۆچی ئەمشەو، بۆ شام نەهاتیت بۆ مالی مە؟
دوروا کە لە کاریگەری قسەکانی خۆی دانیابوو، بە دەم
تاکیدکردنەو لە سەر هەر وشەیهک گوتی: - ئا ئیستا، یەک
ساعات لەمە پێش وەزیری کاروباری دەرەو م سەرنگون
کرد.

فالتەر لە پنی وابووسوعبەت دەکات پرسى: - سەرنگونت
کرد؟... چۆن؟

- بەم زوانە کابینەکە وادار دەکەم لای بێن. ئیدی
کاتی ئەو هاتوو کە ئەم دالە کەرخۆریه (سیسارکە
کەچەلە) تپۆ بکەن.

پۆنامەفانی پیر، حایر و حەپەساو، وای وینا دەکرد
وتارنوو سەکە ی مەستە. لە بن لیوانەو گوتی:

- ئەری دوروا لەو دەچن وراو بکە ی.

- نا، بە هیچ کلۆجی، سەعاتی لەمەپێش لاروش
ماتیوم بەحالی زیناوه دەگەل هاوسەرەکەما، غافلگیر کرد.
کەلانتەر بەخۆی حالەکە ی بینی، تەواو وەزیر لیبوو هەو.

فالتەر، بە سەرسامی عەینەکەکە ی لە سەر چاوی
بەرزکردووه وگوتی: - خۆ درۆم لەگەل ناکەیت؟

- بە هیچ کلۆجی. تەنانەت بە نیازم وەکو خەبەریک لە
ستوونی رووداوەکاندا بلاوی بکەمەو.

- چما بە تەمای چیت؟

- به تمام ئەم ساخته چییە، ئەم دزە و ئەم پیاوہ
خوێڕییە لە پۆستی وەزیری بێنمە خوارەوہ.
جۆرج، کلارەکە ی نایە سەر کورسییەک و درێژە ی بە
گوتەکە ی دا:

- وای بە حالی ئەو کە سانە ی دەبنە کۆسپی سەر
پینگام. پەحم بە هیچ کە سیکا ناکەم.

بەریوہ بەری پۆژنامە کە کە هیشتا لە مەسە لە کە دوو دل
بوو، لە بن لێوانە وە گوتی: - بەلام... ئە ی ژنە کە ت؟

- لە سبە یە وە داوای جیا بوونە وە دەکەم. دەبێت مە وە
بۆلای مەرحووم فورستیە.

- دەتەوێ تە لاقی بدەیت؟

- هەلبەتە. پێیان رادە بواردم. بەلام زۆر ناپەرە حە تیم
کیشا، بۆ ئەو ی لە قافا بیانگرم، ماوہ یە ک خۆم لە گیلی دا،
دامە تان کە ریتی. بەلام باش بوو، سەرکە و تم. نھا من
سوارم و ئەوان پیادە.

ئاغای فالتەر، هیشتا باوہ پی نە دەهات. بە نیگای
سلۆکە وە لە دوروای دەپوانی و بەخۆی دەگوت: "عەجەب،
ئەم کورە چ جانە وە ریکە، دەبێ لە گەلیا بسازی. " جۆرج
دوو بارە گوتی: - نھا بۆخۆ ئازاد بووم... بایی خۆم سەر وە تم
هە یە. بە نیازم لە هەلبێژاردنی نیو دەورە ی ئوکتوبە را، لە زاگە
و زیدی خۆما کە هەمووان من دەناسن، بە شداری بکەم. من
بەم ژنە وە کە جینگای گومانی هەمووان بوو، نەمدە توانی
بگەمە هیچ شوینیک و بېمە مایە ی ریز و حورمە تی خە لکی.
ئەو منی بە کابرایە کی کەر زانی بوو، منی دیل و ئەسیری
خۆی کردبوو. بەلام هەرکە هەستم کرد ژیرا و ژیر خەریکی چ
پوخلە واتیکە، ئیدی کە و تمە چاودیری و تاقیبی.

دەستى بە پىكەنن كىرد، درىژەى بە گوتەكانى دا:
- ئەم فورستىيە بەلەنگازەش قورمساغ بوو، ژنەكەى
خىيانەتى لىدەكرد، بەبى ئەوەى ھەستى پىتېكات، متمانەى
تەواوى پىنى ھەبوو و خەيالى ئاسوودە بوو. ئىستا لە دەست
ئەم دەلە دىنە پرزگار بووم كە لەو بۆ من مابووەوھ.
دەستەكانم لە كۆت و بەند دەرباز بوون و دەتوانم خۆم
بگەيەنمە جىگايانى بەرزى بەرز.

لە سەر كورسىيەك دانىشت. ئەوسا ھەك ئەوەى خۆى
بدوئىنى لە سەرى پۆيى:

“ دەگەمە جىگايانى بەرزى بەرز.”

بابا قالىتر، ھىشتا ھەر بەچاوانى بى چاويلكەوھ تەمەشاي
دەكرد، عەينەكەكەى بەسەر تەويلىيەوھ بوو و بەخۆى
دەگوت: “ بەلى، ئەم ھەتيوھ خويىيە دەگاتە زۆر شوين.”

جۆرج، لە جىبى خۆى ھەستا وگوتى:

- با بېرۆم خەبەرەكە بنووسم. دەبى بەشيوانىكى
ناراستەوخۆ و پەردەپۆشەنە داي بېرۆم. بەلام دەزانى ئەمە
بۆ بابايەكى ۋەزىر، دەبى بە عەيبەيەكى زۆر گەورە.
كەبىرەكە نەقىمى دەريا بوو، كەس نىيە بكارىت پرزگارى
بكات. پۆزنامەى لاقى فرانسز، ئىدى ھىچ سوودى لەو
نابىنىت.

پۆزنامەفانى پىر، چەند ساتىك دوو دل ما، پاشان
بېريارى خۆى دا:

- قەيدى نىيە، بنووسە، وای بە حالى ئەوانەى كە
ھىندە گەوجن كە خۆيان لە قورە رەش ھەلدەكيشن، ناوى
خۆيان دەزپىنن.

سڀ هيٺان بووري. حوڪمي ته لاق و جيا بونو وهڪه له
 سهر داواي دوروا دهرچوو. ڏنهڪي دووباره هه مان ناوي
 فاميلي فورستي هي هه لڙارده وه، چونڪه خانه وادهي فالتر
 ده يانو يست بق پشووي هاوينه پوڙي ۷/۱۵ بق تروفيل
 پوڙن، پرياريان دا پيش جيا بونو وه له يهڪدي، پوڙيڪ له
 هاوينه وار، پيڪفه به سهر بهرن.

پوڙي پينج شه مهيان بق ٺهه كاره هه لڙارده و سه عات
 نوي بهياني به سواري گاليسڪه يهڪي شهس نه فيري
 گهرهي، چوار ٺهه سپه به پري كه وتن.

قهارار بوو پوڙن بق سن جرمن، له كلاو فهرنگي هنري
 چوارهم فراقين بخون. (كلاو فهرنگي: ژورويڪي بازنيي
 هه شت گؤشه يه، كه هه رچوار دهوري ده رگا يان په نجه ريه
 و دنياي ليوه دياره و سه ركه ي كه پر و ساباته.) بيل نامي
 داواي كردبوو تاقه ميواني پياويان هه ٺهه بي، چونڪه
 هزي له چاره ي مارڪي دوڪازول نه ده كرد. به لام له
 كوٽاييدا پرياردره له پٽوه كوٽ دولاتور ٺيقلين، له خه و
 هه سٽين و دهگل خودا بيهن، پوڙي پيشتر ٺاگاداريان
 كردبووه وه.

گاليسڪه كه، به دهه يورغهي ٺهه سپه كانه وه، شه قامي
 شانزله يه ي پري و به ناو جهنگل و ليروهاري بولوني دا
 تپه پري.

هه وايهڪي هاوينه ي دلگيري هه بوو، زور گهرم نه بوو.
 په رسيڪان به دهه فرينه وه ٺاسماني شينيان ته ي ده كرد و
 قهوسيڪي گهره يان چيده كرد، كه پياو واي ويتاده كرد، ٺهه

قهوسه، دواى پوښتنى په پره سيلکه کانيش هه ربه ئاسمانه وه
ده مينځى و ده بينریت.

ژنه کان له سهر ته خخته کوى دواوى گاليسکه که
دانيشتبوون، دايکه که له ناوه پراست وکچه کان له م لا
وله ولایه وه. سى پياو، پشت له سه متى حهره که تى
گاليسکه که و پوو له نافرته کان دانيشتبوون، دوو ميوانه که
له م لاو له ولایى فالتره وه دانيشتبوون.

له روبروى سن تپه پرين. به دهورى مون قارين دا
سوپرانه وه تا گه يشته بورژي قال، ئه وسا به که نارى
روباره که دا که وتنه پرى تا گه بينه پک.

کونت دولاتور ئيفيلين، پياوئى ئاقل بوو، ته نکه ريشيکى
به ردا بووه وه که به سووکتريين با ده که وته سه ما، ئه مه
کردبوويه کارىک دوروا بلت: " بايه که ياربييه کى جوان به
ردينى ده کات. " ئه و به نيگايه کى پر موحبييه ته وه سه يري
پوزى ده کرد. مانگيک بوو ليکدى ماره برابوون و ده زگيران
بوون.

جوړج، به په نگ ورووى هه لبرکاوه وه، زوربه ي کات
چاوى ده برييه سوزان، ئه ويش په نگى زهره هه لگه رابوو.
نيگيان ليکدى هه لده نگوت، ليکدى حالى ده بوون، ژيراوژير
فکريان ئالوگور ده کرد و پاشان ليکدى ده ره قين. خانم فالتر
ئارام و خو شحال بوو.

نانخواردنى نيوه پويان زورى خاياند. پيش ئه وه ي بؤ
پاريس بگه پينه وه، جوړج پيشنيازى کرد له سهر
به رزاييه کانى ديار دؤل و شيوه که که ميک پياسه بکن.
هه وه لچار وه ستان و ته مه شاي ديمه نه که يان کرد.
هه موويان به پيز له پال ديواره که دا وه ستان ونقوى

تەمەشای ئاسۆ و ئەو دیمەنە بوون که لەبەر پێیاندا
پراکشابوو. روبراری سین لە پاینی گردیکی بەرزا، وەکو
ماریکی گەورە که بەناو گیادا بخزیت، بەرەولای فرون لاقیت
دادهکش، لە دەستە راستا، لە تروپکی گردیکدا، جۆگای
مارلی، وەکو هەزار پێیەکی گەورە، بەلاقە درێژەکانییەو،
لەژێر ئاسمانی شیندا دەدرەوشایەو، خودی باژێرۆکی
مارلی لە خوارەو، لە نیو چرە دارستانەکەدا لەچا و ون
دەبوو.

چەندین گوندەوار لێرەولەو، لە دەر و دەشتیکی پان و
بەریندا، لەخوارەو بەلاو بووبوونەو. گۆلاوەکانی قەزینە، لە
نیو سەوزەزارەکانی بێشەیهکی بچووکیا بەروونی دەبینران.
لە سەمتی چەپا، لە دووری دوورەو، بۆرجی زەنگە نووک
تیزەکەى سارتروقیل دیاربوو که چووبوو بە ئاسمانا.

فالتەر گوتی: - لەهیچ جێیەکی دنیادا دیمەنی وا جوان
نییە، تەنانەت لە سویسراش دیمەنی وا جوان نییە.

پاشان بەکاوەخۆ کهوتنە پیاسە وراوینچکە تا هەم پیاسە
بکەن و هەم لەزەتی زیاتر لەم دیمەنە ببینن.

جۆرج و سوزان، لەوانی دی دواکەوتن. هەرکە چەند
هەنگاوێک لەوانی دی دواکەوتن، جۆرج بە دەنگێکی نەوی و
بەخۆشحالییەو بە سوزانی گوت: - سوزان، من دەتپەرستم،
ئەوئەندەم خۆشەوینی که خەریکە ئەقلم لە دەست دەدەم.

سوزان، لەبن لێوانەو گوتی: - منیش وەکو تۆم بیل
ئامی.

جۆرج دووبارە گوتی: - ئەگەر تۆ شووم پێنەکەیت،
سەری خۆم هەلەدەگرم و پاریس و ولات بەجێدێلم.

سوزان بەرسفی دایەوہ: - خۆت تاقیبکەوہ و بە باوکم
بەلێ، کچی دەزانێ لەگینە پازێ بیت.

جۆرچ، بەنیگەرانییەوہ گوئی: - نە، فایدە ی نییە، بۆ
دەییەمین جار دووبارە ی دەکەمەوہ کە فایدە ی نییە. دەرگای
مالەکە تانم لێدەخات، لە پۆژنامەکە دەرم دەکات، ئەوسا
ئیمە ناتوانین یەکدی بدینین. ئەمە ئەو ئەنجامە یە کە دلنیام
گەر بەفەرمی خوازینیت بکەم، دیتە پێگام. تۆیان بۆ مارکی
دوکانزول داناوہ. چاوەروانی پەزامەندی تۆن.

سوزان پرسى: - ئەدى تەگبیر؟

جۆرچ، کەمیک وەستا، تەمەشایەکی دەوروبەری کرد

وگوئی:

- ئەوئەندەت خۆش دەویم کە ئامادەبیت دەست بەدەییە
کاریکی شیتانە؟

سوزان، بەجدی بەرسفی دایەوہ: - بەلێ.

- گەرەترین، کاری شیتانە؟

- بەلێ.

- ئەدى هیندەت جورئەت هەییە کە پوو بە پرووی باب

و داکت ببیتەوہ؟

- بەلێ.

- بەراستی؟

- بەلێ.

- زۆرچاکە، پێگایەک هەییە، تەنیا یەک پێگا! ئەم کارە

دەیی لەلایەن تۆوہ ئەنجام بەدی نەک لەلایەن منەوہ. تۆ

جگەرگۆشە ی ئازیز و دوپدانە یانی، هەرشتی بکە ی هیچت پێ

نالین، ئەگەر کاریکی سەرکێشانەش بکە ی، بەلایانەوہ سەیر

نابیت. لەبەرئەوہ باش گوینگرە، ئەمشەو کە بۆمال

گه پراپته وه، هه وه لچار بچۆ بۆلای دایکت، پیک و په وان پیتی
بلی که حه زده کهیت شوو به من بکهیت. زۆری پین ناخۆش
ده بیت، بۆله بۆل ده کات...

سوزان، قسه کهی پیتی و گوتی: - باوه پناکه م، دایکم له
خوای ده وی.

جۆرچ، به په له دریژهی به گوته کهی دا: - نا، تو ئه و باش
ناناسیت. ئه و پتر له بابت توورپه ده بیت و ده یکتا به
فه رته نه. به خۆت ده بینی چون قه بوول ناکات. به لام ده بی
خۆراگر بی، کۆلنه دهیت، سووربی له سه ر ئه وهی که ئیلا
وبیلا شوو به من ده کهیت، ته نیا من، جگه له من شوو
به کهسی دی ناکهیت. ئه م کاره ده کهیت؟
- نا، ده یکه م.

- که له ژووره کهی دایکت هاتیه ده ره وه، ده چیت بۆ
ژووره کهی بابت وه مان ئه و قسانه له گه ل ئه ویشدا
ده کهیت، به سه روسیمای زۆر جدییه وه.

- باشه، باشه، دوایی؟
- دوای ئه م قوناغه مه سه له که ئالۆز ده بی. ئه گه ر
خۆت پژد بی، ته واو پژد و ناماده بی که شوو به من بکهی،
سوزانی ئازیزی دلّه که م... ههنگی ده تفرینم!

سوزان، له خۆشیا به تووندی پاچله کی، توزیکی مابوو
له خۆشیا له چه په بدات.

- ئاه! چه ند خۆشه! ده مرفیتی؟ کهی ده مرفیتی؟
هه موو چیرۆک و حیکایه ته پۆمانسی و کۆنه کانی
پفاندن و په دوو خستنی کیزانی گهنج، سواریبونی
گالیسکانی پۆسته بهر، مانه وه له کاروانسه راکانی نیوان پیکا،
ماجه راو بویه رین هه یه جان ئه نگیز و ئه فسووناوی ئه م

چیرۆک و سەر بهوردانه له ناکاوا لهزهینی دا بهرجهسته
بوون، وهکو ئهوهی خهونیکى ئهفسووناوی بى و خهریک
بى بیتهدى. دووباره گوتى: - کهى دهمرڤینیت؟
جۆرچ، به دهنگیکى زۆر نهوى گوتى: - باشه... ئهمشه و...
هر ئهمشه و.

سوزان، به دهنگیکى لهرزۆک گوتى: - بۆ کوئ دهپۆین؟
- ئیدی ئهمه نهینیه. باش بیر لهوکاره بکهوه که
دهتهوئ بیکهیت. ئهوه بیته بهرچاوی خۆت که دواى ئه
په دوو کهوتنه، ناتوانی جگه له من شوو به چ کهسیکی دی
بکهیت! ئهمه تاقه چارهیه، بهلام زۆر... زۆر پر مهترسی وبه
تالوکهیه... ههلبهته بۆ تو.

سوزان، گوتى: - من بریاری خۆم داوه... له کوئ تو
بدینم؟

- دهتوانی به تاقى تهنیا له مالى خۆتان بیته دهرهوه؟
- بهلێ، دهزانم چۆن دهرگا بچوکهکه بکهمهوه.
- زۆرچاکه، کاتى دهرگاوانهکه نزیکى نیوهشه و چوو
بۆ خهوتن، وهره بۆ مهیدانى کنکورده. من لهوئ له ناو
گالیسکهیهک لهبهر وهزارهتى دهریاوانى چاوهڕوانتان دهکهم.

- دیم.

- ئهسهح؟

- ئهسهح.

دهستى سوزانى گرت و گوشى:

- که خۆشم دهوئى، چهند ئازایت، یانى تهواو و
ناتهوئ شوو به ئاغای دوکازول بکهیت؟
- ئاه، نا.

- که سه‌بارەت بەم مەسەلە یە گوتت نایکەم، بابت زۆر توورپە بوو؟

- بەلێ، دەبیویست بۆ دێرم فریبتکات.

- دەبینی کە دەبێ بویر بی و پێداگری.

- پێداگری دەکەم.

سوزان، بە سەریکی پر لە خەیاڵی فراندن و هەلگرته‌وه، تەمەشای بەرجه‌وه‌ن و دیمەنەکە ی بەردەم خۆی دەکرد. لەویش دوورتر دەپروا... دەگەل ئەوا!... رەدوو دەخزێ، دەدزێ... بەم بابەتە‌وه دەنازێ. نە بی‌ری ئابرووی خۆی دەکرده‌وه و نە لەو بە دناوی و ناو‌زپانە ی کە یە خانگیری دەبوو. چما ئەسلەن ئەو شتانە ی بە خەیاڵدا دەهات؟ بی‌ری لەو شتانە دەکرده‌وه؟

خانم قالتەر، ئاو‌ری لەوان دایە‌وه و بە دەنگی بەرز گوتی:-- بۆ نایە ی کیژم. چ دەکە ی لەگەل بیل ئامی دا؟
پێیان هەلگرت و خۆیان بەوانی دی گەیا‌نده‌وه. هەمووان خەریک بوون باسی مەلەوانیان لە دەریادا دەکرد، کە قەراربوو سبەینێ بۆ ئەویندەر بپۆن.

لە گەپانە‌وه‌دا بە پێگای شاتۆدا هاتنە‌وه، بۆ ئە‌وه ی هەمان پێگای پێشوو دووبارە تە ی نەکە‌نه‌وه.

جۆرج، ئیدی قەسە ی نە‌ده‌کرد، بی‌ری دەکرده‌وه: باشە، ئەگەر ئەم کچۆلە یە کەمیک زات وەبەر خۆی بنات، سەرەنجام بە ئاوات دەگەم!

سێ دانە هەیف بوو، سوزانی غەرقی خۆشە‌ویستییه‌کی تووش کردبوو. تەفرە ی دا‌بوو، خاپاندبووی، دلی بردبوو. توانی بووی بە تەجرەبە‌یه‌ک کە هەیبوو، کچە مەفتوونی

خۆی بکات. به ئاسانی روحی سادهی ئه و کچۆلهیهی کۆنترۆل کردبوو.

یانی له پیتشا واداری کردبوو، له شووکردن به ئاغای دوکازول، دوودل بئ. نها رازی کردبوو که دهگه ل ئه مدا بره ئی. چونکه جگه له م پینگهیه، هیچ پینگهیهکی دی بۆ وه دهست هینانی کیژی، شک نه ده برد.

خانم قالتری باش ده ناسی، ههرگیز قاییل نه ده بوو کچه کهی خۆی به و بدات. هینشتا ئه وی شیتانه خۆش ده و یست. ههرچه نده توانی بووی به جۆره فه رامۆشکردنیکی حساب بۆکراو، هه ندیک ساردی بکاته وه و پامی بکات، به لام ههستی ده کرد ئه م عه شقه شیتانهیه و بئ بره وه کو خۆره ناخی ئه و ده خوات. ئه مه شی ده زانی که ههرگیز ناتوانی، نۆرینی ئه و بگۆریت و به هیچ کلۆجی قاییل نابیت، سوزان شوو به و بکات.

به لام کاتی که کیژی له ده ستیان ده رهینا و له شوینیکی دووره ده ستا شار دییه وه، ههنگی له پینگهیهکی به هیزه وه مامه له ده گه ل بابیا ده کات.

سه رقالی ئه م بیرانه بوو و ئیدی به وشه و قسه ی بئ سه روبه ر وه لامی ئه و قسانه ی ده دایه وه که ئه وان ده گه لیان ده کرد، چونکه بیرى له لای ئه وان نه بوو. که گه یینه وه پاريس ئه وسا بریک وه خۆهاته وه.

سوزانیش له فکران راچوو بوو، زهنگوله ی ئه سپهکانی ژیر گالیسکه که له میشکیا ده زرينگایه وه، ئه و جاده بئ کۆتایانه ی ژیر تریفه ی هه یفه که ی دینایه به رچاوی خۆی، ئه و لیزه واره تاریکانه ی که به ناویاندا تیده په رین، کاروانسه راکانی که نار جاده که و، په له په لی خزمه تگوزاران

تەويلەكان، بۇ گۆرپىنى ئەسپەكان، ھەر ھەمموى ھىنايە بەرچاوى خۆى.

وہختايەك گاليسكەكە گەيپەوہ ناو ھەوشەكەى خۆيان، ويستيان جۆرچ بۇ شيوكردن بيلنەوہ، بەلام ئەو قەبوولى نەکرد و بۇ مالەكەى خۆى زفريبەوہ.

پاش ئەوہى خواردينكى كەمى خوارد، وەك ئەوہى لە سەر سەفەرىكى دوور ودریژ بى، دەستى بە كۆكردنەوہو ئامادەكردنى بەلگەنامە و ئەوراقەكانى خۆى كرد. نامە خەتەرەكانى سووتاند، ھەندىكپانشى شاردنەوہ، ئەوسا ھەندى نامەى بۇ چەند دۆستىكى نووسى.

جارجار تەمەشاپەكى سەعاتە ديوارپپەكەى دەکرد و بەخۆى دەگوت: " دار دەدەم بە روحيانا. " لە ھەمان كاتدا، نىگەرانى روى ئازار دەدا. ئەدى ئەگەر نەخشەكەى سەرى نەگرت چ بكات؟ بەلام لە چ شتىك بترسىت. تاكو نھا توانىويەتى بەرپەى خۆى لە قورپاوان دەر بكتىشيت! بە ھەرحال ئەمجارە دەيويست، دەست بداتە قومارىكى گەرە!

نزىكى سەعات يازدە، لە مال چووە دەرەوہ، كەمىك بە كۆلانەكاندا سوورپايەوہ، ئەوسا گاليسكەيەكى بەكرى گرت وپۆيى بۇ مەيدانى كنگورد، لە بەر مەجەرەكانى وەزارەتى دەرياوانيدا راوہستا. جارجار تەلە شقارتەيەكى دادەگىرساند تا تەمەشای سەعاتەكەى بكات. كەبىنى نزىكى نيوہشەوہ، لە رادەبەدەر نىگەران و نارەحەت بوو. ھەرساناساتى لە دەرىچەى گاليسكەكەوہ سەرى دەبردە دەرى و تەمەشای دەوروبەرى دەکرد.

سەعاتىك لە دوورى دوورەوہ دوازدە زەنگى لىدا، پاشان يەككىكى نزىكتر، پاشان دوانى دى پىكەوہ، كەمى

دوورتر، دوایی یه کینکی دی زور له دوورتر. وهختایه ک
دهنگی دوازه زهنگه کانی سه عاتکه خاموش بوو، جورج
به خوی گوت: "مهسه له که ته او. موهفه ق نه بووم. سوزان
نایهت."

ویژای ئه مهش مکور بوو له سهر ئه وهی ئه گهر تا
به یانیش بووه ههرله وی چاوه پروان بکات. پیاو ده بی له م
حال و بارانه دا به سه بر وحه وسه له بی.

دوای که میک دهنگی زهنگینکی هاته گوی که چاره که
سه عاتی راده گه یاند، پاشان نیو سه عات، پاشان سی چاره که
سه عات و سه ره نجام هه موو سه عاته کان، وهکو که ره تی
پیشوو سه عات یه کیان راگه یاند. ئیدی به ئومیدی هیچ نه ما،
مابووه وه و هه ولیده دا، بزانی ئاخوچ بویه ریک پرویداوه. له
ناکاوا سه ری ژنیک له هه نیه ر ده ریچه ی گالیسکه که دا به
دیارکه وت و پرسى: - لیره ی بیل ئامی؟

جورج، له جینی خوی راپه پی و هه ناسه ی سواربوو: -
توی، سوزان؟
- به لئ، خۆمم.

به هه شتاو که وته گه ران به دوای دهسکی ده رگای
گالیسکه که دا و له په شوکاویدا بوی نه ده دوزرایه وه و لیکدا
لیکدا ده یگوت: - ئاه تویی... تویی... وه ره ژووره وه.

سوزان، سواری گالیسکه که بوو و خوی له باوه شی
ئو هاوینت... جورج، هاواری له گالیسکه چیه که کرد و
گوتی: "بکه وه پی." و گالیسکه که جما.

سوزان، هانکه هانکی پینکه وتیوو، نه یده توانی هیچ بلیت.

جورج پرسى: - کوا بۆم باس بکه چی پرویدا؟

- جا چی پروینه دا، به تایبه تی وهختن به دایکم گوت.

جۆرج، له نیکه‌رانیدا ده‌له‌رزى: - دایکت؟ چى گوت؟ کوا زوو بۆم باسبکه.

- زۆر ترسناک بوو. چووم بۆ ژووره‌کهى، ئەو قسانەم پینگوت که پیشتر ئامادەم کردبوون، پەنگى زەرد هەلگەرا، ئەوسا هاواریکرد: "شتى وا نەبووه و نابى!" من گریام، توورپە بووم، سویندم خوارد که جگە له تۆ شوو بە چ که سیکى دى ناکەم. وام وینا دەکرد هەر هەستى و بکەوێتە ویزەم. وهکو شیتی لێهاتبوو، پى گوتم له بەیانیه‌وه بۆ دىرت فێرێدەکه‌م. هەرگیز بەو حالەوم نەبینى بوو، هەرگیز! هەنگى باوکم که له هات وهاواری ئەو نیکه‌ران بوو هات بۆلامان. ئەو بە ئەندازەى دایکە توورپە نەبوو، بەلام پى گوتم که تۆ شایستەى من نیت.

منیش که لێیان توورپە بوو بووم، له‌وان زیاتر هاوارم به سەرا کردن. هەنگى بابم به سەر و سیمایه‌کى خەمناکه‌وه، که به هیچ جۆرئ له‌و نەدهات، پى گوتم که له ژووره‌که وه‌دەر بکه‌وم. ئىدى ئەم قسه‌یه بووه بايسى ئەوهى له گەل تۆدا بره‌فم. ئەوه‌تا هاتووم. بۆکوئ ده‌پۆین؟

جۆرج، به مپهره‌بانى ده‌ستى له قەدى سوزان هالاندبوو و به دلە خورپه‌وه گوئى له قسه‌کانى ده‌گرت و کینه و نەفره‌تیکى تووند سەبارەت بەم بەشەرانه سەراپای تەنى بوو. بەلام ئەو تازە چنگى له کچه‌که‌یان گیر بووبوو. ئىدى کاتى ئەوه هاتبوو، داشى خۆى سوار بکات و پێیان نیشان بدات که چ لێزانیکه.

به سوزانى گوت: - ئیستا بۆ سواربوونى قیتار زۆر دره‌نگه. به گالیسکه ده‌پۆین بۆ سیقه‌ر و شه‌و له‌ویندەر

دەبەینە سەر. سبەی بەیانی دەپۆین بۆ لاروش گویون.
گوندیکی جوانە لە کەناری سن، لە نێوان مانیت و بۆنییرە.
کیژێ لە بن لیوانەووە گوتی: - من هیچم لە گەل خۆدا
نەهیناوە، هیچم پێ نییە.

جۆرج، بە بێ خەمی بزەیهکی کرد وگوتی: - قەیدی نییە،
لەوێ تەرتیبی دەکەین.

گالیسکەکە بە چادەکاندا دەپۆیی. جۆرج دەستی
کچۆڵەکەیی گرت و بەنەرمی و بەپزێهوە ماچی کرد. چونکە
باوەڕی بە ڤیانی ئەفلاتوونی نەبوو، نەیدەزانی چی پێ بلیت.
لێ لە ناکاوا هەستیکرد سوزان خەریکە دەگری.

بە ترسەووە پرسى: - چییە دەلالی من؟
سوزان بە دەنگیکی گریانایه‌ووە گوتی: - دایکە بیتنەواکەم
ئەگەر بزانی من پەدوو کەوتووم، ئەمشەو خەوی لیناکەوئێ.
بەپراستیش دایکی نەخەوتبوو.

دوای ئەوەی سوزان لە ژوورەکە وەدەرکەوتبوو، پوو
بە پووی میژدەکەیی دانیشتبوو بە دامای و پەڕیشانی
پرسی: - خودا گیان، مەبەستی لەو قسانە چی بوو؟ ئەو
قسانە چییان دەگەیاندا؟

ڤالتر، بە توورپەیی هاواریکرد:

- چییان دەگەیاندا؟ ئەمەیان دەگەیاندا کە ئەم پیاو
ساختەچیە ئەوی مەفتوون و بەندیاری خۆی کردووە.
هەر ئەو بوو کە بوو بەبایسی ئەوەی سوزان، لە دوکازول
ژیوان ببیتەو. چاوی تەماحی بریووتە جیازییەکەیی.

بەو پەڕی توورپەیی کەوتە پراوێچکە و دووبارە گوتی:

- تۆ هەمیشە ئەوت دەکیشایە ئێرە، بەشان و بآلیتا
هەلدەگوت، مدارات دەکرد، نازیت دەکیشا. لە بەیانییەووە تا

شەوئ، وێردی زمانت ھەر بیل ئامی بوو. ئەمەش پاداشتەکت.

خانم ئالتر، بە ڕەنگی زەردەو، لە بن لیوانەو ھە گوتی:--
من؟... من ئەوم دەکشایە ئێرە!

ئالتر، بۆلاندی بەسەریا:-- بەلێ تۆ! ھەمووتان کوشتەئ
ئەون، خانم دوماریل، سوزان و ھەموو ژنەکانی دی.
تەسەور دەکەئ من نەمدەزانئ کہ تۆ بۆچی دوو ڕۆژ بەبئ
ھاتنی ئەو بۆئێرە نەتدەتوانئ ھەلکەئ؟

خانم ئالتر، بە سەروسیمایەکی کارەساتبارەو ھەستا و
وہستا:

- قەبوول ناکەم بەو زمانە قسەم لە گەلدا بکەئ، من
وھکو تۆ لە دەکەئەکی گەرەدا پەرورەدە نەبووم.

ئالتر، بۆ دەمیک گێژ وویژ بوو، پاشان بە ئەسپایی
گوتی: " شەیتان بە نەحەت بی ھا. " و لە ژوورەکە
وہدەرکەوت و دەرگاکەئ لە دوای خۆئەو دا بە یەکا.

خانم ئالتر، ھەرکە بە تەنیا مایەو، بە شیوہیەکی
سروشتی بەرەولای ئاوینەکە ڕۆیی تا بزانی ڕوخساری
نەگۆراو، چونکە ئەم بەلایەئ بە سەر ھاتبوو، زۆر قورس
و ناخۆش بوو. سوزان عاشقی بیل ئامی بووبوو و بیل
ئامی دەویست زەماوہند دەگەل سوزاندا بکات! نە، ئەو
بەھەلە ئەو قسەئەئ بیستبوو، ئەم بابەتە ئەسل و ئەساسی
نەبوو، درۆ بوو، کێژئ بە ھەلە فریوی ئەم گەنجە قۆزەئ
خوارد بوو، ھەلپەتە ئاسایی بوو، کہ حەزی کردبوو شوو
بەو بکات، یەکیک بوو لەو سەرکێشیانەئ کہ کێژۆلان
دەیکەن! بەلام جۆرج نەدەبوو ئەم کارە بکات. حایر و
حەپەساو، وھکو چۆن بە شەر ڕوو بەرووی کارەساتیکئ

گهوره ده‌بیته‌وه، بهو ئاوايه له فكران راچوو. نا، بئگومان
بيل ئامى ئاگاي له م سهركىشيه مندالانه‌يهى سوزان نيه.
موده‌تيكى زور بيري له پياكارى و دوو پرووى، يان
بئگوناحى ئيحييمالى جورج كرده‌وه. ئه‌گه‌ر خوى ئه‌م
پيلانه‌ى دانابى، ماناي وايه به‌شهرىكى زور بو‌ده‌له
وخوپيه. چ پيشهاتيك روو ده‌دات؟ چ عه‌زاب و په‌نجيكيان
ديته‌پئ.

ئه‌گه‌ر جورج، ئاگاي له هيچ شتيك نه‌بوايه، ده‌كرا
هه‌موو شتيك سرپو و پينه بكرابايه، سوزان به‌سه‌فه‌ريكى
شه‌ش مانگه‌ ده‌بن و هه‌موو شتيك كو‌تايى ديت و
ده‌بريته‌وه. به‌لام خوى چون ده‌توانى جاريكى ديكه‌ جورج
بيينيته‌وه؟ هيشتا هه‌ر عاشقى ئه‌و بوو. ئه‌م عه‌شقه
سه‌وداييه وه‌كو نووكى پميك له ناخى روچوو بوو و به‌هيچ
شيوه‌يه‌ك ده‌رنه‌ده‌هاته‌وه. به‌بن ئه‌و نه‌ده‌ژيا، بو‌يه مردنى پئ
له‌ ژيان باستر بوو.

له‌ نيوان ئه‌م نيگه‌راني و دوودليانه‌دا سه‌رگه‌ردان بوو.
سه‌رى هاته‌ژان، بير وه‌زرينى له‌ كيشا نه‌بوو، زورى ئازار
ده‌دا. هينده‌ بيري له‌ چاره‌ كرديبووه‌و نه‌يدوزى بووبوووه‌،
ئيدى شه‌پى به‌خوى ده‌فرؤشت. ته‌مه‌شايه‌كى سه‌عاته‌كه‌ى
ژووره‌كه‌ى خوى كرد، سه‌عاتيك پتر له‌ نيوه‌شه‌و بوورى
بوو. به‌خوى گوت:

" ناتوانم به‌م حاله‌وه‌ هه‌لكه‌م ده‌نا دين وه‌ار ده‌بم. ده‌بن
هه‌موو شتيك له‌ بنج و بناوان بكه‌م. هه‌نووكه‌ ده‌چم سوزان
بيدار ده‌كه‌مه‌وه، تا راستى مه‌سه‌له‌كه‌ له‌ زمانى خويه‌وه
بژنه‌وم."

به پټی په تی، بڼه وهی هه راوه ننگامه نه نیته وه، مؤمینی
 داگیرساوی به دهسته وه گرت و بڼ ژووری کیژه که ی پڼی.
 ده رگاکه ی زور به هینواشی کرده وه، وه ژوور که وت و
 ته مه شایه کی ته خته خه وه که ی کرد. ته خته خه وه که تیک
 نه چوو بوو، هه وه لچار ههستی به هیچ نه کرد. وای خه یا لکرد
 کیژ ی رهنگه چووبی له گه ل بابیا گه نگه شه بکات، لی له
 ناکاوا به دگومانیه کی ترسناک سهراپای داگرت و به
 هه شتاو بڼ ژووری میزده که ی پڼی. په نگ زهر د و
 لی توبه بار و هه ناسه سوار خوی به ژوورا کرد. فالتر، به دم
 پالکه و تنه وه خه ریکی خویندنه وه موتالا بوو. که چاوی به
 ژنه که ی که وت، به نیگه رانییه وه پرسى: - ها! چی بووه؟ چ
 به لایه کت به سهر هاتووه؟

ژنه ی تاین به ده مه لالکتیوه گوتی: - سوزانت نه دیوه؟

- نا، بڼ؟

- نه و... نه و... له ژووره که ی خویدا نییه.

فالتر، به ته کانی له ناو جیگاکه ی ده رپه ری، نه عله کانی
 له پنی کرد و هه ر به جلکی خه وه وه به هه شتاو به ره و ژووری
 که چه که ی پڼی.

که ژووره که و ته خته خه وه که ی به ده فی خویه وه بینی،
 دلنیا بوو که کیژه که ی ره فی بوو.

خوی به سهر کورسییه کدا دا و نه و چرایه ی که به
 ده ستیه وه بوو، له به رپتی خویدا و له سهر نه رزه که داینا.

ژنه که ی هات و به ده مه لالکتیوه گوتی: - ئی چ بکه یین؟

فالتر، توانای قسه کردنی نه بوو. ئیدی تووره نه بوو،
 به دم ناله وه گوتی: - کار له کار ترازوه، ئیدی نه و

پفاندوویه تی، له چنگی ئەودایه. دەستی خۆی لیتمان
وهشاندووه.

خانم فالتر سەری له هیچ دەرنه دەکرد، پرسی: - یانی
چی دەستی خۆی وهشاندووه؟

- یانی، نھا ناچارین، بە زەماوەندی وان قاییل ببین.
ژنەکە ی بە دەم ھاواریکی ھۆشیانەوہ گوئی: - لەگەل
ئەوا؟ ھەرگیز! شیت بوویت؟

فالتر، بەخەمینی گوئی: - ھات وھاوار فایدە ی نییە.
کیزەکەمانی پەدوو خستووہو ئابرووی بردووہو باشترین
کار ئەوہیە کە سوزانی بدەینی. ئەگەر ئاقلانە پەفتار بکەین،
کەس بەم کارەساتە نازانیت.

خانم فالتر کە لە داخ و کەسەرانددا دەلەرزێ دووبارە ی
کردوہو: - ھەرگیز، ھەرگیز نابێ بە ھی ئەو، من ھەرگیز
قاییل نابم.

فالتر، بە داماوێ گوئی: - بەلام حالی حازر ھی ئەوہ، لە
دەستی ئەودایە. تا ئێمە مل نەدەین، لە لای خۆی گلی
دەداتوہو، دەیشاریتەوہ. جا بۆ ئەوہی ئابروومان نەچیت،
باشترین شت ئەوہیە تا زووہ، پادەستی داواکانی ببین.

ژنەکە ی کە بە دەم ئازاریکی پەنھانەوہ دەتلايەوہ، لیکدا
لیکدا دەیگوت: - نە، نە، من ھەرگیز قاییل نابم.

فالتر، بە نیگەرانی دووبارە گوئی: - ئەم بابەتە ھی باس
و گەنگەشە نییە، ناچارین مل بۆ داواکانی بدەین. ئاخ، شیر
حەرام! خوێرییە چاک کللوی کردە سەرمان... بە راستی
دەستی خۆی وهشاند. دەمانتوانی خەلکانی زۆر باشتر پەیدا
بکەین، بەلام نەک بە ھەمان زیرەکی و دووربینی ئەو، ئایندە

بۇ ئەم كابراییە، ئەمە پۇژەكەيە، من مردوو و تو زندوو،
پۇژى دى دەبى بە پەرلەمانتار و وەزىر.

خانم قالتر، بە توانايەكى ھۇشيانەوہ گوتى:- ھەرگىز
نايەلم دەگەل سوزاندا زەماوہند بکات... تىدەگەى... ھەرگىز!

ئاغاي قالتر كە توورە بووبوو، ناچاربوو وەكو بزنىس
مان، سەرەنجام تاي بىل ئامى بگريت.

- بىدەنگ دەبى يان نا... دووبارەى دەكەمەوہ كە
دەبى ئەم كارە بكەين، ناچارىن. كى چووزانى، پەنگە لەم
كارە ژىوان نەبىنەوہ. پىاو لە گەل ئەم جۆرە خەلكانەدا
ناتوانى پىشېنى ئەوہبكات كە چ بويەرىك پرو دەدات. بە
چاوى خۆت نەتېنى چۆن بە سى گوتار، ئەم لاروش ماتىق
كەرەى لە سەر تەختى وەزارەت ھىنايە خوارەوہ، بە چ
زىرەككە ئەم كارەى كرد، كارىك كە بۇ ئەو وەكو
مىردىكى خيانەت لىكراو، زور زەحمەت بوو. بە ھەرھال،
مەسەلەكە ئەوہيە كە دەست و پىتى بەستووينەتەوہو، ئىدى
ناتوانىن خۆمان دەرېاز بكەين.

خانم قالتر، دەيوست ھاوار بکات، لە عارىدا بتلېتەوہ،
قۇزى خۇى بېرېتەوہ. بە دەنگىكى توورە ولە ھەمان كاتدا
نائومىدەوہ ھەمدىس دووبارەى كردهوہ:- نابى بە ھى ئەو...
من پازى نابم.

قالتر ھەستا، چراكەى ھەلگرت و گوتى:

- تو وەكو ھەموو ژنان سائەقلى، ھەمىشە بە
سۆزەوہ كار دەكەن. ناتوانىن خۆتان دەگەل ھەلوئىستەكاندا
بگونجىن... ھەر ھەمووتان گەوجن. من دەلېم كە ئەو دەگەل
سوزاندا زەماوہند دەكات... ناچارىن پازى بىن.

به پښ خشکڼی له ژورره که ودهرکهوت. به بیجامه که یه وه، وهکو تاپویه کی کومیدی به پارهو وهوله بهردینه که ی خانووه گوره و کپ و خاموشه که یدا تیپه پری و به بیدهنگی خوی به ژورره که یدا کرد.

خانم فالتر، به داخ و که سه ریکی زوره وه، له توانا به دهر، هر له وی وه ستابوو، هیتشتا نه یده زانی به وردی چی پرویداوه. ته نیا نازاری دهچشت. ههستی کرد ناتوانی تابه یانی، به وه دهقه وه، به بی جووله له ویندهر بوه ستیت، پیوستی به هلاتن، به راکردن، به کومه که هه بوو.

له خه یالی نه ودا بوو که هاوار بو کئی به ری، کئی دهتوانی به هاوارییه وه بی، کام پیاو. بیری بو که س نه دهچوو! هاوار بو قه شه یه که به ری، به لی قه شه یه که! دهیتوانی خوی باویته سهر پی پی نه و دان به هه موو شتیکا بنیت، دان به هه له و نائومیدییه کانیا بنیت. که شیشه که له وه تیده گات که نه م جورجه خویرییه ناتوانی زه ماوه ند ده گهل سوزان دا بکات و نه و له م کاره زیوان ده کاته وه.

دهبوا به زووترین کات قه شه یه که بدوزیته وه! به لام له کوئی بدوزیته وه؟ دهیتوانی بو کوئی بروات؟ ویرای نه مهش نه یدهتوانی به م حاله وه بمینیتته وه.

ههنگی وینه نارام و به ویقاره که ی مهسیح، به دم ریکردنه وه به سهر شه پؤلانی ده ریاهه، له ناکاوا وهکو نه وه ی له غه بیه وه په یدا بوو بی، هاته به رچاوی. مهسیحی به هه مان پروونی ناو تابلوکه. که واته مهسیح بانگی ده کرد. پی پی ده گوت: " وهره بؤلای من. له به رده م منا چوک دابده. دلخوشیت ده ده مه وه و ئیلهامی نه وهت پیده به خشم که ده بی چ بکه ی."

مۆمە داگیرساوۋەكەى ھەلگرت، لە ژوورەكە ھاتە
 دەرەو، بە پلىكانەكاندا داگەرا تا گەيىە گولخانەكە. تابلۇكە
 لەوسەرى گولخانەكە، لە ناو ھۆلىكى چكۆلە دانرابوو.
 ھەمىشە دەرگا شووشەيىەكەى ھۆلەكەيان دادەخست تا نم
 وشىنى گولخانەكە، وىنەكە خراپ نەكات. ھۆلە چكۆلەكە و
 تابلۇكەى ناوى، وەكو نوپۇزخانەيەكى ناو لىرەوارىكى چرە
 دارستانى سەير و دەگمەنى لىتھاتبوو. كاتى خانم قاتر خۆى
 بە گولخانەكەدا كرد، چونكە ھەمىشە ئەویندەرى بە پوناكى
 بىنى بوو، لە ھەنەبەر تارىكىە قوولەكەى ئەویدا لەجىى خۆى
 چەقى. چرە درەختانى گەرمەسىرى، بە ھەناسەى نەسارى
 خۆيان، ھەواى گولخانەكەيان قورس كردبوو. چونكە ھەموو
 دەرگاكان داخرابوون، ھەواى ئەم بىشە سىحراويىە، كە لە
 ژىر گومەزە شووشەيىەكەى گولخانەكەدا پەنگابوو، زۆر
 بە زەحمەت دەچوو سىيەو، بەشەرى گىژ و سەرمەست
 دەكرد، ھەم لەزەتى پىندەبەخشى و ھەم ناپرەھەتى دەكرد،
 ھەستىكى تىكەل و پىكەل و گۆنگى لە لەزەتى جەستەيى
 ھەيەجان ئەنگىزولە مەرگ بە بەدەن دەبەخشى. ژنەى
 بىنەوا، بە نارامى دەجولا، كەوتبوو ژىر باندۆرى قوولى
 دەوروبەرەو، ئەو درەخت و پروو كە سەيرانەى كە لە بەر
 پۆشنايى لەرزۆك و بزۆزى مۆمەكەدا بەدىار دەكەوتن،
 ھالەت و قەلافتى دىوانيان ھەبوو، لە شىوھى تارمايى و
 شەبەنگاندا يان دياردەى نامۆ و عەجىب و غەرىبا دەھاتنە
 بەرچاوى.

لە ناكاوا چاوى بە وىنەكەى مەسىح كەوت. ئەو دەرگايى
 بەيىنى خۆى و تابلۇكەى كردەو، لە ناو ھۆلە چكۆلەكەدا و
 لە بەردەم تابلۇكەدا چۆكى دادا.

سهرتا به سهرگردانی و په‌ریشانی که‌وته دوعا و نزا، به پچرپچری ریزیک وشه‌ی عاشقانه‌ی گوت، به‌جوش و خروش و ناثومیدییه‌وه داوای کومه‌کی کرد. ئه‌وسا جوش و خروشی پارانه‌وه دوعا و نزاکی دامرکایه‌وه، سهری به‌رهو پوخساری وینه‌که به‌رز کرده‌وه و، به‌دهم نیگه‌رانییه‌کی توونده‌وه، به‌همان ده‌قه‌وه مایه‌وه. پوخسار و چاره‌ی مه‌سیح له به‌ر پوژشایی له‌رزوکی مؤمه‌که‌دا، که زور که‌م و له پایینه‌وه پوناکی ده‌خسته سهری، هینده له بیل نامی ده‌چوو، که ئیدی وینه‌ی ناو تابلوکه مه‌سیح نه‌بوو، به‌لکو عاشقه‌که‌ی بوو که سهری ئه‌و ده‌کرد. هه‌مان چاوان بوو، هه‌مان ته‌ویل، هه‌مان پوخسار و هه‌مان نیگای سارد و مه‌غروورانه‌ی جورج بوو.

به پچرپچری گوتی: "مه‌سیح! مه‌سیح! مه‌سیح!" به‌لام وشه‌ی جورجی ده‌هاته سهرزار. له ناکاوا بیری له‌وه کرده‌وه که له‌گینه له‌و ساته‌دا جورج، خه‌ریکی سواربوونی کچه‌که‌ی بی. له شوینیکا، له ژووریکا، به‌ته‌نیا ده‌گه‌ل کچه‌که‌یدا بی. ئه‌و! ئه‌و له‌گه‌ل سوزاندا.

هه‌مدیس، له ژیر لیوانه‌وه دووباره‌ی ده‌کرده‌وه: "مه‌سیح! مه‌سیح!" به‌لام بیری له‌و دووانه ده‌کرده‌وه... له کچه‌که‌ی، له عاشقه‌که‌ی خوی! له ژووریکا، به‌ته‌نیا بوون... و شه‌و بوو. ئه‌وانی له‌به‌رده‌م خویدا ده‌بینی. هینده به‌پوونی ده‌بیینین، که‌وای ویتا ده‌کرد له جیاتی تابلوکه ئه‌وان له‌به‌رده‌میا وه‌ستاوان، به‌دهم یه‌که‌وه پیده‌که‌نن، یه‌کدی راده‌مووسن. ژووره‌که تاریک بوو، په‌توکان خرابوونه لاهه. له جیی خوی هه‌ستا که بۆلای ئه‌وان بروات، بروات و له قزی کچه‌که‌ی بنه‌وی و له هه‌میزی عاشقه‌که‌ی خوی

دهربینیت. دهیویست دست بخاته بینی کچهکهی، خهفه ی بکات، کیزئی که لئی بیزار بوو، کیزئی که خوی رادهستی ئەم پیاوه دهکرد. دهستی بۆ برد... دهستهکانی بهر تابلۆکه کهوتن و سهری بهر پلیکانهکانی مهسیحی ناو تابلۆکه کهوت.

هاواریکی بهرزی کرد و به پشتا کهوته سهر زهوی. مؤمه که له دهستی بهربووه وه وکوژایه وه.

پاشان چی روویدا؟ ماوهیهکی زۆر، ههندیک شتین عهجیبی له دنیای خهون و خهیاڵدا بینی. ههمدیس جۆرج و سوزان هاتنه وه بهرچاوی، به بهردهمیا رهت دهبوون، بهباوهشی یهکه وه، هاوړی دهگه ل عیسا مهسحدا، که موبارهک بایی عهشقه نهفرهت ئەنگیزه که یانی لیده کردن

به شیوهیهکی خهیاڵاوی وگۆنگ وای ههسته کرد له ماله که ی خۆیدا نییه. دهیویست ههستی، ههلیت، لئ نهیده توانی. سهراپای سهر بووبوو، قهله می دهست وپیی شکابوو، ته نیا زهینی بیدارو به خه بهر بوو، زهینیک که له هه مان کاتدا په شیو بوو، که وینه یین ترسناک، خهیاالی و ناواقیعی نازاریان ده دا. بیرهکانی له دنیای کابوسین نا ناسایی، سهیر وهه ندیجار کوشنده دا سهرگهردان بوو، هزر و بیرانیک که پوو هک و گیای خه وهینه ری دیار و ده فهرین گه رمه سیز، به شیوه یین عهجیب و بوونه قورسه کانیانه وه، له میشکی به شه ریدا دروست ده که ن.

که پوژ بووه وه، کاره که رهکان، خانم هالتریان به بیهوشی و به نیمچه مردوویی، له سهر نه رزه که وله پای تابلۆکه دا، تابلۆی مهسیح به دم ریکردنه وه به سهر ئاوه وه، دۆزییه وه. ئەوهنده حالی شر بوو که هه مووان ده ترسان

نه با بمریت. پوژی دووهم وهخو هاتهوهو دهستی بهگریان کرد.

سهبارت به دیار نهمانی سوزان، به کاره که رهکانیان گوت که له ناکاوا بو دیز فریکراوه و، ناغای قالترش له وهلامی نامهیهکی دوورودریژا که له دورواوه پنی گهیی بوو، پهزامهندی خوئی سهبارت به شووکردنی کیژهکهی بهو، دهربری.

بیل نامی، هه مان شهوی رهقینه که یان له پاریس ئهم نامهیهی، که پیشتر حازری کردبوو، خستبووه پوستهوه. له نامهیه دا، به پریزهوه گوتبووی که له میژ بوو کیژهکه یانی خویش دهویست، به لام هیچ قهول و قهراریکی پیشوهخته یان له بهینا نه بوو بوو، به لام که بیینی کیژی به حوسن و پهزای خوئی هاتووه بولای ئهم تا بیژی: "دهمهوی بیمه ژنی تو." بهم ئه انجامگیریه گهیی که بوی ههیه کیژی لای خوئی گل بداتهوه، ته نانهت بشی شاریتتهوه، تا ئه و کاتهی وهلامی داک و بابی کیژی پیندهگات، چونکه پهزامهندی دایک و باوکی کیژهی گهنج بو ئه و له لای ئه و، له پهزامهندی خودی کیژهکه، گرینگتر و فهرزتره.

داوای له جهنابی قالت کردبوو، وهلامه کهی به ئه درهسی پوستهخانه دا بو فریبکات، تا یه کیک له دوستهکانی بیگه یه نیتته دهستی ئه و.

وهختایهک به مرازی خوئی گهیی، سوزانی بو پاریس گه پانهوه، ناریدییه وه بولای باوک و دایکی و بهخویشی ماوهیهک خوئی دهرنه خست. شهش پوژیان له که ناری روباری سین دا و له گوندی لاروش گویون، به یه که وه بهسهر بردبوو. سوزان، تا نها، قهت ئه وهندهی که یف

نه كړدبوو و بهم نه ندازه يه ي لښخوش نه گوزه رابوو. وهكو
كيزه گونديبهك په فتاري كړدبوو. چونكه جوړج، ئهوى به
كاروانسه راچيپه كه و باقى خه لكى خوشكه كه ي ناساندبوو،
ئيدى ژيانتيكى شاد، راستگو يانه و نازادانه ي به سهر بردبوو و
هيچ هه له يه كيان نه كړدبوو، جوړه په فاقه تيكي عاشقانه يان له
نيوان چي بووبوو.

جوړج وای پي باش بووبوو كه به حورمه ته وه په فتاري
ده گهل بكات و پيز و قه درى بگريت. هه ركه گه يى بوونه
ئو ويندهر، سوزان، بريك جلى ژير و سهره وه ي ژنانى
گوندى له گهل كلاويكي هه سيري رازاوه به گولين سه حرايى
كړى. ژينگه ي گوند و ژيانى ناو گوندى زور لښخوش
هاتبوو. له ويندهر بورجتيكى كون و كوشكيكى زه مان و
سهره مانى زور كون هه بوو، له وي مافوورى ديوارى
جوانيان نيشاندا بوون.

جوړج، بالا پو شتيكى دريژى له فرو شياريكى ئو ويندهر
كړى و سوزانى هه نديچار به پييان له كه نارى روبا ره كه و
هه نديچار به سواري به له م، بهم لاو به ولادا ده گيړا. هه رتاو
ناتاوي، به جو ش و خروشه وه يه كدييان راده موسى،
سوزان، بي گونا هانه و جوړج ناماده ي راده ست بوون به
هه وه س. به لام ده يزانى چون جلهوى خوى بگريت. وه ختي
به سوزانى گوت: " سبه ي بؤ پارس ده گه پرينه وه، چونكه
بابت له سهر زه ماوه ندى مه رازى بووه. " سوزان، زور به
دلسافيه وه گوتى: " من ئه م چند روزه ش هه ر توم به
ميړدى خوم ده زانى و زور خوشم ليگوزه را!! "

(۱۰)

له ئاپارتمانەكەى كوچەى كونستانتینوپل دا، هەموو شوینیک هەر تاریک بوو، چونکه جۆرج دوروا و کلوتیلد دوماریل که بەپێکەوت یەکیان لەبەر دەرگا بینی بوو، له ناکاوا خۆیان بە ژووردا کردبوو و هیشتا فریا نەکهوتبوون پەردەکان لابەرن. کلوتیلد گوتی: - چیه دەتەوئ سوزان فالتز بخوازی؟

جۆرج، بە نەرمى قسەكەى ئەوى سەلماند و گوتی: - چما نەتدەزانى؟

کلوتیلد، توپە و نیگەران له بەردەمیا وەستا و گوتی: - تۆ دەتەوئ له گەل سوزان فالتز دا زەماوئند بکەى، بەراستە! سئ دانە مانگە من دەخاپینی و ئەم بابەتە له من دەشاریتەوه. هەمووان ئەم مەسەلەیه دەزانن، تەنیا من نەبئ. میردەكەم ئەمەى پینگۆتم.

جۆرج، که کەمیک قەلس بوو، دەستی بە قەشمەرى بازى کرد، ئەوسا کلاوہکەى له گۆشەیهكى سەر سۆپاکە دانا و له سەر کورسیهک دانیشت.

کلوتیلد، که چاوى له دوپ چاوى ئەو برى بوو، بە دەنگیکى نەوى و راویژیکى تووپە گوتی:

- لەوساوه که ژنەكەت تەلاق داوه، زەمینەت بۆ ئەم حیلە و حەوالەیه خۆش دەکرد و زۆریش نەجیبانە، منت وەكو ماشقەى خۆت رادەگرت، تا وەكو تا ئەوكاتە باوہشت چۆل نەبئ، چەند بەشەریكى خویریت!

جۆرج گوتی: - چى بووه؟ خۆ قیامەت رانەبووه، ژنیكم هەبوو بە خیانەتەوه گرتم و تەلاقم دا، نەها دەمەوئ ژنیكى دیکە بینم. ئەمە هیچی تیاہ؟

كلوتيلد، كه سهراپاي دهله رزي، له بن ليوانه وه گوتي:-
 ته حا كه به شهريكي فيلبازي ترسناكي!
 جورج، بزه يه كي كرد و گوتي:- به ته ماي چيت! خهلكي
 كه ودهن و ساكار هه ميشه فريو ده خون!
 لي كلوتيلد، پرژد بوو له سهر بوجوونه كه ي خوي:
 - ده بوايه له هه وه له وه بمزانيا چتو به شهريكي، قهت
 باوه پرم نه ده كرد، نه وه نده بو ده له بي.
 جورج، به پواله تيكی پر و يقاره وه گوتي:- تكا ده كه م،
 ناگات له ده مت بي.

كلوتيلد، له هه نبر ئه م هه لويسته ي ئه و، هه لچوو:
 - چي؟ نها ده ته وي جلكي فره مي ته واو له بهر بكه م
 ئه وسا قسه ت له گه لدا بكه م؟ نوبه تي ئه م قه وانه يه! له وه تاي
 توم ناسيوه، وه كو كه سيكي بي سهر و بهر، وه كو گه دايه ك
 ره فتارت له گه ل مندا كردوو ه، به ته ماي ئه م قسانه ت له
 گه لدا نه كه م؟ تو كلاو له سهر ي هه مووان ده نه يت، پاره له
 هه مووان ده كيشيته وه، هه ميشه له دووي رابواردن و پاره
 پهيدا كردنيت و، هيشتا به ته ماي وه كو پياويكي نه جيب و
 نابروومه ند ره فتارت ده گه لدا بكه م!

جورج، هه ستايه سه رپينان، به ده م ليوه له رزيوه گوتي:-
 يا بيده نگ به يان ليزه ت ده كه مه ده ره وه.
 كلوتيلد، به ليوه له رزيوه گوتي:- فرېم ده ده يه ده ري...
 من ليزه ده كه يته ده ره وه؟ ... تو... تو...

به راده يه ك توو په بوو، كه هه ناسه بركيي پي كه وت و
 خهريك بوو ده خنكا، ئيدي نه يده تواني قسه بكات، ئه وسا له
 ناكاوا، ته قيه وه و هاواري كرد:

- من لیڙه فری ددهیه دهره وه ها؟ له بیرت چووته وه که له پوژی یه که مه وه من کریی ئەم ئاپارتمانەم داوه؟ با، هه لبه ته جار جار توش داوته. به لام کئی ئیره ی به کریی گرتووه؟... من... کئی ئیره ی پاراستووه؟... ئەمه شیان هه ر من... و ئیستا دته وئی من لیڙه فری بدهیه دهره وه ها؟ تو ده بی بیده نگ بی هه ی هیچ و پووچی توپی! چما نازانم چون نیوه ی میراتیه که ی فیدریکت له چنگی ژنه که ت دهره ی ناوه؟ واده زانی نازانم چون له گه ل سوزان دا خه وتوویت تا ناچاری بکه ی شووت پییکات؟...

جوړج، به هه ردوو ده ست شانەکانی ئه وی گرت و به توندی رایتکاند:

- قه بوول ناکه م، ئەم قسانه دهر باره ی ئه و بکه ییت. کلوتیلد، هاواری کرد:- ده زانم که له گه لیا خه وتوویت و سواری بوویت.

جوړج، ئاماده بوو هه ر قسه یه کی دی قه بوول بکات، به لام ئەم درویه دهری ده کرد. که گوئی له و حه قیقه تانه بوو که کلوتیلد توزی له مه پیش دابووی به پوویا، سه راپای که و ته له رزین، به لام ئه و تۆمه ت و بوختانه ی سه ر باره ت به م کیژه گه نجه ی که قه رار بوو به م زووانه بییت به ژنی، ختووکه ی ده دا که ده ست له کلوتیلد بکاته وه و حه سیر مه ی دانی بکات. دووباره گوئی:- "بیده نگ به... ئاگات له ده مت بی... بیده نگ به ها..."

وه کو چون لقی دره ختیگ ته کانه درئ بو ئه وه ی میوه کانی بوهری، به و ئاوايه کلوتیلدی راده ته کاند. کلوتیلد، به قزی په ریشان و به ده می داچه قیوه وه، هه ر هاواری ده کرد:- له گه لیا خه وتوویت.

جۆرج، شانەکانی بەردا و، تا ھێز لە دەستیا بوو
زللەییەکی تووندی ئەوتوی بە دەم و چاویا کیتشا کە ژنە
تاین بەلای دیوارە کەدا پەرت بوو و کەوتە سەر ئەرزە کە.
بەلام بۆلای ئەو گەراپەو و بە چوار چنگۆلە خۆی گرتەو و
ھاواریکرد: - لە گەلیا خەوتوی!

جۆرج، ھیرشی بۆ برد، خۆی بەسەریا دا، وەکو ئەو
دەگەل پیاویکا بە شەر ھاتبی، کەوتە ویزە.
کلوتیلد، لە ناکاوا بیدەنگ بوو، لە ژیر جەرزە بەکانی ئەوا
کەوتە نالین. ئیدی لە جیتی خۆی نە دەجولای. ئیدی پوخساری
لە سووچتیکی نیوان دیوارە کە و زەمینە ی ژوورە کە پەنھان
کردبوو و بە دەم ئازارەو دەینالاند.

جۆرج، وازی لە لیدانی ھینا ولە جیتی خۆی ھەستا.
ئەوسا بۆ ئەو ھینور ببیتەو چەند جارێک بەناو
ژوورە کەدا ھات و چوو. ئەوسا وەکو ئەو ھینور بیریو کە یەکی بە
میتشکا ھاتبی، خۆی بە ژووری نووستنە کەدا کرد، لە گەنیتی
تەژی ئاو کرد و سەری بە لە گەنە ئاو کەدا کرد. ئەوسا
دەستەکانی شۆرد، پاشان بە دەم سپینی دەست و چاویەو،
ھاتەو بۆ ژووری چاوەروانی تا بزانی ئەم ژنە گەنجە چ
دەکات.

کلوتیلد، لە جیتی خۆی نەجمابوو، بە ھەمان دەقەو لە
ئەرزە کەدا کەوتبوو و بە نەرمی دەگریا.

جۆرج پرسی: - کرمە کەت مرد یان نا؟

کلوتیلد، ھیچ وەلامیکی نەدایەو. ھەنگی جۆرج، کەمیک
موعەزەب، کەمیک شەرمەزار و تەریق لە ناو ھەندی شوقە کەدا
پاوەستا و کەوتە تەمەشا کردنی ئەم کەلەشە ی کە لەسەر
ئەرزە کە کەوتبوو.

ئەوسا لە ناکاوا بېریاری خۆی دا، کلاوھکەیی لە سووچی
سوپاکەدا ھەلگرت وگوتی:

- خودا حافیز، ھەرکاتی ئامادەبووی، کلیلەکە لەلای
دەرگاوانەکە دا بنە. من ناتوانم لەوھی پتر ماتەل بم.

چووھ دەرەوھ، دەرگاکی داخست و پاشان چوو بۆ
کابینەیی دەرگاوانەکە و پینی گوت: - خانم لە ژووڕەوھییە.
کەمیکیی دی دەپوات. بە خاوەنی خانووەکە بلی کە لە یەکی
ئوکتۆبەرەوھ ئیدی ئاپارتمانەکە ھی خۆیەتی. ئەمرۆ ۸/۱۶،
ئیدی بۆ بەتالکردنەوھی کرێنامەکە، لە کاتی خۆیا ئاگاداری
دەکەمەوھ.

ئیدی بە ھەشتا و لەویندەر پۆیی، چونکە بۆ تەدارەکی
پێرپەسمی زەماوەندەکە زۆرشت مابوو دەبوا یە بیکریت.

پێرپەسمی زەماوەندەکە خرابووھ ۱۰/۲۶، دوا
کردنەوھی ئەنجوو مەنای شورا وسەنا. قەرار بوو
پێرپەسمەکە لە کلیسای مادلین بەرپا بکری. خەلکی
بەبیتنەوھی حەقیقەتەکە بەدروستی بزانی، زۆر قسە
وقسەلۆکیان بۆ دروست کردبوون. قسە وقسەلۆکی جیاواز
کەوتبووھ سەر زاران. خەلکی ژیرا و ژیر دەیانگوت جۆرج
کیژۆلەکەیی فراندووھ تا باب و دایکی پازی بن، بەلام کەس
لەم مەسەلەیی دنیایا نەبوو.

بەگوێزەیی گوتەیی کارەکەرەکان، خانم قاتر، کە ھیچ
قسەییەک دەگەل زاوای ئایندەیدا ناکات، ھەر ئەو شەوھیی کە
بېریاری تەواوھتی لە سەر ئەم زەماوەندە درا، دوا ناردنی
کیژەکەیی بۆ دێر، دەستی دابووھ خۆکوژی.

ئیدی بە نیمچە مردووی بۆ ژووڕەکەیی خۆیان بردبوو.
ھەلبەتە ھەرگیز وەکو جارانی لێنەدەھاتەوھ. ئیدی قەلافەتی

پیره ژنانی پەیدا کردبوو، قژەکەى بۆز بووبوو و ھەموو
یەک شەممە یەک بۆ کلێسا دەچوو و لەویندەر دەچوو
خەلۆتەو.

لە پۆژیکى سەرەتاکانى ھەیفى ئەیلوولدا، لافى فرانسز
پایگەیاندا کە جەنابى بارون دوروا دوکانتل بوو بە
سەرنووسەرى پۆژنامەکە و ئاغا قاتر پۆستى
بەریۆەبەرایەتى پۆژنامەکەى بۆ خۆى داناو.

ھەنگى، فەوجیک لە گوتارنووسانى بەناوبانگ، پەيامنیر،
نووچەگەھان، لیکۆلینقانى سیاسى و، پەخنەگرانى ھونەرى
و شانۆیى، بەزەبرى پارە لە پۆژنامە قەدىمى و سەنگینەکان
دزران.

پۆژنامەوانانى قەدىمى و دیار، ئیدی بە بیستنى ناوی
لافى فرانسز، بەبى موبالاتیەو شانیان ھەلئەدەکاندا.
سەرکەوتنى لەزگین و تەواوی پۆژنامەکە، ئەو بۆچوونە
تەوسامیژەى کە نووسەرانى جدی و نمرە یەک، لە
ھەوئەو سەبارەت بە پۆژنامەکە ھەیانبوو، سەپپەو.

زەماوئەندەکەى سەرنووسەرى پۆژنامەکە، بوو بە
پۆژەف و ھەمووان بە بویەریکی گەرەى پارسییان دادەنا.
جۆرج دوروا و مالباتى قاتر، ماوئەیک بوو سەرنجى
کونجکاوانەى زۆر کەسیان بۆ خۆ راکێشابوو. ھەموو ئەو
کەسانەى کە لە بۆنەکانا ناویان لە کورتە ھەوالەکان و
وارىقاتى پۆژانەدا، لە پۆژنامەکانا دەھات، بېاریان دا لە
پۆرپەسمەکەدا بەشدارى بکەن.

پۆرپەسمەکە لە پۆژیکى ھەتاویى پایزییدا بەرپاکرا.
ھەموو خزمەتگوزاران و کارمەندانى کلێسای مادلین، لە
سەعات ھەشتى بەیانپپەو، فەرشى سووریان لە سەر

پلیکانانی هاتنه ژووره‌وهی کلیساکه، که ده‌پروانییه سهر کوچی پرویال، پراخت و پریگه‌یان به و پریوارانه نه‌دهدا که به‌نیازی هاتنه ناو کلیساکه بوون، بیته ژووره‌وه و پیتیان ده‌گوتن قه‌راره پریوره‌سمیتی گه‌وره له کلیساکه‌دا نه‌نجام بدریت.

ئه‌و کارم‌ندان‌هی که به‌یانی بق دایه‌ره‌کانیان ده‌چوون، کیژانی کریکار و ئه‌و شاگرد دووکانانه‌ی بق سهر کاره‌کانیان ده‌چوون، هه‌لوه‌سته‌یه‌کیان ده‌کرد، ته‌مه‌شایان ده‌کرد و له فکران راده‌چوون و بیریان له خه‌لکانی ده‌وله‌مهند ده‌کرده‌وه که بق جووت بوون ده‌گه‌ل په‌کدا، ئه‌م هه‌موو پاره و پوه‌لیان خه‌رج ده‌کرد.

نزیکی سه‌عات ده، خه‌لکانی کونجکاو به‌ره‌به‌ره له ده‌ور و به‌ری کلیساکه‌دا خرده‌بوونه‌وه. چهند ده‌قیقه‌یه‌ک راده‌وه‌ستان، به ئومیدی ئه‌وه‌ی پریوره‌سمه‌که خیرا ده‌ست پینکات و ئه‌وانیش بیبیین و که هیچ هه‌والینک له پریوره‌سمه‌که نه‌ده‌بوو، ئه‌وانیش له دووی کاری خو ده‌پویشتن.

سه‌عات یازده، فه‌وجیکی پولیس هاتن و په‌کسه‌ر بلاوه‌یان به جه‌ماوه‌ری ته‌مه‌شاقانان کرد، چونکه سات به سات ژماره‌یان فره و فره‌تر ده‌بوو.

یه‌که‌مین وه‌جبه میوان، ئه‌وانه‌ی که گه‌ره‌کیان بوو چیگای باشیان به‌ربکه‌وئی تا بتوانن پریوره‌سمه‌که له نزیکه‌وه ته‌مه‌شا بکن، سه‌روکه‌لله‌یان په‌یدا بوو، دوو ریزه کورسییه‌کانی ئه‌م به‌ر و ئه‌و به‌ری راره‌وه سه‌ره‌کییه‌که‌ی کلیساکه‌یان گرت.

میوانانی دیکه‌ش بهره بهره دههاتن، خشه‌خش و ورشه
و پرشهی جلکی ئاوریشمی خانمان دنیای پر ده‌کرد، پیاوان
به سه‌روسیمای پر و یقار وهه‌مووان کهم دابیژتیک
سه‌رساف، به شیوه‌یه‌کی، که له‌وئ و له‌وکاته‌دا، به و یقارتر
و فه‌رمی تر بووبوو، پتیان ده‌کرد.

کلێساکه بهره‌بهره ته‌ژی ده‌بوو. تیشکی دره‌خشانی
خۆره‌که که له ده‌رگا گه‌وره‌که‌ی کلێساکه‌وه ده‌یدا له
ژووره‌وه، یه‌که‌مین ریزی میوانه‌کانی پوناک ده‌کرده‌وه. له
شوینه‌که‌ی ئاوازه‌خانه‌کانه‌وه که که‌میک له شوینه‌کانی دی
تاریکتر بوو، میجرابه‌که که له پوناکی زه‌ردباوی مؤمه‌کانا
نقوم بووبوو، له‌چاو ئه‌و پوناکیه‌ دره‌خشانه‌وه که له ده‌رگا
گه‌وره‌که‌ی هاتنه‌ ژووره‌وه ده‌هاته‌ ژوورئ، زۆر بچووک
و په‌نگ زه‌رد ده‌هاته‌ به‌رچاو.

ئه‌و میوانانه‌ی که یه‌کتریان ده‌ناسی، به ئاماژه‌ی ده‌ست
و سه‌ر یه‌کدییان گازه‌کرد و له ده‌وری یه‌کدی
خرپه‌بوونه‌وه. ئه‌هلی قه‌له‌م که که‌متر له پیاو ماقولان و
ئه‌شرفان، ته‌شرفاتیان په‌چاو ده‌کرد، به‌ده‌نگی نه‌وی
قسانیان ده‌کرد و ته‌مه‌شای ژنانیان ده‌کرد.

نوربردوفارن، که له ناسیاویک ده‌گه‌را، جاک ریفالی له
به‌ینی ریزی کورسییه‌کاندا به‌دی کرد و بۆلای ئه‌و پۆی.
کاتی گه‌یه‌یه ده‌ف وی گوتی: - " ئی ئیتر وایه، ئاینده‌هی
خه‌لکانی په‌نده! " جاک ریفال، که دنیای دابووه به‌ر کلکان و
به‌غیلی به‌هیچ شت و هیچ که‌سینکا نه‌ده‌برد. به‌رسفی
دایه‌وه: " بۆ ئه‌و زۆر باش بوو. ئیدی ژبانی مسۆگه‌ر بوو. "
ئه‌وسا که‌وتنه‌ ناو‌بردن و باسی ئه‌وسیمایانه‌ی که
ده‌یانناسین.

ریقال پرسى:- هیچ شتىک له مه پ ژنه کهى پيشووى ده زانى؟

ياروى شاعیر بزه يه کى کرد و گوتى:- ئا و نا. نه وهندهى من بیستومه، ته ریک و گوشه گیر، دور له خه لکى ده ژى، له گه په کى مونمارتر... به لام... به لامیک له نارادایه. ماوه يه که هه ندیک وتاران له رۆژنامه ی لاپلوم ده خوینمه وه، که زور له وتاره کانی فورستیه و دوروا ده چیت. وتاره کان به ناوى پیاویکی قوز و گه نجه وه به ناوى جان لودول ه وه بلاو ده بنه وه، گه نجیکى هوشیار، له بابته ی جورجى دوستمان، که ناسیاوى ده گه ل ژنه کهى پيشووى نه مده پيدا کردوه. له بهر نه مه بهم نه نجامه گه بیوم که مادلین گه نجانی تازه کاری خوشده وین و نه مه پیشه ی هه میسه بیه تی. حالى حازر نه و ژنىکی ده وه له مهنده. فیدریک و لاروش ماتيو به خورپای هاتوچویان نه ده کرد.

ریقال گوتى:- نه م مادلینه ده لاله پارچه يه کى خراب نییه. زور فاما و عیاره. ده بن له خه لوه تیشا ژنىکی زور بالکیش و ده لال بى. به لام تو پیم بلن، چونه که دوروا دواى ته لاقى فهرمى ده توانی پئوره سمى زه ماوه ندی دووه مى له کلئسا که دا بگيریت؟

نوربردوفارن به رسقى دایه وه:- بویه له کلئسادا زه ماوه ند ده کات چونکه زه ماوه ندی یه که مى له دیدو پروانگه ی کلئسا وه فهرمى نه بووه.

- یانى چی؟

- یانى دوستى نازیزمان بیل نامى، له پووى باوه پ نه بوونه وه به نه ته کیت و داب ونه ریتان، یان له بهر نه وه ی زیاده مه سره ف نه کات، ته نیا له شاره وانیا مادلینى ماره کرد

و چاوپۆشی له خێری زه‌ماوه‌ندی مه‌زه‌بی و موباره‌کاندنی په‌یوه‌ندیان له لایه‌ن دایکی موقه‌ده‌سمانه‌وه، له‌لایه‌ن کلێساوه‌ کردبوو. له‌به‌ر ئه‌مه‌ له‌دیدي کلێساوه‌ زه‌ماوه‌ندی یه‌که‌می به‌جۆره‌ سیغه‌یه‌ک یان په‌یوه‌ندییه‌کی نا‌په‌وا دیته‌ ژماردن. بۆیه‌ ئه‌م‌رۆ وه‌کو کورپیکي عازهب، که‌ هه‌رگیز ژنی نه‌بووب، له‌ کلێسادا ئاماده‌ ده‌بیت، کلێشاش هه‌موو رێپه‌رسه‌که‌یان، به‌ ته‌شریفاتى ته‌واوه‌وه‌ بۆ ئه‌نجام ده‌دات، ئه‌م کاره‌ بۆ بابا قالدتر، زۆر پڕ خه‌رجه‌.

هه‌مه‌مه‌ی هه‌شاماته‌که‌، به‌ره‌ به‌ره‌ زیاتر له‌ ژیر گومه‌زی به‌رزى کلێساکه‌دا ده‌نگی ده‌دايه‌وه‌. هه‌ندێ ده‌نگ، که‌ که‌م دابێژ، به‌ به‌رزى قسه‌یان ده‌کرد، ده‌هاتنه‌ گۆی. پیاوه‌ به‌نامى و ناو‌داره‌کانیان به‌یه‌کدی نیشانده‌دا، ئه‌وانیش به‌وه‌ خۆشحال بوون که‌ مایه‌ی سه‌رنج بوون.

ئهم پیاوانه‌ هه‌مان قه‌لافه‌تیا‌ن ده‌نواند که‌ عاده‌ته‌ن له‌ناو خه‌لکیدا وله‌ کۆر و مه‌جلیساندا ده‌یان نواند، ئه‌وانه‌ فێری ئه‌م جۆره‌ کۆر و ئاهه‌نگانه‌ بوون، چونکه‌ بوونیان به‌ زینه‌تى زه‌روورى ئه‌م جۆره‌ کۆرانه‌، یان به‌ جۆره‌ ئارپاشتیکی هونه‌ری ده‌هاته‌ ژماردن.

ریقال له‌ سه‌ر گوته‌کانی پۆی:

- ئه‌رى، براده‌رى ئازیز، تو که‌ زۆر هاتوچۆی مالی ئاغا ده‌که‌ی، پاسته‌ که‌ خانم قالدتر و دوروا به‌هیچ جۆری قسه‌یان نییه‌ و زاریان له‌ زاری یه‌کدی ناگه‌پئ؟

- به‌هیچ کلۆجی. نه‌یده‌ویست کیزه‌ بچووه‌که‌ی به‌ دوروا بدات، لێ وادیاره‌ دوروا، خاله‌ لاوازه‌کانی بابی کیژی گرتووه‌، هه‌ندێ خالی لاواز سه‌باره‌ت به‌ مه‌راکش. ئیدی

هه‌په‌شه‌ی له پیره‌میزد کردووه، که ئەو شته ترسناکانه‌ی
دەرباره‌ی ئەو دەیانزانی، بلاو دەکاته‌وه. ڤالتریش سوودی
له ماجه‌راکه‌ی لاروش ماتيو وه‌رگرتووه و یه‌کسه‌ر ملی بۆ
ئەم زهماوه‌نده داوه. به‌لام دایکی کیزێ که وه‌کو هه‌موو
ژنان که‌لله په‌قه، سویندی خواردووه هه‌رگیز زاری له زاری
زاواکه‌ی نه‌گه‌پێ. که پوو به‌پووی یه‌ک ده‌بنه‌وه، دیمه‌نینکی
عه‌نتیکه په‌یدا ده‌کن. خانم ڤالتر ده‌بی به‌ په‌یکه‌رینکی
بیده‌نگ، په‌یکه‌ری تۆله و دوروا، زۆر به‌ که‌سه‌ره، هه‌رچه‌ند
به‌پواله‌ت خۆی ئارام ده‌نوینی، چونکه ئەم پیاوه دەزانی
چۆن خۆی کۆنترۆل بکات و به‌ سه‌ر خۆیدا زال بێ.

هاوکارانی دی هاتن و ته‌وقه‌یان ده‌گه‌ل واندا ده‌کرد،
ئیدی گه‌ت وگۆی سیاسیان ده‌که‌وته به‌ینه‌وه. ژاوه‌ژاو و
هه‌مه‌مه‌ی جه‌ماوه‌ری ته‌مه‌شافانانی ده‌ره‌وه‌ی کلێساکه،
وه‌کو هاژه‌هاژی گۆنگی ده‌ریابه‌کی دور، ده‌گه‌ل پرته‌وی
هه‌تاوه‌که‌دا، له ده‌رگا گه‌وره‌که‌ی کلێساکه‌وه ده‌هاته
ژووره‌وه و ده‌گه‌ل زه‌مزه‌مه‌ی هیتواشته‌ری ئەوانه‌ی ناو
په‌رستگا‌که‌دا تیکه‌ل ده‌بوو وله‌ژێر گومه‌زه به‌رزه‌که‌دا
ده‌نگیده‌دایه‌وه.

له ناکاوا پاسه‌وانیک که یونیفۆرمی سه‌ربازانی
سوپه‌سرایي له‌به‌ر بوو، به‌ده‌سکی نيزه‌که‌ی سێ جاری به
پارکیتی کلێساکه‌دا کیشا. هه‌موو ئاماده‌بووان، له نیو
خشه‌خشی جلکان و ته‌ق وه‌ویری کورسییه‌کانه‌وه ئاوپری
لای ده‌رگای هاتنه ژووره‌وه‌ی کلێساکه دایه‌وه. له و کاته‌دا
بووکه گه‌نجه‌که، که قۆلی بابی گرتبوو، له به‌ر پۆشنایی
په‌خشانی ده‌رگای هاتنه ژووره‌وه‌که، به‌ دیار که‌وت.

هیتستا سه روسیمای بووکه شووشه‌ی هه‌بوو، بووکه شووشه‌یه‌کی جوان و دلنه‌واز که ئیستا له ژیر تارایه‌کی سپی و گول نارنجیدا نقوم بوو بوو.

بووکی ده‌گه‌ل بابیدا بۆ چه‌ند ساتیک له ئاستانه‌ی ده‌رگا‌که‌دا وه‌ستا، پاشان هه‌رکه‌ یه‌که‌م هه‌نگاوی نایه‌ سه‌ر شانۆی کلێسا‌که، ئۆرگه‌که‌ به‌ ده‌نگی به‌رز که‌وته‌ لێدان و هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی بووکی به‌ خه‌لکانی ناو کلێسا‌که‌ راگه‌یاند.

بووکی، به‌ ئاسته‌م سه‌ری دانه‌واندبوو، به‌لام بێهێج شه‌رم‌کردنیک، که‌میک خه‌مین، له‌به‌ر دلان، بالکیش و جوان، وه‌کو هاوسه‌ریکی مینیا‌تۆری ده‌هاته‌ پێشه‌وه. ژنه‌کان، که‌ چاویان پیکه‌وت که‌ به‌ به‌رده‌میاندا ده‌بووری، بۆی ده‌گرژینه‌وه‌ و چه‌دووی ستایشیان به‌رز بووه‌وه. پیاوه‌کان له‌بن لیوانه‌وه‌ ده‌یانگوت: " له‌به‌ر دلان، دلگیر و قه‌شه‌نگ. " جه‌نابی قالدتر، به‌په‌نگی که‌میک بزپکاو، عه‌ینه‌ک له‌چاو، به‌ که‌ش و فش و وبقاریکی زیاد له‌ پێویسته‌وه‌ له‌ گه‌لیا ده‌هات.

چوار کیژ له‌ دوا‌یانه‌وه‌ هیدی هیدی ده‌هاتن، هه‌موو شوخ و شه‌نگ، جلکی په‌مه‌بیان له‌به‌ر کردبوو، وه‌کو ده‌سته خوشکی بووکی، ده‌جوولان و به‌ هاوده‌می ئه‌و دۆتمیره‌ جوانه‌ ده‌ژمێردران. کورانی برازا‌واش که‌ هه‌موویان به‌ دیقه‌ت هه‌لبژێردرابوون و هاوتای ده‌سته خوشکه‌کانی بووکییان ده‌کرده‌وه، به‌هه‌نگاوی ئارام که‌ ده‌تگوت به‌ پینۆینی مامۆستا‌یه‌کی بالی ریک‌خرا‌بوو، ده‌جوولان.

خانم قالدتر، له‌ دوا‌ی ئه‌وانه‌وه‌ ده‌هات و باسکی بابی زاوا‌که‌ی تری، مارکی لاتورئیفیلین ی گرتبوو که‌ کاله‌ میتریک‌یه‌هه‌فتاو دوو سه‌اله‌ بوو. ئه‌و پری نه‌ده‌کرد، به‌ پین خشکی ده‌هات، له‌ گه‌ل هه‌ر هه‌نگاوێکا ده‌تگوت له‌وه‌یه‌ ئیستا

ببوریته وه. میوانه کان وایان ههستده کرد پتییه کانی به بهرده کانی زهمینه ی کلتسا که وه دنووسین. ههنگا وه کانی له دووی ناچن و دلی وهکو گیانله به ریک که ئاماده ی دهره پین و ههلاتن بی، له سینگیدا به تووندی لیده دات. لاواز بووبوو. قژه سپییه که ی، هینده ی دی پهنگه زهره و گونا قوپاوه کانی به رجهسته ده کرد.

چاوی بری بووه به رانه بر خوی تا هیچ کهس نه بینیت و بیر له هیچ شتیک نه کاته وه، ته نیا له و بابه ته نه بی که ئازاری ده دا.

پاشان سه ر وکه لله ی جۆرج پهیدا بوو، له گه ل خانمیکی دان عه مری نه ناسدا. ئه و سه ری راست راگرتبوو، بیته وه ی نیکای جیگیر و زبری له ژیر برژانگه که میک چه کانییه وه جگه له به رده می خوی بو هیچ شوینیکی دی بگپیت. سمیله کانی به سه ر لیوه کانییه وه قیت وه ستابوون، ده تگوت یاخی بوون. به لام به شایه تی هه مووان، پیایکی گه نج و جوان و زور قوز بوو. زور قوره ده ماغ بوو. قه د و بالایکی شووش و باریک، ئه و جلکه ره شانیه ی که له به ری کردبوون، زوری لیده هات، نیشانی لژیون دونور، وهکو خالیکی خوینین به به رۆکییه وه دهره وشایه وه.

ئه وسا ئه ندامانی مالبا ته که ده هاتن، روز ده گه ل سیناتور ریسولیندا بوو. روز، مانگ و نیوی له وه پیش شووی کردبوو. ویکتس پرسمورش ده گه ل کۆنت دولاتور ئیقلین دابوو. له دوا ی ئه مانه وه، تا قمیکی عه جیب له هه واداران و دۆستانی دوروا، که به خانه واده و خزمه تازه کانی ناساندبوون، ده هاتن، ئه مانه خه لکانیکی ناسراوی ناو کۆمه لگه ی مام ناوه ندی پاریس بوون، له وانه بوون که زور

زوو ده‌بوون به دۆستانی دلسۆز و، له هه‌ندی پووهوه ده‌بوون به بن عامی خه‌لكانی نۆكیسه، ئەس‌ل‌زادانی له بیر‌کراو، نابووت، ئاب‌وو ت‌كاو، هه‌ندی‌جار ژنداری بی سه‌روبه‌ر. وه‌كو ئا‌غایان بیل فین، مارکی دو‌بان‌ژولین، كۆنت و كۆنتیس دورا‌فیلین، دۆك دوروموانو، شازاده كرافالو، سوارچاك فالر یالی، دوا‌ی ئەوانه میوانه‌كانی فالتر ده‌هاتن، شازاده گرس، دۆك و دۆشس دوفراسین، مارکیز د دون ی جوان. ئەمانه ژماره‌یه‌ك له خزمانی دیهاتی خانم فالترشیان تیا‌بوو، كه هه‌ولیا‌نده‌دا وا خۆ بنوینن كه پ‌ر به پیتیستی ئەم پ‌یوره‌سم و‌بۆنه‌ین.

ئۆرگه‌كه هیتستا هه‌ر لیتی ده‌دا، ده‌نگه به‌رز و خۆشه‌كه‌ی له گه‌روه مه‌زن و به‌توانا‌كه‌یه‌وه ده‌هاته ده‌ری و له ژیر گومه‌زی به‌رزی كلتسا‌كه‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌و وه‌كو هاوار و قریوه‌ی شادمانی یان داخ و كه‌سه‌ری خه‌لكی ده‌چوو به ئاسماندا. تا له گه‌ل گه‌وره‌كان ده‌رگای كلتسا‌كه‌ داخ‌ران و مه‌یدانه‌كه‌ی ناوه‌وه‌ی كلتسا‌كه‌ وه‌كو ئەوه‌ی هاتاوی لی وه‌ده‌ر نرابین، له ناكاوا تاریك بوو.

نها، دوروا له ته‌نیشت هاوسه‌ره‌كه‌یه‌وه، له ناو مینبه‌ره‌كه‌دا پوو به پووی میحرا‌به پونا‌كه‌كه به‌چۆ‌ك‌دا هاتبوو. قه‌شه‌باشی (اسقف) تازه‌ی ته‌نجه، به گۆچانی تایبه‌تی مه‌ترانانه‌وه ك‌لاویکی قووچی له سه‌ر نابوو، له شوینی پاراستنی شته گرانبه‌ها و پ‌یروژه‌كانی كلتسا‌وه‌هاته ده‌ری، تا به ناوی خودای به‌رز و‌بالاوه ئەو جووته له به‌ك‌دی ماره‌ ب‌پ‌یت.

پرسیاره ئاساییه کانی ئەم جۆره رێپۆرەسمەهێ پرسێ،
 ئەلقەکانی دایه دەستیان تا له قامکی یه کتری بکهن، ئەو
 وشانه که په یوهندی ئەبه دی نیوان ئەو دووانه ی ئیجاد
 ده کرد، خویند و وه عزیکی ئاینی کورتی به گوێی ئەم ژن و
 میزده تازه یه دا. ئەوسا به ئاو وتار و بۆ ماوه یه کی
 هه ندیک درێژ، ده باره ی وه فاداری و دلسۆزی ژن و میزده
 بۆ یه کتری دوا. کابرای قه شه باشی کابرایه کی به که له شی
 که له گهت بوو، له و که شیشه رهزا سووکانه بوو، که زهقی
 ورگیان نیشانه ی شکۆ و یقاریانه.

دهنگی گریه وه هه نسک هه لدانیک، کردیه کاریک هه ندی له
 ئاماده بووان سه ر بۆلای شوینی گریه که وه ربگێرن. خانم
 قاتر بوو که روخساری له نیو هه ردوو دهستی نابوو
 و ده گریا.

ئەو له ناچاریدا پادهست بووبوو. مه گه ر چی کردبوو؟
 لێ له و پۆژه وه که کیزه که ی له ژووره که ی کردبووه
 ده ره وه ماچی نه کردبوو، له و پۆژه وه که به دهنگی نهوی به
 دوروای، که دووباره هاتیوو به رانه بری و به ته شریفات و
 ئەته کیتیکی تایبه تیه وه سلای لی کردبوو، گوته بوو: "تو
 خوێری ترین که سی که له ژيانما دیتوومه، هه رگیز قسه م
 ده گه ل نه که یته، چونکه وه لامت ناده مه وه!" به ده م ئازاریکی
 قورس و بیکۆتاییه وه ده تلایه وه. به رق و نه فره تیکی
 توونده وه ده یروانییه سوزان، کینه و نه فره تیک که له
 عه شقی سه ودایی نا ئومیدانه و له غیره و هه سوودییه کی
 کوشنده وه سه رچاوه ی ده گرت، هه سوودی و غیره ی دایک

و ماشقه سه بارهت به ره قیب، چه سوو دییه کی ناگوتته نی،
هۆفیا نه و به سوئ وهکو برینیکی تازه و ساپژ نه بووگ.
نه، قه شه باشیه ک خه ریک بوو کیژه که ی و کۆنه
عاشقه که ی ئه می، له یه ک کلیسادا، له بهردهم ئه ودا و به
حوزووری دوو هه زار کهس، لیکدی ماره ده کرد! و ئه و
نهیده توانی چ قسه یه ک بکات و نهیده توانی ریگه له م کاره
بگریت. ته نانهت نهیده توانی هاوار بکات: "ئاخر ئه م پیاوه
هی منه، مه عشوقی منه. ئه م ماره برینه ی ئیوه ته قدیسی
ده کهن مایه ی شه رمه زارییه."
که لیک له و ژنانه ی که هاتبوونه به زه بی، له بن لیوانه وه
ده یانگوت: "دایکه داماوه که ی چه ند خه فه تباره."

قه شه باشیه که گوتی: ئیوه له خه لکانی به خته وه ری
پۆژگارن، ده ول مه ندرتین و به ریژترین خه لکن. ئیوه ئاغا که
به هره وتوانا کانتان له خه لکانی تری جیا کردوونه ته وه، ئیوه
که نووسه رن، مامۆستای خه لکین، رینوینی خه لکی ده کهن،
په ند و ده رسیان داده دن، ماموریهت و ئه رکینی جوانتان له
ئه ستویه، بوون به سه رمه شق بۆ خه لکی...

دوروا، به و په پی خوشحالییه وه، گوینی له قسه کانی
قه شه باشی ده گرت. که سیکی گه وه ری ئه هلی کلیسا ئه م
قسانه ی به و ده گوت و جه ماوهر، جه ماوهریکی ناودار و به
ئیحتوبار له پشتیه وه بوون و له بهر خاتری ئه و له وینده ر
خپ بوو بووه وه. وای ده هاته بهرچاو که هیزیکی نائاسایی
ئو بۆ پیشه وه ده بات، له زه وی به رزی ده کاته وه. خه ریک
بوو ده بوو به یه کتیک له ده سه لاتداران و فه رمانه وایانی

سەرزەھوی، ئەویک کە کورپیکی گوندی و کورپی دوو جووتیاری بېنەوای خەلکی کانتلو بوو.

لە ناکاوا ئەوانی لە ناو مەخانە پەڕپووتە کە یاندا هینتایە بەرچاوی خزی، مەخانە یەک بەسەر تەپە یە کە و، بەسەر بەرزاییە کە وە کە دەپروانییە دۆلە گەرە کە ی روئان، دایک و باوکی، بە دەم پیاڵە دانانە وە بۆ گوندییانی ناقتۆلا، هینتایە بەرچاوی خزی. دواي وەرگرتنی میراتیە کە ی کۆنت دوڤیدریک، پینچ ھەزار فرانکی بۆ ناردبوون. نھا بە تە مابوو پینچ ھەزار فرانکیان بۆ بنیریت، مولکیکی بچوکیان بۆ بکیریت تا شاد و بەختە وەر بن.

وہعزە بە ئاو و تاوہ کە ی قەشە باشی تە و او بوو بوو. قەشە یە ک بە جبە یە ک ی زێرینە وە سەر کە و تە سەر میحرابە کە و، دەنگی ئۆرگە کە ئومیدی ژیانیکی پەر بەختە وەری بۆ ئەو جووتە خواست.

ھەندێجار دەنگ و دەنگدانە وە کە ئەو ھەندە سەیر بوو لە شەپۆلی دەریا دەچوو، ھیندە بە ھیز و بەرز دەبوو وە، لە تۆ وایە ھەر ئیستا گومەزی کلێساکە ھەلدە کە نێ و بە ئاسمانی شینیدا دەبات. دەنگی پەر لەرە ی ئۆرگە کە، کلێساکە ی پەر دەکرد و گیان وجەستە ی دەھینتایە لەرزین. پاشان لە ناکاوا ئارامی دەگرت، نۆتە ی ناسک و تەر و تازە دەچوون بە ھوادا، وەکو شەنە یە ک ی خۆش، نەرم، ختوو کە ی گویچکە یان دەدا، ئەمانە ئەوا و ئاوازی جوان، نەرم و ناسک و بەرز و نزم بوون، کە وەکو مەلین بچوکی خۆشخووان، پەر و بالیان لیک دەدا. دواي ئەو، ئەم موزیقا جوان و دلنە وازە دووبارە و لە

ناکاوا بەرز دەبوو، لەبەر بەهیزی خۆی ترسناک دەبوو، دەتگوت پووشکەیه کە گۆراو و بوو بە دنیاىەکی گەورە. پاشان دەنگین مەزقانی بەرز بوو، و بە سەر سەرە داخراوەکاندا تە پەری فری ولاندوک، دوو ئاوازخوانى نێودارى ئۆپرا خەریک بوون دەستەرین. بۆنى خۆشى دارى عود کلێساکەى پەر کرد، لە میجرابەکەدا رېئورەسمى بەخشین و قوربانى خواوەندى ئەنجام دەدرا. فرزەندى خودا، بەگازى پىروخاکیانەى خۆیەو دەهاتە سەر زەوى تا سەرکەوتنى بارون جۆرچ دوروا موبارەک بکات.

بیل نامى لەلای سوزانەو بەچۆکا هاتبوو و سەرى دانەواندبوو، لەوکاتەدا خۆى کەم وزۆر بە ئیماندار، کەم وزۆر بە مەزەببىەکی سەرپێژ لە ئەمەکدارى دەرەق بە خاویەک دەزانى کە ئاوپى لەو دابوو، و بەرێزەو پەفتارى دەگەل ئەودا دەکرد، بێتەوى بە دروستى بزانی پوووى کردە کێ، سەبارەت بەم سەرکەوتنەى خۆى، سوپاسى دەکرد.

وختایەک رېئورەسمى مەزەبى کۆتایى هات، لە جێى خۆى هەستا، قۆلى لە قۆلى هاوسەرەکەى کرد و چوو بۆ شوپى پاراستنى شتە پىرۆزەکانى کلێساکە. هەنگى مەسیرەى بى پایانى بەشدارانى رېئورەسمەکە دەستى پێکرد. جۆرچ غەرقى خۆشحالى، خۆى بە پاشایەک دەزانى کە مێللەتەکەى هاتبوو پێشوازی. دەستانى دەگوشى، هەندى وشەى پچرپچرێ نامەفەرۆمى دەگوت، سلاوى دەکرد، وەلامى پىرۆزبایى خەلکى دەدایەو و لێکدا لێکدا دەیگوت: ' زۆر بەخیر هاتن، لوتفتان هەیه.'

له ناکاوا چاوی به خانم دوماریل کهوت، یادی هممو
ئەو رامووسانانەیی که بهوی دابوون ولهوی سەندبوون،
یادی هممو ناز نه‌وازشەکان، پاز ونیازەکان، عاشقینی و
عەشقبازییەکان، دەنگدانەوهی دەنگەکان و تامی لیوہەکانی، له
ناکاوا هەوہس و ئارەزووی له هەمیز گرتنی ئەویان له
خوینیا هینتایە جۆش. ژنیکی گەنج و خشیک و لەبار،
سەروسیمە مندالانە و نیگا زندوو و گەش بوو. لەدلی خۆیدا
گوتی: "وێرایی هممو شتیکی چ ماشقەییەکی دلنەوازه."

کلوتیلد، بە سووکە شەرمیک و کەمیک نینگەرانییەوه
هاتەپێشەوه و دەستی بۆ درێژ کرد. جۆرج دەستی گرت و
له دەستی خۆیدا راپیگرت، هەنگی هەستی بەگازی پەنھانی
ئەم قامکە ژنانەییە و گوشینی ئەم قامکانە له ناو دەستی
خۆیدا کرد که له هممو شتیکی عەفووی دەکرد
ولاپەرەییەکی تازەیی دەکردەوه و هممو شتیکی له نوێ
دەست پێدەکردەوه. ئەویش ئەم دەستە نەرم و ناسکانەیی
گوشی، دەتگوت دەییەوئ بلێت: "هینشتاش هەر خوشم
دەویی، هەر هی تۆم!"

نیگیان، خەندان، درەخشان و لیوانلیو له عەشقا، لیکدی
هەلەنگوت. کلوتیلد، بەدەنگە ناسک و دلنەوازه‌کەیی، لەبن
لیوانەوه گوتی: "بەهیوای دیدار ئاغا."

جۆرجیش، بە شادمانییەوه بەرسفی دایەوه: "بە
ئومیدی دیدار خانم."

ئەوسا کلوتیلد، ملی ریگای گرت و پۆیی.

خەلکانی دی هیدی هیدی دەهاتنە پێشەوه. حەشیمەتەکە
وہکو روبرایک بە بەردەمیا دەپۆیی. ئیدی ژمارەیی ئەوانەیی

که بۆ موبارهک بايى دههاتن، بهره بهره کهم بووه وه. دوايه مين به شداران به بهرده مياندا تته پرين. جورج، بازوى سوزانى گرت، تا دووباره مهيدانى کليساکه تهى بکن.

کليساکه پرپوو له خه لکى، هه موو ميوانه کان گه رابوونه وه له شوينى خويان رونيشتبون تا بووک وزاوا، که پيکه وه رتيان دهکرد، بيين.

جورج به ههنگاوى هتواش و ئارام دهپويى، سهرى بهرز گرتبوو و چاوهکانى برى بووه چه وشه کهى بهر کليساکه که له تيشكى خورا نقوم بووبوو. پيستی بهدنى به ناسته م مئزولهى دهکرد، لهو مئزوله و تهزوانهى که له خوشى و بهخته وهريدا به قالبى به شهرا ديت. کهسى نه ده بيى. ته نيا بيرى له خوى ده کرده وه.

وهختايهک گه ييه ناستانهى ده رگا گه وره کهى کليساکه، چاوى به چه شيمه تيکى زور کهوت، چه شيمه تيکى رهش، پر سهر وسه دا، که بۆ ديتنى ئه و خر بووبوونه وه، بۆ ديتنى جورج دوروا. خه لکى ته مه شايان دهکرد و خوزيان پيئده خواست.

پاشان، نيگاي له جه ماوهره که گواسته وه، کرديه شوپيىکى دیکه. له دووره وه، له پشت مهيدانى کنکورده وه چاوى به ئه نجوومه نى نوينه ران کهوت. وای هاته بهرچاوه نها ده توانيت، به يهک باز، له ده رگا گه وره کهى کليساي مادلينه وه خوى بگه يه نيته ده رگا مه زنه کهى پاله بوربون.

به پليکانه به رزهکانى کليساکه دا، به نيوان ئه و دوو ديواره دا که ته مه شاقانان ئيجاديان کردبوو، داگه را و چووه خواره وه. به لام ئه و، ئه وانى نه ده بيى، بيرى بۆ دواوه

دهگه پرايه وه، چاوى له بهر تيشكى هه تاوه كه هه لئه دههات...
به و حاله وه به خه يال خانم دومارىلى ده بينى كه له بهر
ئاوينه دا وه ستاوه و خه ريكه قزه كورته لوله كه ي سه ر
لاجانگه كانى پيك ده خات، ئه و قزه ي كه هه ميشه، وه ختايه ك
له ناو جىگا دههاته ده ره وه، تيك ده رزا و ده ئالوسكا.

تېيىنى: پوژى ۲۰۲۱/۵/۳۱، له سلیمانی / گه په کی چوارچرای
نوئ، له پاچفه ی ئه م رۆمانه بوومه وه كه له م دهقه وه كردومه به
كوردی: كى دو موپاسان / بل ئامى / ترجمه: پرويز شهدي / انتشارات
مجيد چاپ اول، تهران. ۱۳۸۴.

زنجیره چاپکراوه‌کافی دهزگای رۆشنییری جهمال عیرفان سالی ۲۰۲۱ - ۲۰۲۲

- ۱- میتود و لیکولینه‌وه. نووسینی: پی. د. سامان حسین ئەحمەد.
- ۲- دۆزەخ. نووسینی: ژان-پۆل سارته‌ر. و: د. نه‌جاتی عەبدوللا.
- ۳- فرانسسیسکوس... قەدیمی من. نووسینی: نیکوس کازانتزاکیس- و: دلاوەر قەرەداغی.
- ۴- چوارمیخه کیشانه‌وه‌ی مەسیح. نووسینی: نیکوس کازانتزاکیس- و: دلاوەر قەرەداغی.
- ۵- پاپۆرت بۆ گریکو. نووسینی: نیکوس کازانتزاکیس- و: دلاوەر قەرەداغی.
- ۶- میژووی میدیا. نووسینی: دیاکونوف ئیگەر میخایلو‌فیچ. و: د. پینشەوا خالید.
- ۷- هۆمۆدیۆس مروفی خودارهنک: میژوویه‌کی پوختی داهااتوو. نووسینی: یووفال نووح ههراری- و: عەلی نادر.
- ۸- کەژال- نووسینی: مەندانا موغینی. و: رووناک شوانی.
- ۹- سەرکیشی یه‌که‌می ئەقل- نووسینی فراس السواح. و: د. نه‌وزاد ئەحمەد ئەسوەد.
- ۱۰- له‌ باره‌ی میژوو و کولتوری کوردیه‌وه. نووسینی: د. زرار سدیق توفیق.
- ۱۱- فەلسەفاندنی پەتا- نووسینی: ئازاد حەمە.
- ۱۲- کلۆلی میژووگه‌رای. نووسینی: کارل پۆپەر. و: بادینان محەمەد.
- ۱۳- زەردەشت ئاوا دوا. نووسینی: فریدریش نیتشه. و: یاسین بانخیلانی.
- ۱۴- میژووناسی و فەلسەفە‌ی میژوو. کۆمه‌لیک نووسەر. و: بیستون عەبدولکەریم.
- ۱۵- ریگاکانی گه‌رانه‌وه‌ بۆ ماله‌وه. نووسینی: ئەلیخاندرۆ زامبرا- و: ئارام ره‌شید.
- ۱۶- دوژمنی گەل. نووسینی: هینریک ئیسن- و: محەمەد فەریق حەسەن.
- ۱۷- ره‌چه‌ته‌ی پزیشکی بۆ ئەوپه‌ری به‌خته‌وه‌ری. نووسینی: دیپاک چۆپرا- و: غازی محەمەد.
- ۱۸- له‌وانه‌یه‌ ون بوویتم. نووسینی: سارا سالار- و: محەمەد کەریم.
- ۱۹- چاخی بەردین له‌ کوردستانی باشووردا. دۆروسی گاپۆد- و: محەمەد حەمسالچ توفیق.
- ۲۰- قامه‌تی پایین. نووسینی: سه‌لام مسته‌فا.
- ۲۱- ئابووری. نووسینی: پارسا داسگوپتا - و: ئەبوب حەسەن.
- ۲۲- گەندەلی. نووسینی: لئسلی هۆمس- و: بیلال ئیسماعیل حەمە.
- ۲۳- سه‌رمایه‌داری. نووسینی: جەیمس فولچەر- و: بیلال ئیسماعیل حەمە.
- ۲۴- زانیاری. نووسینی: لۆچیانۆ فلۆریدی- و: حوسین رابی(حوسینی)
- ۲۵- کۆیلایه‌تی له‌ ئەمه‌ریکا. نووسینی: هینتەر ئەندریا ولیامس- و: هۆگر خدر.
- ۲۶- واتای ژیان. نووسینی: تیری ئیگلتن- و: عەبدولخالق یه‌عقوب.

گی دو موپاسان، نووسه‌ری فهره‌نسابی له ۱۸۵۰/۸/۵، له کۆشکی
 "میرومانسنیل"ی هه‌شت کیلومه‌تری دیپ دیته دنیاوه. لور دو
 موپاسان، وه‌کو دایکتیک ده‌یه‌وێت کورپه‌که‌ی به ده‌ستوور و داب و
 نه‌ریتین ئه‌شرفایانه‌ی مالباته‌که‌ی خۆی په‌روه‌رده بکات.
 بابی، واته گوستاف دو موپاسان، هه‌چ پیشینه‌یه‌کی ئه‌شرفای
 نه‌بوو، یانی ئه‌شراف زاده نه‌بوو، ئیدی ژیا‌نی خه‌زاندا‌ری ئه‌م ژن
 و پیاوه به‌هۆی غرووری ژنه‌که و سه‌رسه‌ریتی و لامیژی نه‌یتی
 پیاوه‌که‌وه، هه‌میشه ناخۆش و به‌ ئا‌زاوه بووه و که‌شیکي ئارام و
 ئاسووده بۆ ئه‌م کورپژگه هه‌ستیاره نه‌په‌خساوه. ئیدی به‌هۆی
 کیشماکیش و شه‌په ده‌نووکي به‌رده‌وامی ئه‌م دایک و باوکه‌وه،
 به‌ره‌به‌ره نیشانه‌ین خه‌مینی و په‌شبینی له کورپه‌که‌دا په‌یدا ده‌بیت
 و باندۆر و کاریگه‌ری شه‌پ و ئا‌زاوه و ناکۆکی به‌رده‌وامی ئه‌م
 دایک و باوکه‌ی تا مردن له کۆل نابیته‌وه.

ISBN: 9782022042930

9 782022 042930

ناوه‌ندی توێژینه‌وه‌ی نه‌ده‌بسی

عه‌بدوڵپه‌حمان زه‌بیبی

له‌سه‌ر نه‌رکی (د. ته‌ها په‌سوول) چاپکراوه

2022